

श्री

श्रीमतेरामानन्दायनमः

* श्रीसीतारमणोविजयतेतराम् *

श्रीमत्परब्रह्मपरमात्म श्रीरामनामतत्त्वप्रकाशिका

श्रीरामतापनीयोपनिषद्

श्रीमद्वरिदासकृत भाष्योपेता

वैष्णवभूषण श्रीमंजानकीघाट निवासि

पुं० श्रीमद्रामवल्लभाशरणेन

संशोधिता—

श्रीसीतारामीय

श्रीमत्सीतारामचरण सरोजचंचरक

श्रीमन्महान्त रामशोभादांसांदि

कतिपयवैष्णवप्रवर

महान्तः

श्रीअयोधायाम्

श्रीसीताराममुद्रणालये गिरिजादयालुना

मुद्रयित्वा प्रकाशिता

सं० १९८४ वै०

॥ श्रीमतेरामानन्दायनमः ॥

✽ श्रीजानकीवल्लभोजयति ✽

श्रीरामतापनीयोपनिषद् ।

रामं सर्वं गुणोपेतं ज्ञेयं गम्यं गतिं गुरुम् ।
द्विभुजं धनुषोपेतं जानकीरसिकं भजे ॥१॥
जानकींजगदीशानां ब्रह्मरुद्रादि सेविताम् ।
चिद्रूपांद्विभुजां श्यामां भजेहं रामवल्लभाम् ॥२॥
यस्य जापं विना रामः कदापि न प्रसीदति ।
भजेताराद्यधिष्ठानंतं ममाद्याश्रयं मनुम् ॥३॥
समस्त निगमाचार्यं रामानन्य जनप्रियं ।
स्वयूथनाथं ज्ञानाब्धिं हनुमंतं गुरुं भजे ॥४॥
सार्थतारकोपदेशेनार्थं पंचकं बोधकं ।
भजे श्रीरामरूपेण हनुमंतं गुरुं सदा ॥५॥
सीतारामैकशेषोहं सीताराम गतिः सदा ।
श्रीमद्रामैक भोग्योहमितितत्कृपयाविदम् ॥६॥
वस्तुतो रामदासोस्मि हरिदासेति संज्ञकः ।
श्रीरामप्रसादानुगो हनुमान्मेगुरुर्मतः ॥७॥
रामस्सर्वावतारीति ज्ञातं यत्कृपया मया ।

सद्गुरोस्तस्य श्रीराम चरणास्याज्ञयामुदा ॥८॥

श्रीरामश्रुतिगुह्यार्थोऽद्याप्यनुक्तोबुधांतरैः ।

श्रीहनुमत्प्रसादात्समयेदानीं प्रकाशयते ॥९॥

सूक्ष्मतत्त्वविचारेहि पुनरुक्तिर्न दोषभाक् ।

मगयादीनां परीक्षादौयतोदृष्टिर्गुणावहा ॥ १० ॥

अतः पुनः पुनर्ह्यत्र रामस्य श्रुति संमतम् ।

निदा नत्वंप्रकाशयामि वाक्यैस्तैस्तैस्सयुक्तिकैः ॥ ११ ॥

अथैकमेवा द्वितीयं ब्रह्म 'ब्रह्मविदानोतिपरं' सत्यंज्ञान-
मनन्तंब्रह्म 'योवेद निहतं गुहायां सोऽश्नुतेसर्वान् कामान्सह
ब्रह्मणाविपश्चिता' ब्रह्मवाइदमग्रआसीत् 'ब्रह्मविद्वद्ब्रह्मैवभवति'
ब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येति' यदासर्वे प्रमुच्यन्ते कामायेऽस्यहदिस्थिताः'
अथमर्त्योऽमृतोभवत्यत्र ब्रह्मसमश्नुते' 'इत्येवमाद्याः श्रुतयोब्रह्म-
शब्दाभिहितमेकमेवचिद्वस्तुनिखिल चराचर कारणां' 'मुक्त
जीवप्राप्यश्चेत्युद्घोषयन्ति' 'तस्य कृत्यायुधपार्षद धामादि वि-
शेषा श्रवणात्' 'नारायणाः परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः' 'परस्स-
कलंपरं ब्रह्मैवतत्कृष्णः परंब्रह्म' परंब्रह्मपरंधाम पवित्रंपरमंभवान्'
'आत्मैव नृसिंहो ब्रह्मभवती' त्येवमाद्यासु श्रुतिषुस्मृतिषु च
ब्रह्मशब्दस्यसाधारण्येनसमस्तभगवद्विग्रह वाचकत्वदर्शनाच्च
सामान्यशब्दत्वेननिश्चितस्य तस्य पशुव्यागन्यायेन विशेष प-
दार्थेपर्यवसानत्वयोग्यात् कारणा वाक्येषुच बहूनां विष्णु नारा-

यण कृष्ण नृसिंहादिविशेषशब्दानां दृश्यमानत्वात् कस्यचि-
द्विशेषशब्दस्या भिहितेतस्य पर्यवसानतास्यादित्यादिशंकानि-
रासाय श्रीरामस्वरूपरूप नाम गुणलीलाविभूतीनां सर्वोत्कृष्ट
त्वप्रकाशनायच 'श्रीरामतापनीयोपनिषत्प्रवृत्तिः कथमत्रोक्त
शंकानिरास इतिचेत् अत्रपशुछागन्यायमाश्रित्य तादृशस्य^४
पर ब्रह्मशब्दस्य रामशब्दाभिहितेपर्यवसानत्वेन श्रीरामस्यका-
रण वाक्यगत ब्रह्मशब्दवाच्यत्वनिश्चयात् उक्तशंकानिरासः'
तथाहिदृष्टान्तेयथापशुना यजेतेत्यत्रपशुत्वंनजातिः किंतुलोम-
वल्लांगूलादिमत्वं पशुत्वं' 'तस्यगर्दभादिसाधारण्यात्तस्याप्या
लंभनेप्राप्तेतद्विशेषनिर्द्धारणाय तत्रैवाह' छागोवामंत्र वर्णादिति
तथाचतत्रयथाछागेति विशेषशब्दसान्निध्यात्यागपशुः छाग-
एवेतिनिश्चीयते 'तथात्राप्युपासकानां कार्थ्यार्थं ब्रह्मणोरूप
कल्पनेत्यनया श्रुत्यासामान्यतोऽद्वितीय पदविशेषित ब्रह्म-
शब्दाभिहितस्य सर्वावतारित्वमुक्तं' ब्रह्मत्वं नामसत्यज्ञाना-
दिरूपत्वं' सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेतिश्रुतेः 'जगज्जन्मादि हेतु-
त्वं वा ब्रह्मत्वं' यतोवाइमानिभूतानि जायन्ते येनजातानि
जीवन्ति यत्प्रयं' त्यभिसंविशन्तितद्ब्रह्मेतिश्रुतेः' जन्माद्यस्ययत
इतिसूत्राच्चतच्चलक्षणं समस्तभगवद्विग्रहसाधारणंस्वरवोपनिष
दि नारायणानृसिंह श्रीकृष्णशिवरुद्रादीनामपिसत्यादिरूपत्वं

३ ब्रह्म शब्दस्य । ४ सामान्य शब्द त्वेननिश्चि तस्य । ५ तद्वृत्तत्वेसतित
दितर वृत्तित्वं साधारणत्वं तद्वृत्तत्वे सति तदितरा वृत्तित्व

जगत्कारणत्वश्रवणदिति सर्वेषामवतारित्वेप्राप्तेतद्विजिज्ञापयिष
यातत्रैवाह 'रमन्तेयोगिनो नन्तेसत्यानन्देचिदात्मनि ॥ इतिरामं
पदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते' तथैव रामजीस्यं जगदेतच्चराचरं
सीतारामौतन्मयावत्रपूज्यौ जातान्याभ्यांभुवनानि द्विसप्तस्थि-
तानिच प्रहृतान्येवेतिसर्ववाच्य- स्येतिचपरं ब्रह्मरामचन्द्रश्चि-
दात्मकः इतिच

ॐयोवै श्रीरामचन्द्रस्सभगवान्यत्परं ब्रह्मेतिचतथा चट्टांते -
यागपशोः छागसान्निध्यात् छागशब्द वाच्यत्वनिश्चयवत्तदार्ष्टी-
तेपिप्रकरणात् इतिरामपदेनासौपरं ब्रह्माभिधीयते इतिरामेति -
विशेषशब्दसान्निध्याच्च कारण वाचक ब्रह्म शब्दाभिहितः
प्रकरणीयोरामएवेतिनिश्चीयते उपक्रमोपसंहारादिलिङ्गे रपिद्र्या-
दिसहस्रान्त हस्तवदशेष भगवदवतारावतारी भूतंयद्द्वितीय
ब्रह्मशब्दवाच्यंसत्यानन्दचिदात्मकंपरं तत्त्वं तस्यैवसच्चिदानन्दार्थ
क रामपदामिहितत्वनुपपद्यते श्रुयतेच' तथैवातएव ब्रह्मराम-
शब्दयोः पर्यायवाचित्योपपत्तेरद्वितीय ब्रह्मशब्दाभिहितं यद्रा-
मपदवाच्यं तस्यैवसर्वावतारित्वंनिपद्यते कथंइतिचेत् "चिन्मये-
ऽस्मिन्निति" चिन्मयत्वे नोपक्रम्य "रमन्तेयोगिनोऽनन्तेसत्या-
नन्दे चिदात्मनि इतिरामपदेनासौपरं ब्रह्माभिधीयते" इतितस्यै-
वोपक्रान्तरयमहाविष्णोः परस्य ब्रह्मणः रामशब्दाभिधेयत्वं

१ इतिरुक्तोसिधनेसच्चिदानन्दार्थकेनरामपदेनासौदासरर्थिः परब्रह्म
शब्दवाच्यंसच्चिदानन्दात्मकं परतत्त्वमभिधीयतेइत्यर्थः

रामपदस्यतदभिधायकत्वं तेन परब्रह्मरामपदयोर्वाच्य वाचकत्वं
तेनपरब्रह्मशब्दरामशब्दयोः पर्यायत्वंचनिर्दिश्यानंतरं 'चिन्मय-
स्याद्वितीयस्यनिष्कलस्याशरीरिणः उपासकानां कार्यार्थब्रह्म-
णोरूपकल्पने "त्यारभ्यकल्पितस्यशरीरस्य तस्यसेनादि कल्पने
'त्यन्ताभिः श्रुतिभिस्तदेवोपक्रांतं चिन्मयं रामशब्दाभिहितं पर-
ब्रह्मतत्त्वमनूद्यतदुद्देशेनसर्वावतारित्व विधानात् पुनस्सर्वह्येतद्ब्रह्म
अयमात्मा ब्रह्मेत्यत्र सर्वशब्दसामानाधिकरण्येनात्मपदसामाना-
धिकरण्येन ब्रह्मपदंप्रयुज्य "सदारामोहमित्येतत्तत्त्वतः प्रवदंति-
येनतेसंसारिणो नूनंरामएव न संशयः" इत्यत्राहं रामइत्यात्मपद
रामपदसामानाधिकरण्येन तेरामएवेतिसर्व शब्दार्थ सूचक बहु-
बचनान्तयत्तच्छब्दयोरामशब्दसामानाधिकरण्येन ब्रह्मपदस्थाने
रामपदप्रयोगात् अहमो तत्सत्यंतत्परं ब्रह्म "रामचन्द्रश्चिदा-
त्मकः" इत्यत्ररामशब्द ब्रह्मशब्दयोः पर्याय वाचित्वाभ्यासात् ।
ॐ योवै श्रीरामचन्द्रः स भगवान् यत्परंब्रह्मेत्यादिचरममंत्रैः
श्रीरामस्यैव ब्रह्म विष्णु महाविष्णु नारायण मत्स्यादि
रूपितया तच्छब्द वाच्यत्वे न परमपुरुष महादेव महेश्वरादि
कारण वाचक वाच्यत्वेन चोपनिषद् उपसंहारात् तस्यैव उपक्रम
कारण वाक्यगतसर्वावतारित्व बोधकसामान्य शब्दत्वावगत
ब्रह्मशब्द वाच्यत्वावगमात् तत्कुतः उपक्रमोपसंहार वाक्ययो-
रेकवाक्यतायोग्यतयोपक्रमसंदिग्धस्योपसंहार वाक्यतो निर्णयात्
यथाक्ताः शर्करा उपदधातीत्यत्रकेनाक्ताः घृतेनतैलेनवेतिसंदेहे

आयुर्वै धृतं भवतीति वाक्यशेषतो घृतेनाक्ताइतिनीर्णीयतेतथा
 त्रापि उपक्रमकारणा वाक्यगतसर्वरूपित्वबोधक ब्रह्मशब्दा-
 भिहितः कश्चिन्मयेस्मिन्महाविष्णौजाते दशरथेहरौ “इत्य-
 त्रोक्तः” विश्वाधारंमहाविष्णुं नारायणमनामयमित्यत्रोक्तो वा
 महाविष्णुः हरिर्वा नारायणो वा “इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभि-
 धीयतइत्यत्र रामपदाभिहितो वाउपनिषदन्तर श्रुतः उक्तोनुक्तो
 वाकश्चिदन्य इतिसंदेहेवाक्यशेषभूतैश्चरममंत्रैः तादृश ब्रह्म-
 शब्दवाच्यः सर्वरूपी श्रीरामएवेतिनिर्णेतव्यं तथाचजैमिनि-
 सूत्रं “संदिग्धंतु वाक्यशेषादिति” “किंचसत्यं ज्ञानमनंतंब्रह्म”
 “एकमेवाद्वितीयं” “ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीति अत्रब्रह्मसमश्नुते”
 इत्यादि ब्रह्मपरश्रुतीनां रमंतेयोगिनोऽनन्तेसत्यानन्देचिदात्मनि
 “चिन्मयस्याद्वितीयस्य सदारामोहमित्येतत्त्वतः प्रवदंतियेन
 तेसंसारिणो नूनंरामएवनसंशयः मुक्तामांप्राप्नुवंतिते” इत्येव-
 मादि श्रीरामपरश्रुतीनामैक वाक्यतावगमाच्च यथाघटश्चक-
 लशः एकार्थस्याभिधायकः तथा ब्रह्मचसमश्चनूनमेकार्थ वाचकः
 इत्यगस्त्य वचनाच्चतद्वाच्यः सएवपुनश्चसर्ववाच्यस्यवाचक इति
 श्रुतं श्रीरामनिष्ठं सर्वशब्दवाच्यमपितस्यसर्वा वतारित्वे सत्येवो-
 पपद्यते यदितुसर्वरूपित्ववाचक ब्रह्मशब्दाभिहितः श्रीरामोनस्यात्
 तदातस्य सर्वशब्दवाच्यतापिनस्यात् नच चरममंत्रोक्तं तस्यसर्व-
 रूपित्वमप्युपपद्येत नचतन्नाम्नः सर्वकारणप्रणावकारणाताप्यु-
 पपद्येतनापिस्वभूज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीत्युक्तं तस्यस्वतःसिद्धत्वे-

सतिप्रणावादि प्रकासकत्वमप्युपधेत तस्मादत्रपर ब्रह्मणोरूपक-
ल्पनेत्यवतारित्व बोधकः ब्रह्मशब्दः श्रीरामस्यैव सर्वावतारित्व-
बोधयतीतिनिश्चयात् बहूनां द्वयोर्बामूल कारणात्वानुपपत्तेः
सर्वशाखाप्रत्यय न्यायेनचङ्छांदोग्याद्युपनिषदन्तरेष्वपिदृष्टः का-
रण वाचकोब्रह्मशब्दः श्रीरामस्यैवसर्वकारणत्वं द्योतयतीत्यव-
गम्यते ननुनृसिंहगोपाल बृहन्नारायणोपनिषदाद्यासूपनिषत्सु
‘ऋतंसत्यं परंब्रह्मपुरुषंनृकेशरीं’ तथात्मैवनृसिंहो ब्रह्मभवति
‘सच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायसकलंपरं ब्रह्मैवतत्’ इतिनारायणः
परब्रह्मतत्त्वंनारायणः परः’ इत्येवंनृसिंहादिशब्दसामानाधिकर-
ण्येनदृष्टोब्रह्मशब्द उक्तन्यायेननृसिंहादिशब्द वाच्येपिपर्यव-
सानं तस्यतस्याप्यवतारित्वं बोधयत्वितिचेन्न नह्युपनिषदन्त-
रेषु चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यत्राद्वितीयादिवि-
शेषणविशेषितसर्वरूपित्वबोधक ब्रह्मशब्द श्रवणावत् विशेष्य-
भूतः सर्वरूपित्व बोधको ब्रह्मशब्दः श्रूयतेयेन तत्रापि पशुछा-
गन्यायः प्रवर्त्ततर्किंतुनृसिंहो ब्रह्मकृष्णः ब्रह्मनारायणः परंब्रह्मे-
त्येवं तत्तद्विशेषणत्वं प्राप्यतत्रत्यप्रातीतिक सिंहत्वमनुष्यत्वज-
लजन्तुत्वादि बुद्धिनिरासपूर्वकंतत्रतत्रब्रह्मत्वबुद्धिदृढयन्तत्तद्वा-
च्येपर्यवसितएव अतोऽनसामान्य शब्दबोधित कारणात्वस्यविशेष-
शब्दवाच्ये पर्यवसानाय तत्रतत्र पशुछागन्यायप्रवृत्त्यवकाशः
यदितुविशिष्ट ब्रह्मशब्दाभिहितस्योपनिषदं तरेपिसर्वावतारित्वं
श्रूयततदातद्विशेषनिश्चयायतन्निष्ठ कारणात्वस्यतदुपनिषद्भू-

ततस्समाभ्यधिकं विशेषशब्दवाच्येपर्यवसानायतत्राप्युक्तोन्यायः
 प्रवर्त्ततेतनान्यस्यापिसर्वरूपित्वमुपपद्येत उपपन्नंचसत्तदन्यस्यस-
 र्वरूपित्वं श्रीरामनिष्ठ सर्वरूपित्वेनसहविरुद्धतत्प्रतिपादकयोर्द्वि-
 योरप्युपनिषदोरप्रामाण्यतामापादयेतमूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वा-
 नुपपत्तेः ततस्त्वंप्रामाण्यत्वप्राप्तयोर्दृष्टान्ते न सर्वा स्वप्युपनिषत्स्व
 प्रामाण्यताप्रसज्जे त स्मृतीतिहासपुराणादीनांतुवेदार्थानुगामित्वे
 नैव प्रमाणत्वं प्राप्तानां वेदाप्रामाण्ये नांतरीकतयैवाप्रामाण्यता
 दुर्वारासात्वनिष्ठासर्वेषां वेदेकैप्रमाणवतामित्यतो न द्विनिष्ठत्वंमू-
 लकारणत्वस्योपपद्यते न चोपनिषदन्तरे विशिष्टब्रह्मशब्दाभिहि-
 तस्य सर्वावतारित्वं श्रूयतेकिंतुकेवल ब्रह्मशब्दस्य नृसिंहकृष्ण
 नारायणादिशब्दविशेषणत्वमेवश्रूयते ननु नृसिंह तापनीयोप-
 निषदि “अथैषएवाकारः आप्ततमार्थः आत्मन्येवनृसिंहेवब्रह्मणि-
 वर्त्तते एषएवमृत्युरेषहिव्याप्ततमएषएव नमामिष हिव्या-
 प्ततमएष एवाहमेषहिव्याप्ततम आत्मैवनृसिंहोदेवो ब्रह्मभवति
 य एवं वेदसोकामनिः काम आप्तकाम आत्मकामः नतस्यप्रा-
 णाउत्क्रामंत्यत्रैव समवलीयंते ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति अथैषएवो-
 कार उत्कृष्टतमार्थः आत्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि वर्त्ततेएषएवमकारो
 महाविभूत्यर्थः आत्मन्येव नृसिंहे देवपरे ब्रह्मणि वर्त्तते आत्मै-
 व नृसिंहोदेवः परमेवब्रह्मभवत्येवं नृसिंह ब्रह्मशब्दयोस्समाना-
 धिकरण्येनाभ्यासात् प्रणव प्रत्यक्षरस्य नृसिंहपरत्वश्रवणाच्च-
 नृसिंहस्तुतिमंत्रैरपितस्य सर्वरूपित्वसूचनाच्चतस्यापि ब्रह्मश-

वदस्य विशेषवाच्यत्वं सर्वरूपित्वं चोपपद्यते तच्चोक्तं रीत्या
वेदैक प्रमाणवतस्तवानिष्टमतस्त स्यगतिर्वक्तव्येति चेच्छृणु
नायमभ्यासो नृसिंहस्य कारणात् बोधकस्तत्रब्रह्मणा कारण
त्वस्या श्रवणात् किंतु प्रत्यगात्मनो ब्रह्मा भेदत्वबोधकः तस्य-
प्रकृतस्य ब्रह्मशब्दस्य प्राकृत सिंहत्वबुद्धिनिवर्तकस्य नृसिंह-
परत्वद्योतनार्थं सिंहशब्दस्य तत्साहचर्यपाठः अथवा नृसिंहो-
पासकैः स्वयोगक्षेमचिंताराहित्येन सउपासितव्य इत्येतद् द्योत-
नायप्रत्यगात्मनो नृसिंह शरीरत्वेन तद् भेदत्व बोधकोभ्यासः
नृसिंह शब्दसमानाधिकरण्येन ब्रह्मशब्द पाठस्तु तन्निष्ट
प्रातीतिक प्राकृत नृसिंहत्वबुद्धिनिवृत्त्यर्थः तत्रसर्वत्रात्म नृ-
सिंहशब्दयोरव्यवहिते नसामानाधिकरण्यात्तत्रैव सर्वेद्येतद् ब्रह्म
अयमात्मा ब्रह्मतमे तमात्मानमोमिति ब्रह्मणौ कीकृत्य ब्रह्मचात्म-
नोमित्येकीकृत्य तदेतद् जरममरममृतमभयमोमित्यनु भूयेत्यात्म
ब्रह्मणोरभेदत्वेनोपक्रम्य पुनः अकार आत्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि-
वर्त्तते एष एवाहमेष एवाप्ततम आत्मैव नृसिंहो देवो ब्रह्म भवति आ-
त्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि वर्त्तते मकारो नृसिंहे देवो परे ब्रूणि वर्त्तते इम-
मात्मा नमाप्ततम मुत्कृष्ट तमं चिन्मात्रं परमेव ब्रह्म मकारेण
जानीयादात्मैव नृसिंहो देवः परमेव ब्रह्म भवतीत्यभ्यासेन प्रत्यगा-
त्मनृसिंहयोक्त स्याभेदत्वस्य दृढीकरणात् तत्र सर्वत्र नृसिंहपदेन
ब्रह्मपदसामानाधिकरण्यं तु विष्णुपुराणप्रसिद्धा हिरण्यकशिपो-

नृसिंहविषयकोद्भूताद्भुतसत्वरूपाया बुद्धिस्तन्निवृत्यर्थ मिति-
 बोध्यं ननु तत्रैव सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेति ब्रह्मणः सर्वरूपित्वं निर्दिश्य पश्चा-
 दथैष एवाकार आत्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि वर्तते इति नृसिंह ब्रह्म-
 णोरेकत्वं प्रदर्श्य नृसिंहस्य सर्वरूपित्वेन सर्वावतारित्वं सूचितं
 भवतीति चेन्न नेदं वाक्यं ब्रह्मावतारित्वं बोधकं तत्रावतारनामलिं-
 गाद्यश्रवणात्पुनः 'सर्वं ह्येतद्ब्रह्मे' त्युक्तस्य सर्वशब्दस्योपव्याख्या-
 नभूतेन भूतभव्यमविष्यत् पदेनावताराणां संगृहीतुमशक्यत्वात्
 अनादिसिद्धावताराणां त्रिकालांतर्भावित्वस्य तदतीतत्वं च अव-
 तव्यत्वात् किंतु तद्भिन्नस्य तदभिन्नाभिन्नत्वमिति न्यायात् सर्वाभि-
 न्नस्य ब्रह्मण आत्मनो भेदत्वबोधनेन ब्रह्माभिन्नेन चराचरेण सर्वेणा
 नात्मनो भेदत्वबोधनपरं तद्वाक्यं तत्रैव सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेत्यस्यानंतर
 मयमात्मा नमोमिति ब्रह्मणैकीकृत्य ब्रह्मात्मानोमित्येकीकृत्ये
 तिसर्वं रूपिण ब्रह्मणात्मैकी करणत्वं श्रवणात् यद्वा तच्छब्देन
 ब्रह्मोच्यते तदभिन्नस्यात्मनः पुनस्तच्छब्देन ब्रह्मोच्यते तदभि-
 न्नचराचरं सर्वं तेन सर्वेण अभिन्नत्वमात्मन इत्यर्थः तत्रात्य ॐ
 कारोपिन नृसिंह परस्संस्तदुत्कृष्टत्वं विधायकः किंवात्म ब्रह्मणो-
 रभेदत्वं विदधन् प्रत्यगात्मनि पर्यवसितः तत्रैव ॐ मित्येतदक्षरं
 सर्वं सर्वं ह्येतद्ब्रह्म अयमात्मा ब्रह्मेति श्रुति वाक्यैः ॐकारस्य
 सर्वरूपत्वं सर्वस्य च ब्रह्मरूपत्वं ब्रह्मण आत्मरूपत्वं प्रकाशयोकार-
 स्यात्मपरत्वं सूचनात् पुनस्तत्रैवाकार आत्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि-
 वर्तते अथैष एवाकार उत्कृष्टतमार्थः आत्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि-

वर्त्तते इत्येवंपुनः पुनः ब्रह्माभिन्ननृसिंहाभिन्ने आत्मन्येवो-
कार वृत्तत्वश्रवणात् नन्वत्रत्य आत्मशब्दो नृसिंहपरः अतः
आत्मपरोपि प्रणवो नृसिंहस्यैव सर्वोत्कृष्टत्वमुपपादयतीति चे-
न्नैवमपितस्य सर्वावतारित्वमुपपद्यते कुतः प्रणवस्य केवलनृ-
सिंहवाचकत्वानियमात् बहुदेवतामंत्राणामादौ दृष्टस्य प्रणव-
स्य साधारणेन सर्वदेवता वाचकत्वोपपत्त्या तन्मध्ये एकस्य नृसिं-
हस्य सर्वावतारित्वोपपादकत्वानुपपत्तेः तस्य सर्वेषां सर्वावतारि-
त्वोपपादकत्वे स्वीकृते मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्त्या त-
त्प्रतिपादक वाक्यानां सर्वेषामप्रमाणत्वोपपत्तेर्न प्रणववाच्यत्व-
द्वारापि नृसिंहस्य सर्वावतारित्वमुपपद्यते नापि तत्स्तुतिमंत्रेषु-
नृसिंहस्य मत्स्यकूर्मादिरूपित्वं नारायण वासुदेव परमपुरुष परमा-
मादिशब्दवाच्यत्वं च श्रूयते किंतु ब्रह्मविष्णु महेश्वर पुरुषेश्वर-
विराड्रूपत्वमेव अतस्तत्रापितस्य सर्वरूपित्वाश्रवणाच्चावतारि-
त्वमुपपद्यते किंच तत्रैव य एतन्मंत्राजं नारसिंहमानुष्टुभं नित्यम-
धीते सोऽग्निपूतो भवति स्वायुपूतो भवतीत्यारभ्य स प्रणवमधीते
इत्यंतेन नृसिंह मंत्रस्य बहुमहत्त्वमुक्तवापियः प्रणवमधीते स सर्व-
मधीते इत्यभ्यासेन प्रणवाध्ययनफलस्य सर्वोत्कृष्टत्वद्योतनादर्थ-
तो नृसिंहमंत्राध्ययनफलस्य तन्न्यूनत्वं सिद्धेरपि न तद्वाच्यस्य मू-
लकारणत्वं सिध्यति प्रणवस्य नृसिंहमंत्रावयवत्वेन तद-
ध्ययनफलमपितन्मंत्राध्ययन फलांतर्गतमेवेति चेन्न तस्य स्वा-

दिग्वादिब्रह्मसंयोग पृथक्त्वे न तत्तन्मन्त्रादावास्थायतन्यूनत्वं
 पूरणेन तत्तत्सहकारितया तत्तदवयवत्वेऽपि तदाधिक्यात् स्वातं-
 त्रेण सर्वकलप्रदत्तं श्रवणाच्च यः प्रणवमधीते स सर्वमधीत-
 इत्यादौ किंच प्रणवस्यानेक मन्त्रादौ दृष्टेः बहुदेवता वाचकत्वं
 दृष्टेश्चनासाधारणे न तस्य कस्यचिदेकस्य वाचकत्वमुपपद्यते-
 येन तद्वलेन तस्यावतारित्वमुपपद्येत यत्तु तत्र नृसिंहस्यातन्मन्त्रस्य
 च जगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वं श्रूयते तदपि न तन्मूलकारणत्वसाधकं
 कृष्णादीनां तत्तन्मन्त्राणां चापि जगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वं श्रूयते तद-
 पि न तन्मूलकारणत्वसाधकं कृष्णादीनां तत्तन्मन्त्राणां चापि ज-
 गदुत्पत्त्यादि हेतुत्वश्रवणेन तत्रातिव्याप्तेः किं बहुना “ॐ
 क्षीरोदार्णवाशायिनं नृकेशरिणमित्यत्र” तस्य क्षीरशाख्यवता-
 रत्वश्रवणात् वाक्यान्तरे तदवतारित्वश्रवणेन श्रुतक्षीरशाख्यव-
 तारत्वस्यार्थतिर परत्वोपपादनाशक्यत्वाच्च न कथंचिदपि तस्या-
 वतारित्वमुपपद्यते इति दिक् न न्वस्तु तर्हि श्रीकृष्णस्य मूलकारण-
 त्वं” मुनयो ह वै ब्रह्माणमूचुः कः परमो देवः तदुहो वाच ब्रह्मा श्री-
 कृष्णो वै परमं देवतमिति अनेजदेकं मनसोजवीयो नैतद्देवा आ-
 णुवत्पूर्वमर्शत् “तस्मात् कृष्ण एव परो देव एको ब्रह्मा सर्वगः

१—खादिरेण्युपः भवतीति वाक्योक्तः खादिरेण्यु १ः औदम्बरादि-
 यूपैः सह संयोगं प्राप्य यज्ञांगो भवति खादिरं वीर्यकामः पुरुषः केवलं
 एवं खादीरमेव यूपं कुर्यात् वीर्यं प्राप्स्यथ मिति तस्यार्थः इति
 वाक्योक्तः खादिरेण्युपः औदम्बरादि यूपेभ्यः पृथक् नैव वीर्यफलं
 ददातीत्यर्थः ॥

कृष्ण ईड्यएकोपिसन्वहुधायोविभाति अर्द्धमात्रात्मकः कृष्णो-
यत्रविश्वं प्रतिष्ठितंक्लीं ॐ कारस्यैकत्वंपठ्यतेब्रह्मवादिभिः
“इत्येवं गोपाल तापनीयोपनिषदि तस्यपरमदैवत्व सच्चिदानन्द
रूपत्व बहुधाविभानत्व प्रणवसम कामबीज वाच्यत्व श्रवणात्
तत्रैवतन्मंत्रस्य पृथिव्यादिकारणत्व श्रवणाच्च तत्रैव अमला-
स्रुयुगांतराद्यार्णाखिल बीजमितिकाम बीजस्याखिल बीजत्व
श्रवणाच्च ब्रह्मवैवर्त्तेत्तु” गत्वानारायणोदेवोविलीनः कृष्णवि-
ग्रहे “दृष्ट्वाचपरमाश्चर्यं ते सर्वे विस्मयंययुः” एतस्मिन्नन्त-
रेतत्रशातकुम्भमयंरथं “अवरुह्या गतोविष्णुः पातालाज्जगती-
पतिः” सचापिलीनस्तत्रैव राधिकेशस्यविग्रहे “तद्दृष्ट्वापर-
माश्चर्यं विस्मयंपरमंययुः” संविलीनेहरेरंगेश्वेतदीपनिवासिनि
“एतस्मिन्नन्तरेतूर्णमाजगामत्वान्वितः “शुद्धस्फटिकसंका-
शोनाम्नाशंकर्षणः स्मृतः “सहस्र शीर्षापुरुषश्शत सूर्यसम-
प्रभः” आगतं तुष्टुवुस्सर्वे दृष्ट्वातंविष्णु विग्रहम् “सचा-
गल्यनतस्कंधस्तुष्टावराधिकेश्वरं” सहस्रमूर्द्धाभक्त्याचप्रणना-
म च नारद “आराध्यधर्म पुत्रौद्वौ नरनारायणाभिधौ” लीनोयं
कृष्णपादाब्जे बभूव फाल्गुणोनरः ॥ ब्रह्मेशशेष धर्मश्चत-
स्थुरेकत्रतत्रैव ‘इत्येवंनारायणादीनां श्रीकृष्णविग्रहविलीनत्व
स्मृत्या तस्य नारायणादि कारणत्वसूचनात् कृष्ण कृष्णोति
कृष्णोति राधाकृष्णोतियत्पुनः’ प्रत्यहंपठपांचालि समन्नामसह-
स्रकं ‘सहस्र नाम्नांपुण्यानांत्रिरावृत्यातुयत्फलं’ एकावृत्यातु-

कृष्णस्य नामकैतत्प्रयच्छति ॥ नाम्नांमुख्यतरं नाम कृष्णस्य-
यत्परंतपः 'प्रायश्चित्तमशेषाणां पापनां मोक्षकंपरं' इत्यादौ तन्नाम्नः
सहस्रनाम तुल्यतोक्ता तद्वाच्यस्य नामांतरं वाच्यसहस्रं गुणाधि-
क्योपपत्त्या सर्वकारणत्वनिष्पत्तेरिति चेन्न तत्रैव गोपालोपनिष-
दि एकोहवै पूर्वं नारायणो देवो यस्मिँल्लोका ओताश्च प्रोताश्च
तस्य हृत्पद्माज्जातोऽब्जयोनिस्तपयित्वा तस्मै हिवरंददौ सकां प्र-
श्नमेव वव्रेतं हारस्मै ददौ सहोवाचाब्जयोनिर्वाऽवताराणां श्रेष्ठो व-
तारः को भवति येन लोकास्तुष्टा देवास्तुष्टा भवन्ति यं स्मृत्वा मुक्ता
अस्मात्संसारोद्भवन्ति कथं वा स्यावतारस्य ब्रह्मता भवतीति 'ब्रह्म-
प्रश्नः सहोवाच तं हि नारायणो देवः सकाम्यामेरोः शृंगो-
सप्तपूर्य्यो भवन्ती' त्यारभ्य वनेष्वेवं मथुरास्वेव द्वादशमूर्त्तयो भवन्ति
एकां हि रुद्राय जन्ति द्वितीयां हि ब्रह्माय जन्ति तृतीयां ब्रह्मजाय जन्ति
चतुर्थीं मरुतो यजन्ति पंचमीं विनायकाय जन्ति षष्ठीं वसवो यजन्ति
सप्तमीं मृषयो यजन्ति अष्टमीं गंधर्वा यजन्ति नवमीं मप्सरसो य-
जन्ति दशमीं वैहन्तर्धानेतिष्ठति एकादशीतिस्वपदंगता द्वाद-
शी भूम्यां तिष्ठति तां हि ये यजन्ति ते मृत्युं तरन्ति मुक्तिं लभन्ते गर्भजन्म-
जरामरणं तापत्रयात्मकं दुःखं तरन्तीत्यत्र यं स्मृत्वा मुक्ता भवन्ति
'सोऽवताराणां श्रेष्ठः कः' इति ब्रह्मप्रश्नाभिप्रायानुसारेण रौद्र-
यादिद्वादशमूर्त्तीनां स्वावतारत्वं निर्देशपूर्वकं तत्रात्यभूमिस्थद्वा-
दशमूर्त्तियजनोपलक्षिततत्स्मरणस्यापि मुक्तिर्हेतुत्वप्रकाशन-
द्वारार्थात् श्रीकृष्णावतारस्य स्वावतारश्रेष्ठत्वं सूचयित्वा तदन-

न्तरं 'मथुरायांस्थितिर्विद्वान् सर्वदामेभविष्यति' तस्यामधिष्ठितः
 कृष्णरूपीपूज्यस्त्वयासदेति कंठतस्तस्यस्वावतारत्वोक्तेः नचत-
 त्ररफुटत्वेन श्रीकृष्णावतारित्वविषयकंकिमपिवाक्यं श्रूयतेयेन
 तद्विरोधपरिहारायापि नारायण परवाक्यमर्थोतरपरत्वेननेतुंश-
 क्येतततश्चतद्वलेन श्रीकृष्णोवैपरमंदैवतं एकोपिसन् बहुधा-
 योविभातीत्यादीनि वाक्यानिमुख्यार्थपराणिभूत्वा त्वदभीष्ट-
 पूरकानिभवन्तु तत्रैवंवेदवाक्यात्तस्यनारायणावतारत्वेनिश्चिते-
 तस्यावतारित्वानुपपत्तेः तद्विषयिकपरमदैवताद्युक्तयोदेवतांतरा
 पेक्षयानेतव्या रौद्राद्येकदशावतरापेक्षयावा नतुनृसिंहाद्यव-
 तारान्तरापेक्षयातच्छ्रेष्ठत्वे हेतूकृतस्यमुक्तिप्रदतत्स्मरणस्य नृ-
 सिंहादावपिविद्यमानत्वात् तदवतारश्रेष्ठत्वं प्रकाशनायन्यूनाव-
 तारत्वे नसूचिता सुरौद्रयादिमूर्तिषुनृसिंहादीनांनामाश्रवणाच्च
 एवंतद्बहुधाविभानत्वविषयकोक्तिरपिवलदेवादिविषयिकत्वेनपं-
 चपदतन्मंत्रविषयकत्वेन वानेतव्यायत्रासौ संस्थितः कृष्णस्त्रि-
 भिः शक्त्यासमाहितः 'रामानिरुद्धप्रद्युम्नैः रुक्मिण्यासहितो-
 विभुः' चतुश्शब्दोभवेदेके इतितत्रैवशक्तिशक्तिमतोरभेदादे-
 करयैवचतुश्शब्दवाच्यत्वोक्ते 'वीर्यैर्यथैकोभुवनं प्रविष्टो जन्ये
 जन्ये पञ्चरूपोवभूव' कृष्णस्तथैकोपिजगद्धितार्थं शब्देनासौ-
 पंचपदीविभाती 'तत्रैवतस्य पंचपदीमंत्ररूपत्वेनपंचधाविभानत्व-
 श्रवणाच्च तस्यापि नारायणावतारत्वश्रुत्यानृसिंहाद्यवताररू-
 पेणातद्बहुधाविभानत्वानुपपत्तेश्च ॐकारस्यतुनृसिंहादीनाम-

पिवाचकत्वश्रुतेर्नासाधारण्येन श्रीकृष्णवाचकत्वमुपपद्यतेयेन-
 तद्बलादपितस्यमूलकारणत्वमुपपद्यते तथाहितस्यप्रणवैकत्वं-
 प्रणवकारणत्वादुच्यते प्रणवकार्यसमकार्योत्पादकत्वेनतत्तु-
 ल्यत्वाद्वाप्रणवकार्यत्वाद्वाप्रथमः बन्धिबीजस्यतत्कारणत्व-
 श्रवणावत् तस्मात्तत्सिद्धिश्च बीजस्यतत्कारणत्वाश्रवणात्
 तस्मात्तदसिद्धेश्चप्रणवकारणस्याकारस्य बन्धिबीजेदर्शन-
 वत्क्लीबीजेदर्शनाच्चप्रणवमहत्वा वत्तन्महत्वा श्रवणाच्च ना-
 पिद्वितीयः कादापः लात्पृथिवीत्यादौ वाक्ये क्लीं बीजाऽत्पृथि-
 व्यप्तेजः सूर्यचन्द्रपंचकस्यैवोत्पत्तिश्रवणात् यत्तुतत्रैवतस्या-
 खिलबीजत्वमुक्तं तदपि पृथिव्यादि कारणत्वपेक्षया आद्या-
 र्णाखिलबीजमित्युक्तेरनंतरं कादापः लात्पृथिवीत्यादिवाक्ये
 नपृथिव्यादीनामेवतत्कार्यं त्व स्फुटीकारणात्तत्रमहत्तत्त्वदीनां
 मंत्रांतराणांच तत्कार्यत्वानुक्तेश्चप्रणवस्यतुतत्रैवमहत्तत्त्वादि
 करणत्वश्रुत्यातस्मादाधिक्यमवगम्यतेतथाहिपूर्वाहिएकमेवाहि-
 तीयं ब्रह्मासीत्तस्मादव्यक्तमेकाक्षरं तस्मादक्षरान्महत्त्वं म-
 हतोवैश्वहंकार इत्यादिनातस्यमहत्तत्त्वादि कारणत्वोक्तेः उ-
 पनिषदन्तरेषु ॐमित्येतदक्षरं सर्वं तस्योपव्याख्यानंभूतंभव्यं-
 भविष्यदित्यादि नातस्यार्थं सृष्टिशब्दं सृष्टिकारणत्वप्रकाशना-
 च्चकिंतुतृतीयपदाः तत्राप्यकारादिप्रणवाक्षराणां मध्येमकार-
 स्यैवतत्रदर्शनात् तदवयवसंयोगादेवतावन्मात्रसादृश्यात्तेनत-

तदैक्यमुक्तं भवतीत्यवधेयंतस्य पृथिव्यादिकारणत्वं तु जगत्का-
रणश्रीकृष्णातादात्म्यतया वाचकत्वेनाप्युपपद्यते नृसिंहादि-
मंत्राणामपि जगत्कारणत्वश्रवणात् भूतप्रेतादिमंत्राणां तथा-
त्वाश्रवणाच्च स्ववाच्यसंबन्धेनैववाचकस्य वाच्यवच्छक्तिमत्वा-
नुमानात् एकांगसंगिनीगंगापावयेदखिलं जगत् अंगप्रत्यंगसं-
व्यापिनामकिं कर्तुमक्षममित्युक्तसंबन्धेनैवनाम्नः तथात्वस्म-
रणाच्च अतो न जगत्कारणत्वोक्तिमात्रेण तद्वाच्यस्थमूलकार-
णत्वमुपपद्यते उक्तहेतोर्नृसिंहादिष्वपि सत्वात्तेषामपि मूलकारण-
त्वोपपत्त्या एकत्र तन्निष्ठत्वव्याघातात् किं बहुना नारायणकार्य-
त्वादेव तस्य मूलकारणत्वानिष्पत्तेः स्वकारणाभेददृष्ट्यैव तत्र-
परमदैवतत्वं सर्वनियंतृत्वं बहुरूपित्वं जगत्कारणत्वाद्युक्तयः
स्वार्थगच्छन्ति एवं नृसिंहाद्यवतारांतरेष्वपि ज्ञेयं अन्यथा बहूनां
परमदैवतत्वाद्यनिष्पत्तेस्तद्वोधकोपनिषदां परस्परविसंवादित्वेन मि-
थ्यावादितया तत्राप्रामाण्यताप्रसज्जेत तास्वन्यतरस्याः कल्पि-
तत्वांगीकारे तु द्रष्टांतेन सर्वास्वपि कल्पितत्वं प्रसज्जेत तस्मात्-
श्रीकृष्णस्य नारायणावतारत्वश्रूतेस्तद्विरोधेनैव तानि तानि
अपि निषद्वाक्यानि नेतव्यानि सतित्वेवमपि निषद्वाक्यानां व्य-
वस्थावत्वे तदुपवृंहणं भूतत्वादिति हासपुराणदिवाक्यान्यपि तद्वि-
षयकानि तदनुसारेणैव नेतव्यानि तथा च यानि तत्रत्यानि श्रीकृ-
ष्णस्यावतारत्वं बोधकानि नातिश्रुतिमूलकत्वेन मुख्यार्थपराणि-

यानि तु सामान्येन तदवतारित्वं बोधयन्ति नच तदवतारत्वेन
 कस्यापिनामधेयं पठन्ति नमस्तस्मैभगवते कृष्णायाकुण्डमेधसे-
 योधत्ते सर्वभूतानामभावायोशतीस्तनूरित्यादीनितान्यश्रुति-
 मूलकत्वेन नस्वार्थपराणि किंतुतत्र रुच्युत्पादनमात्र प्रयो-
 जनानि नच तादृशं वाक्यं पक्षीकृत्यतन्मूलभूतमौपनिषद्वा-
 क्यमनुमातुं शक्यं श्रीकृष्णनिष्ठनारायणावतारत्ववाचक-
 वेदवाक्यविरोधेन तस्यमुख्यार्थपरत्वानुपपत्तेः वेदविरुद्ध-
 पौरुषेयवाक्यं पक्षीकृत्यतन्मूलभूतवाक्यानुमानस्य शिष्टप्रति-
 सिद्धत्वात् तथाच जैमिनिसूत्रांविरोधेतूपेक्षांस्यात् ह्यसत्यमनुमान
 मितिबलदेवादीनां पंचपदमंत्रस्य चतद्रूपत्वश्रुतेः तदृष्ट्यावोक्तं-
 योधत्ते उशतीस्तनूरिति तत्रैवपंचपदस्यसर्वभूतहितकरत्वेना-
 भयकरत्वश्रवणात् कृष्णास्तैकोपि जगद्धितायशब्दे नासौ-
 पंचपदी बभूवेतियानित्वौपनिषदस्यतत्कारणस्यापितत्रलीनत्व-
 वचनेनतदंशत्वसूचकानि गत्वानारायणोदेवोविलीनः कृष्ण-
 विग्रहइत्यादीनितान्यत्यंतवेदविरुद्धार्थं कतयारुच्युत्पादनार्थानी-
 तिवचनस्याप्यनर्हत्वेन तदुपासककल्पितानीत्यतोऽप्रामाण्या
 नीतिविवेचनीयं वेदैकप्रमाणवद्भिर्नचनारायणानाम्ना संकर्षण-
 स्तत्रोच्यते अतस्संकर्षणस्य तन्न्यूनत्वोपपत्तोस्तत्रतल्लयत्वंमु-
 पपद्यते इतिवाच्यं “ एतस्मिन्नन्तरेतूर्णमाजगामत्वरान्वितः ”

॥ नमस्तस्मै भगवते कृष्णायेतीदं वाक्यं श्रुतिमूलकं भवितुमर्ह-
 तिशिष्टं प्रणीतत्वात् मन्वादि प्रणीतवाक्यवत् ।

शुद्धस्फटिकसंकाशोनाम्नासंकर्षणः स्मृतः “इतितत्रैव नाराय-
णात्पृथक्त्वेन संकर्षणगमनत्वोक्तेः श्रीकृष्णकारणत्वेन श्रुतोयो-
नारायणः सोनिरुद्धापरपर्यायः लोकोत्तत्त्वपोतत्वाब्जयोनि-
कारणत्वलिङ्गैस्तस्यक्षीराब्धिशाय्यनिरुद्धत्वोपपत्तेरतोऽनुपपद्य-
मानं तस्य तत्कारणत्वं वेदेनापि कथमुक्तमित्यादिकमपि नाशंक-
नीयं वेदस्य स्वतंत्रत्वेन नियोज्यानियोज्यानर्हतया सतितत्रत्यवच-
नान्तराविरोधेशिष्टैर्यथाश्रुतार्थकत्वस्वीकारात् न्यूनाधिक्यज्ञानस्य-
वेदवाक्याधीनतया वैदिकस्य नारायणस्य क्षीराब्धिशायित्वे वा
श्रीकृष्णादाधिक्योपपत्तेः इतिहासपुराणादिवाक्यानां वेदार्थ-
विरोधेनार्थान्तरपरत्वस्याप्रमाणत्वस्य स्वीकाराच्च न चासौ नाराय-
णस्संकर्षणपर्यायो भवितुमर्हति “रामो हं ह्यनु रुद्धो हं प्रद्युम्नो हं-
सनातन” इति गोपालोपनिषद्येतस्य रामादिशब्दितसंकर्षणा-
दिकारणत्वश्रुतेः अतः “एष नारायणः साक्षात् क्षीराब्धिनि-
केतनः” नागपर्य्यंकमुत्सृज्येहागतो मथुरां पुरीमि “त्यादीनि-
वचनानि संकर्षणरवामिनो नारायणस्य कृष्णरूपित्वं संकर्षणा-
निरुद्धप्रद्युम्नस्वामित्वं च बोधयंतीति बोद्धव्यं तत्रापि नागपर्य्य-
कमुत्सृज्येति नागस्य तत्पर्य्यकत्वेन तच्छेषवस्मरणात्तस्मान्न-
कथञ्चिन्नारायणपरवाक्यस्यान्यार्थपरत्वमुपपद्यते येन ब्रह्मवैवर्त्त-
वाक्यं स्वार्थं लब्ध्वा प्रमादयतां गच्छेत एवं सहस्रनाम्नां पुराया-
नां त्रिरावृत्त्या तु यत्फलमित्यस्मिन्वाक्ये विष्णवादिभगवन्नामां-

तराश्रवणात् वेदवाक्येषु श्रीकृष्णस्यावतारित्वाश्रवणेनावतारा-
 तरनामभ्यस्ततन्नाम्नः आधिक्यानुपपत्तेश्चप्रत्युतस्वकारणाना-
 रायणानाम्नस्तन्यूनत्वोपपत्तेः वेदेषु तत्समानार्थकतन्मूलवा-
 क्याश्रवणाच्चदेवतांतरनाम्नामपि पुण्योपपत्तेर्देवतांतरसहस्र-
 नामतुल्यत्वं तन्नाम्नः उक्तं भवतीत्यवगम्यते एवं 'कृष्ण कृष्णेति
 कृष्णेति राधाकृष्णेति यत्पुनः' प्रत्यहंपठपांचालिसमन्नामसह-
 स्रकमि 'त्यत्रापितस्य देवतांतरसहस्रनामतुल्यत्वं बोध्यते नवा-
 क्येनास्य वाक्यस्यैक वाक्यतोपपत्तेः एवं नाम्नामुख्यतरं नाम-
 कृष्णमुख्यं यत्परंतपेत्यत्र तन्नामांतरापेक्षया कृष्णानाम्नोमुख्यत्व-
 मुक्तं भवति' लौकिकावैदिकाशब्दायेकेचित्संतिपार्ष्वति 'नामानि
 रामचन्द्रस्य सहस्रंतेषु चाधिकं' तादृङ्नाम सहस्रैस्तु रामनामस-
 मंमतमि' त्यत्र रामनाम्नो रामचन्द्रनामांतरसहस्रतुल्यत्वोक्तिवत्
 अनंतरोक्तस्यैव कृष्णानाम्नो भगवन्नामांतरेभ्योमुख्यत्वानुपपत्तेः
 तत्रैवं स्वनामांतरापेक्षया कृष्णानाम्नोमुख्यत्वे सिद्धे पूर्वश्लोक-
 द्वये स्वनामांतर सहस्रतुल्यत्वं कृष्णानाम्न उक्तं भवतीति वावग-
 म्यते तत्र तु एकावृत्त्या तु कृष्णस्य नामैकं तत्प्रयच्छतीत्यत्र कृष्ण-
 स्य एकं मुख्यं कृष्णेति नाम तत्प्रयच्छतीत्यवयोजनीयं स्वनामां-
 तरेभ्योधिकफलप्रदानेनैव तस्य मुख्यतोपपत्तेः परं त्वस्मात्पक्षात्-

१ सहस्र नाम्ना पुण्यं ना मित्यदि वाक्यं तच्छब्दार्थः ।

२ सकाशात् कृष्ण नाम तच्छब्दार्थः ।

३ इ. ५ म कृष्णेति कृष्णेति ।

पूर्वोक्तः पक्ष उत्कृष्टतरः तत्रापिकृष्णानामांतरेभ्यएवंकृष्णोति-
नाम्नोमुख्यतरत्वमुपपद्यते न भगवन्नामांतरेभ्यः श्रीरामनाम्न-
स्तु समस्तभगवन्नामभ्योमुख्यतमत्वंमहाजनप्रसिद्धं तत्रतत्रत-
त्तद्भगवन्नामोचार्य्य तेभ्योरामनाम्नः सहस्रगुणाधिक्योक्तेः त-
थाहि “विष्णोर्नाम्नांसहस्राणां तुल्यएवमहामनुः । सर्वेषुमंत्र-
वर्गेषु श्रेष्ठवैष्णवमुच्यते ॥ गाणपत्येषुशैवेषुशाक्तशौरैष्वभीष्टदं ।
वैष्णवेष्वपि मंत्रेषु राममंत्राफलाधिकाः ॥ मंत्रस्तेष्वप्यनायासं फ-
लदोयं षडक्षरः । तथालौकिका वैदिका शब्दायेकेचित्संतिपार्व-
ति ॥ नामानि रामचन्द्रस्य सहस्रं तेषुचाधिकं । तादृङ्नामस-
हस्रैस्तुरामनामसमंमतम् ॥ विष्णोरैकैकनामैवसर्ववेदाधिकंमतं ।
तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनामसमंमतं । जपतः सर्ववेदाश्चसर्व-
मंत्राश्चपार्वति । तस्मात् कोटिगुणंपुरायं रामनाम्नैव लभ्यते
“अनंताभगवन्मंत्रानानेनसमाकृताः” इत्यादिवाक्यैरशेषभ-
गवन्नामभ्यः सहस्रगुणाधिक्यं रामनाम्नः स्फुटीकृतं भवति न
चात्रापिनारायणवासुदेवकृष्णानृसिंहादि भगवन्नामांतराणि न
श्रूयन्ते अतो नोपपद्यते तेभ्यस्तदाधिक्यमितिवाच्यं सर्वेषुगाण-
पत्यादिमंत्रवर्गेषु श्रेष्ठत्वेनोक्तेषु वैष्णवमंत्रेषु नारायण वासुदेव
कृष्णादिमंत्राणामंतः पातित्वात् “वैष्णवेष्वपिमंत्रेषु राममंत्रा-
फलाधिका” इतिराममंत्राणां तदंतर्गतत्वनिर्देशेननाशेषभग-
वन्मंत्राणां तदंतर्गतत्वोपपत्तेः तदनंगीकारेतुतत्तन्मंत्र वाच्या-

नां विष्णुपदाभिधेयत्वानुपपत्त्या सर्वव्यापकत्वानिष्पत्तेस्तद् व्याप्य
 कोट्यन्तर्गतत्वेन तन्न्यूनत्व प्रशक्तेः “अनन्ताभगवन्मन्त्राङ्-
 त्युक्तभगवच्छब्दाभिधेयत्वानङ्गीकारेण तेषामभगवत्वोपपत्त्या
 तत्राजीवत्वप्रशक्तेः” विष्णोरेकैकं नामैवेत्युक्तसर्ववेदोपलब्धि-
 तसमस्तवैदिक मन्त्राधिकत्वेनोक्तेष्वेकैकविष्णुनामस्वन्तर्गतत्वा
 स्वीकारे तत्रावैदिकत्वप्रसक्तेः वैदिकत्वस्वीकारेपितन्न्यूनत्वप्र-
 सक्तेः कुतः विष्णुनाम्नां सर्ववेदाधिक्योक्तेः “किञ्चलौकिका-
 वैदिकाशब्दायेकेचित् संति पार्वति । नामानि रामचन्द्रस्यसहस्रं
 तेषुचाधिकमि” त्युक्तेनयेकेचिदित्यनेनाशेषभगवन्नाम्नामपिसं-
 गृहीतत्वात्तद नङ्गीकारपक्षस्यतत्रावैदिकत्व प्रसक्ति दोषप्र-
 स्तत्वेनावश्येनतेषां वैदिकशब्दांतर्गतत्व स्वीकारात् एवंचसति-
 तेभ्यः सहस्रगुणाधिक्येनोक्तेभ्यः श्रीरामचन्द्रनामांतरेभ्योपि-
 रामनाम्नः सहस्रगुणाधिक्योक्तेः ‘एकैकरामचन्द्रस्य नाम-
 सर्वाधिकं मतं’ सहस्रनामफलदं सर्वाभीष्ट प्रदायक’ मितिर्लिङ्ग
 पुराणोक्त रामसहस्र नामांतपि श्रीरामचन्द्र नामांतराणां
 मध्येएकैकस्यापिनाम्नः सहस्रनामाधिकोक्तेः तत्रचसहस्रनाम-
 फलदमितिवाक्यस्य वैदिकाशब्दायेकेचिदिति वाक्येनैक वा-
 क्यतोपपत्तेः सहस्रनामपदंभगवत्सहस्रनाम परमितिवोध्यं किं
 च जपतः सर्ववेदाश्चसर्वमन्त्राश्चेत्युक्त सर्ववेदसर्वमन्त्रांतर्गत-
 त्वानङ्गीकारेण तत्रावैदिकत्वामन्त्रत्वप्रसक्तेश्च अवश्येनत्वया-

समस्तभगवन्नाम्नांतन्मंत्राणांच तदंतर्गतत्वांगीकर्त्तव्यात् तथा-
 स्वीकारेत्तूक्तवाक्यैस्तेभ्योपितत्सहस्र गुणाधिक्यनिष्पत्तेः नचा-
 न्यत्र वदत्रापिष्ठावाक्यानामूलं नोपलभामहेइत्याशंकनीयंराम-
 स्यबहुरूपधारित्वश्रुतेः मृत्सर्वांगवाचकमृच्छद्दवद्रामसर्वांग वा-
 चित्वेनतत्कार्यवाचकत्वेपिपर्यवसितस्य व्यापकस्थरामेतिकार-
 णानाम्नः घटशरावादिशब्दवदेकैकदेश वाचित्वेनव्याप्यभूते-
 भ्यः भगवन्नामांतरेभ्यः सहस्रगुणाधिक्योपपत्तेः उक्तवाक्याना-
 मर्थस्ययुक्तिसहत्वात्कारणश्रुत्यनुकूलत्वाच्च वेदाविरोधित्वनि-
 ष्पत्तेः असतिवेदविरोधेतुयनेनैवहेतुनातादृशवाक्यानिपक्षीकृ-
 त्यतन्मूलं वेदवाक्यमनुमातव्यमिति शिष्टवचनादवगम्यते
 तथाचजैमिनिसूत्रं विरोधेतूपेक्षांस्यात् ह्यसत्यनुमानमितिप्रयोग-
 स्त्वत्रोदृशः विमतानि वाक्यानि वेदमूलकानिभवितुमर्हतिवे-
 दार्थाविरोधेसतिवेदार्थप्रज्ञातीत्वात्मन्वादि प्रणीतवाक्यवदिति
 न चानुमानमात्रगम्यानिर्किंवौपनिषदान्यपि ब्रह्मादीनांवाच-
 कोयंमंत्रोऽन्वर्थादिसंज्ञकः सर्ववाच्यस्य वाचकः स्वभूज्योतिम-
 योनंतरूपीद्वेनैवभासतेरेफारुढामूर्त्तीयः स्युरितीदृशानितदुपकार
 काणि च जीवत्वेनेदमोयस्यइत्योमितीतिचेतीदृशानि संतितथा
 चसतिलौकिकवैदिक शब्दांतर्गतेभ्यः गणेशादिशिवादिकाली-
 भवान्यादिसूर्यादिशब्देभ्यस्तथासर्वेषुमंत्रवर्गेषु श्रेष्ठवैष्णवमु-
 च्यतेइतिशिवनामभ्योपिश्रेष्ठत्वेनोक्तेभ्योवैष्णव मंत्रत्वेनोक्ते-
 भ्योभगवन्नामांतरेभ्यः सहस्रगुणाधिक्येनोक्तेभ्यः स्वनामांत-

रेभ्योरामनाम्नः सहस्रगुणाधिक्यवत् देवतांतरसहस्रनामतुल्य-
 त्वेनस्वनामांतर सहस्रनामतुल्यत्वेन वा त्वदभीष्ट भगवन्नामांतर-
 सहस्रतुल्यत्वेनवो कात्कृष्णेतिनाम्नोपितरयरामनाम्नः सहस्र-
 गुणाधिक्यस्यनिर्वाधत्वोपपत्तेर्नतद्वाच्यत्वेनहेतुनापि श्रीकृष्ण-
 स्यमूलकारणत्वमुपपद्यते नन्वस्तुतर्हि नारायणस्यसर्वावतारि-
 त्वगोपालतापनीयस्यप्रदर्शित वाक्यस्यतत्रप्रमाणत्वात्तदाहुरे-
 को हवैनारायणः आसीन्न ब्रह्मा नईशानो नापो नाग्नीषोमे-
 द्यावापृथिव्यो ननच्चाग्निनसूर्यः सएकाकीनरएवेत्यादि महो-
 पनिषदि ॐ अथपुरुषोहवै नारायणो कामयत प्रजामृजेयेति
 नारायणात् प्राणोजायतेमनः सर्वेन्द्रियाणिच खं वायुर्जोति-
 रापश्च पृथिवीविश्वस्यधारणी नारायणाद्ब्रह्माजायते नारा-
 यणाद्बुद्रोजायते नारायणात्प्रजापतिर्जायते नारायणादिंद्रो
 जायते नारायणादष्टौ वसवौ नारायणादेकादश रुद्रादयः
 समुत्पद्यन्ते नारायणेप्रलीयन्ते इति नारायणोपनिषदि च
 नारायणस्य सृष्टिप्रलयावधित्वश्रवणात् अथनित्योनिःकलं-
 कोनिराख्यातो निर्विकल्पो निरंजनः शुद्धोदेवएको नारायणो
 न द्वितीयोस्तिकश्चिदिति तत्रैवतद्व्यतिरिक्तस्य प्रतिषेधाच्च
 तस्यैव सर्वमूलत्वोपपत्तेरित्युक्तधन्तं प्रत्यपरेऊचुर्नोप्रदर्शितवा-
 क्यैस्तस्यावतारिह्वमुपपद्यते एकोनारायणो न द्वितीयोस्तिक-
 श्चिदिति नारायणव्यतिरिक्त प्रतिषेध श्रवणवत् अहमेकः
 प्रथमतमासीत् वर्तानिभविष्यामिनान्यः कश्चिन्मत्तोव्यति-

रिक्तं इति यस्मिन्निदं सर्वमोतप्रोतं तस्मादन्यं न परं किंचिन्नास्ती-
ति अथर्व शिर्षोपनिषदि रुद्रव्यतिरिक्तप्रतिषेधश्रवणात् रुद्र-
स्यापिसृष्टिप्रलयावधित्वश्रवणाच्च हेतोरुभयत्र समानत्वेनान्य-
तरस्य मूलकारणत्वसाधनेऽन्यत्रातिव्याप्तेः उभयनिष्ठवाक्ययोः
परस्परविरोधेनाप्रामाण्यापत्तेश्च कथं तर्ह्युक्तदोषानापत्तिरिति चे-
न्नारायणोपनिषत्सु हवै इतिपदश्रवणात्तत्तत्हवैइत्यादिपदानां
प्रसिद्धार्थद्योतकत्वेन प्रसिद्धमुद्दिश्याप्रसिद्धस्य विधानात् कुत्र-
त्यं कमपि प्रसिद्धं सर्वकारणमुद्दिश्य प्रदर्शितवाक्यैस्तस्य सृष्टि-
प्रलयावधित्वाद्यनुवादेनावतारित्वं विधीयते इत्यवगत्या उभयप-
रवाक्यानां एकनिष्ठत्वांगीकारात् एकोहवैपूर्वं नारायणो देव इति-
गोपालोपनिषदितदाहु रेकोहवै नारायण इति महोपनिषदि अथ-
पुरुषोहवै नारायण इति नारायणोपनिषदि च सर्वत्र हवै इति पदश्रुतेः
सर्वासामनुवादकत्वमुपपद्यते कस्य तर्हि तदनुवादे तथात्वं विदध-
तीति चेति शिवरुद्रादिशब्दवाच्यस्येति ब्रूमः श्वेताश्वतररुद्रो-
पनिषदोः शिवरुद्रयोः सृष्टिप्रलयावधित्वादिवोधकतया नारा-
यणोपनिषत्समानार्थकत्वेन शिवनारायणपरवाक्यानामेकवा-
क्यतोपपत्तेः शिवरुद्रोपनिषत्सु श्रुतयोरपि हवै इति पदयो रुद्रवि-
षयकत्वानुपपत्तेः तासामननुवादकत्वावगमाच्च श्रूयते हि रुद्र-
स्य सर्वादित्वं ॐ देवावाहवै स्वर्गलोकमायं स्ते रुद्रमपृच्छन्को-
भवानिति सोऽब्रवीदहमेकः प्रथममासीद्वर्त्तानि च भविष्यामि नान्यः
कश्चिन्मत्तो व्यतिरिक्त इत्यादिरुद्रोपनिषदि अत्र हवै इति निपातौ

सानिध्यात् देवविषयकौस्वर्गविषयकौ वा नत्वत्रत्यरुद्रविषयकौ
 नत्वितोन्यत्रप्रसिद्धस्यरुद्रस्यान्यस्यवाप्रसिद्धिद्योतकौअहमेकप्र-
 थममासीन्नमत्तो व्यतिरिक्तोऽन्यः कश्चिदिति स्वमुखेन स्वव्य-
 तिरिक्तस्यनिषेधान्नारायणोपनिषदितुहवैनिपातयोर्नारायणपद-
 सानिध्यात्तत्र रुद्रवन्नारायणस्यस्वमुखतः स्वव्यतिरिक्तनिषेधा
 श्रवणाच्चतयोस्तद्विषयकत्वमुपपद्यते यदातमस्तन्नदिवान राट्टि-
 र्नसन्नवासच्छिव एवकेवलः तस्मात्प्रवृत्तिः प्रसृतापुराणी सर्व-
 तोद्दिशिरोमुखः सर्वव्यापी च भगवान्तस्मात्सर्वगः शिवः इत्येवं
 श्वेताश्वतरोपनिषदि शिवस्यसर्वोत्कृष्टत्वं श्रूयते तत्रहवैइत्यादि
 निपातानदृश्यन्तेऽतस्तदनुवादकत्वं वा नारायणोपनिषदरुद्रोप-
 निषदश्चात् ननु नारायणाद्रुद्रो जायतेइतिरुद्रस्य नारायणज-
 त्वश्रवणेन तन्न्यूनत्वोपपत्तेर्नतदनुवादकत्वं नारायणोपनिषदा-
 मुपपद्यते इतिचेन्न सकारणंकरणाधिपाधियोनचास्य कश्चिज्ज-
 निता नचाधिपः नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते नतस्यप्रतिमा-
 स्तियस्यनाममहद्यशः इत्यादिश्रुतिभिः शिवजनकाधिपयोस्त-
 त्समाभ्यधिकयोश्चनिषेधेनतस्यनारायण तज्जन्यत्वानुपपत्तेस्त-
 ज्जन्यवाचकरुद्रशब्दस्य काश्यधिपपरत्वानुपपत्त्याविशिष्टजीव-
 परत्वेननेतव्यात्तस्य जीवत्वेपि मंगलगुणयोगाज्जीवांतर नियन्तृ-
 त्वाच्चशिवेशानसंज्ञकत्वोपपत्तेश्च श्वेताश्वतरप्रतिपाद्यस्य तु तत्स-

१ हवैपदयोः ।

२ तद्विषयकत्वं नारायणद्विषयकत्वं ।

३ सर्वाननशिरोधीवः ।

माभ्यधिकनिषेधश्रवणात् श्रीश्चते लक्ष्मीश्चपत्याविति-
लक्ष्मीपतीत्व लिंगात् सर्वाननशिरोग्रीव इति सर्वव्यापी च
भगवान्तस्मात्सर्वगतः शिवइतितस्यैव सहस्रशीर्षत्वादि श्रुत्या
क्षीराब्धिशायित्वोपपत्त्या पुनः सर्वव्यापीत्व श्रुत्यानरजन्यमह-
दादितत्वायनकारित्वोपपत्त्या च नारायण संज्ञकत्वोपपत्तेः
सर्वा अपि नारायणोपनिषदो नारायणपर्याय शिवानुवादेन
तस्यावतारित्वं जगत्कारणत्वं च विदधन्तीत्येव मुक्तवन्तं
प्रतिनैतदप्युपपद्यते इति वयं ब्रूमः कुतः इति चेत्स्वोपनिषत्सु
शिवरुद्रादिशब्द वाच्यस्य जगत्कारणत्वं श्रवणोप्यवतारित्वा
श्रवणात् अन्यत्ररुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासावमृतोभूत्वा
मोक्षीभवति “श्रीरामस्यमनुंकाश्यां जजापवृषभध्वजः । मन्वंत-
स्सहस्रैतु जपहोमार्चनादिभिरित्यादिवाक्येषु शिवशंकररुद्र
वृषभध्वज परमेश्वरादि शब्दवाच्यस्य काश्यधिपतेर्विश्वनाथस्य
श्रीराममंत्रजप परत्व तदाराधनपरत्व श्रवणात् तन्मंत्रोपदेशेन
काशीमृतप्राणिमोक्षकारित्वश्रवणाच्च भवानीपतेः शिवस्य श्री-
रामभक्तत्वोपपत्तेः श्रीरामस्यस्वोपनिषदिसर्वावतारित्व श्रुतेश्च
उपासकानांकार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि वाक्येषु तथा चा
नाराधकस्यस्वराध्याधिक्यानुपपत्तेस्तादृशवचसा^१मर्थीतर^२परत्व

१. शिवस्य श्रीरामराधकत्वं बोधक वचनानां यद्वा नारायणाद्
रुद्रो जायते इतीदृशवचनानां ।

२. नारायण जोरुद्रः कश्चिज्जीव इत्येवं रुद्र शब्दस्यार्थान्तर परत्व
स्वीकारस्य ।

स्वीकारस्य मूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वानुपपत्तिर्वाध्यत्वात्कलू-
प्तकल्पितयोः^३ कलूप्तस्यबलीयस्त्वाच्चनशिवस्य तदनुवाद्यत्वं-
मूलकारणत्वं चोपपद्यते यत्तुपुराणादौ श्रीरामस्यशिवोराध्य-
कत्वं^४ श्रूयतेतदयुक्तंवेदवाक्यानुकूल्याय^५ लोकशिद्धाभिप्रायेण-
नेतव्यंतस्यपरात्परतत्वेपि धर्मिष्ठ जनाग्रगण्यराजकुलेऽवती-
र्याविष्कृतमानुषत्वस्य लोकशिद्धकत्वोपपत्तेः तथाक्वचित्त-
द्विषयिकाशक्त्योक्तिरपिप्रतीत्यभिप्रायेणनेतव्या आविष्कृतमा-
नुष्येविशिष्टशक्तौ तत्रदेवांशत्व प्रतीत्युपपत्तेः नत्वित्थं शिव-
विषयकं केवललोकशिद्धाभिप्रायेण श्रीरामसेवकत्व वचनं
नेचुंशक्त्यते तस्यमानुषत्वादिप्राप्तौश्रुतौऽमृतत्वात् तस्य सर्व
मूलकारणत्वानुपपत्तेश्चा तस्तस्यतदाराधकत्वं वास्तवमव-
गम्यते तत्रैवंसतिनारायणोपनिषदां शिवानुवादकत्वानुपपत्तेः
नारायणः परंब्रह्मतत्वं नारायणः परः इति बृहन्नारायणोप-
निषत्प्रतिपाद्य नारायणमनूद्यतस्यैवावतारित्वं विदधन्तीत्येवं
सतिद्वयो रामनारायणयो रवतारित्वानुपपत्तेः अवतारित्व
परस्य ब्रह्मशब्दस्य सामानशब्दत्वेन अवतारित्व परनारायणे-
ति विशेषशब्दवाच्ये पर्यवसानात्वायोग्याच्च नारायणः परंब्रह्म
इत्यत्रब्रह्मशब्दस्यतद्विशेषणत्वेन तरपरत्व दृष्टेश्चविशेषश्रुत्यनु-

३. स्रोतस्य शिवनिष्ठ श्रीरामताधकत्वस्य कलूप्तस्य नारायणजो-
रुद्रः कश्चिर्जावविशेषः न परमेश्वर इत्यस्मात्त्वत्कल्पिताद्वलीयस्त्वाच्च ।

४. वेदवाक्यं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिक ।

रोधेनसामान्य श्रुतेर्नेतव्याच्च नारायणपरवाक्या नुरोधेन ब्रह्मस्य
रूपकत्वेनेति वाक्यमपि नारायणपरं तस्यात्राप्यवतारित्वं
बोधयतीति वाच्यमिति चेन्नतस्यैव ब्रह्मपरवाक्यानुरोधित्वो-
पपत्तेः कुतइति चेत्तत्रैवकोऽवताराणांश्रेष्ठः यं स्मृत्वामुक्ता-
भवन्तीति ब्रह्मप्रश्नवाक्ये यं स्मृत्वेत्येकवचनेनावतारांतरेभ्य
एकावतारस्य श्रेष्ठत्वज्ञाने तन्मोक्षप्रदत्वस्य हेतुत्वावगमात्पुनः
सहोवाच तंहि नारायणोदेवइत्यादितत्प्रश्नोत्तरवचने एकां हि
रुद्रायजंतीत्यादिनारौद्र्यादिद्वादशमूर्तिनांस्वावतारत्वं सूचयि-
त्वा तासुद्वादशसु एकादशभ्यः श्रीकृष्णावतारस्यश्रेष्ठत्वज्ञापनाय
तांहियेयजंतीतेमृत्युंतरंतीत्यादिना भूमिस्थद्वादशैक श्रीकृष्ण-
मूर्त्तियाजकानामेवमुक्त्युक्तेः मत्स्यादीनां तत्र नामाश्रवणाच्च
अन्यत्र नृसिंहादिभक्तानां मुक्तिश्रवणेन मुक्तिप्रदत्वेन हेतुना
श्रीकृष्णस्यतेभ्यः श्रेष्ठत्वानुपपत्तेश्चावतारांतरेभ्यः श्रीकृष्णा-
वतारस्यश्रेष्ठत्वे हेतुत्कृतस्यमोक्षप्रदत्वस्यनृसिंहादिष्वपि सत्वे-
नतेभ्यस्तदधिकत्वानुपपत्त्या तस्य तदाधिक्यविषयकत्वांगी-
कारे तत्रत्यप्रश्नतदुत्तरवाक्ययोर्वैयर्थ्यापत्त्याचतत्रात्यस्य-
रौद्र्यादिविषयकावतारत्ववचनस्यश्रीकृष्णविषयकावतारत्वव-
चनस्य च मत्स्याद्युपलक्षाकत्वानुपपत्तेश्च नारायणावतारत्व-
बोधकवाक्यस्यरौद्र्यादिद्वादशामूर्तिविषयकत्वोपपत्तेः रौ-
द्र्यादिमूर्तिनिष्ठनारायणावतारत्वबोधकवाक्यतः शंखादि-
युतद्व्यादिसहस्रां तहस्तवत्समस्तभगवद्विग्रहनिष्ठब्रह्मावतारत्व-

बोधकत्वेन ब्रह्मणोरूप कल्पनेत्यादि वाक्यसंदर्भस्य वलीय-
यस्त्वेन प्रवलवाक्यानुरोधेनैवदुर्वलवाक्यस्यनेतव्यत्वात् य-
त्तूक्तं ब्रह्मशब्दस्य सामान्यशब्दत्वेन तत्रार्थवसानत्व योग्यात्
तद्विशेषणत्वादृष्टेश्चेत्यादित्त्वं दपिनोपपद्यते तथाहि नहि ना-
रायणोपनिषत्सु ब्रह्मशब्दस्य स्वतंत्रस्य कारणावाचकत्वमवता-
रित्वा बोधकत्वं वा श्रूयते येन पशुच्छागन्यायेन नारायणशब्दवाच्ये-
तत्पर्यवसानतारयात् नापि† नारायणापर्यायविषयवनेकसह-
स्रनामतुल्य रामनामसमतदधिकं वानारायणनाम माहात्म्यं श्रूयते
स्मर्यते वा येन स्वोपनिषदि स्वसमाभ्यधिकं विशेषशब्द मनुपल-
भ्योपनिषदंतरीयस्त्रसमाभ्यधिकविशेषशब्दवाच्ये पर्यवस्येत्-
नापि श्रीरामोपनिषद्यवतारिपरत्वेन दृष्टस्य सामान्यशब्दत्वेनाव-
गतस्य ब्रह्मशब्दस्य तत्रावतारि परविशेषशब्दमनुपलभ्योपनि-
षदंतरदृष्टावतारिपर नारायणेति विशेषशब्द वाच्य एव पर्यवसा-
नत्वमुपपद्यते उभयोः सामान्यविशेषशब्दत्वात् सामानार्थपरत्वाच्चे-
त्यादिकं मपि वाच्यसंदिग्धोपक्रमस्य तदुपसंहारवाक्यानिर्णीत-
स्यैव तत्समानार्थकनिश्चितार्थोपनिषदंतरवाक्येन निर्णेतुं योग्यात्
प्रकृतेतूपक्रमदृष्टावतारिपरब्रह्मेतिसामान्य शब्दस्य तदुपसंहार-
चरममंत्रसमूहवाक्यावगतसर्वरूपित्वासूचितसर्वावतारित्वपररा-
मेति विशेषशब्द वाच्ये पर्यवसानत्वोपपत्तेरेवं तत्राच्छागशब्दवाच्ये-
पर्यवसितरय तत्रत्यपशुशब्दस्येवाकांक्षाविरहात्पुनरन्यत्रार्थव-

सानत्वानुपपत्तेश्च नापि प्रकरणादिविरोधेनस्वप्रकरणीयं बिहा-
यान्यत्र तत्पर्यवसानत्वमुपपद्यते नाप्येकत्रवाक्ये ब्रह्मशब्दस्य
नारायणविशेषणत्वं दृष्ट्यातस्समान्यादुपनिषदंतरदृष्ट्या अपि-
ब्रह्मशब्दाः तस्यैववाचका इत्यनुमातुंशक्यं नृसिंहोब्रह्मभ-
तीतीत्यं ब्रह्मशब्दविशेषितेनृसिंहादावतिव्याप्तेः किं बहूक्त्या-
खादिरत्वादिव्रतसंयोगपृथक्त्वेनयोब्रह्मशब्दः ब्रह्मवाइदमग्र-
आसीत्सत्यं ज्ञानमनंतब्रह्मयो वेदनिहितं गुहायांसोऽनुते सर्वान्
कामान् सहब्राह्मणविपश्चिता ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति ब्रह्मसन्
ब्रह्माप्येतीत्येवमादि श्रुत्युक्तः सदैवसोम्येदमग्र आसीत्-
आत्मावा इदमग्रआसीदित्येवमादिजगत्कारणं पर श्रुत्युक्त
सदादिशब्दैर्कार्यतांगतः स्वातंत्र्येणस्ववाच्यस्य जगत्कारणत्वं
ब्रह्मविज्जीवप्राप्यत्वं च बोधयन् नृसिंहोब्रह्मभवति नारायणपरं
ब्रह्मेत्येवंतत्रतत्र नृसिंहादिविशेषणत्वेनतत्तत्संयोगं प्राप्यतत्र-
त्यप्रातीतिक प्राकृतजलजन्तुसिंहादि बुद्धिनिरासपूर्वकंब्रह्म-
त्वबुद्ध्युत्पादनेनतद्ब्रह्मावतारत्वं दृढयन्नर्थतः स्ववाच्यस्य-
तत्तद्रूपित्वेन तत्तदवतारित्वं सूचयन्तस्यैवस्ववाच्यस्य श्रीरामो-
पनिषदि ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनासर्वरूपित्वेन सर्वावतारित्वं
स्फुटयन्प्रकरणादिभिरूपक्रमोपसंहारादि लिंगैश्च इतिरामपदे-
नासौपरब्रह्माभिधीयतइत्यनयाश्रुत्याच रामशब्दवाच्येपर्यवसितः
सन् रामाख्यस्थपरस्यब्रह्मणः सर्वावतारित्वं बोधयतीतितस्यपुन-
रन्यत्र पर्यवसानत्वानुपपत्तेः नारायणपरश्रुतीनामनुवादकत्वा

चद्वयोरवतारित्वानुपपत्तेश्च योब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोतियो-
 विराट् महार्णवेशयानोष्णुमांतं पूर्वमजीजनइतिश्रुतिस्मृतिभ्यां
 श्रीरामस्य नारायणरूपवारित्वावगमाच्च नारायणपरवाक्यमपि
 नारायणपर्यायस्य श्रीरामस्यैव रुद्राद्यवतारित्वंबोधयतीति-
 कारणदृष्ट्या वाक्षीराद्विशायिन्यवतारित्वमारोपयति जगत्क-
 रणाक्षीराद्वि सकाशादवतारिणः पृथगुक्तौ तत्स्वरूपेतात्त्विक-
 भेदप्रसक्तेरितिसुष्टू विचरणीयं तदेवं यद्यपि प्रसिद्धाऽऽशीशावा-
 सके नाद्यासुदशं मुत्रहोपनिषदाद्यासु च द्वापंचासत्सु चे तोऽन्यदी-
 दृशं दद्यादिसहस्रांतहस्तवदनन्ता वतारावतारित्वं बोधकंबचनं-
 नश्रूयते तथापि यद्युक्तासु प्रसिद्धासु अन्यनुक्तास्वप्रसिद्धासु चोपनिष-
 त्सुकदापितथाभूतं वाक्यं दृश्येत दर्शयेद्वाकश्चित्तादातदपि वाक्य-
 मुक्ता नुक्त युक्तिभिः ब्रह्मपरश्रुतिबलीयस्त्वेन राम नाममहा-
 त्म्यबलेन च नारायणपरश्रुतिवत् ब्रह्मपरश्रुत्युरोधेन श्रीराम
 परत्वेन नेतव्यं सर्वासामुपनिषदन्तर्गतकारणवाक्यानामेक-
 वाक्यतायोग्यात् मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्तेश्च सह-
 स्रशब्दस्यानंत्यवाचकत्वास्मृत्यावेदेषु सहस्रावयवेभ्योऽधिकावय-
 वत्वाश्रुत्याचद्व्यादि सहस्रांतहस्तवद्भगवद्विग्रहेषु तद्विग्रहत्वा-
 वद्विग्रहस्यांतर्गतत्वोपपत्त्याचद्व्यादिसहस्रांतहस्तवतांब्रह्मावता-
 रित्वंबोधकत्वेन सर्वोत्कृष्ट्याः प्रत्यक्षश्रुतेः श्रुत्यंतरस्य तत्स-
 माभ्यधिकार्थं वाचकत्वासंभवेनाप्रसिद्धाच्च दुर्बलत्वोपपत्तेश्च ॥
 कथं पुनः ॥ ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिवाक्यस्य प्रकरणादिभिः

श्रीरामपरत्वंसुष्टूपपद्यते इतिचेत्तस्य श्रीरामैकोपनिषदि श्रवणो-
न तत्प्रकरणागतत्वावगमात् ॥ तत्रत्यब्रह्मशब्दस्यतु सामान्य-
शब्दत्वेनावगतस्य कस्मिंश्चित् विशेषेपर्यवसानत्वयोग्यत्वेपि ॥
सतिस्वोपनिषदिविशेषोपस्थापकेविष्णुसहस्रनामसदृशे अनंत-
भगवन्मंत्राधिकेरामशब्दे उपनिषदंतर्गत तन्न्यूनशब्दवाच्ये
पर्यवसानत्वायोग्यतयास्वप्रकरणीयसर्वोत्कृष्टविशेष शब्दवाच्ये
श्रीरामएवपर्यवसानत्वयोग्याच्च ॥ इतिरामपदेनासौपरब्रह्माभि-
धीयतइतिउपनिषदुपक्रमेरामनाम्नः परब्रह्मभिधायकत्वं श्रूयते-
यस्मात्परब्रह्मरामचन्द्रश्चिदात्मकः इत्यादौ ब्रह्मरामयोरभेद-
त्वाभ्यासाच्चिन्मयेऽस्मिन्महाविष्णौ चिन्मयस्याद्वितीयस्य-
ब्रह्मणोरूपकल्पनारामचन्द्रः चिदात्मकः धृत्वाव्याख्याननिर-
तश्चिन्मयः परमेश्वरः इत्येवमुपक्रमादौचिन्मयत्तत्त्वस्य ब्रह्मराम-
शब्दवाच्यत्वदर्शनाच्च अयमात्माब्रह्मसदारामोहमिति ब्रह्मपद-
स्थाने रामपदप्रयोगाच्च सर्ववाच्यस्यवाचकइत्यत्रश्रुतं श्रीराम-
स्य सर्वशब्दवाच्यत्वमप्यन्यथानुपपद्यमानंतस्यरामस्य कारण-
वाक्यगतस्यापि ब्रह्मशब्दस्यवाच्यत्वं सूचयतिस्मात्सर्वोतर्गत-
त्वेसतिसर्वावतारिणएवसर्वरूपित्वेन सर्वशब्दवाच्यतोपपत्तेः स-
र्वशब्दवाच्यस्य सर्वरूपित्वेनसर्वावतारित्वस्याप्युपपत्तेश्च चरम-
मंत्रा अपि श्रीरामस्यतत्तद्रूपित्वबोधनद्वारासर्वोतर्गतत्वं सर्वा-
वतारित्वप्रकाशयंतियस्मात् श्रीरामनाम्नोऽनंत भगवद्विष्णु-
नामतुल्यत्ववचनमप्यन्यथानुपपद्यमानं युगपत्तदूरामवाच्यस्य-

भगवन्नामांतरानेक वाच्यसदृशत्वसूचनेन सर्वकारणत्वमुपपा-
 दयतियस्मात् सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिश्रुतीनां रमंतेयोगिनो-
 नंते इत्याद्यत्रात्य श्रुतीनां चैकवाक्यतोपपद्यतेयस्मात् । रमंते-
 योगिनोनन्ते सत्यानंदेचिदात्मनि ॥ इतिसामपदेनासौपरंब्रह्मा-
 मिधीयते । चिन्मयस्याद्वितीयस्यनिष्कलस्या शरीरिणः ॥
 उपासकानां कार्यार्थंब्रह्मणोरूपकल्पने त्यत्रायत्परंब्रह्मरामपदेना-
 मिधीयते तस्यैवरामपदाभिहितस्यरामाख्यस्याद्वितीयस्य ब्रह्म-
 णोरूपकल्पनोपासकानां कार्यार्थमित्येव मन्वयनिष्पत्तेः रामा-
 ख्यस्यैवब्रह्मणः सर्वावतारित्वनिष्पद्यते यस्मात्तस्मादुक्तानुक्ता-
 हेतुभिः ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्याद्याश्रुतिः श्रीरामेपर्यवस्य तस्यैवा-
 वतारित्वं ज्ञापयतीतिनिश्चयात्तस्य ब्रह्मशब्दस्य तत्ररामपरत्वं
 निर्वाधमुपपद्यते तत्रैवं सति ब्रह्मवाइदमग्रअसीत् सत्यंज्ञानमनंतं
 ब्रह्मसर्वस्वत्विदंब्रह्मेत्यादि कारणवाक्यगतो ब्रह्मशब्दः सर्व-
 शास्वप्रित्यन्यायेन श्रीरामएवपर्यवस्य तत्रतत्रतस्यैवमूलकार-
 णत्वं प्रकाशयति सएवतदवतारभूतमत्स्य कूर्मवाराह नृसिंह
 श्रीकृष्णनारायणादि शब्दानां विशेषणत्वंप्राप्यतत्तत्सजातीय-
 त्वेनतत्रतत्रप्राप्तामुत्कृष्टमत्स्यत्व कूर्मत्व वाराहत्वाद्भुतसत्त्वम-
 नुष्यत्व जलजंतुत्वादि प्रातीतिकांबुद्धिप्रतिषिध्य तस्यतस्य च
 ब्रह्मत्वंस्फुटयतीत्यवगम्यते स्वर्णादिशब्दवत् यथास्वर्णैक वा-
 चकः स्वर्णशब्दः कटक कुंडलादिविशेषणत्वं प्राप्यतस्यतस्य
 रजतत्वादि बुद्धिनिरासपूर्वकं जातरूपत्वेन स्वर्णविकारत्वंस्फु-

टयन्नर्थात् स्ववाच्यस्य कटककुंडलादिरूपित्वं ज्ञापयति तथा ब्रह्म-
 परब्रह्मशब्दोपि तत्तद्विशेषणत्वं प्राप्य तत्रात्यप्रातीतिकमनुप-
 त्वादि बुद्धिनिवृत्तिपूर्वकं तस्य तस्य च ब्रह्मकार्यत्वं स्फुटय-
 न्नार्थात् स्ववाच्यस्य मत्स्यकूर्म कृष्णनारायणादिरूपित्वं-
 ज्ञापयतीति निर्वाधराद्धांतं तदेवमत्र श्रीरामस्य कारणावाक्यगत
 ब्रह्मपरब्रह्मशब्दवाच्यत्वं निश्चयेन सर्वशः खाप्रत्ययः न्यायेन उप-
 निषदंतरीयकारणा वाक्यगतस्य ब्रह्मशब्दस्य परब्रह्मशब्दस्य
 च तत्रैव पर्यवसानत्वयोग्यात् पुनर्मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वानुप-
 पत्तेः कारणावाचकानां शब्दांतराणां चोक्तन्यायेन तत्रैव पर्यवसान
 त्वयोग्यात् सर्वासामुपनिषदामपि श्रीरामतापनीर्योपनिषदैक-
 वाक्यतायोग्याच्च सर्वा अप्युपनिषदः तत्रत्याविष्णु नारायण-
 वासुदेव नृसिंहकृष्णशिवरुद्रादयः कारणा वाचकाः शब्दाश्च
 श्रीरामसर्वशब्द वाच्यत्वं श्रुत्यापि सर्वशब्दवाच्यत्वेन ज्ञाते पर्य-
 वस्यत तत्र तस्यैव बहुरूपिणः सर्वकारणत्वं द्योतयतीति परतत्वं
 जिज्ञासुभिर्बोधव्यं ननु भवतु नारायणाद्युपनिषत्प्रतिपाद्यत्वं
 तत्तच्छब्दवाच्यत्वं च श्रीरामस्य ॥ श्रीरामनारायणादीनाम-
 वतारत्व श्रुत्याश्रवणेन एकत्वोपपत्तेः ननु तस्य श्वेताश्वतर रुद्रो-
 पनिषदादि प्रतिपाद्यत्वं शिवरुद्रादिशब्दवाच्यत्वं चोपपद्यते ।
 शिवादीनां तदवन्नरत्वाश्रवणेन तदभेदत्वानुपपत्तेरिति चेत् सत्यं
 तथापि शिवशंकरपरमेश्वरादिशब्दवाच्यस्य श्रीरामाराधकत्वश्र-
 वणेन नारायणाद्रुद्रो जायते नारायणादेकादशरुद्राः समुत्पद्यन्ते

इत्याभ्यासतः द्विविधानामपिरुद्राणां नारायणजन्यत्वावगमेन
 चशिवशंकररुद्रादि शब्दवाच्यस्य श्रीराममंत्रोपदेशेन काशीम्-
 तप्राणिमोक्षकारित्वश्रुत्या काश्यधिपरुद्रस्य नारायणन्यूनत्वे-
 न तज्जन्यत्वोपपत्तेः नारायणादिशब्दवाच्यस्य श्रीरामस्य शि-
 वशंकररुद्रादि शब्दवाच्यजनकत्वाधिपत्वनिष्पत्तेः तज्जातत्वे-
 नतदाराधकत्वेन चरुद्रस्य नतस्य कश्चज्जनिता न चाधिपइत्या-
 दिश्रुतिप्रतिपाद्यत्वानुपपत्तेः ब्रह्मरुद्रादयो जीवेश्वरभेदेन द्विधा-
 तत्र जीवभूतस्य रुद्रस्य नारायण जन्यत्वमुपपद्यते न तु परमेश्वर
 भूतस्येत्यादिशैवोक्तीनां प्रदर्शित रुद्राऽऽराधकत्वाद्यटकश्रुति-
 विरोधेन श्रुतिविरोधेनाप्रमाणत्वोपपत्तेश्च कारण वाचक शिवरु-
 द्रादिशब्दानां कार्यभूतस्याराधकस्य च शिवरुद्रादेर्वाचकत्वा
 नुपपत्त्या श्वेताश्वेतरोपनिषद्यपि किं कारणं ब्रह्मकुतोऽस्मज्जाता
 इतिकारणवाचक ब्रह्मशब्दोपक्रमेण तत्रत्यशिवादिशब्दानां
 ब्रह्मशब्दपर्यायत्वेन कारणवाचकत्वोपपत्त्या च ब्रह्मशब्दवाच्य
 वाचकत्वनिष्पत्तेः श्रीश्वते लक्ष्मीश्वपत्त्याविति लक्ष्मीपति-
 त्वलिङ्गेन श्रियोरमण सामर्थ्यादित्युक्ता च सर्वथा श्रीरमण-
 समर्थस्य सर्वाकारणस्य श्रीरामस्य श्वेताश्वतर प्रतिपाद्यत्वावग-
 मात् न तत्समश्चाभ्याधिकश्च दृश्यते न तस्य प्रतिमास्तित्यस्य नाम
 महद्यश इति तत्रैव महद्यशश्च नामाभिधेयस्याप्रतिमत्वेनानुपमे-
 यत्वेन स्वस्वसमाग्यधिकरहितत्वं च श्रूयते यस्माच्च रामनाम-
 महद्यशो वन्नामांतरस्य यशोन श्रूयते यस्माच्च श्रीरामस्य सर्वावता-

रित्वेन स्वसमाभ्यधिकरहितत्वमुपपद्यते । नैतद्यशोरघुपत्तेः
 सुरयाञ्चयात्तलीला तनोः ह्यधिकसाम्यविमुक्तधाम्नः ॥ इति-
 तस्य तथात्वंस्मर्यते च चिन्मयस्याद्वितीयस्येति श्रूयते च तस्य-
 तत् अद्वितीयत्वं यस्मात् यस्माच्च मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वां-
 गीकारे तद्वोधकश्रुत्योः परस्परं विरोधेनाप्रमाणत्वापत्त्या तदृष्टान्ते न
 सर्वासामप्युपनिषदामप्रमाणत्वमापद्यते ॥ तस्मात् सर्वशब्दवा-
 च्यस्य श्रीरामस्यैव श्वेताश्वतराद्युपनिषदामपि प्रतिपाद्यत्वनिष्पत्तेः
 शिवशंकरमहेश्वरेशानादिशब्दानां सामान्यशब्दवाच्यकारणा
 वाक्यगतशिवशंकरे शानमहेश्वर रुद्रादिशब्दानामपि वाच्यत्वं
 रामस्यैवोपपद्यते एवं दुर्गाभवानीकाल्याद्याः याः शिवादिपत्नी-
 त्वेन तच्छक्तित्वेन च प्रसिद्धास्तासां स्वपतिस्वामिनः श्रीरामस्य-
 शेषत्वमुपपद्यते ये तु कारणावाक्यगताः दुर्गादिशब्दाः स्वस्व-
 वाच्यस्य सर्वकारणत्वं बोधयन्ति ते मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वा
 नुपपत्त्या शिवादिपत्नीवाचकत्वमसहमानाः जानकीरामयोरै-
 क्यात् सर्वकारणतया सर्वशब्द वाच्यायां श्रीजानक्यापर्यवस्य
 तस्या एव सर्वकारणत्वं द्योतयन्तीति मन्तव्यं सर्वासामुपनिषदामेक
 वाक्यत्वाऽविरोधायाऽन्यथा सर्वासां तासां परस्परं विसंवादित्वेना
 प्रामाण्यतास्यात् एवं ये केचित् कारणावाचकत्वेन सूर्यगणेशादि
 शब्दास्तत्र तत्र श्रूयन्ते ते सर्वेऽप्युक्तं रीत्या तत्रैव पर्यवस्य तस्यैव तथा
 त्वं द्योतयन्तीति समस्त वेदनिर्विरुद्धं राक्षांतं निखिलवेदानामेक
 वाक्यतायोग्यात् न च वेदस्य देवतांतरं परत्वमुपपद्यते ब्रह्मणो-

रूपकल्पनेत्यादिवाक्यवत् उपनिषदंतरेषु देवतांतरं परवाक्य-
स्याश्रवणात् असंभवाच्च तथापि यदिकश्चित् तद्वाक्यं ब्रह्मणो-
रूपकल्पनेत्यादिवत् स्वेष्टदेवविषयकं वाक्यांतरं कल्पयित्वा स्वो-
पनिषदि लिखित्वा च दर्शयेत्तदा समानार्थकद्विवाक्ययोर्वा-
च्यभेदांगीकारेतयोः परस्परविरुद्धार्थकत्वेनाप्रामाण्यापत्त्या
तदुद्दृष्टान्तेन सर्वासामप्युपनिषदामप्रमाणात्वापत्तेः प्रत्यक्षब्रह्मणो-
रूपकल्पना इति श्रुत्यपेक्षयाऽप्रत्यक्षायाः श्रुतेर्दुर्बलत्वेन तथा-
प्रत्यक्षाश्रूत्या तद्वाधाच्च उपनिषदलिखितं कल्पिततादृशवाक्य-
स्य तु कैमुत्यन्यायेन हतत्वादनादरणीयं तत् एवमशेषवेदगत-
कारणं वाक्यानामेकार्थपरत्वे सति इतिहासपुराणादीनां वेदो-
पबृंहणत्वेन तद्गतकारणं वाक्यान्यपिवेदवाक्यवदेकत्रैव पर्य-
वस्यत इत्येव कारणत्वं बोधयंतीत्यवगंतव्यं न चैवं तस्य सर्वशब्द-
वाच्यत्वे श्रीरामतन्त्रान्नोर्वाच्यवाचकत्वनियमव्याहतिरित्या-
शङ्कनीयं सर्वशब्दानां तद्वाचकत्वेऽपि सर्वशब्दं कारणत्वेन-
रामनाम्नस्तन्मुख्यवाचकत्वोपपत्तेः सर्ववाच्यस्य वाचक इति तथै-
व श्रुतेः सर्ववाच्यस्य कारणस्य तस्य तस्य सर्ववाचककारणं
रामनामवाच्यत्वोपपत्तेश्च विश्वरूपस्य ते रामविश्वेशब्दा हि वा-
चकाः तथापि मूलमंत्रस्ते विश्वेषां बीजमक्षयमितितथैव स्मर-
णाच्च ॥ ननु सर्वा अपि श्रीरामनारायणं नृसिंहगोपालशिव-
रुद्राद्युपनिषदः नारायणादीनां जगत्कारणत्वं बोधयंत्यः सर्वेषां-
भगवद्विग्रहाणां पृथक् पृथक् जगत्कारणत्वं प्रतिपादयन्ति त-

कुतस्त्वयातथैव सर्वेषांपृथक्त्वेन जगत्कारणत्वं नित्यत्वं च नोप-
पाद्यते येन सर्वाभ्युपनिषदः स्वार्थलभंत्विति चेच्छृणु नहि-
तासां नारायणादिषु प्रत्येकं यत्वा तं न्येण जगत्कारणत्वं बोधने-
तात्पर्यः किंतु तत्र तत्रोपनिषदितत्तद्भगवन्नाम विशेषमुच्चार्य तत्त-
द्वाच्य स्वरूपविशेषस्य जगत्कारणत्वप्रतिपादनेन सर्वेषां भग-
वन्नाम्नां तत्तद्वाच्यविशेषाणां च नित्यत्वं सर्वोत्कृष्टत्वं च विज्ञा-
प्य पुनस्तेषां तत्त्वतः एकत्वं तन्नाम्नां च पर्यायवाचित्वं विज्ञाप-
यितुं तत्रातत्र जगन्नारायणादुपपद्यते नारायणो लीयते च जग-
न्नृसिंहादनुष्टुभाच्चोपपद्यते नृसिंहे अनुष्टुभेवालीयते जगत्
कृष्णादुपपद्यते तत्रैव लीयते इतीत्येकवचननिर्देशेन सर्वेषां मेक-
त्वं बोधयंत्येकस्यैव जगत्कारणत्वं सूचयति अन्यथा जगत्कारण-
त्वस्य बहुनिष्ठत्वा नुपपत्तेः बहुकारणत्वपरवाक्यानां परस्परविसं-
वादित्वेनाप्रामाण्यस्यात् यदितुतासां पार्थक्येन तत्तज्जगत्कारण-
त्वं बोधने तात्पर्यः स्यात्तदा जगन्नारायणादुपपद्यते तत्रैव लीयते
इत्येवं नारायणोपनिषदि जगन्नृसिंहाच्च जायते तत्रैव लीयते इत्येवं
नृसिंहोपनिषदि जगत् कृष्णादपि जायते तत्रापि च लीयते इ-
त्येवं गोपालोपनिषदि च प्रत्युपनिषद्वाक्यं च शब्दस्यापिशब्द ए-
वोपादानं स्यात् अथवा जन्यजगद्विभागीकृत्य एतज्जगन्नारायणा-
ज्जायते एतत्तु नृसिंहात् एतन्नारायणो लीयते एतत्तु नृसिंहे कृष्णो-
त्वेतदित्येवं तत्र तत्रोपनिषदि श्रूयेत् तदा प्रथमपक्षे कदा कस्माज्जा-
यते कदा तु कस्मात् कदाच कुत्र लीयते कदाच कुत्रेतिसंदेहा निव-

र्तकत्वेन द्वितीयपक्षेतुकस्यजन्यविभागविशेषिकोऽजनिष्टकस्य-
 तत्राकोवायोयंस्वजनकं स्वामिनंस्मृत्वासंसारान्मुच्येदित्याद्यनेक
 शंकाऽनिवर्त्तकत्वेन च वेदेऽन्मत्तप्रणीतत्वं विप्रलिप्सत्वं चप्रस-
 ज्जेत तथाचसतिवेदव्यतिरिक्तोपायादिवोधकस्याभावेन स्वश्रेय-
 उपायमज्ञात्वासर्वमपि जगदुभ्रंसेत तस्मादुत्तरीत्यातत्तन्नामधेय-
 विशेषवाच्यस्य जगत्कारणत्वोक्तोपास्यत्वं तत्तन्मंत्राज्जगदुत्पत्त्या-
 दिक्त्वकथनेन तत्तन्मंत्रस्य चोपास्यत्वंवदंत्यः वाच्यवाचकयोः
 समानधर्मकत्वेनाभेदत्वंसूचयित्वातत्तदुपासनयासंसारनिर्वृत्तिबो-
 धयंतः विष्णुनारायण नृसिंहकृष्णादि नाम्नांपर्यापिवाचित्वंत
 तद्वाच्यविशेषस्य च तत्त्वतएकत्वंज्ञापयितुं कारणवाक्येषुतदा-
 हूरेकोहवै नारायणअसीन्नान्यः कश्चित्सोऽब्रवीदहमेकएवाऽऽ-
 संवर्त्तानि वर्त्तिष्यामि च नमस्तोन्यः कश्चित्यदातमस्तन्नदिवा-
 नरात्रिर्नसन्नंचासच्छिवएवकेवलः नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते
 नतस्यप्रतिमास्तिस्यनाममहद्यशःसदेवसोम्येद मग्रआसीत्
 ब्रह्मवाइदमग्रआसीत् एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेत्यादिष्वेकवचन-
 निर्देशेनएकस्यैवतत्तद्रूपित्वेन तत्तन्नामवाच्यत्वोपपत्तेः सर्वना-
 मावाच्यत्वंसूचयित्वा तथासूचितस्य तस्यविशेषरूपविज्ञानाय
 सर्वरूपाविष्कारि त्वेनरामपदाभिहितस्यरामाख्यब्रह्मणएव सर्वाव-
 तारि त्वंसर्वशब्दवाच्यत्वंचस्फुटयामासुः उपासकानां कार्यार्थं
 ब्रह्मणोरूपकल्पना सर्ववाच्यस्यवाचक इत्याद्याश्रुतयःअत्रा-
 परः प्रकरांतरेणशंक्ते ननुसामान्यशब्दत्वेन ज्ञातस्यब्रह्म-

शब्दस्य परब्रह्मशब्दस्यचनैकत्ररुद्धित्वमुपपद्यते येनैकस्यैवसर्वो-
 षनिषदुक्त सर्वकारणत्वमुपपद्येत तस्यसाधारण्येन तत्तद्विशेष-
 शब्दसामानाधिकरण्येन तत्तद्वाच्यविशेषवाचकत्वदृष्टेः पशु-
 शब्दवत् यथासामान्यशब्दत्वेन ज्ञातः पशुशब्दः अश्ववर्गदम-
 छागादिषुसर्वेषुपर्यवसितः नैकत्ररुद्धित्वमुपयातीत्यतः कथं तस्य-
 रामैकपरत्वमुपपाद्य तस्यसर्वावतारित्वं सर्वोपनिषत्प्रतिपाद्यत्वं
 चासकृद्ब्रवीषीति चेदुच्यतेपशुशब्दस्याश्वादिसाधारण वाचक-
 त्वेपियथापशुनायजेतेत्युक्तः पशुशब्दः छागोवामंत्रवर्णादित्यु-
 क्तस्यसन्निहतस्य छागेतिविशेषशब्दस्यवाच्ये पर्यवस्य तमेवया-
 गांगत्वंनिश्चाययति तथाब्रह्मशब्दस्य तत्तद्विशेषणत्वेन तत्तद्वा-
 चकत्वसाधारण्येन सामान्यशब्दत्वेऽवगतेपिब्रह्मणोरूपकल्पने
 त्युक्तोब्रह्मशब्दः स्वप्रकरणगतस्यसन्निहतस्य इतिरामपदेनासौ-
 परब्रह्माभिधीयते इतिश्रुत्याच चरममंत्रैश्च स्वपर्यायवाचित्वेन
 निश्चितस्य रामशब्दस्य वाच्येपर्यवस्य तस्यैवसर्वावतारित्वं विज्ञा-
 पयतीतिनिश्चित्यपश्चाद्ब्रह्मनां द्वयोर्वादिकारणत्वानुपपत्त्या कार-
 णवाक्यगतस्य तस्यान्यत्रपर्यवस्य तदन्यास्यादिकारणत्वबोध-
 कत्वानुपपत्तेः न नृसिंहादिशब्दसामानाधिकरण्यं प्राप्यनृसिं-
 हादीनामादिकारणत्वं बोधयति किंतुदैत्येश्वरस्यवधायाखिल
 लोकोत्पत्तिस्थितिविनासकारिणाऽपूर्वतनुग्रहणं कुर्वता नृसिं-
 हरूपमाविष्कृतं तत्तुहिरण्यकशिपोर्विष्णुरूपमित्येतन्नमनस्य-
 भूत् निरतिशयपुण्यजात समुद्भूतमेतत्सत्त्वमिति विष्णुपुरा-

णोक्तरीत्यातत्रनृसिंहेप्राप्तांनिरतिशयपुरायजातसमुद्भूत सत्व-
 रूपांबुद्धिप्रतिषिध्य तस्यब्रह्मत्वोक्त्या ब्रह्मावतारत्वंप्रकाशयति-
 स्वर्णादिशब्दवत् व्याख्यातमेतत् प्राक् येत्वेतमस्मन्मतमज्ञात्वा
 ज्ञात्वा वायतोवाइमानिभूतानिजायंते येन जातानि जीवन्तिय-
 त्प्रयंत्यभिसंविशन्ति तद्ब्रह्मजन्माद्यस्ययतः संत्यज्ञानमनंतंब्रह्मे-
 तिश्नुतिसूत्रोपपन्नं जगज्जन्मादिहेतुत्वं सर्वदाऽपरिच्छिन्न ज्ञाना-
 नंदादिमत्त्वं च ब्रह्मत्वमिति ब्रह्मत्वलक्षणाद्वयमवलंब्योपास्यां
 तरानुरक्तास्तत्तद्भक्तास्तत्रतत्रोपनिषदि श्रुतंस्वस्वोपास्यस्य-
 तत्तन्मंत्रस्य च जगज्जन्मादि हेतुत्वंहेतूत् कृत्यतस्यतस्य च
 ब्रह्मत्वसाधनपूर्वकमादिकारणत्वमुपपादयति तन्नोपपद्यते उक्ते-
 नहेतुजगज्जन्मादिहेतुनान्यतरस्यतथात्वोपपादने तेनैवहेतुना
 तद्दृष्टान्ते न तदन्यस्यापि तथात्वोपपत्त्या तेषांवाहुल्येनादि
 कारणत्ववचनव्याघातात् एतन्नानावताराणां निधानमिति-
 पौराणिकस्य नारायणावतारित्व विषयकवाक्यस्थितुसहोवाचा-
 व्ज्योनिर्त्रोऽवताराणां श्रेष्ठोऽवतारः कइत्यादि श्रुत्यनु-
 रोधेनतत्रोक्तरीद्रयादिद्वादशमूर्तिविषयकत्वेन नेतव्यत्वाच्च
 ननुतथापि श्रीकृष्णस्यद्वादशमूर्त्यंतर्गत्वात् मथुरायांस्थिति-
 ब्रह्मन्सर्वदामेभविष्यति॥ तस्यामधिष्ठितः कृष्णरूपीपूज्यस्त्वया-
 सदेति तत्रैव नारायणस्य श्रीकृष्णरूपित्व श्रवणाच्च एषनारा-
 यणः साक्षात् क्षीराब्धिनिकेतनः । नागपर्यंकमुत्सृज्येह्याग-
 तोमथुरांपुरीमिति ॥ तथैवस्मरणाच्चतस्य श्रीकृष्णकारणत्व-

मुपपद्यते इति चेन्नेत्याहुरपरे कुत एकोहवैनारायण आसीत् ।
तन्नाभिहृदांबुजाज्जातोऽज्योनिरित्यादिश्रुतेः क्षीराब्धिशायि-
विषयिकत्वोपपत्त्यातस्येतिहासपुराणादौसंकर्षणस्यानिरुद्धस्यवा-
वतारत्वेनोक्तस्यनारायणस्य वसुदेवात्मजश्रीकृष्णकारणत्वा-
नुपपत्तेः नारायणपरश्रुतिर्नस्वार्थपराकिंतु श्रीकृष्णगतप्रा-
तीतिकमनुष्यत्व बुद्धिनिरासार्थमापत्यबुद्धिमवृथाकृष्णोसर्वात्म
नीश्वरेइति तद्विषयिकप्रातीतिक बुद्धिप्रतिषेध वचनात्तथा
च श्रीकृष्णनिष्ठनारायणकार्यत्वबोधकश्रुतेरर्थान्तरपरत्वोपपत्त्या-
एकोपिसन् बहुधायोविभातीत्यादिश्रुतिवलेन श्रीष्णस्याप्य
वतारित्वोपपत्तेः एकोहवैनारायण आसीदित्यस्या अप्यनुवा-
दकत्वेन प्रकरणिनः श्रीकृष्णस्यानुवादेन तस्यैवावतारित्वं
स्फुटयतीति श्रीरामचन्द्रवत् श्रीकृष्णस्यापि स्वयमवतारित्वेस-
त्येवावतारत्वमुपपद्यते इत्युक्तवतः प्रतिनैतदप्युपपद्यतेइति वयं-
ब्रूमः इतिहासपुराणादि वाक्यस्य वेदविरोधेनार्थान्तरपरत्वेनेत-
व्येपि वेदवाक्यस्य स्वार्थबोधने प्रमाणांतरनिर्पेक्षास्य पौरुषेयब-
चनविरोधेनार्थान्तरपरत्वा वक्तव्यत्वात् वेदवाक्यस्य तद्वाक्यांतर
विरोधेनैवार्थान्तरपरत्वोपपत्तेः वेदोपि कथमयुक्तमुक्तवानित्यपि न
वाच्यं तस्य नियोज्यानुयोज्याऽविषयत्वात् वैदिकप्रातीतिकदोष-
स्य तद्वाक्यान्तरावष्टम्भेनैव परिहर्तव्यत्वाच्च न हि वेदवाक्यमयुक्तं
किंतु तदुपवृंहणवाक्यार्थाज्ञत्वं तदर्थविचाराप्रमादत्वं वा तव
तत्तथात्ववचने मूलं यतो नागपर्यंकमुत्सृज्येति तस्य नारायणस्य

नागपर्यंकत्वेन संकर्षणस्वामित्वस्मृत्या श्रौतस्य नारायणस्यमु-
 ख्यवृत्त्या श्रीकृष्णकारणत्वमुपपद्यते न च कुत्रापि श्रीकृष्ण-
 स्यावतारित्वं श्रूयते यद्विरोधेनापिनारायणपरवाक्यस्यार्थोत्तर-
 परत्वमुपपद्येत न वा तद्विषयक वाक्यस्यानुवादित्वेपि श्रीकृष्णा-
 नुवादित्वमुपपद्यते कारणपरवाक्यस्य तत्कार्यानुवादित्वानु-
 पपत्तेः श्रूयते च तत्रैव श्रीकृष्णस्य नारायणकार्यत्वं तस्यामधि-
 ष्ठितः कृष्णरूपोतिनापि नारायणशब्दः सामान्यशब्दोयेनापि
 कथंचिच्छ्रीकृष्णे पर्यवस्य तस्य कृष्णस्य रौद्राद्यवतारित्वं
 बोधयेत्तस्य तथात्वं बोधयन्नप्यवतारित्वस्य द्विनिष्ठत्वानुप-
 पत्त्यास्वपरवाक्यस्य स्ववाक्योत्कृष्टाद्वितीयब्रह्मपरवाक्यानु-
 सारित्वोपपत्तिद्वारा श्रीकृष्णनाम्नोपि श्रीरामपरत्वमुपपद्येत-
 न चाद्यापि वैदिकस्य श्रीकृष्णशब्दस्य कृष्णविषयकत्वेन का-
 रणाच्च कत्वं निश्चीयते येन सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेनापि कारण-
 वाक्यगतो नारायणशब्दस्तद्वाच्ये पर्यवस्येत सर्वशाखाप्रत्ययन्या-
 येन वलात्तस्य कारणे च कत्वं स्वीकारेऽपि न स स्ववाच्यस्य कारण-
 त्वंबोधयितुं शक्नोति श्रीकृष्णकारणनारायण नामानुसारित्वे-
 न तस्य कृष्णस्योक्तन्यायेन नारायणपरत्वोपपत्तेः पुनः तस्योक्त-
 रीत्या नारायणपरत्वोपपत्तावप्यवतारित्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्त्ये-
 त्याद्युक्तीत्या नारायणनाम्नोपि श्रीरामपरत्वोपपत्तेः अतः उक्तै-
 र्हेतुभिः श्रीकृष्णनिष्ठनारायणवतारत्वश्रुतिविरोधेन च एकोपि-
 सन्वहुधा यो विभातीत्यादि श्रुतयः महतः परममव्यक्तमव्यक्तात्

पुरुषः परः पुरुषान्नपरः कश्चिदिति तथा महानव्यक्ते लोयते
 अव्यक्तमक्षरेलोयतेऽक्षरंतमसिलीयतेतमः परेदेवेणुकीभवती-
 त्यादि परमपुरुष परश्रुतिसमानार्थ कत्वमवलम्ब्य “यस्मात्क्षर-
 मतीतोहमक्षरादपि चोत्तमः । अतोस्मिलोकेवेदेच प्रथितः
 तुरुषोत्तमः ॥ इत्यादिस्मृतयोपि नतस्यावतारित्वमुपपादयितुं
 शक्नुवंतीति न कथंचिदपितस्यावतारित्वं निष्पद्यते नापिनारा-
 यणावतारित्व परश्रुतिरपि ब्रह्मावतारित्वपरश्रुतिविरोधेन शक्नो-
 ति नारायणस्यावतारित्वमुपपादयतुमतोऽवतारित्वस्य मुख्यत्वेन
 द्विनिष्ठत्वानुपपत्तेः ब्रह्मपरब्रह्मश्रुतिविरोधेन नारायणपरश्रुते-
 रर्थान्तरपरत्वोपपत्त्या ब्रह्मशब्दभिहितस्यैव साक्षादवतारित्वनिष्प-
 त्तेरवतारिणमनुवदंति नारायणपरश्रुतिः सर्वावतारि ब्रह्मानुवा-
 देन रौद्रादिद्वादशमूर्त्तीनामपि तत्कार्यत्वं द्योतयति उपासकानां
 कार्यार्थमिति सामान्यवचनेनोपासकत्वावच्छिन्नोपास्यमुक्तित्वा-
 वच्छिन्नानां सर्वेषां ब्रह्मावतारत्व सूचनात्तद्व्यादि सहस्रांतहस्त-
 वद्ब्रह्मावतारेभ्यः कस्याप्युपास्यविग्रहस्य ब्रह्मत्वानुपपत्तेः
 यद्यप्यत्रापि ब्रह्मनामनारायण नामचैकमुभयत्रवाक्योर्निश्चयते
 किंत्वेकत्र ब्रह्मनामान्यत्रनारायणनाम तथापि द्वयोरवतारित्वा-
 नुपपत्तेः नारायणः परंब्रह्मेत्यादौ नारायणप्राप्तजलजंतु विष-
 यकबुद्ध्यन्तर निवृत्तयेतस्य ब्रह्मशब्दविशेषितत्वं दृष्टेर्जलजं-
 त्वंतरेषु नारायणपदातिव्याप्ति रूपदोषनिवर्त्तकत्वेन ब्रह्मशब्द-
 स्य नारायणशब्दोत्कृष्टत्वोपपत्तेः ब्रह्मशब्दस्य तु तादृशदोषाना

क्रांतत्वेन प्रयोजनाभावात् कुत्रापिनारायणादिनामविशेषि-
 तत्वादृष्टेश्च ब्रह्मशब्दस्यनारायणादिशब्देभ्यः उत्कृष्टत्वावग-
 माच्च नारायणपरश्रुतौहवै इतिप्रसिद्धार्थकपदादर्शनात् ब्रह्मपर-
 श्रुतौ तददर्शनाच्च ब्रह्मपरश्रुतेरवतारत्वावच्छिन्नानां ब्रह्मावतारत्व
 विषयत्वेन वलीयस्त्वाच्चद्वयोः श्रुत्योर्मुख्यार्थकत्वस्वीकारे वेदे-
 विप्रलिप्तत्वापत्तेश्चाऽगत्या तस्यास्तदनुवादकत्वं स्वीकृतमित्य-
 वधेयं सर्वासु नारायणोपनिषत्सु जगदोतत्वप्रोतत्व ब्रह्मयोनि-
 त्वादि क्षीराब्धिशायिलिंगश्रवणेन तद्वतनारायणशब्दस्य
 क्षीराब्धिशायिपरत्वोपत्त्या तद्भिन्नपरतत्वांतरपरत्वानुपपत्तेः ता-
 दृश नारायणशब्दस्य ब्रह्मशब्दसमाभ्यधिकत्वानुपपत्त्या ब्रह्म-
 शब्दविरोधेन सर्वावतारिमुख्यवाचकत्वानुपपत्तेः एके शैवास्त्वे-
 वसाहुर्नारायणोपनिषत्सु यस्य ब्रह्मरुद्राद्यशेषजगदुत्पत्त्यादि हेतु-
 त्वं श्रूयते उपनिषदंतरे यस्य कृष्णो मुख्यावतारः श्रूयते पुराणेषु
 यस्यावताराः मत्स्यादयः श्रूयन्ते स नारायणः क्षीराब्धिशायि-
 हिरण्यगर्भविराडादिशब्दाभिधेयोस्ति न तदन्यः काप्युपनिषदि
 नारायणशब्दाभिधेस्य क्षीराब्धिशायि पृथक्त्वा श्रवणात्तत्तद्वि-
 षयक वाक्यानामेकवाक्यतोपपत्त्या तस्य क्षीराब्धिशायिपृथक्ता
 नुपपत्तेश्च तथा हि बृहदारण्यके हिरण्यगर्भावयवेभ्योऽशेषजगदु-
 त्पत्तिः श्रूयते नारायणोपनिषदि नारायणद्रुह्याजायते नाराय-
 णात् रूद्रो जायते इत्येवंततः सर्वजगदुत्पत्तिः श्रूयते भागवत-
 पुराणे पुरुषशब्दभिधेय क्षीराब्धि शायिनाभ्यं वुजाद्रुह्योत्पत्तिः

तदवयवेभ्यः सर्वजगदुत्पत्तिः तस्यनानावतार कारणात्वं च स्म-
र्यते जगृहेषौरुषं रुषंभगवान्महदादिभिः संभूतं षोडशकलमादौ
लोकसि सृजयायस्य नाभ्यंबुजादासीद्ब्रह्मालोक पितामहः यस्या
वयवसंस्थानैः कल्पितोलोकविस्तरः यस्मादेवसमुद्भूतादेवति-
र्यङ् नरादयः एतन्नानावताराणां निदानं बीजमव्यय मित्या-
दिना उपनिषदंतरे नारायणहृदांबुजाद्ब्रह्मोत्पत्तिः लोकानां तद-
वयवेष्वोतत्वंप्रोतत्वं च तस्यनारायणस्य कृष्णाद्यवतारित्वं च
श्रूयते एकोहवैपूर्वं नारायणोदेवः यस्मिंलोका ओताश्चप्रोता-
श्चतस्यहृत्सद्भाज्जातोऽब्जयोनिस्तपयित्वा तस्मैवरंददौ सकामं-
प्रश्नमेवववेतंहस्मैददौसहोवाचाब्जयोनिर्बोऽवताराणां श्रेष्ठो-
ऽवतारः को भवतीत्यादौ अन्यत्रापि तस्य श्रीकृष्णकारणात्वं
स्मर्यते एषनारायणः साक्षात् क्षीराब्धिनिकेतनः नागपर्यंक-
मुत्सृज्येह्यागतोमथुरांपुरी मिति वृहन्नारायणोपनिषदि तुनारा-
यणस्य ब्रह्मांडांतर्वहिव्यापित्वंश्रूयते यच्चकिंचिज्जगत्यस्मिन्ह-
श्यते श्रूयतेपिवा अंतरबहिश्चतत्सर्वव्याप्य नारायणस्थितः
इतिश्रीरामोपनिषदितुविराट् शब्दाभिधेयस्य ब्रह्मांडांतर्वहिव्या-
पित्वं श्रूयतेयोब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोतियोविराडिति उपपद्यते
हेषांवाक्यानामेकार्थं बोधकत्वेनैकवाक्यता उपपद्यते च-
क्षीराब्धिशायिन्योतत्वप्रोतत्वं च लोकानां तेषांतदवयवस्थान
कल्पितत्व स्मृत्यातत्रैवोतत्वप्रोतत्वोपपत्तेः उपपद्यते च तस्यैव-
विण्डूरूपत्वेनसर्वात्मकत्वात्तद्विष्टुतसर्वचराचरपदार्थोतर्वहिव्या-

पित्वं । प्राकृतस्य दृश्यादृश्यस्य तद् पृथक्सिद्धेः किंवृहन्नारायणोपनिषत्प्रतिपाद्यस्यापि क्षीराब्धिशायित्वमुपपद्यते । सहस्रशीर्षदेवंविश्वसंभवं विश्वंनारायणंदेवमक्षरंपरमंप्रभुं विश्वतःपरमंनित्यंविश्वंनारायणंहरिं विश्वमेवेदंपुरुषस्तद्विश्वमुपजीवती तितत्रैवतस्य सहस्रशीर्षत्वश्रवणात्विश्वसंभवत्वेनतद्धेतुत्वावगमाच्च तत्रैवनारायणपरं ब्रह्मतत्वंनारायणः परः इत्यत्रपरंब्रह्मेतिविशेषणेन नारायणपदस्यमत्स्यादि जलजंत्वांतराति व्याप्तिनिर्वतनेनतद्वाच्यस्यनारायणपदवाच्यस्य क्षीराब्धिशायिनः परब्रह्मावतारत्व ज्ञापनात् नायंनारायणशब्दः नरजातसर्वतत्त्वनिवासिपरः नापिपरवैकुण्ठनिवासिपरः तदुभयपरनारायणशब्दस्यपदार्थोत्तरेऽतिव्याप्त्यनुपपत्त्या तन्निवृत्तिपूर्वकंपरब्रह्मावतारत्व बोधनैकप्रयोजनकस्यपर ब्रह्मेतिविशेषणस्यवैयर्थ्यापत्तेः अतोवृहन्नारायणोपनिषद्वोध्योपि नारायणः क्षीराब्धिशाय्येव ज्ञातव्यः पुराणेषु क्षीराब्धिशायिनः सहस्रशीर्षत्वादिसंस्मरणाच्च पश्यंत्यदोरुपमदभ्रचक्षुषासहस्रपादोरुभुजाननाद्भुतमितिनृसिंहोपनिषदि तस्यनृसिंहरूपीत्वंश्रूयतेॐक्षोरोदार्यावशायिनं नृकेसरिणमितिअत औपनिषदोनारायणः क्षीराब्धिशायिसर्वान्तरयामीच नतदन्यः नचतैयोरवतारित्वमुपपद्यते

-
- १ क्षीराब्धिशायीसकाशात् विश्वसंभवेनतत् नाम विश्व संभवं विश्व संभवोयस्मादित्यतद्गुण समविज्ञानबहुब्रीहिः बहुहेतुत्वाऽवगमात्
२ क्षीराब्धिशायीअन्तरयामिनोर्नारायणयोः ।

आपो नाराइतिप्रोक्ताऽप्यपोवैनरसूनवः ताः तस्य ह्ययनं पूर्वतेन-
नारायणस्मृतः ॥ नराज्जातानितत्वानि नारायणीतिविदुर्वुधाः ।
तस्य तान्ययनं पूर्वतेन नारायणस्मृतः ॥ इतितयोरपिनरावतारत्व
स्मरणात् ब्रह्मपरश्रुतेस्तद्वलीयस्त्वेतत्तद्वाधकत्वाच्च न चक्षीराब्धि
शायिनो गोपालोपनिषदि नृसिंहोपनिषदि चेत्युभयत्रावतारित्वं श्रू-
यते ब्रह्मणस्त्वेकत्रैवातस्तदेव वाक्यं प्रबलमिति वाच्यं नारायणनिष्ठ
श्रीकृष्णनृसिंहकारणत्वपरवाक्याभ्यां ब्रह्मनिष्ठसमस्तभगवद्वि-
ग्रहकारणत्वपरवाक्यस्य वलीयस्त्वोपपत्तेः नापितत्र द्विहस्तादिकं-
लिंगमात्रमुपलभते अन्यत्र नृसिंहकृष्णयोर्नारायणरूपत्वं श्रूयते-
ऽतो लिंगाच्छ्रुतेर्वलीयस्त्वेन तदेव प्रबलं तस्मादित्यपि वाच्यं त-
त्रापिरुपस्थानां देवतानां हस्तांशवादिभिर्युता इति श्रवणात् उपा-
सकानां कार्यार्थमिति वाक्यतो ब्रह्मरूपस्थदेवतानां तद्वता-
स्त्वावगमाच्च देवतानामिति बहुवचनेन तदवतारत्वावच्छिन्नस्य
संग्रहाच्च शंखादियुतद्व्यादि सहस्रांतहस्तवत् सु रामाख्यब्रह्म-
वतारेषु नृसिंहकृष्णनारायणादीनामंतर्गतत्वोपपत्तेश्च शंखादि-
द्विहस्तादि भगवल्लिंगसहकृतायाः उपासकानां कार्यार्थमि-
त्यादिश्रुतेः केवलं श्रुतितो वलीयस्त्वनिष्पत्तेः पुनः नारायण-
शब्दस्य स्ववाच्य परमेश्वरत्वबोधने ब्रह्मशब्दसापेक्षत्वदर्शनात्
ब्रह्मशब्दस्य तथात्वे तदनपेक्षत्वदर्शनाच्च ब्रह्मशब्दस्य नारायण-

१ नारायणतत् प्रतिपादकात् वलीयस्त्वेन ।

२ अतो हेतोः ।

शब्दत उत्कृष्टत्वोपपत्त्यापितद् ब्रह्मवाच्यस्यवाच्यत उत्कृष्टत्व-
 सिद्धेश्च किं च यद्यपिनक्षीराब्धिशायिनोमुख्यवृत्त्यामत्स्याद्य-
 त्तारित्वमुपपद्यते तथापितस्यसर्वजगत्कारणत्वमुक्तत्वात्तदन्यस्या-
 वतारकारणत्वे उक्तेतयोस्तात्त्विकोभेदप्रतीयते सर्वावतारिण-
 एव जगत्कारणत्वस्याप्युपपत्तेस्तस्यै सर्वावतारिणः तथाजग-
 त्कारणत्वं कुतो नोक्तमित्यादि काश्चनानाशंकाउत्पद्येरन्यच्च-
 भगवद्विग्रहेषुन वास्तविकोभेदोस्ति तद्विषयककारणत्व कार्य-
 त्ववचनयोस्तत्पूर्वोत्तरावस्थामात्र भेदविषयिकत्वात् अतउक्त-
 दोषप्रसक्तिवारणाय तस्य नारायणस्यनानावतारकारणत्वम-
 प्युक्तं तथोक्तस्यवास्तविकत्व वारणाय च तत्रैव तस्यहरिशब्द-
 वाच्यावतारत्वमुक्तप्रकाशितं च अवताराद्यसंख्याताहरेस्सत्त्वनि-
 धेर्द्विजाइति जगृहेपौरुषंरूपमिति च स्मृतौतुतस्यनारायणस्य-
 नरशब्दवाच्यावतारत्वंसूचितं आपोनाराइति प्रोक्ताआपोवैनर-
 सूनवः अयनंतस्यताः पूर्वतेन नारायणः स्मृतः । इति उपप-
 द्यते तत् नरशब्दवाच्यावतारत्वम् तस्यनराज्जाता आपोनारा-
 स्ताअयनंयस्यसनारायणइतिनिरुक्तेः पूर्वैणाऽन्वयः ॥ नराज्जा-
 तानितत्वानि नाराणीतिविदुर्बुधाः । तस्यतान्यनंपूर्वं तेननारा-
 यणस्मृतः ॥ इति स्मृत्यांतर्यामिणोनारायणस्यापि नरावतारत्वा-
 वगमाच्च तदाहुरेकोहवै नारायणआसीन्न ब्रह्मानेशानो नापो-
 नाग्नीषोमेनद्यावापृथिव्यौन नक्षत्राणि न सूर्यः स एकाकीनर-
 इवेतिमहोपनिषदि सृष्टेः पूर्वैकस्यनरस्यस्थिति श्रवणाच्चनर-

शब्दाभिधेयस्यैवसृष्ट्यर्थं क्षीरार्णवशायित्वेन स्वजातत्वांतर्गतत्वेन
 च नारायणसंज्ञकोपपत्त्या नारायणस्य नरावतारत्वावगमा
 चतत्रत्याएकोहवै नारायण आसीदित्युक्तिस्तु नारायणनाम्नो
 भविष्यतोपिभूतवन्निर्देशादुपपद्यते अथवा नरस्य क्षीरार्णवशय
 नान्तरं जगदुत्पादकत्वद्योतिकेत्यवधेयं केचित्तु नरेप्रतीतौ नारौ
 प्रकृतिजीवौतयोरयनमधिष्ठानं नारायणइतिनिरुक्त्या नरनारा-
 यणशब्दवाच्ययोरैक्यात् न तत्र कारणत्व कार्यत्व वचनमु-
 पपद्यते इत्याहुस्तन्न नर प्रतीतनारनिरूपितत्वेन नारायणसंज्ञायाः
 तद्वाच्यनाराधिष्ठानत्वस्य चपश्चाद्भावित्वेन नरनारायणस्तच्छ-
 ब्दार्थं तद्वाचोत्तरावस्थात्वावगमाच्चनारायणस्य नरवाच्यकार्यत्वो-
 पपत्तेः यद्यपिनरशब्दवाच्यएव नराधिष्ठानभूतः तथापि नार
 प्रतीति पूर्वकालीनेनरे तदधिष्ठानवचनायोग्यात् तत् प्रतीत्युक्त
 रकाले तदधिष्ठानत्ववक्तव्यत्वेन तदधिष्ठानत्वस्य- नरोत्तराव-
 स्थात्वेन नरकायत्वमुपपद्यते भगवद्विषयपूर्वोत्तरावस्थयोः कारण
 त्वकार्यत्वस्वीकारात् एकेतुर्इयतेऽनेनेत्ययनं 'यंत्यस्मिन्नित्ययनं,
 इयतेप्राप्यतेयत्तदयनम् ॥ नराणांजीवानामयनं प्रापकः प्राप्य-
 श्च आधारश्च यः सनारायणइतिनिरुक्त्या नारायणस्यक्षीरा-
 रणवशायिपृथक्विग्रहत्वेन परत्वं सूचयंति तदपिनोपपद्यते
 श्रुतिस्मृतिषु तादृशनिरुक्त्य श्रवणेन तत्रश्रुतिस्मृति प्रमाणाभा-
 वात् न चैको हवैनारायण आसीदिति सृष्टिपूर्वकालीन नारा-
 यणश्रुतिरेवतत्रप्रमाणमिति वाच्यंसृष्टेःक्षीरार्णवशाय्युत्तरकाली

नत्वेन तस्यक्षीराणां त्रिशायिनोपिसृष्टिपूर्वकालीनतयौक्त नाराय-
णशब्द वाच्यत्वोपपत्तेः एकोह वै नारायणो देवः इतिसमा-
नार्थक क्षीराब्धिशायिपरश्रुतितस्तस्या एकोहवैनारायणः आसी-
दित्यस्याः श्रुतेरपि क्षीराब्धिशायिपरत्वावगमात् लोकोत्त-
प्रोत्तत्वं तद्धृत्पद्मं ब्रह्मोद्भूतित्वलिङ्गेन गौपालोपनिषच्छ्रुत नारा-
यणपरस्य एकोहवै पूर्व नारायणदेवे इत्यादिवाक्यस्य क्षीराब्धिशा-
यिपरत्वावगमाच्च सृष्टिकर्तृप्रकरणोपाठाच्च नारायणशब्दस्य क्षी-
राब्धिशायिपरत्वमुपपद्यते नापि नारायणाः परब्रह्मतत्त्वं नारा-
यणः परः इत्येषा बहुन्नारायणोपनिषत् श्रुतिस्तत् परस्वरूपत्वे
प्रमाणमस्तीति वाच्यं अत्र त्वयोः परं ब्रह्मेति परतत्त्वमिति चान-
योर्विशेषणयोर्नारायणशब्दस्य मत्स्यादि जलजन्त्वं तराति
व्याप्ति निवारणार्थकत्वेन साफल्यत्वेवल नारायणशब्दस्य पर-
स्वरूपत्वोक्त उक्तविशेषणयोर्वैयर्थ्यापत्तेः कुतः नाराणामयनमु-
पाय उपेयश्चेत्यर्थकस्य नारायणशब्दस्यास्ववाच्य समाभ्यधिका-
भावेन कुत्राप्यति व्याप्त्यऽप्रसक्त्या तन्निवारणार्थं कयोरुक्तयो-
र्विशेषणयोर्वैयर्थ्यापत्तेर्निर्वाधात् अत उक्तातिव्याप्तिनिर्वर्तक-
त्वेन तयो साफल्यत्वात् अत्रत्योपि नारायणा शब्दः क्षीराब्धिशा-
यिपरः अतो न परस्वरूपबोधकः कुतः नारायणः परब्रह्मेत्यत्रत्यपां-
नारायणो अयनं यस्य स नारायणा इतीवैदीर्घं “आपो नरा इती-
प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः। अयनं तस्य तां पूर्वं तेन नारायणा स्मृतः
तथा सृष्ट्वा नारतो यमंतः स्थितो हं तेन मे नाम नारायणोतीति

स्मार्त्ता च व्युत्पत्तिं विहाय स्वकल्पितव्युत्पत्त्या तदुपपादनात्
नचनरतीतिनरः प्रोक्तः परमात्मासनातनः इत्युपायवाचकनर-
शब्दस्य एकोहवैनारायणः आसीति न ब्रह्मानेशानसएकाकी-
नरएवेतिमहोपनिषदि नारायणशब्दस्थाने पाठात् नारायणश-
ब्दस्याव्युपायवाचकत्वेन परतत्त्वपरत्वमुपपद्यते इतिवाच्यंसृष्टि-
प्रलयप्रकरणेत्तत्पाठात् नारायणस्यप्रलये सर्वेषांजीवानांस्वांतः
प्रापकत्वोपपत्तेः सृष्टिद्वारामोक्षासाधनज्ञानसाधनसामग्रीकरण
कलेवरादिदातृत्वे परप्रायकत्वोपपत्तेश्चस्वभक्तानां परप्रापकत्वा
द्वायंत्यस्मिन्नित्ययनमितिनिरुक्त्यातुनतस्य प्राप्यत्वमुपपद्यते किं
तु प्रलयावधित्वं नारायणेप्रलीयते इत्यादिश्रुतेः तदेवं-
सृष्टिप्रलयप्रकरणात्क्षीराब्धिशायिपरतदुपवृंहणावचनदर्शनाच्च-
लोकप्रसिद्धेः सर्वोपनिषत्प्रसिद्धेश्चौपनिषन्नारायणशब्दस्य
क्षीराणावशायिपरत्वमवगम्यते भागवतेतुतस्य नारायणसंज्ञ-
कत्वे नरोद्भवजलाशयत्वरूपोहेतुरुक्तोब्रह्मणानारायणस्त्वंनर-
भूजलाशयादितिमहाभारतेतुनारायणेन श्रीमुखादेवस्वस्यना-
रायणसंज्ञाप्राप्तौनरजाततोयांतःस्थितिरूपोहेतुरुक्तः सृष्ट्याना-
रंतोयमंतः स्थितोहंतेनमेनामनारायण । इत्येवमादिवचनै
नारायणशब्दस्य विशेषतः क्षीराब्धिशायिपरत्वनिश्चयाच्च-
तस्यनरकार्यत्वंचस्मृतितः स्मृतिपरिकल्पित श्रुतितश्चावग-
म्यते न च शिष्टैर्नारायणस्योपास्यत्वांगीकारात् शिष्टाचारानु-

मितस्मृतिपरिकल्पितश्रुतिप्रमाणान्तस्यैव परत्वमुपपद्यते इति वाच्यं कल्पितः स्मृतितः क्लृप्तानां आपो नारा इति प्रोक्तः नराज्जातानि तत्वानीति सृष्ट्वानारंतो यमंतः स्थितो हं तेन मे नाम नारायणः स्यादिति च स्मृतीनां वलीयस्त्वेन नरभूतक्षीराब्धि शायि नारायणपराणां नारायणाद्ब्रह्मा जायते इति एकोहवै पूर्व नारायणो देवयस्मिंल्लोका ओताश्च प्रोताश्च तन्नाभि पद्माज्जातोऽब्जयो निरिति अंतर्वहिश्च तत् सर्वव्याप्य नारायणः स्थितः । इति नारायणः परंब्रह्मेति चासांप्रत्यक्षश्रुतीनां शिष्टाचारानुमितस्मृतिपरिकल्पितश्रुतितो बलवत्त्यातत्प्रतिपाद्यस्य नरस्य तत्कारणत्वनिष्पत्त्या तस्य क्षीराब्धि शायित्वनिष्पत्तेश्च किंचाद्यतनाचार्यांतरवाक्यस्याचार्यांतरेण दूषितत्वात् शिष्टविचारेष्वप्यज्ञानकार्यभ्रमदर्शनात् नारायणस्य हरि नरावतारत्वेनादिकारणत्वं रहितस्यापि तत्कारणत्वस्याविचारेण पुराणादिप्रसिद्धितः स्वकुलदैवताच्च तैस्तदुपास्यात्वांगीकारतोपपत्तेः न च पुराणादिवचनतोपि तस्य मूलकारणत्वमुपपद्यते तत्रैव हि आपो नारा इति तथानराज्जातानि तत्वानि तथा । अवताराद्यसंख्याताहरेः सत्त्वनिधेर्द्विजा ॥ जगृहे पौरुषं रूपमादौ लोकसि सृज्ये त्येवमादिव्यासादिवचनतो नरहरिशब्दवाच्यस्य तदवतारित्वावगमात् नरहरिशब्दवाच्यस्यैव मूलकारणत्वमुपपद्यते तौ तु हरि नरशब्दौ सामान्यशब्दौ तद्व्याख्या कृत्याद्यश्रवणेन तद्व्याच्यविशेषानिश्चयाच्छर्हि नारायणशब्दस्य नरशब्दा पृथक् सिद्धेः सान्निध्यात्

नरशब्दोनारायणेति विशेषशब्दवाच्येपर्यवस्यतदवाच्यस्यस्व-
वाच्यत्वं विज्ञाप्य स्वनिष्ठकारणत्वं उपपादयत्विति चेन्नसामा-
न्यशब्दस्यविशेषशब्दवाच्येपर्यवसानत्वेपिकारणवाचक सामा-
न्यशब्दस्यविशेषशब्दवाच्येस्वकार्येपशुद्धागन्यायतः पर्यवसान-
त्वादृष्टेः बलात्तथात्वस्वीकारेतस्यापिकार्यत्वापत्या त्वदभीष्टहानेः
नापिनारायणशब्दो नरशब्दवाच्येपर्यवस्यस्ववाच्यस्य नरशब्द-
वाच्यत्वेन कारणत्वमुपपादयत्विति वक्तुंशक्यं विशेषशब्देस्य
सामान्यशब्दवाच्येपर्यवसानत्वाददर्शनात्तदश्रवणाच्च यदितृभ-
योरेकतत्वावाचकत्वेनोभावुभयत्र पर्यवस्योभयोः कारणत्वंकार्य-
त्वंबोधयंतौपद्मेनारायणस्यापिकारणत्वं बोधयतइत्युच्यते तदो-
भयोः पक्षेकार्यत्वमपिवाच्यत्वेन नरेपिकार्यत्वमायातं पक्षे किं
चैवं सर्वेषांभगवदवताराणां तत्त्वतएक्यात् सर्वाण्यपिनरहर्या-
दीनि नामानिसर्वत्रपर्यवस्य प्रत्येकस्यपक्षे कारणत्वंबोधयंतीति
सर्वेषांतात्त्विकैक्यमभिप्रेत्यैवतास्ता उपनिषदस्तस्यतस्यस्वप्रति-
पाद्यस्य जगत्कारणत्वंबोधयंतीति कृत्वानेत्यमेकस्य सर्वोत्कृष्ट-
त्वंनिर्णेतुंशक्यं नवासनरशब्दोमत्स्यादि षूक्तयुक्त्यापर्यवस्यति
अत्रापि नारायणपक्षोक्तदोषापत्तेः नवान्यत्र नारायणकारण-
त्वेन श्रुतेहरिशब्दवाच्ये पर्यवस्यतिसोनरशब्दोहरिशब्दस्यापि
सामान्यशब्दत्वेन तद्विशेषवाच्यानिश्चयात् अतोऽन्यत्राऽपर्य-
वस्य न परिशेषात् कारणवाचकशिवशब्दवाच्येपर्यवस्य त-
स्यनारायणकारणत्वं बोधयन् तद्वद्वारामत्स्यादि कारणत्वमपि

बोधयति श्वेताश्वतरोपनिषदि किं कारणं ब्रह्मकुतोऽस्मज्जाता
 इतिकारणं वाचकं ब्रह्मशब्देनोपक्रम्य तदनन्तरं यदा तमस्तत्र दि-
 वा न रात्रिर्न सन्न चासच्छिव एव केवल इति शिवशब्दवाच्यस्य-
 कारणत्वं श्रुत्या ब्रह्मशिवशब्दयोः पर्यायवाचित्वेन शिवस्य का-
 रणं वाचकं ब्रह्मशब्दं वाच्यत्वावगमात् यस्मात्परमपरंपरायणं
 च बृहद्बृंहत्या बृंहयति तस्मादुच्यते परंब्रह्मेति अर्थवशिषोप-
 निषदि तस्य ब्रह्मपरत्वश्रवणाच्च सर्वशाखाप्रत्यन्यायेन कारण-
 वाचकानां तत्रैव पर्यवसानत्वयोग्यात्पुनः सर्वव्यापी च भग-
 वान् तस्मात्सर्वगतः शिवः इति तत्रैतस्य सर्वगतत्वं श्रुत्या
 सर्वसरीरित्वेन सर्वशब्दवाच्यत्वोपपत्तेश्च तस्य ब्रह्मलक्षणद्वय-
 लक्षितत्वोपपत्तेश्च तत्समाभ्यधिकं निषेधश्रवणाच्चेति चेन्नैत-
 द्रुपपद्यते इति तान्प्रतिवयं ब्रूमः तत्रत्य ब्रह्मशब्दस्य कारणवाच-
 कत्वेन तत् सृष्ट्यादिकारणत्वबोधकत्वेऽप्यवतारि वाचकत्वाश्र-
 वणेन तन्मूलकारणत्वानिष्पादकत्वानिष्पादकत्वात् तत्र तस्य-
 सर्वशब्दवाच्यत्वाश्रुतेऽर्थवशिषोपनिषन्मन्त्रेषु तस्य नारायण-
 बासुदेवमत्स्यकूर्मादि रूपित्वाश्रवणाच्च तस्य सर्वगतत्वं
 श्रुत्या प्रकृतिजीव शरीरत्वोपपत्तावप्यवतारावतरित्वाश्रुत्या चि-
 दचिद्वाचकवाच्यत्वोपपत्तावप्यवतारवाचकवाच्यत्वानुपपत्त्या-
 सर्वशब्दवाच्यत्वानिष्पत्तेश्च तत्समाभ्यधिकं निषेधादि श्रुती-
 नां तदुपास्य परत्वानुपपत्त्या स्वरूपांतरपरत्वोपपादनाच्च-
 तच्चेदं ब्रह्मशब्दवाच्यत्वं सर्वगतत्वं च भगवद्विग्रहमात्रसा-

धारणब्रह्मशब्दस्यनारायणः परब्रह्मनृसिंहो ब्रह्मेत्येवंतत्तद्वचक-
सामानाधिकरण्यदृष्टेः तत्रतत्रउपनिषदि तस्यतस्यसर्वव्यापित्व-
श्रुतेश्चपरंतुब्रह्मलक्षणद्वयं शिवऽन्यत्रवान सर्वांगेनपर्यवस्य-
तितस्यतस्य च जगज्जन्मादिहेतुत्वे श्रुतेष्ववतारकारणात्वाश्र-
वणात् क्वचिच्छ्रुतस्यापि तथात्वस्यमुख्यार्थत्वानुपपत्तेश्च-
तत्तत्त्वरूपसच्चिदानन्दात्मकत्व श्रुतेऽपितत्रतन्नाम्नो ब्रह्मात्म-
कत्वसच्चिदानन्दाख्या त्वाश्रवणाच्चभगवद्विग्रहानांस्तुतएक्या-
त्परतत्त्वस्याख्यंज्यत्वाच्च तत्रन्यूनाधिक्यवक्तव्यानवकाशेपि-
गुणादिबाहुल्य कृत वाचकाधिक्यद्वारैवतत्भगवद्वाच्याधिक्य-
निर्णययोग्याच्चतन्निष्टगुणादिष्वन्यतरावा चकत्वकारित-
नत्वेन तदकेदेशवाचकत्वावगत्या तत्तद्वाच्यस्य परत्वै-
कदेशत्वोपत्तेर्चकुत्रतर्हिज्ञाणद्वयंसर्वांगेनपर्यवस्यतिजगत्कारणो-
सर्वावताणिचतदपिकस्योपपद्यते इतिचेत्स्वर्गशिब्दाभिधेयस्या-
वस्थाविशेषाः कटककुंडलादयइवद्वया दिसहस्रांतहत्तवदन्न-
ताराः यत्रकल्पितश्रुत्यायस्यावस्थाविशेषाः ज्ञायंतेयस्यच जग-
त्कारणत्वंश्रूयतेमंत्रेषुयस्यचराचररूपित्वं विष्णुनारायणवासुदेव-
मत्स्यकूर्मादि शिवरुद्रादिरूपित्वंचश्रूयतेयस्यच सर्वशब्दवा-
च्यत्वंश्रूयतेयन्मंत्रस्य ब्रह्मादिवाचकत्व ब्रह्मात्मकत्वं सच्चिदा-
नन्दाख्यात्वंप्रणवकारणत्वमकाराद्यक्षराश्रयत्वं रुद्रोपदेश्यत्वं-
सर्वपापविनाशपूर्वकस्वोपासकमुक्तिदात्रृत्वं श्रूयतेतस्यैवावता-
तारित्वमुपपद्यते इति यश्चस्वभक्तान्शरणागतान् स्वसार्द्धस्व-

धामप्राप्य तैः सह नित्यं विहरति तस्यैव प्रापकत्वं प्राप्यत्वं चोप-
 पद्यते तच्चैतदुक्तं सर्वश्रीरामरयतन्मंत्रस्य च सर्वरूपित्वादिकं-
 ब्रह्मादिवाचकत्वादिकं च श्रीरामतापनीयोपनिषदि श्रूयते उप-
 पद्यते च वेदार्थज्ञैरपि नारायणं जगन्नाथमभिरामं जगत्पतिं
 कविषु सण्वागीशं रामं दशरथात्मजमित्यारभ्य सर्वेषां त्वं परब्रह्म-
 त्वन्मयं सर्वमेव हित्व मक्षरं परं ज्योतिस्त्वमेव पुरुषोत्तमः त्वमेव ता-
 रकं ब्रह्मत्वात्तोऽन्यन्नैव किंचन रामः सत्यं ब्रह्म रामात्किंचिन्न विद्यते
 स्मृतहृदयविमानं ब्रह्म रामाभिधानमित्यंतेन श्रीरामस्य नारायणा-
 दिरूपित्वं तद्रूपित्वेन तत्तन्नामाभिधेयत्वं रामनान्नो ब्रह्माभिधा-
 यकत्वं च स्फुटीकृतं भवति किं च सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मरमं ते यो-
 गिनोऽनन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि इति रामपदेनासौ परं ब्रह्माभि-
 धीयते इति समानार्थाभिधायकत्वश्रवणादपिरामशब्दस्य ब्रह्म-
 णो विशेषाभिधायकत्वमवगम्यते विशेषशब्दत्वं तु तस्य ब्रह्मनि-
 ष्ठधनुर्वाणादियुतद्विभुजाद्याकृतिमत्त्वबोधनेनोपपद्यते किं च
 सर्वेषु मंत्रवर्गेषु श्रेष्ठं वैष्णवं मुच्यते गाणापत्येषु शैवेषु शाक्तशौ-
 रेष्वभीष्टदम् । वैष्णवेष्वपि मंत्रेषु राममंत्राफलाधिकाः गाण-
 पत्यादिमंत्रेषु कोटिकोटिगुणाधिकाः ॥ विनैव दीक्षां राजेन्द्रपु-
 रश्चर्यां विनैव हि । विनैव न्यासविधिना जपमात्रेण सिद्धिदाः ॥
 मन्त्रस्तेष्वप्यनायासफलदोयं षडक्षरः । षडक्षरोयं मन्त्रस्तु सर्वाद्यौ-
 च्यविनाशकः ॥ दैनंदिनं च दुस्कृत्यं पक्षमासं तु वर्षजं । सर्वहरति-
 निः शेषं तूलाचलमिवानलः ॥ ब्रह्महत्यासहस्राणि ज्ञानाज्ञान-

कृतानिच । कोटिकोटिसहस्राणिह्युपपातकजान्यपि ॥ सर्वाण्य-
 पिप्रणश्यन्ति राममंत्रानुकीर्तनात् । विष्णोर्नाम्नांसहस्राणां
 तुल्यएषमहामनुः ॥ अनन्ताभगवन्मन्त्रा नानेतुसमाकृताः ।
 सहस्रनामतत्तुल्यं समनामावरानने ॥ लोक्तिकावैदिकाशब्दायैके
 चित्सन्तिपार्वति । नामानिरामचन्द्रस्य सहस्रतेषुचाधिकं ॥ तादृ-
 ङ्नामसहस्रैस्तु रामनामसममन्तं । जपतः सर्व वेदांश्च सर्वमन्त्रा-
 श्चपार्वति ॥ तस्मात्कोटि गुणपुण्यंरामनाम्नैवलभ्यतेये प्रयो-
 गास्तन्त्रेषुतैस्तैर्यत्साध्यतेफलं । तत्सर्वसिध्यतिक्षिप्रं रामनाम्नैव
 कीर्तनादि त्यादिपुवेदार्थज्ञप्रणीतवाक्येषु स्मृतिपरिकल्पि-
 तश्रुतिप्रमाणकेषु यद्भगवन्मन्त्रांतरेभ्योपि श्रीराममन्त्रस्य सहस्र-
 गुणाधिक्यं श्रूयतेफलतः कोटिगुणाधिक्योक्त्यापितत् कोटि-
 गुणाधिक्यमुपपद्यते तत्स्ववाच्यसंबन्धेनैवोपपद्यमानं स्ववाच्य-
 स्यमन्त्रांतर वाच्यकोटिगुणाधिक्यमुपपद्य तत्रांशां शिल्वानुपप-
 त्तेः कारणस्यकार्येभ्यः कोटिगुणाधिक्योपपत्तेश्च तस्यसर्व-
 कारणत्वेन सर्वरूपित्वात् सर्वावतारित्वमुपपादयतीत्यतः कार-
 णवाचकानां तस्यैववाचकत्वयोग्यात् सर्वेपिब्रह्मपरं ब्रह्महरि-
 नरादयः कारणवाचकास्तत्रैवपर्यवस्य तस्यैवमूलकारणत्वं
 ज्ञापयतीत्यवगम्यते महर्णवेशयानोप्सुमात्वंपूर्वमजीजन । इति
 महर्णवशायित्वोक्त्या श्रीरामस्यहरिनरशब्दवाच्यत्वसूचनात्
 तथासूचितस्य तौक्तिकत्वोपपत्तेश्च तत्कुतोमूलकारणत्वस्यद्वि-
 त्रिनिष्ठत्वानुपपत्तेः हरिनरशब्दयोः सामान्यशब्दत्वेनान्यत्र

पर्यवसानत्वयोग्याच्च सामान्यशब्दवाच्यस्य तत्समाभ्यधिकार्थ-
 कसन्निहितविशेषशब्दद्वारापिनिश्चयः पशुछागन्यायेनकृत-
 पूर्वः तत्रैवंसतियद्यपिकारणवाक्यगत विष्ण्वादिशब्दानांह-
 रिनिर ब्रह्मादिशब्दपर्यायत्वमुपपद्यते तथातेषुप्रणवस्यसर्वोत्कृ-
 ष्टत्वंश्रूयतेयथाशंकुनासर्वाणि पर्णानिसंतृणान्येवमोङ्कारेणसर्वो-
 वाक्संतृणात्तस्मादोङ्कारएव सर्वमितिः प्रणवमधीतेस सर्व-
 मधीत इति च तथापितद्वाच्यस्यविशेषाकारो ननिश्चीयते ईदृशः
 सइतिप्रत्युत्तस्य तत्रतत्रोपनिषदि तत्तद्वाचकत्व श्रवणात्तत्त-
 न्मंत्रादौष्टत्वाच्चनैकवाच्य वाचकत्वेन सामान्यशब्दत्वोपप-
 त्तेर्न तद्वारापिमूलकारणविशेषाकृतिर्निश्चेतुंशक्यातर्ह्यस्त्वका-
 रद्वारातद्विशेषा कृतिनिश्चय अकारोवैसर्वावाक्शेषास्वर्शोस्मा-
 दि रूपेण बहुरूपाभवतीति तस्यसर्ववागात्मकत्वश्रवणात्तस्य-
 प्रणवप्रथमक्षरत्वाच्चयोवेदादौस्वरः प्रोक्तोवेदांते च प्रतिष्ठितः
 तस्यप्रकृतिलीनस्ययः परः समहेश्वरइत्यत्रअस्यैव प्रणवप्रकृ-
 तित्वावगमात् अथवामितरेपीतेर्वेत्यत्रमकारस्य प्रणवोत्पत्तिरः
 ल्पावधिविश्रुत्या तस्यप्रणवप्रकृति लीनस्येत्यत्रापि तस्यैवतत्-
 प्रणवप्रकृतित्वावगमात् मकारद्वारापि तन् निश्चयोऽस्त्विति
 चेन्नतयोरप्यनेक वाचकत्वस्मरणात्तदुच्चारण कालेतद्वाच्यवि-
 शेषाकृत्यस्फुरणाच्च सामान्यशब्दत्वोपपत्तेः कथंतर्हितन्निश्चय
 इति चेत् रामशब्दद्वारेतिब्रूमः जपतः सर्ववेदांश्चेत्यत्रसर्ववेद-
 सर्वमंत्र जपलब्ध फलतः तज्जपपुरायस्य कोटिगुणाधिक्यो-

क्त्याविष्णोर्नाम्नां सहस्राणां तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनामसं-
मत मित्यत्रापिकोटिशब्दस्थाने पाठात्बहुवचनान्तत्वाच्चसहस्र
शब्दस्य कोटिशब्द पर्यायत्वोपपत्त्यातस्य भगवन्नामान्तरेभ्यः
कोटिगुणाधिक्याद्यगमात् स्वभूज्योतिर्मयो जीवत्वेनदेमो-
यस्य रेफारूढामूर्त्तयोरुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे इत्यत्र तस्य सर्व-
मंत्रप्रकाशकत्वप्रणवकारणत्वाकाराद्य क्षराश्रयत्व रुद्रोपदेय
त्व श्रवणात् प्रणवाकारकारणत्वेनापि तस्य सर्वमंत्र कारणा-
त्वोपपत्तेर्विष्णवादिवाचकाकारमकाराश्रयत्वे नापितस्यप्रण-
वकारणत्वोपपत्तश्चेओमित्यस्यराममंत्रस्योकार कारणत्व ज्ञापक
तापिनीयश्रुतेः योवेदादौस्वरः प्रोक्तोवेदान्ते च प्रतिष्ठितः
तस्यप्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः इत्यस्यवेदादिस्वरः ॐ
कारः तस्योकारस्यप्रकृतिः कारणां राममंत्रः षडक्षरस्तारक-
संज्ञकस्तत्र लीनस्यसतः यः परं ॐ कारेण राममंत्रं वाच्य-
त्वेन सर्वोत्कृष्टः श्रीरामः समहेश्वरः इश्वराणामपीश्वरइत्य-
र्थकत्वनिष्पत्तेरत्रापि वाक्येराममंत्रस्येवोकारकारणत्वसिद्धे-
श्च तदुच्चारणसमानकाले तद्वाच्यविशेषाकृति स्फुरणाच्च
तस्यसर्व वाच्यवाचकत्व श्रुत्या मूलकारणमुख्यवाचकत्वो-
पपत्तेश्च तस्यराममंत्रस्य सर्वमंत्रकारणत्वेन तद्वाच्यस्य सर्व-
मंत्रवाच्य कारणत्वोपपत्तेः धनुर्धर द्विभुजाद्या कृतिमांस्तद्वाच्य
एवसर्वावतारी जगन्मूल कारणमितिनिश्चीयतां ननुमंत्रान्त-
रेभ्यः स्यात्तदा धिक्क्यंयः प्रणवमधीते स सर्वमधीते ओमित्ये-

तदक्षरं सर्वं तस्यौप व्याख्यानंभूतंभव्यं भविष्यदिति सर्वमो-
 कारं एवयच्चत्रिकालातीतं तदप्योकार एवयच्छन्दं सामृषभो
 विश्वरूपः छंदोभ्योध्यमृतात्सं वभूवेत्यादि श्रुतिप्रकाशितस-
 वोत्कृष्ट्यात् प्रणवात्कथं तदाधिक्यमुपपाद्यते काशीमृतप्रा-
 णिनः प्रतिप्रणवानुपदेशेतुनतदप कृष्टत्वंहेतुः किंतु वर्णात्र-
 यब्राह्मन्प्रतितदनधिकारइति चेन्नयइदमथर्व शिरो ब्राह्मणो-
 धीतत्वेनप्रणवानामयुतं जप्तंभवतीत्यादिश्रुतितः ससर्वमधीत
 इत्यादिश्रुततन्महत्त्वस्यापकृष्टत्वा व गमाज्जीवत्वेन नेदमो-
 यस्यइत्योमिति चा नयोर्वह्नि वीजप्रणवकारणत्व कार्य्यत्वज्ञा-
 पकोपनिषद्वाक्ययोगुणोपसंहारन्यायेनमांडूक्यादि दृष्टप्रणवप-
 रवाक्यैक वाक्यताकरणेनसर्वत्रतदाधिक्योपपत्तेः प्रणवस्य
 परत्वेसत्यपितत्रशूद्राद्यनधिकारत्वेनासौ लभ्यतयातदकृतार्थी
 करणेन तदंशेप्रणवोत्कृष्टत्वस्यवैयर्थ्यात् षडक्षरेतुप्रणवकारणे
 अत्रं हिजन्तोः प्राणषूक्त्राम माणेषुरुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे इति
 जन्तुमात्राधिकारत्वश्रुत्यातस्य सौलभ्येन सर्वजीव मोक्षप्रदत्वा
 वगमात् परंत्वसौलभ्योभयगुणवत्त्वेन गुणतौपि प्रणवाधिक्यो
 पत्तेश्चप्रणव महत्त्व बाधकार्यवशिर्षमहोपनिषद्वाक्यवत् षडक्ष-
 रमहत्त्व बाधक वचना श्रवणाच्चाशेषवेदसर्व मंत्रवीजभूतात्प्र-
 णवादपि प्रणवबीजत्वादि गुणेन षडक्षरस्योत्कृष्टतोपपत्तेः
 न च छंदोग्ये द्वितीयप्रपाठके प्रजापतिर्लोकानभ्यतपसोभ्योऽ-
 भितपतेभ्यस्त्रयीविद्यासंप्राप्तवत्तामभ्यतपत्तरया अभितप्ताया

एतान्य क्षराणिसंप्रास्रवन् भूर्भुवः स्वरिति तान्यभ्यतपत्तेभ्यो-
ऽभितपत्तेभ्यः ॐकारः संप्रास्रवत्तद्यथाशंकुनासर्वाणिपर्णानिसं-
तृणान्येवमोंकारेणसर्वावाक्संतृणा ॐकार एवेदे ऽ सर्वमित्य-
त्रप्रणवस्य लोकवेदादिसारांशत्वश्रुतेरोंकारणकत्वमुपपद्यतेत्वया
कथंतद्विरुद्धातदुत्तपतिरुच्यते वह्निवीजादित्यादिकमाशंकनीयं
तस्यप्रणवस्यवह्निवीजविवर्त्तत्वेनतयोर्नामतो भेदप्रतीतावपिव
स्तुतोभेदानंगीकारात्तद्वह्निवादिनंप्रतितुतेभ्योऽभितपत्तेभ्यःॐकारः
संप्रास्रवादित्यत्रतस्यस्फुटंनोत्पत्तिः श्रूयतेनचानुत्पतितस्संदिग्धं
हिततत्रत्रतुजीवत्वेनेदमोंयस्येत्यत्रस्फुटंवह्निवीजात्तदुत्पत्तिःश्रूयते
इत्यसंदिग्धमिदंसंदिग्धासंदिग्धयोरसंदिग्धस्यवलीयस्त्वेनतदनु-
सारेणोत्तरयनेतव्यत्वात् तेभ्यः ॐकारःसंप्रास्रवादित्यस्यतेभ्यो-
भूर्भुवःस्वरितितेभ्यःॐकारःसंप्रास्रवत्प्रादुर्बभूवेत्यर्थकत्वनिष्पत्तेः
छांदोग्यवाक्यमपिनतस्यतत्कार्यत्ववाधकं किंचतत्रापिअभ्यत-
पच्छुतेः संप्रास्रवच्छुतेश्चअभितप्ताश्मनः लोहोत्पत्तिवत्ॐकार-
स्यव्याहृतिस्रवत्त्वेनतत्कार्यत्वोपपत्तेः यथाकाशीमरणान्मुक्तिः
ऋतेज्ञानान्नामुक्तिरित्यनयोःपरस्पर विरुद्धार्थकत्वेनप्रतीयमान-
योर्द्वयोरेक वाक्ताकरणेन काशीमरणोःज्ञानान्मुक्तिरित्य-
यंनिर्विरोधोर्थो निष्पादितः पंडितैः तथारामतापनीयछांदोग्य-
पठितयोः द्वयोःश्रुत्योरेकवाक्यताकरणेन व्याहृतिद्वारावीजा-
त्तदुत्पत्तिब्रूमः वस्तुतस्तुछांदोग्येपितत्रलोकवेदव्याहृतिप्रणवैषू-

चारोतरस्य पूर्वपूर्वसारांशत्वेनतत्रतत्रतत्तद्व्याप्तिनिर्दिश्यथाशं-
 कुनेत्यादिनातस्यसर्ववागात्मकत्वेन सर्वरूपित्वेन च सर्वकार-
 णत्वं प्रकाशितंभवति उपनिषदंतरेपितस्यसर्वकारणत्वं श्रूयते-
 यत्रतुनश्रूयते तत्रापिसर्वशाखाप्रत्यन्यायेन तस्यप्रणवस्यतदुप-
 पद्यते अत्रोपनिषदितुतस्यबह्विवीजकार्यत्वंश्रूयते जीवत्वेनेद-
 मोंयस्यइत्योमितीति च तथाचसर्वासामुपनिषदामेक वाक्य-
 तायोग्यात् सर्वशाखाप्रत्यन्यायेन गुणोपसंहारन्यायेन वाङ्मां-
 दोग्याद्यासूपनिषत्सुजीवत्वेनेदमों यस्यइत्योमित्यस्योपसंहारेण-
 तत्रतत्रसर्वत्रसर्वरूपित्वात् सर्वस्यकारणमोंकारः ओंकारः ओं-
 काररूपित्वाच्चतत्कारणं बह्विवीजमित्यवगम्यते यद्यपिमितरे-
 पीतेर्वैतिश्रूतेः अकारोकारसहिततल्लय हेतुमकारात्मकप्रणव-
 कारणत्वेनबह्विवीजावयवमकारस्य सर्ववागात्मकाकारोकार-
 लयस्थानत्वेन सर्वकारणत्वोपपत्तेः तद्वह्विवीजावयवस्याका-
 रस्यतु सर्ववागात्मकत्व श्रुत्यैवसर्वकारणत्वोपपत्तेः तयोरकार-
 मकारयोराश्रयत्वेनरेफस्य च सर्वमंत्रकारणत्वोपपत्तेः अक्षरा-
 त्मकस्यरामनाम्नः प्रत्यक्षस्यसर्वमंत्रकारणत्वनिष्पत्तेः कार्य-
 कारणांशत्वेनतज्जपफलांशत्वोपपत्त्यास्वरूपतः फलतश्चतस्य-
 मंत्रान्तरेभ्यः कोटिगुणाधिक्यमुपपद्यते श्रुतिस्मृतिभिः जीव-
 त्वेनेदमोंयस्य ब्रह्मादीनांवाचकोयं सर्ववाच्यस्यवाचकः एतदे-

१ उक्तरोतस्याति वेदस्य लोकसारांशत्वेन्याहुर्वेद सारांशत्वं प्रणव-
 स्य व्याहृति सारांशत्वं तनैत्यर्थः

वोपास्यंज्ञेयं च यएत्तारकं ब्रह्मणो नित्यमधीते विष्णोर्नाम्नां सह-
 स्त्राणां अनन्ता भगवन्मंत्राजपतः सर्ववेदांश्च सर्वमंत्राश्च पार्वति
 तस्मात्कोटिगुणं पुण्यं रामनाम्नैव लभ्यते इत्यादिभिः तथापि तत्
 प्रत्यक्षरवाच्यनिर्णयावसरे अकारमकार वाच्यानामपि सर्वका-
 रणात्वं कारवाच्य तुल्यत्वेन प्राप्तं तद्वारणाय रेफारुढामूर्त्तयः स्युः-
 शक्त्यस्ति स एव चेति श्रुतिप्रवृत्तिः तथा चराचर वाचककारणा-
 नामकारादीनामप्याऽऽश्रयत्वेन रेफस्याशेषवाचक निदानत्वो-
 पपत्तेः चराचरकारणानां सशक्तिकानां ब्रह्मविष्णुवादीनामपिका-
 रणात्वोपपत्त्यरेफवाच्यस्यैवादि कारणात्वमुपपद्यते ननु वाचको-
 त्कृष्टत्वप्रदर्शनद्वारा वाच्यपरत्वोपपादने को हेतुरिति चेत्तयोस्तादा-
 म्यसंबन्धः सोपिकुतो ज्ञायते उपपत्तिभिः युक्तिभिः श्रुतिभिश्च तथा हि
 नामोच्चारणमात्रेण तद्वाच्यस्याभिमुखीभवनमन्यथा नुपपद्यमानं-
 तयोस्तादात्म्यभावं सूचयति न च तस्य पण्णादिवत् धृतादिवद्वा-
 कारोद्दृश्यते येन स्ववाच्ये नावयवावयवीभावः आधाराधेयभावो-
 वोपपद्यते नापि कृपादयादिशब्दोच्चारण समकाले तदाश्रयद्रव्य-
 स्याभिमुखीभवनं दृश्यते येन तद्दृष्टान्तेन नाम्नोपि स्ववाच्येन सह गु-
 णगुणीभाव उपपद्यते यदितु कृपादयादिशब्दवांच्यानां गुणानां
 स्वाश्रयात्ताद्द्रव्यात्स्वरूपतो भिन्नत्ववत् भगवन्नामवाच्यमपि किं-
 चिद्भूतभगवत्स्वरूपतः पृथक् श्रूयते स्मर्येत वा तदा कृपादिशब्दा-
 नां स्ववाच्याश्रयपुरुषबोधनामकृपालुर्दलुः ज्ञानी शक्तिमानित्ये-
 वं मत्वं तत्प्रयोगवत् स्वस्ववाच्याभेदगतस्य भगवन्नामोपि भगवत्स्वरु-

पबोधनायमत्वंते नप्रयोगःस्यात् न च तथाश्रूयते स्मर्यतेवा न
 च तयोःसंबंधः उपपद्यते नाम्नःस्ववाच्यतःपृथक् सत्ताकत्वात्
 अतः कृपादिशब्दोच्चारणकालेतत्तद्वाच्यगुणानां भटितिबोधा-
 त्स्वस्ववाच्येनसहतेषांतादात्म्यभावोपत्तिवत्भगवद्विशेष नामो-
 च्चारण समकालेपितद्वाच्यविशेषस्यभटिति बोधात्तस्यापिस्व-
 वाच्यविशेषणतादात्म्यभावः उपपद्यतेकिंचनृसिंहादिमंत्रानाम-
 नुष्टुभादीनां जगदुत्पत्तिहेतुत्वश्रवणादपिपरतत्त्व वाच्यवाचक-
 योस्तादात्म्यभाव उपपद्यतेयदितुभगवत्स्वरूपावताराणां परस्पर
 मभेदत्ववत्तत्तन्मंत्राणामपि स्वस्ववाच्येनाभेदो नस्यात्तदाकार-
 णत्वस्यद्विनिष्ठत्वानुपपत्तेः तत्तन्मंत्राणांशब्दात्मकत्वेनजडत्वा-
 च्च जगत्कारणत्वंस्वातंत्र्येणनोपपद्यते श्रूयतेच तयोरभेदः सी-
 तारामौतन्मयावत्रपूजाविति श्रीरामोपनिषदिपादामात्राः मात्रा-
 श्चपादाङ्गितिमांडूक्योपनिषदिवायुर्यथैकोभुवनं प्रविष्टो जन्ये-
 जन्ये पंचरूपोवभूवकृष्णस्तथैकोपि जगद्धितार्थं शब्देनासौपंच-
 पदी विभातीति गोपालोपनिषदि च एकांग संगिनी गंगा-
 पावयेदखिलं जगत् अंगप्रत्यंग सुव्यापि नामकिं कर्तुमक्षम-
 मित्यत्रत्यं अंगप्रत्यंग संव्यापीतीदं पदंस्व वाच्यांग प्रत्यंगाऽ
 भेदत्वं गतंनामेत्ये तदर्थकं नतुतयोर्व्याप्य व्यापकभावबोधक
 मस्तीत्याशंकनीयं नाम्नो व्यापकत्वेन वाच्याधिक्योपपत्त्या
 स्वातंत्र्येण तत्रमूलकारणत्वप्रसक्तेः वाच्येपितद् व्यापकत्वेन
 परिहृतेतथात्रिनाशित्व प्रसक्तेश्वरामत्वत्तोधिकं नामयदुन्मैवपु

मांस्तरेत विनापिसेतुर्निवाणमपरं भवसागरमित्यादि वचनानि
तूपायत्वमात्रेनाम्न आधिक्यद्योतकानि तदुच्चारणेसर्वाधिका-
रात् सर्वसुलभत्वाच्चतस्य नाम्नः तदपितन्महत्वं वाच्यं सम्ब-
न्धकृतं न तु स्वाभाविकमिति यन्नामसंसर्गं वशात् द्विवर्णौ
नष्टस्वारौमूर्द्धिन्गतौ स्वराणां तद्रामपादौ हृदयेनिधाय देहीक
कथनोर्ध्वगतिं लभतेति वचनादवगम्यते तत्तुरामनाम्नः स्वादा-
च्यांगप्रत्यङ्गाभेदत्वं स्फुटयामास भगवान्पार्वतीपतिः तेजोरूप
मयोरेफः श्रीरामां वककंजयोरित्यादिनाश्रुतीरप्याह तथैव-
ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दाख्याइत्युपासितव्यमित्येषा तदेवं नि-
श्चितं स्ववाच्यतादात्म्यभावस्य श्रीरामनाम्नो भगवन्नामान्तरे-
भ्योपिवहु सहस्रगुणाधिक्यं श्रवणमन्यथानुपपद्यमानं स्वावा-
च्यस्य तत्तन्नाम वाच्येभ्यः सहस्रगुणाधिक्योपपादनद्वाराशेषा
वतारांशित्वेन तत्तत्कारणत्वं बोधयति श्रूयतेपि च तत्तस्य ब्रह्म-
णोरूपकल्पनेत्यादाविति कारणास्य स्वाशेषकार्यरूपित्वेन युग-
पदशेषकार्यतुल्यत्वोपपत्तेः कार्यान्तरोत्पादनसामर्थ्येन तदाधि-
क्योपपत्तेश्च तथोपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि
श्रुत्या तत्कारणत्ववागमाच्च 'विष्णोर्नाम्नां सहस्राणां तुल्य
एष महामनुः । विष्णोरेकैकं नामैव सर्ववेदाधिकं मतं ॥ ता
दृङ्नामसहस्रैस्तु रामनाम समं मतं । अनन्ता भगवन्मन्त्राना-
नेन तु समाकृता ॥ वैष्णवज्जपिमन्त्रेषु राममन्त्राः फलाधिकाः
जपतः सर्ववेदाश्च सर्व मन्त्राश्च पार्वति ॥ तस्मात्कोटि गुणं

पुण्यं रामनाम्नैव लभ्यते । श्रीरामस्य कलांशाद्वै अवतारा भवन्ति
हि कोटिकोटिश्च कार्यार्थे सिन्धौवीचीववैमुनेरित्यदि स्मृतीनां
युक्त्यानुगृहीतश्रुतिमूलकत्वागमात् तत्प्रतिपा द्युभतः श्रीरामः
सर्वरूपी तत्तदवसरे तत्तद्रूपविशेषप्रकाशपूर्वकं तत्र तत्राविर्भूयता
नि तानि कार्याणि कुर्वन्तांस्तान्गुणांश्च प्रघट्यन् तत्तत्क्रियः-
गुणानामः सन् तत्र तत्रोपनिषदि स्मृतौ च तथा तथा गीयते इत्य
शेषवेदकारणावाक्यानामेक वाक्यतायोग्यादप्यवगम्यते तदेवं
स्वरूपोपनिषदि भगवद्विग्रहां तर परावतारित्ववचनाश्रवणात्कव-
चिच्छ्रुत्तरयापि तथाविधवचनस्य प्रबलश्रुत्यन्तरविरोधेनार्थान्तर
परत्वोपपत्तेः पुराणादिश्रुतस्य तत्तद्विग्रहपरस्यावतारित्व वच-
नस्य श्रुतिमूलकत्वोपपादनाय तदेव वचनं पक्षीकृत्य तेन वि-
मतमिदं वचनं श्रुतिमूलकं शिष्टप्रणीतत्वात् मंत्रादिप्रणीतवाक्य-
वदित्येवमनुमितायां तन्मूलश्रुतावपितथैवावतारान्तरपरावता-
रित्व वचनैरनुमितानां तन्मूलश्रुतीनां गृह्यत्वाद्ब्रह्मवतारि परत्वेन-
परस्परं विशंवा दितया सर्वासां तासामप्रमाणत्वोपपत्तेस्तदनुमापक-
पुराणादिवचनानां तु प्रत्यक्षा श्रुतिविशंवादित्वेनानाशिष्ट प्रणीत-
वाक्यवदप्रमाणत्वे वाच्येपि शिष्टप्रणीतत्वेन सर्वथाऽप्रमाणी-
कर्तुमनहतया तत्र तत्र स्वरूपविशेषेरुच्युत्पादनाय तत्कारणभेद-
दृष्ट्या कार्यवि ग्रहस्याप्यवतारित्वमुक्तमित्येवं तादृशवचनाना-
मर्थान्तर परत्वेन नेतव्यत्वात् पुराणादिश्रुततत्तद्विषय कावतार-
त्ववचनानां तु श्रुतिमूलकत्वेन यथाश्रुतार्थकत्वं निष्पत्तोः श्रीरामस्य

तुल्योपनिषदि सर्वरूपित्वं सर्वशब्दवाच्यत्वं श्रवणात्तदवतारित्वपरपुराणादि श्रुततन्निष्ठान्यावतारत्वं परवचनानां तु वेदमूलकत्वदर्शनाय तान्येववचनानि पक्षीकृत्योक्तानुमाने नानुमितायाः श्रुतेस्तुक्लृप्त कल्पितयोः क्लृप्तस्यवलीयस्त्वादि-
तिन्यायेनब्रह्मणो रूपकल्पनेतिस्वोपनिषत्प्रसिद्धं तदवतारित्वं परश्रुतिविरुद्धार्थं कस्यचतादृशवचनस्या शिष्टवचनवदप्रमाणत्वे वक्तव्येपिशिष्टप्रणीत वाक्यत्वेन सर्वथा प्रमाणीकर्तुमशक्यतयामुख्यार्थत्यागेनार्थांतरं परत्वेनेतव्यत्वात् नायं राघवोमनुष्यः किंतुविष्णु नारायणाद्यवतारत्वेन परमेश्वर इत्येवं तत्रत्य प्रातीतिक मनुष्यत्वं देवतांशत्वादि बुद्धिनिवृत्त्यर्थकत्वे नार्थांतरं परत्वोपपत्तेः यत्तस्य सर्वावतारित्वेन सर्वशब्द वाच्यत्वेनानंत रूपित्वेनच चरममंत्रेषु विष्णु नारायण वासुदेवपरब्रह्मपरमपुरुष मत्स्यकूर्मादिरूपित्वं शिवादिरूपित्वंच श्रूयतेतेनतत्तद्वाचकत्वावच्यत्वंचोपपद्यते तस्यतेनयत्तस्य सर्वोपनिषच्छ्रुताशेष कारणं वाक्यप्रतिपाद्यत्वं प्रतिज्ञायते समुपपाद्यते वातत्सर्वमुपपन्नंतरं क्वचिद्ब्रह्मशब्दो जीवपरः क्वचित्प्रकृतिविषयकः क्वचित्तु नृसिंहोभवतिकृष्णः परंब्रह्मनारायणः परंब्रह्मेत्यादौतत्तच्छब्दविशेषणीभूयतत्तद्विषयिक प्रातीतिक नृसिंहत्वमनुष्यत्वमत्स्यादि जलनिवासी जीवांतरीयबुद्धि निरासार्थकः क्वचि-

१. परश्रुति विसम्बादित्वेनाप्रमाणत्वोपपत्तेः श्रुतिमूलकस्य रामनिष्ठसर्वावतारित्वं ।

त्वातंत्र्येण सर्वकारणत्वबोधकः ब्रह्मणोरूप कल्पनेत्यादौह
रेस्तनुभाः ब्रह्मतत्त्वस्वज्योतिर्वह्नेत्यादि वाक्यगतस्तु ब्रह्मशब्दो-
योग्यवृत्त्या तत्तदनुभासः तत्त्वस्वज्योतिश्च व्यापकत्व बोधकः
सर्वस्वत्वद्वंद्वब्रह्म ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति ब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येति
आनंदोब्रह्मब्रह्मवाइदमग्र आसीत्ब्रह्मविदाप्नोति परंसत्यज्ञा-
नमनंतं ब्रह्मयो वेदनिहितं गुहायां सोऽनुतेसर्वान्कामान सह-
ब्रह्मणाविपश्चिता उपासकानांकार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि
सर्वोपनिषत्कारणं वाक्यगतं ब्रह्मशब्दाभिहितस्य हरिविष्णु-
नारायण कृष्णादिरूपिणः स्वावस्थाविशेषहरिकृष्णादिनस्व-
ज्योतिष्ठाद्यनुपपत्तेरित्यतः कारणवाक्यगतो ब्रह्मशब्दः सामा-
न्यशब्दत्वात् रामशब्दमहत्त्ववच्छब्दांतर महत्वाश्रव-
णादस्मृतेश्चोपक्रमादि लिंगैपशुच्छागन्येननापि चतस्य
श्रीरामपरत्वोपपत्तेश्च सर्व शब्दवाच्यस्य सर्वरूपिणः श्रीरा-
मस्यैव वाचकोनान्यस्य मूलकारणस्य बहुत्वानुपपत्तेरि-
त्युक्तं तत्र तत्रेत्यव ध्येयं महद्भिः विशेषतः किं सरूपः श्रीराम
इत्यपेक्षायां चिन्मय इति स्वयमेवाह श्रुतिः चिन्मयेऽस्मिन्नि-
त्यादिना चिन्मयेइत्युपक्रमात् चिन्मयस्या द्वितीयस्येति धृत्वा
व्याख्यानं निरतश्चिन्मय परमेश्वर इति यत्परं ब्रह्मरामचन्द्र-
श्चिदात्मक इत्याद्यभ्यासात्परं ज्योतिः स्वरूपिण्यः सच्चिदा-
नन्दाद्वैतैक रसात्म्येत्युपसंहाराच्च तस्य चिन्मयत्वस्य व्यापक-
त्वादयोवोगुणाः सन्ति तत्रव्यापकत्वेन चिदचिद्वस्तुमात्रं प्रवि-

तदवतारत्वोक्तोहेतुं सूचयंत्यस्तदन्तर मनादि सिद्धसत्यानंद-
चिदात्मक तत्स्वरूपाभिधायकत्वेन रामनाम्नो नादि सिद्धत्व-
प्रकाश नद्वारातद्वाच्यस्थसर्वावतारित्वं सूचयित्वा पुनस्तदेव-
सूचितंतदद्वैविध्यं स्फुटयामासुः चिन्मयेन्नित्यारभ्य कल्पितस्थ
शरीरस्यतस्यसेनादिकल्पनेत्यंताश्रतयः ॥

चिन्मयेस्मिन्महाविष्णौ जातेदशरथे हरौ ।
रघुकुलेखिलंराति राजते यो महीस्थितः ॥१॥
स राम इतिलोकेषु विद्वाद्भिःप्रकटी कृतः ।

अत्रायमन्वयः रघोः कुलेदशरथविषये महाव्यापकत्वा-
दिगुणवत्यस्मिन् चिन्मयेपरत्वेरामाख्ये परे ब्रह्मणिजातेप्रादु-
र्भावेसतिभक्तानामनुग्रहार्थमितिशेषः योमहीस्थितः सन्-
भक्तानामखिलंरातियश्चमहीस्थितः सन्नराजतेसविद्वाद्भिर्लोके-
षुरामइति प्रकटीकृतइत्यन्वयः अत्रचिन्मयस्याद्वितीयस्य
चिन्मयः परमेश्वरः रामचन्द्रश्चिदात्मकइत्यादिपुनस्तद चिन्मयपद-
भ्यासात्चिन्मयं ज्योतिर्मयंस्वप्रकाशम्परं तत्त्वमेवै तदुपनिषत्प्रति
पाद्यमतस्तद्वाचकमेवचिन्मयइतिपदं विशेष्यं नेतरे हरिस्महा-
विष्णुपदे तथाभूतेतयोस्तथाभ्यासादर्शनात् एकस्मिन्वाक्ये-
बहुपदानांविशेष्यत्वानुपपत्त्या तयोर्व्यापकत्वादि गुणपरतया
तद्विशेषणत्वे नापिसार्थकत्वोपपत्तेः ननुअस्तुचिन्मयंपदं महा-

विष्णुहरिपदेमुख्यनामपरेस्तः इमेतुइतिचेन्न इति रामस्यरामा-
ख्याभुविस्यादित्यस्यां रामस्यैवावतारिणः भुव्यवतीर्य्यदाशर-
थित्वं प्राप्तस्यतद्गुणकर्मनिमित्तापि रामाख्याभुविस्यादित्यर्थि-
कायाः श्रुतेविरोधात् रमतेयोगिनोनंते सत्यानंदेचिदात्मनिइति
रामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इति तत् मुख्यनामपरोत्तर तन
श्रुतिविरोधाच्चवहूनामेक वस्तु मुख्यनामत्वानुपपत्तेश्चतर्हितद्-
वहुषुगुणा नामस्वनयोर्मुख्यत्वसूचके इमेइति चेन्नेद-
मप्युपपद्यते तयोः तद् व्यापकत्व दुःखहरत्वादि गुणाद्वा-
रातद्वाचकत्वेन तद्गुणनामत्वोपयतावपितेषुतन्मुख्यत्वानुप-
पत्तेः तत् कुतः रघुकुलेखिलंरातीत्याद्याभिः रामपदस्यैवतद्-
गुणनामप्रकाशनेन तद्गुण नामस्वपि तस्यैवमुख्यतासूचना
त्तदपिकुतो ज्ञायतेइति चेत् वैष्णवेष्वपिमंत्रेषु राममंत्राःफला-
धिकाः लौकिकावैदिकाशब्दाः ये केचित्संतिपावर्ति, नामानि-
रामचन्द्रस्यसहस्रं तेषुचाधिकं एकैकरामचन्द्रस्य नामसर्वा-
धिकंमतं सहस्रनामफलदंसर्वाभीष्टप्रदायक मित्येवंवेदार्थज्ञैः
शिष्टैस्तन्नामांतराणामपिविष्णवादिनामभ्यसहस्रगुणाधिकत्व-
स्मरणात्तस्मादनंतरश्रुतिभिःरामपदस्यद्विविधिनिरुक्त्या तस्यै-
वगौणमुख्यभेदेनतद्द्विविध नामत्वस्फुटीकरणात् प्रथमया-
श्रुत्यातन्नामधेयप्रकाशनं विनैवचिन्मयवस्तुनः श्रीदशरथविषये

-
१. वेदप्रमाणभ्युपगन्तिरित्वं शिष्टत्वं फलसाधनानांशेभ्रान्तिरहितत्वं
शिष्टत्वं वा ।

आविर्भावोज्ञापित एव तदुपवृंहकैः शिष्टैरपितद्विशेषनामप्रका-
 शनं विनैव परतत्त्व पर्यवसित सामान्यशब्दैस्तदाविर्भावत्व-
 ज्ञापनात् सूक्ष्मस्थग्रहपंचकेसुरगुरौसेदौनवम्यांतिथौलग्नेकर्क-
 टके पुनर्वसुयुते मेषंगतेपूषणिनिर्दग्ध्वं निखिलाः पलाशसमिधो
 मेव्यादयोव्याऽरगो राविर्भूतसभूतपूर्वविभवं यत्किंचदेकं मह ॥
 इति वेदवेद्येपरपुंसिजाते दशरथात्मजे इति च 'सासित्चूण
 धनुर्वाणपाणिं नक्तं चरांतकं । स्वलीलयाजगत्रातुमाविर्भूत
 मजंविभूमि' तिच 'चैत्रमासेनवम्यांतुशुक्लपक्षेर्घुद्वहः ।
 प्रादुरासीत्परं ब्रह्मपरं ब्रह्मैवकेवल' मितिचेत्यादिवाक्यगतै-
 रेकं महः परपुंस अजविभ्वादिभिः सामान्यशब्दैः महाविष्णु
 हरिपदेतुचिन्मयपदविशेषणभूते तत्र महाविष्णुपदं चिन्मयस्य
 सर्वव्यापकत्वेना शेषचिदचिन्नियामकत्वेन सर्वस्वामित्वं चिद
 चितोस्त्वर्थान्तच्छेषत्वं सूचयित्वास्वगत महदिति विशेषणेन-
 चिद्रूपव्यापकेभ्योविष्णवादिभ्योपितंव्यावर्त्य तन्मूलकारणा-
 त्वं बोधयतियत्तूक्तमाकाशादीनां व्यावर्त्तिकं तदिति तन्नोपप-
 द्यतेतेषां जडानां चिन्मयपदेनैव व्यावृत्तेः श्रूयतेहि महाविष्णु
 पदस्य तद्व्यापकत्वगुणद्वारापरमेश्वरपरत्वं नृसिंहतापनीयोप-
 निषदि अथकस्मादुच्यते महाविष्णुरिति प्रथमस्य प्रतिवच-
 नेयत्त्वमहिम्नासर्वोल्लोकान् व्याप्नोति व्यापयतिस्नेहो यथा
 प्लपिंड मोतंप्रोतमनुप्राप्तं व्यतिशक्नोति व्याप्यतेयस्मान्न-
 जातः परोन्योस्तिय आविवेशभुवनानिविश्वायस्माद्व्यन्त्रपरं

किंचनास्ति प्रजापतिः प्रजयासंविदानस्त्रीणि ज्योतीं षिसच-
 तेसषोडाशीतस्मादुच्यते महाविष्णुरित्यत्रयेन विश्वव्यापक-
 त्वेन श्रीनृसिंहे महाविष्णुः शब्दः पर्यवसितः तद्विश्व-
 व्यापकत्वं तु श्रीराघवस्यात्रैव श्रूयते विश्वव्यापी राघवो
 यस्तदानी मन्तर्दधे इति हरिरितितु विशेषणमविद्याप-
 र्यत स्वभक्त दुःखहरत्व परं तथा च महाविष्णुपदेन
 तस्य सर्वव्यापकत्वेन सर्वनियंतृतया सर्वस्वामित्वं हरिपदेन
 स्वभक्तदुःखहरत्वेनाश्रयार्हत्वं चिन्मयपदेन प्राकृतशरीर हि-
 त्यंरघुकुले दशरथे चिन्मये जाते इत्येतैः स्वनित्यविग्रहेणैवा-
 त्राविर्भावत्वं तेनावतारिणः सतः एव तस्यावतारत्वं ज्ञापितं भवति
 ननु महाविष्णौ जाते इति श्रुतेः यज्ञे विष्णुः सनातनः इति स्मृते-
 श्च महाविष्णुपदवाच्य एवात्र राघवत्वेनाविर्भूत इति चेन्न त-
 थैव हरौ जाते इति श्रुतेः अवताराद्य संख्याताहरेः सत्त्वनिधेर्द्वि-
 जा इति स्मृतेश्च हरिरेव राघवत्वेनाविर्भूत इति वचन प्रसक्त्या
 द्वयोरपि वाक्ययोः परस्परविरोधेन तदन्यतरस्यापि स्वार्थं परत्वा
 नुपपत्तेः नापितौ द्वौ मिलित्वा रामरूपत्वं गता विति वाच्यं चिन्म-
 येस्मिन्नितिकारण परैकवचनविरोधात् नापि महाविष्णुहरिश-
 ब्दयोः पर्यायवाचिनोर्वाच्य एक एव चिन्मयो दशरथे जात इति-
 वाच्यं तथा सत्यन्य तरपदोपादानेनार्थ सिद्ध्यापदांतरोपादा
 नस्यैवैवार्थात् नाप्युप निष्पूर्वं परवाक्यार्थं विचारेणापित
 दन्यतरस्य तत् कारणात् नुपपद्यते चिन्मयेरिमन्महाविष्णा वि-

त्यस्याः उत्तरत्र अत्रत्यं चिन्मयत्वं चिन्मयस्य इत्यनूद्य इति रामपदे नासौपरंब्रह्माभिधीयते इति परब्रह्मवाचक रामपद पर्यायस्य ब्रह्मपदस्योपादानात् चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मण इति यदितु तत्र महाविष्णो ह्येर्वा राघवकारणात् श्रुत्यभि-
 प्रेतंस्यात्तदा तत्रापि ब्रह्मपदस्थाने महाविष्णुपदस्य हरिपद-
 स्यवापिठः स्यात्तनुतु ब्रह्मपदस्य किंच इति रामस्य रामा-
 ख्या भुविस्यादितीदमेकस्यैव चिन्मयतत्त्वस्यावतारीदशा
 यामवतारदशायांचरामनामकत्वप्रकाशक श्रुतिवचनं तथातत्त्व
 तद्विगौणमुख्यरामनामविभक्तृ वचनोत्तरतनंच श्रुतरामशब्द
 निष्ठपरब्रह्माभिधायकत्वं चोभेन्यथानुपपद्यमानेमहाविष्णुहरि-
 शब्दयोर्व्यापकत्वाद्युक्तगुणपरत्वेन तद्गुणनामत्वं सूचयतः मूल
 कारणात्वस्यैकनिष्ठत्वेनतन्मुख्यवाचकत्वस्याप्येक निष्ठतोपपत्तेः
 तदपि सच्चिदानंदार्थकराम शब्दनिष्ठमितिइतिरामपदे नासौपरं
 ब्रह्माभिधीयतेइत्यत्ररामपदस्य परब्रह्माभिधायकत्व वाचकत्व
 श्रवणात् ततोहि यत्परं ब्रह्मरामपदेनाभिधीयते तस्यैव रामा-
 ख्यस्य चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनोपासकानां का-
 र्यार्थमित्येवं द्वयोः श्रुत्योरन्वयनिष्पत्तेः रामपदस्यैवपरब्रह्म
 मुख्यवाचकत्वसिद्धेः तदेवसर्ववाच्यस्य वाचकजीवत्वेनेदमो-
 यस्येत्यादि ऋग्भिः विश्वरूपस्यतेराम विश्वेशब्दाहिवाचकाः
 तथापि रामनामेदंविशेषांवीजमक्षयमित्यादिस्मृतिभिश्चस्फु-
 टीकृतं भवति यदित्वत्रमहाविष्णुहरिशब्दयोरन्यतरस्य भगव-

ज्ञानांतरस्यकस्य चिद्वाचिन्मयपरतत्वमुख्यवाचकत्वं श्रुत्यभि-
प्रेतं स्यात् तदा अथ तत्तत् इति द्विविधं नाम विभक्तृवचनानंतरं
परतत्वमुख्यवाचक निरुक्ति परमित्थं वाक्यं स्यात् वेवेष्टिसकलं
यस्माच्चिदचिदात्मकं जगत्तस्माद्विष्णुपदेनासौ परंब्रह्माभिधी-
यते इतीत्थं वा नतु रमंते योगिनो नन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि इति
रामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इतीदं वाक्यं भवेत् अवतारपर
रामशब्द निरुक्ति परमित्थं वाक्यमिति चेन्न यतः चिन्मये स्मिन्-
जाते दशरथे इतीदमवतारपरं वाक्यं श्रूयते अवतार नाम निरु-
क्तिपराणि अथ तत्तत् इत्यतः प्राक्तनानिरघुकुलेखिलं रातीत्या-
रभ्य तथा रामस्य रामाख्याभुवि स्यादित्येतदंतानि च श्रूयन्ते त-
स्माद्राघवगौणं मुख्यनाम प्रकाशक अथ तत्तत् इतीदं वचनं स्वो-
त्तरतन वाक्य निरुक्तस्य रामशब्दस्य चिन्मय परतत्व मुख्यवाच-
कत्वं निबोध्य स्वपूर्वतन वाक्य निरुक्तस्य रामशब्दस्य तद्गुण-
क्रियाद्वारा तत्परत्वेन तद्गौणनामत्वं सूचनवत् तन्नामांतराणां
मपि गौणत्वं सूचयित्वोपक्रमदृष्टयोर्महाविष्णु हरिशब्दयोरपित-
द्वापकत्वादिगुणार्थकत्वेन तद्गुणनामत्वं सूचयतीत्यवगम्यते
ननुरघुकुलेखिलं रातीत्यादि ऋग्भिस्तद्गुण कर्मद्वारा रामशब्द
स्य दाशरथि परत्वज्ञापनवत् रमंते योगिनो इतीयमपि ऋक्सच्चि-
दानंदात्मक परंब्रह्माभिधायकस्य रामशब्दस्य दाशरथिपरत्व

१. इति यस्माद्दुःखम विद्यादि भक्तानां हरतिस्वर्यंतस्माद्दरिपदे नासौ-
परं ब्रह्माभिधीयते ।

सूचनेन तस्य चिन्मयपरब्रह्मत्वं प्रकाशयति न तु तन्निष्ठावतारित्वं नवोपक्रमगतमहाविष्णुहरिशब्दयोः परब्रह्मवाचकत्वं वारयति नारायण कृष्णादिपरवाक्यवत् यथानारायणादि पराणिवाक्यानि नारायणादिशब्दानां परब्रह्मपरत्वं बोधयन्ति न तु विष्णवादिशब्दानां तत्परत्वं वारयंतितद्वदिति चेद्भ्रान्तो भवानत्रयतो नास्माभिर्महाविष्णवादिशब्दानां परब्रह्मपरत्वं निवार्यते किंतु सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दाभिधीयमान सच्चिदादिसमस्त वाचकत्वा श्रवणेन तेषां ब्रह्मतादात्म्ये न साक्षाद्यत्तन्मुख्यवाचकत्वं तन्निवार्यते न तु तद्व्यापकत्वादि गुणद्वारा तत्परत्वं तद्वारा तेषां तत्परत्वस्येष्टापत्तेः तत् कुतः वाच्यैक वाचकेष्वेकस्यैव मुख्यवाचकत्वोपपत्त्या बहूनां शब्दानां मूलकारणैकमुख्यवाचकत्वानिष्पत्तेः सूचयंति हि रमंते योगिनः जीवत्वेनेदमौ यस्य इत्योमिति च ब्रह्मात्मका इत्याद्याः श्रुतयः ब्रह्मशब्दशब्दितसत्यादि समस्त वाचकत्वेन ब्रह्मतादात्म्यप्राप्तत्वेन च सर्वशब्दकारणप्रणाव कारणत्वेन च रामशब्दस्य तन्मुख्यवाचकत्वं किंच कंठतोपि वदति तस्य सर्ववाच्यस्य वाचक इति श्रुतिः अतो मुख्यवाचक मुख्यवाच्यस्य तद्गुणकर्मार्थक शब्दवाच्य विष्णुहर्याद्यवतारत्वानुपपत्तेरुपक्रमदृष्टे महाविष्णुहरिपदे तद्व्यापकत्वादिगुणप्रत्वेन नीत्वा शब्दांतरवाच्यस्य तदवतारित्व निरस्तं इतोऽप्युपपद्यते तत्तु यतोऽथ तत्त्वतः इत्यस्य पूर्वतनानि वाक्यानि रामशब्दस्यात्र रघुकुल आविर्भूत चिन्मयतत्त्वगुणकर्मार्थ-

कत्व सूचनद्वारातद्गुणकर्ममात्रवाच्यत्वेनतस्य दाशरथेरवता-
 रत्वं सूचयंतितदुत्तरत्वं च वाक्यमनादि सिद्धिसच्चिदानंद स्व-
 रूपाभिधायक रामशब्दवाच्यस्यैव तदवतारित्वं सूचयित्वा
 शब्दांतर वाच्यस्य तदवतारित्वं वारयति अन्यथातदुत्तरतन
 वाक्यं महा विष्णु हरिशब्दान्यतर निरुक्तिपरं भूत्वा तदन्यतर
 वाच्यस्य दशरथात्मजावतारित्वं सूचकं स्यात् नहितस्य तदन्य-
 तरनिरुक्तिपरत्वं श्रूयते अपितु रामशब्द निरुक्तिपरत्वमेवा-
 तो यथोक्तमंतव्यं वस्तुतस्तु चिन्मयेस्मिन्महाविष्णावि-
 तीयं ऋक्चिन्मये महाविष्णौ हरावितिपदैरैतैर्दाशरथेःकेवल
 मनुष्यत्वं निवार्यपरतत्वावतारत्वं बोधयति तथा रामस्य रामा-
 ख्याभुविस्थादितीयं रामाख्यस्यैव परस्य ब्रह्मणोदाशरथिरामा-
 वतारित्वं ज्ञापयित्वामहाविष्णुहरिपदवाच्ययोस्तदवतारित्वं-
 निवार्यतयोर्महाविष्णु हरिपदयोस्तद्गुण कर्मार्थकत्वेन तत् रा-
 माख्यगुणनामत्वं बोधयतिरमंतेयोगिनोनंते सत्यानंदेचिदा-
 त्मनि इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयते इतीयंचसत्यानंदचि-
 दात्मक परब्रह्मभिधायकरामपदवाच्यत्वेन तस्यैवदाशरथेःपरस्व
 रूपत्वंसर्वावतारित्वं सर्वनिदानत्वं च ज्ञापयति कस्यापिपर-
 ब्रह्म व्यतिरिक्तस्यततश्चेष्टत्वानुपपत्त्या सर्वावतारित्वसर्वकार-
 णत्व परस्वरूपत्वानिष्पत्तेः किंचोपनिषदंतराणि नारायणा-
 दीनां शिवादीनां च तत्तद्वाचकानां च जगदुत्पत्त्यत्यादिहेतु-
 त्वंबोधयति नतुतेषांतद्वाचकानां च सर्वावतारित्वं प्रणावादि-

कारणत्वं च श्रीरामतापिनीथेयमुपनिषत्तु रमंतेयोगिनोऽनंतै-
 स्वभूयोर्तिर्मयोनंतरूपीस्वेनैव भासतेजीवत्वेनेदमोयस्यरेफारूढा
 मूर्त्तयःस्युः सर्ववाच्यस्य वाचकइत्योमितिचब्रह्मात्मकाःसच्चि-
 दानंदाख्याइत्युपासितव्यं एतदेवोपास्यमितिज्ञेयमिति चेत्यादि
 कारणापरवचनैः रामशब्दस्य स्वतः सिद्धत्वस्वप्रकाशत्व प्रणाव-
 कारणत्व सर्वाक्षरकारणाकारमकाराश्रयत्वसच्चिदानंद ब्रह्मवा-
 चकत्वतादृश ब्रह्मात्मकत्वतदेकोपास्यत्व ज्ञेयत्वप्रतिपादनद्वारा
 शेषभगवन्नाममुख्यत्वंसूचयित्वा सर्ववाच्यस्यवाचक इति कंठ-
 तोपितदुक्तवातेनैवतद्वाच्यस्य सर्वावतारित्वं सूचयित्वाउपासका-
 नांकार्यार्थब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनाकंठतोपितदुक्तवापुनस्त
 द्भूतशंकानिवृत्तयेचरममंत्रैस्तत्सर्वरूपित्वबोधनेनतस्यएकस्यैव-
 तत्तद्विषयादिरूपेणभासमानत्व लक्षणं सर्वावतारित्वंप्रका-
 शयामासयस्माच्चचिन्मयेस्मिन् महाविष्णौजातेदशरथे हरावि-
 तिप्रथमयैवर्चा दशरथात्मजस्यचिन्मयपरतत्वावतारत्वेन पर-
 ब्रह्मत्वंस्फुटमुक्तंभवति तस्मादुपपद्यते रमंतेयोगिनंदित्यस्याऋ-
 चःरामशब्दस्यसच्चिदानंदार्थकत्व परंब्रह्माभिधायकत्वप्रकाश-
 नेनतद्वाच्यनिष्ठावतारित्वसूचकत्वं नतुप्रथमर्कस्फुटीकृतस्य-
 तत्परब्रह्मावतारत्वस्य सूचकत्वं प्रकाशकत्वंवास्फुटार्थस्यपुनः-
 प्रकाशत्वसूचनत्वानुपपत्तेः द्विविधरामशब्दयोरवतारपरत्वेनस-
 मानार्थकत्वे तद्विभक्तवचनस्याथतत्त्वतइत्यस्यवैपर्यापत्तेश्चा-
 तोमहाविष्णवादि शब्दानांतद्गुणार्थकत्वेनतन्मुख्य वाचकत्वा-

नृपपत्तेर्नतद्वाच्यस्यात्रावतारित्वमुपपद्यते नन्वत्रैवोपनिषदिचि-
 न्मयोस्मिन्महाविष्णौ जातेइतिमहाविष्णोर्गर्भवावतारित्वोपक्र-
 मात्ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनातत्फुटीकरणात् ॐ तत्सत्यं ३३-
 ब्रह्म रामचन्द्रइत्याद्यभ्यासात् विश्वाधारंमहाविष्णुंमनसासं-
 स्मरन्ब्रह्मा तुष्टवेत्युपसंहाराच्च तत्रतुष्टावेतिवचनेनश्रीरामसर्व-
 रूपित्वपरचरममंत्राणां तत्स्तुतिमात्रपरत्वोपपत्तेश्चमहाविष्णो-
 र्हेरेर्वागधवावतारित्वं राघवस्यतुजाते दशरथेइतिमहामहावि-
 ष्णावातारत्वोपक्रमात् रघोःकुलेखिलंरातीत्यादिनातदभ्यासात्क-
 ल्पितस्यशरीरस्यतस्यसेनादि कल्पनेति तदवतारत्व परवाक्य-
 तश्च विश्वव्यापीराघवो यस्तदानीमन्तर्दधे शंख चक्रेगदाब्जे
 धृत्वेत्युपसंहाराच्च तदवतारत्वंस्फुटमवगम्यते इतिचेन्नैवंवाच्यं
 अस्या एवोपनिषदः उपक्रमे इति रामस्य रामाख्याभुविस्या
 दितीयंश्रुतिः इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयतेइतीयंचश्रुतिः
 महाविष्णुहरि पदयोःप्रतीयतेयच्चिन्मय परब्रह्ममुख्यवाचकत्वं
 तद्वोधनद्वारा महाविष्णोर्हेरेश्च दाशस्थ्यवतारित्वं बोधयित्वा
 सच्चिदानंदार्थक रामपदवाच्यस्यपरस्य ब्रह्मणश्चिन्मयस्य
 दाशस्थ्यवतारित्व मुपपादयतः यदि महाविष्णोर्हेरेर्वादाश-
 स्थ्यवतारित्वश्रुत्यभिप्रेतंस्यात् तदाइतिरामस्य रामाख्या
 भुविस्यादित्यत्र इति विष्णोर्हेरेर्वा रामाख्याभुविस्यादितीदृशी
 श्रुतिः स्यात् पुनः इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयते इत्यत्र-
 इतिविष्णुपदेनइतिहरिपदेनवासौ परंब्रह्माभिधीयत इतीदृशी-

श्रुतिः स्यात्तन्चैवं श्रूयते अत उपनिषदुपक्रमे सिद्धं यद्रामाख्यस्य-
 परस्य ब्रह्मणो दाशरथ्यवतारित्वं तदनुसारेणोपनिषच्छ्रुत्यंतरा-
 णां नेतव्यत्वात् यानित्वदुक्तानि श्रुतिवाक्यानि विष्ण्वतारित्वप-
 रत्वेन प्रतीयन्ते तानि सर्वाण्यपि रामाख्यपरब्रह्मावतारित्वपरत्वेन-
 नीतान्येव निर्वाधं स्वार्थं लभन्ते ननु तदुपबृंहणभूते वाल्मीकीयेपि-
 तं मब्रुवन् सुराः सर्वे समभिष्टूय सन्नताः त्वानियोत्स्यामहे विष्णो-
 लोकानां हितकाम्यया राज्ञो दाशरथ्यस्य त्वमयोद्याधिपतेर्विभोः
 धर्मज्ञस्य वदान्यस्य महर्षिसमते जसः तस्य भार्यासुतिस्तु श्रीह्री-
 कीर्त्युपमासुचि विष्णोपुत्रत्वम गच्छ कृत्वा त्मानं चतुर्विधं तत्र-
 त्वमानुषो भूत्वा प्रबृद्धलोककण्टकं अवध्यं दैवतैर्विष्णोसमरे जहि-
 रावणमिति एवं दत्त्वा वरं देवो देवानां विष्णुरात्मवान् मानुषे चित-
 यामास जन्मभूमिमथात्मन इत्युपक्रमात् यज्ञे विष्णुः सनातनः
 आगच्छ विष्णो भद्रं ते दृष्ट्या प्राप्तो सिमानद अथ विष्णुम
 हाते जाः पितामहमुवाच हे त्याद्यभ्यासात्ततः प्रतिष्ठितो
 विष्णुस्वर्गलोके यथापुरेत्युपसंहाराच्च तस्य विष्णुवतार-
 त्वमवगम्यते तदनुरोधेन तत्स्त्वमसि दुर्द्धर्षस्तस्माज्ज्ञावात्सनात्
 रक्षां विधास्यन् भूतानां विष्णुत्वमुपजगि मवानित्यादीनां तत्कारण-
 भेददृष्ट्या तस्तुतिपरतया वानेतव्याच्च तदनुरोधेनैव श्रियः श्री-
 श्रर्भवेदग्न्याकीर्त्तिः कीर्त्तिः क्षितेक्ष्माः सूर्यस्यापि भवेत्सूर्यो ह्यग्ने-
 रग्निः प्रभो प्रभुरित्यादीनां श्रियः शोभायाः श्रीः शोभाभवति
 जानकीतस्याः शोभायाः तदवयवाश्रितत्वात् कीर्त्तेः यशसः की-

र्त्तिः जानकीगुणकर्म जन्यत्वात् श्रीरामतोपि जानक्याः
शरण्यत्वे आधिक्याच्चक्षिते क्षमाइति क्षमावत् क्षिति
सारभूता अथ वाक्षिति क्षमातोप्यधिक क्षमाव तीक्ष्णितिर्हि
जडत्वेन वक्तुं कर्तुं चासक्ताइयंतु चेतना जगदीश्वरि-
त्वेन सर्वकर्तुं समर्थापिसमर्थेन हनुमता प्रार्थितापियतस्व-
दुःखप्रदा अपिराक्षसीर्नताडितवती अतः क्षितरेप्यधिक क्षमा-
वतीयम्सूर्यस्यसूर्यत्वं अग्निरग्नित्वंस्पष्टं सर्वसम्मतंप्रभोः ब्रह्म-
णःशिवस्यप्रभुः रामः नतुविष्णोः तस्यतदवतारित्वेनतंप्रति-
त्प्रभुत्वानुपपत्ते रित्येवमर्थस्यनयनाच्चग्रंथपूर्वापरवाक्यनिर्विरो-
धोप्युपपद्यतेइतिचेन्नरमंतेयोगिनइतिरामशब्दस्यचिन्मयपरब्रह्म
मुख्यनामत्वाप्रकाशकश्रुतिविरोधात्तद्यदिदाशरथे दिग्भवतारत्वं-
श्रुत्यभिप्रेतंस्यात्तदाइतिविष्णुपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयतइती-
दृशीतत्तच्चिन्मयपरब्रह्मतच्छब्दार्थ मुख्यनामव्युत्पादिकाश्रुतिः-
स्यात् पुनरपिरूपस्थानां देवतानामित्यादिब्रह्मण्येवांहिपंचधेत्य-
न्तंगद्वाक्यंब्रह्मसमस्तावतारपरंतस्मात्पृथक्तेन श्रूयते कल्पित-
स्यशरीरस्य तस्यसेनादिकल्पनेतियद्वाक्यमवतारांतरपरंतद्विरो-
धात्तद्यदिदाशरथरेपिमहाविष्ण्वाद्यतारत्वं श्रुत्यभिप्रेतंस्यात्त-
दातस्याप्यवतारत्व सामान्यादव तारांतर वतद्व्यादिसहस्रां-
तहस्तवत्परवाक्येनैवज्ञापिताव तारत्वस्यपुनस्तज्ज्ञापयितुंतत्पृ-
थक्वाक्यप्रवृत्तिर्नस्यात् नचतत्पृथक्वाक्यमवतारांतरपरमि-

१. ब्रह्मणे विष्णुत्वेन ब्रह्मावता समस्त द्विसहस्रांत हस्त वत्स रघुनाथ
स्पसंगृहित्वेन पृथक्कोक्ते धैयर्थ्यात् तद्विरोध तस्यात् ।

तिचोदनीयप्रकरणीयंदाशरथिंविहायतस्यान्यपरत्वानुपपत्तेः इ-
तोपितन्नोपपद्यतेस्वभूः स्वेनैवभासतइतिवचनविरोधात्विद्वा-
तारत्वेतु श्रीरामस्यविष्णुभाव्यत्वेनतत्प्रकाशयतयास्वभवनंस्वप्र-
काशत्वंचनोपपद्येतइतोपिजीवत्वेनेद मोयस्यरेफारूढाःमूर्त्तयः-
स्युः इत्योमितीति चेत्यादि रामनाम निष्ठ प्रणव कारणात्
प्रकाशक श्रुतिविरोधात्तन्नोपपद्यते कार्य विग्रह पर शब्दस्य
कारण विग्रहपरशब्द कारणात्वानुपपत्तेः अस्यामुपनिषदन्या
सुचभगवन्स्वरूपनाम्नोस्तादात्म्यसंबन्धावगत्या नामपरत्वं द्वा-
रापितद्वाच्य परत्वंोपपत्त्या सर्वशब्दकारण प्रणवकारण राम
शब्द वाच्यस्य सर्वशब्दवाच्य कारण प्रणव वाच्य कारणा-
त्त्वोपपत्तेश्चइत्यतोपि ॐ योवै श्रीरामचन्द्रः सभगवानयः परं
ब्रह्मयोविष्णुः योमहाविष्णुरित्यादि श्रीरामनिष्ठ सर्वरूपित्व
प्रकाशकोपसंहार मंत्र समुदाय विरोधाद्यदुक्तं निर्विरोधोऽप्युपप-
द्यते इति यदुक्तंत्वयातन्नोपपद्यते महाविष्णवादि रूपिणः
राघवस्य तद् विष्णुस्तच्छब्दार्थ रूपत्वानुपपत्तेः ननूपसंहा-
रादुपक्रमस्यवलीयस्त्वात्तदनुरोधे नोपसंहार वाक्यानि श्रीराम-
प्रशंसामात्र परत्वेन नेतव्यानितत्रतुष्टावेतिश्रवणाच्चेतिचेन्न
असंदिग्धोपक्रमस्य तथा भूतत्वाच्चतु संदिग्धस्ययतः संदि-
ग्धोपक्रमार्थस्य वाक्य शेषानुसारनिर्णये नासंदिग्धोपसंहाराद
पकृष्टत्वं संदिग्धोपक्रमस्य ज्ञापितवान् भगवान् जैमिनिः सं-
दिग्धंतु वाक्य शेषादिति सूत्रेण तत्रयथा आत्ताशर्करा

उपदधातीत्यत्र घृतेन तैलेन वशावाकेनाक्ता इति संदेहस्य
 आयुर्वैधृतं भवतीतिवाक्यशेषेण घृतेन तदाक्तत्वं सूचनेन
 निवृत्तिः कृतायथा वा इमामगृह्णन् रशनामृतस्य ऋतस्य
 सत्यस्य सत्यफलस्येत्यर्थः इत्यत्राश्वगर्दभयोर्मध्ये कस्यरशनाम
 गृह्णन्गृहीतवन्तः इति संदेहे इत्यश्वाभिधानी मादत्त इति
 वाक्यशेषादश्वस्येति निश्चयो भवति तथात्राप्युप क्रमस्य
 संदिग्धत्वादयमपि तथैनिर्णेतव्यः कुतः संदिग्धः सःतत्र श्रुती-
 नांमहाविष्णु ब्रह्म हरि शब्दानां महाव्यापकत्वदुःखहरत्व भग-
 वत्सर्वविग्रह साधारण धर्मार्थकत्वेन भट्टितिकस्यचित्तद्वि-
 ग्रह विशेषस्यासाधारण्येन बोधकत्वाभावात् ननुस्यातां ब्रह्म
 हरि शब्दौ सामान्यशब्दौ महाविष्णुशब्दस्तु विशेषस्तस्य
 भट्टिति विष्णुबोधकत्वात् ॐ विष्णुविष्णुर्महाविष्णु रित्युभयोः
 विष्णुमहाविष्णुशब्दयोः पर्यायत्व स्मरणाच्चातो ब्रह्म हरि-
 शब्दौपशुद्धान्यायेन तद्वाच्ये पर्यवस्यतस्यैवावतारित्वं बोध-
 यत ननुस्यातां चरममंत्रेषु विष्णुमहाविष्णुशब्दयोः पृथक् श्रव-
 णेन श्रौतयोःतयोर्मुख्यवृत्त्यैकविग्रहपरत्वानुपपत्तेः श्रौतोविष्णु
 शब्दोजगत्पालकचतुर्भुज विष्णुपरः जगत्सृष्टिसंहारकर्तृ ब्रह्म
 रुद्रसाहचर्येणतत्पाठ श्रवणात् यो ब्रह्मा विष्णुरीश्वर इति
 श्रौतो महाविष्णु शब्दस्तु महाव्यापकार्थ कत्वेन चिन्मयपरत-
 त्वस्य विष्णु कारणात्वद्योतकः चिन्मयेस्मिन्महाविष्णवित्युप-
 क्रमश्रुतस्य महाविष्णु शब्दस्य चिन्मय परतत्वं निष्ठविष्णु

कारणत्वोपपादकत्वनिष्पत्तेः चिन्मये महाविष्णौ विश्वाधारं
 महाविष्णुं यो महाविष्णुरित्येवमादि श्रौतानां महाविष्णु
 शब्दानामे कार्यकत्वोपपत्तेश्चतदनुरोधेनतद्विरोधेन वास्मार्त्तस्य
 महदिति विशेषणस्याकाशादि व्यापकपदार्थांतर व्यावृत्त्यर्थक
 त्वेन विष्णुशब्दस्याकाशाद्यतिव्याप्तिप्रतिषेधेनमहाविष्णु शब्द
 स्य विष्णुपर्यावसानत्वेन विष्णुशब्दपर्यायत्वोपपत्तेश्च श्रीरामप-
 रत्वं तुतयोरन्येषांच विशेष शब्दानां तद्धृतानेक शरीरवाच-
 कत्व द्वारोपपद्यते सामान्य शब्दानां सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन
 कारणवाक्यगतानामेकत्रैवपर्यवसानत्वयोग्यात् सर्वकारणेत-
 स्मिन्नेवपर्यवसानात्तद्वाचकत्वमुपपद्यतेकिंचश्रौतस्यमहाविष्णु
 शब्दस्य विष्णुपरत्वेतत्रत्यं महदितिविशेषणं किमर्थस्मार्त्तवदा-
 काशादिव्यापकपदार्थव्यावृत्त्यर्थमिति चेन्नात्रस्मार्त्तन्यायावका-
 शः कुतस्तेषांजडानामाकाशादीनामत्र चिन्मयेस्मिन्निति चि-
 न्मयपदेनैव व्यावृत्तेः नापिवह्ज्जीवव्यावृत्त्यर्थतत् चिन्मयेजा-
 तेइत्याभ्यांतद्व्यावृत्तेः जीवानांस्वरूपतश्चिद्रूपित्वेपि अचिच्छ-
 रीर वैशिष्ट्येनैव जन्मदर्शनात् नापिमुक्तानां नित्यानां वाव्या-
 वृत्त्यर्थ तत्तेषां लक्ष्मणादि विग्रहाणांचिन्मय श्रीरामविग्रहतः
 पृथक्त्व श्रवणाच्चोत्तरत्रदक्षिणे लक्ष्मणेनाथसधनुः पाणिना-
 पुनः इत्यादौ किंचसीतारामौ तन्मयावन्नेत्यादौ चिन्मयस्य-

१ ननुनाचेत्तलक्ष्मणोऽपिनित्य मुक्तानां मध्येस्ति तस्यदशरथ
 गृहे जन्म दर्शनात् स्यात्तद्व्यावृत्त्यर्थ मित्या शंभयाह लक्ष्मणादिरिति ।

दाशरथेर्जगत्कारणात् श्रवणात् जगद्व्यापारवर्ज मितिसूत्रेण-
मुक्तानांजगद्धेतुत्वप्रतिषेधाच्च श्रीरामस्यनित्यमुक्तजीवत्वानुप-
पत्तेः नापिसर्व व्यापकस्य भगवतः तनुभासो व्यावृ-
त्यर्थं तत् तस्य हरिपदवाच्यत्वाऽसिद्ध्याहरिपदेन व्यावृत्तेः
मुक्तानां नित्यानां च हरिपदेनव्यावृत्तेश्च किमर्थं तर्हितदिति
चेच्छृणु चिन्मयस्य दाशरथेः रामशब्दाभिहितस्य परब्रह्मश-
ब्देनापिसूचित महाव्यापकत्वस्य महाव्यापकत्व सूचनद्वारा
सर्वव्यापकस्यविष्णोरपि व्यापकत्वोपलक्षितं तत्कारणात्
सूचनार्थमित्यवगम्यते ॐ योवै श्रीरामचन्द्रः सभगवान्
योब्रह्माविष्णुरीश्वर इत्युपसंहारवाक्येतत्तस्य विष्णुरूपित्वं श्रव-
णात् रक्षाविधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति तथा-
स्मरणाच्च ब्रह्मरुद्रसहचारिणोविष्णोरन्योयं विष्णुर्नारायण
गायत्र्यभिहितो नारायणवासुदेव शब्दवाच्योमहाविष्णुपदवा-
च्यत्वेनस्मृतश्चेतिचेत्तदाॐयोवैश्रीरामचन्द्रस्सभगवान् योब्रह्मा-
ण्डस्यांतर्वहिव्याप्नोत्यत्रनारायणस्ययोब्रह्माण्डस्यांतर्वहिव्या-
प्नोति सनारायण इत्याहश्रुतिः यच्च किञ्चिज्जगत्यस्मिन्
दृश्यते श्रूयतेपिवेति ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवान् यः
ॐ नमोभगवते वासुदेवाय योमहाविष्णुरित्यत्रवासुदेवस्य
महाविष्णोश्च श्रीरामरूपत्वं श्रवणात् नारायणादि शब्द-
त्रयवाच्यस्यापि श्रीरामकायत्वमुपपद्यते श्रुत्यपेक्षयास्मृतेर्दुर्व-
लत्वात्श्रुत्यनुकूलेनस्मार्त्तस्यमहादितिविशेषणस्यविष्णुपदार्था

काशाद्यतिव्या सिनिवर्त्तकत्वेनसार्थकत्वं चोपपद्यते एवमुपसंहार
गतमहाविष्णुशब्दशद्वितस्यश्रीरामकार्यत्वावगमात् उपक्रमश्रु-
तस्य महाविष्णुशब्दस्य गत्यंतरानुपपत्त्याचिन्मयतत्त्वमहाव्या-
पकत्वगुणागणापरत्वेननेतव्यः सः चरममंत्रश्रुतोमहाविष्णुशब्दः
सामान्यशब्दश्चेत्तर्ह्यथावाक्यशेषस्थः सोमहाविष्णुशब्दः महा-
व्यापकत्वतद्धर्मवाचकद्वारा श्रीरामेपर्यवसितव्यस्तथोपक्रमस्थो-
पिपर्यवसितव्यः संदिग्धोपक्रमादर्थनिर्णयस्यासंदिग्धवाक्यशेषा
धीनत्वोक्तेः किंच रमंतेयोगिनः स्वभूज्योतिर्मयोजीवत्वेनेदमो-
यस्यइत्योमितिच रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे तारकदीर्घानलं
ब्रह्मात्मकासच्चिदानन्दाख्याइत्युपासितव्यं एतदेवोपास्यमितिज्ञे-
यमिति च श्रीरामस्यमनुंकाश्यां जजाप बृषभध्वजः इत्येव-
मादिरामशब्दनिष्ठचिन्मयपरतत्त्वमुख्यवाचकत्व प्रकाशकश्रुति-
संदर्भविरोधाच्चोपक्रमश्रुतमहाविष्णुशब्दस्यगत्यंतरानुपपत्त्यापरि-
शेषात्चिन्मयतत्वं महाव्यापकत्वं धर्मप्रकाशकत्वमेवोपपद्यते
यतोब्रह्महरिशब्द वन्महाविष्णुशब्दोपिसामान्यशब्दः तदूच्चा-
रणादिसमकालेकस्यभगवद्विग्रहविशेषस्यास्फुरणाच्चतस्यसामा-
न्यशब्दत्वस्वीकारेणैव रमंतेयोगिन इत्यादिप्रदर्शितवाक्यानां-
स्वारस्योपपत्तेश्चयस्माच्च चिन्मयेस्मिन्महाविष्णावित्युपक्रांतचि-
न्मयतत्वंमहव्यापकत्वंच तद्गुणंचिदात्मनिपरंब्रह्मेत्याभ्यामनूद्यत
स्यरामेतिसंज्ञाप्रकाशयते नतुविधीयते रमंतेयोगिनोनेतेसत्यानेदे-
चिदात्मनिइतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयतेइतिश्रुत्याअत्रमन्त्रो-

न्वर्थादिसंज्ञकइतितस्यादिसंज्ञत्व श्रुतेरनादिसिद्धाचारामेतिसं-
ज्ञायाः प्रकाशनमेवोपपद्यते श्रुतेर्नतुविधानंतस्माद्रामशब्दस्यचि-
न्मयपरतत्त्वमुख्यवाचकत्वसिद्धेस्तस्यैवमहाविष्णुशब्दस्यतन्मुख्य-
वाचकत्ववाधेनसामान्यशब्दत्वोपपत्तिपूर्वकं तन्महाव्यापकध-
र्मप्रकाशकत्वोपपत्तेः उपक्रमे श्रुतोमहाविष्णुशब्दो न विष्णोरेव-
तारित्वविधायकः किंतुसच्चिदानंदार्थकरामशब्दाभिहितस्य-
चिन्मयस्यैवतथैवरमंतेयोगिनइति श्रुत्याप्रकाशिततत्कुतोवग-
म्यते इतिचेत् रामपदाभिधेयंयत्परंब्रह्मचिन्मयंतस्यरामाख्यस्यचि-
न्मयस्याद्वितीयस्यब्रह्मणोरूपकल्पनाउपासकानांकार्यार्थमित्येव-
मन्वयोपपत्तेः रमंतेयोगिनइतिश्रुत्युक्त परब्रह्मव्यतिरिक्तस्यस-
र्वावतारित्वानुपपत्तेः रमंतेयोगिनइतिश्रुतेः चिन्मयस्याद्विती-
यस्यब्रह्मणइतिश्रुत्यैकार्थप्रतिपादकत्वनिष्पत्तेः इतिरामपदेना-
सौपरंब्रह्माभिधीयत इत्युक्तरामपदाभिहितंयत्परंब्रह्मतस्यैवरामा-
ख्यस्यपरब्रह्मपर्यायस्याद्वितीयस्यब्रह्मणोरूपकल्पनाउपासकानां
कार्यार्थमित्येवमन्वयसत्त्वात् रामशब्दशब्दद्वितस्यैवचिन्मयस्य-
महाव्यापकत्वधर्मवतोद्वयादिसहस्रांतहस्तवदशेषावतारनिदान-
त्वा वगमादभ्यासोपिरामशब्दाभिहितपरत्वेनोपपन्नतरः एवमुप-
क्रमश्रुतमहाविष्णुशब्दस्यार्थांतरपरत्वेनान्यथासिद्धिवत्त्वविशवा-
धारंमहाविष्णुमित्युपसंहार श्रुतोपिमहाविष्णुशब्दोऽन्यथासिद्धः
चरमोपसंहारश्रुतमहाविष्णुशब्दशब्दद्वितस्य श्रीरामरूपत्वोपपत्त्या

सामान्यशब्दत्वेनवातस्योक्तरीत्यातत्पर्यवसानत्वोपपत्त्या तत्पू-
र्वतनदृष्टस्यापि तस्यैवविश्वाधारंमहाविष्णुमित्युक्तस्य महावि-
ष्णुशब्दस्य तेनैवन्यायैनतत्पर्यवसानत्वोपपत्तेरुपसंहारोप्यन्यथा
सिद्धः एवमस्यामुपनिषदिप्रदर्शितरीत्योपक्रमादिलिङ्गैःसच्चि-
दानंदार्थकानादिसिद्धरामशब्दाभिहितस्यैव रामाख्यस्यपरस्यब्र-
ह्मणः सर्वावतारित्वंनिष्पद्यते यथातथास्यामेव जातेदशरथ-
स्यात्मजेरधुकुलेखिलंरातिकल्पितस्यशरीरस्येत्याद्युपक्रमादिलिं-
गैस्तद्गुणक्रियार्थकरामशब्दाभिहितत्वेनतस्यैवरामाख्यस्य परस्य
ब्रह्मणःस्वावतारत्वमवगम्यतेतेनस्वयमवतारिणःसतोद्विभुजस्यै-
वश्रीरामस्याजहत्स्वनित्याकृतिस्वभावादेरेव श्रीदशरथगृहेऽवता-
रउपपद्यते नतुविष्ण्वादेश्चतुर्भुजाद्याकृतिमतःअत्रैवचरमंत्रेषु-
विष्णु-नारायणवासुदेवादि शब्द शब्दितस्य श्रीरामरूपत्व
श्रवणेन सर्वरूपिणस्तस्य नारायणस्तच्छब्दार्थः तदवतारत्वा-
नुपपत्तेः अपौरुषेय वचनापेक्षया पौरुषेय वचसां दुर्बलत्वात्
विष्णुनारायणद्यवतारित्व परेतिहास पुराणादिवाक्यानामर्थो
तरपरत्वेनैवात्रप्रमाणत्वोपपत्तेः मुख्यार्थत्वस्वीकारेतु तेषांश्रुति-
विरुद्धार्थकत्वेनाप्रामाण्यापपत्तेश्च यथाहभगवान् जैमिनिविरो-
धेतूपेक्ष्यंस्याद्यसत्यनुमानमिति श्रुतिवत्स्मृतिरपि श्रीरामस्या-
वतारित्वमवतारत्वं चाह उक्तवान् पूर्णः पूर्णावतारश्च श्यामो-

१ पशुच्छागन्यायपर्यवसान ।

२ नारायणादि ।

रामो रघूदहः “ अशाः नसिंहकृष्णाद्याः राघवोभगवान्स्वयं
 श्रीरामस्यकलांशाद्वै अवताराभवंतिहि कोटि कोटिश्च कार्या-
 र्थे सिधौवीचीववैमुने इतीत्याद्या यत्तुतत्र तुष्टावेति
 श्रुतिमवलम्ब्य चरममंत्राणां प्रशंसामात्र परत्वेनार्थ-
 वादत्वं सूचितं तन्न मन्त्रभागादर्थ वादभागस्य पृथकांगीका-
 रातकिंच यथालोकेगुणाद्युक्तं पुरुषनिष्ठगुणादीन्पुरुषांतरे-
 आरोप्यतस्तुवन्ति तथास्वरूपांतर निष्ठस्य परब्रह्मादिरूपित्वस्य
 तादृशसामान्यशब्दवाच्यत्वस्यचश्रीरामचन्द्रे आरोप्यतस्तु-
 त्यनुपपत्तेश्च तत्कुतः सर्वशब्दवाच्यवाचकत्वेन प्रणवकारणा
 त्वेनरुद्रोपदिष्टत्वेनचश्रुतस्यातएव“विष्णोर्नाम्नासहस्राणां तुल्य
 एषमहामनुः । अनन्ता भगवन्मन्त्रानानेनतु समाकृताः विष्णो
 रेकैकनामैव सर्ववेदाधिकं मतं । तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनाम
 समं मतं । जपतः सर्ववेदांश्च सर्वमंत्रांश्च पार्षति ।
 तस्मात्कोटि गुणं पुण्यं राम नाम्नैव लभ्यते । इत्येवं
 विष्वादिहसहस्रनामसमत्वेनसर्ववेदसर्वमंत्र जपफलाधिक फल
 प्रदत्वेनचस्मृतस्यरामनाम्नो यद्वाच्यंतस्यतन्मन्यूनतर नामांतर
 वाच्यायकृष्टवानुपपत्तेरित्यतस्तद्याथात्म्यस्वरूपप्रकाशकत्वेनमं-
 त्राणां तत्प्रशंसामात्र परत्वानुपपत्त्यातुष्टावेतिवचनस्यौपकारि-
 कत्वोपपत्तेरादित्योयूयइत्यस्यवचनस्ययूरोविरुद्धा दित्यगुणवि-
 धायकत्वेनगुणावादाख्यार्थ वादत्ववत् कस्याप्यन्यनिष्ठगुणवि

शेषस्यतत्रासतोविधानेन गुणवादाख्यार्थवादत्वमुपपद्यतेयस्मा
 त् नाप्याग्निहिंसस्य भेषज मिति वाक्यस्य प्रत्यक्ष प्रमाणा
 वगतस्य पर ब्रह्मादि रूपित्वस्य प्रकाशकत्वे नैषामंत्राणां
 नप्रमाणान्तराव गतार्था नुवादित्वेनानुवा दाख्यार्थं वादत्व मुप-
 पद्यते षस्माच्च वायव्यं श्वेतमाल भेतेत्यह्यविधेः
 सानिध्यात् वायुवैद्येपिष्ठा देवेतेत्यस्य विधिशेषार्थं वादत्ववत्
 तेषांविधायक वाक्यांतर सन्निधेर दर्शनात् विविधशेषार्थं
 वादत्व मुपपद्यते तस्मात् प्रमाणांतरान वगत लक्षणैस्या पूर्वो-
 र्थस्यज्ञापकत्वात् त्रापितत्र पूर्वं मसतो विधायकत्वानु पपत्या
 नादिसिद्धस्वाभाविकस्य श्रीरामः तत्परं ब्रह्मपरमपुरुषादि सा-
 मान्य शब्दवाच्यत्वस्य विष्णु नारायणादि रूपित्वस्यच प्रका-
 शत्वात्स्वार्थं बोधने तेषां स्वातंत्र्येण स्वतंत्र प्रमाणत्वनि-
 र्णतेः चरममंत्रास्तच्छब्दार्थः तज्ञापितस्य श्रीराम निष्ठा
 परब्रह्म श्रुत्यानुकूलार्थानामेवस्मृतिवचनानांतदर्थप्रकाशकत्वेन
 प्रमाणातयाश्रुतिविरुद्धार्थकत्वेनभारयमानां वेदार्थं शिष्टप्रणी-

१ आग्नेहिमभेषजत्वस्य नुवादकत्वे नानुवादाख्यार्थं वादत्वत्
 प्रमाणंतरावगतस्य ।

२, तेषां अस्तुतिमंत्राणां सन्निधे विधायक वाक्यानांतराऽ-
 दर्शनात् ।

३. तस्यापूर्वार्थस्य प्रमाणांतरानवगतलक्षणस्य ।

४. प्रमाणंतरानवगतत्वम् पूर्वत्वं सचासावर्थं अपूर्वार्थः ।

५. अस्तुतिमन्त्राणां ।

दिशब्दवाच्यत्वस्य नारायणादि तद्रूपित्वस्य च बाधाभावेन
तस्य निर्वाधसर्वावतारित्वं निष्पद्यते एवं चरममंत्र दर्शितन्या
येनस्वभूज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीत्वे नैवभासते जीवत्वेनेदमोयस्या
इत्योमिचेत्यादिष्वपिरामनामपरत्व ज्ञापकोपनिषद्वचनविरोधेनै
षामर्थान्तर परत्वकल्पनं युक्तमिति चेन्नतत्रापि जीवत्वेनेद मों-
यस्यइत्योमित्यस्य चोपसंहारेणारामशब्द कार्यत्व पूर्वकं प्रणवस्य
सर्वरूपित्वोपपत्तेः अन्यथास्यामेवोपनिषदि इत्योमित्यस्यरामनाम-
परत्वं परस्पर ॐ इत्ये तदक्षरं सर्वमित्यस्य प्रणवोत्कृष्टत्व पर-
स्यच वाक्यद्वयस्य दर्शनात् तयोः परस्परं विरुद्धार्थं कत्वेना-
स्यामप्रमाण्यता पद्यतेनत्वैवं चेत्तदाप्रणवपरत्व परोपनिषदंतर
वचन सहकृतस्यैतदुपनिषत्प्रणवपर वाक्यस्य प्राबल्यराम
नाम परवाक्यस्य दौर्बल्यं च बुद्धारामनाम्नः प्रणवकार्यत्वां
गीकारेणोक्तदोषः परिहरणीय इतिचेन्नास्यामुपनिषदि तथा
न्यासुच जीवत्वेनेदमोयस्यइत्योमिति चेति, प्रणवनिष्ठ राम-
नामकार्यत्वबोधक वाक्यवत् रामशब्दगत प्रणवकार्यत्वबोधक
वाक्याश्रवणात्शब्दशास्त्ररीत्यापि प्रणवाक्षरै रामशब्दानि-
ष्पत्तेश्च रामशब्दनिष्ठ तदुभयैव वाक्य तश्चशब्दशास्त्र तश्च-
निष्पत्तेरतः सामान्येन प्रणवनिष्ठं सर्वकारणत्व परवाक्यानां

१ प्रणव कारणकौधके ।

२ प्रणव कारणत्वस्य सर्वजगत्कारणत्वस्य इत्योमितिवाक्यतः तथैव
रामबीजस्य जगदेतच्चराचरमिति ।

३ जीवत्वे वेदेत्यादितल्लब्धार्थः ।

सामान्यां नामस्य विशेष वाक्यस्य विरोधेन अग्निषोमीयं पशु
मालभेततस्य विरोधेन नहिंस्यात् सर्वभूतानीत्यस्यैकदेशसं-
कोच वदैकांशसंकोचात् प्रणवनिष्ठतज्ञापकेह्यर्थवाद वचना-
नुपपत्तेः तेषामपिप्रशंसामात्र परत्वमर्थान्तर परत्वेनान्यथा सिद्ध
त्वम् वानोपपद्यते तादृशप्रमाणाभावात् प्रणवपरप्रमाणाविरो-
धाच्चनतत्रार्थान्तर परत्वं कल्पनीयम् ननुअत्रौमित्यक्षरं सर्वमित्या
दिप्रणवनिष्ठ सर्वरूपित्व तत्कारणत्वन्त परिविशेष
वाक्येषु रामशब्दा श्रवणाच्च रामशब्दस्य तत्कार्य-
त्वानिष्पत्तेः पूर्वोक्तरीत्यातत्कार्यत्वपूर्वकं प्रणवस्यसर्वकारण-
त्वेऽत्वनिष्पत्तेश्चएतदुपनिषद्गतयोर्गमनामप्रणवनिष्ठयोर्वाक्ययोः
परस्परंनिर्विरोधेनतयोरुपनिषदंतर श्रुतप्रणव परवाक्यनिर्वि-
रोधेनचोक्त दोषपरिहारस्यावश्यकत्वात् तदेवमस्यामुप-
निषदिकारणा त्वपरपूर्वापरवाक्यानामके वाक्यताकरणे-
नरामपदवाच्यस्य महाव्यापैकस्यसर्वावतारित्वनिश्चयात्सर्वशा-
खाप्रत्यय न्यायेनमूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वा नुपपत्त्या चोप-
निषदंतरीय कारणपरशब्दानामपि तदेकपरत्वेनोपपत्ते-
स्तदुप- वृंहणभूतेतिहासपुराणादि कारणवाक्यानामपित-
देकपरत्वेनस्वारस्यात्तान्यपि तात्पर्यतः तस्यैवसर्वकारणत्वेप-

(१) श्रीरामतापनीय वाक्यस्य ।

(२) ब्रह्मणोरुपकल्पनेतिब्रह्म स्वरूपस्य

(३) श्रीरामाख्यस्यैक

(४) रामाख्यैकपरत्वेन

र्यवस्यंतिस्फुटयंति चकानिचित श्रीरामस्यकलांशद्वैश्रवतारा-
 भवंतिहीत्यादिनिब्रह्मणोरूपकल्पनेतिश्रुत्यर्थप्रकाशकानीत्यव-
 गंतव्यं यच्चोक्तंवाल्मीकीयेप्युपक्रमादिलिंगैः श्रीरामस्यविष्णव-
 तारत्व ममगम्यते तदप्युप निषदुपक्रमादिवाक्य संदर्भविरो-
 धेनानुपपन्नमपितत्रत्यपूर्वापस्वाक्य विरोधेनाप्पुनपन्नतरंतत्रा-
 स्युपक्रमेकौशिल्या जनयद्राममितिनामकरणात्पूर्वतेनरामश-
 ब्दोपादानेनसूचितंयत्तस्यतदनादिनामत्वंतद्विरोधात्कुतः सच्चि-
 दानंदस्वरूपवाचकानादिरामनामवाच्यस्यतद्व्यापकत्वगुणाद्वारा
 तद्वाचकविष्णुशब्दवाच्यावतारत्वानुपपत्तेःमध्येपिसूर्यस्यापिभवे
 त्सूर्योह्यग्नेरग्निः प्रभोप्रभुरित्युक्तंयत्तस्यप्रभोः प्रभुत्वंतद्विरोधात्पु-
 नश्चब्रह्मास्वयंभूश्चतुराननोवाइन्द्रोमहेन्द्रःसुरनायकोवारुद्रस्त्रिने-
 त्रस्त्रिपुरांतकोवात्रातुंनशक्तायुधिरामवध्यं नकालस्थनरुद्रस्य-
 नविष्णोर्वित्तपस्यच कर्माणिगतानिश्रूयंतेयानियुद्धेहनुमतः इत्य-
 त्रहनुमत्कर्मणोविष्णु कर्माधिक्योक्त्यासूचितंयत्तत्स्वामिनोवि-
 ष्णवाधिक्यंतद्विरोधात्तथोपसंहारेपि संक्षिप्यहिपुरालोकान्-
 माययास्वयमेवहि महार्णवैशयानोपसुमांत्वंपूर्वमजीजनः सोहं-
 सन्यस्तभारोहित्वामुपास्येजगद्गुरुं रक्षांविधत्स्वभूतेषुममतेजस्क-
 रोभवान् ततस्वस्त्वमसिदुर्ध्वस्तस्मान्नावातनात्तनात् रक्षां-
 विधास्यन्भूतानांविष्णुत्वमुपजग्मिवानिति स्फुटीकृतंयद्रामस्य-

विष्णुनारायणकारणत्वं तद्विरोधाच्चोपनिषदुपक्रमौदिश्रुतम-
 हाविष्णवादि शब्दानामर्थोतर परत्वेनान्यथा सिद्धिवत्तत्रत्योय
 क्रमादिश्रुत विष्णवादि शब्दानामर्थोतर परत्वोपपत्तेः एत-
 न्मूलो-पनिषत्संदिग्धोपक्रमार्थस्यासंदिग्ध वाक्यशेषानुरोधेननि-
 र्णयवत्तदुपक्रमस्यापि संदिग्धार्थत्वेनासंदिग्ध वाक्यशेषानु-
 रोधेन तदर्थनिर्णययोग्याच्चकुतस्तत्रत्योपक्रमसंदिग्धार्थइति-
 चेच्छृणुतत्रकृत्वात्मानंचर्तुर्विधमित्यत्रएवंदत्त्वा वसंदेवोदेवानां
 विष्णुरात्मवानि त्यत्रचविष्णोरात्मवत्वस्मरणात्तत्रात्य आत्म-
 शब्दः किमर्थकइत्यनिश्चयात्कथंच तद्विशेषार्थनिश्चयइति-
 चेत् आत्मादेहेधृतौजीवेस्वभावेपरमात्मनीति स्मृतानेकार्थस्या-
 त्मशब्दस्यतत्रविष्णु शरीरस्थप्रत्यक्षात्तुद्वाद्यप्रकरणात्तद्वृत्त्य-
 र्थकत्वनियामक वचनानुपलब्धेश्चतदुभयार्थकत्वानुपपत्तेःतथै-
 वजीवत्वकथनस्यप्रयोजनाभावात् तैत्सात्विकस्वभावप्रसिद्धा-
 राज्ज्ञापकत्वानुपपत्तेश्चदेहादि परत्वानुपपत्त्यापिरिशेषात्
 परमात्मपरत्वेन तदुपलक्षित तत्तत्कारणपरत्वोपपत्तेः
 विष्णुरात्मवा नित्यस्यकारणवान्विष्णुरित्यर्थ कत्वोपपत्तेः
 तदर्थनियामकस्य रक्षाविधास्यन्भूतानांविष्णुत्वमुपजग्मिवा
 नित्युपसंहार वचनस्यापि सद्भावाच्च उपसंहार वचन-
 स्योपक्रमसंदेहनिवर्त्त कत्वोक्तेश्चेत्येवंत ज्ञत्यस्यात्मशब्द-

१. आदिपदे ताभ्यालौप संहारः ।

२. विष्णुस्तच्छब्दार्थः

३. परब्रह्मपरत्वेनेत्यर्थः

स्यविष्णुकारणोपलक्षकत्वनिर्णयात्ततश्च एवंदत्त्वावरंदेवो-
 देवानांविष्णुरात्मवान् मानुष्येचितयामास जन्मभूमिमथात्मन
 इत्युपक्रमं वाक्यस्य संदिग्धार्थस्य रक्षाविधास्यन् भूतानां-
 विष्णुत्वमुपजग्मिवान् सत्त्वं वित्रास्य मानासुप्रजासु-
 जगतांवरं रावणस्य बधाकाङ्क्षी मानुषेषुमनो दधा-
 इतिरामप्रति ब्रह्मणोक्ते नोपसंहारं वाक्येन विरोधः त्वं-
 मानुषेषुमनोदधा इत्यसंदिग्धवचनानुरोधेन विष्णुरात्मनः स्वा-
 त्मनः स्वकारणस्यरामस्य जन्मभूमिमानुषे लोके चितयामा-
 सेत्येवंव्याख्यानने परिहर्त्तव्यः पुनः विष्णोपुत्रत्वमागच्छकृ-
 त्वात्मानं चतुर्विधमिति बालकाण्डे आत्मवद्विष्णुं प्रतिदेवता
 कृतप्रार्थनायाः तेषामपिमहातेजाः रामोरतिकरपितुः स्वयंभूरिव-
 भूतानां वभूवगुणवत्तरः सहिदेवैरुद्रीर्णस्य रावणस्य च बधा-
 र्थभिः अर्थितो मानुषेलोके यज्ञेविष्णुः सनातनः इति सहि-
 रामः देवैरर्थितः मानुषे लोके यज्ञे कथंभूतः विष्णुः सर्वव्यापकः
 सनातनः अनादिः इत्योध्याकाण्डे श्रुतायाः रामप्रतिदेवकृत-
 प्रार्थनायाः परस्परविरोधपरिहारः विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति
 प्रमाणात् विष्णुं प्रतिकृताया देवताप्रार्थनायाः पर्यवसानात्
 उभयत्रदेवं प्रार्थनायारामविषयकत्वोपपत्तेरूपपद्यते सपरस्पर
 विरोधपरिहारः इतीत्थं ननुततः प्रतिष्ठितो विष्णुः स्वर्गलोके
 यथापुरेतितत्रत्य परमुपसंहारवचनं विष्णोराघवकारणत्वं
 सूचनेनत्वदुक्तार्थं बाधते इति चेन्न अस्यवचनस्यार्थांतरपरत्वे-

नान्यथासिद्धेः अन्यथासिद्धिस्तः तत्कुतः स्तन्मूलोपनिषत्पर-
 मुपसंहार मंत्रेषु श्रीरामस्य विष्णुनारायणादि रूपित्वश्रवणात्
 श्रुत्युपसंहारापक्षेया स्मृत्युपसंहारस्य दुर्बलत्वाच्च श्रुत्यनुकूला-
 र्थानामेव स्मृति वचनानां तदर्थप्रकाशकत्वेन प्रमाणातया श्रुति
 विरुद्धार्थकत्वेन भास्यमानां वेदार्थं शिष्टप्रणीतानां तत्प्रमा-
 णान्यथा नुपपत्त्यार्थांतर परत्वकल्पनोपपत्त्याशिष्ट प्रणीतानां
 तादृशमुपेक्ष्यत्व वचनेना प्रमाणात्वोपपत्तेश्च ननुश्रुतिगूढार्थ-
 प्रकाशकानि स्मृति वचनान्यतः स्मृत्यर्थावाधेन तदनुकूल-
 तया श्रुतिवाक्यानां व्याख्यातव्यतयास्मृतिस्फुट विष्णुकारण-
 त्व परतयैव श्रुतिवाक्यानिनेतव्यानि चिन्मयेस्मिन्महाविष्णु-
 वित्यादीनीति चेन्न श्रीरामनिष्ठ विष्णुवादि रूपित्वतत्कारण-
 त्व प्रकाशक स्फुटार्थं श्रुत्युपसंहार वचन विरोधेन स्फुटार्थाना-
 मपि स्मृतिवचनानां तदविरुद्धार्थं कत्वेनैवनेतव्यात् अन्यथा-
 राजवचनविरोधेन मंत्रिवचनवत् श्रुत्यनुयायिनां तेषां श्रुतिवि-
 रोधेनाप्रमाणात्वोपपत्तेः किंचविष्णुत्वमुपजग्मिवानिति स्फुटा-
 र्थक वाक्य शेष विरोधेन विष्णु कारणत्व परतयापि
 भास्यमानानां स्मृतिवचसां मुख्यार्थत्वानुपपत्तेः प्रत्यु-
 ताप्रमाणात्वोपपत्तेः तदनुरोधेन श्रुतिवक्तव्य व्याख्यानुपपत्तेश्चतत्र
 वाच्यं स्मृत्यनुसारेण श्रुति व्याख्यानं अन्यच्च रामशब्दनिष्ठ-

१. अर्थांतरपरत्व कल्पनोपपत्तः ।

२. यत्त्वयोक्त मितिशेषः ।

प्राण वकारणत्वं परवक्ष्य विरोधेन श्रीरामस्य विष्णवतार-
त्वानुपपत्तेश्चतन्ने वाच्यंतदेवं विष्णुरात्मवानित्युक्तस्यात्मपदस्य
विष्णुकारण लक्षकत्वसिद्धेः कृत्वात्मानं चतुर्विध मित्युक्त-
स्याप्यात्मपदस्य तल्लक्षकत्वं मुपपद्यते तत्रापि कृत्वात्मानं
चतुर्विध मित्युक्तस्य परमात्मानोऽखंडस्यकेनापि भेदकं पदा-
र्थेनखण्डनस्या शक्यतया चतुर्भागेने तत्रापिन्यूनाधिक भागे-
नतत्रापि स्वाम्यनुचरभावेन चतुर्विधत्वानुपपत्तैः अतः वैशेष्या
त्तद्वादस्तद्वादइति ब्रह्मसूत्रप्रमाणात् पार्थिवंशरीरमित्यत्र श-
रीरस्यपंचभूतात्मकत्वे पितृ पृथिव्याः प्राधान्यात् पृथिवी-
शब्देन व्यपदेशवत्स्वानुचरेषुविष्णोस्तत्कारणस्य चप्राधा-
न्यात् विष्णुपदस्य तदात्मपदस्यवा तत्तदनुचर लक्षकत्वोप-
पत्तेः कृत्वात्मानं च चतुर्विध मित्यस्यस्वानुचरैः सहित-
मात्मानं चतुर्विधकृत्वेत्यर्थं कत्वमुपपद्यते श्रीरामनिष्ठ विष्णु-
वाद्यवतारित्व परवचनानुरोधेन तत्संबंधिनां लक्ष्मणादीना-
मपितत्संबंधिशेषादि कारणत्वोपपत्तेः शेषाद्यवतारित्व परपु-
राणादि वाक्यानामेतद्विरोधेन लक्ष्मणादि विषयक प्रातीति-
कमानुबुद्धि निवृत्त्यर्थं कत्वेनान्यथा सिद्धत्वं चोपपद्यतेएवं-
विष्णोः पुत्रत्वमागच्छ तत्रत्वंमानुषोभूत्वेति विष्णुप्रतिराज-
पुत्रत्व प्राप्तिप्रार्थनापिकार्यकारणाभेद दृष्ट्यातत्रयज्ञे विष्णो

रेवप्रत्यक्षाच्चोपपद्यते विष्णुवादिसहस्र नामसमैरामशब्दस्य
तदवतारत्वा नुपपत्तेश्च विष्णुत्वमुपजग्मेवा नितिवाक्यशेषेण
रामतिष्ठ विष्णुकारणत्वावगमाच्चतत्रैव सत्त्वंवित्रास्य माना-
सुप्रजासु जगतांवर रावणस्य वधाकाक्षी मानुषेषुमनोऽदधा
इतिविष्णुत्वमुपजग्मवानिति वचनेन योविष्णुरूपत्वं प्राप्त-
वान् श्रीरामाख्यस्तत्कारणस्यैव राजगृहाविर्भाव स्फुटीकर-
णाच्च अन्यथामानुषेचितयामासजन्मभूमि प्रथात्मनः इति
बालकांड वचनस्य विष्णुरात्मनोजन्मभूमिं मानुषेचितया-
मासेत्यर्थं कस्यरावणस्य वधाकाक्षी मानुषेषुमनोदधाइत्यु-
क्तबालकाण्डेवचनस्य श्रीरामस्त्वंरावणस्य वधाकाक्षी सन्-
मानुषेषुमनोदधाइत्यर्थकस्यचपरस्परं विरुद्धार्थकत्वेन बाल-
मीकवचनेत्वप्रमाण्यापत्तेश्चसत्त्वमित्यस्ययस्त्वंविष्णुत्वमुपजग्मि-
वान् सत्त्वमित्यन्वयोदृष्टव्यः नचतत्रविष्णुत्वमुपजग्मिवानित्या-
दीन्यपितत्कारणाभेददृष्ट्याप्रयुक्तानीत्याशंकनीयंरामनिष्ठसर्वा-
वतारित्वपरश्रुतिसंदर्भविरोधेनतदन्य शब्दवाच्यस्यमूलकारण-
त्त्वानुपपत्तेरतोपितेषांविष्णुत्वमुपजग्मिवानित्यादीनांप्रशंसामात्र-
परत्वेनसूचितमर्थवादत्वंमपिनोपपद्यते कथमितिचेत्सचसर्वगु-
णोपतेः कौशिल्यानन्दवर्द्धन इतिसर्व गुणोपेतत्वेन स्मृतैत-
स्मिन्मूलकत्वात्तदन्त्यगुणाधानानूपपत्त्या गुणवादाख्यार्थवाद-
त्वंनोपपद्यते प्रत्यक्षादि प्रमाणाविषयस्य सर्वावतारित्वादेः
ज्ञापकत्वेन संवादिताभावात्तेषामनुवादाख्यार्थं वादत्वमपि-

नोपपद्यते श्रुत्यर्थानुवादत्वंतु तत्प्रमाणत्वे मूलत्वाद्युक्तं नहि-
 पौरुषेयवचसां श्रुत्यनुगामित्वेनविनापरतत्वयाथाम्य प्रकाशने-
 शक्तिः पुरुषवाङ्मनसा गोचरस्यब्रह्मणः प्रत्यक्षादि प्रमाणविष-
 यत्वानुपपत्त्या स्वतंत्रपुरुषवचनप्रकाशयत्वा नुपपत्तेरिति
 विधिसन्निध्यभावेन तच्छेषत्वानुपपत्तेः प्रत्युतविधेयं स्तूयते-
 इतिन्यायात् तत्ररामोविष्णुः नारायणादिरूपधारित्वेनसर्वाव-
 तारीतिज्ञातव्यइति विधिकल्पनायोग्याच्च विधिशेषाख्यमप्यर्थ-
 वादत्वंतेषांनोपपद्यतेइत्येवं श्रीरामस्यस्वर्गारोहणाय ब्रह्मणास्व-
 दूतमुखेनयत्कृतः समयस्तेमहाबाहोइत्यादिनातत्प्रतिज्ञावि-
 ज्ञापनं तदुपोद्घातत्वेनतद्याथात्म्यपूर्वं चरित्रप्रकाशकानां सं-
 क्षिप्यहिपुरालोकान्मायया स्वयमेवहि महार्णवेशयानोप्सुमा-
 त्वंपुर्वमजीजनः रक्षांविधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान्
 इत्यादीनामर्थवादत्वानुपपत्तेः विष्णोःरामावतारत्व परवाक्य-
 विरोधेनापिजज्ञेविष्णुःसनातनः इत्येवमादीनां रामविषयक-
 प्रातीतिक बुद्धिनिवृत्यर्थकत्वेनान्यथासिद्धत्वमुपपद्यतेइत्यभ्या-
 सोन्यथासिद्धः तथायौवैश्रीरामचन्द्रः योद्विष्णुः यो महावि-
 ष्णुरित्युपनिषच्चरममंत्रविरोधेन विश्वव्याप्रीराघवोयइति राम
 पूर्वतापनीयोपसंहारश्रुतस्य रामनिष्ठविश्वव्यापकत्व स्यार्थ-
 प्रकाशकत्वेन तदुपवृहणत्वेन चततः प्रतिष्ठितोविष्णुस्वर्ग-
 इतिस्मृत्युपसंहारोप्यन्यथासिद्धः सूतरादृष्टव्यःतत्रततःप्रतिष्ठ

१. श्रुत्युपसंहारः पेक्षया स्मृत्युपसंहारस्य दुर्बलत्वोपपन्निरिति-
 न्यायः ।

तोविष्णुः स्वर्गेलोकेयथापुरा येनव्याप्तमिदंसर्वं त्रैलोक्यंसच-
राचरमित्यस्यस्थानेततः प्रतिष्ठितः स्वर्गेपूर्ववद्रघुनंदन इत्येव
मुक्तेधर्मात्मकप्राण्यंतरवत्प्राघवस्यापि स्वर्गप्राप्तिरिति प्रती-
तिः स्यात् पूर्ववदित्यनेना सकृत्तत्प्राप्तिप्रतीतिश्च तन्निवृत्तये-
विष्णुरित्युक्तं जीवस्यापिस्वशरीर व्यापकत्वमाशंक्ययेन
व्याप्तमिदि मित्यादिना विशेषितंच उपपद्यतेहि तत्रमानुषत्व-
बुद्धिः तस्यसर्वदास्वाकुलाचारावेशतः प्रायशोमनुष्यवदाचर-
णात् स्वकंठतोपिस्वस्यमानुषत्वोक्तेश्च आत्मानंमानुषंमन्ये रामं-
दशरथात्मज मितिमर्हिषणापिवहुशः तत्कुलानुरूपाणिवत्सरा-
घव रघुनंदनदशरथात्मजेत्यादीनिनामानि उच्चार्योच्चार्य हा-
सीतेइत्यादिनाशोकाकुलमनुष्य चरित्रवत्तच्चरित्र वर्णनाच्च-
अतएवप्राकृतमानुष्यवत् जानक्यांतदाशक्तिविशेषमुपलभ्य-
तत्ररावणस्यकेवलं मानुषत्वबुद्धिरभूदित्युक्तं विष्णुपुराणेत-
स्यामानुषत्वबुद्धेः शिशुपालत्वप्राप्तिहेतुत्वं च तत्रैव सूचितं-
तथाहि तत्रमैत्रेयप्रश्नश्चतुर्थेशेहिरण्य कशिपुत्वेच विष्णुना-
अवाय निहतोभोगानप्राप्यानमरैरपि नालभत्तत्र चैवेहासयु-
ज्यंसकथंपुनः संप्राप्तः शिशुपालत्वेसायुज्यंशाश्वतेहरौ
श्रीपाराशरोन्तरंदैत्येश्वरस्य वधायाखिल लोकोत्पत्तिरिति वि-
नाशकारिणाऽपूर्वतनुग्रहणं कुर्वता नृसिंहरूपमाविष्कृतंतत्रतु-
हिरण्यकशिपोर्विष्णुरयमित्ये तन्नमनस्यभूतनिरतिशयपुण्य-

जात समुद्भूत मेतत्सत्वमिति रजोद्रेक प्रेरितै काग्रमतितद्भाव
 नायोगात्ततोऽवाप्तवधेहेतु कीर्निरतिशयामेवाखिल त्रैलोक्या-
 धिक्क्यधारिणीं दशानत्वे भोगसंपदमवापनातस्तस्मिन्ननादि-
 निधने परब्रह्मभूतेभगवत्यालंब नादृतेमनसस्तल्लयः दशान
 नत्वेप्यनंगपराधीनतया जानकीसमासक्त चेतसोदाशरथिरूप-
 धारिणस्तद्रूपदर्शनमेवासीत् नायमच्युत इत्याशक्तिरित्यतों-
 ऽतष्करणांमानुषत्व बुद्धिरेवकेवलमस्याभूतपुनरप्यच्युत विनि
 पातमात्र फलमखिल भूमंडलश्लाघ्यं चेदिति राजकुलजन्म
 अत्र्याहितंचैश्वर्यं शिशुपालत्वे चावापतत्रत्वखिला नामेवना-
 म्नांकारणान्यभवनत्ततश्चतत्कालकृतानां तेषामशेषाणामच्युत
 नाम्नामनवरतानेक जन्मसंवर्द्धित विद्वेषानुबंधचित्तेविनिंदन-
 संतर्जनादिषूच्चारण मकरोत्तच्चरूपमुत्फुल्लपद्मदलामलाक्षम-
 त्युज्ज्वलपीतवस्त्रधारि अमलकिरीटकेयूरादि कटकोपशोभि-
 तमुदारपीवर चतुर्बाहुशंखचक्रगदाधरमति प्ररूढवैरानुभावाद-
 टनभोजनस्नानाशनशयनादिहव शेषावस्थांतरेषु नैवापयया-
 वस्यात्मचेतसः ततस्तमेवाक्रोशेषूच्चारयंस्तमेवहृदयेनाधारयन्ना
 भाविनाशायभगवदस्तचक्रांशुमालोज्ज्वल मद्वायतेजः स्वरूपं
 परब्रह्मभूतमपगतद्वेषादिदोषो भगवंत मद्राक्षीत्तावच्चक्रेणा-
 शुव्यापादिस्तत्स्मरणदग्धाखिलाद्यसंचयोभगवतातेनांत मुप-
 नीतस्तस्मिन्नेव लयमुपययौ रातत्तवाखिलंमयाभिहित मि-

तीति अत्रास्य विष्णुपुराणीयवाक्यस्य हिरण्यकशिपुरावसा-
 दि विषयक पुराणांतरवाक्ये नैक्य वाक्यतायोग्यात् वेदपुरा-
 णादौ नृसिंहादिभ्यः कृष्णाधिक्या श्रवणाच्चतत्तद्विषयक नृ-
 सिंहत्वमानुषत्वमात्रबुद्ध्युत्पत्तौ हेतोर्वक्तव्याच्चपुराणांतरोक्तस्य
 तज्जन्मत्रयकारणस्य विप्रशापस्यैव तत्रापिहेतुत्वोपरिथितंश्च
 अन्यथातदीश्वरत्वाज्ञानेकारणांतराभावेन हिरण्यकशिपु जन्म
 न्येवत्वदभीष्टेश्वरत्वज्ञानजन्य तन्मोक्षापत्तेश्चभागवतपुराणो-
 क्तस्यतज्जन्मत्रयहेतुभूतस्य विप्रशापस्य उपरिथितस्यहेतोःपरि-
 त्यागे तदीश्वरत्वस्वरूपाज्ञाने कारणांतर कल्पनेच मानाभावा-
 च्चकलृप्तकल्पितयोः कलृप्तस्यवलीयस्त्वाच्च विप्रशापात् जन्म-
 द्रयेतस्यतत्रनृसिंहत्वमानुषत्वमात्र दृष्ट्या तादृशबुद्ध्युत्पत्तिस्त
 त्कृतमोक्षाभावश्चतृतीयजन्मनितुविप्र शापावसाने तत्स्वरूपा-
 ज्ञाननिवृत्तिपूर्वकं तत्परब्रह्मत्वदर्शन पूर्वकं तल्लयइतितद्वच-
 नैरप्यवगम्यते विष्णुरयमित्येतन्नमनस्यभूतनिरतिशयपुण्यजा-
 तसमुद्भूतमेतत्सत्वमितिनात्तास्तरिमन्नादिनिधने परब्रह्मभूतेमन
 सोऽवलंबनादृते तल्लयइतिनायमच्युत इत्याशक्तिरित्यतोतः
 करणेमानुषबुद्धिरेव केवलमस्याभूदितिच अनेकजन्मसंवर्द्धित
 विद्वेषानुबंध चित्तेविनिंदन संतर्जनादिषु इतिपरब्रह्मभूतंभग-
 वंतमद्राक्षीतेनांतमुपनीतस्तस्मिन्नेव लयमुपययाव्रितीत्यादि-
 भिः किंचविप्रशापवधेः पूर्वश्रीकृष्णोपितस्य मानुषत्वबुद्धि-
 रेवाऽऽसीत् ययातत्र विद्वेषमकरोत्तत्शापावसानकालेतु हेतोर-

भावात् साविनष्टाततश्च विद्वेषाभादपूर्वकं भगवद्यथास्य स्व-
रूपदर्शनमभूदितपरब्रह्मभूतमपगतद्वेबादिदोषोभगवतमद्राक्षीदि-
तिवचनादवगम्यते अन्यत्र नारदस्य वसुदेवंप्रतिकृष्णविषयकाप-
त्यबुद्धिनिषेधवचनाच्चमायत्य बुद्धिमकृथाः कृषोसर्वात्मनीश्वरे
इति अतस्तस्यापि तत्र तत्स्वरूपाज्ञानकृता मानुषत्वबुद्धिरनुमातुं
शक्यायत्त्वत्रिप्रशापवचनाश्रवणात् अच्युतनाम्नामशेषा-
णामुच्चारणमकरोत्तच्च रूपंशंखचक्रगदाधरं नैवापपयावस्यात्म-
चेतस इति वचनाच्च तदशेषनामोच्चारणात्तत्पारमेश्वर विग्रहध्या-
नाच्च तद्वास्तवस्वरूप ज्ञानपूर्वकं तत्र तत्त्वत्युक्तं तत्र तु ज्ज-
न्मत्रयकारणस्य जन्मद्वये तृतीयेपि तत्पारमेश्वरत्वाज्ञानकार-
णस्य च वक्तव्यात् न च जीवांतर वत्तरयाप्यनाद्य ज्ञानहेतुकं
जन्मत्रयमपीति वाच्यं तस्य विष्णुपार्षदत्व प्रसिध्यात्तद्वचनान-
वकाशात् नापि जन्मद्वये पारमेश्वर नृसिंहादितच्छरीरमेव त-
दज्ञानकारणां पारमेश्वरस्यातज्ज्ञानजनकत्वदर्शनाच्चतुर्भुजवि-
ग्रहस्य इति वाच्यं तत्रैव विष्णुरयमिति मनसिना भूतनाय मच्यु-
त इत्याशक्तिरिति तत्पारमेश्वरत्वानिश्चयस्य तदनाक्तेश्च तन्मो-
क्षाभावे हेतुत्वसूचनात् अनादिनिधिने परब्रह्मभूते इति परब्रह्मभू-
तत्वे न तद्विग्रहस्य पारमेश्वरत्व ज्ञापनाच्च अन्यत्र न तु मां-
शक्यसद्रेष्टुमनेनैव स्वचक्षुषादिव्यंददामिते चक्षुरिति चतुर्भुज-
विग्रहस्याप्य पारमेश्वरत्व सूचनाच्च तत्त्वत्कल्पना नुपपत्तेः
अतः पूर्वोक्तरीत्या त्रिप्रशापस्यैव तज्जन्म त्रयस्य तत्पारमेश्वर

त्वाज्ञानस्य चेहेतुत्व । सेद्धेर्नामोच्चारणांतस्त्वरूप चिंतनं चतत्र
 तच्छायावसानशीघ्रता जनक मिदानीतनशापादिमोक्षोपाय-
 त्वसूचनार्थत्वेन वातद्वचनमन्यथा सिद्धंतत्समरणा दग्धाखि-
 लाघसंचय इत्युक्तोवशब्दः शिशुपाल जन्म कृताघपरः पार्ष-
 दानां संचिताघानुपपत्तेः एवमशेषाच्युत नामोच्चारणस्यापि
 तद्धेतुत्व कल्पनमयुक्तं पूर्वशरीरेपि नृसिंहराघव नामोच्चारणे
 नतन्मोक्षप्रसंगात् एकस्य सकृदुच्चरितस्य राघवनाम्नोऽशेषा-
 च्युतनामोच्चारण फलाधिकफलप्रदत्वस्यानेकशास्त्रप्रसिद्धेश्चे-
 त्यलं बहुशास्त्र विरुद्धेवादिनिरासेन “ साप्रातीतिकीबुद्धि-
 र्मुक्तिवाधिकेत्यत्रैवसूचितं मानुषबुद्धिरेव केवलमस्याभूदिति
 अतएव वसुदेवनिष्ठा साकृष्ण विषयकानिवारिता नारदेन „
 मापत्बुद्धिमकृयाकृष्णोत्तर्वात्मनीश्वरे ॥ इति श्रीवाल्मीकीयेपि ॥
 आत्मानं मानुषं मन्येरासं दशस्थात्मजं । योहं यश्च यतश्चाहं
 तद्भवान् वक्तुमर्हती „ त्युक्तवत्तां रामं प्रतिभवान्नारायणोदेवः
 श्रीमान् चक्रायुधः प्रभुः एक शृंगावराहस्त्वमित्यादिभिः
 वाक्यैः श्रीरामस्यौपनिषत्चरममंत्रैः परब्रह्मत्वादि सर्वा-
 रूपित्व प्रकाशनवत् नारायणादि रूपित्व प्रकाशनेन तद्वि-
 षयकमानुषबुद्धेर्निरसनाच्च केवलमानुषबुद्धिर्मुक्तिवाधकत्वं-
 ततस्तन्निषेधश्चोपपद्यते अत्रभवान्नारायणोस्ति नारायणोभवा-
 नस्तीति क्रियावचनस्योभयथाप्यन्वयोपपत्त्यातस्य श्रीरामनारा-
 यणयोरन्यतर कारणात्वा निर्धारकत्वेपि एकशृंगावराहस्त्वमित्या

दौत्वमित्यस्यैव क्रियान्वयित्वोपपत्त्या प्रकृतेर्विकृतेर्वापि यत्रो-
 क्तिः स्याद्वयोरपि वाचकः प्रकृते संज्ञाग्रहणातिविकृतेर्नत्विति
 वचनात्त्वमित्यस्य वाच्यास्य श्रीरामस्यैव प्रकृतित्वोपपत्त्या
 नारायणादिरूपित्वमवगम्यते न च नारायणस्य राघवकारणात्वं
 राघवस्यैक शृंगवराहादिकारणात्वं च बोध्यतीदं वाक्यमित्याशंक-
 नीयं वाक्यभेदापत्तेः एकस्योभयार्थत्वं वाक्यभेदत्वमितितल्ल-
 क्षणात् तस्मात्श्लोकादौ पठितस्य भवानिति पदस्य वाच्यस्य राम-
 स्यैव भवान्नारायणो देवोस्ति त्वमेकशृंगवराहादिरसीत्याद्युक्त्या-
 नारायणादिकारणात्वं मुपपद्यते महार्णवेशयानोप्सुमात्वं पूर्वमजी-
 जन इति रामस्य नारायणकारणात्त्वबोधकस्य ब्रह्मणः रामस्य-
 नारायणावतारत्वबोधकत्वानुपपत्तेः महार्णवेशयानस्त्वमित्य-
 संदिग्ध वाक्यानुरोधेन भवानानारायणो देव इति संदिग्धवाचन-
 स्य नेतव्यत्वाच्चात्रापिरामस्यैव नारायणागतास्त्वमुपपद्यते यत-
 श्च नारायणैक शृंगवराहादीनां बहूनां चेतनानां युगपत्क्रमे-
 ण वा एकरामरूपत्वानुपपत्तेरूपनिषत्सु तथा श्रवणाच्च रामस्य त्वे-
 कस्य शौभरिवात् युगपत्क्रमेण वा बहु रूपधारित्वोपपत्तेरूपनिषत्
 चरममंत्रेषु तथा त्वश्रवणाच्चौपनिषद् तत्सर्वरूपित्वा नुरोधेन स्मृ-
 तिष्वपितस्य सर्वरूपित्वं मुख्यमुपपद्यते तथैवोक्तं च वाल्मीकीये
 ब्रह्मणा रामं प्रति रामस्य नारायण रूपधारित्वं महार्णवे शयाने-
 प्सुमात्वं पूर्वमजीजनः इति किंच विष्णुपुराणे विष्णुरय मित्येत-
 न्न मनस्य भूदित्युक्तो विष्णु शब्दो न चतुर्भुज जगत्स्थिति

हेतुपरः किंतुकेवल योगवृत्त्या व्यापकार्थं कत्वेन ब्रह्मशब्दवत् सर्वकारणपरः नातस्तस्मिन्नादिनिधने परब्रह्मभूतेमनसस्तल्लय इति तत्रैव विष्णुपदस्थाने परब्रह्मपदप्रयोगेन तस्यपरब्रह्म शब्दपर्यायत्वोपपत्तेः वाल्मीकीये जगत्तथति हेतोर्विष्णोः श्री रामकार्यत्वरमरणाच्च रक्षांविधारयन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मि-
मवानि तीत्यलमतिविस्तरेण प्रकृतमनुसरामः तदेवमुक्तप्रका-
रेण विज्ञावादिशब्दानां प्रातीतिक बुद्धि निराकरणाय प्रयुक्त-
त्वेनार्थांतरपरत्वोपपत्तेः प्रदर्शिताभ्यासस्य परमोपसंहारस्यचा-
न्यथासिद्धिर्दृष्टव्या तथा चौपनिषदोपक्रमश्रुतमहाविष्णुशब्द-
स्यरामतेयोगिन इत्यादि वचनसंदर्भं विरोधेनव्यापकत्वतद्धर्मा-
र्थकृतयार्थांतरपरत्वेनान्यथासिद्धिवत् वाल्मीकीयेपितन्मूलोपनि-
षद्वचनसमूहविरोधात् कौशित्या जनयद्रामंविष्णुत्वमुपजग्-
मवानित्यादितत्प्रत्ययनसंदर्भविरोधाच्चविष्णुत्वमुपजग्मवानित्या-
दिवचनानांश्रुतिमूलकत्वेन विष्णो पुत्रत्वमागच्छकत्वात्मानं
चतुर्विध मित्यादिवचनेभ्योऽश्रुतिमूलकेऽयोबलीयस्त्वांच्च तत्र-
त्यानामपिर्विष्णवादिशब्दानामर्थान्तरपरत्वेनान्यथासिद्धिरूपप-
द्यते नचविष्णवादिशब्दानामप्युपनिषदिश्रवणात्तेपि श्रुतिमू-
लकत्वेनवलिष्टा इत्याशङ्कनीयं चरममंत्रेपुत्रिणमहाविष्णवादि-
शब्दानां श्रीरामकार्यविग्रहपरत्वनिश्चयात् मामान्यशब्दत्वेन
श्रीरामपरत्वनिश्चयाद्वामहाविष्णु शब्दस्यतदनुरोधनेतयोपक्र-
माणां महाविष्णवादिशब्दानामर्थान्तरपरत्वेननीतत्वात्स्मात्तां

स्थानेवलिष्टानीति चेन्न परस्यरविरुद्धार्थकत्वेनसर्वेषामप्रमाणाया
 पत्या तदविरोधाकांक्षया तदन्यतर वाक्यानां मुख्यार्थत्वत्यागो
 नार्थान्तरपरत्वोपपत्तेः तर्क्यमितिचेत् विष्णुपरवाक्यानांमु-
 ख्यार्थत्ववाधेन तेषांतत् प्राशस्त्यमात्रलक्षकत्वंद्योतयतिकार्य-
 नास्नः कारणानामोत्कृष्टत्वा नुपपत्तेः रामनामपरवाक्यानांमु-
 ख्यार्थपरत्वंतु विष्णुपराणामर्थान्तरपरत्वंज्ञापयति विष्णवादिना-
 मवाच्यस्य तत्सहस्रगुणाधिक रामशब्दवाच्यकारणत्वानुपपत्ते-
 रित्येवमितिचेदस्तु तर्हिरामनाम पराणांमुख्यार्थ त्वत्यागोवि-
 ष्णवादि परवाक्यविरोधात् विष्णवादिमंत्रस्थप्रणव विरोधाच्चवि-
 ष्णवादिमंत्रांगत्वेन दृष्टस्यप्रणवस्य निश्चितविष्णवादि वाचक-
 त्वस्यविरोधेनरामशब्दस्यवास्तव तत्सहस्रनाम तुल्यत्वानुपपत्ते
 रितिचेन्नप्रणवस्यश्रुतरामशब्द कार्यत्वस्यस्वकारण श्रेष्ठत्वोप-
 पादकत्वेन तद्विरोधित्वानुपपत्तेः किंच प्रणवस्य विष्णु नारा-
 यणवासुदेव नृसिंह गोपाल शिव दुर्गा गणेशादि बहुदेवता-
 मंत्राद्या वयवत्वश्रवणात्तदन्यतरदेवताया असाधारणवाचक-
 त्वानुपपत्त्या तदन्य तरकारणत्वसूचकत्वा नुपपत्तेः बहूनांमू-
 लकारणत्वा नुपपत्तेश्च न चैषां मंत्राणामन्यतरस्या साधारण्ये-
 नप्रणवविवरण त्वं प्रणवस्यतन्मूलत्वं चोपपद्यतेतुल्ययुक्त्या-
 प्रणवस्य तत्पूर्वकमंत्राणां च सर्वेषां मूलत्व तद्विवरणत्वोपपत्ते
 यथाषडक्षरतारक संज्ञकस्य राममंत्रस्यबहि वीजमंत्रशेषयोः

विवर्ण्यविवर्णं रूपत्वमुपपद्यते द्वयोः सारूप्यदर्शनात् अतोमा-
हात्म्य तश्चसाम्यत्वश्रवणात् तत्स्मरणाच्च नचैषामन्यतर
मंत्रस्याक्षरतः प्रणवसा रूप्यदृश्यतेऽर्थतश्च तत्साम्यवगम्यते प्रण-
वाक्षरेभ्यस्तत्तन्मंत्राक्षराणांबैरूप्यदर्शनात् शब्दशास्त्ररीत्यापि-
तेभ्यस्तदसिद्धेश्चमंत्रान्तरेभ्यः बहूत्कृष्टत्व श्रवणाच्चप्रणवस्ये-
त्यतोपि नतेषांतद्विवरणत्वमुपपद्यते तदक्षरसारूप्य तदर्थसाम्या-
भावेपितद्विवरणत्वांगीकारे सर्वमंत्रवाच्यानां प्रणववाच्यत्व-
साम्योपपत्त्यासर्वोत्कृष्टत्वं समानंनचतद्युक्तं बहूनांमूलकारण-
त्वानुपपत्तेः किंचवैदिकप्रणवनिष्ठसर्वाक्षरात्मकत्व श्रवणावष्टं-
भेनापिनतदन्यतरस्यतद्विवरणत्वमुपपद्यते तुल्ययुक्त्यासमस्त-
मंत्राणामक्षरांतराणां चतद्विवरणत्वोपपत्त्योक्तदोषतादवस्थ्यात्
ननुप्रणवप्रत्यक्षरस्यानेकार्थकत्वात् तद्विवरणत्वेपिसर्वेषांमंत्रा-
णांप्रणवतद्वहूल्यार्थं प्रकाशकत्वेनतन्मुख्यगौणार्थप्रकाशकत्वे-
नचश्रेष्ठत्वं केषांचित्केषांचिदश्रेष्ठत्वंचोपपद्यतेयथागाणपत्या-
दिमंत्रापेक्षया वैष्णवमंत्राणांश्रेष्ठत्वमुक्तमितिचेत्सत्यं तथापि-
युक्तिमात्रसिद्धोऽयंपक्षः श्रुत्यपेक्षयादुर्बलः यस्मादुपनिषत्सुवा-
च्यनिष्ठश्रेष्ठत्वमश्रेष्ठत्वंचावलंब्यवाचकस्य श्रेष्ठत्वमश्रेष्ठत्वंचाव-
गम्यतेवाचकस्यवाच्यतादात्म्यश्रवणात् सीतारामौतन्मयावत्र-
पुज्यावितिपादामात्राः मात्राश्चपादाइतिचकृष्णास्तथैकोपिजग-
द्धितार्थशब्देनासौपंचपदीवभूवेतिचस्मृतिरपिवाच्यसंबंधनेवाच-
कस्यश्रेष्ठयंवदति एकांगसंगिनीगंगापावयेदखिलंजगत् अंग-

प्रत्यंगसंव्यापिनामकिं कर्तुमक्षममिति किंचमंत्राणां प्रणवैकैकार्थप्रकाशकत्वेन नतद्विवरणत्वमुपपद्यते विवरणस्य मूलसर्वगूढार्थप्रकाशकत्वात् सर्वैर्मिलित्वा तद्विवरणभूताश्चेत्तदेकैकस्य नतद्विवरणत्वं एकस्य तदल्पार्थप्रकाशकत्वादतस्तत्तन्मंत्रन्यूनत्वपूर्त्तये प्रणवस्य तत्तन्मंत्रपूर्ववृत्तित्वमुपपद्यते मिलितानां सर्वेषां तत्सर्वार्थप्रकाशकत्वं न त्वेकैकस्य तथा त्वस्वीकारे गाणपत्यादीनामपि प्रणवविवरणत्वोपपत्त्या गणेशादीनामपि प्रणववाच्यत्वेन सर्वकारणत्वोपपत्तेर्दुर्वारात् भगवन्मंत्राणामेव तत्सर्वार्थप्रकाशकत्वं न गाणपत्यादीनां मंत्राणामिति चेत्तर्हि मिलितानां सर्वेषां तत्पूर्वकानामेकैकस्य वा आद्ये एकमंत्रस्यार्थज्ञानेन न कार्यसिद्धिः प्रणवकृत्स्नार्थज्ञानात् द्वितीयेऽपि एकमंत्रस्यार्थज्ञानेनैव कृत्स्नप्रणवार्थज्ञानात् मंत्रान्तरस्य तदर्थज्ञानस्य वा वैयर्थ्यापत्तिः न च भगवन्मंत्रेऽवप्यन्यतरमंत्रस्य तत्सर्वार्थप्रकाशकत्वमुपपद्यते सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म यो वेद निहितं गुहायां सोऽश्रुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चितेति मंत्रब्राह्मणयोः फलैक्यश्रवणावत् मंत्रवाच्यज्ञाफलस्य ब्राह्मणप्रकाशयद्वा प्रणवमंत्रशेषयोः फलैक्यश्रवणात् प्रणवार्थज्ञानफलस्य मंत्रशेषप्रकाशयद्वा श्रवणाच्च न च प्रणवार्थज्ञानफलं कश्चिन्मंत्रः प्रकाशयति नापि प्रणवमंत्रशेषयोः फलसाम्यं श्रूयते प्रत्युत मंत्रशेषगतविषादादिनामभ्यो-

१. मूलस्य सर्वगूढार्थः मूलसर्वगूढार्थः मंत्राणां तत्प्रकाशमानो
पपद्यते विवर्णत्वम् ।

महत्वाधिक्यप्रणावस्य ननूपपद्यतेतत्स्वोपवृंहणपुराणादिपाठ-
फलतः श्रुतिपाठफलस्याधिक्यश्रवणादितिचेन्न तत्पाठफला-
धिक्ययोः तत्पौरुषेयत्वापौरुषेयत्वहेतुत्वात्प्रकृतेतुमंत्रतद्वा-
हणयोस्त्रि प्रणवमंत्रशेषयोरुभयोरपिवैदिकत्वेनपौरुषेयत्व
साम्यात् फलवैषम्यानुपपत्तिः सावैषम्यानुपपत्तिः प्रणवस्यत-
दुत्तरतनस्यविष्णुनारायणादि नाम्नश्चतुर्थ्यन्तस्यमूलत्वंतद्वि-
वरणात्वंबाधयति यदिप्रणावस्य विवरणाभूतंतदर्थप्रकाशकं
प्रणावोत्तर तनचतुर्थ्यन्तंविष्णुनारायणादिकं किमपिनाम-
स्यात् तदापूर्वोक्तमंत्रप्रतिपाद्यब्रह्मज्ञानफलस्यप्रकाशक ब्राह्म-
णावत्प्रणवज्ञानफलप्रकाशकंचतुर्थ्यन्तविष्णुनारायणादिकंकि-
मपि नामस्यात्नचतथाश्रूयतेश्रूयतेहि ॐ मित्येतदक्षरंसर्बमि-
तिभूतंभव्यंभविष्यदिति सर्वमोकारणोतियच्चान्यत्रिकालाती-
तंतदप्योकारणोतीत्येवमादीनिश्रुतिवाक्यानि प्रणवार्थस्यत-
न्माहात्म्यस्यचप्रकाशकानिअतः एषांवाक्यानामेवप्रणवार्थप्र-
काशकत्वेनतद्विवरणात्वमुपपद्यतेनतुतदर्थप्रकाशकानां चतुर्थ्य-
न्तानां विष्णवादिनाम्नांकिंचकस्यापिमंत्रस्याक्षराणांप्रणावाक्षर
सारूप्यंनदृश्यते नप्रणवसमानार्थकत्वंचेत्यतोतयोर्मूलतद्वि-
वर्णात्वमुपपद्यते नचक्वाप्युपनिषदिमंत्रांतर कृत्स्नार्थप्रकाश-
कानिवाक्यानिश्रूयंतेयत्रहिरामोपनिषद्यत्रैवराममंत्रकृत्स्नार्थप्र-
काशकानिवाक्यानिश्रूयंतेतत्र दृश्यतेमूलतद्विवरणाथोरचर-
सारूप्य मर्थसाम्यंमहत्वसाम्यंच श्रूयतेतत्कथंज्ञायतेइतिचेत्-

तत्रवह्निवीजाकृतेरिवमंत्रशेषाकृतेदर्शनात् तपोरक्षरसारूपेणै-
कार्थकत्वोपपत्तेश्चमंत्रशेषस्यवह्निवीजार्थप्रकाशकत्वावगमाच्च-
क्रियाकर्मेज्यकर्तृगामर्थं मंत्रोवदत्यथेत्याद्यौपनिषद्वाक्यानां-
स्वाभीष्टजीवेश्वरशेषशेषिभावादि मंत्रार्थप्रकाशकत्वावगमाच्च
चतुर्थीदीयते चात्रतादर्थ्येकमलोद्भवोति तथैवमृतेश्चमंत्रशे-
षवह्निवीजविवरणत्वमुपपद्यतेरेफारुढामूर्त्तयः स्युरितिरेफरयो-
त्कृष्टत्वं यथाश्रूयतेतथैव जीवत्वेनेदमोयस्येतिवह्निवीजोत्कृष्टत्वं
श्रूयतेइत्योमितीतिचमंत्रस्याप्युत्कृष्टत्वं श्रूयतेयस्मात्तयस्माच्च
यथाकरण्डे रत्नानि गुप्तान्यज्ञैर्नदृश्यते तद्वन्मंत्राश्चवेदाश्च-
रकारेसुव्यवस्थिताः बीजेयथास्थितोबृहत्तः शाखापल्लवसंयुतः
तथैवसर्ववेदाहिरकारेसुव्यवस्थिताः सहस्रनामतुल्यंरामनामबरा-
ननेलौकिकाः वैदिकाः शब्दाः येकेचित्संतिपार्वतिनामानिरा-
मचन्द्रस्यसहस्रतेषुचाधिकं तद्वङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतं-
विष्णोरेकैकनामैव सर्ववेदाधिकंमतं तादृङ्नामसहस्रैस्तुराम-
नामसमंमतं जपतःसर्ववेदांश्चसर्वमंत्रांश्चपार्वति तस्मात्कोटि-
गुणंपुराणंरामनामनैवलम्यतेइति वैष्णवेष्वापिमंत्रेपुराममंत्राफ ला-
धिकाः गाणपत्यादिमंत्रेभ्यः कोटिकोटिगुणाधिकाः विष्णोर्ना-
म्नांसहस्राणांतुल्यएषमहामनुः अनंताभगवन्मंत्रानानेनतुस-
माःकृताः इत्येवंरेफवन्हिवीजमंत्राणामौत्कृष्ट्यसाम्यंश्रूयतेत-
स्मात् षडक्षरेतदुपपद्यते यथानतथामंत्रान्तरेषु तत्रतदक्षरसारू-
प्यादर्शनादर्थसाम्यप्रणवोत्कृष्टत्व वन्मंत्राणांविष्णवादि नाम्नां

चोत्कृष्टत्वाश्रवणादस्मरणाच्च तत्तदुपनिषत्सु जीवेश्वरशेषशेषीभावसंबन्धादि मंत्रार्थपरवाक्या श्रवणाच्च तथा हि गोपालोपनिषदिकादायः लात्पृथिवीत्येवं कामबीजककाराद्यक्षराणां जलाद्युत्पादकत्वमात्रं श्रूयते न तु तेषां जीवेश्वरसंबन्धादि मंत्रार्थप्रकाशकत्वं नृसिंहोपनिषदि ॐ मिति अथ कस्मादुच्यते उग्रमितीत्यादिप्रश्नप्रतिवचन वाक्येषु नृसिंहानुष्टुपपदार्थमात्रं श्रूयते तत्र सर्वेषां पदानां परमेश्वरमात्रपरत्वं श्रूयते न कस्यापि पदस्य जीवेश्वरसंबन्धादि परत्वं तत्रैव प्रणवार्थात् उग्रादिपदानामर्थान्तरत्वं स्फुटं श्रूयते ऽनेन प्रणवविवरणत्वमुग्रादिमंत्र शेषपदानां मुपपद्यते उपनिषदंतरेषु मंत्रपदार्थमात्रमपि न श्रूयते अस्यां रामोपनिषदि तु जीतेश्वर संबन्धादिसमस्तमंत्रार्थं प्रकाशकानि वाक्यानि श्रूयंतरे फारूढामूर्त्यः स्युः क्रियाकर्मेज्यकर्तृणामर्थं मंत्रो वदत्यथेत्यादीनि अत्रैव षडक्षरार्थानुरोधेनैव मंत्रांतराणामप्यर्थः समर्थनीय इत्यपि ज्ञापयति सर्वेषामेव मंत्राणामेषः साधारणः क्रमः इत्येषा श्रुतिः अतो मंत्रांतरार्थपराणि पुराणादि वाक्यानि अश्रुतिमूलकत्वेनाप्रमाणत्वं गतव्यान्यपि सर्वेषामेव मंत्राणामेषः साधारणः क्रम इति श्रुत्यवष्टंभेन षडक्षरमंत्रार्थपरवाक्यानुगामित्वेनैव प्रामाण्यपदवीं गच्छंति तस्मात् मंत्रांतरार्थपरस्वतंत्रवेदवाक्यानुपलंभान्न प्रणवविवरणत्वं मंत्रांतराणामुपपद्यते किंतु स्वास्वन्यूनतापूर्त्तये प्रणवाश्रयत्वमेव यतः प्रणवस्य तत्तन्मंत्रपूर्ववृत्ति रन्यथानुपपद्यमाना तत्तन्न्यूनतापूर्त्तिद्वारा तस्य तस्य

चापकृष्टत्वं प्रणवस्य च सर्वोत्कृष्टत्वं सूचयतितत्समयोगेन
 पृथक्त्वेन न च तत्फलोपपादकत्वात् रवादिरादिवत् यथारवादि-
 रोयुपः यज्ञांगत्वेन तन्न्यूनतापूर्त्तिद्वारा तत्तत्फलोपपादकः स्वा-
 तन्त्र्येण वीर्यफलप्रदश्च तथा प्रणवोपि तत्तन्मन्त्राङ्गत्वेन तत्त-
 न्न्यूनतापूर्त्तिद्वारा तत्तत्फलोपपादकः स्वातन्त्र्येण सर्वफलप्रदश्च-
 यः प्रणवमधीते सर्वमधीते यस्तत्त्रिमात्रं ॐ मित्येकाक्षरं
 ससर्वमित्याद्यामुश्रुतः तस्यैवंभूतस्य प्रणवस्य जीवत्वेनेदं मौय-
 स्येति रामशब्दकार्यत्वश्रुतेः शाब्दशास्त्रीत्यापि तदवयवाक्षरै-
 स्तत्सिद्धेश्च ततस्तदाधिकयोपपत्तेः प्रणवाङ्कृतार्थीकृतशूद्रा-
 दि कृतार्थी करणादपि ततस्तत्कीर्त्याधिकयोपपत्तेश्च न स्व-
 कारणं रामनामोत्कृष्टत्वं सूचकस्य प्रणवस्योत्कृष्टत्वं मवा-
 ल्प्य विष्णुपरवाक्यानां रामशब्द परवाक्योत्कृष्टत्वं तद्वाच्य-
 त्वावष्टम्भेने विष्णोरवतारित्वं चोपपद्यते किंच भवतु प्रणव-
 विवरणत्वं विश्वादिमन्त्राणां तथापि न तत्सहायेन विष्णुपर-
 वाक्यानां रामनामपरवाक्योत्कृष्टत्वं न च तद्वाच्यत्वा दष्टम्भे-
 विष्णोरवतारित्वं चोपपद्यते वैष्णवेऽपि मन्त्रेषु अनन्ता भग-
 वन्मन्त्रानानेन तु सभाकृताः इत्यादि बहुस्मृतिवाक्यविरोधात्
 तत्र प्रणवविशिष्टसमस्त भगवन्मन्त्रेभ्यः राममन्त्रोत्कृष्टत्वं स्मर-
 णात् मन्त्राणां प्रणववैशिष्ट्यानङ्गीकारे तयोर्भूलविवरणत्वं वाच्या-
 घातात् प्रणवस्य तत्पक्षपातित्वा नुपपत्तेश्चैदं युभयतः पाशारज्जु-
 रित्यल्लङ्घनमतिविस्तरेण यत्तूक्तमस्तु तर्हि रामनाम पराणां मुख्या-

र्थत्वत्यागो विष्णु परवाक्यविरोधादिति तदपिनोपपद्यते पूर्वो-
 क्तरीत्योपक्रमश्रुतिविरोधेन उपसंहार चरमसंज्ञविरोधेन चार्थो-
 तरपरत्वेन नीतानांतेषामेव रामनाम परवाक्यसंदर्भ विरोधेन
 सुतरामर्थोतरपरत्वोपपत्त्या अर्थोतर परत्वेनैवतेषां श्रुतिमूल-
 कत्वोपपन्नत्वात्तत्कुतः विष्णुपरवेद वचनस्य तद्वचनसंदर्भ
 विरोधेनार्थोतर परत्वोपपादनात् यद्यपि विष्णुपरस्मृति
 वचन मुख्यार्थत्वे श्रौतं प्रमाणांनोपलभ्यते तथापि क-
 श्चिदस्वप्रौढ्या वेद मूलकं तन्मुख्यार्थकत्वमङ्गीकृत्य
 तद्विरोधेन रामनामपराणां प्रशंसासामात्रपरत्वं वदेत्तदपिनैषां-
 तदुपपद्यते भगवन्नामन्यर्थवादत्वानुपपत्तेः किंचत्वदभीष्टतत्प्रशं-
 सामात्र परत्वेऽपि नत्वदभीष्टसिद्धिः कुतश्चित्चेच्छृणु तत्रहेतुं
 यदिपेक्षयास्तूयते यद्वस्तु तस्मात्किंचिद्गुणाधिक्यं तन्निष्ठ
 मवलंब्य प्रसंसायाः प्रवृत्तेः यतो गुणाद्यपेक्षया त्रिधापेक्षया-
 गुणाद्याधिक्येन ब्राह्मणजातिः स्तूयते इयं भूमिदेवतेति अ-
 विद्यब्राह्मणपेक्षया विद्यावान् ब्राह्मणः तदपेक्षयापि शंशय
 छेत्तादिरुत्तरोत्तर, गुणाधिकः न तु स्वसामभ्यधिक गुणादिमद्वा-
 ह्यणापेक्षया ब्राह्मणांतरं स्तूयते अतो विष्णवादि नामभ्यो यद्गु-
 णाद्याधिक्यं मवलंब्य रामनामस्तूयते तस्यैव गुणादेस्तद्वाच्य
 निष्ठत्वोपपत्तेः विष्णवादिशब्दवाच्येभ्यस्तद्वाच्याधिक्यं मुपप-
 द्यते वस्तुतस्तु भगवन्नाम महत्त्वर्थवादत्वानुपपत्तेस्तद्विषयं
 प्रशंसासामात्र वचनम ज्ञानमूलं असंमतं च तेषां वेदवचना-

नां स्मृतिवाक्यानां तदवलंब्याचार्याणां च येऽपदिशंति
 प्रथमं ब्रह्मण्यत्वं संपादिनीं परमेश्वरं नामात्मिकांब्राह्मण-
 भायत्रीयेच स्वशिष्यान्प्रतिमंत्रमादावुपदिशंति नामात्मकं भग-
 वत्स्वरूपद्यानादिकंतुपश्चात् जपात्तेनैव देवता दर्शनं करोति-
 कलौ नान्येषां मिति श्रुतेः हरेर्नामैव नामैव नामैव भगव-
 नं कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा रामेति वर्णाद्वय-
 मादरेण सदा जपन् जंतु रूपैति मुक्तिं कलौ युगे कल्मषमानसाना-
 मन्यत्र धर्मे खलु नाधिकारः इत्यादि स्मृतिवचनानां च विरुद्धं
 तद्वचनं याभिः श्रुतिस्मृतिभिः कले युगे मुमुक्षून् प्रत्युपायांतर-
 परित्यागेन हरिनामैकोपायत्वं शिक्षितं तथार्थवादो हरिनाम्नि-
 कल्पनमित्यादितद्विषयकार्थवादप्रतिषेधकस्मृतिवचनं विरु-
 द्धं च इत्थं नादरणीयं पंडितैः अनुपपन्नत्वाच्च कथं तदनुपपत्तिरि-
 ति चेच्छृणुयुतद्विरुद्धादित्यागुणविधायकवाक्यवत् नाग्नि-
 त्विरुद्धगुणविधायकवचनाभावान्न तत्र गुणवादोपपत्तिः जगदु-
 त्पादकत्वादि तद्वाच्यधर्मविधानंतु तत्र युक्तं वाच्यवाचकयोर्भे-
 दश्रुतेः प्रत्यक्षावगताग्नि हिमभेषजत्वानुवादक वाक्यवत्
 नामपर वाक्यानां प्रमाणांतरावगतार्थानुवादकत्वाभावान्न
 तत्रानुवादाख्यार्थवादत्वोपपत्तिः श्रुत्यर्थानुवादकत्वं तु स्मृति-
 प्रमाणात्वे मूलं किंच यच्छ्रुतिं प्रमाणावगतस्य नाममहत्त्वस्य
 निर्वाधात्तद्वाच्यस्य निर्वाधं सर्वोक्तत्वं मुपपद्यते विध्य-
 सन्निधेर्न विधि शेषत्वोपपत्तिः प्रत्युत पत्सूयते

ततद्विधीयते इतिन्यायात्तत्र विधिः कल्प्यते तदेवं श्रुति
स्मृति महाजन वचन विरोधादयोक्ति कत्वाच्च तत्रार्थ-
वादत्वासिद्धेर्वाध कांतराभावाच्च भगवन्नाम महत्त्व विषयक
वाक्य संदर्भवोचितार्थस्य निर्वाधत्वनिश्चयात् तद्विरोधेन
तद्वाच्यस्यतदपकृष्ट गुणविष्णवादि नामवाच्यावतारत्वा-
सिद्धेः विष्णवादि विषयक कारणत्वावभासकानां जज्ञेविष्णु-
रित्यादीनांतेषामपि महातेजाः रामोरतिकरः पितुः स्वयंभूरि-
वभूतानां वभूवगुणवत्तरः सहिदेवैरुर्दीर्घास्य रावणस्यवधा-
र्थिभिरर्थितो मानुषे लोके जज्ञेविष्णुः सनातनः इतिसहिरामो-
जज्ञे कथंभूतो रामः विष्णुः व्यापकः गुणः सनातनः अनादि
व्यापकइत्यर्थः इत्यवविष्णु शब्दस्य रामपदविशेषणत्वेनार्था-
तरपरतया निर्वाधेनान्यथा सिद्धिर्निष्पन्नतरेत्य वधेयं संप्रदाय-
विद्भिः श्रुतिस्मृति निर्विरोधार्थावकलनतत्परैः शास्त्रौकप्रमाण-
वद्भिः पंडितैः येत्वेवनिर्णीयदर्शितमपीममर्थं न जानन्ति-
ज्ञात्वापि नधारयन्ति नोपदिशन्ति च स्वशिष्यान्प्रतिग्रंथ परं-
प्रोपदिष्टार्था द्वादितपरतत्त्व ज्ञान चक्षुषः परलोका नादरेणैहि
कार्थ परतया पंडिता पसदाइत्यनादरणीयाः श्रुतिस्मृतिपुर्वा-
पर वाक्यनिर्विरोधार्थं निर्णायपूर्वकं तदनुष्ठानतत्परैः पंडितैः
यत्तुवाल्मीकीये विष्णोरर्द्धमित्युक्तं तस्य तत्पुर्वापरवाक्यनि-
र्विरोधेनार्थैर्दृष्टो निपद्यते विष्णोः स्वरूपतो व्यापकस्य व्या-
पकतेजो विशिष्टस्य चार्द्धतेजः संकोचनेन तदाश्रयमात्रं श्री-

दशरथगृहे अप्रकाशितत्तेजस्कत्वात् स्वर्गारोहन समये तत्प्र-
 कटीकरणञ्च अतएव तत्समये अथविष्णुर्गृहातेजाः पितामह-
 मुवाचहेत्येवमादयस्तत्प्रकटिततेजः सूचकोक्तयः संगच्छन्ते
 प्रकाशापेक्षया प्रकाशिनः प्रधान्यादुक्तं महाभागमितिअथवा
 विष्णवादि कारणस्य रामस्यतदूर्ध्वं भागत्वानुपपत्तेः सर्वव्याप-
 कत्वेन सर्वनियामकस्य तस्यस्वव्याप्येननियम्येनकेनाप्यशक्य-
 खण्ड नाच्च तद्विषयकार्द्धं शब्दस्याखंडार्थपरत्वानुपपत्त्यास्था-
 नार्थं परत्वेन विष्णवाद्याधार लक्षकत्वमुपपद्यते परमेपार्द्ध-
 पितुरूर्ध्वमियायराज्ञोर्ध्वं मियायत्यादि वेदवचनेभ्योप्यूर्ध्वं शब्दस्य
 स्थानवाचकत्वावगमात्तथा चविष्णोर्ूर्ध्वस्थानं तत्लक्षितमा-
 धारं आश्रयमितियावत् इत्येवमत्रस्याूर्ध्वशब्दस्यविष्णोराश्रया-
 र्थकं त्वमुपपद्यते उपक्रमे विष्णुरात्मनानित्यत्र श्रीरामस्यवि-
 ष्णवात्मत्वनिर्देशेनतदाश्रयत्वसूचनात् विष्णुत्वमुपजग्मि-
 वानित्युपसंहारेतु तस्यविष्णवतारित्वेनतदाश्रयत्व स्फुटीकर-
 णाच्च ब्रह्मणोरूपकल्पना ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवान्-
 यत्परंब्रह्मयो ब्रह्माविष्णुरित्यादि वेदवचनैः श्रीरामस्य विष्ण-
 वादि रूपित्वावगमाच्च तदेवं वाल्मीकीयेपि श्रीरामस्य विष्ण-
 वादि कारणत्व निष्पत्त्या तत्संबन्धिनां तत्पत्त्यादीनामपि
 तत्पत्त्यादि कारणत्वोपपत्तेः श्रियःश्रीर्भवेदग्रेत्यादि वाक्यानां
 यथाश्रुतार्थकत्वं निष्पत्तेः श्रियः श्रीः श्रीदेव्या अपिश्रीत्वोप-
 लक्षिततच्छ्रेष्ठत्वे न तत्कारणत्वं तथाकीर्त्तिः स्त्रीस्त्रादेव्या

अपिकीर्तित्वेन तल्लीलात्वहेतुत्वे न तथा वसुधायाश्च वसुधां
 श्रियः श्रीभूतृवत्सलामिति युद्धकाण्डेक्षितेः भूमिदेव्या अपि-
 भूमि देवीत्व हेतुत्वे न तत्तत्कारणात्वं श्रीजानक्या उपपद्यते
 तथा प्रभोः प्रभुरित्यत्रापि विष्णवादि कारणात्वात्तत्प्रत्यपि प्रभु-
 त्वं श्रीरामस्योपपद्यते अवतारस्य स्वकारणाभिप्रेतकार्यकारि-
 त्व मात्रेणैव तन्नियम्य त्वोपपत्तेः अत्रापरोऽतिप्रश्नं करोति ननु
 रामशब्दस्य परतत्वं मुख्यनामधेयत्वे तस्यैव प्रातीतिकबुद्धि-
 निर्वाककत्वोपपत्तेः विष्णोपुत्रत्वमागच्छेत्यत्र आगच्छ विष्णो-
 भद्रं ते इत्यत्र च अथ विष्णुर्महातेजाः इत्यत्र च जज्ञे विष्णु-
 सनातन इत्यत्र च भवान्नारायणो देव इत्यत्र च ततः प्रति-
 ष्ठितो विष्णुस्वर्गे इत्यत्र च सर्वत्र विष्णवादि पदस्थाने रामपदं-
 किं न दत्तमिति चेच्छृणु नेत्येकेन चित्किमपि प्रतिपृष्ठमद्या-
 पि पदांतरस्थाने पदांतरं किं न प्रयुक्तं स्मृतिकारैः श्रुतिभिश्च येन-
 निः संसयं पदार्थबोधः स्यादिति किंतु सर्वैरपि शिष्टैराचार्यैस्ता-
 त्पर्या नुपपत्त्या संभवितार्थं वाक्य विरोधाच्च संभवितार्थ-
 वाक्यान्यर्थांतर परत्वेन नीतानि यथा आकाशादिवाक्येषु
 परमेश्वर लिंगवाहुल्य दर्शनात् अनन्यथा सिद्ध-
 लिंगेन श्रुतिवाधात् आकाश प्राणादिश्रुतयः परमेश्वरपरत्वेन
 नीता यथा च अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः
 स सन्यासी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रियः” इत्यत्र गौण
 सन्यासित्वमुक्तं “क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धीत्यग्रतात्पर्यानुपपत्त्या

सामित्यस्य मदात्मके लक्षणाकृता अहं ब्रह्मास्मीति अयमा-
 त्मा ब्रह्मत्येवत्वादिष्वपितयैवरीत्याब्रह्मशब्दस्य तदात्मके
 लक्षणाकृतान तु तत्र तत्तद्व्याख्यातृप्रतिकेनापि श्रोत्रा-
 किमर्थं श्रुतिभिर्विद्यदादिरूढमाकाशादि पदं परमेश्वर परत्वेन
 प्रयुक्तं तु योगरूढं तद्विषयकं विष्णवादिपदं येननिः
 संशयं परमात्मबोधोभवेत्किमर्थं भगवतापि सगौण सग्यासी
 गौण योगी च क्षेत्रज्ञमदात्मकं विद्मीत्येवं नोक्तं अहं ब्रह्मा-
 त्मको स्मीतीदृशी श्रुतिश्चापि किंनामृदित्येवं न पृष्ठं यथा
 त्वं पृच्छसि किमर्थं 'विष्णोपुत्रत्वमागच्छ जज्ञेविष्णुः सना-
 तनः । महार्णवेशयानोप्सुमांत्वं पूर्वमजीजनः । रक्षांविधास्य
 न्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानि ॥' त्यादीनिच परस्परविरुद्धा-
 र्थकान्युक्तानि परमर्षिणेति तस्मात्तवायं प्रश्नोयद्यपि निरर्थ-
 कः महाजनः परस्परा विपरीततयादृष्टांतपूर्वकं तत्प्रत्युत्तराला-
 भात्तथापित्वन्मनः सन्तोषाय किञ्चिद्वक्ष्यामः शृणु तदेकाग्रे-
 णमनसाभगवन्नान्यर्थवादानुपपत्तेः प्रत्युत्तन्निषेध श्रवणाच्च
 यथा श्रुतार्थकानि विष्णो 'नाम्नां सहस्राणां तुल्येषमहा-
 मनुः । जपतः हर्ववेदांश्चेत्यादीनि श्रीरामनाम्नो विश्वादि
 भगवन्नामान्तरेभ्यः सहस्रगुणाधिक्य प्रतिपादकानि श्रीराम-
 शब्दवाच्यस्य विश्वादि शब्द वाच्येभ्यः सहस्रगुणोत्कृष्ट
 त्वद्योतनेन रामविषयक विश्वतारत्व वचनानुपपत्ति सूचन-
 द्वारातदन्यथासिद्धि सूचयंति उदाहृत वाक्य संदर्भ सह-

कृतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानित्यादीनां विरोधेनाप्युपपद्यते
 तेषां तादृशसहकारिरहिता नामन्यथा सिद्धिः साचान्यथा
 सिद्धिस्तेषां तत्तद्वाक्याविरुद्धार्थाकाङ्क्षिभिर्विद्वद्भिर्यथासंभव
 मुद्ध्येत्यस्माभिर्यथा मत्यूह्यमानां तामवलोकयतावत् ' विष्णो-
 पुत्र त्वमागच्छकृत्वात्मानं चतुर्विधमित्यत्र जज्ञेविष्णोरेव
 प्रत्यक्षात् किञ्च विष्णुं प्रतिरामं पुत्रत्वमापाद्यघातयते न रावण
 मित्येवमुक्ते श्रीरामात्तस्य तात्त्विकभेदप्रतीतिः स्यादतो न
 तथोक्तं किञ्च विष्णोर्पुत्रत्वमागच्छेत्येतावत्तैवोक्त्या स्वार्थं
 सिद्धेरन्यथा तत्रात्मपदोपादा नस्यौय्यर्थापत्तेस्तदात्म्यं पदमन्य
 थानुपपद्यमानं तत्कारणां लक्षयतीत्यवगम्यते रक्षांविधारयन्भू-
 तानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति रामनिष्ठ विष्णु कारणात्वं
 द्योतकोपसंहार वाक्यानुरोधेनोपक्रमस्थात्म पदस्यान्यथा
 स्वार्थमनुपलभ मानस्य तत्कारणां लक्षकत्वापपत्तेश्च
 आगच्छ विष्णोर्भद्रंते इत्येवमादौ तु वशिष्टकृतना-
 म्नः सच्चिदानन्दार्थक तदनादि नाम्नश्चोभयोः सारूप्येण-
 भेदानवगमात् कृतनाम्नो दशरथात्मज वाचकत्वलोकप्रसि-
 द्ध्याशास्त्रीय तत्परं ब्रह्मवाचकत्वाद्धादनेन तदज्ञानात्तुच्छानन्द
 विषया ह्यादितद्वृत्तीनां शास्त्रावगत ब्रह्मनिरति शयानन्दज्ञा-
 नवत्तथात्मानं मानुषमन्ये रामदशरथात्मज मिति स्वकण्ठतोपि-
 स्वमानुषत्वं विषयकोक्त्या रामशब्दस्य तत्परत्वोक्त्या च
 तत्परब्रह्मपरत्वा ह्यादनाच्च आगच्छ रामभद्रं तेइत्येवमाद्युक्तिं

भिस्तद्विषयक मानुषत्वप्रतीत्यनिवृत्ते न तत्रतत्र वि गुणपद-
स्थाने रामेतिपदंप्रदत्तं स्वर्गगमनसमये पूर्वोपार्जितपुण्य निचय
जीवानामपिमहातेजस्त्वोपपत्त्या तेनपदेन विशेषि तस्यापि
रामपदस्य प्रातीतिकबुद्धिनिवर्त्तकत्वानुपपत्तेर्नत्रराममहातेजाः
इत्येवमुक्तं तथा भावान्नारायणोदेव इत्यत्रभवान् रामोदेवइत्यु-
क्त्यापितादृशबुद्ध्यनिवृत्ते किंचास्मिन् वाक्ये नारायणपदेनैव-
तादृशबुद्धिनिवृत्त्या एकशृंगवराहादि पदोपादा नस्यवैथर्यपत्ते
विशेषतः श्रीरामस्य नारायणादिरूपित्व द्योतनार्थक मिदंवा-
क्य मिदं प्रवगम्यते महार्णवेशयानोप्सु मांत्वं पूर्वमजीजन
इति तथैवस्मरणात् उपनिषच्चरममंत्रेषु तथैव श्रवणाच्च
ततःप्रतिष्ठितो विष्णुः स्वर्गेइत्यस्य १त्युत्तरं तुतत्प्रतिष्ठितः
स्वर्गेपूर्ववद्रधुनंदन इत्यादिनापूर्वदत्तं तथाजज्ञेविष्णुःसनातन
इत्यत्र तेषामपिमहातेजाःरामोरतिकरः पितुः स्वयंभूरिवभूतानां
वभूवगुणवत्तारः सहिदेवैरूदीर्णास्य रावणस्यवधार्थिभिः
अर्थितोमानुषेलोके जज्ञेविष्णुः सनातनः इत्यत्रसहिदेवैरर्थि-
तोरामोमानुषेलोके जज्ञे आविर्वभूव कथंभूतः विष्णुःसर्व-
व्यापकः पुनः सनातनः अनादिः सच्चिदानंदार्थकरामनाग्नो
ऽनादित्वेन तद्वाच्यस्य सदानंदगुणकापरिच्छिन्नचिदात्मक-
स्यरामस्य ब्रह्मणोनादित्व निर्वाधादित्येवं रामपदस्य क्रिया-
न्वायत्वेनविशेष्यपदत्वं विष्णुपदस्य तद्विशेषणत्वमुपपद्यते
यस्मात्तस्माद्विष्णुपदस्य जज्ञेइतिक्रियापदेनान्वया भावात्

न विष्णोर्मानुषलोके आविर्भाव उपपद्यते अपिसच्चिदानंदार्थ-
करामपद वाच्यस्य रामस्यैव इतिरामस्य रामाख्याभुविस्वा-
दिति तथैवश्रुतेश्च अत्रसनातन पदविशेषित्वेन रामपदस्यस्व-
वाच्य निष्ठ मूलकारणत्वं द्योतकत्वेपिवेदैक प्रमाणवतां शि-
ष्टानां वेदवचनानुरूप वचनवत्वयोग्यात् चिन्मयेस्मिन्महा-
विष्णौ जातेइत्यस्यानुरोधेनोक्तं जज्ञेविष्णुः सनातन इति
तत्रसनातनइति विशेषणमहदिति श्रौतविशेषणवच्चतुर्भुज
जगत्यालक विष्णवा विर्भावव्यावृत्तिद्वारातत्कारणस्यात्रावि-
र्भावत्वं द्योतयतिततस्त्वमसिदुर्ध्वस्तस्माद्भावात्सनातनात् रक्षां
विधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति विष्णुकारणपर-
वाक्ये सनातन पदस्मरणात्तत्रैव रामस्यविष्णुकारणत्वं द्योत-
नाच्च वेदेपिरामस्य ॐ योवै श्रीरामचन्द्रः सभगवान् योब्रह्मा-
विष्णुमहेश्वरइति विष्णुरूपित्वं श्रवणाच्च तस्मात्तस्मार्त्तं विष्णु
पदस्यापिश्रौतं विष्णुपदवत् तद्व्यापकत्वं गुणपरत्वागमात्
सहिजज्ञेविष्णुः सनातन इत्यस्य सहिरामः व्यापकः अनादि
सर्वव्यापकोरामः सच्चिदानंदार्थक रामपदवाच्यः प्रादुर्वाभूवेत्य-
र्थकत्वं मुपपद्यते ननुवेदेनापि चिन्मयेस्मिन्परेरामे दशरथा-
त्मजेइत्येवं किंनोक्तं येननिः संशयं परत्वबोधः स्यादितिचेन्-
मैवंशंकनीयं स्वतंत्ररवस्य तस्य नियोज्यानुयोज्या विषयत्वात्त-
थापिवेदस्यदेवानां चपरोक्षं प्रियत्वान्न तथोक्तमितिब्रूमः तदि-
दं दुःसंतामिंद्रमित्याचक्षते परोक्षप्रियाइवहिदेवा इत्येवमादि

श्रुतिभ्यः परोक्षवादोवेदोयं परोक्षं च ममप्रियमित्येव मादिरस्मृ-
 तिभ्यश्चवेद देवयोस्तथात्वावगमात् वेदेनरामशब्दस्य परतत्व-
 मुख्यवाचकत्वं गोपितमित्यवगम्यते तच्चकश्चिद्विशिष्टाधिका-
 रीजानांतु न सर्वोपिजन इत्येतदर्थं ननुतत्सत्त्वेतद्गोपनत्वोपपत्ते
 रत्रतदभावातन्नास्तीति वक्तव्यमितिचेन्न श्रन्वर्थादिसंज्ञकः
 रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्या चष्टे तारकदीर्घानलमित्येव मादिभिस्त-
 स्यानादिसंज्ञकत्वेन परतत्वमुख्यवाचकत्वसूचनात् ब्रह्मा
 दीनांवाचकोयंस्वर्भूज्योतिर्भयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासतेजीवत्वेने-
 दमोयस्यइत्योमिति च ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्यारेफा-
 रुढा भूर्तयः स्युः सर्वावाच्यस्यवाचकः इत्येवमादिभिस्तस्य-
 प्रणावकारणत्वेन ब्रह्मात्मकत्वेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा श्रयत्वेन
 सर्वशब्दवाच्यवाचकत्वेन च रामनारनः परतत्वपरब्रह्ममुख्य-
 वाचकत्वस्फुटीकरणाच्च विष्णोर्नाम्नां सहस्राणांतुल्य अनंता-
 भगवन्मंत्राः नानेनतुसमाकृताः विष्णोरेकैक नामैव जपतः
 सर्ववेदांश्चत्येवमाद्याभिःस्मृतिभिःस्तत्स्फुटीकरणाच्चननुवेदे
 नतद्गोपितं तेनैवतत्स्फुटीकृतं चेतिपरस्परं विरुद्धमिति चेन्न-
 कंठतस्तथानुक्तेस्तन्महात्म्य कथनद्वारातद्योतनाच्च तद्वाच्यस्य
 स्फुटमवतारित्वानुक्तेश्चयतश्चिन्मयंरिन्महाविष्णौ चिन्मय-
 स्यब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यत्र ब्रह्मणोऽवतारित्वं श्रूयतेमहाविष्णु-
 ब्रह्मशब्दयोः पर्यायित्वेन तन्मुख्यवाचकत्वं च प्रतीयते ननु-
 दाशस्थ्याकृतेरनादित्वं महाविष्णुहरिशब्दयोगतद्गुणवाचकत्वं

चकिं तुजातेदशस्थे इति वचनतस्तस्यकेवलं भवतारत्वं रघु-
 कुलेऽखिलं रातीत्येव मादिवाक्यानिरुक्तस्य रामशब्दस्यतद्वा-
 चकत्वंच रमंतेयोगिन इतिनिरुक्तस्य रामशब्दस्यासाविति
 सूचितदाशरथि परत्वेन तत्परब्रह्मावतारत्व सूचकत्वंचप्रतीयते
 नत्ववतार्या कृत्यैवात्रतदाविर्भाव सूचकत्वमतः परोक्षेणतद-
 वतारित्व मुक्तमित्युच्यतेऽस्माभिः तस्यविशिष्टाधिकारिविज्ञे-
 यत्वंत्वथमुपपद्यते कथमितिचेत् महाविष्णुब्रह्मादिशब्दानां
 सामान्य शब्दत्वेन पशुछागन्यायतो विशेष शब्दो
 पस्थापिते पर्यावसानत्व योग्यात्ते सर्वेपिकस्य चित्त्वसमा-
 भ्यधिक महात्म्यवद्विशेष शब्दस्य वाच्ये पर्यावस्य तस्यैवाव-
 तारित्वं बोधयंति “ रामशब्दस्य तु प्रणवकारणत्वं श्रवणां
 विष्णवादि सहस्रनाम तुल्यत्वं सर्ववेदसर्वमंत्र जपफलाधिक
 फलप्रदत्वस्मरणां चान्यथानुपपद्यमानं ” स्ववाच्यस्य विष्णवा-
 दि शब्दवाच्य कारणत्वं ज्ञापयति ” रमन्ते योगिन इति
 वाक्ये श्रुतस्य सच्चिदानन्द वाचकस्य रामशब्दस्य “ दाश-
 रथिगतपरब्रह्मावतारत्वसूचकत्वं तु नोपपद्यते ” चिन्मयेस्मि
 न्महाविष्णौजाते दशस्थे हरावित्यनया प्रथमयैवर्चातस्य चि-
 न्मय महाविष्णुत्वावतास्त्व स्फुटीकरणात् “ वाक्यान्तरेण
 सूचितस्य वाक्यान्तरेण स्फुटीकरणोपपत्तावपि उपक्रमवाक्य
 स्फुटार्थस्य ” वाक्यान्तरेण सूचनत्वानुपपत्तेः “ किंतु रमन्ते
 योगिन ” इति वाक्यस्य रामशब्दनिष्ठानादि सच्चिदानन्द

त्मक परब्रह्माभिधायकत्वं द्योतनेन “सच्चिदानन्द ब्रह्म सर्वो
 ग वाचकत्वं सूचनद्वारातदनादि मुख्यनामध्येयत्वं सूचनेन
 तद्वाच्यं रामनिष्ठावतारित्वं सूचकत्वमुपपद्यते “ गुप्तार्थस्य
 सूचनत्वोपपत्तेः ” तदगतस्या साविति पदस्य तु रघुकुलेऽ-
 खिलन्तरातीत्येवमादिवाक्यं निरुक्तं गौणरामपदवाच्यादशर-
 थात्मजात्सच्चिदानन्दार्थकं रामशब्दाभिहितस्य परब्रह्मणः
 पृथक् प्रतीतिं निवारकत्वेन तदैक्यबोधनद्वारादाशस्थ्या
 कृतिनामधेययोरेव तदवतार्याकृतिनामध्येयत्वं सूचनद्वारा
 च स्वयमवतारिण एव रामस्यात्रावतारत्वं सूचकत्वमुपपद्यते
 न तु परब्रह्मावतारत्वमात्रं सूचकत्वं “ चिन्मयेस्मिन्महावि-
 ष्णौजाते दशस्थेहरावित्यनया तस्य तदावतारत्वं स्फुटीकृत-
 त्वात् रघुकुलेखिलं रातीत्याद्याभिश्चादावेव तस्य परब्रह्मा-
 वतारत्वं सूचनात् स्फुटार्थस्य सूचनत्वानुपपत्तिवत् “ वाक्यान्तर-
 तरेण सूचितस्यापि सूचनत्वानुपपत्त्या तस्य ” वाक्यान्तरा-
 ज्ञाततदवतारित्वं ज्ञापकत्वोपपत्तेः ” किंचशिष्टैरवतार्यवता-
 रयोः पूर्वोत्तरावस्थामात्रभेदाङ्गीकारात् ब्रह्मणोऽद्वितीयस्य
 खण्डाभावानुपपत्त्या तन्न्यूनाधिकभागं नैमित्तिकावतार्यवता-
 रवचनानुक्ताच्च तत्तन्नामधेयं माहात्म्यन्न्यूनाधिकं द्वारैव-
 तत्तद्वाच्यविषयं कावतार्यवतारवचनोपपत्तेः भगवन्नाम्नामध्ये
 रामेतिनाम्नः सर्वशब्दं सर्ववेदकारणं प्रणवकारणत्वश्रुतेर-
 तोपि त्रिषण्वादि सहस्रनामतुल्यतत्स्मरणोपपत्तेश्च “ जपतः

सर्ववेदांश्च सर्वमन्त्रांश्च पार्वति । तस्मात्कोटि गुणां पुण्यां
 राम नाम्नैव लभ्यत इत्यस्याः रामशब्दनिष्ठ सर्ववेद सर्व
 मंत्रजप फलाधिक फलप्रदत्वस्मृतेः तस्य प्रणवादि कारण
 त्वोपपादकत्वाच्च रामशब्द वाच्यस्य मन्त्रान्तर वाच्यावतारि-
 त्वमुपपद्यते किंचरामशब्द परत्वपर श्रुतिस्मृतियुक्ति सहकृतानां
 श्रीरामनिष्ठसर्वरूपित्वप्रकाशकचरममन्त्रात्मकश्रुतीनामीदृशश्रुति
 स्मृति सहकारिहीनेभ्यो महाविष्णु हरिब्रह्मश्रुतिभ्यो बलीय-
 स्त्वेनवलवदनुरोधेन दुर्बलानां तासांगंतव्यतया गौणार्थकत्वो-
 पपत्तेः श्रीरामशब्दवाच्येतेसर्वे पिमहाविष्णवादि शब्दास्त
 तद्गुण कर्मप्रकाशनद्वारापर्यावस्य तस्यैवावतारित्वं ज्ञापयंती
 तीत्यमप्युपपद्यततेस्यसर्वोत्कृष्टत्वंकिंचाकाशप्राणादि वाक्येषु
 ब्रह्मलिङ्ग बाहुल्यदर्शनात्बहूनामनुग्रहोन्याप्यःत्यजेदेकंकुलस्या
 र्थोग्रामार्थचकुलंत्यजेत्ग्रामंजनपदस्यार्थमात्मार्यसकलंत्यजेदित्ये
 वमादिन्यायात् अन्यथासिद्धलिङ्गेनार्थोत्तरगंतव्यायाः श्रुतेर्मुख्या
 र्थवाधाच्चयथा काशादि श्रुतीनांभूताकाशादि परत्वनिरासेन
 परब्रह्मपरत्व मुपपादितं तथा त्रापि महाविष्णु हरिब्रह्मशब्द-
 वाच्यस्यासाधारणलिङ्गा श्रवणात् द्विभुजधनुर्धरत्वजानकी
 पतित्वादि रामशब्दवाच्यलिङ्ग बाहुल्य दर्शनाच्च परतत्त्वस्या
 विद्याविरोधित्वेन मायिकद्विभुजत्वाद्या नुपपत्तेश्च बलात्तदंगी
 कारेचतुर्भुजत्वादिष्वपितदृष्टान्ते नमायिकत्वापत्तेश्चोक्तंरीत्या
 लिङ्गतः श्रुतिवाधाच्च बहुशब्दानां मुख्यषष्ठ्याएकवाचकत्वानुप

पक्षेऽप्यमहाविष्णुब्रह्मादि शब्दानामन्यथा सिद्ध्या व्यापकत्वा-
 दितद्गुण परत्वेन श्रीरामपरत्वोपपत्तेः धनुर्द्धर द्विभुजादिमतः
 परात्परस्य तस्यैकाकृतेरेव द्विविध रामशब्दवाच्यत्वोपपत्त्यावतारि-
 णः सतः एवावतारत्वं चोपपद्यते इत्येवं कश्चिद्विशिष्टाधिकारी
 जानाति न सर्वोपपत्ताद्यापि महाविद्वांसः इति जगति ख्याति-
 गता आचार्यत्वाभिमानिनोपि महाविष्णुहरि शब्द श्रवण
 मात्रेण दाशरथेर्विष्णुहर्ष्यवतारत्वं रामशब्दस्यावतार मात्रवा-
 चकत्वं च मन्यन्ते उपदिशन्ति च तथैव स्वशिष्यान्प्रतितेपितथैव
 स्वशिष्यान्प्रतितेपितथैव स्वशिष्यान्प्रतीत्येवंगतानुगतिकाश्च
 पिभ्रान्ताः न हिते श्रीरामशब्दश्रुतस्मृतेऽशमाहात्म्ये किं कारणमि-
 त्येवं संदिह्य सर्वेषां भगवन्नाम्नां सर्वपापदाहकत्वं मुक्तिप्रदत्वादि-
 समानत्वश्रवणात्तथैव तत्स्मरणञ्च तयोस्तदाधिक्ये हेतुत्वं नोपपद्यते
 श्रूयते स्मर्यते च तयोस्तत्राधिक्यं चेत्तदा तत्र तदाधिक्येऽपि को हे-
 तुरिति च संदिह्य तत्र रमन्ते योगिन इत्यादि श्रुत्योक्तं रामशब्दनि-
 ष्टाशेषसच्चिदानन्द स्वरूप परब्रह्मसाक्षात्वाचकत्वं तथा स्वभू-
 ज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीत्वेनैव भासते ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दा-
 ख्या इत्युपासितव्यं रेफारूढामूर्त्तयः स्युस्त्येवमादिश्रुतिभिरु-
 क्तं मयद्रामशब्दस्य स्वप्रकाशज्योतिर्मया परिद्विज्ज चित्स्वरूपत्वे-
 न परब्रह्मात्मकत्वं च ब्रह्मविष्णुमहेशाद्याश्रयत्वेन तत्तत्कार-
 णत्वं चेति हेतु त्रयं च विचार्य तेनैव हेतुत्रयेण तद्वाच्यस्य सच्चि-
 दानन्दात्मकस्य परस्य ब्रह्मणः रामाख्यस्य परात्परतरस्य स्वनि-

त्यद्विभुजाद्याकृत्यैवात्राविर्भावत्वं समशब्दस्य तन्मुख्यवाचक-
 ह्वंसर्वोक्तुष्टवाच्य तादात्म्य संबंधस्यैवतद्वाचक सर्वोक्तुष्टत्वे
 हेतुत्वं च जानन्त्यतोविष्णु हर्यादि शब्दश्रुतिमाश्रित्य “ तस्यै-
 वावतारत्वं ” मन्यन्ते न च तत्पूर्वापर श्रुति विरोधेन तदुपप-
 द्यते “ भोक्ता भोग्यं प्रेरितारं च मत्वा सदापश्यन्तिसूरयइत्या-
 दि श्रुत्यंतर विरोधे नायमात्मा ब्रह्मग्रहं ब्रह्मास्मीत्यादिश्रुति
 गत ब्रह्मशब्दस्य ब्रह्मात्मके लक्षणकारणात्तासां श्रुतीनांमद्वैत
 परत्वानुपपत्तिवत्तदितु चिन्मयेस्मिन्महा विष्णौ जज्ञे विष्णुः
 सनातनः विष्णोपुत्रत्वमागच्छेत्यत्रविष्णुमात्र श्रुतिमात्रेण विष्णुः
 कारणात्स्वीक्रियतेतदाहं ब्रह्मास्मीत्यादी नामपिश्रुतिमात्रेण
 द्वैतार्थपरत्वंस्वीकार्यमितितेनश्रीरामपरत्वहानिरिवद्वैतस्यविशि-
 ष्टाद्वैतस्यापिहानिः स्यात्तयस्मात् अद्वैतवादिभिरपिभोक्ता भो-
 ग्यं प्रेरितारं चमत्वाज्ञाज्ञावजावीशानी शानावित्यादीनां स्फुटं
 तद्वैतार्थं वादिनीनां श्रुतीनां यथाश्रुतार्थं कत्वंमंतव्यंनत्वौपा-
 धिकत्वं तेनतेषामप्यद्वैत वादहानिर्भवेत्तस्माद्यथाग्यायानुग्र-
 हीत श्रुत्यंतरविरोधेनासां श्रुतीनां ब्रह्मात्मैक्य परत्वनिरासेन
 ब्रह्मशब्दस्य ब्रह्मात्मके लक्षणयाहं ब्रह्मात्मकोस्मीत्येवंद्वैतार्थं
 परत्वं विशिष्टार्थं परत्वं चोपपद्यते वैष्णवैः अद्वैतपरैस्तु यथा
 अहंब्रह्मास्मि अयमात्मा ब्रह्मेत्यादि श्रुतिविरोधेन भोक्ताभोग्यं
 प्रेरितारमित्यादीनामौपाधिकभेदपरत्वमंगीकृत्वाद्वैतार्थपरश्रुति-
 भिरेकवाक्यतासिद्धयेभेदपर श्रुतीनामपि तात्पर्यतोऽद्वैतार्थपर-

त्वमुपपद्यते तथैव न्यायानुग्रहीत श्रुतिस्मृतिविरोधेन तेषां उप-
 क्रमादिश्रुतविष्णुहर्ष्यादिशब्दानामपि विष्णुकारणत्वपरत्व-
 निरासेन गौणार्थक तथा श्रीरामनिष्ठावतारित्व पर्यवसायि-
 त्वं यथास्माभिरसंस्कृतदुपपादितं तथैव मन्त्रव्याविदिद्भिः सर्वेषां स-
 मानार्थक श्रुतिस्मृतिवाक्यानां तद्वलावलविचारेण गौण-
 मुख्यार्थकत्वाद्वैक वाक्यत्वोपपादनकुशलैः सत्संप्रदाय-
 विद्भिः तदेवं चिन्मयतत्त्वावतारि त्वेनावतारत्वेचैकरूपत्वं
 सर्वव्यापकत्वादि गुणविशिष्टत्वेन सर्वोत्कृष्टत्वं स्वाश्रित
 दुःखहारित्वेनातिकारुणिकत्वं च निर्दिश्याथ तस्य सच्चि-
 दानन्द ब्रह्मनिः शेषवाचकत्वेन रामेति मुख्यनाम-
 ध्येयमस्तीति प्रकटयितुं मादौ श्रीदशरथगृहाविर्भावानन्तरं तस्य
 रामेत्याख्या बभूव पूर्वतु विष्णवादि संज्ञासीदित्येवं केवलमध-
 परं परोपदिष्टार्थं बहुमन्यमानानां सूक्ष्मार्थं विचारहीनानां श्री-
 रामचन्द्रन्यूनत्वदृष्टीनां तादृशमतिभ्रान्तिनिवृत्त्येकतिधा श्री
 रामशब्दनिरुक्त्या तदभिमतार्थं मुक्त्वा पश्चाद्भगवन्नामांतरगौ-
 णत्वं प्रकाशिकया सच्चिदानन्दार्थक श्रीरामनाममुख्यनिरुक्त्या
 तन्मुख्यत्वं प्रकाशयामासुः रघुकुलेखिलं रातीत्यारम्भ परंब्रह्मा
 भिधीयते इत्यंताः श्रुतयः

रघुकुलेखिलं रातिराजतेषो महीस्थितः ।

सरामइतिलोकेषु विद्वद्भिः प्रकटीकृतः ॥ १ ॥

रामनामनिरुक्तिमाहश्रुतिः अखिलंरातीत्यादि ना अत्र-
रामनाम्नोद्वेनिरुक्ती अभिमतेएकातुरातीत्यर्थे केराशब्दे मही-
स्थितइत्यर्थके मकरेयोजितेसतिरामोभवति अपरातुराजतेइत्य-
र्थके राशब्देमहीस्थितइत्यर्थके मकरेयोजितेसतिरामोभवति
अत्रैषाक्षरयोजनायश्चिन्मयोरघुकुले आविर्भूयरातिददात्यखिलं-
भक्तानामभीष्टं तथायश्चिन्मयोभक्ताभीष्टप्रदोराजते महीस्थितः
सन्सरामइतिलोकेषुसर्वेषु तन्निवासिजनेषुविद्वद्भिः तत्स्वरूप-
गुणादियाथात्म्यविद्भिः प्रकटीकृतः तादृशविद्वद्वाक्यद्वाराते-
लोकास्तस्यरामेति संज्ञां ज्ञातवन्त इत्यर्थः अक्षरं साम्यादिदं
निरुक्तिद्वयं अत्रचिन्मयः महीस्थितइत्याभ्यांपरतत्त्वस्यसुलभ-
त्वेन सुसेव्यत्वंमहीस्थितः सन्निखिलं रातीत्याभ्यांतु सुलभ-
त्वेसत्यखिलेष्टप्रदत्वात् अखिलाभीष्टप्रदानाय सुलभीभूत-
त्वाद्वा आश्रयार्हत्वंच तथामहीस्थितः राजते इत्याभ्यांतत्स-
माभ्यधिक राहित्य सूचनेननतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते
इत्यस्याः श्रुतेर्विषयत्वंच दर्शितं तथाविद्विद्भिः प्रकटीकृतः
इत्यनेनतस्य स्वभक्ताखिलाभीष्टप्रदत्वं मद्वांप्रकाशमानत्वंच

रामेति संज्ञायां निमित्तमुक्तं भवति एवं तथा रासस्य रामाख्या-
 भुवि स्यादित्ये तत्पर्यंतं तद्गौणरामाख्या प्रवृत्तिहेतु वस्तु-
 णादयो दृष्टव्याः तत्र च वक्ष्यमाणस्यानादि सिद्धस्य रामशब्द-
 स्य वाचिचिन्मये परतत्वे अत्राविर्भूते सति तद्गौणस्य रामेति
 नामधेयस्य प्रवृत्तिहेतवस्तदीय गुणादयो दर्शिता रघुकुलेखिलं
 रातीत्यास्य रामनामभुवि ख्यातं तथा रामस्य रामाख्याभुवि-
 स्यादित्येतेन तत्रापि चिन्मयतत्त्वस्य भुव्याविर्भावानंतरं तदी-
 यगुणकर्मप्राकट्यं निमित्तीकृत्य विद्वद्भिस्तस्य रामेति संज्ञा-
 प्रकटीकरणे तद्गौणरामनाम सुसादित्वप्रसक्तेस्तत्संबन्धा-
 तद्वाच्ये पितदौपाधिक सादित्वप्रसक्त्यावतारत्वोक्तिः संग-
 च्छते अन्यथा त्राऽसूचितावतारत्वस्य तदुपवृंहणभूतेति हास
 पुराणादिषु तदवतारत्वोक्तिर्नोपपद्यते यद्यप्यवताराणामपि पुनः
 पुनराविर्भावतिरोभावश्रवणे नानादित्वोपपत्त्या तद्गुणाद्यावि-
 ष्करणस्याप्यनादित्वोपपत्तेर्गौणस्यापि तन्नाम्नोऽनादित्वमुप-
 पद्यते इति नोक्तदोषप्रसक्तिः तथापि रघुकुलेखिलं रातिस
 रामइति लोकेषु विद्वद्भिः प्रकटीकृतः इत्यादि वचनं मवलं-
 व्यतथोच्यते स्माभिस्तदुपवृंहकैः पौराणिकादिभिश्च वस्तु-
 तस्तु अथ तत्त्वत इत्यनेन तदद्विविधनामनिरुक्तिः परवाक्य
 मध्वीभूतेन तद्विभक्तवचनेनैव रामनाम्नो द्वैविध्यं सूचयित्वा
 स्वपूर्वतनैर्वाक्यैरामनाम्नो गौणत्वं स्वोत्तरतनेन रमन्ते योगिन
 इति वाक्येन तस्य मुख्यत्वाच्च सूचयित्वा तद्वाच्य स्वरूपं परत्वेन

तत्तदात्म्यं प्राप्स्यातन्मुख्यवाचकत्वं प्रकाशयचिन्मयेरिमन्
तथारामस्य रामाख्ये त्याभ्यां सूचितावतारित्वस्यापिचिन्मयस्य
रामस्य सच्चिदानन्दार्थकं मुख्यरामनामवाच्यत्वे नावतारित्वं
तथागौणं रामनामवाच्यत्वेन गुणादिप्राकट्यं गुणक्रियाव-
त्यारोप्य तस्यावतारत्वं भुव्यवतरणाच्चावतारत्वमित्यवतारि-
णः सतएवतस्य स्वयमवतारत्वमूपक्रमश्रुतिभिः सूचितमु-
त्तरतनाः श्रुतयः प्रकटयामासुः उपासकानांकार्यार्थं ब्रह्मणो
रूपकल्पनेत्यादयः प्रकारान्तरेण रामनामनिरुक्तिमाहराक्षसाइति

राक्षसायेन मरणायांतिस्वोद्रेकतोथवा ।

रामनाम भुविख्यातमभिरामेणवायुनः ॥२॥

येनहेतुनाराक्षसाः स्वोद्रेकतः स्वस्य शक्त्याद्यतिक्रम
हेतुभूतेनोद्रेकतः श्रीरामनिष्ठस्वाधिक्यतः स्वाधिकेन मरणां-
यांति म्रियन्ते भगवता मारिता इत्यर्थः तेनरामनामभुविख्यातं
राक्षसार्थके राशब्दे मरणंयांति इत्यर्थकेमकारे योजिते
सतीयं निरुक्तिः अनेन श्रीरामः स्वभक्तानिष्ठ
कारिणः कामक्रोधादीन्नाशयतीति सूचितंभवति रामनाम-
निरुक्त्यन्तरमाहअभिरामेणेति अभिरामेणसुन्दरेण वपुषावा
तस्य रामनामभुविख्यातं तथाचवपुषारामःसुन्दरइति रामश-
ब्दार्थः एतदभिप्रेत्य कालिदासेनोक्तं रामइत्यभिरामेणवपुषा-
तस्यनोदितः नामधेयंगुरुश्वक्रे जगत्प्रथममंगलमिति एतेनभग-

वक्ष्यामांतराणां स्ववाच्यसौंदर्यप्रकाशकत्वाश्रवणात् श्रीरामना
मस्तुस्ववाच्यसौंदर्यपरत्वस्यात्रापिश्रवणात् श्रीरामशब्दवाच्ये-
सर्वोत्तमशृंगारसम्पत्तिः सूचिताभवति उपबृंहयामासचेममर्थ-
भगवान्वाल्मीकिः सदैवप्रियदर्शनइतिसर्वलोकप्रियः साधुरिति
चचन्द्रकांताननं राममतीवप्रियदर्शनं रूपौदार्यगुणौः पुंसांदृष्टि-
चित्तापहारकमतिरूपसंहननं लक्ष्मीसौकुमार्यसुवेषतां ददृशु-
र्विस्मिताकारा रामस्यवनवासिनः इत्यादिनाचपादोपेतथैवोक्तं
पुरामहर्षयः सर्वेदंडकारणवासिनः दृष्ट्वारामंहरितत्रभोक्तुमै-
च्चन्सुविग्रहमिति रामनामनिरुक्त्यंतरमाह ।

राक्षसान्मर्त्यरूपेणाराहुर्मनसिजंयथा ।
प्रभाहीनास्तथाकृत्वाराज्यार्हाणांमहीभृताम् । ३
धर्ममार्गचरित्रेणा ज्ञानमार्गच नामतः ।
तथाध्यानेनवैराग्यमैश्वर्ययस्यपूजनात् ।
तथारामस्यरामाख्याभुविस्यादथतत्त्वतः ॥४॥

राक्षसानिति राहुग्रहणकालेमनसिजं चन्द्रंयथाप्रभा-
हीनं करोति तथा राक्षसान्रावणादीन्मर्त्यरूपेण मर्त्यरूपमिव-
रूपंयस्यतेन प्रभाहीनान्कृत्वाराज्यार्हाणांमहीभृतां सूर्यसोमवं-
श्यानांराज्ञां ३ धर्मेति चरित्रेणधर्ममार्गनामतःज्ञानमार्गध्या-
नेनवैराग्यपूजनादैश्वर्यं रातिददातिचिन्मयो भगवामितिकार-

णात् रामस्यअनादिसिद्धसच्चिदानंदार्थक रामस्यस्यचिन्मयस्य
रामाख्या उक्तगुणनैमित्तिकारामेतिसंज्ञाभुवि पृथिव्यांतदुपल-
क्षित लोकत्रयेपिवास्यादित्यन्वयः अत्रतथारामस्यरामाख्येति
श्रुत्यानादिभूत सच्चिदानंदार्थक रामनामकरयापि चिन्मयस्ये-
दृश गुणक्रियानिमित्ता रामाख्याभुविरयादित्यर्थकया नादि
सच्चिदानंदपरब्रह्मवाचक रामपदवाच्यस्यावतारित्वं तस्यैव
दशरथविषयेवतीर्णस्य तद्गुणकर्मार्थकरामपदवाच्यत्वेनावतार-
त्वंच ज्ञापितंभवति अन्यथातथारस्य विष्णोस्तथारस्यहरेर्वारामा-
ख्याभुविरयादित्येवं वक्तव्यात् रातेः कर्त्तरिप्रत्यय औणा-
दिकः अत्राराकारमकारयोश्चत्वारोऽर्थाः राक्षसान्मर्त्यरूपेणो-
त्प्रेकः राहुर्मनसिजयेथति द्वितीयः राप्रभातयाहीनानितितृती-
योर्यः कथंरादीसाः वितिधातु सूत्रानमकारस्तुलयः रमृतः
इत्यभिधानाच्च एषां त्रयाणामेक एव तात्पर्यः चतुर्थस्तु राज्या
र्हाणामर्हीभृता मितिचरित्रादि नाकथंराज्ञांधर्मादिसिद्धिरिति
चेदुच्यते चरित्रंनामसदाचारः सच्चधर्महेतुः श्रीरामस्य-
सदाचारं दृष्ट्वा श्रुत्वाचराजानोपितथाचरंति तेनधर्म उत्पद्यते
अर्थपंचक बोधनपूर्वकं परमात्मपरस्यरामनाम्नो नवरतम-
र्थानुसंधान पूर्वकं जापेनतेषां राज्ञां स्वरूप परस्वरूपो-
पायस्वरूपोयेयस्वरूपस्वपरं संबंध स्वरूप तत्तद्विरोधिस्वरूपया-
थात्म्यज्ञानमुत्पद्यते सर्वविदकारणप्रणवकारणस्य रामनाम्नः
सकलवेदमूलत्वात्वेदानांतुस्फुटमर्थपंचकबोधकत्वात्कारणविज्ञा

नेनकार्यं विज्ञानस्य श्रुत्यंतरोक्तत्वाच्च रामनामार्थं विज्ञानेन
तत्कार्यभूत सकल वेदार्थं विज्ञानंभवतीत्यवगंतव्यं रामनाम्नः
स्वस्वरूपादिवोधकत्वं स्फुटीकरिष्यामि क्रियाकर्मैज्यकर्तृणामर्थं
मंत्रोवदत्यथेत्यादि मंत्रार्थपरवाक्यार्थं वर्णनसमये वेदानां
त्वर्थपंचकपरत्वमभियुक्त वाक्यादव गम्यते प्राप्यस्य ब्रह्मणो
रूपंप्राप्तुश्चप्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायं फलंप्राप्तेरतथा प्राप्ति
विरोधिनः वदंतिमकलावेदाः सेतिहासपुराणकाः मुतयश्च
महात्मानोवेदवेदांगवेदिनः इत्येतस्मात्तथा नामात्मकरय मंत्र-
स्याप्यर्थपंचक परत्वं तद्वचनादवगम्यते प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं
प्राप्तुश्चप्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायंफलं प्राप्तेरतथा प्राप्तिविरो-
धिनः ज्ञातव्यमतेदर्शानां पंचकं मंत्रवित्तमै रित्येतस्मात्त थाति
सुन्दरश्रीरामविग्रहध्यानेन परमानंदानुभवातेषां विषयेभ्यो
वैराग्यं तथा श्रीरामतापनीयाद्युक्तप्रकारेण श्रीरामपूजनात्तेषामै-
श्वर्यमिति अत्रये श्रीरामचरित्रादिश्रवणानुष्ठानादिरतास्तएव
राजानो धर्मादि संपन्ना नान्येतेषां तच्चरित्रादिरत्य भावेन-
धर्माद्यनुपपत्तेः तदनुत्पत्तौराज्यार्हत्वासिद्धेः किंचश्रीरामता-
पनीयश्रुत्याज्ञापनात् राज्यार्हाणां महीभृतां श्रीरामचरित्र-
श्रवणात्चरणां तन्नामार्थानुसंधानपूर्वकं तज्जपस्तद्ध्यानंतत्पू-
जनं चावश्य मेवकर्त्तव्यं प्रजानांच तदगुणगामित्वात्ताभिर-
पियथोचितं तत्सर्वं कर्त्तव्य मिति सर्वैरपि प्राणिभिस्तद्योग्य-
तावद्भिः श्रीरामएवोपास्यः इतिश्रीरामतापनीयश्रुतीनामभि

प्रायः एतदभिप्रेत्योक्तं सुगोऽसुरोवाप्यथ वानरोनरः सर्वात्म-
नायः सकृतज्ञमुत्तमं भजेतरामं मनुजाकृतिं हरिं यउत्तरानन-
यत्कोशलान्दिवमिति किंचराक्षसायेन मरणांयांत्युत्कापिपुन-
राक्षसानमर्त्य रूपेणेत्युक्त्या श्रीरामस्य स्वभक्तद्रोहि विनाश
आग्रहातिशयोदर्शितोभवति एवंगुहकुले श्रीमहाराज दशस्था
विषये तदाविर्भावानंतरं स्वभक्ताभीष्ट प्रदत्त स्ववपुरभिराम
त्वरक्षसमारणात्वादितद्गुणकर्म निमित्ता रामस्यरामाख्यायथा
विद्वद्भिर्भुविप्रकटीकृतातथा तादृशीभिर्निरुक्ति गिःप्रकाश्य
अथाननंतरं तत्त्वमवाधितस्वरूपं यत्सच्चिदानंदात्मकं परंब्रह्म
ततः ब्रह्मात्मकत्वात् सच्चिदानंदैक वाचकत्वाच्च यथारामस्य
रामाख्यानादितः सिद्धांततथा तादृश्यानि सूक्त्याप्रकाशयितु-
माहअथतत्त्वतइति अथगौणरामनाम निरूपणानंतरं तत्त्वत
इति तत्त्वं सच्चिदानन्दात्मकं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म
आनन्दोब्रह्मेत्येवमादिश्रुतिभ्यः ॐ यो वै श्रीरामचन्द्रः
सभगवान् यः सच्चिदानन्दाद्वैतैक रसात्मेति चरममन्त्राच्च
तत्त्वस्वरूपं पुरुषं पुराणं स्वतेजसा पूरित विश्वमेकमिति
श्रीरामस्य तत्त्व स्वरूपत्व स्मृतेश्च तत्त्वत इति व्युत्प्लोपे
कर्मणि पंचमी सच्चिदानन्दं तत्स्वरूपमधिकृत्येत्यर्थः पूर्वं
तद्गुणकर्मनिमित्तीकृत्य रामस्यरामाख्या यथातथा प्रकटीकृता
अथानन्तर सच्चिदानन्दात्मकम् तत्स्वरूपमधिकृत्य तत्स्वरूप
वाचकत्वेन तत्तादात्म्यभावेन तदाचकतया यथारामस्य

रामाख्यानादि सिद्धा अन्वर्थादिसंज्ञकइत्यत्रादि संज्ञकत्वेन
 श्रुता तथा तादृश्यानिरुक्त्या प्रकाशयते रमन्ते योगिनइत्या-
 नया तत्र च सत्यं ज्ञानमनन्तां ब्रह्म यः सच्चिदानन्दात्म्ये
 त्याद्यामुपरतत्वस्यानन्तसच्चिदानन्दरूपत्वश्रवणात्तथात्रब्रह्मा-
 त्मकाः सच्चिदानन्दाख्या इत्युपासितव्यं चिद्वाचकोरकारः
 स्यात् सद्वाच्याकार उच्यते मकारानन्द वाचीस्यात्सच्चिदान-
 न्दमव्ययमित्येवमादिश्रुति स्मृतिषु रामशब्दस्य सच्चिदानन्द
 ब्रह्मात्मकत्व तदाख्यातृत्व श्रवणात्समरणाच्चोभयत्र वाच्य-
 वाचकयोः सर्वथा साधर्म्यावगत्यापरतत्वे रामशब्दमुख्यवा-
 च्यत्वानुरूपान्तां राम शब्दे च सत्याद्यात्मकपरत्वमुख्यवाचकत्वा
 नुरूपता मवलोक्यश्रुतिः स्वकंठतः एवोभयोर्मुख्य वाच्यकत्वं
 स्फुटयामास रमन्तेयोगिनोन्ते सत्यानन्देचिदात्मनि इतिरामपदे
 नासौपरंब्रह्माभिधीते इतियत्रानन्तेसत्यानन्दे चिदात्मनियोगिनो
 रमन्तेससत्यानन्द चिदात्मारामइतिमुमुक्षुवस्थायांमुक्तावस्था-
 यां चयोगिरतिस्थानत्वे नतदुपायोपयेभूतंसत्यानन्दं चिदात्मकं
 बृहद्गुणयोगि परतत्वं रामशब्दमुख्यवाच्यं उक्तार्थकोराम-
 शब्दस्तु तन्मुख्यवाचक इत्यर्थः यदितूपक्रमवाक्य श्रुतयो-
 र्महाविष्णुहरिशब्दयोर्द्वयोस्तदन्यतरस्य वाचिन्मयतत्त्वमुख्य
 वाचकत्वं रामशब्दस्यत्ववतारमात्र वाचकत्वं श्रुतिभिप्रेतं
 स्यात्तदा अथतत्त्वत इतिद्विविध भगवन्नाम विभाजकवच-
 नात्पूर्वं रघुकुलेखितं रातीत्याद्याभिः गुणकर्म पररामशब्द

निरुक्त्या तद्वाच्यस्यावतारमात्रत्वं प्रकाश्य तदुत्तरत्रतदवतारि
 नामनिरुक्तिपुरावेवेष्टि सकलं यस्माच्चिद चिदात्मकं जगत्तस्मा-
 द्विष्णुपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इतीदृशीरमाद्दुःखमन्निघ्ना-
 दिभक्तानां हरतिस्वयं तस्माद्धरिपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते
 इतीदृशीवाश्रुतीः स्यात्तनुरमंतेयोगिनो न ते इतीदृशी तस्माद्विदं
 गुणानाममुख्यनामनिरुक्तिपरश्रुति मध्यगतं तद्विभाजकवचनं
 अथ तत्त्वत इतीदं तत्पूर्वतनं इति रामस्य रामाख्याभूविश्यादिति-
 यंश्रुतिः तदुत्तरतनाच रमंतेयोगिन इतीयंश्रुतिरन्यथानुपपद्यमा-
 नासच्चिदानंदार्थकस्य रामशब्दस्याद्वितीयमूलकारणपरं ब्रह्म-
 सर्वंगाभिधायकत्वेन तन्मुख्यवान्वकत्व मुपपादयित्वोपक्रमश्रु-
 तयोर्महाविष्णु हरिशब्दयोस्तद्गुणार्थकत्वेन तद्गौणनामत्वं
 तद्वत्तन्नामांतराणामपि तद्गुणकर्मार्थकत्वेन तद्गौणनामत्वं मुप-
 पादयतीत्यवगन्तव्यम् न च गौण रामनामभिस्तस्य दाशरथि-
 त्वमात्रं बोध्यतेऽतस्तैस्तद्विषयिका प्रातीतिकमनुष्यत्व बुद्धिर्न-
 निवर्त्ततेऽतोरमंत इतीयंश्रुतिः सच्चिदानंदार्थक रामनामनिरु-
 क्त्या तद्वाच्यस्य परब्रह्मावतारत्वं ज्ञापयति दाशरथि त्रिषयक
 प्रातीतिकमनुष्यत्व बुद्धिनिवृत्तये इत्याशङ्कनीयं चिन्मयैरिम
 महाविष्णौ जाते दशरथे हरा वित्यनया प्रथमयैव श्रुत्या दाशरथे-
 श्चिन्मयमहाव्यापक परब्रह्मावतारत्वबोधनेन तद्विषयकप्रातीति
 कमनुष्यत्वबुद्धिनिराकरणात् अतोरमंतेयोगिन इत्यस्यातन्नि-
 ष्टावतारित्व प्रकाशनेनैव सार्थक्योपपत्तेः अन्यथावेवेष्टि सकलं

यस्मात् यस्माद्दुःखमविद्यादि भक्तानांहरतीत्येवंवक्तव्यात्
यद्युपनिषत्सु ब्रह्मादिशब्दानांप्रणवस्याकारस्य मकारस्यच
ककारलकारादीनामपि बहुमाहात्म्यंश्रूयतेसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्म-
नारायणः परब्रह्मसकलं ब्रह्मैवतत्तत्सिंहोब्रह्म ॐ मित्येतद-
क्षरंसर्वं अकारोवैसर्वा वाक्मितेरपीतेर्वाकादापः लात्पृथिवी-
त्येवं तेनतेषांशब्दानां परतत्त्वपरत्वमवगम्यते तथापि ब्रह्म-
पर ब्रह्मादि शब्दानामनेकदेवता वार्चकविशेषणत्वदृष्टेः प्रण-
वस्थानेकदेवतामंत्राणामादौ दृष्टेश्चपुराययोनित्वेन गायत्र्यादि
संस्कृतत्वेनच पूर्वशुद्धानां ब्राह्मणादीनांशोधकत्वेपि तदन-
धिकर्यात्यंतमलिन शुद्राद्यशोधकत्वेन तदंशेप्रणव माहात्म्य
स्यवैयर्थ्याच्चब्रह्मादिशब्दानां प्रणवस्यचाकारमकाराद्यक्षणा-
चोच्चारणसमकालेकस्यापि विग्रहविशेषरदा पुराणात्तत्तां सामा-
न्यशब्दत्वोपपत्तेः सामान्यशब्दानांतुपशुशब्दस्य छागशब्द-
द्वाराविशेषवस्तुनिश्चाय कत्ववत्तत्त्वसमानार्थक विशेषशब्दद्वा-
रैवविशेषवस्तुनिश्चायकत्वोपपत्तेः कारणपरविशेषशब्देष्टुतराम-
शब्दस्यैवसर्वोत्कृष्टत्व श्रुतेस्तत्तमृतेश्चतस्यस्योच्चारणादि सम-
काले धनुर्द्धर द्विभुजाद्यवयविविग्रह विशेषानुभावकत्वाच्च-

१. देवतायावाचकोदेवतावाचका ना. १यजादिः तस्यविशेषणत्वं

२. पूर्वशुद्धेनहेतुदयस्य संबंधः ।

३. कारण परसामान्यशब्दाः कारणपर विशेष शब्दाश्च तत्रका-
रण परविशेषशब्देषु ।

तस्यैवप्रणवकारणत्व श्रुतेः जलादिकारणीभू ककारलंकारा-
 द्यक्षरकारणभूतयोरकारमकारयोस्तदवयवत्व दृष्टेश्चतदवयवत्वे
 सत्यपितयोः रेफाश्रितत्वश्रुत्यारेफा पकृष्टत्वोपपत्तेश्चमंत्रार्थ
 पराभिः श्रुतिस्मृतिभिः रेफस्यश्रीरामपरत्वावगमाच्च ब्रह्मादि
 शब्दानांप्रणवादीनां चरामशब्दद्वारैवपरतत्त्व नित्यविग्रह
 निश्चायकत्वोपपत्तेः रामशब्दस्यैव तन्मुख्य वाच्यकत्वंप्रणवा-
 द्यकृतार्थी कृन्तशूद्रादिपापयोनि कृतार्थी कारणात्सर्वजीवाश्र-
 र्याहत्वंचोपपद्यते ननुभट्टितिस्ववाच्यविग्राहानुभावकत्वात्
 तद्बहुमाहात्म्य श्रवणाच्चकृष्ण नारायणादयोपिविशेषशब्दः
 पर्यायवाचित्वेन रामसदृशाभाव्याइति चैन्नपर्यायवाचिष्वप्ये-
 कस्यैवमुख्यत्वं दृश्यतेयतः यथाकृष्णविग्रहंप्रतिकृष्ण शब्दस्य
 नारायणविग्रहंप्रतिनारायणशब्दस्यसत्त्वपिकृष्णस्यनारायणस्य
 च बहुषुनामसुतथा तन्मूलकारणस्यस्वकार्य विग्रहवाचकाशे-
 षशब्द वाच्यत्वेसत्यपिसाक्षात्तद्वाचकत्वं तद्विशेषनाम स्वंक-
 स्यरामशब्दस्योपपद्यते श्रूयतेचतथैव सर्ववाच्यस्यवाचकइति-
 स्मर्यतेचतथैव विश्वरूपस्यतेराम निश्वेशब्दाहिवाचकाः
 तथापिरामनामदैसर्वेषावीजम क्षयमिति नन्वेकविग्रहवाचकेषु-
 बहुषुस्यादेकस्यमुख्यत्वं कृष्णविग्रहं प्रतिकृष्णशब्दरूपेवनतुस-
 मस्तभगवद्विग्रह वाचकेषुतस्यमुख्यत्व मुपपद्यते नारायणवि-
 ग्रहं प्रतिकृष्णशब्दस्य कृष्णविग्रहंप्रति नारायणशब्दस्य
 मुख्यवाचकत्वा नुपपत्तिवदिति चेत्सत्यमेवसमस्तभगवद्विग्रह

कारण विग्रहंप्रतिरामशब्दस्य मुख्य वाचकत्वं ब्रूमः न तु तत्कार्य-
विग्रहंप्रति तत्रैवं सति यथा सर्वेषां भगवत्स्वरूपावताराणां
तत्त्वतएकया तत्तद्वाचकानां सर्वेषां परस्परं समस्ततद्विग्रहवाच-
कत्वेऽप्यस्य शब्दस्य येन तद्विग्रहो भगवद्विग्रहे तादात्म्यसंबन्ध-
स्तस्य तद्विग्रहंप्रति मुख्यवाचकत्वं तद्विग्रहांतरंप्रतितद्गुणमात्र-
कृतं तद्वाचकत्वं स्ववाच्यनिष्ठगुणकर्माधिक्यप्राकट्यकृतं
तन्माहात्म्याल्ल्याधिक्यं च यथा कृष्ण शब्दस्य कृष्णविग्रह-
प्रतिमुख्यवाचकत्वं तत्तादात्म्यकृतं विष्णुशब्दस्य तद्व्यापकत्व
गुणकृतं श्रीकृष्णवाचकत्वं श्रीरामवाचकत्वं च तथा गौरीश्या-
पिरामवाचकस्य विष्णवाचकेभ्यः सहस्रगुणाधिक्यं स्मर्यते
वैष्णवेऽपि मंत्रेषु राममन्त्रफलाधिकाः लौकिकवैदिकाशब्दा-
यं देवित्संति पार्वति नामानि रामचन्द्रस्य सहस्रं तेषु चाधिक
मित्यतः तत् श्रीरामनिष्ठ गुणकर्माधिक्य कृत मित्यवगम्यते
अनन्तरं भगवन्मंत्रानानेन तु समाः कृताः श्रियो रमणसामर्थ्यात्
सौंदर्यगुणसागरादि त्यत्रानंतभगवन्मंत्रेभ्यः श्रीराममंत्राधिक्ये
श्रीरमण सामर्थ्यस्य तत्कर्मणः सौंदर्यगुणसागरत्वस्य गुणस्य-
च हेतुत्वस्मरणात् तथा रामशब्दस्यापि कार्यविग्रहं प्रतिवाचकत्वं
तदभिरामत्वादि गुणकर्मकृतं कारणविग्रहं प्रतितन्मुख्यवाच-
कत्वं तु सत्यानन्द चिद्धनतत्स्वरूप वाचित्त्वकृतं तदभिराम-
त्वादि गुणकर्माधिक्य वाचिकत्वकृतं तद्गौरीवाचकत्वं च तस्यैक-

स्यैवगोणार्ये राशब्दस्य कार्यविग्रहपरस्यमाहात्म्याधिक्यंच
 परशुरामदाशरथि रामनाम महात्मानुसधानादव गम्यते
 तथा कारणपरामशब्दस्य ब्रह्मरूपभेदस्य सच्चिदानन्दसंज्ञक-
 त्वञ्च ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दाख्या इत्युयामि त्वयमित्यत्र श्रू-
 यते । अतएव तन्महात्म्याधिक्यं श्रूयते स्मर्यतेच नन्वत्र
 वाच्याधिक्यमथ वाचकाधिक्ये हेतुकारणात् अन्यत्र वाचका-
 धिक्यस्य वाचकाधिक्ये हेतुत्वस्वीकारादन्योन्याश्रयापत्तिरिति
 चेन्न वाच्यनिष्ठाधिक्यमैव वाचकाधिक्यं हेतुत्वात् वाचकमाहा-
 त्म्याधिक्यं त्वन्यथानुपपद्यमानं स्ववाच्यनिष्ठ वाचकांतर
 वाच्योत्कृष्टचंप्रकाशयतिकेवलं न तु संपादयति वाचकस्य वाच्या
 श्रितत्वेन स्ववाच्योत्कृष्टत्वानुपपत्तेः एकागसंगिनीगंगायाव-
 येदखिलं जगत् अंगप्रत्यंग संख्यापि नामकिकर्तुं मक्षममि-
 तियन्नाम ससर्गवशाद्विवर्णानष्टम्भरौमृद्धिर्न न्गतौस्वराणां तद्वा
 मपादौ हृदये निधाय देहीकथं नोर्ध्वगतिं लभेत इति च वाच्यसंब-
 धेनैव वाच्यकोत्कृष्टत्वस्मरणात् लोकेपि वाच्योत्कृष्टत्वापकृ-
 ष्टत्वनिमित्तमादरादर पूर्वकं तद्वाचकोच्चारणं श्रूयतेयतः
 यत्पुत्रामत्वत्तोधिकं नाम यदुक्त्यैव पुमांस्तरेत् विनापि सेतुनि-
 र्माणमपारं भवसागरमि ति वाच्याद्वाचकाधिक्यं स्मर्यते तत्तारय
 सर्वं जनसौलभ्यात् उच्चारणमात्रेण संसारतारकत्वाच्चोपपद्यते
 तच्च तारकत्वं तस्य स्ववाच्यसंबंधकृतं अन्यथा परशुरामादिपरस्या
 पिरा मशब्दस्य भगवन्नामांतरौत्कृष्टय श्रूयते स्मर्यते नन्वे-

वंचेत्तदामूलकारणात्वरयैकनिष्ठत्वात्तत्तादात्म्यसंबन्धिनएकस्यैव
 नाम्नोजगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वोपपत्तेर्नृसिंहाद्युपनिषत् प्रकाशितस्य
 नृसिंहादिमंत्रनिष्ठ जगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वस्य कागतिर्वहूनांतदनु-
 पपत्तेरितिचेच्छृणुउपासकानांकार्यार्थं मूलकारणप्रकटिता-
 नांतत्तद्विग्रहणां तादात्म्यगतस्य तस्यतस्यचनान्नस्तत्तन्मुख्य
 वाच्यकत्वं तत्तद्विग्रहचरित्रपरायास्तस्याउपनिषदः नृसिंहोप-
 निषत् नारायणोपनिषत् गोपालोपनिषदित्येवं तत्तन्नाम्ना-
 ख्यातित्वंच पुन कार्यकारणयोरभेदाः कार्यविग्रहरयतन्नाम्नोपि
 विग्रहोपेक्षायाऽपिशब्दप्रयोगाः जगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वं चोपपद्यते
 प्रकाशयिष्यंतिह्युप संहारमंत्राः जगत्कारणत्वेनान्यत्रश्रुतानां
 विष्णुनारायण मत्स्यादीनामत्र श्रीरामरूपत्वेनतद्विग्रहविशेष-
 तयातत्कार्यत्वं श्रीरामस्यतुसर्वरूपित्वेन सर्वावतारित्वमित्यत
 उपक्रमेप्यवतारिचिन्मयतत्त्व मुख्यनामव्युत्पादनावसरेव्याप-
 कत्वादितद्गुणार्थक महाविष्णवादि परनिरुक्तिं विहायसच्चिदा-
 नंद तत्स्वरूपपर रामशब्द निरुक्त्या तादृशस्य रामशब्दस्य-
 परतत्त्व मुख्याभिधायकत्वंप्रकाशयति रमंतेयोगिनइति

रमंतेयोगिनोनंतेसत्यानंदेचिदात्मनि ।

इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते ॥५॥

सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मआनंदो ब्रह्मप्रज्ञानं ब्रह्मेत्यादि
 श्रुत्यंतर श्रुतेऽनंतसत्यानंदगुणकेअपरिच्छिन्न चित्स्वरूपयेत्र-

स्यरामशब्दस्य साक्षात् स्वरूप वाचकत्वेन एकरथैव सच्चिदा-
 त्मकस्य परतत्त्वस्याभिधायकत्वोपपत्तेः ब्रह्म परब्रह्मादिशब्दानां
 वाच्यविशेषाश्रवणेन सामान्यशब्दत्वोपपत्तेश्च सामान्यशब्दानां
 तु स तिसमानार्थके विशेषोपस्थापके विशेषेपर्यवसानस्य युक्तत्वात्
 मूलकारणद्वयाद्यनिष्पत्त्या सर्वाशाखा प्रत्ययन्यायेन कारण
 वाक्यगतशब्दानामेकस्मिन्पर्यवसानस्य युक्तत्वाच्च तत्र तत्रो
 पनिषत्सु स्ववाच्यस्य मूलकारणत्वाभिधायकैर्ब्रह्मादि शब्दैः
 सच्चिदानं दात्मकस्य रामशब्दाभिहितस्य दाशरथेरेव सर्वोत्कृ-
 ष्टत्वं बोध्यतइत्यवधेयं इष्टार्थसंयोगजाक्रीडारतिः
 अनयारम्यस्य रामस्य निरतिशयसौंदर्य बत्वेना-
 त्यन्तरमनीयतया सगुणत्वं साकारत्वं निबोध्य रममा-
 णानां योगिनां रुक्षत्वं च व्यावर्त्यते मत्यानन्दयोः स्वरूपसमा-
 नाकारगुणत्वात् तदुक्त्या चिन्मयस्य राघवस्य सगुणत्वं
 अनन्तइत्युक्त्या तत्सहरतेर्विच्छेदाभावेनैकरसत्वं च ज्ञापितं
 तत्र सत्यत्वं नाम सर्वदानामरूप विभागार्हत्वं सर्वदा अवाधि-
 तस्वरूपत्वं च आनन्दत्वं तु सुखरूपत्वं तथाच ब्रह्मण आनन्द-
 रूपत्वात्तस्मिन् रमण मानन्दावाप्ति रूपतया पुरुषार्थ एवेत्य-
 नेन स्त्रियारमणवत् ब्रह्मणिरमणं न पुरुषार्थः सदैकरससुख-
 भावादित्यादिशंका नैरस्ता अनन्तत्वं नामगुणतः स्वरूपतश्च-
 त्रिविधपरिच्छेदरहितत्वं एतेन तत्र सर्वव्यापकत्वं सर्वज्ञत्वादि-
 गुणानां स्वतः सिद्धत्वं सूचितं चिदात्म नीत्यनेन चितः

स्वप्रकाश ज्योतिरूपस्य विकारित्वा नुपपत्त्या प्रकृतिकार्य्य-
 शरीरसम्बन्धानुपपत्तेः तद्विग्रहस्यापिचिद्रूपत्वमवगम्यते श्रूयते
 च तथैवमुद्रांज्ञानमर्यायामे वामेतजः प्रकाशनं धृत्वाव्याख्या-
 ननिरतश्चिन्मयः परमेश्वरः इति किंच नहिविज्ञातुर्विज्ञातेर्विप-
 रिलोपोविद्यते इत्यत्रविज्ञात्यायथा गुणांतराणां नित्यत्वंलक्ष्य-
 ते तथात्रसत्यानंदं वचनंतदनं तवचनं चोपलक्षणां ज्ञानशक्ति-
 बलादीनां सत्यकामत्वादिगुणानांच अन्यथा तत्तद्गुणप्रयोजन-
 समये तेनतेन गुणेनविना तत्तत्कार्यासिद्धिकृतानंदभंगेन
 तदानंल्यवाधात् सुखस्वरूपे ब्रह्मणि दुःखित्वप्रसक्त्या तत्र
 संसारित्व मपिप्रसज्जेत किं चरमणं क्रीडाविहार इतियावत्त-
 स्य तत्कर्तृ विग्रहंतत्रापि तद्बाहुल्यं चविनाऽनुपपत्तेः परब्रह्मणः
 तत्सार्द्धविहरतांच सविग्रहत्वमुपपद्यते ननु ब्रह्मणो मुक्तजीवा-
 नांच साकार तानोपपद्यते तत्रदृश्यत्वोपत्त्या विनाशानुमान-
 प्रसक्ते रितिचेन्नआकाशवत् सर्वगतश्च नित्य इतिश्रुत्या वि-
 नाशानुमानस्यवाधात् किंच तस्माद्वाएतस्मादात्मनः आका-
 शः संभूत इति श्रुतेराकाशस्यापिजन्यत्वेन रूपवत्वोपपत्ते नीलं
 नभ इतिप्रतीतिश्च साकारत्वेसति व्यापकस्य तस्य दृष्टांतीक-
 रणात् द्राष्टांतभूतस्य ब्रह्मणोपिसाकारत्वे सति व्यापकत्व-
 मुपपन्नतरं भावुकानां सविग्रहस्यैव युगपदाविर्भावाच्चतथा
 च सर्वगतत्व श्रुत्याविनाशकानां कालादीनामपिव्यापकस्यव्या-
 प्यभूतैस्तैस्तद्विनाशयत्वा नुपपत्त्या दृश्यत्वेसत्यपितान्यनित्यतो

पपद्यते किञ्चित्त्वयापिब्रह्मणोवृत्तिविषयत्वेन तस्यदृश्यत्वमुच्यते
 अपरञ्चदृश्यत्वमवलम्ब्यविनाशयत्वं सादित्वासाध्यते यैस्तन्मते
 दृश्यत्वमात्रमिथ्यात्वेहेतुरुतअस्तितद्विशेषोवाकश्चिदिति नाद्यः
 एषसर्वेषुभूतेषु गूढोआत्मा न प्रकाशते दृश्यतेत्वग्रयाबुद्ध्या
 सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः आत्मावा अरे दृष्टव्यश्रोतव्य इति-
 तन्नित्यत्वाभिमतस्य ब्रह्मणोपि दृश्यत्व श्रुतत्वप्रतिपत्त्यामि-
 थ्यात्व प्रसंगात् तस्माज्जन्यत्वे सतिदृश्यत्वं विनाशयत्वे हेतु-
 र्वाच्यः तथाचब्रह्मणो जन्यत्वाभावाच्च तत्रविनाशयत्व प्रस-
 क्तिःनापिघटादि दृष्टान्ते नसावयवत्व मात्रंविनाशयत्वेहेतुर्वाच्यः
 तत्रसाध्ये विनाशयत्वे च जन्यत्वोस्योपाधित्व संभवात्साध्य
 व्यापकत्वे सतिसाधनाव्यापकत्व मुपाधित्वमितितल्लक्षणा
 तेनईश्वरः सावयवोपिन विनाशी जन्यत्वाभावादित्येवं त्व-
 दभीष्टवाधका नुमाननिष्पत्तेः यदितुप्राकृतं सावयवत्वं विना-
 शित्वे हेतुरुच्यते तदापरमेश्वरस्य प्राकृतावयवत्वा भावान्नत-
 त्रविनाशयत्व प्रसक्तिः न चक्षुषापश्यतिकश्चिदेन यन्मनोनु-
 मनुते यतो वाचोनिवर्त्ततेऽप्राप्यमनसासहेत्याद्याः श्रुतयस्तुनतु
 मांशक्यसेद्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषादिव्यं ददामिते चक्षुःपश्यमेयो

१, यत्रा यत्र विनाशयत्वं तत्र तत्र जन्यत्वम् तथाच ईश्वरेजन्य
 सावयवत्वाभावनमिथ्यात्वप्रसक्तिः ।

२, ईश्वरेस्य सावयवत्वे जन्यत्वाभावः घटादि सावयवत्वे जन्यत्वं
 सातथा च जनयत्व रूपस्य हेतोर्विभिचारत्वात् घक्तानुमानभगोपत्तिः

गमैश्वरमित्युत्तरीत्याब्रह्मणः प्राकृतेन्द्रियाऽगोचरत्वात्तदीयरूप-
 लावण्यादरपारतयेत्ताराहित्ये नानुपमेयत्वात् रूपादेरपारतये
 वक्षणेक्षणेनवनवतया प्रतीयमानतया कात्स्न्येन वोद्धुमश-
 क्यत्वात्तद्याथात्म्यदर्शनादेस्तत्कृपादृष्ट्यवलोकन पूर्वक-
 महत्प्रयत्नसाध्यत्वमावेदयन्ति नतुसर्वथा तस्यादृश्यत्वञ्चावे-
 दयन्ति अन्यथा दृश्यते त्वग्रयाबुद्धयासूक्ष्म यासूक्ष्मदर्शिभिः
 हृदामनीषा मनसाभिक्लृप्तः यमेवैषवृणुते सतेनलभ्यइत्यादि-
 श्रुतीनांव्याकोपः स्यात् किंचात्रसत्यंज्ञानमंतं ब्रह्मआनन्दो
 ब्रह्मेत्येवमादिश्रुतयोब्रह्मणः सच्चिदानंद रूपत्वमावेदयन्ति
 रमंतेयोगिनोऽनंते ब्रह्मात्मका सच्चिदाख्याः इतिश्रुतिचि-
 द्वाचकोरकारः स्यात् इतिस्मृतिश्च रामनाम्नः ब्रह्मात्मकत्वे-
 नतत्तदात्म्यप्राप्तत्वं सच्चिदानंदपदार्थाख्यातृतया ब्रह्मस्व-
 रूपस्यकात्स्न्येन साक्षाद्वाचकत्वं चावेदयन्तीतिकृत्वाभग-
 वन्नामांतरेभ्यस्तस्य मुख्यत्वमुपपद्यते तन्नामांतराणि तुतत्त-
 द्गुणदिसाक्षाद्वाचकत्वेन तद्वारास्वरूपवाचकानिनतुसाक्षा-
 दितिगौणानि नतुतस्यापि श्रीरामनिष्ठरम्यत्वगुणमवलंब्य
 प्रवृत्तेगौणत्वं आरम्यत्वप्रवृत्तेस्तत्प्रवृत्तित्वात्सादित्वंच स्या-
 दितिचेन्न रमंतेयत्रसत्यानंदे चिदात्मनिससत्यानंदचिदा-
 त्माराम इतिरामनाम्नो रम्यगुणा श्रयत्वेनदर्शितस्यसच्चि-
 दानंददात्मकस्यवस्तुनः वाचकत्वोपपत्त्यागौणत्वानुपपत्तेः
 नित्यो नित्यानां सदापश्यंतिसुरयः नित्यःसर्वगतः स्थाणुरच-

लोयंसनाननः इत्यादिश्रुतिस्मृतिपुजीवानां नित्यत्वश्रवणात्
तन्निष्ठस्यरममाणत्वस्यापि नित्यत्वोपपत्तेः रम्यगुणाश्रयस्यरा-
मस्यापिनित्यत्वेन तनित्यतोपपत्तेश्चरामनाग्नोऽनादित्वोपपत्तेः
रम्यगुणविशिष्ट अनादिसच्चिदानंदपदार्थं वाचकत्वेन तु-
रामनाम्नः सुतरामनादित्वोपपत्तेश्च भगवन्नामांतराणि तुगुण-
क्रियाद्वारास्वरूप वाचकानितथाहि वेवेष्टीतिविष्णुः हरतीति-
हरिरिति विष्णुशब्दस्य व्यापकत्वरूप गुणद्वारास्वरूपवाचकत्वं
यद्यपिस्वरूपस्यैव व्यापकत्वं तथापिव्यापकत्वरूपः स्वरूपस्यधर्मः
स्वरूपं तु सच्चिदानंदात्मकं सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मेतिश्रुतेः तत्रा-
पिचिद्रूपमेवस्वरूपं चिन्मयेस्मिन्महाविष्णौ चिन्मयस्याद्वितीय-
स्य चिन्मयःपरमेश्वरः रामचन्द्रश्चिदात्मकइत्यादिश्रुतिभ्यः
सत्यानंदादयस्तु स्वरूपसमानाकारास्तद्धर्माः आनंदंब्रह्मणो वि-
द्वान्निभेति कुतश्चनेति श्रुतिगानंदस्यब्रह्मसंबंधित्वं बोधनेन-
स्वरूपधर्मत्वमावेदयति सत्यंज्ञानमानंदंब्रह्म आनंदोब्रह्मेत्याद्याः
श्रुतयस्तुआनंदादीनां ब्रह्मसमानाधिकरण्यपाठेनतेषां तद्धर्म-
त्वेपि तत्समानाकारत्वमावेदयति एवंव्यापकत्वादयोपिस्वरूपस्य
धर्माः अतोविष्णुशब्दः साक्षत्तद्व्यापकत्वंबोधयन्तद्वारास्वरूप-
बोधकत्वेनगौणः ननुरमंते यत्रसरामइत्यत्राधारत्वेननिर्दिष्टस्य
स्वरूपस्यसाक्षाद्वाचकत्वंयथा रामनाग्नोऽगीकृतं तथावेवेष्टियः
सुविष्णुरिति प्रवेशनकर्तुः स्वरूपस्यसाक्षाद्वाचकत्वमेव-
विष्णुशब्दस्य स्वीकरणीय मितिचेत्सत्यं तथापिप्रदर्शितरीत्या-

व्यापकत्व रूपधर्माश्रय त्वेनैव भट्टितिवोधो जायते न तु सत्यं
ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेति ब्रह्मस्वरूपत्वेन श्रुतस्य सस्यादिष्वन्यतस्य
तत्रापि चित्पदार्थस्य बोधोपि तस्मात्तद्वौणमित्युच्यते एवं
सच्चिदानन्द पदार्थ वाचकत्वं रहितानां नामान्तराणामपि-
गौणत्वं मुह्यं श्रीरामनाम्नोपियद्यपि स्मन्तेयोगिन इति श्रुत्या-
रम्य गुणाद्वारा तदाश्रय पदार्थ बोधकत्वं मुपपद्यते तथापि स्मन्ते
योगिनोऽनन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि इति रामपदेनासौ परब्रह्मा-
भिधीयते इति सत्यानन्द गुणके चिदात्मनि ब्रह्मस्वरूपे योगि-
नां स्मरणात् श्रवणात् यत्रानन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि चित्स्व-
रूपे योगिनोऽस्मन्ते मसत्यानन्द चिदात्मा राम इति योगिनां
स्मरणास्थानस्य रामस्य सत्यानन्द चिदात्मत्वश्रवणात् तन्निरु-
क्तेश्च इति रामपदेन इति निरुक्त्या सत्यानन्द चिदात्म स्वरूपा-
भिधायक वाचकतया सिद्धेन रामपदेनेति रामपदस्य सत्यानन्द
गुणाकान्तं चित् परब्रह्मेति स्वरूप वाचकत्वस्य श्रौतत्वं
सिद्धेः तथा ब्रह्मात्मका सच्चिदानन्दाख्याः चिदाचकोरकारस्य
त्सद्वाच्याकार उच्यते मकारानन्दवाची स्यात् सच्चिदानन्द-
मव्यय मित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः सच्चिदानन्द पदार्थस्य
साक्षाद्वाचकत्वेन मुख्यत्वं तस्योपपद्यते यद्यपि कृषि-
र्भूवाचकः शब्दः गणश्च निर्वृति वाचकः इति श्री
कृष्णानाम्नः सदानन्दवाचकत्वं स्मृतत्वानामांतरेभ्यस्तस्योक्त-
ष्टत्वं द्योतितं तथापि सदानन्दयोर्गुणयोरेव स्फुटं बोधकं तत्तत्तु-

चिद्रूपस्य ब्राह्मणः इतितस्यापि गौणत्वमुपपन्नतरं यदितुचित्प-
दमध्याहीयते इति ब्रवीषि तदा कस्मात्तदध्याहार इत्युक्ते अन्य-
त्र सदानंदसहचारेण चित्पदस्यादर्शनात् सच्चिदानंदाख्या इत्य-
स्मादेव तस्याध्याहारः कर्त्तव्य इति तु आदिरन्त्येन सहेता इत्यनेन
सदप्रत्यहारस्वीकरात् सदानंदपदोक्त्यैवात्र चिदपिलभ्यत इत्यु-
च्यते तदैकत्र सर्वेषामुक्तानां वर्णानामन्यत्राद्यंताक्षरोच्चारण-
मात्रेण बोधवत् कुत्रोक्तस्य चित्पदस्यात्र सदप्रत्यहारेण बोधो-
जायते सच्चिदानंदरूपाय कृष्णायै त्यत्र सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मे-
त्यत्र चोक्तस्येति चेन्न तयोः श्रुत्यो स्वरूपमात्र बोधकत्वात् प्रकृते
तु नामाक्षराणं सच्चिदानंद पदार्थं वाचकत्वविचारात् अतः
सच्चिदानंदंदाख्या इत्यत्रोक्तस्य चित्पदस्येत्यवश्यं वक्तव्यं तथा च
सच्चिदानंदपदार्थं वाचकस्य रामनाम्नः कृष्णनाम्नोपि न्यूनता-
पूरकत्वात् मुख्यत्वं नामांतराणां तु ततो न्यूनत्वमुपपन्नतरं सिद्धां-
तेतु सत्यानंदपदयोः सस्वरत्वेन हलत्वाभावात् प्रत्याहार एव-
नोपपद्यते कुतस्तरां चिद्ब्रह्मणंताभ्यामुपपद्यते रामनाम्नस्तु सर्वे-
षां कृष्णादि नाम्नां प्रकाशकत्वेनापि सर्वेषु मुख्यत्वंमुपपद्यते
स्पष्टीकृतं चैतत् श्रीशिवेन सर्ववसतिवैयस्मिन् सर्वास्मिन् वसते-
युयः तमाहुर्वासुदेवेति मुनयः शास्त्रकोविदा इत्यारभ्य कृषिभू-
वाचकः शब्दोऽणश्च निर्वृतिवाचकः तयोरेक्यं महाविद्ये कृष्ण-
इत्यभिधीयते नारायणादीनि नामानि कीर्त्तितानि बहून्वपि
आत्मतेषां तु सर्वेषां समनामप्रकाशकः अतः तिसर्वेषु नामसच्चि-

दानंदादिरूपेणव्याप्नोतीत्यात्मा प्रकाशितवांश्चमैमर्थसतत्रैव
सच्चिदानंदरूपैस्तुत्रिभिरेभिः पृथक् पृथक् वर्त्ततेरामनामेदं
गुणकयदृष्टमहेश्वरी त्यतेनतथाचरामनाम्नः सच्चिदानंदरूपैस्सर्वे
पुनामसुवर्त्तमानात् तत्तन्नामवाच्यवाचकत्वमप्युपन्नतरमिति
श्रुतिरपि तस्यासर्वार्थवाचकत्वं दुपासनयाचतदज्ञानेनचसर्वे
उपास्याःज्ञेयाश्चस्युरिति चवक्ष्यति ब्रह्मादीनांवाचकोयमिति
एतद्वेवोपास्यमितिज्ञेयमिति चएतदभिप्रेत्यापिवेदार्थज्ञाः शिवा-
गत्यादयश्श्रीरामनाम्नोभगवन्नामांतरेभ्यः सहस्रगुणाधिक्यप्रति
नामतातुल्यरामनामवरानने लौकिकावैदिकाशब्दाये केचिःस
तिपावन्ति नामानिरामचन्द्रस्यसहस्रं तेषुचाधिकं तादृङ्नामसह
स्रैस्तु रामनामसमंमतं विष्णोरेकैकै नामैवसर्ववेदाधिकंमतं
तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतं जपतः सर्ववेदांश्चसर्वमंत्रा
श्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणं पुरायं राम नाम नाम्नैवलभ्यतै
इति तथैवागस्त्योप्याह बहुधा राममंत्रो यं संस्कारान्नैव वा-
च्छति रसनास्पृक फवत्येव वह्नि रसंस्कृतोयथा सर्वेषुमंत्रवर्गेषु
श्रेष्ठंवैष्णवमुच्यते गाणपत्येषुशैवेष्वात्तसौरेष्वभीष्टदंवैष्णवेष्वा-
पि मंत्रेषु राममंत्राः फलाधिकाः विनैवदीक्षां राजेन्द्रपुरश्चर्यां
विनैवहि विनैवन्यास विधिना जप मात्रेण सिद्धिदा मंत्रस्ते
ष्वप्यवनासफलदोषं षडक्षरः षडक्षरोयं मंत्रस्तु सर्वाद्यौघ
विनाशकः दैवं दिनं च दुःकृत्यं पक्षमासर्तुवर्षजं सर्वं हरति
निःशेषं तूला चलमिवानलः ब्रह्महत्यांसहस्राणि ज्ञानाज्ञान

कृतानि च स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्पायुतानि च कोटिकोटि
 सहस्राणि ह्युपपातकयान्यपि सर्वाण्यपिप्रणश्यन्ति राममंत्रा-
 नुकीर्तिनात् इतितथैवहारीतरस्मृतिः श्रीरामायनमोह्येत्तत्तारकं
 ब्रह्मसंज्ञकं त्रिणोर्नाम्नां सहस्राणां तुल्येष महामनुः अन-
 तांभगवन्मंत्रानेन तु समाकृताः श्रियोरमण सामर्थ्यात्सौंदर्य
 गुणसागरादित्याद्या तदेवंभगवन्नामांतरेभ्यस्तस्य सहस्रगुण-
 माधिक्यं यदुक्तं तत्रवहवोहेतव उपलभते तत्र हारीतेनतेभ्य-
 स्तदाधिक्योक्तौ श्रीरमणसामर्थ्यं सौंदर्यं गुणसागरत्वं हेतु
 द्वयं निर्दिष्टं तच्चतद्वाच्य निष्ठं अन्यैस्तु सच्चिदानंदादीनां
 त्रिकस्य सर्वस्य साक्षाद्वाचकत्वं नामांतरेभ्यः तदाधिक्ये
 कारणत्वं निर्दिष्टं सच्चिदानंदाख्या चिद्वाचको रकारः
 स्यात् सच्चिदानंरूपै स्त्वीत्यादिना अन्यैस्तु तत्रहेत्वंतराणि
 सूचितानीतिर्येत श्रीरामनामानिष्ठसच्चिदानन्दसाक्षाद्वाचक-
 त्वं तद्वाच्य श्रीरामचंद्रनिष्ठं गुणक्रियाद्याधिक्यं चाववम्य
 भ्यस्तचाधिक्यमुपपादितं तुदाश्रयात्तद्वाच्यस्यापि नामान्तर
 वाच्येभ्यः सहस्र गुणाधिक्यं मुपपद्यते उक्तानां हेतूनां तद्वा-
 च्यसम्बन्धित्वोपपत्तेः अपरञ्चोक्त हेतूनां सर्वथा स्वरूपपर्यवसा-
 पित्वेनवाच्यसंबन्धादेव वाचकस्याधिक्योपपत्तेः कैमुत्पन्नाये-
 नापि श्रीरामचन्द्रस्यभगवद्विग्रहांमरेभ्यः उत्कृष्टत्वमुपन्या

१—रामनाम्नः तस्योभ्यस्तदाभ्यः तस्यात्तदाश्रयाद्धेतो राम नाम
 तस्तद्वाच्यस्य नामराम स्वरूपहेत्यर्थः

पद्यते किंचात्रेवोपनिषदि भगवन्नाम स्वरूपयोस्तादात्म्यभावो
ऽवगम्यते सीतारामौतन्मयावत्रेतिवाच्यस्य वाचकरूपत्व श्रव-
णात् ब्रह्मात्मकाइतितुवाचकस्य वाच्यात्मकत्व श्रवणाच्च
तथाचवाच्यवाचक योरन्यतरस्योत्कृष्टतोक्त्यैवान्य तरस्योत्कृ-
ष्टतोपपत्तेःवाचकस्याधिक्येमन्यथाऽनुपपद्यमानं स्ववाच्यस्यता-
दृशमाधिक्यं प्रकाशयतीति रामचन्द्रस्य भगवद्विग्रहान्तरेभ्यः
सहस्र गुणाधिक्यं यत्प्रकाशितं तदन्यथानुपपद्यमानं तस्य
मूलकारणत्वेन सर्वावतारित्वं प्रकाशयतीत्यतः श्रुतिरपि तथे-
वब्रह्मादिशब्दाभिहितस्य रामस्यसर्वाव तारित्वमाह चिन्म-
यस्येति ।

**चिन्मयस्याद्वितीयस्य निष्फलस्याः शरीरिणाः
उपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणो रूपकल्पना ॥**

अत्रयच्चिदात्मकं परंब्रह्मरामपदेनाभिधीयते तस्यराम
पदाभिहितस्य चिन्मयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पने त्यन्वयोज्ञातव्यः
प्रकृति जीवव्यावर्त्त कस्यपरमित्यस्य विशेषणस्य स्थानेउत्तर-
वाक्येऽद्वितीयस्येत्यादि ब्रह्मपदविशेषणोपदानादत्र परशब्दा
विशेषितस्याप्य द्वितीय ब्रह्मशब्दस्यपरतत्त्व पर्यवसायित्वेन
परंब्रह्म अद्वितीय ब्रह्मशब्दयोरभिन्नार्थ कत्वोपपत्त्या द्वितीयस्य
ब्रह्मणोपिरामशब्दाभिहितत्वनिपत्ते रामपदाभिहितस्य चिन्म-
यस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यन्वयोपपत्तेः चिन्मयस्य

चिद्रूपस्येतितद्विग्रहस्यापि चिद्रूपत्वमुक्तंभवति व्याख्यान-
निरतश्चिन्मयः ब्रह्मानन्दैकविग्रहः यः सच्चिदानन्दमेत्युत्तरत्र-
तद्विग्रहस्यापि चिन्मयत्वश्रवणात् सत्यंचिदानन्दमयस्वरूपं
तथा सत्यानन्दं चिदात्मकं तथा श्रीसारङ्गधारिणं रामं चिन्म-
यानन्दविग्रहं विरराममहातेजाः सच्चिदानन्दविग्रहः इतितत्व-
तो स्वरूपतो विग्रहतश्च सच्चिदानन्दमयत्वस्मरणाच्च अन्यथा
जीवानामपि स्वरूपतश्चिद्रूपतया तत्रापि प्रसंगेनचिन्मयत्वोक्ते
वैर्यर्थ्यं स्यात् न चात्राशरीरिण इतिश्रुतेरविग्रहस्यैव चिन्मय-
त्वोक्तिरितिवाच्यं धृत्वाव्याख्याननिरतश्चिन्मयः परमे-
श्वरः इत्युत्तरत्र मुखाद्यवयवतश्चिन्मयत्वश्रवणात्
अर्धमात्रात्मकोरामो ब्रह्मानन्दैकविग्रह इतितस्यदिव्यविग्रहत्व-
श्रवणेनाशरीरिण इतिपदस्यहेयशरीरविषयत्वेननेतव्यत्वाच्च
अद्वितीयस्य कार्यानिर्माणेसहायांतररहितस्यघटादिनिर्माणे
कुलालादेर्दण्डचक्रादिसहायकवत्तस्यतदासहायकं नास्तीत्यर्थः
अथवाद्वितीयस्यस्वसमाभ्यधिकरहितस्यनतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृ-
श्यतेइतिश्रुत्यंतरातनैतद्यशोरघुपतेः सुरयञ्चयात्तलीलातनोर्ह्य-
धिकसाम्यविमुक्तधाम्न इतितथैव स्मरणाच्चनिष्कलस्य नि-
र्गताकलाः प्राकृतावयवायस्मात् यद्वा निर्गतानिःसृताकला-
मूर्त्तयोयस्मात्सतथातस्य सर्वावतारनिदानस्येत्यर्थः कलावती-

१—तत्त्वादेश्यापि शब्दार्थयोगः ।

२—किंनुच्छामत्रम् ।

गौर्वभौभूः पक्वशस्यादृचाकलाभ्यानितरां हरेः इत्यत्र कलाशब्द-
स्य मूर्त्यर्थकत्वावगमात् अथवानिष्कलस्य मायासंश्लेष रहित-
स्यातएव अशरीरिण इति कर्मनिमित्तहेयशरीरं निषिध्यते न च श्रुति
विरुद्धं कथमुच्यते इति वाच्यं यस्य पृथिवीशरीरं यस्य आत्माशरीरं
जगत्सर्वशरीरं ते इत्यादि श्रुतिस्मृतिषु तस्य पृथिव्यादिशरीरवत्त्व
श्रुत्या कैमुत्यन्यायतो दिव्यशरीरत्वोपपत्तेः न ह्युपत्तिमात्रेण तस्य-
दिव्य शरीरत्वमुपपद्यते किंतु अर्द्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानंदै
कविग्रहः तथा पूर्णानंदैकविग्रहमित्येवमादि श्रुतिभिश्च नाप्यु-
भेयविधिश्रुतीनां परस्परं विसंवादित्वे नाप्रामाण्यं न हि स्यात् सर्वा-
भूतानि अग्निषोमीयं पशुमालभेत्तेत्यत्रैव न हि स्यात् सर्वभूता-
नीत्यस्याः श्रुतेरेकदेशसंकोचेनाग्निषोमीय पशुव्यतिरिक्तहिं-
सानिषेधपरश्रुतीनां दिव्यशरीरव्यतिरिक्त तच्छरीरनिषेध परत्वो-
पपत्तेः प्रकृतेतुरधुकुलावतीर्णतयामनुष्यांतर तत्कर्मनिमित्त-
देहप्राप्तिं श्रीरामस्य वारयति श्रुतिः अशरीरिण इत्यवधेयं किंच
कल्पितस्य शरीरस्येति वक्ष्यमाणवचन मप्यस्य निराकारत्वं न-
सहतेयथा तथा स्फुटीकरिष्यामि तद्वचनस्य व्याख्यावसरे किंच-
निराकारं ब्रह्मोपाधिवशात् पंचधाभातीतीमपक्षं पंचधा कल्पनापृ-
थकृतं कल्पितस्य शरीरस्येतीदं वाक्यं न सहते इत्यादिना किंच
सर्वे नित्याशाश्वताश्च देहास्तस्य परात्मनः हानोपादानरहिताः
नैव प्रकृतिजाः कचित्परमानंदसंदोहाः ज्ञानमात्राश्च सर्वतः सर्वे-

सर्वगुणैः पूर्णाः सर्वदोषविवर्जिताः” इतिवाराहपुराणवचन-
मपि तस्यप्राकृतशरीरसंबन्धनसहते अपरंचनिष्कलं नि क्रियं-
शातं निरवद्यंनिरञ्जनं आदित्यवर्णतमसः परस्तादित्यादि
श्रुतिविरोधाच्चाविद्याप्रत्यनीकस्यब्रह्मणः कथमपिप्राकृतशरी-
रसंबन्धकल्पनंनोपपद्यतेसचपरस्यब्रह्मणःविग्रहोद्विभुजादिमानव
गम्यते” द्विभुजः कुंडलीरत्नमालीधीरोधनुर्द्धरः” इत्युत्तर-
तनश्रुतेः ब्राह्मणोस्यमुखमासीद्वाहूराजन्यःकृतइतिकारणावादि
निश्रुत्यंतरेपिवाहूइतिद्विभुजत्वश्रवाणात्पुत्रमुक्तविशेषस्यब्रह्म-
णः ब्रह्मशब्दाभिहितत्वेनवृहद्गुणयोगिनः रमंतैर्योगिनइत्य-
स्यामपूर्वश्रुतौ रामशब्दाभिहितस्यरूपकल्पना चतुर्भुजादिरूपा-
विष्करणमुपासकानांकार्यार्थभुक्तिमुक्ति प्रदानार्थमित्यन्वयः-
रमंतैर्योगिनइत्यस्यांपूर्वस्यामृचिपरब्रह्मणोरामपदाभिधेयत्वश्रुतरेव
यत्सच्चिदानंदात्मकंपरं ब्रह्म रामपदेनाभिधीयते तस्यरामपदा
भिहितत्वेन रामाख्यस्य चिन्मयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनोपासका
नांकार्यार्थ मित्येव मन्वयोदृष्टव्यः पूर्वऋग्दृष्टस्य प्रकृतिजीव-
व्यावर्त्तकस्यपर मित्यस्य विशेषणस्यस्थाने अस्यामृचि अद्वि-
तीयस्येत्यादि ब्रह्मपदविशेषणोपादानादत्र परशब्दाविशेषित
स्यापि ब्रह्मशब्दस्याद्वितीयादिगद विशेषित्वेन परतत्त्वपर्यव-
सायि त्वादद्वितीय ब्रह्मपर ब्रह्मशब्द योरभिन्नार्थकत्वोपपत्त्या
द्वितीयस्य ब्रह्मणोपि रामपदाभिहितत्व निष्पत्तेः रामाख्यस्य
चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यन्वयोपपत्तेः तत्रब्रह्मणः

इतिकेचिद्विशेषेण विभाषामिच्छन्तीत्यनेन शब्दानामनुशासन-
माचार्येण चार्थस्य वेत्यत्रैव ब्रह्मणा इत्यत्र कर्तरिरुपाणामित्यत्र
कर्मणि षष्ठीपुनः कृद्योगात् षष्ठीसमस्यते इत्यनेन रूपाणां कल्प-
ना रूपकल्पनेनेतिसमासः एवंभूतेन ब्रह्मणारूपकल्पनाकृता-
रूपाणि कल्प्यन्ते उपासकानां कार्यार्थं तत्र रूपपदं शरीरार्थकं
कल्पितस्य शरीरस्येत्युत्तरत्र रूपपदस्थाने शरीरपदं श्रवणात्तथा-
मत्स्यकूर्मं बराहादिरूपधारिणं मव्ययमित्यत्र रूपपदस्य
मत्स्यादिशरीर परत्वावगमाच्च तथा च तत्तदुपासकाभीष्टसिद्धार्थं
श्रीरामाख्येन ब्रह्मणा स्व नित्यरूपेरूपाणि चतुर्भुजादि-
शरीराणि कल्प्यन्तेश्च नित्यं विग्रहः रूपांतरेण चतुर्भुजादि-
नावाकल्प्यन्ते समर्थ्यते आविष्कृत्यते दर्शयते इत्यावत्
मणिवत् यथा वैदूर्यमणिः स्वभावतः शुक्लवर्णो-
पिनीलपीतादि पुष्पादि सानिध्यात् स्वनित्यरूपं शुक्लं नील-
पीतादिरूपेण दर्शयति तद्वत्तथा च पञ्चरात्र स्मृतिः मणि-
र्यथाविभागेन नीलपीतादिभिर्युतः रूपभेदमवाप्नोति ध्यान-
भेदात्तथाच्युतः इतिकैश्चित्तु ब्रह्मणो रूपकल्पना ऋषिभिः कृता-
इत्येवं व्याख्यातं तन्नोपपद्यते ऋषीणां ब्रह्माविष्कृतमत्स्यादि-
रूपकल्पकाविष्करणत्वानुपपत्तेः ब्रह्मणास्तु मत्स्यादिरूपाविष्कर-
णत्वोपपत्त्या तस्यैव रूपकल्पनाकर्तृत्वं निष्पत्तेः नन्वत्र रूपपदेन
सामान्यं वचनेन बाहनशक्ति सेनादयोऽन्ये जीवा अपि
संगृहीताः संत्युत द्विभुजादिसहस्र भुजाः ताः सर्वे दत्तारारत

तपत्यस्तदंगानितदस्त्रादीनि संगृहीतानिसन्ति रूपस्थानादेव-
 तानां पुंस्त्र्यंगा स्त्रादिकल्पने त्यादौतद्विभाजकवाक्येतेषां
 सर्वेषांकल्पना श्रवणादतोत्रकिंसर्वेषां मविशेषेणैकत्रैव
 ब्रह्मणिकल्पनमभिमत मस्तिवाकश्चिद्विशेषः ब्रह्मणोरू-
 पकल्पना ब्रह्मण्यैवहिपंचधे त्येकस्यैवब्रह्मशब्दस्य श्रवणा-
 देकत्रैव तदुपपद्यतेइतिचेन्न उपासकानां कार्यार्थमि-
 त्युपासकपदेन ब्रह्मादिजीवानांतत्कल्पित रूपेभ्योभिन्नत्वत-
 च्छेषत्वावगमात् त्कार्यार्थमित्यनेनतुतत्त त्कार्यज्ञानस्यतन्नि-
 ष्पादनस्य च सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वाधीनत्वेनब्रह्मकल्पितानां
 रूपाणां सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्वोपपत्त्या सर्वेश्वरत्वमुपासकप्रति-
 योगित्वेनोपास्यत्वं चावगम्यतेयस्मात्पुनः रूपस्थानादेवतानां
 हस्ताशखादिभिर्युता इत्यत्रवाक्येदेवताशब्दश्रवणात्शस्त्रा-
 दिलिंगेन चद्यादिसहस्रांतहस्तवत्वश्रुत्याच तासांब्रह्मावतार-
 त्वावगमात् व्यादि सहस्रांतहस्त वज्रयोभगवद्विग्रहेभ्यः
 कस्यापिभगवदवतारस्यपृथक्त्वानुपपत्तेश्चदेवतारणामेवब्रह्मणिक-
 ल्पितत्वोपपत्तेः एवंचेत्तर्ह्यस्तुवाहनशक्तिसेनानामपि तत्र
 कल्पना रूपस्थदेवता साहचर्येण तत्पाठादितिचेन्न तथाता-
 सावर्णावाहन कल्पनाशक्ति सेनाकल्पनाचेतितासांदेवताना-
 मितिषष्ठ्यावाहनादीनांदेवतासंबंधित्व निर्देशेनतदीयत्वसूच-
 नात्तथा त्वेपिकल्पनाया ब्रह्मकर्तृत्व श्रवणात्तत्सहकार्यतरा
 श्रवणाच्च ब्रह्मण्येवांहि पञ्चधेत्युपसंहारवचनेब्रह्मणितत्कल्प-

नाश्रवणाच्च तेषामपिब्रह्मणिकल्पना स्वीकार्येति चेन्न ब्रह्मणो-
रूपकल्पनेत्युपक्रमे रूपकल्पना श्रवणात्पुनः रूपस्थानां देव-
तानानित्यादौ तद्विवरणं वाक्येशंखादियुतहस्तवदेवतानामेव-
रूपस्थत्वश्रवणात् वाहनादीनां तत्संबन्धित्वनिर्देशेन तत्पृथ-
क्कोपपत्तेः ब्रह्मण्येव हि पञ्चधेत्युपसंहार वचनस्य तुन्याय वि-
शेषेन मुख्यार्थ परत्वानुपपत्ते रजहललक्षणया ब्रह्मणि एव
अत ब्रह्मणोऽतिपदं ब्रह्मणितत्प्रधानेषु मुख्यब्रह्मशब्दस्तः
तद्वाहनादिषु चैवंपञ्चधाकल्पनेत्यर्थकत्वोपपत्तेश्च कथमिति चेदु-
च्यते वाहनसेनादिस्वरूपस्थितिप्रवृत्त्यो रतदंतर्यामिब्रह्माधीन
त्वेन तेषु ब्रह्मणः प्रधानाद्ब्रह्मशब्देन तेषामपि निर्देश उपपद्यते
यथावागादिन्द्रियस्वरूपस्थितिप्रवृत्त्योः प्राणाधीनतया प्राणश-
ब्देन तानीन्द्रियाण्युच्यन्ते ङांदोग्ये” अथहप्राणउच्चिक्रमिषन्स-
यथासुहयः यद्वीशशंकून संखिखेदेवमितरान्प्राणागौणान्
समखिदत्तं हाभिसमेत्योचुर्भगवन्नेधित्वन्नः श्रेष्ठोसिमोक्तामीः
अथ हैनं वागुवाच पदहं वशिष्ठोस्मित्वंतद्वसिष्ठोसीत्यथ हैनं
चक्षुस्वाच यदहं प्रतिष्ठास्मित्वंतत्प्रतिष्ठोसीत्यथ हैनं श्रोत्रमुवाच
यदहं संपदस्मित्वंतत्संपदसीथ हैनं मन उवाच यदहमायतनम-

१. ब्रह्मणि इति पदन्ति ।

२. मुख्य प्राणकर्तृ पदेमिति शेषः ।

३. सर्वाणीन्द्रियाणि च क्षुरादीनि अभिसमेत्यमिलित्वा तं मुख्य
प्राणमुच्यते ।

स्मित्वंतदाय तनमसीति नवैवाचो न चक्षूंषि न श्रोत्राणि
 न मनांसीत्याचक्षते प्राण इत्येवाचक्षते प्राण ह्येव तानि सर्वाणि भव-
 तीति” इत्यत्र त्वन्नः श्रेष्ठ इत्यनेन प्राणस्य वागादीं द्रियप्राधान्यं
 विज्ञाप्य तस्मिन् स्थितिं प्रवृत्त्योः मुख्यप्राणाधीनत्वेन तु तद्द्रिद्रियकर्म
 णां प्राणाधीनत्वं निर्देशः पूर्वकत्वेन इन्द्रियाणां तदपृथक्त्वसिद्धेः
 प्राणशब्दव्यपदेश्यत्वमर्थहेनं वागुवाचेत्यादिना प्रदर्शय
 यत्स्वरूपस्थितिप्रवृत्ती यदधीने तस्य तदपृथक् सिद्धेस्तद्रूप-
 त्वात्तन्नाम्ना व्यपदेश उपपद्यते इति ज्ञापयामास
 श्रुतिः न चात्र वृत्तिविशेषा एव वागादीन्द्रियाणि न स्वरू-
 पस्तदभिन्नानीत्या शङ्कनीयं ब्रह्मसूत्रकारेण इन्द्रियाणि
 तद्व्यपदेशादन्यत्र श्रेष्ठात्त्विभेद श्रुतेरित्यादि सूत्रैर्मुख्यप्राणा
 द्वागादीन्द्रियाणां स्वरूपतो भिन्नत्वप्रतिपादनात् अथवा पृथि-
 व्यादीनां पञ्चीकृतत्वेन पञ्चभूतात्मकत्वेऽपि यत्र पृथिवी प्राधा-
 न्यं तत्रेयं पृथिवी यत्र जल प्राधान्यं तत्र देजलमिति पृथिव्या-
 दिना एकेन शब्देन पञ्चापि भूतानि व्ययदिश्यन्ते यथा तथैव
 ब्रह्मणश्चैतान्याधिक्यात्स्वबाहन सेदीनां कार्यभूतबाहन
 सेनादिरूपेणाभिर्भावो तस्य प्रेरकत्वाच्च प्राधान्येन ब्रह्मणो
 रूपकल्पना ब्रह्मण्येवं हि भवति एकब्रह्मशब्देन बाहनादि
 व्ययदेशोऽप्युपपद्यते तथाच पारमार्थसूत्रं वैशेष्यात्तद्वादस्तद्वाद
 इतियद्वायथा बाहनसेनादिसहितेऽपि गच्छति राज्ञितत्र राज्ञः
 प्राधान्यादसौ राजा गच्छती राजशब्देन समस्तसेना व्यय-

दिश्यते तथातत्रब्रह्मणः प्राधान्यात्स्वरूपतो भिन्नानामपि
वाहनसेनादीनां ब्रह्मशब्देन व्यपदेश उपपद्यते तथाच ब्रह्म-
णोरूपकल्पनेति वचनस्य वाहन शक्तिसेना सहितस्यापि
ब्रह्मणः स्तत्तद्रूपाविष्करणार्थं कत्वोपपत्ते स्तत्तदुपासककार्यार्थं
श्रीरामाख्येनब्रह्मणास्व नित्यरूपेविष्णावादिचतुर्भुजादिरूपक-
ल्पनाकृता स्वनित्यवाहन शक्तिसेनादिरूपेषु विष्णावादिस्वाव
तारानुरूपवाहन शक्तिसेना कल्पनाकृते तितत्तद्रूपकल्पकत्वा
त् स्ववाहनादीनां तत्तद्रूपकल्पनाशक्तिप्रदत्वाच्च तस्यप्राधा-
न्यात्तद्वाचकशब्देनसर्व निर्देश उपपद्यते तथाच श्रीरामाख्येन
ब्रह्मणास्वनित्यरूपे विष्णावादि रूपाणिकल्प्यन्तेस्वनित्यरूपं
विष्णावादिरूपेण वाकल्प्यते आविष्क्रियते तदाज्ञया तद्वाहन
शक्त्यादिभिः स्वनित्यरूपे विष्णावाद्यनुरूपवाहन शक्त्यादि
भिः स्वनित्यरूपे विष्णावाद्यनुरूपवाहन शक्त्यादिरूपाणि स्व
नित्यरूपं तदनुरूपतद्रूपेणवाकल्प्यन्ते आविष्क्रियन्ते इत्येतदु-
पपद्यतेकिंचात्रावताराणां मूलकारणात्पृथक्तयानित्यत्वस्वीकारः
मूलकारणात्त्व वचन व्याघातः मूलकारणात्वस्यद्वित्र्यादि
निष्ठत्वानुपपत्तेः तस्य तत्तदुपासककार्यं कालेतत्तद्रूपधारित्व
स्वीकारेधृतरूपेषुजन्यत्वेन घटादिवदनित्यत्वप्रसक्तिः अतो-
ब्रह्मणोरूपकल्पनेतिप्रत्यक्ष श्रुतिमूलकस्यमणिर्यथा विभागे-
नेत्यादि वचनस्यकल्पित श्रुतिमूलकात्सर्वेनित्याः शाश्वता-
श्चैवदेहास्तस्य परात्मन इत्यादि वचनाद्वलीयस्त्वेन प्रवला-

नुसारेणदुर्बलस्य नेतव्यात् ब्रह्मनित्यविग्रहे विग्रहान्तराणां
 भानंभानत्वस्यचनित्यत्व मुपपद्यते तत्रब्रह्मणो रूपकल्पना
 मणिर्यथा विभागेनेति श्रुतिस्मृत्यनुसारेण तत्रतेषांभानं सर्वो-
 नित्याः शाश्वताचेति स्मृत्यनुरोधेन तुतद्भानत्वस्यनित्यत्व
 मितिबिवेकः नह्यस्मिन्पक्षे पक्षांतरदर्शितदोषप्रसक्तिः तदनादि
 विग्रहस्यैव युगपत्क्रमेण वातद्रूपेणभानत्वस्वीकारात्तेषां तद
 पृथक्स्वीकारेणतत्रानित्यत्ववचना नवकाशाच्च अत्रांशेश्री
 जनकपुरे श्रीरघुनाथस्यमथुरायां श्रीकृष्णस्य बालवृद्धस्त्री
 मित्रशत्रूणां स्वस्वाभिप्रेत रूपेणभास्यमानत्वस्यप्रमाणत्वा
 त्पक्षांतर स्यतुवदयमौर्ध्वःप्रहणः एकेनैवशरीरेण सौभरिशरीर
 वत् युगपत्क्रमेणवादि विग्रहात्पृथक्त्वे नानेक विग्रहधारित्व
 स्वीकारे आद्येतत्रसादित्वेन घटादिवद नित्यत्वप्रसक्तिः द्विती-
 येणुक्तस्य सत्त्वकाले तदन्यस्यासत्त्वप्रसक्तिः तत्तद्रूपपासकानां
 स्वनित्यस्मृतविग्रहप्राप्तियोग्यानां मोक्षयावस्थायां तद्विग्रहस्या
 नित्यत्वेन प्राप्त्यभावात् यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यंतैकलेवर
 मित्यादिवचन बाधप्रसक्तिश्चेत्यादि बहुदोषैर्ग्रस्तत्वाच्च
 तस्मादेकमर्थेव बहुरूपिणस्तत्तात्कार्यार्थं तत्तात्कालेरूपांतरति-
 रोधानपूर्वक मेकमर्थैवरूपस्यविशेषतः प्राकट्येन तत्तदवसरोक्ते-
 र्निवाधाच्चम्यविलक्षणशक्तिमतोऽपरिच्छिन्न विग्रहस्य युगपद-
 नेक रूपेणैकरूपेण वानेकम्यान दृश्यत्वोपपत्तेश्चश्रुत्यनुकूल
 एवपक्षोन्निरवयः ब्रह्मणोरूपकल्पनेति संग्रह वचनं विभजन

सामान्येनोक्तं विशेषतोदर्शयति रूपस्थानामिति ।

रूपस्थानां देवतानां पुंस्यं गास्त्रादिकल्पना ।

द्विचत्वारि षडष्टासांदशद्वादशषोडश ॥८॥

अष्टादशामी कथिताहस्ताः शंखादिभियुताः ।

सहस्रांतास्तथा तासांवर्णावाहनकल्पना ॥९॥

रूपस्थानामिति स्वनित्यरूपे आविष्कृतानि यानिरूपा-
णि तत्रस्थितानां तत्तद्रूपेणस्थितानां वा तत्तद्रूपवत्तामि-
त्यर्थः अत्ररूप शब्देन स्वनित्यरूपेदर्शितास्तेतेऽवतार विग्रहा-
उच्यंते तेष्वनभिव्यक्त पुंस्त्वस्त्रीत्वा दिव्यंजकलक्षण विशेष
स्तथा नभिव्यक्त मत्स्यादि विग्रहभेदकां गविशेषाद्दीदृशा
अवगम्यंते पुंस्त्वादि कल्पना यास्त दुत्तरत्र श्रवणात् पुंस्यं-
गास्त्रादि कल्पनेतिदेवताना मित्ययमपिभाविनो भूतवन्निर्देशः
प्रकाशमात्रार्थं कोवाप्रकाशमाना नामित्यर्थः तथाचरूपस्थानां
स्वनित्यरूपेस्थिता नामुक्तरीत्या पिंडविशेषत्वेन दृश्यमाना-
नां देवतानां देदीप्यमानानां पुंस्त्वादि कल्पना उपासकानां
कार्यार्थं ब्रह्मणाकृतेति संबन्धः एवतासां वर्णावाहनादि कल्प
नाप्युपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणा कृतेतिदृष्टव्यं यद्वा रामाख्यरय
ब्रह्मणोयद्रूपं द्विभुजादिमत् तस्मिन् तिष्ठतीति रूपस्थाः सदा
रामरूपे तिष्ठन्ति तत्तदवसरे तत्तत्कार्यार्थं तस्मादेव रूपादीन्या
विर्भवन्ति सर्वरूपी रामस्तस्मिंस्तस्मिन्काले विष्णवादि रूपे

णाविर्भवति ब्रह्मादिस्वोपासककार्यार्थं मित्यर्थः तथैवोक्तं वा-
ल्मीकीये ब्रह्मणा पद्मे दिव्यार्कसंकाशेनाभ्यामुत्पाद्यमामपि
प्राजापत्यं त्वया कर्ममयि सर्वं निवेशितं सोहं सन्यस्तभारोहि
त्वामुपासे जगद्गुरुं रक्षां विधत्स्व भूतेषु मम तेजस्करो भवान्
ततस्त्वमसि दुर्द्धषस्तस्माद्भावात् सनातनात् रक्षां विधास्यन्भू-
तानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति तेजस्करः रूपस्थानां देवताना
मिति सम्बन्धसामान्येषष्ठी विशेषसम्बन्धानां तदन्तर्गत्वात्
द्वादसत्त्वाच्च सर्वमुपपद्यते तथाच तत्र कश्चित्पिण्डविशेषः
पुंस्त्वेन कल्प्यते कश्चित्स्त्रीत्वेन तत्र तत्र तत्तद्वयंजक लक्षण
विशेषाः कल्प्यन्ते प्रकटीक्रियन्ते इत्येतत्तथातेषां मंगानि
कल्प्यन्ते तत्तदवताराणां तत्पत्नीनां च परस्परं विभेदकार्ये
ऽगविशेषास्ते प्रकटीक्रियन्तेत्यर्थः तथातेषामभिव्यक्तलक्षणां
गविग्रहविशेषाणां येऽस्त्रविशेषाः शास्त्रान्तर प्रसिद्धास्ते कल्प्य-
न्ते तत्राप्ययं विशेषः स्वनित्यविग्रहस्थानां पुंस्त्वादिकल्पनाकृता पुं
शब्दोत्त्रोपास्यभूतविष्णुनारायणादिपरः तत्कल्पनाया उपसक-
कार्यार्थत्वश्रुतेः हस्ताशंखादिभिर्युता इत्याविष्कृतरूपहस्तगृ-
हीतशंखादीनां विष्णवाद्यायुधत्वप्रसिद्धेश्च चरममंत्रेषु वि-
ष्णवादीनां श्रीरामरूपत्वश्रवणाच्च वाल्मीकीयेपि तथैव स्मर-
णाच्च महार्णवेशयानोऽप्सुमांत्वं पूर्वमजीजनः रक्षां विधास्य-
न्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवा नित्यादिना स्वाविनाभूतसीता-
रूपस्थानां स्त्रीत्वादिकल्पना श्रीरामभार्यायाः विष्णवादिभा-

यौकारणत्वोपपत्तेः श्रियःश्रीश्चभवेदन्याकीर्त्तिः कीर्त्तिःक्षितेः-
क्षमेति महर्षिणापि तथैवस्मरणाच्च स्वनित्यांगेष्वंगांतरा-
णांकल्पनायथा मनुष्यांगविशेषेषु मत्स्यकूर्मवराहाद्यंगविशे-
षाविष्करणं ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवानयेमत्स्यकूर्माद्या
इतिश्रुतेः मत्स्यकूर्मवराहादि रूपधारिणमितिस्मृतेश्चस्वा-
स्त्रेष्वस्त्रांतरत्वकल्पनाच्च तथाच प्रकृतेन श्रीरामाख्येन ब्रह्म-
णोपासकानां कार्यार्थतत्तकालेस्वनित्यरूपं विष्णवादिरूपेण
कल्प्यतेस्वनित्यरूपे विष्णवादिरूपाणिकल्प्यन्ते वा एवंस्वप-
त्नीरूपे विष्णवादिपत्नीरूपाणिस्वांगानि स्वपत्न्यंगानिचतदंगा
कारेणस्वास्त्राणितत्तदस्त्राकारेण कल्प्यन्तेदर्श्यते इतिथावत्-
ब्रह्मणास्तत्तत्कल्पकत्वेनापिप्राधान्यात् ब्रह्मणोब्रह्मणीत्येकत्व-
निर्देशउपपद्यते नचात्रपिंडविशेषाणां तत्रपुंस्त्वादिलक्षणां
तत्तदंगविशेषाणांच कालभेदेन कल्पनातः तथैवक्रमेणतद्व-
र्शनमपिभविष्यतीत्याशंकनीयं तत्रकालभेदेपिसूचीशतपत्रभेद
न्यायेनसिद्धा काराणामेवदर्शनोपपत्तेः आदिपद्मावारणदेव-
तासंग्रहार्थं इदानींसामान्येनोक्तान्यं गान्ध्यास्त्राणिचविशेषतो-
दर्शयन्तरेषांशास्त्रांतरप्रसिद्धिद्योतयतिद्विचत्वारीति आसदि-
वतानांद्विचत्वारिषडष्ट तथादशद्वादशषोडशाष्टादाशरथ्यसह-
स्रांतः अमीहस्ताः शंखादिभिर्युताः शास्त्रविद्भिः कथिताइत्य-
न्वयः एवंचायुधोपेतहस्तकल्पनेयमेका अत्रहस्तशब्दःशिर-
आद्यंगांतरोपलक्षकः सहस्रशीर्षःपुरुषः सहस्राक्षःसहस्रपादिति

श्रुत्यंतेरेतस्य त्रहस्रशीर्षित्वादिश्रवणात् सहस्रशीर्षि आदिवतः
 सहस्रहस्तवत्वस्यार्थसिद्धेः सहस्रबाहूरुभुजाननाद्भुतपितिसह-
 स्रबाहुवतः सहस्रोर्वाननत्वस्मरणाच्च शंखादि भिरित्यादि-
 शब्देन चक्र गदादयो भगवदावतारायुधविशेषाः संगृही-
 ताःस्युःअत्रतत्तद्विग्रहविशेषकथनंविनातद्वस्तादिकथनमन्यथा
 नुपपद्यमानं ते ते तद्विग्रहविशेषाद्यपितैशास्त्रविद्भिः कथिता-
 इतिद्योतयति येऽत्रतासां देवतानां पुंश्र्यंगादयो-
 भेदाः सामान्येनोक्तास्तेशास्त्र विद्भिरन्यत्रविशेषतः कथिता
 अतस्तत्तद्भगवद्विग्रहोपासकैस्तत्तदायुधादि विशेषं तत्तच्छा-
 स्त्रतोविज्ञायते तेभगवद्विग्रहा उपासनीयास्तानिच शास्त्राण्य-
 वलोक नीयानिस्वोपास्य साक्षात्कार पर्यंतमिति यतएतरे ये
 स्वाध्याय प्रवचनयोरित्यादर श्रवणमप्यन्यथा नुपपद्यमानमत्य-
 न्यसित ग्रंथस्य स्वप्रतिपाद्य विषयसाक्षात्कार हेतुत्वं सूचयति
 नित्यंतद्विषयक शास्त्रार्थ विचारजात तद्रूचिविशेषकारिति
 निरंतर तद्व्यानेन तत्साक्षात्कारतोपपत्ते रिति कथिता इति
 श्रुतिर्मानृवत्कल्याणा सूचयतीत्यवधेयं न चात्रशास्त्रांतर कथि-
 तानां सूचकत्वेन तदनुवादित्वादस्यां श्रुतावप्राणयापत्तिरित्या
 शंकनीयं एकंपृष्ठकंतदन्यं वक्तारंचकृत्वातत्संवाद द्वारा समस्त
 श्रुतिप्रवृत्ति दर्शनात् एकोपनिषत् श्रुतस्योपनिषदंतरेपि श्रव-
 णात् तस्यात स्याश्चोपनिषदोयाज्यवत्क्यादि वचनात्मकत्वेन
 तत्र तत्र पौर्षेयत्वापत्तेः तत्तद्वचनानुवादरूपत्वेन परस्परानुवा-

दकत्वेनवातत्र ग्रमाण्यापत्तेश्च वस्तुतस्तुसुखेन सूक्ष्मवस्तुबोध-
यितुंयाद्वयवल्कक्यादिसंवादावतारः उपपद्यते सर्वासांश्रुतीना-
मेकरूपत्वात्सूक्ष्मस्य प्रमणांतरा विषयस्य दुर्ज्ञेयस्यपदार्थस्य
पुनः पुनः कथनादपिकथं चित्कस्यचिद्वृद्धाद्वात् सूक्ष्म
वस्तु विषयक पुनरुक्तौ दोषाभावात् प्रत्युतमण्यादिया
थात्म्य बोधप्रयुक्ता सकृद्दृष्टेः एर्जादि स्वर याथात्म्य
बोधायपुनः पुनः तच्छ्रवणस्य च गुणावहत्वात् न तत्रपरस्पर-
रानुवादकत्वेननच पुनरुक्त्या वापिदोषात्तिराशंकनीया
अथवा कथिताइत्यत्रङ्गादसत्वाद्भविष्यदर्थेक्तः कथिताः कथ-
यिष्यन्तेवेदोर्थोपबृंहणकैः इदंसंक्षेपेणोक्तं श्रुत्यर्थं विस्तरेण
कथयिष्यंतीति तद्वाक्यसंदर्भावलोकनेन तत्तदुपास्यदेवस्वरूपं
तदायुधपषिदवाहनादि सहितंयथा वद्विज्ञाय तदुपासनयासा-
ज्ञात् कर्तव्यमिति वेदगूढार्थस्य तदुपबृंहणभूतपुराणादिवा-
क्यप्रकाशयत्वेतुपुराणवचनं वेदार्थादधिकमन्ये पुराणार्थचपार्व-
तिवेदेयन्निहितंदेविपुराणेतत्प्रतिष्ठितं पुराणमन्यथाकृत्वातिर्य-
ग्योनिमवाप्नुयात् सुशांतोपिसुदांतोपि नगतिंप्राप्नुयात्कचित्
इत्यादिकमनुसंधेयं अत्रान्यथाकृत्वेत्यन्यथाशब्दोमित्यर्थकः
नत्वार्थोतरार्थकः शिष्टैर्वेदविद्भ्यार्थकत्वेनभायस्यामानस्यपुरा-
णादिवचनस्यार्थोतर परत्वेननीतत्वात्तरयार्थोतरपरत्वेनी-
तिर्यग्योनिप्राप्तिकारणत्वानुपपत्तेःएवमायुधोपेतहस्तकल्प-
अथद्वितीयतृतीयकल्पनामाह तथातासामितितथातेनप्रकारेण

तासां देवतानां वर्णवाहन कल्पना द्वितीया तृतीयेत्यर्थः एवं शुक्ला
दिवर्णकल्पना द्वितीया गरुडादिवाहनकल्पना तृतीयेत्यर्थः । ६ ।
चतुर्थपञ्चमकल्पनामाह शक्तिसेनाकल्पनेति

शक्तिसेनाकल्पनाच्च ब्रह्मरायेव हि पञ्चधा कल्पितस्य शरीरस्य तस्य सेनादिकल्पना १०

तासां शक्तिसेनाकल्पनाच्च शास्त्रविद्भिः कथितेति पूर्वेषां
सम्बन्धः ब्रह्मणा कृतेति वादृष्टव्यं एवं विमलादिशक्ति कल्प-
ना चतुर्थी विश्वकसेनप्रमुखसेना कल्पना पञ्चमीत्यर्थः इमां
पञ्चविधकल्पनामुपसंहरति ब्रह्मणीति अत्रास्त्रीसेनादिसहितेपि
गच्छति राज्ञियथाप्राधान्यादमुकोराजा गच्छतीत्येकत्वव्ययदेशः
तथा स्वयन्त्यस्त्रवाहनशक्ति सेनादिसहितेपि श्रीरामाख्ये प्रकृ-
ते ब्रह्मणि यथायोग्यं विष्णवादि देवता तत्पत्नी तदस्य तद्वा-
हनादिकल्पनायां सत्यामपि तस्य मुखत्वात् ब्रह्मणीत्येक वचन
निर्देशः उपपद्यते न तद्वा रज्जौ सर्पादिकल्पनावत् निर्गुणो निरा-
कारे ब्रह्मण्ये तदेवतादिसर्वकल्पितमात्रमित्ये तद्वचनमुपपद्यते
कल्पनाधिष्ठानस्य निराकारत्वपक्षे तत्र साकारत्वावतारत्वयोः
सामान्याच्छ्रीरामस्यापि रूपस्थानां देवतानामित्यारभ्य ब्रह्मरायेवं
पञ्चधेत्यनेन वाक्येनोक्तेषु द्यादि सहस्रांतहस्त वत्सुसमस्तभग-
वद्वतारेभ्यस्तर्गतत्त्वोपपत्तेः ब्रह्मण्येवं हि पञ्चधेति पञ्चधाकल्प-
नोपसंहार परवचनानन्तरं तत्पृथक्कल्पपठितस्य कलितस्य

शरीरस्य शक्तिसेनादि कल्पनेति पूर्ववाक्योक्तावतारविल-
क्षणवतारद्योतकवाक्यस्यवैयर्थ्यापत्तेः कल्पनाधिष्ठानस्यसाका-
रत्वेतुस्वैरूपेभ्यो द्वादिसहस्रांतहस्तवत्भ्यः श्रीकृष्णादिभ्यः
स्वसारूप्यावतारस्यदाशरथेर्वैलक्षण्यद्योतनार्थकत्वेन तत्पृथक्
पठितवाक्यस्यसार्थक्यमुपपद्यते इति सुधीभिश्चितनीयं एवंसत्य
पियेहठात्ब्रह्मण्येतत्सर्वकल्पितमात्रं नवस्तुतः किंचदन्यद-
स्तीति मन्यन्ते ते मृतृपरिणामघटशरावादिवत् ब्रह्मपरिणामभूतं
जगदित्यस्मिन्वादे ब्रह्मणिविकारत्वापत्तिभयात् ब्रह्माश्रित्य-
मायैव जगदाकारेण परिणमते इत्यस्मिन्वादेपि द्वैतापत्तिभया-
दाग्रहंहित्वा मायां निमित्ती कृत्य स्वयमेव ब्रह्माज्ञानपरंपरया तदु-
पादानकांतः करणोपहितस्वाभासद्वारा संसरतीवात्मज्ञानेन त-
त्कार्यतदुपहितस्वाभासध्वस्याविमुच्यते इवेत्यस्मिन्वादेपि नि-
र्गुणे निर्विकारे ब्रह्मण्य घटितज्ञानसम्बन्धतत्कृतसंसरणादिदोष-
दृष्टेः चरमकोटौ रज्वाद्यधिष्ठाने सर्पादिभानवत् सर्वाधिष्ठाने
ब्रह्मणि जगज्ज्ञानमात्रं न तु ब्रह्मव्यतिरिक्तं किंचिदन्यदस्तियेन तत्रा-
ज्ञानसंबन्धः तत्कृतसंसरणादिदोषः प्रसज्जेते तीमं विवर्त्तवादमा-
श्रयन्ते तेषां मते श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणादिप्रबंधोनिः प्रयोजन-

१. ब्रह्मस्वशब्दार्थः ।

२. अज्ञानं तच्छब्दार्थः ।

३. अज्ञानं तच्छब्दार्थः । तत्कार्यमतः कारणम् ।

४—अज्ञानं तच्छब्दार्थः ।

अज्ञाश्चतैत्प्रबन्धकर्तारः वर्णाश्रमाचारोपदेशोऽपि व्यर्थः तथा
 गुरुशिष्यपरंपरा आत्मशास्त्रविचारश्च निरर्थकः सुतरां निरर्थश्च
 संन्यासाश्रमपरिग्रहस्तैः कालत्रयेऽपि ब्रह्मातिरिक्तं किञ्चिन्नारतीति
 सिद्धांतित्वात् स्वभावतो निर्गुणे निर्विकारे ब्रह्मणि अज्ञानसंबन्ध-
 तदुपादानकांतः करणोपहितचिदाभासद्वारा तत्संस्तरणादेरसं-
 भवपराहतत्वात् उत्पन्नायां विद्यायां तेषां वैयर्थ्येऽपि अविद्यावदाश्र-
 यव्यवहारकाले तेषां सार्थक्यं ब्रूमइति चेन्नैतदप्युपपद्यते परिणा-
 मादिवादानुविकारित्वादिदोषग्रस्ततया क्रमेण परित्यज्य स्वमत-
 विशुद्ध्यर्थं चरमकोट्यवलंबित्वा विवर्त्तवादानां तेषामभिमतस्य-
 रज्जुसर्पादिदृष्टांतस्यापि दोषग्रस्तत्वात् दृष्टांतदाष्टांतिकयोर्वैरूप्यात्
 दृष्टांतैरज्वधिष्ठानारोप्यसर्पादिदेषु पट्टपट्टपेक्षितत्वात् दाष्टांतिब्रह्म-
 व्यतिरिक्तस्याभावस्वीकारात् किञ्च खेपुष्पादि वत्प्रकाशे तमो बच्च-
 वस्तुतो निर्गुणे निर्विकारे ब्रह्मणि कालत्रयेऽप्यज्ञानसंबन्ध एव नोपप-
 द्यते कुतस्तारां परंपरया तदुपादानकांतः करणोपहितजीकल्पनाविष-
 यिकव्यवहारकल्पनानैमित्तिकतेषां सार्थक्यमुपपद्येत न च तन्मते-
 नैवस्तु तो ब्रह्म व्यतिरिक्ता जीवाः संतियदाश्च विद्याजगद्व्यवहा-
 रमित्तिकं तेषां सार्थक्यमुपपद्येत् किञ्च विरुद्धाभावतयाऽसं-

१—स्मृतीतिहासपुराणादिस्त मनबुद्धिचित्ताहंकारमंतःकरणं
 अज्ञानमुपादान कारणं यस्मिन् तदज्ञानमुपाद नरुभू तच्छतदंतःकरणं
 तस्मिन्नुचितं धारित्वं स्वभासंतद्वारा ।

२—असंभवे न पराहतत्वात्

३—उपदेशानां

भवति संबंधयोस्तमः प्रकाशयोः प्रकृतिकार्यत्वेन सजातीयत्वा-
त्कथंचिद्वदिसंबंध उपपद्यते तदापि न ब्रह्मज्ञानयोश्चित्जडत्वेन-
सर्वथा विरुद्धस्वभावयोः कथमपि संबंध उपपद्यते तादृशदृष्टां-
ताभावात् यंसंबंधमाश्रित्यैतैः सृष्टिसंहारादिसार्थक्यं श्रुति-
स्मृत्युपदेशसाफल्यंचोपपाद्यते इत्यतो ज्ञानस्वरूपं ब्रह्मतद्विपरी-
तञ्चाज्ञानाऽज्ञानयोस्तमः प्रकाशवत्परस्परं विरोध इति च पुन-
स्तादृशोऽद्वितीये ब्रह्मणि अज्ञानोपादानकांतः करणोपहितत्वे-
न जीवत्वसंभावना तदाश्रयव्यवहारहेतुकश्रुत्यादिसार्थक्यंचेति
परस्परं विरुद्धोक्तीनां तेषां वचनेषु कोविद्वान् विश्वसेदृते स्वपरं-
पराग्रहतत्परात्तस्मात्तदुक्तिमना इत्यश्रुतिस्मृतिप्रबंधोऽन्यथा
नुपपद्यमानो ब्रह्मातिरिक्तान्संसारतो जीवान्कल्पयति वदन्ति च
श्रुत्याद्या तेषां जीवानां निःश्रेयसे प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं प्राप्तुं श्र-
प्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायं फलं प्राप्तेस्तथा प्राप्तिविरोधिनः तथा-
जीवेश्वरसंबंधं चेत्यवगम्य च येन ब्रह्मणा श्रीरामेण स्वोपासका-
नां कार्यार्थमनेकधा स्वविग्रहः आविष्कृतः स यस्मिन्कस्मिन्
विग्रहे उपासितव्य इति ब्रह्मणो बहुरूपकल्पनोक्तेस्तात्पर्यः श्रुत्या-
आविर्भावाविष्करणादिपदानि विहाय यद्वारंवारं कल्पनेति
पदमुच्यते तस्यायमाशयः यथा वैदूर्यमणियुगपत्क्रमेण वानील

१—श्रुतिर्वचकैः

२—श्रुतिवचकानां

३—श्रुतिर्वचकस्तच्छब्दार्थः

४—उपासितव्येत्यग्रे नाऽन्वयः

पीतादिपुष्पादिसंनिधानेन युगपक्रमेण वा तत्तदवच्छिन्ने देशे कृत्स्नं
 वानीलपीतादिरूपेण भासते स्वभावतरतु समणिः शुक्ल एव तथा
 प्रकृतं ब्रह्म श्रीरामाख्यमुपासकानां कार्यार्थं विष्णुनारायणादि-
 रूपेण भासते भासयति च स्वास्त्रशक्तिसेनादीस्वभासित रूपा-
 न्तरानुरूपास्त्रशक्तिसेनादिरूपेण वस्तुतस्तु स्वयमीदानीलमणि
 प्रभः द्विभुजाद्याकृतिमान्स्वनित्यधनुर्वाणाद्यस्त्रशक्तिसेनादि
 विशिष्ट एवेत्येतदभिप्रायको ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि वाक्य
 समुदायः स्मृतं चेत्थमेव पंचरात्रकारेण मणिर्यथाविभागेन
 नीलपीतादिभिर्युतः रूपभेदमवाप्नोति ध्यानभेदान्तथाच्युत इति
 तत्तद्रूपाविस्करणकालेपिनच्यते स्वनित्याकृत्यादितोय सोच्युत
 इत्ययमत्राच्युतपदोपादात्तुरभिप्रायः सनत्कुमारेणापितथैव स्मृतं
 मत्स्य कूर्मवराहादि रूपधारिणमव्ययमिति अत्राप्यव्यय-
 मिति न विविधं विकारमेतीत्यव्ययपदं स्वनित्यविग्रहे रूपां
 तराणां भासमानत्वं सूचयति वस्तुतस्तु तस्य विग्रहांतरस्वीकारत्व-
 स्वीकारे तन्नित्यत्वबाधः मूलशरीराबाधेन द्वितीयशरीरादित्व-
 स्वीकारे तत्र विकारित्वप्रसक्तिर्धृतरूपांतरस्याधिकत्वात् धृतश-
 रीरेजन्यत्वेनानित्यत्वप्रसक्तिः परमात्मसर्वदेहानां नित्यत्वस्वीकारे-
 मोशावस्थायां जीवानां स्वोपास्याकृतिप्राप्त्यावश्यकत्वेन मुक्त-
 जीवेष्वाकृत्यावैषम्यप्रसक्तिः तत्तदुपासकानामवश्यं स्वोपास्य
 रूपतोपपत्तेः सर्वेषां भगवद्विग्रहाणां स्वातंत्र्येण नित्यत्वस्वीकारे
 विनिगमनाविरहेणान्यतरस्यापि सर्वकारणत्वानुपपत्तेर्मूल कार-

णात्प्रवचनव्याहतिः सदेवसौम्यएकमेवाद्वितीयमि. याद्येकत्ववा-
दिश्रुत्यनुकूलात्तच्चिन्मयस्याद्वितीयस्यब्रह्मण इत्येकनिष्ठावता-
स्तिवबोधकात्रत्यश्रुत्यनुकूलाच्चमूलकारणत्वस्यैकनिष्ठत्वनिष्प-
त्तेः तस्मादुभयोः पक्षायोरुक्तानुक्तदोषग्रस्तत्वात्पक्षांतरस्य. पि. ॥ ग
क्रांतत्वात् एकस्यैव नित्याकृतिविशिष्टस्य बहुरूपेण दृश्यमानत्वं
स्वीकार्यस्फुटयिष्यंतीममर्थमुत्तरतापिनीयमंत्राः ॐ बोदैश्वराम-
चन्द्रः स भगवानहैतपरमानंदात्मायाः परंब्रह्मभृर्भूवः स्वस्तरमैवै-
नमोनम इत्यादयः इममेवार्थहृदि निधाय भगवान्वाल्मीकिराह
संक्षिप्य हि पुरालोन्मायया स्वयमेव हि महार्णवेशयानेप्सुमात्वं
पूर्वमजीजनः इति महार्णवशयानः नारायणरूपेण भासमान
इत्यर्थः ततस्त्वमसि दुर्धर्षस्तस्माद्भावात्सनातनात् स्त्वाविधारय-
न्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति च अत्र तस्माद्भावात्सनातनादि
तिकासोपपन्नमीनिर्देशात् विष्णुत्वमितिकार्यवाचकस्य त्वप्रत्य-
यांतनिर्देशाच्च जग्मिवानिति प्राप्त्यर्थकक्रियापदाच्च विष्णवा-
दिरूपाविष्करणेरूपांतरेण भासत इत्यवगम्यते न च वस्तुतोरूपां-
तरो भवति इति वाच्यं सनातनादित्युक्तस्य सनातनत्वस्य
विरोधात् राघवत्वे तु सन्नित्या कृत्येव तस्या विर्भाव इति तस्यैव
वचनादवगम्यते सत्त्वं वित्रा समानासु प्रजासु जगतां वररावणस्य
वधाकांक्षीमानुषेषु मनोदधाः इत्यत्र मनोधारणमात्रोक्तेः रामत्व
मुपजग्मिवान्मानुषत्वं गतो ह्यज इति चानुक्तेः किंच कौशिल्या जनय-

द्वाभं दिव्यलक्षणसंयुतमित्यत्रोक्तो दिव्यशब्दः श्रीरामस्य आकृ-
 त्या लक्षणांतरेण च देवतांतरसा दृश्याभावात् ब्रह्मरुद्रादिलोका-
 वाचकसन्बृहद्वस्तुध्वोदिवितिष्ठत्येकस्तेन पूर्णमिदमिति श्रु-
 त्युक्ते परमपदपर्याये परमाकाशे यर्यवस्यति तत्रत्यानियानिलक्ष-
 णानितैः संयुतं लक्षणानितु द्विभुजादीनियानितद्विग्रहे दृश्यंते
 तान्येवावगम्यंते प्रथममाकृत्यंतरेणाविर्भूयपश्चादाकृत्यंतरं-
 धृतवानिति तत्रानुक्ते तत्रैव चाजनयद्राममिति नामकरणा-
 त्पूर्वमुच्चार्यमाणं रामेति पदं स्वस्य तदनादिनामत्वं सूचयति
 अत्रापि इति रामस्य रामाख्याभुवि स्यादिति श्रुतिरपि राम-
 नाम्नोऽनादित्वं सूचयति मंत्रोऽन्वर्थादिसंज्ञक इति रामनाम्नः
 आदि संज्ञत्वं श्रूयते पुराणेषु विश्वरूपस्य ते राम विश्वेशब्दा
 हि वाचकाः तथापि रामनामेदं विश्वेषां बीजमक्षयमिति तस्य
 शब्दांतरकारणत्वं तत्राप्यविनाशित्वमुक्तं तथा सहस्रनामता-
 तुल्यं रामनामवरानने विष्णोनाम्नां सहस्राणां तुल्यः विष्णोरे-
 कैकनामैव सर्ववेदाधिक्रमं तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनाम समं-
 मतमितीदृशं बहुधा श्रुतं भगवन्नामांतरेभ्योरामनाम्न उत्कृष्टत्व-
 मन्यथाऽनुपपद्यमानं श्रीरामनाम्नः सर्वनामकारणत्वं कल्पय-
 तीति सिद्धं तस्यानादित्वमित्यतस्तद्वाच्यस्यापिशब्दांतर-
 वाच्यानां कारणत्वं सुपपन्नतरं किंच नामकरणसमयेपि गुरु-
 तस्य रामेति नामकृतवान् तस्मादिदमवगम्यते यत्तापि नीयोप-
 क्रमे रमंते योगिन इत्यनया श्रीरामनाम्नस्तद्वाच्यस्य च परब्रह्मणः

सर्वात्कृत्ये नावतारित्वं सूचितं यच्चरघुकुलेखिलंरातीत्या-
द्याभिः तस्यगौणत्वं तेनतद्वाच्यस्यावतारत्वं सूचितं तदेवभग-
वान्वाल्मीकिरपि नामकरणात्पूर्वं राममित्युच्चार्य तरयानादि-
त्वेन मुख्यत्वात् तद्वाच्यस्यावतारित्वं नामकरण समयेपित
देवोच्चार्य तस्य सादित्वेन तद्वाच्यस्यावतारत्वं चसूचित
वान् नामनामिनोस्तादात्म्य स्वीकारादिति यच्चेदं सूचितं
बालकांडे तस्यद्वैविध्यं तदेवोत्तरकांडे स्फुटीकृतं ततस्त्वमसि-
दुर्धर्षस्तस्माद्भावात्सनातनादित्यादिना तत्रापि चिन्मयस्याद्वि-
तीयस्येत्यस्यां श्रुतस्य ततस्त्वमसि दुर्धर्षस्तस्माद्भावा-
त्सनातनादित्ये तदुपवृंहणभूतं रूपस्थानां देवतानामि-
त्यादेः महार्णवेशयानोऽप्सुत्वित्यादिक मुपवृंहणं कल्पितस्य
शरीरस्येत्यस्यास्तु रावणस्य वधाकांक्षीमानुषेषु मनोदधाः
इतीदमुपवृंहणमिति विवेकः तस्मात्स्वयमवतारिणः स तएव
श्रीरामस्याजहत्स्वा कृत्यादरेवतारः तेनयत्रतत्रतदवतारत्वोक्ताव-
पिनकाचिद्धानिःविग्रहांतरनिष्ठतत्कारणत्वस्यात्रोपनिषद्यश्रवणा
दनुपपत्तेश्चतदेवंयत्रमंतेयोगिनइत्यनयासूचितंश्रीरामस्यसर्वाव-
तारित्वंतच्चिन्मयस्याद्वितीयस्यब्रह्मणोरूपकल्पनेत्याद्याभिःस्फुटी-
कृतं अथरघुकुलेअखिलंरातीत्याद्याभिः सूचितंयत्तरयावतारत्वं
तदजहत्स्वाकृत्यैवश्रीदशरथगृहाविर्भावत्वं संभावयितुं तस्यो-
पासनोपयोगिनींसेनादिकल्पना मुत्तरार्द्धेनाहकल्पितस्येति
किंचनिराकारं ब्रह्मोपाधिवशात्पंचधाभाती तीमंपक्षंपंचधाक-

ल्पनापृथक्कृतं कल्पितस्यशरीरस्येदंवाक्यं नसहते यदिनिरा-
 कारमेवब्रह्मपंचधाभासते रज्जुरिवसर्पादिरूपेणोतीदमेवश्रुते
 रभिप्रेतंस्यात्तदा राघवशरीरस्यप्यौपाधिकत्वेन कल्पनात्वसा-
 मान्यात्तद्वादि सहस्रांतहस्तवद्विग्रहांतर्गतत्वोपपत्तेःततःपृथक्के-
 नश्रुतंतत्परंवाक्यंव्यर्थस्यात् तस्मात्पंचधाकल्पनातः पृथग्भूत-
 राघवपरं वाक्यमवतारिणोब्रह्मणः साकारत्वंतस्यैवतत्तदव-
 सेरेतत्तदाकारेणाविर्भावत्वंश्रीदशस्थविषये स्वेनरूपेणाविर्भा-
 वत्वं चोपपादयति तथाचोक्तकल्पनांतर्गतद्विचतुरादिहस्त
 धारित्वस्ययुगपदेकविग्रहनिष्ठत्वानुपपत्तेः पंचधाकल्पनांतर्गत-
 द्वादि सहस्रांतहस्तवद्विग्रहाणामेकस्यापि विनिगमनाविरहा-
 त् मूलकारणाकृत्य निश्चायकत्वात्ब्रह्मणोरूपकल्पना इत्यस्य-
 संप्रहवाक्यस्यरमंतेयोगिनो नंतेसत्यानंदेचिदात्मनि इतिरामपदे-
 नासौपरंब्रह्माभिधीयते इतितत्पूर्वतनश्रुत्यायत्परंब्रह्मरामपदे-
 नाभिधीयते तस्यैव रामाख्यस्य चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणो-
 रूपकल्पने त्येवमेकवाक्यत्वात् रामाख्यब्रह्मणोमूलकारणा-
 त्वसर्वावतारित्व निश्चायकत्वात् तत्सारूप्यावतारपरत्वेनैवो-
 क्तस्य पृथक्वाक्यस्यसार्थक्यमुपपद्यते तस्मात्पंचधाकल्पनातः
 पृथग्भूत्वा कल्पितस्येतीदंवाक्यं राघवविग्रहस्यावतारिब्रह्म
 नित्यविग्रहत्वं सूचयित्वा परस्यब्रह्मणो द्विभुजादिमत्वंज्ञा-
 पयतीतिबोध्यं तस्यवाक्यस्यार्थस्त्वीदृशः तस्यचिन्मयेस्मिन्नरमं-
 तेयोगिनचिन्मयस्याद्वितीयस्येतिप्रकृतस्यब्रह्मणः श्रीरामस्य-

यत्कल्पितं लीलाया विष्कृतं अत्ररूपांतरस्याविष्करणत्वानुपपत्तेः
 प्राकृतनयनागोचरं यत्स्वात्यंतकृपया तद्गोचरीकृतं शरीरं नराकारं त-
 स्य सेनादिकल्पनाशास्त्रविद्धि कथिता ब्रह्मणा कृता वेत्यन्वयः
 कथनापदमाविष्करणार्थिक अत्र परस्वरूपस्य स्वाकृत्यैवाविर्भा-
 वत्वे कल्पितस्य शरीरस्येति शरीराविष्करणा वचनं हस्तास्त्रकल्प-
 नानुक्तिश्च लिंगं अन्यत्राकृत्यंतरेण तदा विर्भावत्वे तु द्विचत्वारि-
 त्यादिकं लिंगं न च तत्रापि रूपस्थाना मितीं दृष्ट्वा कृत्यैव तस्यादि-
 र्भावत्वं सूचयतीति वाच्यं द्विचत्वारित्यादि वचनविरोधात् द्विच-
 तुष्षडष्टादीनां हस्तानां एकस्मिन्नित्यविग्रहे युगपदाविष्करणत्वा
 संभवात् क्रमेण तत्तदाविष्करणे तु एकस्य सत्त्वकाले तदन्यस्या
 सत्त्वप्रसंगात्तत्कुतः एकविग्रहस्य युगपदनेकरूपत्वासंभवात्
 विलक्षणशक्तिमतो युगात्पृथक्पृथगनेकरूपधारित्व संभवेऽपि ते-
 ष्वादिविग्रहव्यतिरिक्तानामन्येषां सादिमत्त्वेन घटादि वदन् नित्यत्व
 प्रसंगादतोरूपस्थानामित्यस्य भामानत्रार्थिकत्वोपपत्तेः किंच रूप-
 स्थानाभितिसमस्तावतार परकल्पना वाक्यमुपक्रम्य ब्रह्मण्येवं-
 हि पंचधेत्युपसंहृत्य च पश्चात्तत्पृथक्त्वेन कल्पितस्य शरीरस्येत्यव-
 तारांतरपरं यद्वचनं श्रूयते तदप्यवतारांतरेभ्योऽस्यावतारस्यैव
 लक्षण्यं सूचयित्वा स्वावतारिसारूप्यमुपपादयति स्फुटयति हि-
 द्विचत्वारिषडष्टादशद्वादशे त्यादिवाक्यं कारणविग्रहादवता-
 रांतराणामा कृत्यंतरत्वं द्विचतुर्भुजादिमतां परस्पर विरुद्धरूपा-
 णामेकस्मिन्नित्यविग्रहे युगपत्स्थितेरसंभवात् क्रमेण तत्तद्रूप

धारणोष्कस्यसत्त्वकाले तदन्येषामसत्त्वप्रसत्तेः सर्वेषामनादित्वं
 स्वीकारेमूलकारणं वनव्याघातात् बहूनां द्वयोर्वामूलकारणत्वा-
 नुपपत्तेः सिद्धान्तेतुरूपस्थानामितिपदंरूपेतिष्ठंतीति निरुक्त्या
 भानमात्रार्थकं सत्कारणं विग्रहे सर्वेषां द्विचतुर्भुजादि मद्भि-
 ग्रहाणांभानमात्रत्वं भानस्यचसार्वदिकत्वं सूचयति स्मर्यते
 चतथैव मणिर्यथाविभागेननीलपीतादिभिर्युतः रूपभेदमवा-
 प्नोतिध्यानभेदात्तथाच्युत इतिरामस्यैवकलांशाद्वैश्ववताराभ-
 वंतिहि कोटिकोटिश्वकार्यार्थेसिंधौवीचीवदैमुने इतिचनचा य-
 थार्थकंतद्वितिवाच्यंपक्षांतरस्य युगपदक्रमेणवेतिपक्षद्वयेदर्शित
 दोषप्रस्तत्वात् तस्मात्तेषांतत्रभान मात्रत्वंमणिर्यथाविभागेनेति
 वचनान्मंतव्यंभानस्यचनित्यत्वं सर्वेनित्याः शास्वताश्चदेहा-
 स्तस्यपरात्मनः इतिवचनात् अनयोःस्मृतिवचनयोः स्फुटविश-
 द्धार्थकत्वेनप्रतीयमानयोरन्यतरस्यप्रमाणात्वेतदन्यतरस्य बाधा
 दुक्तरीत्यैकैकवाक्यतोपपत्तेः यद्यपिविशिष्टशक्तित्वेनैश्वरस्य-
 सौभरिशरीरवत् युगपत्तविलक्षणं बहुविग्रहधारित्वमप्युपप-
 द्यतेतथापिभानमात्रार्थकत्वपक्षेमणोर्द्विष्टांतःसुतरामुपपद्यतेदोषा-
 नाक्रांतश्चसःपक्षांतरस्तुयुगपत्क्रमेणेत्युक्तदोषद्वयग्रस्तः यदितु-
 विशिष्टशक्तिमत्त्वेनान्यथा कर्तुंसमर्थस्य परमेश्वरस्यमृत्योरपिमा-
 रकत्वेन तत्परतंत्रत्वाभावात्तद्धृतविग्रहाणामप्यविनाशित्वेननि-
 त्यत्वंमन्यते तदापियुगपत्क्रमेणवाधृतानांविग्रहाणांधारकत्वं-
 श्रीरामाख्येब्रह्मण्येवपर्यवस्यतिब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिश्रुतेःपर-

न्तुसर्वेषामनादित्वंसमानं नोपपद्यतेतत्तत्काले तत्तदवतारपर
पुराणवचनविरोधात् लीलाविभूत्याविर्भादपरंतत्तद्वचनमितिचे
त्तदामूलकारणत्ववचनव्याघातः तस्यद्वित्रिनिष्ठत्वानुपपत्तेः
तत्रविनिगमनाविरहात्समेपुसर्वेष्वेकस्यतदनुपपत्तेश्च चिन्मय-
स्याद्वितीयस्यब्रह्मणइत्येकनिष्ठावतारित्व परश्रुतिविरोधाच्च-
कथंचिदपिनोपपद्यते तत्विशिष्टशक्तिमतः सर्वमुपपद्यते इति
चेन्नअनुभवयुक्तिसहकृतब्रह्मनिष्ठावतारित्व परश्रुतिविरोधेन-
त्वत्कल्पनायाः अप्रमाणात्वात् तस्मात्श्रुतिस्मृतिवलात्प्रकृतं-
रामपदाभिधेयं ब्रह्मश्रौतद्विभुजादिमत्सर्वावतारिस्वनित्वविग्रहं
रूपांतरेणकल्पयतिभासयतियथादिदीयस्वस्वरूपदीपांतरेणभा-
सयतितद्वत्स्वनित्यरूपेणस्वस्था नस्थः सन्नविष्णुमत्स्यादिरूपो
भूत्वोपासकानांकार्यार्थमात्राविर्भवतीत्यर्थः विष्णुत्वमुपजग्मि-
वानित्यादिस्मृतेः तथारूपस्थानांदेवानांपुंस्त्र्यंगास्यादिकल्पने
त्यत्रापिस्वयंरामाख्यं ब्रह्मविष्णवादिरूपंभवति सीतांस्वपत्नीं-
लक्ष्म्यादिरूपेणकल्पयति तांलक्ष्म्यादिरूपांभावयतीत्येतत्स्वां
गानिवतुभुजादिविष्णवाद्यंगरूपेणकल्पयतिस्वास्त्राणिशंखादि-
रूपेणकल्पयतीत्येवमुत्तरत्रापियथासंभवमूह्यं ब्रह्मणोरूपक-
ल्पनोपासकानां कार्यार्थमित्यादिश्रुतिवलात् अस्मिन्पक्षे-
यथाह्यादिप्रदीपेनसर्वदीपप्रबोधनं तथा सर्वावताराणामवता-
रीरघूत्तम इत्यादिवचनंप्रकृतश्रुत्यर्थोपवृंहकत्वेनज्ञेयंकिंचात्र
कथिता इतिश्रुतिवलात्त्वशिष्टसंहितादौहनुमदादीनां नित्य-

विभूतावपिस्थितेः स्मरणाच्चवेदार्थज्ञैः शिष्टैर्यस्यभगवद्विग्रह-
 स्ययेयादृशांश्चांगवाहनशक्तिसेनादयरतत्रतत्रकथिता स्तेता-
 दृशास्ततः सहस्रगुणाधिकतेजसश्चनित्यविभूतिस्था इत्यनुमे-
 याः तथाचात्रश्रीराधवस्य च त्वर्चित्वप्रसिद्धतत्पार्षदादीनां पा-
 र्षदान्तरेभ्य उत्कृष्टतोपपत्तेः तन्मूलकश्रुतिभिः प्रिसिद्ध्यनुरो-
 धाच्च नित्यविभूतावपितस्य सर्वाभगवद्विग्रहोत्कृष्टतोपपत्त्या
 सर्वावतारित्वं तदस्त्राद्युत्कृष्टत्व परपौरुषेय वचसा मपिश्रुति
 मूलकत्वेन स्वार्थं प्रमाणत्वं निर्वाधं अवतारिसंवाधिनामपि
 तदवतारसंवाधिभ्य उत्कृष्टतोपपत्तेः सर्वाण्यपि सर्वावतारि
 रामाख्यब्रह्मस्वरूपायुधादि परत्व परवचनानि यथा श्रुतमवा
 धितार्थानि मन्तव्यानीति न च ब्रह्मणोरूपकल्पेनति रामाख्य
 ब्रह्मनिष्ठं सर्वावतारित्व श्रुतिवत् उपनिषदंतरेपि भगन्नामां
 तस्वाच्यावतारित्व वाक्यंश्रूयते यद्वाक्यं तदन्यस्याप्य
 वतारित्वमुपपादयत्सत्ब्रह्मणोरूपकल्पने त्यादिप्रवलश्रुतिवि-
 रोधेनाप्रमाणाता मित्रगच्छत्सत्त्वप्रमाणत्वोपपत्ताये उक्तप्रवल-
 श्रुत्यनुरोधिसत्त्वोदरगतावतारित्वपरनारायणादिशब्दस्यरामा-
 ख्यब्रह्मपर्यवसायित्वसूचनद्वाराप्रमाणत्वं गच्छेत्किंतुश्रूयते तत्र
 तत्रोपनिषदितत्तन्नामकस्यजगत्कारणत्वमात्रं तथाहि गोपालो-
 पनिषदि कदापःलात्पृथिवी त्यादिनाश्रीकृष्णाख्यस्य पृथिव्या
 द्युत्पत्तिहेतुत्वंतथा मथुरायांस्थितिब्रह्मन्सर्वदामेभविष्यतितस्या-
 मधिष्ठितः कृष्णरूपीपूज्यस्त्वयासद्वेत्यादि नातुस्यनारायणा-

रुद्रस्य प्रलयावधित्वं श्रवणादुभयविधुश्च्युतोः परस्परं विरोधेना-
 प्रमायतास्यात्सिद्धान्ते तु नारायणोद्भूतो जायते इति नारायणज-
 त्वेन रुद्रस्य सर्वकारणत्वं नुपपत्तेः कारणवाक्यगत रुद्रशब्दस्य सर्व-
 शाखाप्रत्ययन्यायेन परमात्मवाचकत्वोपपत्तेः सरुद्रशब्दोऽपि का-
 रणवाक्यगत नारायणशब्दबोधितस्य रामाख्यब्रह्मणः प्रल-
 यावधित्वे पर्यायम्यति एकोहवै नारायण आसीदिति देवाहवै
 स्वर्गलोकमिति उभयोऽपनिषदोः प्रसिद्धार्थकयोः हवै इति-
 पदयोः श्रवणान्त्योरितरोपनिषद इतरानुवादकत्वानुपपत्त्या
 द्वयोरप्युपनिषदोः ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनिरनुवादकश्रुत्यनु-
 वादकत्वोपपत्ते रितिनकश्चिद्विरोधः वस्तुतस्तु नेमानारायण-
 नृसिंहगोपाल रुद्राद्युपनिषदः अवतारित्वं विषयकाः नापि
 परविभूतिविषयकाः किंतु लीलाविभूति विषयकाः सत्यो नारा-
 यणरुद्रादिशब्दाभिहितस्य प्रलयावधित्वं बोधयन्त्य स्तस्मा-
 द्ब्रह्माद्युत्पत्तिसूचनद्वारा तस्य जगत्कारणत्वेन भजनीयत्वं द्यो-
 तयन्ति ननु एकोहवै पूर्वो नारायणो देवो यस्मिं लोकाश्चोताश्च प्रोताश्च
 तस्य हृत्पद्माज्जातोऽज्योनिस्तपयित्वा तस्मै वरंददौ सहांवाचा
 ज्योनिर्वोऽवताराणां श्रेष्ठो वतारः को भवतीति गोपालतापनी-
 योपनिषदि नारायणस्यावतारित्वं श्रूयते इति चेत्सत्यं तथापि-
 तत्रावतारत्वविषयं बहुवचनं एकां हिरुद्रायजंति द्वितीयां हि
 ब्रह्मायजतीत्याद्युक्त रुद्रादिपूज्यमथुरावनस्यस्थ द्वादशमूर्त्तिपरं
 तन्मध्ये कृष्णावतारस्य श्रेष्ठत्वद्योतकं च भवति वोऽवताराणां

मध्ये श्रेष्ठोऽवतारकोभयति यंस्मृत्यामुक्ताश्चस्मास्संसारादुद्भवं-
 तीति ब्रह्मप्रश्नवाक्येतदवतारमध्यगतश्रेष्ठावतारमृतेमोक्षहे-
 तुत्वश्रवणात् तदुत्तरभूतेनारायणवाक्येपि तांहियेयजन्तिते-
 मृत्युन्तरंतिमुक्तिं लभन्ते इत्यादिनातासुद्वादशसुतन्मुक्तिषुमध्ये-
 भूमिस्थित्ये नोक्तस्यैकस्यकृष्णस्यैवयाजकानांमुक्तिप्राप्तिवचनेन
 सर्वावतारेषुकृष्णावतारस्य श्रेष्ठत्वद्योतनाच्च तत्रमत्स्यकूर्मादि
 नामाश्रवणाच्चशास्त्रांतरेमत्स्यादिभक्तानां मोक्षाश्रवणाच्च नम
 त्स्यादिमाधारणेनमुक्तिप्रदत्वेनहेतुनामत्स्यादियः श्रीकृष्णश्रे-
 ष्ठद्योतकत्वं तयोःप्रश्नःतदुत्तरवाक्योरुपपद्यतेकिंतुमथुरादनस्थ
 रुद्रादिपूज्यैकादशमूर्तिभ्यः एवअथवा गोपालोहमजोनित्यः
 प्रद्युम्नोहंसनातन इत्याद्युक्तेषुनारायणावतारेषुप्रद्युम्नादिभ्यो-
 गोपालस्यश्रेष्ठत्वद्योतकंभवतुप्रद्युम्नादीनांप्रत्येकंगुणद्वयदत्त्वेन-
 मुक्त्यर्थोपास्यत्वानुपपत्तेस्तदश्रवणाच्चतस्मादि श्रीकृष्णस्याव-
 तारश्रेष्ठत्वज्ञापनायास्यवाक्यस्यप्रवृत्तेः श्रीकृष्ण निष्ठावतार
 श्रेष्ठत्वविधायक मिदंवाक्यं ननारायण स्यादतारित्व-
 विधायकमुभयविधाने विधेयभेदापत्तेः तर्ह्यर्थसिद्ध-
 तदवतारित्वमितिचेन्न एकोहवैपूर्वं नारायणोदेव इति
 प्रसिद्धार्थकहवै पदाभ्यामस्यावाक्यस्यावाक्यांतरप्रसिद्धा-
 र्थायनुवादकत्वोपपत्तेः नाराणोपनिषदि महोपनिषदि बृहन्ना-
 रायणोपनि च नारायणा परावतारित्ववचनाश्रुतेश्च यदितुना-
 रायणस्यावतारित्वं श्रुत्यभिप्रेतंस्यात् तदातिसृषूपनिषत्सुमध्ये

कस्यामपिस्वोपनिषदिनारायणस्यावतारित्वमुक्तं स्यात् यदि तु-
गोपालतापनीय वाक्यबलेन तदवतारित्वं स्थाप्यते तदा तस्य-
हृत्पद्माज्जातोऽज्योनिरिति तन्नाभिजपद्मत्वेन तत्पद्मजातब्रह्म-
त्वेन च लिंगेन लोकश्चातत्त्वपोतत्त्वलिंगेन च गोपालतापनी-
य नारायणावतारित्वपरवाक्यस्य क्षीराब्धिं शायिपरत्वोपपत्तेः
ॐ क्षीरार्णवशायिनं नृकेशरिणमिति नृसिंहोपनिषदिः फुटं
तस्य क्षीराब्धिं शायित्वं श्रुतेः पुराणेषु जगृहेऽपौरुषं रूपं भग-
वान्महदादिभिः सम्भृतं षोडशकलमादौ लोकसि सृज्या
यस्यांभसि शयानस्य योगनिद्रामुपेयुषः नाभिहृदाम्बुजादासी
ब्रह्मालोकपितामहः यस्यावयव संस्थानैः कल्पितो लोक-
विस्तरः एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्ययमित्यत्र य-
स्यावयव संस्थानैरिति जलाशाप्य वयवेषु लोकोतत्त्व
त्पोतत्त्व स्मरणात्तन्नाभि हृदाम्बुजात्स्फुटं ब्रह्मोत्पत्तिस्म-
रणाच्च वेदपुराणवाक्ययोरेकार्थ्यावगत्या तद्गतनारायणश-
ब्दस्य क्षीराब्धिं शायिपरत्वं निश्चयात् आपो नारा इति प्रोक्ता आपो
वैनरसूनवः अयनंतस्य ताः पूर्वतेन नारायणं स्मृत इति तदर्थक-
नारायणशब्द निरुक्तिपरस्मृतेश्च एष नारायणः साक्षात्क्षीराब्धि
निकेतनः नागपथिकमुत्सृज्येहागतो मथुरापुरी मितितथैव स्मर-
णाच्चावतारिनारायणस्य क्षीराब्धिं शायित्वं निश्चयात्क्षीराब्धि
शायिनस्तु जगृहेऽपौरुषरूपमादाविति हरिप्रथमावतारवोक्त्या-
मुख्यावतारित्वानुपपत्तेः तन्निष्ठावतारित्ववचनस्य नृसिंहादि

निष्ठप्रातीतिक बुद्धिनिरासार्थकत्वेनान्यथासिद्धेर्नतत्रत्यमवता-
 रित्ववचनंस्वार्थमुख्यमित्यवधेयं किंच गोपालोपनिषद्वाक्य-
 स्यब्रह्मणोरूपकल्पने त्यादिवाक्यानुसारेण नेतव्याच्चतत्कुतः
 तत्रहवैइत्याभ्यांप्रसिद्धानुवादकत्वेनतस्यावतारि ब्रह्मानुवा-
 दकत्वोपपत्तेः नचतस्यप्रसिद्धानुवादकत्वेपिनारायणो पनिप-
 द्वाक्यश्रुतनारायणानुवादकत्वं स्यादिति वाच्यं तस्यापि क्षीरा-
 विधशायित्वोपपत्त्यामुख्यावतारित्वानुपपत्तेः ननुनारायणोपनि-
 षदि च क्षीराविधशायिलिंगनोपलभ्यते इतिचेन्न नारायणा-
 द्ब्रह्माजायते इतितस्माद्ब्रह्मोत्पत्ते रेवतत्क्षीराविधशायित्वलिं-
 गत्वावगमात् पुनः अनुवादकवाक्य दृष्टस्यक्षीराविधशायि-
 लिंगस्य तस्य हृत्पद्माज्जातोवज्योनिरित्यादेरनुवाद्य वाक्यस्य
 नारायणलिंगत्वोपपत्ते श्चकुतः वाक्यद्वय प्रतिपाद्ययो नारा-
 यणयोः शब्दतोर्यतश्चैकत्वावगमात्तत्तदुपनिषत्प्रतिपाद्यस्य
 नारायणस्य कारण वाक्यगतस्योक्तरीत्या क्षीराविधशायि-
 त्वोपपत्तेः क्षीराविधशायिनस्तुहरिप्रथमावतारत्वस्मृत्यामुख्या-
 वतारित्वानुपपत्तेः ब्रह्मनारायणयोरेकस्यैवमुख्यावतारित्वोप-
 पत्तेश्च ब्रह्मपरवाक्यस्यद्वयादि सहस्रान्त हस्तवदशेषाव-
 तारि विषयकत्वेन प्रबलात् नारायण परवाक्यस्य गोपाल-
 तापनीयदृष्टस्य नृसिंहतापनीय दृष्टस्य च तदन्यत्र दृष्टस्य
 वामत्स्याद्यशेषावताराविषयकत्वेनतदल्पविषयत्वेनदुर्बलत्वा-
 त्तत्तद्वाक्यदृष्टयोः श्री कृष्णानृसिंहयोरवतारांतरोपलक्षकत्व-

स्वीकारेपि तस्य तस्य नारायणपरवाक्यस्य तदुर्बलत्वोपपत्तेः
 दुर्बलस्यतु स्वप्रबलवाक्य विरोधेनाप्रमाण्यं प्राप्तस्येवप्रबला-
 नुरोधेनैवप्रमाणत्वोपपत्तेः पुनः नारायण परवाक्येहैव इति
 प्रसिद्धार्थकपदश्रवणेन तस्यकरय चिदनुवादकत्वावगमात्
 ब्रह्मपरवाक्ये तादृशपदाश्रुत्यातस्यतदनुपपत्तेश्च गोपालताप-
 नीय नारायण परवाक्यस्य तस्य नारायणोपनिषद्ब्रह्मा-
 रायणोपनिषच्छ्रुतनारायणानुवादकत्व स्वीकारेपिन नारायण
 स्यावतारित्वमुपपद्यते अवतारित्वस्यद्विप्रत्वानुपपत्तेरुत्तरी-
 त्यानारायणपरवाक्यस्यब्रह्मपरवाक्यतोदुर्बलत्वाच्चकारणवा-
 क्यस्यविशेष्यस्य ब्रह्मशब्दस्य नारायणादिपदविशेषणात्वा
 नुपपत्तेश्च परिशेषात्कारण वाक्यस्य नारायणशब्दस्यैव
 ब्रह्मपरत्वोपपत्त्यापि नारायणसहस्रनाम सदृशस्यप्रणवकारण-
 स्यरामशब्दस्य विरोधेन तस्यनारायणशब्दस्य ब्रह्ममुख्यवाच-
 कत्वानुपपत्तेश्च श्रीरामतापनीयोपनिषदिप्रणवकारणरामशब्दा-
 मिहितस्यब्रह्मणः सर्वावतारित्वप्रसिद्धेः सर्वास्वप्युपनिषत्सु-
 तस्यैवसर्वावतारित्वोपपत्तेश्च सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन सर्वे-
 पिशकलोपनिषत्कारणपरवाक्यगताःनारायणादयः शब्दाः
 रामाख्येसर्वावतारिणिब्रह्मणिपर्यवस्यतस्यैवसर्वत्रसर्वावतारि-
 त्वद्योतयतीत्यवगम्यते नन्वेवंचेत्तर्हि पुराणादौनारायणस्य-
 राधवकारणत्वोक्तेः सर्वोत्कृष्ट रामशब्दस्य सर्वकारणवाचक
 त्वयोग्याच्च तादृशोरामशब्दोपि सर्वाशाखाप्रत्ययन्यायेन नारा-

यणो पर्यावस्य तस्यैव सर्वोत्कृष्टत्वमुपपादयतीतिवाच्यमिति चेन्न पौराणिक विवादे वैदिकस्य सर्वशाखाप्रत्यय न्यायस्य प्रबृत्यनुपपत्तेः वैदिक विवादेतु सर्वोत्कृष्टकारणा वाक्यगते रामाख्येपरेब्रह्मण्येवसर्वेषां कारणावाक्यगतानां विशेषशब्दानां सर्वशाखाप्रत्यय न्यायेन पर्यावसानत्वोपपत्तेश्च पौराणिक नारायण कारणात्वस्यान्यथा सिद्धेसामान्यभूतपशु शब्दस्य विशेषभूतछागशब्द वाच्ये पर्यावसानत्व दर्शनेन सामान्य शब्दानामेव सर्वेषां स्वसमानविशेषशब्दवाच्ये पर्यावसानत्व योग्यात्तथा मूलकारणात्वस्य द्विनिष्ठ त्वानुपपत्त्या तत्पराणामपि विशेषशब्दानां कारणा वाक्य गतानां स्वोत्कृष्टशब्दानुरोधेनसर्वशाखाप्रत्ययन्यायात् तद्वाच्ये पर्यावसानत्वयोग्यत्वे सति सर्वोत्कृष्टत्वेन श्रुतस्यविशेष शब्दस्य कारणात्वेन श्रुतेपि स्वनिकृष्ट शब्दवाच्ये पर्यावसानत्वायोग्यात् तदश्रवणाच्चातः सर्वोत्कृष्टस्य रामशब्दस्य स्ववाच्याभेद दृष्ट्यातत्कार्यभूत नारायणादि वाचकत्वोपपत्तावपि मुख्ययावृत्त्या नारायणादि शब्दानुरोधेनवातस्य तत्तद्वाचकत्वानुपपत्तेः अन्यथा नारायणादि शब्दनिष्ठक्षीराब्धिशय्यादिमुख्यवाचकत्ववाधेन रामशब्दस्यैवतन्मुख्यवाचकत्वोपपत्तेः रामनामैवजगत्कारणात्वेनोक्तानां क्षीरार्णवशय्यादीनां ख्यातित्वोपपत्त्या नारायणादिशब्दानां तद्वाचकत्व निरवकाशत्वापपत्तेः ननुस्यात्तर्हि नारायणकारणात्वापर वचन विरोधेन रामनामपरत्व-

स्यान्यथासिद्धिर्यथानिवर्धि नारायणस्य कारणत्वमुपपद्येतेति चेन्न भगवन्नाममाहात्म्येऽर्थावादत्वानुपपत्त्या तदन्यथासिद्धे-
 दुर्वचनत्वात् ननु तथापि वाचकानां मध्ये रामनाम्नः वा-
 च्यानां मध्ये नारायणस्य सर्वकारणत्वमस्तु वेद पुराणादिषु
 तथा श्रवणादिति चेन्नैतदप्युपपद्यते भगवन्नामनामिनोऽस्ती-
 दात्म्यभाव श्रुतिभिर्भूयोऽतृकृष्टत्वस्यापकृष्टत्वरय वासमान
 त्वोपपत्तेः ततस्तु मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्त्या राम-
 नारायण शब्दवाच्ययोर्भूयोऽतृकृष्टत्वानुपपत्तेः रामनाम
 महिम्न्यर्थावादत्व वचनाभावेन तदन्यथासिद्धेर्दुरुक्तितया
 तत्सर्वोत्कृष्टत्वस्य निर्वाधात्तद्विरोधेन तदपकृष्ट नारायणादि-
 शब्दवाच्यस्य तद्वाच्य कारणत्वानुपपत्त्या नारायणादि कार-
 णत्वस्यैवान्यथा सिद्ध्युपपत्तेस्तदपि कथमिति चेत्कारणवाक्य-
 गतनारायणशब्दस्य तत्रत्यैः जगदोतत्वप्रोतत्वाज्ज्योन्तित्वादि-
 भिः प्रदर्शितक्षीरार्णवशायिलिङ्गैः पूर्वोक्तरीत्या क्षीराब्धिशायि
 परत्वोपपत्तेः क्षीराब्धिशायिनस्तु हरिप्रथमावतारत्वोक्त्या
 मुख्यावतारित्वानुपपत्तेरसकृदुक्तत्वात् विषावाद्यवतारित्वस्य
 श्रुतिविरोधेन तत्प्रकरणापूर्वापरवचनविरोधेनान्यथासिद्धेर्दर्शि-
 तत्वाच्च श्रीरामनामतद्वाच्ययोः सर्वोत्कृष्टतायाः समानत्वश्रवणा-
 त्तदेकमुख्यावतारित्वोपपत्तेश्च श्रूयते च तयोः सर्वोत्कृष्ट्यंसमानं
 रमन्ते योगिनोऽनन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि इति रामपदेनासौ परब्रह्मा

भिधीयतेचिन्मयस्याद्वितीयस्यनिष्कलस्याशरीरिणः उपासकानां
कार्यार्थब्रह्मणोरूपकल्पना ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवान्यत्प-
रंब्रह्मयोब्रह्माविष्णुरीश्वरः येमत्स्यकूर्माद्याः योब्रह्मांडस्यांतर्वहि-
र्व्याप्तोतीत्यादि नामिपक्षे नामपक्षेतुब्रह्मादीनांवाचकोयं स्वभू-
ज्योतिर्मयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनदेमोयस्यसृष्टिस्थि-
ति लयस्यच कारणत्वेनचिच्छक्त्यारजः सत्वतमोगुणौ सर्व-
वाच्यस्यवाचकः इत्योमितीति चएतदेवोपास्यमिति ज्ञेयमितिच
एतत्तारकंब्रह्मणोनित्यमधीते सपानानंतरति श्रीरामस्यमनुका-
श्यांजजापवृषभध्वजः इत्यादिकंतथैव स्मर्यतेस्मच श्रीरामस्य-
कलांशाद्वै अवताराभवंतिहि कोटिकोटिश्चकार्यार्थे सिंधौवी-
चीव्रवैमुने इति अस्मत्प्रसादसुमुखः कलपाकलेशइति कलाव-
तीर्णौयुवयोर्दिद्वद्गुणाइत्युक्तानां कलानामीशः कलेशः इतिनै-
तद्यशोरेषुपतेः सुरयांचयात्तलीलातनोर्ह्यधिकसाम्यविमुक्तधा-
म्न इति नाम पक्षेनामिपक्षेतु सहस्रनामतातुल्यंरामनाम वरा-
नने विष्णोर्नाम्नां सहस्राणांतुल्यण्महामनुः अनंताभगवन्मं-
त्रा नानेनतुसमाकृताः विष्णोरेकैकनामैव सर्ववेदाधिकंमंत
तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनाम समंमंतं जपतः सर्ववेदांश्चसर्वमं-
त्राश्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणंपुण्यं रामनाम्नैवलभ्यते नाराय-
णादिनामानिकीर्तितानिवहून्यपि अत्मातेषांचसर्वेषांरामनाम-
प्रकाशक इत्यादि तदेवमत्रवाच्यवाचकयोः सर्वोत्कृष्ट्यसमा-
नत्वश्रवणात् रामनाम्नोमहिम्नः भगवन्नामांतरेभ्यः सहस्र-

गुणाधिक्यश्रवणात्तद्वाधकाऽभावाच्चतद्वाच्यस्यश्रुतस्मृतं च-
 सर्वावतारित्वं निर्वाधमुपपद्यतेतन्नामांतराणांतुभगवन्नामांत-
 रेभ्यस्तदाधि क्यानुक्तेस्तत्तद्वाच्यानां विश्वादीनांयच्छ्रुयतेरम-
 र्येतैवावतारित्वं तस्यरामनाम महात्म्यविरोधेनतत्तदतारविष-
 यक मनुष्यत्वमत्यत्वनृसिंहत्वादिबुद्धिनिरासार्थकत्वेनान्यथा
 सिद्धिर्द्रष्टव्यागोपालतापनीयोपनिषदि श्रुतस्यकृष्णावतारिणो
 नारायणस्यनाम्नः स्वावतारभूतकृष्णानाम्नोन्यूनत्वानुपपत्तेस्त
 द्विरोधेनश्रीकृष्णानाम्नि सहस्रनामसमत्वविधायकब्रह्मवैवर्त्ता-
 दिवचनानामप्रमाणं पूर्वमेवदर्शितमितिनामांतर वाच्यस्या-
 वतारित्वमुपपद्यते ननुविष्णुनारायणाद्यवतारित्वस्यान्यथासिद्धि
 वक्तुमशक्यं तथा श्रीरामपरावतारित्ववचनमप्यन्यथासिद्धेदितिचे-
 न्न श्रीरामस्यसर्वथारधुकुलानुकूलमानुषाचारकारित्वात् आ-
 त्मानंमानुषंमन्ये रामंदशरथात्मजमितिस्वविषयक मानुषत्वो-
 क्त्यास्वैश्वरत्वाद्धादिकत्वाच्चशास्त्रकाराणांतत्प्राप्तमानुषत्वं बुद्धि
 निवृत्तये तदीश्वरत्व बोधकविष्णुनारायणाद्यवतारत्व विधाय-
 कवचनानां जज्ञेविष्णुः सनातनः रामोनारायणः साक्षादि-
 त्यादि नामवश्यंवक्तव्यत्वाच्च तन्निष्ठावतारित्वावलंबेन
 विष्ण्वादिगतानिष्ठ बुद्धिनिवृत्त्यनुपपत्तेः कुतइतिचेत् विष्ण-
 वादीनामीश्वरत्व प्रसिद्ध्यातत्रमानुषत्वादि बुद्धेरप्राप्तत्वात्
 अप्राप्तस्य निषेधायोग्याच्च तन्निरासार्थकत्वेन श्रीरामनिष्ठाव
 तारित्व वचनस्यान्यथा सिद्धानुपपत्तेः नापित्वकारणभेद

दृष्ट्यातद्विषयकमवतारित्व वचनंप्रवृत्त मितिवाच्यं भग-
वदपरिमितनामाधिकनामधेयस्य श्रीरामस्य स्वनामापकृष्ट-
नाम वाच्यावतारत्वानुपत्तेः नापिकारणवाक्यगत ब्रह्मशब्दा-
भिधेयः कश्चिदन्यस्तत्परत्वेन ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्याद्याश्रुतिः
संभावनीयेत्याशङ्कनीयं सर्वासांश्रीरामोपनिषच्छ्रुतीनां श्रीराम-
परत्वमुद्दिश्यप्रवृत्तेः शास्त्रतात्पर्यनिर्णायकैरूपक्रमोपसंहाराभ्या-
सादि लिंगैस्तत्रत्यब्रह्मशब्दस्य श्रीरामपरत्वनिश्चयाच्च तस्मा-
दनुवाद कान्यथा सिद्ध्यादि दोषानाक्रांतास्वोपनिषदि पठिता
द्व्यादिसहस्रांत हस्तब्रह्मगवद्विग्रहाणां श्रीरामावतारत्वबोधि
केयं श्रुति रपि श्रीरामस्यसर्वोत्कृष्टत्व विधाने विजयते इति
चिंतनीयं मुमतिभिः तदेवं परोपनिषच्छ्रुतस्य नारायणावतारि-
त्वं वचनस्योक्तरीत्यान्यथा सिद्ध्युपपत्तेः स्वस्वोपनिषत्सुरामा-
ख्यब्रह्मव्यतिरिक्तस्यावतारित्वा श्रवणात्तदुपवृंहणभूतेतिहास
पुराणादिषु श्रुतमपितदन्य विषयकमवतारित्व वचनं मुख्य
वृत्त्योपपद्यते यतोऽतस्तद्देदमूलकत्वेना प्रमाणमिति वक्तव्ये-
पिवेदार्थज्ञ प्रणीतत्वेनांगीकृत्यापि अन्यथानेतव्यां तथाच
कानिचत्कृष्णादि विषयकान्यवतारित्व वचनानि योधत्तेसर्व
भूतानामभवायोशतीस्तनू रित्यादीनि तत्कारणभेद दृष्ट्या
तत्रप्रयुज्यमानानि तत्रतत्र रुच्युत्यादनार्थकानि कानिचित्
विष्णुनारायण विषयकावतारित्व वचनानि मत्त्यकूर्मवराह
नृसिंह रामकृष्णाद्यवतारत्व वादीनिसंतियानि तानितत्रतत्र-

प्रातीतिक प्राकृतमत्स्यत्व कूर्मत्ववराहत्व नृसिंहत्वमनुष्यत्वादि
 बुद्धिनिरासार्थकत्वेन सार्थकतयान्यथा सिद्धानि नेमेमत्स्यादयः
 प्राकृताः किंतु विष्ण्वाद्यवतारत्वेन परमेश्वराइत्येवं इत्थं हि जज्ञे
 विष्णुः सनातनः रामो नारायणः साक्षादित्याद्युक्तस्य विष्णवा-
 दिकारणत्वस्य तत्तदुपनिषत्सु तथाऽश्रुतस्यावेद मूलकत्वे
 नान्यथा सिद्ध्युपपत्तेः स्वोपनिषत्प्रतिपादितं श्रीरामाख्य स्य-
 ब्रह्मणाः सर्वावतारित्वं तात्त्विकं निश्चित्य स एव यस्मिन्
 कस्मिंश्चिद्विग्रहे स्वयं वा साक्षत्सर्वैः सर्वदोषासनीयस्तरस्यैकस्यै-
 वोपासनया तत्समस्तावतारोपासनासिद्धेः तन्मंत्रैकजपेनैवाशेष
 भगवन्मंत्र जपोपपत्तेश्चेत्येतदर्थं तन्मंत्रस्य सर्वाचकत्वप्रका-
 शयति ब्रह्मादीनां वाचकोयमिति स्फुटयामासार्थं भगवान्
 गिरिजापतिः जपतः सर्ववेदांश्च सर्वमंत्रांश्च पार्षति तस्मात्कोटि
 गुणां पुराणं रामनाम्नैवलभ्यत इति तद्वन्मंत्राश्च वेदाश्च रकारेषु
 व्यवस्थिताः इति च एतदर्थमेवोत्तरं तापनीयेष्वयमंत्रयोः पास-
 नापरवाक्ये एवकारेण मंत्रांतरोपासनानां व्यवच्छेदयति एत-
 देवोपास्यमिति ज्ञेय मिति चेति संक्षेपः १० न नू
 पासनं न स्वरूपोपासनामात्रेण सिध्यति किंतु मंत्रानुष्ठाने ना-
 पीत्याशंक्य बहुस्वरूपोपासनानुपत्तिवत् बहुमंत्रानुष्ठानानुपपत्ति-
 मप्याशंक्य समस्तोपास्यकारणौ कोपासनया तद्विज्ञानेन च
 समस्तं कार्यं स्वरूपोपासना विज्ञानवत् अस्य कारणवाचकस्य त-
 त्कार्यमात्रवाचकत्वोपपत्तेरस्यैकस्यैव जपेन विज्ञानेन च सर्वमंत्रा

जन्ताविज्ञाताईचतत्तन् मंत्रवाच्याउपासिताश्चस्यु रित्येतदर्थं
श्रीराममंत्रस्यसर्ववाचकत्वंवदनंतज्जपंविधत्ते ब्रह्मादीनांवाच-
कायमिति

ब्रह्मादीनांवाचकोयं मंत्रोऽन्वर्थादिसंज्ञकः
जप्तव्यो मंत्रिणानैनंविनादेवः प्रसीदति॥११॥

अयंवक्ष्यमाणः षडक्षरोमंत्रः अन्वर्थादिसंज्ञकः इत्य-
न्वयः वाचकतया सर्वानर्थान्वाच्यान् अनुगताद्यादिः सना-
तनभूतामर्थानुगत्येपि सर्ववाच्यवाचकत्वेन तन्नामांतर कार-
णात्वापत्त्यामर्थश्रेष्ठारामेतिसेज्ञायस्मिन्सोऽन्वर्थादि संज्ञकः
“ शेषाद्विभाषेतिबहुव्रीहौकः ” प्रत्ययः यद्वाअनुगताः सर्वे
ब्रह्मादयोऽर्थायस्यां सान्वर्था अन्वर्था चामावादि संज्ञाचय-
स्मिन्मंत्रे सअन्वर्थादिसंज्ञकः सर्वशब्दवाच्यवाचकत्वश्रुतेः
सर्वेषांवीजमक्षयमिति सर्वशब्दवीजत्वस्मृतेश्च तदशेषशब्द-
कारणात्वावगत्यामृच्छब्दस्यषटादीनामपि वाचकत्ववत्तरयस्व-
कार्यभूततच्छब्दवाच्या नामपिवाचकत्वोपपत्तेः समस्तवेद-
तन्मंत्रलयोत्पत्तिस्थानरेफविवरणं भूतानन्तभगवन्नामसमप्रण-
वकारणरामनाम विवरणंभूतत्वात्स्वस्याप्यनंत भगवन्मंत्राधि-
कत्वस्मृत्या सर्वमंत्रकारणात्वोपपत्तेः सर्वकारणभूतरामाख्य-
ब्रह्मवाचकत्वश्रुतेश्चायंमंत्रः सर्वश्रेष्ठत्वेनसर्वैरूपारयो ज्ञेयश्चेति
तथैववक्ष्यति एतदेवोपास्यमितिज्ञेयमितिच श्रीरामनामोस्वस्या

कारणकत्वेना नादित्वं मंत्रांतराप्रकाशयत्वेन तत्प्रकाशकत्वमनं
 तत्पित्वेनसर्वकारणत्वंच स्वभूयोर्योतिर्मयोऽनंतरूपी रदेनैवभा
 सते इत्यत्रश्रूयते रेफारुढामूर्तयभ्युःशक्तयस्त्रिस्रएवचेत्यत्रतरय
 मर्ववाच्याधारत्वंचतेनरामनाम्नो सर्वशब्दानां तत्तद्वाच्यानां-
 चोत्पत्तिलयस्थानत्वेन ब्रह्मरूपत्वमवलोक्यश्रुतिःस्वकंठतोपि
 रामपदाक्षराणांब्रह्मरूपत्वं वक्ष्यति ब्रह्मात्मकाः मच्चिदानंदा-
 ग्याइत्युपासितव्यमिति स्मृतंचपुल्लहसंहितायां तस्यसर्व-
 कारणत्वं रकाराज्जायते ब्रह्मारकाराज्जायतेहरिः रकाज्जायते
 शम्भुः रकारात्सर्वशक्तयः आदावते तथा मध्यरकारेषुव्यव-
 स्थितं विश्वं चराचरं सर्वमवकाशेननित्यशः यथैववटवीजरथः
 प्राकृतश्चमहाद्रुमः तथैव सर्व वेदाहि रकारेषुव्यवस्थिताः
 यथा करंडेरत्नानि गुप्तान्यैज्ञैर्मदृश्यते तद्वन्मंत्राश्चवेदाश्च
 रकारेषुव्यवस्थिताः इत्यादिनातथैवपुराणेष्वपिश्रूयते मुख्यत्वा-
 द्विश्ववीजत्वाच्चारकत्वान्महेश्वर त्वदंशैः स्वीकृतरामचास्मा-
 मिर्नामतेत्रिभिःभार्गवोयंपुराभृत्वा स्वीचक्रेनामतेविधि विष्णु-
 र्दाशरथि भृत्वास्वीकरोत्यधुनाविभो संकर्षणस्ततश्चाहं स्वीक-
 रित्यामिश्राश्चतं एकमेवत्रिधायातंसृष्टिस्थित्यंतहेतवै इति
 स्कंदपुराणो श्रीरामंप्रतिशिववचनं पुराणांतरेपि विश्वरूपस्यते
 राम विश्वेशब्दाहिवाचकाः तथापि रामनामेदं विश्वेषांवीज-
 मक्षयमिति तत्रषडक्षरस्यसर्वार्थानुगतत्वंस्फुटयति ब्रह्मादीनां
 वाचकोयमिति ब्रह्मादीनां वाचकः अन्यर्थादिसंज्ञकःइत्यनयोः

परस्परहेतु हेतुमज्जावोपिबोध्यः अत्रब्रह्मपदेनचतुर्मुखपरंआदि-
 पदेनतच्छ्रेयस्यसंग्रहत्वायोग्येनतस्य श्रीरामवाचकत्वानुपपत्ते
 ब्रह्मादीनामपि वाचक इत्यनुपादानाच्च किंतुपरब्रह्मपरं इति
 रामपदेनामोपरं ब्रह्माभिधीयते इतितस्यपरतत्त्व वाचकत्वोपक्रमात्
 आदिपदंतुरूपस्थानां देवतानां पुंस्त्र्यंगादि कल्पनेत्यादि श्रुत्यु-
 क्तानां द्विचतुः षष्ठीदशष्टादश षोडशादि सहस्रांत हस्त-
 वर्त्तिशंखचक्राद्यस्त्रोपेतानां विष्णुनारायण वासुदेवनृमिह
 कृष्णादि महस्त्रशीर्ष पुरुषांतानां भगवत्स्वरूपाणां तथा ब्रह्मा
 देः संग्रहार्थं तथाच परस्यब्रह्मणः सर्वेषांतदवताराणां च ब्रह्म
 रुद्रादिदेवतानां चयेवाचकास्तेषां मर्थम्य प्रकाशकत्वेन षड-
 क्षरस्यतद्वाचकैर्विष्णुनारायण वासुदेव नृमिह कृष्णादि
 शब्दैश्चतथालौकिक वैदिक शब्दैश्च साम्ययोगपद्येनोप-
 ज्ञातरं तथाचोक्तं पद्मपुराणे लौकिकाःवैदिकाःशब्दायेक-
 चित्संतिपार्वति नामानिरामचन्द्रस्यसहस्रतेपुचाधिकं तादृङ्ना-
 मसहस्रेस्तु रामनामममंतंविष्णोरेकैक नामैवसर्ववेदाधिकंमंतं
 तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमंतमिति सहस्रनामतातुल्यं
 रामनामवरानने इति चहारीतस्मृतावपि विष्णोर्नाम्नां सहस्रा-
 णांतुल्यण्षमहामनुः अनंताभगवन्मंत्रानानेनतुसमाकृता इति
 तच्च तस्ययुगपत्तत्साम्यं वचनमन्यथाऽनुपपद्यमानं सर्वेषां-
 मंत्राणां तथासर्ववेदानांचपाठात्यत्फलं सतत्फलंकृतषडक्षर-
 पाठाद्भवतीत्यर्थतः सूचयति तदप्युक्तंतत्रैव जपतः सर्ववेदांश्च

सर्वमंत्राश्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणपुराणं रामनाम्नैवलभ्यतइति
 अत्ररामनाम्नः सकृत्पाठोविवक्षितः अन्यथाभगवन्मंत्रांतरस्या
 पिवहुपाठात् सर्ववेदसर्वमंत्रपाठलब्ध्व फलप्रदत्वमुपपद्यते
 आवृत्याणुकस्यापिमंत्रस्य बहुमंत्रतुल्यत्वोपपत्तेः तच्चपुराण-
 श्रुततस्याशेषभगवन्मंत्रसाम्यं लौकिक वैदिक शब्दाधिक्यंच
 तत्तत्पाठफलप्रदत्वंच अन्यथानुपपद्यमाने तस्यसर्वमंत्र सर्ववेद
 सर्वकारणत्वमुपपाद्यार्थतः सर्वमंत्र सर्वशब्दवाच्य वाचकत्वे-
 पर्यवस्यति तस्यसर्वकारणत्वं स्वभूज्योतिमयानंतरूपीति रेफा-
 रूढामूर्त्तयस्युरिति च श्रुतिभ्यांविश्वरूपस्यतेरामविश्वेशब्दा-
 हिवाचकाः तथापिरामनामेदं विश्वेषांवीजमक्षयमिति स्मृत्या
 चावगम्यते तस्यनर्ववाचकत्वमपिश्रुतिराह ब्रह्मादीनां वाच-
 कोयमिति तथा चात्रापनिषदिमंत्रस्यसर्वपदार्थवाचकत्वंश्रूयते
 सर्वमंत्रसाम्यं सर्वमंत्रजपफलप्रदत्वंत्वर्थान्त्वलभ्यते पुराणादौ-
 तुतस्य सर्वमंत्रसाम्यं सर्ववेद जपफलप्रदत्वं च स्फुटं श्रूयते
 सर्ववाच्य वाचकत्वं त्वर्थान्त्वलभ्यतइति वेदवाक्य पुराणादि
 वाक्ययोरेकार्थबोधकत्वेन मूलतदुपवृंहणरूपत्वं निश्चया
 तदुक्तार्थस्य प्रमाणात्वेन निर्वाधात् प्रदर्शितवाक्यानां स्वार्थ
 बोधने प्रमाणांतर निर्पेक्षत्व मप्युपपन्नतरं तस्मात्सर्वमंत्रजप-
 फलप्रदस्यास्य सर्वमंत्राधिक्योक्ति सूचित सर्वकारणत्वेन
 सर्ववाच्यवाचकत्वोपपत्तेः सर्ववाच्यस्य वाचक इत्यग्रेतथैव
 श्रवणाच्च षडक्षरस्यैवोपासनेन सर्वेऽवताराः ब्रह्मादयश्चाप्यु

पामिताभवे युस्त्यतः सर्वैरप्युपासकैरयमेव मंत्रराज उपासित-
व्य इति स्फुटीकरिष्यत्युत्तरतापनीये एतदेवोपास्यमिति ज्ञेयमिति
चैवाश्रुतिः अथवारमन्तेयोगिन इत्यत्र श्रीरामनाम्नः सच्चिदानन्द
परब्रह्मवाचकत्वं श्रुतेरन्तरस्वरूपवाचकत्वेन मुख्यतोपपत्तौ मृच्छ-
द्दस्य घटादीनामपि वाचकत्ववत् तत्स्वरूपावताराणामपि-
वाचकत्वमुपपद्यते तथातस्य सच्चिदानन्द पदार्थवाचकत्वात्तु
सच्चिदानन्दरूपाणां सर्वेषां भगवत्स्वरूपावताराणामपि वाच-
कत्वं विज्ञाप्यात्र तस्य ब्रह्मादीनामपि वाचकत्वज्ञापनयोक्तं
ब्रह्मादीनां वाचकोयमिति अत्र ब्रह्मादीनामित्यस्यानन्तरमपेक्षि-
तापिशब्दस्यानुक्तिः छंदोभंगभिर्यादिति दृष्टव्यं यद्यप्यस्य मंत्र-
स्य सामान्यतः सर्ववाचकत्वमात्रमुक्तं न तु तेषां न्यूनाधिकभावो
बोधितस्तथापि रेफारूढामूर्त्तयोर्युस्त्यत्र ब्रह्मादि वाचकानाम
कारादीनां परब्रह्मवाचकरेफाश्रितत्वं श्रवणात् ब्रह्मादीनां पर-
ब्रह्माश्रितत्वं बोधयन्नेव तत्तद्वाचको न तु तेषां तत्तुल्यत्वबोधयन्
अन्यथा ब्रह्मरूढयोर्वक्ष्यमाणान्तरकाश्रयणं नोपपत्त्यति न च मुख्य
त्वाद्विश्वबीजत्वात्तारकत्वान् महेश्वरेत्यादि वाक्यमप्युपप-
त्त्यते एवं मंत्रराजस्योत्कर्षतां निर्दिश्य तस्य जपविधौ जप्तव्य
इति अतो मंत्रिणा गुरुतो गृहीतमंत्रो गायमवश्यं जप्तव्य इत्य
पूर्वविधिः विहितस्यास्य जपस्य विपक्षे वाधकदर्शनेनावश्यक-
र्त्तव्यतां दृढयति नैनं विभेति एनं मंत्रराजजपं विना देवोद्योत-
नात्मको रामो न प्रसीदति न स्वात्मानं दर्शयति अथवाननुसर्षोषं

जीवानां स्वस्य प्रारब्धकर्मनतिक्रमेणैव सुखदुःखादि प्राप्तिर्भवतीतिशिष्टाः वदन्त्यतः किमंत्रजपेनेत्याशंक्यकृष्यादि कोलौकिको व्यापारो वैदिकश्च यज्ञाद्यनुष्ठान विधान मन्यथानुपपद्यमानं प्रारब्धकर्मभ्योपि पुण्यकारस्य प्रबलत्वमुपपादयतीत्यभिप्रायेणविपक्षेवाधकप्रदर्शनेन पुरुषकारस्यावश्यकर्तव्यतां दृढयनर्थात्प्रारब्धकर्मातिक्रमेण मंत्रजपरूपपुरुषस्यकारस्य श्रीरामप्रसन्नरूपं फलंज्ञापयतिजप्तव्य इतिनैनंविनेति यत्तु कचित्संहितायां नारायणमंत्रजपेनाहंवः प्रसीदामीतिवचनं श्रूयते तस्य तत्र रुच्युत्यादकत्वमात्रेण सार्थक्यं बोध्यं मंत्रातरेषु तस्योत्कृष्टत्वबोधनमात्रेण वा अन्यथानैनं विना देवः प्रसीदतीति श्रुतिविरोधेन तस्याप्रामाण्यतास्यात् अथविहितस्य मंत्रजपस्य मंत्रार्थानुसंधानं पूर्वकत्वात् मंत्रार्थमुपदिशति क्रियेति ।

क्रियाकर्मेज्य कर्तृणामर्थं मंत्रोवदत्यथ ।

मनननात्त्राणानामंत्राः सर्ववाच्यस्य वाचकः ॥२॥

क्रिया मनोव्यापाररूपा मच्छरीरीरामः एव स्वप्राप्तेरुपाय इत्यनुसंधानं लक्षणं कर्मचतुर्थी बोध्यं भगवत्कैर्कर्यलक्षणं ईज्यः पूज्यः कर्त्ता उक्तक्रियाश्रियः ईज्यत्वप्रतियोगित्वात् तद्वाराधकः तत्कैर्कर्यकारित्वेन तच्छेषभृतः मकारवाच्यो जीवः एतेषामर्थप्रयोजनमभिधेयं वामंत्रोवदति अर्थोभिधेयवस्तु प्रयोजननिवृत्तिश्चिति कोषकारः क्रियाकर्मादीनां प्रत्येकार्थस्य मन

नाद्यत्त्राणं तस्मान्मन्त्रउच्यतइत्यन्वयेः तत्रक्रियायाउक्त-
लक्षणाया अर्थस्यप्रयोजनस्यमननात् चिन्तनात्स्वप्राप्तेरुपायः
रामइत्यनुसंधानस्य किंफलंभवतीति विचारणादित्यर्थः एवं-
कर्मादिपक्षे पियोऽयं उपायांतरत्यागपूर्वकं भगवदेकोपायतया-
दृढास्थितिर्भवति उपायांतरसंत्यागो नमः शब्दोद्दिष्टततीति
पंचरात्रकर्तृस्मरणात् कर्मणोर्थस्यप्रयोजनस्यतदभिधेयत्वा-
मननात् अर्थकामादौदेवतांतरपूजनादौचपुष्पार्थत्वबुद्धिनिरा-
सपूर्वकं एकत्रसर्वविधिभगवत्कैकर्ये पुरुषार्थत्वबुद्धिरुपपद्यते
तदपिस्मृतंतेनैव चतुर्थीदीयतेचात्रतादर्थ्येकमलोद्भव अभ्ये-
तितेनमामेवसंत्यज्यान्यत्प्रयोजनमिति इज्यपदार्थस्यमनना-
त्स्वस्मिन्भगवदेकशेषत्व बुद्धिदाढ्यकृतदेवतांतरे शेषत्व
बुद्धिनिरासेनतच्छेषत्वबुद्धिनिरासः कर्तृपदार्थस्यमननात्स्व-
स्मिन्स्वातंत्र्यबुद्धिविरहपूर्वकं सार्वदिकभगवदेकाराधनतत्प-
रत्वबुद्धिरुपपद्यते एतदुक्तंभवति क्रियाकर्मेऽथकर्तृणामर्थस्यश्री-
रामएवमोपायः तत्कैकर्यमेवमम् कर्त्तव्यंसएवममाराध्यःशेषी-
अहंचतदाराधकः शेषःइत्येवंभूतस्यसमन्वितस्य मननात्चि-
न्तनात् उपायांतरेकर्त्तव्यांतरेचतथात्वबुद्धिनिरासः देवतांतरे
इज्यत्वबुद्धिनिरासेनस्वशेषित्वबुद्धिविरहः स्वस्मिंश्चस्वातंत्र्य-
बुद्धिदेवतांतरशेषत्व बुद्धिविरहपूर्वकंभगवदेक शेषत्वबुद्धिश्च
दृढाभवति ततस्तुअनन्योपायत्वेनान्य प्रयोजनत्वेनान्यशेषत्वे-
नचसर्वथास्वैकनिष्ठतंज्ञानिशिरोमणिं सर्वथाघायते श्रीरामःइति

मननं गुरुपदेशानंतरं मंत्रार्थस्यानुचिन्तनं तस्मात्त्राणानमुपासं-
 कस्य संसारतो रक्षां तत्कारणान्मंत्रोच्च्यत इत्यर्थः अन्यथा
 त्राणानादित्येवं ब्रूयात् यद्यपि तदर्थानुचिन्तनं विनैव भगव-
 त्नामोच्चारणं मातृगणजामीलादीनां रक्षां श्रूयते तथापि
 त्राणानादित्ये तन्मात्रोक्तौ मन्त्रानुच्चार कस्यापि त्राणार्ण
 प्राप्तं विशेषानुक्तेः तद्वारणाय मननादित्युक्तं उपलक्षणां
 चैतन्मन्त्रोच्चारणस्यापि मननादुच्चारणाद्वेत्यर्थः अन्यथा
 रामेतिग्रन्थो मन्त्रोमरणे यस्तु संस्मरेत् नरो न लिप्यते पायैः
 पद्मपत्रमिश्रं भस्मा प्राणवयान समयेस्तु नामसकृत्स्मरेत्
 स भित्त्वा मंडलं मनोः परंपदमवाप्नुयात् द्विजो वा राक्षसो वा-
 पि यापी वा धार्मिकोऽपि वा रामरामेति यो वक्ति समुक्तो नात्र संशयः
 इत्यादि वाक्यनां च व्याक्रोपः स्यात् न च नाममंत्रयोर्भेदाशं-
 कातयोर्विजतद्विवरणं रूपेणैक्यात् नापि नाम्यर्थवाद आशंक-
 नीयः तत्र विधि निषेधाश्रवणात्किंतर्हि विधिनिषेधाश्रवणोऽसति
 श्रुतेऽप्यर्थमहत्वे विधिः कल्पनीयः विधेयवस्तुस्तूयते इति न्या-
 यात् मंत्रप्रकरणे तु स्फुटं विधिः श्रूयते जप्तव्यो मंत्राणोति
 तत्रैवं सति यद्यपि यामंत्रार्थानु चिन्तनपरः यश्च तदुच्चारणमात्र-
 परस्तावुभौ प्रतिमंत्रस्य रक्षकत्वं प्राप्तं तथापि मंत्रार्थानुसंधान
 परस्य देहात्मबुद्धिविरहपूर्वकं स्वस्य भगवच्छेषत्वेन तत्पार
 तंत्र्यं निश्चयात् भगवदितरशेषत्वेन मद्वक्षणां मच्छेप्यवश्यं
 करिष्यतीत्युपायांतरत्यागात् देहसंबन्धिषु बंधुत्वबुद्धि विरहेण

परमात्मनि सर्वथानिरूपाधिक वंधुत्वबुद्धिदाढ्याच्च विषयधी
चापल्यविरह पूर्वकं सकलविधभगवत्कैकर्यैक भोग्यत्वधिया
सर्वदा तत्परत्वाच्च जीवतोपि मुक्तिनेतेरस्य सातत्र उक्तहेतूनां
जीवत्यनुद्भवात्किंतु देहावसाने तस्यापि साभाव्या सर्वधर्मोभि-
ताविष्णोर्नाममात्रैकजल्पकाः सुखेन यांगतिरित्यान्ति न तां सर्वे पिधा-
र्मिकाः रामरामेति यो वक्ति समुक्तो नात्र संशयः रामरामेति
जनाये जपन्ति च सर्वदा तेषां मुक्तिश्च भुक्तिश्च भविष्यति न
संशयः यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंते कलेवरं तंतमेवेति कौंतेय
सदा तद्भावभावितः प्राणप्रयानसमये यस्तु नाम सकृत् स्मरेत्
स भित्वा मंडलं भानोः परंपदमवाप्नुयादि त्यादि प्रमाणं सद्भा-
वादित्युभयत्र विशेषः अथ वामननपदं न तदुच्चारणस्योपलक्षणं
क्रियाद्यर्थस्योच्चारणं संभवात्तदुच्चारणस्य तु जप्तव्यो मंत्रिणो-
ति पूर्ववाक्ये नैव लाभात्तथा चोपासकेन तदर्थचितनपूर्वकं
मंत्रोजन्तव्य इति मंत्रार्थानु संधानपरस्य देहादौ एवात्म त्वादि
बुद्ध्यभावेन विषयेषु वैराग्यात्सतिदिनं मंत्रजपादौ रुच्याधि-
क्येन देहावसानसमयेष्ववश्यं तत्स्मरणभाव्यात्तत्रैव जन्मनि-
निःसंदेहामुक्तिः इतरस्य तु स्वरूपज्ञानाभावेन देहाद्यासक्त्या-
विषयचापल्यादवश्यं मंत्रजपशैथिल्ये न देहावसान समये
मंत्रोच्चारणावश्यकत्वं संदेहात्तस्मिन् जन्मनि मुक्तौ संदेहो जन्मां-
तरे तु तस्यापि सा भविष्यति श्रुताचित्यमहत्वं भगवन्नामप्रभा-
वादित्यवधेयं इदानीं षडक्षरस्य मंत्रांतरेभ्य उक्कृष्टत्वं कुट्यति

सर्ववाच्यस्य वाचक इति सर्ववाचीति छेदः तथा च राजपुरुष
वाक्यवत्शब्दतो ब्रह्मादि वाचीसन्नप्यर्थतोरयचिन्मयेरिम
न्नित्युक्तस्य वाचको मृच्छवत् इति स्फुटं ब्रह्मादीनां श्रीराम-
शेषत्ववोचकत्वाच्चादात्म्येन परब्रह्मवाचकत्वाच्चायं मंत्रः सर्व-
श्रेष्ठ इत्यर्थः अथवा सर्ववाच्यस्येति पदं विश्वरूपस्य ते राम विश्वे-
शब्दा हि वाचकाः तथापि रामनामेदं विश्वेषां बीजमक्षय
मिति स्मृतेः सर्वेषां नाम्नां रामनाम कार्यत्वेन कार्याणां कारणा-
नुगामितया स्वकारण वाच्यवाच्यकत्वोपपत्तेः सर्वशब्दवाच्य-
स्यापि श्रीरामस्यायं वाचकः इति वाचकांतरेभ्योऽप्यपार्थिकयो-
क्त्या मुख्यत्वं निर्दिष्टं यत्तदेव स्मृतोक्तं विश्वेषां बीजमक्षयमिति
अथवा स्वरूपतो विश्वरूपत्वस्मृतेः तन्नाम्नश्च विश्वशब्दबीजत्वा
क्षयत्वस्मृतेश्च श्रीरामस्य चिदं चिच्छरीरित्वेन तत्तद्रूपतोपपत्तेः
सर्वावतारित्वेन च सर्वावताररूपत्वोपपत्तेश्च विश्वरूपत्वं तथा
तन्नाम्नः साधारण्येन विश्वशब्द जीवत्वस्मृतेः सर्ववेद सर्व-
मंत्र जपफलप्रदत्वोक्तेश्च सर्वशब्दकारणभूतप्रणवकारणत्व-
श्रुते श्चाशेषाणां भगवन्नाम्नामपि कारणत्वं चोपपद्यते तथा
च शरीर वाचकस्य शरीरिणि पर्यवसानत्ववत् चिदं चिद्वाच-
कानां सर्वेशरीरिणि श्रीरामे पर्यवसानत्वात्तस्य चिदं चिद्वा-
चकवाच्यत्वोपपत्तेः सर्वेषामवताराणामवतार्याकृति विशेषत्वे-
न तत्तद्वाचका नामपितत्तद्वाराऽवतारी वाचकत्वोपपत्ते श्चेत्ये-
वमुपपन्नसर्वशब्दवाच्यत्वस्य श्रीरामस्य वाचको मंत्रः सर्वशब्द

वीजत्वात्सच्चिदानन्दपदार्थवाचकत्वेन स्ववाच्यतादात्म्यगतत्वा-
च्च वाचकांतरेभ्यो ऽस्यष्टथगुक्तेश्च सर्वमंत्र श्रेष्ठइत्यर्थः यद्य-
पिभगवत्स्वरूपा वतारेष्व न्यतरस्यापिचिदचिच्छरीरत्वेन तत्त-
द्वाचक वाच्यत्वं भगवत्स्वरूपाणां तत्तत ऐक्यात्तत्तद्वाचक
वाच्यत्वं चोपपद्यते तथापितन्नाम्नः भगवन्नामांतर कारणात्वं-
विशेषतः प्रणवकारणात्वं तत्रापिश्रीरामनामकारणात्वं न
श्रूयते न वास्मर्यते इतिनतस्यसर्ववाच्य वाचकत्वमभिधीयते
तस्यभगन्नामांतरादि कारणात्वानुपपत्तेः अन्यथा सर्वेषांभग-
वत्स्वरूपाणां चिदचिदं तर्कामित्वोपपत्त्यासर्व शब्दवाच्यत्वा-
पपत्त्या तन्नाम्नांसर्व वाच्यवाचकत्वोपपत्तोःसर्ववाच्यस्यवाचक-
इतिविशेषोक्तेः सामान्यत्वापत्त्यावैयर्थ्यापत्तेः एवमेकेनमंत्रार्थ
सामान्यतः सूचयित्वा अथयंत्रस्यपूजादेवशरीरत्वासूचनेन
वाह्यपूजोपयोगियंत्रश्रीरामशरीरत्वेना वश्यंपूजनीयमित्याह-
सोभयस्येति ।

सोभयस्यास्पदेवस्याविग्रहो यंत्रकल्पना ।

विनायंत्रेणचेत्पूजादेवतानप्रसीदतीति ॥ १३

इति प्रथमोपनिषत् ।

यंत्रकल्पना कल्प्यमानंयंत्रं वक्ष्यमाणयंत्रस्य देवस्य
श्रीरामस्याविग्रहः शरीरमेवकीदृशस्य सोभयस्यउभयेनवाच्येन-
ब्रह्मादिना वाचकेनमंत्रराजेनविशिष्टस्यै त्थर्थःननुसायुधायुपे-

तवपुण्येवपूजास्तुकिंयन्नेति तत्राह विनायन्नेति चेत्यन्नेति
विनापूजातदादेवता न प्रसीदति न स्वात्मानं दर्शयतीत्यर्थः
अत्रसमपदानुपादानात्तदेवदेवतयोः पदयोरूपादानाच्च सर्वदेव-
तायन्त्राणां तत्तदेवशरीत्वं तत्तद्यन्त्रपूजनं विनातत्तच्छरीरपूज-
यापिकापिदेवतान प्रसीदतीति ज्ञापि तंभवति दृश्यतेतत्र
शास्त्रेषुतत्तदेवतामन्त्रपुरश्चरणे तत्तदेवतायन्त्रसहित मेवतत्तदेव
तापूजनेर्विधानं इतिशब्दः प्रथमोपनिषत्समाप्तार्थः ।

इतिप्रथमोपनिषत् १

द्वितीयोपनिषदारभ्यचतुर्थोपनिषत्समाप्त्यन्तव्यासेन
वक्ष्यमाणयोर्मन्त्रार्थयन्त्रयोः प्रथमोपनिषदिसमासेन निर्देशइत्य-
तोमन्त्रार्थ विषयकवाक्यमन्त्रमध्येकथंयन्त्रविषयक वाक्यपाठ
इति नाशङ्कनीयं अथपूर्वनिर्दिष्टयोः श्रीरामतन्मन्त्रयोः सर्व-
कारणत्वं स्पष्टयितुं रामाभिन्नस्य बह्विवीजस्यार्थं वदन्
वीजस्यैवतः सिद्धत्वेन कारणत्वं प्रणवस्य तत्कार्यत्वनिर्देशेन
तस्याशेषवेदमन्त्रकारणत्वं च सूचयन् ततः सद्भारकं सृष्ट्या-
दिकं दर्शयति स्वभूरिति ।

स्वभूज्योतिर्मयोन्तरूपीस्वेनैवभासते ।

जीवत्वेनेदमोयस्यसृष्टिस्थितिलयस्यच ॥ १४

कारणत्वेनचिच्छक्त्यारजःसत्त्वतमोगुणैः ।

स्व भूः स्वतः सिद्धः अकारणक इत्यर्थः अनेन श्री-
 रामतन्मयोरन्यकार्यत्वव्युदासः तेन बहूनां मूलकारणत्वा
 संभवेन तयोः सर्वकारणत्वमर्थं सिद्धं ज्योतिर्मयः प्रकाश-
 मय इति तस्य स्वभिन्न प्रकाशकत्वमर्थं सिद्धं अनंत
 रूपाति अनंत अपरिच्छिन्नं द्विभुजादिमद्रूपं विद्यते यस्य स तथोक्तः
 भावुकानां विभिन्न देशस्थानां युगपत्स्व विग्रहेणैवाविर्भावात्
 विश्वव्यापी राघवो यस्तदानीमंतर्दधे इति राघवस्यैव विश्वव्या-
 पित्वश्रुतेश्च अथवा अनंतानि अपरिमितानि रूपाणि विद्यन्ते
 यस्य स तथोक्तः नीलपीतादिपुष्प संनिधानेन नीलपीतादि
 रूपेण दृश्यमानवैदूर्यमणिरिवायमपि विलक्षणशक्तिमान्तत्त-
 दुपासकभावना रूपेण तत्तद्रूपेण दृश्यत इत्यर्थः चिन्मयस्य
 द्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनेति श्रुतेः यो वै मत्स्य कूर्माद्याव-
 तारा इत्यादि वक्ष्यमाणचरम मंत्रेभ्यश्च मत्स्य कूर्मवारा-
 हादि रूपधारिण मध्ययमिति सनत्कुमारस्मरणाच्च महर्णवे-
 शयानोपसुमांत्वं पूर्वमजीजनः रक्षां विधास्यन्भूतानां विष्णुत्व
 मुपजग्मिवान् एकशृंगवराहस्त्व मित्यादि महर्षिस्मरणाच्च
 तद्वाचकस्यानंतरूपित्वंतुरेफारूढामूर्त्तयस्युः इत्योमितीति यद्भूतं
 यच्च भवत्भव्यं च तत्सर्वमोकार एवेत्यादिश्रुतयः स्फुटयिष्यं-
 ति रकाराज्जायते ब्रह्मावीजे यथास्थितो वृक्षः यथाकशडेरत्ना-
 नि आदावन्ते तथा मध्ये रकारे सुव्यवस्थितं विश्वचराचरसर्व
 मवकाशेन नित्यशः इत्यादिपुलह संहितावचनेभ्यश्चावगम्यते

नन्वेकरूपधारिणामपि सौर्ग्यादीनां कारणान्तरं श्रूयते
ज्योति रूपस्यापि सूर्यादिर्भासकांतरं श्रूयते इत्याशंक्य
प्रथमाशंकास्वभूरित्यनेन निरस्तां भत्वा द्वितीयां निरस्यति स्वेनैव-
भासते इति न तस्य प्रकाशकांतरमस्तीति कृत्वा बहूनां स्वप्रकाशक-
त्वानुपपत्तेस्तस्य सर्वप्रकाशकत्वमर्थसिद्धं एतदेवाभिप्रेत्योक्तं ना-
रायणादिनामानि कीर्तितानि बहून्यपि आत्मा तेषां तु सर्वेषां राम
नाम प्रकाशकः इत्यादि एवं तस्य स्वतः सिद्धत्वं स्वप्रकाशत्वं चो-
क्त्वा तद्द्व्यतिरिक्तस्य सर्वस्य तत्कार्यत्वं तत्प्रकाशत्वं चाह जी-
वत्वेनेति यस्य परमात्मनः श्रीरामस्य जीवत्वेन ॐ ॐ कार
प्रभवं इदं कृत्स्नं जगद्भासते इति पूर्वक्रियैव संबन्धमंत्रपक्षे तु
एवं तस्य स्वतः सिद्धत्वं स्वप्रकाशत्वं च प्रदर्शय कैमुत्य त्यागेन तस्य-
सर्ववेदसर्वमंत्र प्रकाशकत्वज्ञापनाय सर्ववेदमंत्रकारणस्य प्रण-
वस्य तत्प्रकाशत्वमाह जीवत्वेनेदमो यस्येत्यस्य बह्विवीजस्य-
जीवत्वेन स्फोटकत्वेनेदं सर्ववेद सर्वमंत्रात्मकं ॐ काराक्षरं
भासते बह्विवीजमेव वर्णविश्लेषादिकारणांतरमोकार रूपत्व-
मापद्य तद्रूपेण भासते न तु वस्तुतः तद्विन्न ॐ कारोस्तीत्यर्थः
इत्योमितीत्युत्तर तापिनीयश्रुतेः रामनाम्नः समुत्पन्नः प्रणवो
मोक्षदायक इत्यादि स्मरणाच्च इदानीं ततः सद्धारकं सृष्ट्यादि-
कमाह सृष्टीति रजः सत्त्वतमोगुणैर्विशिष्टया चिच्छक्त्या सृष्टिस्थि-
तिलयस्य कारणत्वेन रामो वतिष्ठत इति क्रियापदमव्याहृत्यान्व-
यः भासत इत्यनयैव वा संबन्धः वाचकपक्षे तु यथैव वद वीजस्य

इतिवीजस्य चराचरात्मकस्यजगतोलयस्थानत्व श्रवणातिरेका-
रूढामूर्त्तयस्युरित्यत्रच स्वस्वशक्तिसंहितानां ब्रह्मादीनांजग-
त्कारणानां रेफाश्रितत्वश्रवणाच्च अप्रादावंतेतथामध्येरकारेसु-
व्यवस्थितं विश्वंचराचरं सर्वमवकाशेननित्यशः रकासज्जाय-
तेब्रह्मेति तथैवस्मरणाच्च रजःसत्त्वतमोगुणौर्विशिष्टयाचिच्छ-
न्तथाब्रह्मादिरूपया सृष्टिस्थितिलयस्यकारणात्वेन रेफात्मकस्त-
त्प्रकृतिकोवामंत्रो ऽवतिष्ठतेभासतेवेत्येवंयोजनीयं ननु
विचित्रस्यजगतः सृष्टत्वंपालनत्वं चैकस्यविग्रहवतः संभवतु-
कुलालादीनां घटशरावादेः सृष्टत्वमिवराज्ञोविविधरूपायाप्रजा-
या रक्षणमिवनतुलयस्थानत्वं तस्यसावयत्वेनाल्यपरिमाण-
वतोसंभवति विविधत्वेनबहुत्वेनच बहुपरिमाणवतस्तस्याधा-
रत्वासंभवादित्याशंक्यविलक्षणशक्त्यादिमत्वेनाघटितघटना-
पटीयसीश्वरे तत्रनकिमप्यसंभाव्यं तत्सृष्टयंतर्गताल्यपरिमाण-
वत्यपि महत्परिमाणवत् स्थितिश्रवादिति समादधतू श्रीराम-
स्यनद्याचकस्यवन्निहीजस्यचजगत्कारणत्वंस्फुटन्नति यथैवेति

यथैववटवीजस्थः प्राकृश्च महाद्रुमः ॥१५॥

तथैवरामवीजस्थं जगदेतच्चराचरं ।

रेफारूढामूर्त्तयस्युःशक्त्यास्तिस्त्र एवचेति १६॥

इति

यथैवप्राकृतो महाद्रुमः बहुफलशाखापत्रादिमान् वृक्षोवट

बीजस्थः तथैव तच्चराचरं जगतरामबीजस्थं रामरूपं बीजं रामा-
 भिन्नं बीजं वा तस्थ मित्यर्थः चकारो अश्वत्थादीनां स्वस्व-
 बीजस्थ त्वदृष्टान्तानां समुच्चपार्थः रामाभिन्नं रां बीजं जगदु-
 पादानं जगदाधारमिति फलितोऽर्थः तदेवं श्रीरामस्य
 जगत्सृष्ट्यादि कारणत्वं दर्शितं तथा चात्र यथा कस्मिंश्चि-
 त्क्षेत्रे आवयति सिंचति कृतंति चायमस्य क्षेत्रस्य स्वामीत्यपे-
 रणानि श्रीयते तथैव जगत्सृष्ट्वादिव्यापारैरयं जगच्छेषीति
 निश्चेतव्यत्वेन जगत्परमात्मनो शेषशेषीभावसंबंधलाभा त्कृ-
 त्त्वं चराचरं जगत् श्रीरामस्यैव शेषभूतं नान्यस्य स्वस्य वेति
 बीजस्य फलितोऽर्थः ननु नान्यस्य शेषभूतमिति निषेधो नोप-
 पद्यते ब्रह्मादीनामपि जगत्कारणत्वं श्रवणेन तेषामपिशेषि
 कोटिप्रविष्टत्वा दित्याशंक्य प्रणवस्य वन्हि बीजकार्यत्वदा-
 ढर्याय तस्य हेवाप्रणवस्यया पूर्वामात्रा पृथिव्यकारः स ऋ-
 ग्भिः ऋग्वेदो ब्रह्मावसवो गायत्रीगार्हस्त्यः सासाम्नः प्रथमः
 पादो भवति द्वितीयांतरिक्षसउकारः स यजुर्भियजुर्देवो विष्णु
 रुद्रास्त्रिष्टुब्दक्षिणाग्निः साम्नो द्वितीयादो भवति तृतीयाद्यौ
 समकारः स सामभिः सामवेदो रुद्रा आदित्या जगत्या हवनीयः
 स साम्नः तृतीयपादो भवति यावसाने अस्य चतुर्थ्यर्धमात्रा
 स सोमलोकः ॐकारः साथर्वणैर्गर्गैरथर्ववेदः संवर्त्तकोग्निर्म-
 रुतो विराडे क ऋषिर्भासती सासाम्नश्चतुर्थः पादो भवतीति
 नृसिंहतापिनीपाद्यासुपनिषत्सु प्रणवावथव भूताकाराद्यक्षरं

वाच्यत्वेन श्रुतेषु बहुषु मुख्य भूतानां ब्रह्मादीनां मन्त्ररेफाश्रिता
कारादिवाच्यत्वोक्ते स्तेषां रेफवाच्य श्रीरामाश्रितत्वोपपत्ते
रूपनिषदन्तरेषु नृसिंह तापिनीयादिष्वकारादिवाच्यत्वेन दृष्टानां पृ-
थिवी ऋग्वेदादीनामत्रकैमुत्यन्यायेन रेफाश्रितत्वोपपत्तेः पर-
मात्मनो ब्रह्माद्युत्पत्ति श्रवणाच्चेतेषां तदाज्ञाकारित्वाच्च ते
पितच्छेषत्वकोटिप्रविष्टा अतोजगत्कारणत्व श्रवणमात्रेण-
तेषां शेषित्वं नोपपद्यते इति समाधत्ते रेफारूढेति रेफोरवर्णस्तमा-
रूढा तदुपश्लिष्टाबृक्षारूढा वानराबृक्षाश्रिता यथा तथैव-
रेफारूढत्वेन तदाश्रिताः मूर्त्तयो ब्रह्म विष्णुरुद्ररूपावर्णा-
स्तिस्र अकारद्वयमकारश्चेति समुदिता वीजस्युर्वीजमित्यध्या-
हर्तव्यमिति केचित्तन्नोपपद्यते कुतः रेफारूढेषु रेफाश्रितेषु मूर्त्ति-
पदवाच्येष्वकाराकारमकारेष्वेव वीजत्वापत्तेः रामवीजस्यमित्ये-
तावतैव वीजस्वरूपबोधाच्च बन्धि वीजस्य विद्वत्प्रसिद्धत्वाच्च
वीजावयवाकारादिवाच्यब्रह्मादि जगच्छेषित्वप्राप्तिप्रतिषेधार्थ-
त्वेन रेफारूढा इत्यस्याः श्रुतेः प्रवृत्त्युपपत्तेश्च यद्यपि रामवीजस्य-
मितिसामान्यत उत्तस्य रेफारूढेति विशेषोक्तिः वीजस्वरूपदर्शना-
र्थेति वचनमप्युपपद्यते तथापि वीजनिष्ठजगत्कारणत्वबोधक-
स्य तस्य सामान्यवचनस्य सार्वशेषोक्ति र्वीजावयवाकारादिवा-
च्यानां ब्रह्मादीनां जगत्स्रष्टृत्वादिकमवलंब्यापितेषां बहुत्वेन
तदास्तव शेषित्वानुपपत्त्या तेषां अपि रेफाश्रितत्वदर्शनेन रेफा-
वाच्यस्यैकस्यैव ब्रह्मादीनां मप्याश्रयत्वबोधनेन तन्निर्मुक्त्याधिक-

शेषित्वज्ञापनाय सुतरामुपपद्यते वीजस्वरूपदर्शनार्थत्वेतुरेफारूढा-
मूर्त्तयः स्युः शक्तयस्ति स्म एव चैत्यस्या रेफश्चकारो मकारश्च वीज-
स्युः समन्विता इतीदृशः पाठः स्यात् ननु तत्र मूर्त्तिपदपाठः शक्ति-
पदपाठश्च स्यादतस्तस्या वीजस्वरूपबोधनार्थकत्वस्वीकरणं-
नवरं तत्र मूर्त्तिपदग्रहणस्य वैयर्थ्यात् त्रिशक्तिपदग्रहणस्य चा-
त्यंत्यवैयर्थ्यात् सीतारामौ तन्मयावत्र पूज्या वित्यत्रत्येन तच्छब्दे-
न पूर्वपरामृष्टसंपूर्णवीजस्य श्रीरामवाचकत्वोक्तेः रेफारूढा इत्यत्र
केवलरेफस्य श्रीरामपरत्वोक्तेः तदारूढानामकारादीनां ब्रह्मादि
परत्वोक्तेश्च परस्परं विरोधापत्तेश्च वीजविवर्णभूतमंत्रशेषावय-
वस्य नमसः वीजस्थमकारविवरणस्य जीववाचित्वबोध-
कोत्तरश्रुतिविरोधाच्चमंत्रार्थप्रकरणविरोधाच्चमंत्रा-
र्थप्रकरणे वीजप्रत्यक्षरवाच्यानां स्वरूपज्ञानस्य तेषां शेष-
शेषिज्ञानस्य चापेक्षितत्वाच्चोपपद्यते त्वदुक्तं किन्त्वस्मदुक्तमेव-
तत्रोक्तदोषानापत्तेः ननु तव पक्षोऽपि दुष्टः कृत्येन स्य नाम्नः पर-
मात्मपरत्वबोधकवाक्यविरोधित्वात् इति चेन्न अकारे ब्रह्मस-
साम्नप्रथमपादो भवतीति नृसिंहोपनिषदि अकाराक्षरसम्भूतो-
सौमित्रिर्विश्वभावनः ॐ मित्येतदक्षरं सर्वमिति रामतापिनी-
योपनिषदि ॐ मित्येकाक्षरं ब्रह्मेति भगवद्गीतायाश्च प्रणवावयवा-
कारादीनामनेकार्थकत्वश्रवणवत् रामनामावयवानामप्यने-
कार्थवाचकत्वश्रवणात् सर्वरूपिनो ब्रह्मणः सर्वशब्दवाच्यत्वेऽपि
मुख्यभूतस्य तस्य सर्ववाच्यस्य वाचक इत्यत्र सर्वशब्दकारणा

रामनाममुख्यवाच्यत्वश्रवणात् सर्वाक्षरकारणरामनामाक्षरं
 सर्वार्थवाचकत्वेपि मुख्ययावृत्त्यासच्चिदानंदात्मकस्य
 पदार्थवाचकत्वेनतेषांसम्पूर्णपरब्रह्मवाचकत्वोपपत्तेश्चतत्रैवं
 यत्रनामावयवभूताकारमकारौ सदानंदवाचकौ रकारश्चि
 चकःतत्रत्रयाणामपिरामनामाक्षराणां सच्चिदानंदब्रह्मपरं
 कृत्स्नस्यनाम्नःब्रह्मपरत्वंउपास्यत्वंज्ञेयत्वंच श्रूयते रमंतेये
 इति ब्रह्मात्मकासच्चिदानंदाख्याइत्युपासितव्यंतदेवोपासं
 मितचसच्चिदाद्यर्थकत्वेनोपास्यत्वंशेषशेषिसंबंधबोधकत्वेन
 त्वंच रम्यतेच चिदाचकोरकारःस्यादिति यत्रतुरेफः ब्रह्
 आकारादयःवर्णाब्रह्मादिपराःतत्राश्रयाश्रितत्वसंबंधेन ब्रह्म
 नांजगत्सृष्ट्यादिकर्तृणांतत् सृष्टस्यसर्वस्यजगत्सचराम
 परमात्मशेषत्वंज्ञापयंति रेफारूढामूर्त्तर्यःस्युःशक्त्यस्तिसृ
 त्याद्याउपलक्षणंचैतद्रामपदस्यद्विविधार्थवाचकत्वमर्थान्तरा
 मपि वाचकत्वश्रूयते दृष्टंचनामाक्षराणां बह्वर्थवाच
 महारामायणादौ अस्याउपनिषदः उपक्रमेचरघुकुलेखिलं
 त्याद्यासुतेषांबह्वर्थवाचकत्वंश्रूयते तथाचब्रह्मादयःसर्वे
 श्रीरामस्यशेषत्वेन तद्रक्ष्याइतिकृत्वास्वयोगक्षेमचिंतां परितः
 सच्चिदानंदात्मकब्रह्मवाचकत्वात्त्रामनाम्निब्रह्मात्मकत्वश्रव
 च्चवाच्यवाचकयोरेभेदमनुसंधाय वाचकोजसिद्ध्यध्यातव्य
 वाच्यइत्येतावतैवस्वार्थसिद्धे ननामाक्षराणामर्थान्तरवाचक
 काशनंकृतमनयोपनिषदेत्यवधेयं अतोत्रेदशोऽर्थः शक्तित्रय

साहं चर्यान्मूर्त्तय इति पदस्य ब्रह्मादिपरत्वावगमात् मूर्त्तयो ब्रह्मा-
 द्यास्तच्छक्तयश्च रेफारूढा तदाधेयभूता बृक्षारूढानां वानराणां बृक्षा-
 श्रितत्वमिव रेफारूढत्वेन तदाश्रितास्युः संतितन्यूनत्वे सतितज्ज-
 न्यत्वाच्च रकाराज्जायते ब्रह्मारकाराज्जायते हरिः रकाराज्जायते
 शंभुः रकारात्सर्वशक्तय इति रेफात्सर्वशक्तयुत्पत्तेः स्मरणात् अत्र-
 रेफारूढामूर्त्तयस्युः शक्तयस्ति स्म एव चेत्येतत् चराचरात्मकस्य कृ-
 त्स्य जगतो रेफाधेयत्वे उपलक्षणमिति स्मृतिकारवचनादवग-
 म्यते यथा कंठरेतानि गुप्तानीति आदावंते तथामध्ये रकारे सुव्य-
 वस्थितं विश्वचराचरं सर्वमित्यादेः तत्र तद्व्यावस्थिति रपितस्मात्त-
 दुत्पत्तौ हेतुः न चात्र हेतुप्रयोजक इति वाच्यं विपक्षवाधकस्मृति-
 कारवचनसंज्ञावात् रकाराज्जायते ब्रह्मेति स्मृतिरपि रेफाद्ब्रह्माद्यु-
 त्पत्तिं ददन् कृत्स्नस्य जगतस्तत उत्पत्तिलक्षणयति यतः यतश्च ज-
 गत्प्रधानभूतानां ब्रह्मादीनां रेफाधेयत्वश्रवणेन रेफोत्पत्तिस्मरणेन च
 तदवस्थस्य सर्वस्य जगतः रेफादुत्पत्तिः, कैमुत्यन्यायेनापि सिध्य-
 ति तस्मात्सिद्धं रेफस्य ब्रह्मादुत्पत्तिरिति लयस्थानत्वेन सर्व-
 जगत्कारणत्वं यद्यपि मितरेपीतेवेति माण्डूके प्रणवाकारो कार-
 योस्तद्व्रतमकारलयत्वश्रवणात् जीवत्वेनेदमोयस्येति तत्र राम-
 नाम्नः प्रणवकारणत्वं श्रुतेस्तदवयवभूतस्य मकारस्य प्रणवस्थ-
 मकारकारणत्वोपपत्तेः प्रणवावयवमकारकारणत्वेन रामनामस्थ-
 मकारस्य सर्वावागात्माकारो कारकारणत्वेन सर्वकारणत्वोप-
 पत्त्या रेफारूढामूर्त्तय इति श्रुत्यारेफस्य सर्वकारणत्वोपपत्त्या

रकारमकारयोर्द्वयोरपि प्रत्येकं सर्वकारणत्वनिष्पत्तेः रामनाम्नः
सर्वोत्कृष्टत्वं जीवत्वेनेदमोयस्येत्यादौ श्रूयते अनन्ताभगवन्मं
त्रा जपतः सर्ववेदाश्चेत्यादौ स्मृतं च वेदज्ञैः तथापि नाम
प्रत्यक्षवाच्य निर्णयावसरेमकार वाच्यस्यापिरकार वाच्यता
दृश्यं सर्वकारणत्वप्राप्तं तच्चानिष्टं मूलकारणत्वस्यद्विनिष्ट-
त्वानुपपत्ते रितितद्वारणाय रेफारूढामूर्त्तय इत्यनयोरेफस्या
कारोकारसहिततादृशमकाराधारत्वे तत्कारणत्वं तद्वाच्यस्य
तद्वाच्यकारणत्वं च सूचितं भवतीति बोध्यं किंचात्र रेफः श्री
रामब्रह्मपरः तमारूढा अकारद्वयो ब्रह्मादि विष्णवादिवाचका
स्तेन षडक्षरस्य तत्तद्वाचकत्वोपपत्ते इति रामपदेनासौ परंब्रह्मा-
भिधीयते इत्युक्तं ब्रह्मादीनां वाचकोयमित्युक्तिचोपपन्नतरा
अपरंचरेफाश्रितादि वाच्याब्रह्मदयोरेफवाच्यस्य श्रीरामस्या
श्रित्वेन तच्छेषभूता इत्यप्युपपन्नतरं इति शब्दो द्वितीयोपनिष-
त्समाप्त्यर्थः । इति द्वितीयोपनिषत् २

प्रथमोपनिषद्वि हितस्य मंत्रजपस्य मंत्रार्थज्ञानं
विनावीर्यं वत्त्वाभावात्त्रि पदश्रीराममंत्रस्य प्रथमपदं रां बीज
रूपं द्वितीयोपनिषदिव्याकृतं शिष्टैर्मंत्रार्थं निष्कृष्टे मंत्रगत
पदानामन्वयत्रयं प्रदर्शय प्रथमान्वये जीवस्य स्वरूपं द्वितीये
उपायस्वरूपं तृतीये तूपेयस्वरूपं शोधितं तदत्रापि बीजार्थं निरू-
पणेन प्रथमान्वयबोध्यं जीवस्य श्रीरामशेषत्वरूपं स्वरूपं शो-
धितं भवति अथोपायस्वरूपं शोधनार्थं तृतीयोपनिषत्प्रवर्त्तते

तत्रादौ वाच्यवाचकयोः रामरेफयोः तादात्म्यसंबंधं निर्दिश्य
 कथं सर्वकारणस्यरेफरयश्रीरामरय तादात्म्येनवाचकत्वमुपप-
 द्यत इत्याशंक्यचतस्यतत्तादात्म्योपपत्त्येजानकीरामयोरभेदत्व
 सूचनाय च ताभ्यामद्वारकं चतुर्दश भुवनोत्पत्त्यादिकमाह
 सीतारामाविति ।

सीतारामौतन्मयावत्र पूज्यौजातान्याभ्यां भुव-
 नानिद्विसप्त । स्थितानिचप्रहृतान्येवतेषु ततो
 रामोमानवो माययाधात् ॥१७॥

अत्रअस्मिन् बीजे तन्मयौरेफमयौ रेफतादात्म्या
 पन्नौ सीतारामौपूज्यौज्ञेयौ पूजतिरज्ञानार्थः धातूनामने कथि
 त्वात् नार्चनार्था अर्चनायरस्य अग्रेवक्ष्यमाणत्वात् अत्रतच्छ
 व्दः स्वव्यवहित पूर्ववर्त्तिनोरेफस्य परामर्शकः केचित्तु रेफा-
 रूढामूर्त्तयःस्यु रित्यत्रमूर्त्तयो ब्रह्मविष्णुरुद्ररूपावर्णास्तिस्र
 अकारद्वयं मकारश्चेति समुदिता बीजंस्युर्वीज मित्यध्याह
 र्त्तव्य मित्येवव्याख्यायसीतारामौ तन्मया वित्यत्र तन्मयौबी-
 जात्म कावित्येव व्याख्यायंते तेप्रष्टव्याः रेफवर्जिता अकारा-
 द्योबीजस्यु स्तत्सहितावा आधेबीजात्मकौसीता रामावुच्येते
 चेत्ता दात्वदभिमतबीजस्याकारादिरूपस्याधारभूतो योरफेस्त-
 स्यवाच्योवक्तव्यः अस्तिकेषांचिन्मते बीजवाच्यात्मगुणाद
 पिपरंनिर्गुणं ब्रह्मैतिचेन्न स्वभूः स्वेनैवभासते इत्याभ्यांतस्मा

त्परस्य निषेधात् इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयते इतिराम-
 पदवाच्यस्यैव परब्रह्मत्व श्रवणाच्च रमंतेयोगिनोऽनंते सत्यानंदे-
 चिदात्मनि सत्यंज्ञानमानंदंब्रह्मेत्यनयोः समानार्थकत्वाच्च-
 ज्ञः कालकालो गुणीनिर्गुणश्च एष आत्मा अपहृतपाप्मा
 वीजरोविमृत्युर्विशोको विजिघ्रित्सोऽपिपासः सत्यकामः सत्य-
 संकल्प इत्यनपापात्मत्वदीन हेगुणान् प्रतिषिध्य तत्रैवसत्य
 कामत्वादि दिव्यगुण विदधत्याश्रुत्याएकस्यैव निर्गुणत्व स
 गुणत्वोपपादनाच्च परास्यशक्तिर्विविधैव श्रूयतेस्वाभाविकी
 ज्ञानबल क्रियाचेति ज्ञानादीनांतत्स्वाभाविकगुणत्वश्रवणाच्च
 द्वितीयपक्षे आधाराधेयभूतानां रेफाकारादीनां परब्रह्मचतुरा-
 ननादिवाचकानां केवलसीतारामवाचकत्व मुच्यतेचेत्तादा-
 त्वदुक्त्यैवविरोधः रेफः परब्रह्मपरः प्रथमअकारोब्रह्मरूपः
 द्वितीय अकारो विष्णुरूपः मकारोरुद्ररूपः इत्यनयाशेषत्व
 कोटिप्रविष्टब्रह्मादिवाचकानां साक्षाच्छेषिवाचक त्वासंभवाच्च
 विश्वरूपस्यतेराम विश्वेशब्दाहि वाचकाः इतिवदत्रापि
 बोध्यमितिचेन्न तत्रतुशरीर वाचकानांतच्छरीरिणिपर्यवसानत्व
 वत् चराचर वाचकानां परंपरयासर्वशरीरिणि श्रीरामेपर्यवसा-
 नत्व स्वीकारात् नन्वेवं चेत्तादाराजपुरुषवाक्य वदत्रापिवोध्यं
 राजपुरुषवाक्यं यथाशब्दतः पुरुषप्रधानमप्यर्थतोराज्ञेवप्राधा-
 न्यद्योतयतितथा रेफमारूढामूर्त्तयस्य इत्येतदर्थकं वीजश-
 ब्दतः ब्रह्मादिप्रधानमप्यर्थतः परब्रह्म परमेवेति चेत्सत्यं

तथाप्ययं दृष्टान्तः विचारतः बीजस्य अर्थतः परब्रह्म परत्वं सूचयन्नपि वाचकत्वेन ब्रह्मादिपरतत्त्वं मेवोपपादयतीति त्वदभीष्टहानिरेव तद्यथाराजपुरुषवाक्यस्य राजभृत्यस्यैव वाचकत्वमुपपद्यते नतुराज्ञो वाचकत्वं राजपुरुषमानयेत्येवं वक्तव्योऽपि पुरुषराजा नमानयत्येवमन्वयानुपपत्तोः तथा त्वदभीष्टबीजस्यापि चतुराननादि वाचकत्वमुपपत्स्यते नतु परब्रह्मवाचकत्वं रेफारूढामूर्त्युपासनीया इत्येषमन्वयसंभवेऽपि मूर्त्युश्रयोरेफउपासनीय इत्येवमन्वयासंभवात्तत्पुरुषस्य परपदप्रधानत्वात्तस्मात्तत्र बीजस्युरिति त्र्यध्याहारो निरर्थकः रेफारूढामूर्त्युः स्युरित्यस्य तत्तत्स्वरूपमात्रबोधनपरत्वा तथा च रेफस्य परब्रह्मपरत्वेनाकारादीनां ब्रह्मादिपरत्वेन सीतारामौ तन्मया वज्रपूज्यौ ब्रह्मादीनां वाचकोऽयमित्युभयथोक्तिरुपपन्नतरा किञ्च प्रकरणांतरे अकारादीनां सदादिवाचकत्वेन राजपुरुषदृष्टान्तेन च स्यात् कृत्स्नस्य बीजस्य श्रीरामवाचकत्वमर्थतस्तत्परत्वं च अत्रातुमंगार्थप्रकरणे सीतारामौ तन्मया वज्रपूज्यावित्यत्र सीतारामयोर्नसंपूर्णबीजमयत्वेन ज्ञेयत्वमुपपद्यते रेफारूढामूर्त्युः स्युरिति ब्रह्मादीनामकारादिमयत्वज्ञापकश्रुतिविरोधात् बीजप्रधानौ तावित्यर्थकत्वे तु बीजस्य तत्प्रधानत्वेन तयोस्तन्निकृष्टत्वापत्तेः किंतुरेफमयत्वेनैव ज्ञेयत्वं रेफारूढामूर्त्यु इति रेफस्य ब्रह्माद्याश्रयत्वतदुपलक्षितं सर्वजगदाश्रयत्वश्रवणात् रकाराज्जायते ब्रह्मा रकाराज्जायते हरिः रकाराज्जायते शंभुः रकारात्सर्वशक्तयः इति तद्वन्मंगार्थवेदाश्च रका-

रेमुव्यवस्थिताः आदावन्तेतथामध्येरकारमुव्यवस्थितं विश्व-
चराचरं सर्वमवकाशेननित्यशः इतितथैवस्मरणाच्च रकारार्थो-
राम इतिशिष्टवचनाच्चयदित्वत्रसंपूर्णस्यबीजस्य तद्वाचकत्व-
मुच्यते तदातच्छेषभूतब्रह्मादिवाचकत्वानवशेषात् प्रथमा-
न्वयेकिमक्षरवाच्यस्यपरमात्मैक्यं परमतेस्वमतेतु परमात्मशेष-
त्वमुपपत्स्यते जीववाचिनमोनामेत्युक्तनमः पदवाच्यस्येतिचेन्न
नमसोबीज विवरणभूतमंत्रशेषांत गतस्यमंत्रशेषगतारामपदेना-
न्वयंप्राप्तस्य स्ववाच्यजीवस्य तादर्थ्येन तत्कैकर्यार्थं तावोधक-
त्वस्वीकारात् तथाचमूलेजीववाचकत्वानवशेषेतद्विवरणेपित-
द्वाचकत्वानुपपत्तेः विवरणगतस्यनमसोजीव वाचकत्वमन्यथा
नुपपद्यमानंमूलगताकारादीनांब्रह्मादिवाचकत्वं तदाश्रयस्यरेफ-
स्य विवरणगतारामपदसारूप्यात् बीजविवरणयोरेकार्थकत्वाच्च
श्रीरामपरत्वंचोपपाद्यमंत्रशेषेइवबीजेपिब्रह्मादीनांश्रीरामशेषत्वमु-
पपादयतीत्यस्मिन्प्रकरणे रेफस्यैव सीतारामवाचकत्वमुपपद्यते
अतोऽत्ररेफेअकाराश्च आकारश्चमकारश्चेतिपृथक्पृथगेव-
पदानिच्छांदसत्वादिभक्तिलोपः रेफारूढाइतिरेफाधारकत्वनिर्देश-
स्तुरेफस्याकारादीनां चाधाराधेयसंबंधं प्रकाश्या कारादिवाच्या-
नांब्रह्मादीनारेफवाच्याश्रितत्वप्रदर्शनेनरेफवाच्यशेषत्वं सूचयती-
त्यलमतिविस्तरेण प्रकृतमनुसरामः ननुरेफस्यवाचकत्वं सीता-
रामयोस्तद्वाच्यत्वंवाच्यवाचकयोस्तादात्म्यसंबंधंचयदुक्तंतन्नोप-
पद्यतेयतोररेफस्यसर्वकारणत्वंनिर्दिष्टं नतुसीतारामयोरित्याशंक्य-

तयोरपि जगत्कारणत्वमाह जातान्याभ्यामिति आभ्यांसीतारामा-
 भ्यां द्विसप्तभुवनानि अधस्तनानिमसउपरितनानि च सप्तैति च
 तुर्दशभुवनानि जातानि तथा स्थितानि च आभ्यामित्यत्रानयोरिति
 विभक्तिपरिणामः अथवा स्थितानि पालितानि तथाभ्यां प्रहृता-
 नि विनाशितानि अनेन सीतारामयोर्जन्माद्यस्य यत इति सूत्र-
 विषयत्वमुक्तं भवति तेषु तत इति तेषु सृष्टेषु भुवनेषु ततोऽनंतरं राम-
 आत्मानमधात् प्रावेशय तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुत्यं
 तरात् यद्यपि यथाकाशे आधारे रचितेषु घटादिष्वकाशस्य पूर्व-
 मेव प्रवेशः न तु घटादिसिद्ध्यनंतरं तथैव रामब्रह्माधारे रचितेषु द्विस-
 प्तभुवनेषु पूर्वमेव रामस्य प्रवेशः न तु सप्तभुवनरचनानं तरंतत्रांत-
 त्प्रवेशः उपपद्यते तथापि रामस्य सर्वान्तर्यामित्वेन सर्वनियंतृत्व
 बोधनार्थं तत्र तत्प्रवेश उक्तः अन्तःप्रविष्टः शास्ता जनानामित्यन्त
 प्रविष्टस्यैव सर्वजननियंतृत्वश्रवणात् अनेन श्रीरामस्य चराचरांतः
 र्यामिरूपत्वमुक्तं भवति ननु जडांतःप्रविष्टस्य जगत्प्रकाशकत्वं
 न स्यात् घटांतःप्रविष्टप्रदीपवदित्याशंक्याह मानव इति मां प्रभात
 यानवः नूतन अकुंठित प्रकाशशक्तिरित्यर्थः अथवा अमाययेति
 छेदः अमाययामानवः स्वभावतः मानवः मनुष्याकृतिरित्यर्थः
 द्विभुजः कुंडली त्युत्तरत्र श्रवणात् अस्मिन्पक्षे न हि दृष्टुं दृष्टेर्वि-
 परिलोपो विद्यते इत्यादि श्रुतिमवलंब्योक्ताशं कानिरसनीया तदेव
 मत्र श्रीरामचन्द्रस्य जगत्सृष्टिरिथितिसंहारकर्तृत्वेन तत्त्वामित्वेन-
 दंतः प्रवेशेन च तत्सत्तास्फूर्तिकारित्वेन क्रियासु प्रवर्तकत्वाच्च-

कशेषत्वंचसम्यग्ज्ञात्वास्थितिः संवंधयाथात्मज्ञानं नामश्रियः
 पत्युर्निरुपाधिकशरीरि त्वंस्वस्यनिरुपाधिकशरीरत्वंसम्यग्ज्ञा-
 त्वास्थितिःसम्बन्धस्पज्ञाननामश्रियःपत्युर्निरुपाधिकधर्मित्वंस्व-
 स्यनिरुपाधिकधर्मत्वंचसम्यग्ज्ञात्वास्थितिःसम्बन्धस्वरूपयाथा-
 त्म्यज्ञाननामधर्मिधर्मयोरेक्यं सम्यग्ज्ञात्वास्थितिःऐक्यंनामवि-
 शिष्टविशेषे सति स एव सन्स्वयंयथानप्रकाशतेतथास्थितिरिति-
 त्रहेतुमाहप्राकगुणेनेतिप्रागुक्तेनजगत्प्रवेशित्वरूपेणागुणेनतथा-
 चजगदंतः प्रविष्टरय तच्छरीरित्वेनतन्नियामकतयातच्छेषित्वं
 जगतश्चतच्छरीरित्वेन तन्नियम्यतयातच्छेषत्वं शरीरवच्चचिद-
 चितोः स्वरूपस्थितिप्रवृत्तोः श्रीरामाश्रिततयातदाश्रयस्यपरमा-
 त्मनोधर्मित्वे तयोस्तदाश्रितत्वेन तद्धर्मत्वेधर्मिधर्मयोश्च गो-
 गोत्वादिबद्धभेदोपपत्तो रैक्यमुपपन्नतरं अत्रनमःपदं सखंडा-
 खंडभेदेनद्विविधं द्वयोर्नमसोरत्यंतसारूप्यात्तंत्रेणोपादानंतत्रा-
 खंडनमः पदंद्वितीयान्वयेवीजस्योत्तरमास्थाय जीवोपायंवदति
 सखंडनमः पदंस्थलत्रप्येप्यन्वेति वीजोत्तरं नमसउत्तरं च-
 तुर्थ्यतोत्तरं चास्थायेतितस्मिन्नमःपदेमकारः षष्ठ्यंतोजीववाची
 नेतिप्रतिषेधार्थकः द्वितीयोनमःशब्दस्तूयायवाचीउपायःशर-
 णागतिः गच्छध्वमेनंशरणांशरायंपुरुषर्षभमितिमार्कंडोपदिष्ट-
 शरणपदस्थाने द्रोपद्याःसहितासर्वेनमश्चकुर्जनादनमितिनमः
 पदप्रयोगात्साधनांतरसंत्यागोनमःशब्दोहिसंशतीति पंचरात्र-
 वचनाच्चार्थतोनमः शब्दोपायवाचित्वावगमाच्च इतिशब्दः-

तृतीयोपनिषत्समाप्त्यर्थः

इतितृतीयोपनिषत्सु ३

विनायंत्रेणचेत्पूजादेवतानप्रसीदतीत्य भिहितं प्रथमोप-
निषदितत्रकीदृशयंत्रस्वरूपमिति जिज्ञासायांतन्निरूपणार्थतु-
रीयोपनिषत्प्रवर्त्तते तत्रादौ मंत्रार्था वशिष्ठतृतीयान्वयबोध्यमुपये-
स्वरूपंचतुर्थ्यर्थमाह जीववाच्येति

जीववाचिनमोनामचात्मा रामेति गीयते ।
तादात्मिकाया चतुर्थीतिथाचायेति कथ्यते ॥१६॥

अत्र नमः पदोत्तरस्थानेनेत्यव्ययं प्रतिषेधार्थकं मेति प्रथमां-
तो जीववाची ततो विभक्तिलोपशब्दादसः तथा च जीववाचीनमो-
ना किंतु मइत्यन्वयः कृत्स्नो नमः तथाना किंतु तदंतावयवभृतो
मकार इत्यर्थः आत्मा तथा मकारेण पंचविंशः प्रकीर्तितः इति स्म-
रणात् अत्र वेदस्य परोक्षवादत्वादेव मुक्तमिति ज्ञेयं यद्वा जीववा-
चीनमोमः स्यादात्मारामेति गीयते इति वक्तव्येपिनमोनामेत्येवं
कथनं कश्चिदाचार्यवानधिकारी विशेष इममर्थं जानातु न तु सर्वो-
पि जन इत्येतदर्थं वेदाहिकचिदन्यथा संतं पदार्थं विशेषमन्यथा-
वदंति तंचतुर्होतारंचतुर्होतेत्याचक्षत इति वत्तच्चेरवरस्यापि प्रीति
करमिति पुराणवचनादवगम्यते परोक्षवादां वेदोयं परोक्षां-
चममप्रियमिति रामेति प्रातिपदिके नात्मा परमात्मा गीयते कथ्य-

तद्व्यर्थः आत्मपदमत्रपरमात्मपरंजीवस्य नमोमकारार्थत्वात्
 अयंरामायेत्यत्र वर्त्तमानायाश्चतुर्थ्या अर्थमाह तादात्मिकेत्युत्त-
 राद्धेनयद्यपि शब्दशास्त्रे तादर्थ्येचतुर्थीश्रूयते नतुतादात्म्ये
 तथापिवेदस्यस्वतः प्रमाणाच्चात्तत्र यथादृष्टमेव व्याख्यायते
 तथाचेति तथाचसतिमरामपदयो जीवपरमात्मपरत्वेसतिधा-
 चतुर्थी आयेतिकथ्यते रामेतिप्रातिपदिकात्पराउच्चार्यते साता-
 दात्मिकेत्यन्वयः अत्रापिवेदस्यपरोक्षवादत्वात् तादात्मिके-
 तिपदं तादर्थ्यार्थकं तस्मैरामायायमात्माजीवः तदात्मातर-
 भावस्तादात्म्यंतवोधयतीति तादात्मिकायदितुतादर्थिकेतिपाठः
 स्यात् तदाशब्दशास्त्रस्यागमस्यच सम्मतंस्यात् तथाचस्मर्यते
 'पडक्षरोवह्निपूर्वस्तरकस्त्वभिधीयते महापातकिनां पापदहने-
 दह्नोपमः चतुर्थीदीयते चात्रतादर्थ्येकमलोद्भव अभ्येतितेना-
 मेवसंत्यग्यान्यत्प्रयोजन मितितत्रैवनमः शब्दस्योपापवाचकत्व
 मपिस्मर्यते साधनांतर संत्यागोनमः शब्दोहिसंशति
 अनेनशरणापत्तिः परमैकांतिनां मतेति साधनांतर संत्याग
 पूर्वकं भगवदेकोपायतयास्थितिःशरणापत्तिरित्युच्यते यद्यपि
 आयेतिनचतुर्थी तथापि चतुर्थीसंबन्धि विकारत्वाच्चतुर्थीत्युक्तं
 तदेवं मंत्रस्यार्थः यथा संप्रदायं वर्णितः अत्रोपनिषदि तुक्क-
 त्स्यनमः शब्दस्य जीववाचकत्वंश्रूयते जीववाचिनमोनामे-
 तित्यतः प्रकारांतरेण मंत्रस्यार्थोवर्ण्यते ।

श्रीरामाख्यं परं ब्रह्मनत्वा श्रीजानकीधवं ।

राममंत्रस्य व्याख्यानं करोमि श्रुतिसंमतं ॥१॥

येसंति ब्राह्मणाः लोकेप्रशांतावेदपारगाः ।

तेषां ब्रह्मत्व ज्ञानायमंत्रार्थोयं प्रदर्श्यते ॥२॥

परीक्ष्य लोकान्कर्म चित्तान् ब्राह्मणोनिर्वेदमायान्
नास्त्यकृतेनतद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणिः श्रो-
त्रियं ब्रह्मनिष्ठं तस्मैसविद्वानुपसन्नायसम्यक्प्रशांतं चित्ताय
शमान्विताययेनाक्षरं पुरुषं वेदसत्यं प्रोवाचतांतत्वतोब्रह्मविद्यां
इतिश्रुतिः अस्यार्थः परीक्ष्यप्रत्यक्षानुमानागमैः अनित्यतया-
परीक्ष्यज्ञात्वासर्वतोयाथात्म्येना वध्यार्यं लोकान्संसारगति-
भूतान् अव्यक्ताद्यान्स्थावरांतान्कर्म चित्तान्धर्माधर्मनिर्मितान्
ब्रह्मणोब्रह्मबुभुत्सुः निर्वेदं वैराग्यं आयात्गच्छेत् कुर्यादि-
त्यर्थः कथंइहसंसारे नास्तिकश्चिदपि अकृतःपदार्थः
सर्वएवहिलोकाः कर्मचित्ताः कर्मकृतत्वाच्चा नित्याः ननित्यं-
किंचिदस्तीत्यभिप्रायः किं कृतेन कर्मणायासबहुलेन अनर्थ-
साधनेन इत्येवंनिर्विण्णः अकृतं नित्यमभयं यदक्षरंपुरुषं
तद्विज्ञानार्थं विशेषणाधिगमार्थं सनिर्विण्णोब्राह्मणोगुरुमा-
चार्यं शमदमादि संपन्नमभिगच्छेत् शास्त्रज्ञोऽपिरवातंध्येण
ब्रह्मज्ञानान्वेषणां नकुर्यादित्यर्थः समित्याणिः समिद्धारगृहीत-
हस्तः श्रोत्रियं अध्ययनश्रुतार्थसंपन्नंब्रह्मनिष्ठं सर्वानकर्मादीन्
हित्वाकेवलेब्रह्मणि निष्ठायस्यस ब्रह्मनिष्ठः अथवा निर्वेदं

वैराग्यं आयात् गच्छेत्कथं नास्त्यकृतो मोक्षः कृतेन कर्मणा
 अहंतुमोक्षलक्षणं नित्यफलार्थं तस्मात् किं कर्मणानित्यफले
 नेति विरक्तः सन्तद्विज्ञानार्थं तस्य मोक्षपदार्थस्य ब्रह्मणोक्षरस्य
 विशेषेण ज्ञानार्थं सन्निर्विण्णो ब्राह्मणो गुरुमेवाभिगच्छेत् रिक्त-
 हस्तस्तु नोपेयाद्राजानं देवतां गुरुमित्यादिना रिक्तहस्तगमनस्य
 निषिद्धत्वात् समित्याणिरित्युक्तं किं लक्षणां गुरुं श्रोत्रियं
 ब्रह्मनिष्ठं च तत्र श्रोत्रियमित्यनेनाध्ययनहीनस्य गुरुत्वं वार्यते
 ब्रह्मनिष्ठमित्यनेन श्रोत्रियस्यापि कर्मिणो गुरुत्वं वार्यते कर्मनि-
 दयाततो विरक्तस्य ब्रह्मविद्याधिकारांक्तेः तमेवं भूतं गुरुं विधिवदु-
 पसन्नः प्रसाद्य पृच्छेत् अक्षरं पुरुषं सत्यं सविद्वान् गुरुः तस्मै उप-
 सन्नायोपगताय सम्यक् यथाशास्त्रं प्रशान्तचित्ताय उपस्तरागादि-
 दोषाय शमन्यिताय बाह्येन्द्रियोपरमेण युक्ताय सर्वतो विरक्तायेत्यर्थः
 येन विज्ञानेन यथा परया विद्यया अक्षरमविनाशित्यं पुरुषं वेदं वि-
 जानाति तां ब्रह्मविद्यां अक्षरविद्यैव ब्रह्मविद्यातां तत्त्वतो य-
 थावत्प्रोवाच- प्रब्रूयादित्यर्थे कथं श्रुतिरित्यर्थः श्रोत्रियं ब्रह्म-
 निष्ठमितीयं श्रुतिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं पुरुषं ब्रह्मविद्यावंतं वदति
 तच्छिष्यं च नान्यं ब्रह्मविद्वद्ब्रह्मैव भवतीति यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामाये
 ऽरयहदिस्थिताः अथ मर्त्यो मृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुतेः इत्येव-
 माद्याः श्रुतयः ब्रह्मविदः सर्वकामरहितस्य ब्रह्मप्राप्तिं वदन्ति न
 च वेदाज्ञस्य ब्रह्मज्ञानं भवतीति नावेदं विन्मनुतेतं बृहत् इत्ये-
 षावदति न ब्रह्मज्ञानं विना मुक्तिर्भवतीति मृतज्ञानाच्च मुक्तिः

इत्येषाश्रुतिर्वदतिनब्रह्मापरोक्षज्ञानं विनासर्वसंशयसर्वकामना-
 राहित्यपूर्वकं ब्रह्मप्राप्तिर्भवतीति भिद्यते दृढयग्रन्थिच्छिद्यते
 सर्वसंशयाः क्षीयन्तेचास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टेपरावरे यदासर्वे
 प्रमुच्यन्तेकामा इत्येवमाद्याः श्रुतयोवदन्ति तरमाद्वेदार्थविचा-
 रेण स्वस्वरूपादिपरोक्षज्ञानिनो ब्रह्मनिष्ठयातदपरोक्षज्ञानेन
 सर्वसंशयसर्वकामनाराहित्यपूर्वकं ब्रह्मप्राप्तिर्भवतीतिसर्व
 श्रुतीनांतात्पर्योऽवगम्यते तत्रयथा श्रोत्रियस्यवेदार्थ विचार
 जातस्वस्वरूप परस्वरूप ज्ञानकारितयाब्रह्मनिष्ठयासर्वकामना
 राहित्य पूर्वकजाततदपरोक्षज्ञानेन श्रोत्रियब्रह्मनिष्ठस्य ब्रह्म-
 प्राप्तिर्भवति यथाचप्रशांत चित्तस्यतच्छिष्यस्य तदुपदिष्ट स्व-
 स्वरूपपरस्वरूप ज्ञानात्मक ब्रह्मविद्याकारित ब्रह्मनिष्ठया
 सर्ववासना विनाशपूर्वक जाततदपरोक्षज्ञानेन ब्रह्मप्राप्तिर्भव-
 तितथैवषडक्षरतारकमंत्रार्थ विचार जातस्वस्वरूप परस्वरूप
 ज्ञानकारितया ब्रह्मनिष्ठया सर्वकामनाविनाशपूर्वकजात तद
 परोक्षज्ञानेनमंत्रार्थ विचारतत्परस्यापि रामाख्यब्रह्मप्राप्तिर्नि-
 ष्पद्यतेइत्यतोमंत्रार्थ विचारपरत्वेनभवितव्यं मुमुक्षुभिर्वेदार्थ
 विचारासमर्थैः ननुनावेदविन्मनुतेतंबृंहंतमितिश्रुतिर्वेदार्थज्ञानर
 हितस्य ब्रह्मज्ञानाभावं वदतितद्विरोधेनमंत्रार्थ विचारपरस्यन
 ब्रह्मज्ञानं समुत्पद्यतेऽतो नतस्य ब्रह्मप्राप्तिरुपपद्यते इतिचे-
 दुच्यते अत्रवेदार्थविचार जातस्वस्वरूपादिज्ञानं ब्रह्म-
 प्राप्तेर्मूलमुक्तंसर्वेषां वेदानांतुकारणमोङ्कारइति ॐ मित्येत

दक्षरं सर्वमित्येवमोद्याः श्रुतयोवदन्ति ततश्चसर्ववेदकारणस्य
 प्रणवस्यार्थं विज्ञानेनतत्कार्यभूतानांसर्वेषां वेदानामर्थोविज्ञा-
 तोभवति इतिकारणविज्ञानं कृतकार्यं विज्ञानं वादिनीभिर्य-
 थासैम्यैकेनमृत्पिण्डविज्ञानेनसर्वमृन्मयं विज्ञातंभवतीत्येवमा-
 दिभिः श्रुतिभिरवगम्यते तस्यापिप्रणवस्य कारणां तारकं
 षडक्षरंभवतीति इत्योमितीति श्रुतिर्वदति तथाहितापनीयो-
 पनिषदि किंतारकंकिंतरतीति भरद्वाजेन पृथोयाज्ञवल्क्य आह
 तारकंदीर्घानलंविंदु पूर्वकंपुनः दीर्घानलंमायनमः इतिषडक्षरं
 तारकस्यस्वरूपमुक्त्वापुनः तस्य ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्या
 इत्युपासितव्यं इतिब्रह्मात्मकत्वेनोपासनं विहितंब्रह्मात्मका
 इत्यनेनअत्रापि ननुकथं जडानांतारकाक्षराणां सच्चिदानंदं
 ब्रह्मात्मकत्वमुपपद्यते इत्याशंक्याह सच्चिदानंदाख्या इति
 नेमेषडक्षरवर्णां जडस्वरूपाः किंतु सच्चिदानंदाख्याः सच्चि-
 दानंदसंज्ञकाः सच्चिदानंदं पदवाच्याः सच्चिदानंदस्य स्वरू-
 पाइत्यर्थः स्वभूज्योतिर्मयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनदे-
 मोयस्य सृष्टिस्थिति लयस्यचकारणात्वेन चिच्छक्त्यारजः
 सत्त्वतमोगुणैः इतिपूर्वतापनीयश्रुतेश्च एवं तारकस्वरूपमुक्ता-
 डनंतरंतस्मात्प्रणवोत्पत्तिमाह इत्योमिति तदर्थस्तु इत्युक्त-
 कारकं षडक्षरंतारकमोमित्यो कारोभवति ॐ रूपमापद्यतेनह्ये-
 तस्मादोकारोऽन्य ॐ कारादेतन्मदित्यर्थः ननुकथं त्रिवर्णात्म-
 कस्यप्रणवस्यषड्वर्णात्मककार्यत्वमुपपद्यते इत्याशंक्योकारस्य

षड्वर्णात्मकत्वं मुक्तवान् अकारः प्रथमाक्षरो भवति उकारो
द्वितीयाक्षरो भवति मकारस्तृतीयाक्षरो भवति अर्द्धमात्राच्चतु-
र्थीक्षरो भवति विंदुः पंमाक्षरो भवति नादः षष्ठाक्षरो भवति
तारकत्वात्तारको भवति तदेवं सर्ववेद कारणप्रणवकारणस्य
षडक्षरतारकस्यार्थस्य विज्ञानेन प्रणवतत्कार्यं भूतसर्ववेदार्थं
विज्ञानोपपत्त्या मंत्रार्थज्ञानवतः सर्ववेदवित्त्रनिष्पत्तेर्न नादेदं
विन्मनुतेतंवृंहंतमिति श्रुते विरोधो मंत्रार्थज्ञानवतो ब्रह्मज्ञानवतो
उपपद्यते किंच यथैव वटवीजस्थः प्राकृतश्च महाद्रुमः तथैव
रामवीजस्थं जगदेतच्चराचरं रेफारूढामूर्त्तयः स्युः शक्तयस्ति स-
एव च इति रकाराज्जायते ब्रह्मारकाराज्जायते हरिः रकाराज्जायते
शंभुरकारात्सर्वशक्तयः बीजे यथास्थितः बृहन् शाखापल्लवसंयुतः
तथैव सर्ववेदाहिरकारे सुव्यवस्थिताः आदावन्ते तथामध्यरेकारे-
सुप्रतिष्ठितं विश्वंचराचरं सर्वमवकाशेन नित्यतः यथाकरंडे
रत्नानि गुप्तान्यज्ञैर्न दृश्यते तद्वन्मंत्राश्च वेदाश्च रकारे सुव्यवस्थि-
ताः रकारमैश्वर्यं बीजमकारस्तेन संयुतः अवधारणयोगेन-
रामो यस्मान्मनुः स्मृतः सर्ववेदाश्रयत्वाच्च सर्वलोकस्य कारणात्
ईश्वरप्रतिपाद्यत्वादखंडब्रह्मवाचकः इत्येवमादिपुलहसंहितादि
वचनेभ्यश्च सर्ववेदसर्वमंत्रसर्वलोकाश्रयत्वेन सर्वकारणस्याखं-
डब्रह्मवाचकस्य तारकमंत्रादिमाक्षरस्य रकारस्यार्थस्य विज्ञानेन
तत्कार्यभूतं सर्ववेदार्थं विज्ञानोपपत्त्यापि तारकार्थविदः सर्ववे-
दार्थं वित्त्रोपपत्तेर्ब्रह्मज्ञानित्वं निष्पत्तेर्नोक्तं श्रुतिविरोधः उप-

पद्यते किञ्च सर्ववेदा यत्पदमामनन्ति तद्विष्णोः परमंपदमित्ये
 षाश्रुतिः वेदैश्च सर्वैरहमेवेद्य इति स्मृतिश्चैकस्यैव परस्य
 ब्रह्मणाः सर्ववेद वेद्यत्वं वदति अतोयः प्राप्यस्य ब्रह्मणाः
 सच्चिदानन्दस्वरूपं तत्प्राप्युपायं च तद्विरोधि स्वरूपं वेद स
 सर्ववेदार्थवित्त्वेन वक्तव्यः इत्येवं सर्ववेदवेद्यः परब्रह्मतारकादि
 माक्षरस्यार्थोऽस्ति रकारस्तु तद्वाचकः रेफाब्दामूर्त्तयः स्युः
 शक्त्यस्ति स एव चेति श्रुक्त्युक्तस्य रेफस्य ब्रह्मविष्णवाद्या
 श्रयत्वेन पर ब्रह्मवाचकत्वोपपत्तेः पुनः रकाराज्जायते ब्रह्मेति
 ब्रह्मविष्णवाद्युत्पत्तिरिथितिलयस्थानस्य रेफस्य परब्रह्मस्वरूपत्व-
 तद्वाचकत्वोपपत्तेश्च सर्ववेदाश्रयत्वाच्च सर्वलोकस्य कारणात्
 ईश्वरप्रतिपाद्यत्वादखंड ब्रह्मवाचकः इति स्फुटं रेफस्याखंड
 ब्रह्मवाचकत्वोक्तेश्च तस्मादशेषवेदवेद्यस्य ब्रह्मणो रेफवाच्यत्वो-
 नरेफवेदनवेद्यत्व निष्पत्तेः यो रेफार्थं वित्सोपि सर्ववेदार्थं विद्म-
 वतीति कृत्वा यो रेफ विवरणभूतवद्विवीज तद्विवरण भूतषड-
 क्षरस्यार्थं जानाति स सर्ववेदार्थं विद्मवतीति किं वक्तव्यं किञ्च सर्ववेद
 वेद्यस्य परब्रह्मणाः स्वरूपं यो वेद तस्य शब्दब्रह्मविच्छेदेन च वक्तव्या
 त्तारकमंत्रस्य स्ववाच्यपरब्रह्मस्वरूप तच्छेषत्वात्मकजीवस्वरूप
 तत्प्राप्त्युपायस्वरूप तत्फलस्वरूप तद्विरोधिस्वरूपबोधकत्वात्
 षडक्षरमंत्रार्थज्ञानेन सर्ववेदसामर्थो ज्ञातो भवति अतः षडक्षर-
 निरूपणपराः यारामतापिनीयश्रुतयः ब्रह्मादीनां वाचकोऽयं क्रि-
 यकर्मज्यकर्तृणा मित्याद्यास्तासां व्याख्याकरणेन षडक्षरमंत्रा-

र्थःस्फुटीक्रियते ब्रह्मादीनामित्यारभ्य रेफाङ्गामूर्त्य इत्यादि
 श्रुतयस्तासामर्थः रेफःपरब्रह्मवाचकः प्रथमाकारो ब्रह्मवाचकः
 द्वितीयाकारो विष्णुवाचकःअनंतोऽन्यासनःसंदुर्नाशमेकाक्ष-
 रोवतु इत्यत्राकारस्य विष्णुवाचकत्वस्मरणात् रुकारःशिववा-
 चकः मःशिवश्चन्द्रमावेधा इतिकोशात् तदेवमंत्रस्यब्रह्मादि-
 वाचकत्वं स्फुटमाहश्रुतिः ब्रह्मादीनांवाचकोऽयं मंत्रोऽन्वर्था-
 दिसंज्ञकः जप्तव्योमंत्रिणानैनं विनादेवःप्रसीदति इतिअनुग-
 ताः सर्वेअर्थाः ब्रह्मविष्ण्वादयो यस्यांसान्द्वर्था रामेत्याद्यासंज्ञा
 सास्ति यस्मिन्मंत्रेसो न्वर्थादिसंज्ञको मंत्रोजप्तव्य इत्यपूर्वविधिः
 विपक्षेवाधकदर्शनेना वश्यजप्तव्यत्वंज्ञापयति नैनंविनेति
 एनमंत्रजपं विनादेवोरामो नप्रसीदति नस्वात्मानं दर्शयति
 एवमंत्रजपं मंत्रार्थानुमंथानपूर्वकं मंत्रजपस्य कर्त्त-
 व्यत्वान्मंगार्थमाह क्रियाकर्मेत्यादिना क्रियाकर्मेज्यकर्तृणा
 मर्थमंत्रोवदत्यथमननातत्राणानान्मंत्रःसर्ववाच्यस्यवाचकः तत्र
 क्रियाममात्मा मच्छरीरित्वेनैहिकामुस्मिन्कर्मयोगक्षेमकारी राम
 एवस्वप्राप्तेरुपायभूतो मेनान्य इत्याकारोबुद्धेर्ध्वजस्तयरूपोवा-
 पारः कर्मइज्यपदसान्निध्यात् तत्कैर्कर्यलक्षणंचतुर्थीबोध्यम्
 मंत्रजपरूपंच जप्तव्योमंत्रिणेति मंत्रजपस्याप्युक्तत्वाद्इज्यः
 पूज्यः कैर्कर्येणमंत्रजपेनचरामःक्षेत्रोस्मिन्योऽर्च्येयैरुक्त्यामंत्रेणा-
 नेनमांशिवइतितापनीये स्वमंत्रजपेन स्वर्चचनायाउक्तेः स्तवै-
 रर्च्यैन्नरः सदेति नामयाठात्मकैः स्तवैर्भगवदर्चनायाः स्मर-

णाच्च मंत्रजपस्योपक्रमाच्चकर्त्ता ईज्यपदसन्निध्यात् तैर्कैर्क-
 र्त्तुं मंत्रजपोपक्रमात्तन्मंत्रजपकर्त्ता चर्कैर्कैर्कर्तृत्वेन तन्म-
 ण्जपकर्तृत्वेन तदाराधकत्वाच्च तच्छेषभूतः नाकिञ्चित्कुर्व
 स्तच्छेषत्वमिति न्यायात् तत्कैर्कैर्कर्त्तुं तन्मंत्रजपकर्त्तुं स्तच्छेषत्वो
 पपत्तेः शेषत्वं नाम जगत्प्राणायामात्मने इत्यग्रतनश्रुतेः जगदात्म-
 त्वेन जगद्व्यापको रामस्तेन वहिरंतर्व्याप्तस्य जीवस्य तदपृथक्
 सिद्ध्या जीवस्वरूपस्थितिप्रवृत्त्योस्तदधीनतया तदत्यंतपरत्वं
 तच्छेषत्वं एतेन जीवस्य श्रीरामानन्यशेषत्वमुपपन्नतरम् कुतः-
 रामव्यतिरिक्तजगद्व्यापकाभावेन जगतस्तदन्यव्याप्यत्वासि-
 द्ध्या तदन्य परतंत्ररूपत्वाभावेन तदन्यशेषत्वा सि-
 द्ध्या श्रीरामानन्यशेषत्वनिष्पत्तेः तच्चेदं श्रीरामशेषत्वमेव जीव
 स्य स्वरूपं यद्यपि ज्ञानानंदगुणकं ज्ञानानंदात्मकमेव जीवस्य-
 स्वरूपं मित्युक्तं मंत्रार्थकर्त्तृभिः तथापि ज्ञानानंदगुणकं ज्ञाना-
 नंदात्मकत्वमपि पुत्रादि ब्रह्महिमत्वाजीवस्य स्वरूपं भगवच्छेष-
 त्वात्मकमेवेति दृढीकृतं दाक्षिणात्याचार्यैर्वार्तामालायां
 तत्र स्वरूपज्ञानं नाम ज्ञानानंदादिकवृत्तिम् पुत्रादिवद्वाह्यमिति
 मत्वा भगवदन्यार्हशेषत्वमेव स्वरूपमिति स्थितिः स्वरूपया-
 थात्म्यज्ञानं नाम भगवदन्यार्हशेषत्वं वहिर्वृत्तिम् पुत्रादिवद्वाह्य-
 मिति मत्वा भागवतशेषत्वमेव स्वरूपमिति स्थितिः इति गी-
 ताभाष्यकारेणापितथैवोक्तं ज्ञानी नाम इतस्त्वन्यांप्रकृतिविद्धि-
 मे पराम् जीवभूतामित्यादिना भिहितभगवच्छेषतैकरसात्मव-

रूपविदिति नाल्पसंख्यासंख्यातानां पुरायजन्मनां फलमिदं यन्म
 च्छेषतैकरमात्मयाथात्म्यज्ञानपूर्वकं मत्प्रपदनमिति च यथार्थहि-
 तत् यतो ज्ञानानंदगुणकत्वे सति ज्ञानानंदस्वरूपमिति लक्षणं-
 आत्मपरमात्मोभयसाधारणशेषत्वं तु जीवमात्रनिष्ठत्वेन जीव-
 मात्रसाधारणम् अतः शेषत्वमेव स्वरूपं जीवस्य तत्रापि चेतन-
 त्वे सति शेषत्वं जीवत्वमिति लक्षणे चेतनपदस्य निवेशः प्रकृत्य-
 तिव्याप्तिव्यावृत्त्यर्थः न तु जीवस्वरूपवोनार्थः तच्च शेषत्वमी-
 दृशं यथा जलनिधौ पतितानां तूलकणानां जलेन बहिरंतव्याप्तानां
 जलरूपेणैव भानं भवति न तु तूलरूपेण तथैव श्रीरामेण बहिरंत-
 व्याप्तानां जीवानां स्वरूपेण भानाभावपूर्वकं श्रीरामस्वरूपेणैव यद्वा
 न त्वंतदेव श्रीरामशेषत्वं जीवस्य स्वरूपमुच्यते तत्र ज्ञानानंदस्व-
 रूपस्यापि बहिरंतः श्रीरामव्याप्त्या श्रीरामस्वरूपत्वेन भानत्वो
 पपत्त्या श्रीरामशेषत्वोपपत्तेः एतेन जीवपरमात्मशेषशेषीसंबंधः
 उपपन्नतरः संबंधस्वरूपज्ञानमप्युक्तं वैष्णवाचार्यैः संबंधस्वरूप-
 ज्ञानं नाम चतुर्विधं संबंधज्ञानमसंबंधयाथात्म्यज्ञानं संबंधस्व-
 रूपज्ञानम् संबंधस्वरूपयाथात्म्यज्ञानं तत्र संबंधज्ञानं नाम
 श्रियः पत्युर्निरूपाधिकशेषित्वं स्वस्य निरूपाधिकशेषत्वं च सम्यक्-
 ज्ञात्वा स्थितिः संबंधयाथात्म्यज्ञानं नाम श्रियः पत्युर्निरूपाधिक-
 शरीरित्वं स्वस्य निरूपाधिकशरीरित्वं ज्ञात्वा स्थितिः संबंधस्वरूप-
 ज्ञानं नाम श्रियः पत्युर्निरूपाधिकधर्मित्वं स्वस्य निरूपाधिकधर्मित्वं स-
 म्यक् ज्ञात्वा स्थितिः संबंधस्वरूपयाथात्म्यज्ञानं नाम धर्मिधर्मयो-

ऐक्यं सम्यक्ज्ञात्वा स्थितिः ऐक्यं नाम विशिष्टविशेषसतिसत्त्वस-
 न्स्वयं यथानुप्रकाशते तथा च स्थिति रिति क्रियाकर्मेज्य कर्तृणामी-
 दृशमर्थं मंत्रो वदति तस्येदृशस्यार्थस्य मननात् ईदृशमंत्रार्थं
 मननपूर्वकं मंत्राजपादित्यर्थः मंत्रजपमुपक्रम्य मंत्रार्थस्योक्तत्वात्
 मंत्रवाच्य श्रीरामकर्तृकं यन्मंत्रजपकर्तुर्ग्राह्यं नृपालनं संसारा-
 द्रक्षणां तस्मान्मंत्रो उच्यते मन्तारं ग्रायते इति मंत्रः इति तन्निरुक्तेः
 कथं भूतो मंत्रः सर्ववाच्यस्य वाचकः सर्वशब्दवाच्यस्य श्रीरामस्य-
 वाचकः अशेषचिदचिच्छरीरि सच्चिदानन्द श्रीरामस्वरूप
 साक्षाद्वाचकत्वेन रामाख्यपरब्रह्ममुख्यवाचक इत्यर्थः ननु-
 सर्ववाच्यस्येति श्रुत्या सर्वेषां शब्दानां श्रीरामवाचकत्वोक्तेः
 राममंत्रस्यापि सर्वशब्दांतर्गतत्वेन तद्वाचकत्वोपपत्तेः पुनः केन-
 विशेषणसर्वेश्वरः शब्देभ्यः पृथक्कृत्य राममंत्रस्य तद्वाचकत्वमुक्तम्
 सर्ववाच्यस्य वाचक इति श्रुत्यायं विशेषमाश्रित्य त्वया पितृस्वरू-
 पवाचकत्वेन तन्मुख्यवाचकत्वमुक्तमिति चेदुच्यते यथा शरीर-
 वाचकाः शब्दास्तच्छरीरिणि प्रत्यगात्मनि जीवे पर्यवस्यतद्वा-
 चकाः भवन्ति अन्यथा शरीरं त्यक्त्वा पित्रादिलोकं गतानां-
 जीवानां त्यक्तशरीरनाम्ना पिंडोदकप्रदानानुपपत्तेः तथैव वि-
 श्वरूपस्य ते रामसर्वे शब्दा हि वाचकाः इति स्मृतेः चिदचिद्वा-
 चकाः सर्वेशब्दाचिदचिद्वाचकाः चिदचिच्छरीरिणि श्रीरामे पर्यवस्य
 चिदचिदंतर्य्यामिणो रामस्य वाचका भवन्ति न तु सच्चिदानन्द
 स्वरूपं वदन्ति तथा विष्णुनारायणवासुदेवहर्षादयो पिये भगव-

द्वाचकाः शब्दार्तेषु सर्वव्यापकत्वक्षीराधिनिवासित्व सर्व-
 तत्वायनकरणात् सर्वउपायत्वोपेयत्व सर्वभूतनिवासित्व
 भक्तदुःखहरत्व प्रकृतिजीवाधारत्वादि गुणकर्मद्वारैवतरिमन्प-
 र्यवस्य तस्यवाचकाभवंति नत्वपरिच्छिन्नचिदात्मकं तत्स्वरूपं-
 वदंती त्येतत्सर्वसम्यगुपपादितमस्माभिः श्रीरामतापनीयम-
 ध्याभाष्ये तत्तत्रौवद्रष्टव्यं श्रीरामनामतुसच्चिदानन्दं तत्स्वरूपं-
 साक्षाद्दतीत्याह श्रीरामतापनीयाश्रुतिः रमंतेयोगिनोन्तेस-
 त्यनन्देचिदात्मनि इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इत्येषा-
 षडक्षरस्य श्रीराममंत्रस्यादिममक्षरं बह्विवीजंस्वप्रकाशज्यो-
 त्तिर्मयपरब्रह्मस्मरूपभूतमस्ति सर्ववेदकारणभूतप्रणवकारणं-
 चास्ति जगत्सृष्ट्यादेश्च कारणमस्तीत्याह द्वितीयाश्रुतिः स्व-
 भुज्योतिमयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनेदमोयस्यसृष्टि-
 स्थिति लयस्यच कारणत्वेनचिच्छुत्तचारजःसत्त्वतमोगुणैः
 इत्येषातथैवाह श्रीरामोपनिषच्छ्रुतिः स्वप्रकाशःपरंज्योतिः स्वा-
 नुभूत्यैकचिन्मयः तदेवरामचन्द्रस्यमनोराद्याक्षरंस्मृतम् इत्ये-
 षामंत्रस्यषडपिवर्णा ब्रह्मात्मकाःसच्चिदानन्दाख्यासंतीत्याह राम-
 तापनीयाश्रुतिः ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दाख्याइत्युपासितव्यम्
 इत्येषा सएवंमंत्रः प्रणवरूपोभवतीत्याहश्रुतिः इत्योमितिइत्येषा
 इत्युक्तप्रकारकः षडक्षर ॐ मितिभवति ॐकाररूपमापद्यते
 इत्यर्थः रेफोबह्विवीजं च रामनामचषडक्षरश्चमंत्रः इतीमेस-
 च्चिदानन्दब्रह्मस्वरूपं साक्षाद्ददंति ब्रह्मस्वरूपभूताश्चसंतीति

रेफारूढामूर्त्तयःस्युःशक्तयस्तिस्त्रएवच इतिस्वर्भूज्योतिमयोऽनंत
 रूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनेदमोयस्यसृष्टिस्थितिलयस्यच का-
 रणात्वेनचिच्छक्त्यारजःसत्त्वतमोगुणैः इतिचरमंतेजोगिनोऽनं-
 तेसत्यानंदेचिदात्मनि इतिरामपदेनासौपरब्रह्माभिधीयते इति
 चब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्याइत्युपासितव्यं इत्येमादिभिः-
 श्रुतिभिरवगम्यते तेनयथास्वरूपाश्रितेभ्योव्यापकत्वादिगुण-
 कर्मभ्यः कोटिगुणाधिकंभवति अपरिच्छिन्नचिदात्मकं ब्रह्म-
 स्वरूपं तथैवव्यापकत्वाद्यर्थकेभ्यो तत्ताद्रुणाकर्मद्वाराभगवद्वाच-
 केभ्योविष्णवादिनामभ्यः सच्चिदानंदतत्स्वरूपवाचकस्य तत्त्व-
 रूपभूतस्य चरामनाम्नः षडक्षरश्रीरामतारकमंत्रस्य चकोटि-
 गुणाधिक्योपपत्तेः स्वरूपतः फलतश्चविष्णवादिनामभ्यः
 तन्मंत्रेभ्यश्चराममंत्रस्यरामनाम्नश्चकोटिगुणाधिक्यमुपपादितं
 व्यासादिभिः विष्णोरैकैकनामैव सर्ववेदाधिकं मतम् तादृङ्-
 नामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतं जपतः सर्ववेदाश्च सर्वमंत्राश्च-
 पार्वति तस्मात्कोटिगुणं पुरायं रामनाम्नैयलल्यत इतिव्यासे-
 नोक्तं पद्मपुराणो अगस्येनापि सर्वेषुमंत्रवर्गेषु श्रेष्ठवैष्णवमुच्यते
 गाणपत्येषुशैवेपुशाक्त शौरेष्वभीष्टदम् वैष्णवेष्वपि मंत्रेषु
 राममंत्राः फलाधिकाः गाणपत्यादि मंत्रेषु कोटि कोटिगुणा-
 धिकाः मंत्रस्तेष्वप्यनास फलदोयंषडक्षरः शांतः ग्रसन्नोवर-
 दोह्यक्रोधोभक्तवत्सलः अनेनसदृशोमंत्रो जगत्स्वपि नविद्यते
 इतिसर्वमंत्रेभ्योऽस्याधिक्यमुक्तं हारितेनापि श्रीरामाग्रनमो-

हेतुत्तरकं ब्रह्मनामकं नाम्नांविष्णोः सहस्राणां तुल्येषुमहा-
मनुः अनन्ताभगवन्मंत्रा नानेतुसमाकृताः श्रियोरमण साम-
र्थ्यात् सौंदर्यगुण सागरात् इत्येवमुक्तं नन्वत्रानंतानामपरि-
मितानामशेषा नामपिभगवन्मंत्राणां श्रीराममंत्रसमत्व निषेधे
तच्छ्रीरमण सामर्थ्यं तत्सौंदर्यगुणसागरत्वं चेहेतुरुक्तो हारीते-
नतत्किमन्येषु विष्णुनारायण वासुदेव हरिकृष्णादिपुतादृशं
श्रीरमणां सामर्थ्यसौंदर्य गुणसागरत्वंनारित येनराममंत्र सम-
त्वंतत्तन्मंत्राणां निषेधितमिति चेदुच्यते यथा श्रीरामस्यपूर्वा-
ह्ने पौरकार्याणि कृत्वासर्वाणिपूर्ववत् शेषंदिवस्भागार्द्धमंत.पुर
गतोनयत् एवंतयोर्विहरतोःसीताराघवयो श्रिरस् दशवर्षसह-
स्राणि व्यतीयुः सुमहात्मनोः इत्येवंगृहवनाशोकवाटिकादिष्व
हन्यहन्येकादशसहस्रवर्षपर्यंतं श्रीजानकीरमयितृत्वं श्रूयतेन
तथान्येषां कुत्रापिश्रीरमयितृत्वंश्रूयते नचोपपद्यते श्रीकृष्णस्य
त्वल्पकालंराधादिगोपीरमयितृत्वं श्रूयते नतुश्रीरुक्मिणीरम-
यितृत्वं अतःश्रीरमणसामर्थ्यं रामएवोपपद्यते नत्वन्यत्रकिंच
तत्तन्नामनिरुक्त्यापि श्रीरमयितृत्वं रामस्यैवोपपद्यतेनत्वन्यस्य
तथाहि श्रीरमंते यत्रसश्रीरामःअधिकरणेघञ् श्रियंरमयतीति
श्रीरामःरामोरमयतांवर इतिवाल्मीकिवचनेनुकूलेयं निरुक्तिः
इतिनिरुक्तोरामशब्दः स्पष्टरामस्यश्रीरमयितृत्वं बोधयतिनतु
नारायणादिनाम्नां निरुक्त्याकस्यापि श्रीरमणत्वमुपपद्यतेत-
थाहिश्रियः शोभमानाःनाराः अपनंयस्य सश्रीनारायणः

शोभनानि तत्त्वानिवाच्यनयस्य सश्रीनारायणः श्रियंवेवेष्टीति
 श्रीविष्णुः श्रियांवसतिश्रियंवसयतीतिवाश्रीवासुः सचासौदेव-
 श्वश्रीवासुदेवः श्रियंहरतीति श्रीहरिः श्रियंकर्षयतीतिश्रीकृष्णः
 इतीमाव्युत्पत्तयस्तुनोपपद्यंते नचनारायणादीनां श्रीरमयितृत्वं
 वोवयंति किंतु देवपूजको ब्राह्मणः देवब्राह्मण इतिवत् श्रीसहितो
 नारायणः श्रीनारायणः श्रीसहितो विष्णुः श्रीविष्णुः श्रीसहितो
 वासुदेवः श्रीवासुदेवः श्रीसहितो हरिः श्रीहरिः श्रीविशिष्टः कृष्णः
 श्रीकृष्णः एवंनामांतरेष्वपि ज्ञेयं ईदृशीव्युत्पत्तिरुपपद्यते अनया-
 पि निरुक्त्या नारायणादीनां श्रीरमयितृत्वं नोपपद्यते किंतु श्री-
 विशिष्टत्वेवेति न कथंचिद्भगवन्नामांतरं स्ववाच्यस्य श्रीरम-
 यितृत्ववोवने शक्तम् सौंदर्यगुणसागरत्वं तुरामस्य रूपसंहननं
 लक्ष्मीसौकुमार्यसुवेषतां ददृशुर्विस्मिताकारारामस्य वनवा-
 सिनः रूपौदार्यगुणैः पुंसां दृष्टिचित्तापहारकम् इत्येवमादिवा-
 ल्मी क्रीवचनात् पुरामर्हषयः सर्वे दंडकारण्यवासिनः दृष्ट्वारामं-
 हरितत्र भोक्तुमैच्छन्सुविग्रहम् इति व्यासवचनादवगम्यते श्री-
 रामसौंदर्यस्याधिक्यं दंडकारण्यमहर्षिगणमोहकत्वादवगम्यते
 यथानतथा तदन्यसौंदर्यस्य पुंसां तत्रापि तपस्विनां मोहकत्वे-
 कुत्रापि किंचित्प्रमाणमुपलभ्यते सर्वगुणसागरत्वं तुरामस्य
 सचसर्वगुणोपतेः कौशिल्यानंदवर्द्धनः इत्येवमादिभ्योवाल्मी-
 किवचनेभ्योऽवगम्यते तस्माद्रामादन्यस्य श्रीरमयितृत्वसौं-
 दर्यगुणसागरत्वा श्रवणात्तदनुपपत्तेश्च तदन्यमंत्राणां राममं-

त्रसमत्वंप्रतिषेधितं हारितेन तथापद्मपुराणोव्यासेन रामनाम्न-
स्तदात्मकस्यषडक्षरमंत्रस्य च विष्णवादिनामभ्यः अनेक-
सहस्रगुणाधिक्योक्त्या सर्ववेदसर्वमंत्र जपफलाच्च रामनाम
जपफलस्य कोटिगुणाधिकोक्त्याच राममंत्राद्विष्णवादि
मंत्राणां मसमत्वं बोधितंभवति “विष्णोरेकैकनामैव
सर्ववेदाधिकंमतं । तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतम् ॥ जपतः
सर्ववेदांश्च सर्वमंत्रांश्चपार्वति । तस्मात्कोटिगुणांपुण्यं रामनाम्नै
बलभ्यते” ॥ अगस्त्येनापि राममंत्रसमत्वं मंत्रांतराणांप्रतिषेधि-
तम् “शांतः प्रसन्नोवरदोह्यक्रोधो भक्तवत्सलः । अनेनसदृशो
मंत्रो जगत्स्वपिनविद्यते ॥” इतिस्कंदपुराणे शिवेनषडक्षरं विहा
यभगवद्भिन्नदेवतान्तर मंत्रावलंबिनामूर्खत्वमुक्तम् “अर्चित्यां
ऽयं महाबाहो मंत्रश्चिन्तामणिर्विभो । विहायैनंविमूढात्मा इत
श्चेतश्चधावति” इतितथैव रामतापनीयाश्रुति रपिगर्भजन्म-
जरामरण संसारमहद्भयाद्यस्मात्तारयति तस्मादुच्यते तारक-
मित्येषातारकस्य गर्भजन्मादिभ्यस्तारकत्वे न तारकमित्यन्वयार्थं
संज्ञाप्रकाशय सर्वेषां भगवन्मंत्राणां संसारनिवृत्ति पूर्वक मोक्ष
प्रदानसामर्थ्यं समत्वेऽप्यस्यमंत्रस्यभटिति संसारतारणशक्तिस्ते-
भ्योधिकरेति सूचितं श्रुतिस्मृतिपुत्र यथाषडक्षरस्यतारकब्रह्मेति
संज्ञाश्रूयते तथान्यमंत्राणां न श्रूयते केषांचितुतारेतितारकेति
मात्रसंज्ञाश्रवणात् यतः षडक्षरतारकादन्येमंत्राः नैवंविधा
अतोऽन्यमंत्रनिचयं विहायश्रीरामप्राप्तिकामैः तदेवतारकमु-

पास्यं ज्ञेयंचेत्याह द्वितीयारामतापिनीयाश्रुतिः एतदेवोपास्य-
 मितिज्ञेयमितिचेत्येषा अत्रएवकारेण तारकादन्यस्योपास्यत्वं
 ज्ञेयत्वं च व्यवच्छिन्नत्ति इतिवाक्यद्वयेनतारके उपास्यत्वं ज्ञेयत्वं
 चपरिसमायतिश्रुतिः एवंमंत्रार्थोऽपिकृत्स्नःउपनिषदंतरश्रुतिभिः
 कस्यापिमंत्रस्यनोक्तः येनस्मृतयस्तदुक्तार्थवदंतु अतः स्मृति-
 दृष्टोपिमंत्रस्यार्थः श्रुत्यमूलकत्वेन न प्रमाणत्वमेति श्रीराम-
 तापनीयश्रुतिभिस्तु कृत्स्नोपि राममंत्रस्यार्थः उक्तःक्रियाकर्मे-
 ज्यकर्तृणामर्थमंत्रोवदत्यथ मननात्त्राणान्मंत्रः सर्वावाच्यस्य
 वाचकः स्वभृज्योतिर्मयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनेदमो-
 यस्यसृष्टिस्थितिलयस्य च कारणत्वेन चिच्छत्तचरजःसत्त्वत-
 मोगुणैः 'यथैववटवीजस्थः प्राकृतश्चमहाद्रुमः । तथैव रामवीज-
 स्थंजगदेतच्चराचरं' रेफारूढामूर्त्तयः स्युःशक्तयस्तिस्रएवचेति
 इत्याद्याभिः तत्रसर्वेषामेवमंत्राणामंषः साधारणः क्रमःइत्येषा-
 श्रुतिर्येषोराममंत्रार्थस्यतद्बीजादिन्यासस्यचक्रमःससर्वेषामंत्रा-
 णांसाधारणः क्रमः इत्यर्थिकायेन क्रमेणयोराममंत्रस्यार्थं
 उक्तस्तेन क्रमेणसएवमर्वेषां मंत्राणामर्थोज्ञेयःइत्येतदर्थज्ञाप-
 नेनयथासौम्येकेनमृत्पिंडज्ञानेन सर्वमृरामयंविज्ञातंभवति इति
 श्रुतिः कारणविज्ञानेन तत्कार्यमात्रस्य विज्ञानंभवतीति बोध-
 यति तथैवषडक्षरतारकार्थविज्ञानेन सर्वेषां मंत्राणां मर्थस्य
 विज्ञानंभवतित्यर्थबोधनेन षडक्षरस्यसर्वं मंत्रकारणत्वं-
 ज्ञापयति अतएव एतदेवोपास्यमिति चैषाश्रुतिः

मंत्रांतराणामुपास्यत्वं ज्ञेयत्वं चैवकारेण व्यवच्छिद्यास्मिन्नेव मंत्रो
उपास्यत्वं ज्ञेयत्वं परिस्थापयति अत्र मंत्रे क्रियापदमनन्योपायत्वं
वदतिकर्मपदमनन्यभोग्यत्वं वदति इज्यकर्मकर्तृपदमनन्यशेषत्वं
वदतितेनाकारत्रयसंपन्नत्वं मंत्रजपकर्तृज्ञापितं भवति किंचात्रो
ज्यपदेन सर्वजीवस्वामित्वशेषित्वरूपं श्रीरामस्य स्वरूपं क्रियापदेन
श्रीरामप्राप्त्युपायस्वरूपं कर्मपदेन तत्प्राप्तिफल स्वरूपमुक्तं भवति
तेन जीवस्य श्रीरामव्यतिरिक्तेस्वशेषित्वबुद्धिः परस्वरूपविरोधि-
नी भवति रामादुपायांतरे उपायत्व बुद्धिरुपाय स्वरूप
विरोधनी भवति रामकैकर्यादन्यत्र फल बुद्धिः फलस्वरूप
विरोधनी भवति स्वनिष्ठा रामाद्देवतांतरादेः शेषत्व बुद्धिः
स्वस्वरूप विरोधनी भवति इत्यर्थत उपलभ्यते तएते अर्थाः
मंत्रवित्तमैः ज्ञातव्याः तदुक्तं प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं प्राप्तुश्च-
प्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायं फलं प्राप्तेस्तथाप्राप्तिविरोधिनः ज्ञात
व्यमतेदर्थानां पंचकं मंत्रवित्तमैरिति । ये एते मंत्रस्य पंचविधा
अर्थास्तएव सर्ववेदेति हासादिसारार्था भवन्तीप्यप्युक्तमभियुक्तैः
प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं प्राप्तुश्च प्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायं फलं
प्राप्तेस्तथाप्राप्तिविरोधिनः वदंतिसकलावेदाः सेति हासपुरा-
णकाः मुनयश्च महात्मानो वेदवेदांतवेदिनः इति अतोयः
षडक्षरतारक मंत्रार्थायात्मा विद्भवति सोपि सर्ववेदेति हासादि
सारार्थवित्त्वेन शब्दब्रह्म विद्भवति स एव यदा मंत्रोक्तस्य स्वशे-
षिणो रामाख्य परब्रह्मणो हं रामोऽस्मीत्येवं तत्त्वतस्तादात्म्यभावयन्

ब्रह्मणि नितरां तिष्ठतीति तदा ब्रह्म निष्ठ इत्युच्यते इत्येवं मंत्रा-
 र्थविदः शब्दब्रह्मवित्त्वं परब्रह्मनिष्ठत्वं चेत्युभयमुपपद्यते इति
 तस्यैव गुरत्वेनाश्रयणीयत्वम् तद्विज्ञानार्थं गुरुमेवाभिगच्छेत्
 श्रोत्रियं ब्रह्म निष्ठमित्याद्याः श्रुतयो वदन्ति एवमेकया श्रुत्या सामा-
 न्येन मंत्रार्थ उक्तः एवं संक्षेपेण मंत्रार्थं मंत्रस्य च सच्चिदानन्द-
 परब्रह्म स्वरूपवाचकत्वेन तन्मुख्यकत्वं प्रकाशयग्रथविशेषतो-
 मंत्रार्थं वदन्ती आदौ ब्रह्मि जीतद्वाच्यरामयोः स्वप्रकाशज्योति-
 मयस्वरूपं प्रकाशयन्तीतयोः सृष्ट्यादिकारणत्वं ज्ञापनद्वारा
 जगद्रामयोः शेषशेषीभावं ज्ञापयति ॥ स्वभूज्योतिर्मयो नन्त-
 रूपी स्वेनैव भासते जीवत्वेनेदमो यस्य सृष्टिस्थितिलयस्य च
 कारणत्वेन । चिच्छक्त्या रजः सत्त्वतमोगुणैः ॥ इत्येषा श्रुतिः
 स्वभूः स्वतः सिद्धः ज्योतिर्मयः स्वप्रकाशचिन्मयः अनन्तरूपी
 अपरिच्छिन्नरूपी अनन्तरूपधारी सर्वावतारी स्वेनैव भासते
 स्वयंप्रकाशरूपः न सूर्यादिवत्स्वान्यप्रकाशप्रकाशित इत्यर्थः
 एवं जीवत्यस्वरूपमुक्त्वा तस्य गण वकारणत्वं दर्शयन् सृष्ट्यादि-
 कारणत्वमाह जीवत्वेनेदमो यस्येत्यादिना यस्य ब्रह्मि जीवस्य
 जीवत्वेन जीयतीति जीवस्तस्य भावो जीवत्वं तेन जीवत्वेन-
 स्फोटकत्वेन इदमो ॐ काराक्षरं चिच्छक्त्या रजः सत्त्वतमो-
 गुणैर्जगत्सृष्ट्यादि कारणत्वेनावतिष्ठत इति शेषः वाच्यपक्षे-
 यस्य रामस्य जीवत्वेनेदमो कारात्मकं जगत्वर्तते यश्च चि-
 च्छक्त्या श्रीसीताख्यया सर्वाभरणया चितेति जानक्याश्चिद्रूप-

स्वश्रुतेः रजःसत्त्वतमोगुणैः सृष्टिस्थितिलयस्यचकारणत्वेन
तिष्ठतीत्येवं योज्यम् श्रीसीताद्वारारामस्य जगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वं
श्रूयते श्रीरामनापिनीये श्रीरामसान्निध्यवशा जगदानन्ददा-
यिनी सृष्टिस्थितिसंहारकारणी सर्वदेहिनाम् सासीताभगवती-
ज्ञेया मूलप्रकृतिसंज्ञिका प्रणवत्त्वात्प्रकृतिरिति वदन्ति-
ब्रह्मवादिन इतिसेयंसीताचिदात्मिकास्ति नतुजडप्रकृतिरूपा
हेमाभयाद्विभुजया सर्वालंकारयाचिता शिल्पः कमलधारि-
ण्या युष्टःकोशलात्मजः इतितापिनीये तस्याश्रिदात्मकत्व-
श्रवणात् तदेवंजगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वेन बह्विबीजस्य तद्वाच्य-
स्यरामस्य जगत्स्वामित्वं जगतस्तच्छेषत्वं चनिष्पद्यते क्षेत्र
क्षेत्रीन्यायेन यथाकस्मिञ्चित्क्षेत्रिणि क्षेत्रेऽत्रापति सिञ्चति
कुंतति चायमस्यक्षेत्रस्य स्वामीत्यपैरनिश्चीयते तथाजगत्सृ-
ष्ट्यादिव्यापारैरयं रामोऽस्यजगतः स्वाम्यस्तीति निश्चयात्
जगद्रामयोः शेषशेषीभावः श्रुत्यावगतत्तरः ननुबह्विबीजस्यच
कुलालादिवज्जगतसृष्टत्वं राजादिवत्तत्पालकत्वं चोपप-
द्यते नतुतल्लयस्थानत्वं तस्याल्यपरिमाणवतो मह-
त्परिमाणवज्जगदाधारत्वानुपत्ते रित्याशंक्याह यथैववट-
बीजस्थः प्राकृतश्चमहाद्रुमः तथैवरामबीजस्थं जगदेवच्चरा-
चरम् इतियथाप्राकृतो महाद्रुमो बहुशाखापल्लववान्वटवृक्षो
ह्रस्वप्रमाणवटबीजस्थः चकारो ऽश्वत्थादीनां समुच्चयार्थः
तथैवरामाभिन्नंबीजंतत्रतिष्ठतीति रामबीजस्थम् एतच्चराचरं

जगदस्तीत्यर्थः अथवीजमुद्धरनननुजगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वं ब्रह्म-
विष्णुमहेश्वराणां श्रूयते अतः क्षेत्रक्षेत्रीन्यायेन तेषामपिज-
गत्स्वामित्वमुपपद्यते इत्यतो जगन्निष्ठशेषत्वनिरूपितस्य तच्छे-
षित्वस्य श्रीरामब्रह्मविष्णुमहेश्वर साधारणत्वोपपत्तेर्नरामा-
नन्यशेषत्वस्य जगन्निष्ठत्वमुपपद्यते इत्याशंक्यब्रह्मादीनामपि
श्रीरामवाचकरेफाश्रितत्वदर्शनेन रेफवाच्य रामानन्यशेषत्वं
ज्ञापयन्ब्रह्मादीनां श्रीरामशेषत्वे सतितत्परतंत्रत्वेन जगत्सृष्ट्या-
दिभिर्जगत्स्वामित्वंनस्वातंत्र्येणेत्याहरेफारूढेतिरेफारूढामूर्त्तयः
स्युः शक्तयस्तिस्त्रएवच इतिरेफोरवर्णा रतमारूढा वृक्षारूढा-
वानरावृक्षाधारा इवरेफारूढत्वेन रेफाधारतया रेफाश्रितत्वेन
रेफशेषभूताः अकारद्वयं मकारश्चेति ब्रह्मविष्णुमहेश्वरवा-
चका स्त्रयोवर्णा स्तदुपलक्षिता स्तद्वाच्या ब्रह्म-
विष्णुमहेश्वरा स्तेषांशक्तयश्चतिस्त्रस्युः अत्रमूर्त्तिपदग्रहणेन
च ब्रह्मादीनामेवसशक्तीनारेफारूढत्वमुक्तंभवति नदेवतां-
तराणां तदारूढत्वंकुतः शक्तयस्तिस्त्रइतिशक्तीनां त्रित्वोक्त्या
तच्छक्तिमतामपि त्रित्वोपपत्त्या ब्रह्मादिव्यतिरिक्तदेवता त्रि-
त्वाश्रुत्याच तेषामेवरेफारूढत्वकथनेन रेफशेषत्वं ज्ञापितं
भवति रकाराज्जायतेब्रह्मा रकाराज्जायतेहरिः रकाराज्जायते
शंभू रकारात्सर्वशक्तयः इतिरेफारूढेति श्रुत्युपवृंहणभूतं
पुलहसंहितावचनं यतोरकारेस्थितानां ब्रह्मादीनां रकादुत्पत्तिं
वदनूरकारस्य तल्लयस्थानत्वं ज्ञापयन् क्षेत्रक्षेत्रीन्यायेन

रकारशेषत्वं ब्रह्मादीनां सशक्तीनां बोधयति अतउपपद्यते
मूर्त्तय इतिपदस्य ब्रह्मविष्णुमहेशपरत्वं तदेवरेफस्य ब्रह्मादि-
सृष्ट्यादि कर्त्तृत्वेनादिसृष्टिकर्त्तृत्वम् ब्रह्मादीनांतु रेफाश्रित-
त्वेन रेफपरतंत्रतया तच्छेषत्वेनावांतर सृष्ट्यादिकर्त्तृत्वं निर्दि-
श्यब्रह्मादीनांतत्कृतसृष्ट्यादि कोटिगतस्य कृत्स्नस्य जगतश्च
रेफतद्वाच्यरामानन्यशेषत्वंरेफरामयोस्तच्छेषित्वंचनिबोध्यब्रह्मा-
दिजगतः श्रीरामस्यच शेषशेषीभावो बन्हिबीजस्यार्थो ज्ञापि-
तोभवतीत्यर्थः तदेवं स्वभूज्योतिर्मयइत्यनयाश्रुत्याबन्हिबीजस्य
स्वप्रकाशज्योतिर्मयस्वरूपत्वम् यथैववटबीजस्थइत्यनयाश्रुत्या
रामाख्यपरब्रह्मविष्णुमहेश्वरादिमयस्य बन्हिबीजस्य चराचर-
जगत्कारणत्वम् रेफारूढामूर्त्तय इत्यनयाश्रुत्या रेफस्य सर्व-
जगत्कारणत्वनिर्देशेन रेफस्य ब्रह्मादिसर्वजगच्छेषित्वं ब्रह्मा-
दीनांचतच्छेषित्वं निर्दिश्यअथरेफरामयोस्तादात्म्यसंबन्धेन
वाच्यवाचकत्वंनिर्दिशन् सीतारामयोरेफवाच्यत्वोपपत्तये तत्र-
रेफसाधर्म्यं जगत्कारणत्वं ज्ञापयितुं सीतारामयोः सर्वजगत्का-
रणत्वं वदति सीतारामौ तन्मयावित्येषा श्रुतिः सीतारामौ-
तन्मयावन्नपूज्यौ जातान्याभ्यां भुवनानि द्विसप्तस्थितानि
चप्रहतान्ये वतेषुततो रामोमानवो माययाद्यात् ॥ अत्रमंत्रो
सीतारामौ तन्मयौ रेफमयोतादात्म्येनरेफावाच्यौपूज्यौज्ञेयौ
पूजति रत्रज्ञानार्थः धातूनामनेकार्थत्वात् अत्रतच्छब्दो रेफा-
रूढा इत्यत्रत्यस्या व्यहितस्यरेफस्य परामर्शकः नतुव्यवहितस्य

तथैव रामवीजग्रंथं इत्यस्य रेफस्य आभ्यां सीतारामाभ्यां
अधस्तनानि सप्तसप्तचोपरितनानान्येवं द्विसप्तभुवनानि जा-
तानि स्थितानि प्रहृतानिच अनेन जगत्सृष्ट्यादिव्यापारैः
क्षेत्रक्षेत्रीन्यायेन सीतारामयोर्जगच्छेषित्वं जगतश्च तच्छेष-
षत्वं ज्ञापितं भवति ततोऽन्तरंतेषु जातेषु भुवनेषु रामः
आत्मानमधात् प्रावेशयत् तेषुरामः प्राविशदित्यर्थः तत्सृष्ट्या
तदेवानुप्राविशदिति श्रुत्यंतरात् कथंभूतः रामः मानवः सा-
प्रभातयानवः नवीनः पुराणोपि प्रभया नवावयव इत्यर्थः
माययाज्ञानेन मायावपुनं ज्ञानमित्युक्तो ज्ञानपर्यायोऽत्रमाया-
शब्दः अथवा अमायेति चेच्छब्दः अस्मायया माया लेशराहित्येन
मानवः मनुष्याकारः सच्चिदानंदाकार इत्यर्थः चिन्मयेस्मिन्म-
हाविष्णौ जाते दशरथे हरौ रघोः कुले खिलं रति राजते यो महि-
स्थितः सराम इति लोकेषु विद्वद्भिः प्रकटीकृतः रमंते यौगिनोऽन्ते
सत्यानंदे चिदात्मनि इति रामपदेनासौ परब्रह्माभिधीयते चिन्म-
यस्याद्वितीयस्य निष्कलस्याशरीरिणः उपासकानां कार्यार्थं
ब्रह्मणोरूपकल्पना इत्युपक्रमश्रुतिभ्यः मुद्रां ज्ञानमयीयामेवामे-
तेजः प्रकाशनम् घृत्वा व्याख्याननिरत इति चिन्मयः परमेश्वरः
अर्द्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानंदैकविग्रहः इत्यभ्यासात् अहमो-
तत्सद्यतपरं ब्रह्म रामचन्द्रश्चिदात्मकः इत्येवमाद्युपसंहारश्रु-
तिभ्यश्च श्रीशार्ङ्गधारिणं रामं चिन्मयानन्दविग्रहम् हलधृग्वि-
ष्णुमीशानं बलरामं कृपानिधिम् ॥ इत्येवमीदितोरामः प्रदात्ता-

स्मैवरांतरम् विरराममहातेजाःसच्चिदानंदविग्रह इत्येवमादिरमृ-
तिभ्यश्च सच्चिदानंदविग्रहत्वेनप्रतिपादितत्वात् तदेवरेफ-
वाच्यंरामाख्यं परब्रह्म ब्रह्माद्यशेषजगच्छेषी भवतिरेकाश्रिताः
अकारादिवाच्या ब्रह्मादयः सृष्टिस्थितिसंहारकर्तार स्तत्सृष्टि
स्थितिप्रलयकोटिगतमशेषंचराचरात्मकं जगच्च श्रीरामस्य-
शेषभृतमिति वह्निवीजस्येममर्थज्ञापयित्वाथमंत्रशेषस्यार्थबोध-
यति जगत्प्राणायात्मने इत्येषाजगत् प्राणायात्मने तस्मैनमः
स्यान्नमस्तुवैक्चंप्रद्रेत् प्राग्गुणेनेति जगत्प्राणाययथाशरीर
स्थिति प्रवृत्त्योर्हेतुःप्राणःप्राणंविनाशरीरस्यस्थितिरपिनदृश्यते
कुतः प्रवृत्तिः तथैवजगत्प्राणं श्रीरामंविना जगत्स्वरूपस्थिति
प्रवृत्त्यो रनुपपत्तेः जगत्सत्तास्फुर्त्तिप्रदायेत्यर्थःतथाजगदात्मने
अततिसातत्येन नैरंतर्येण गच्छति व्याप्नोति सर्वजगद्वहिरं-
तर्व्याप्नोती त्यात्मातस्मैवहिरंतः सर्वजगद्व्याप्यस्थिताय जग-
दात्मने इत्यनेनयथास्वशरीरस्य योगंदोमं चतच्छरीरी जीवा-
त्माकरोतितथैव सर्वजीवशरीरिणः आत्मनः श्रीरामस्य
सर्वयोगक्षेमकारित्वोपपत्तेः अनन्या श्रितयंतोमां येजना पर्या-
पासते तेषानित्याभियुक्तानां योगक्षेमं ब्रह्मम्यह मिति स्वा-
नन्यभक्तानामैहि कामुष्मिक योगक्षेमकारित्वोक्तेश्च अप्राप्तस्य
स्वस्यप्रापणंयोगः स्वप्राप्तस्य पुनः संसारागमाद्रक्षां क्षेमः
इत्यामुष्मिकयोगक्षेम कारिणे स्वानन्यचिन्तकानांस्वप्राप्तेरुपाय
भूतायेत्यर्थः तस्मैइतिचतुर्थी तादात्मिकाजीववाची नमोनाम

चात्मारामेतिगीयते तादात्मिकाया चतुर्थी तथाचायेतिकथ्यते
 इत्यग्रतनश्रुतेः जीवपरमात्मनोस्तादात्म्यं बोधयतीतितादात्मि-
 कायथाजलसागरे तैलकुण्डे वापतितस्य जलेनतैलेनवांतर्व-
 हिव्याप्तस्य तूलकणस्य तूलरूपेण भानंनभवेत् किंतुसर्वव्या-
 पकरामरूपेणैवेतियत्तदेव जीवरामयोस्तादात्म्यं मुच्यते किंचि-
 द्भेद सहिष्णुत्वे सतिभेदासहिष्णुत्वं तादात्म्यम् इतितादात्म्य-
 लक्षणं तत्रजीवपरमात्मनो स्वरूपमात्रैर्भेदः किंचिद्भेदः ततो
 व्याप्यव्यापकत्वेन त्वभेदः व्याप्यव्यापकयोर भेदउक्तोगीता-
 यां सर्वसमामोषिततोसिसर्वः इतिसएवभेदासहिष्णुत्वं मिथाने
 नोक्तः इतीदृशंयद्रामतादात्म्यं तस्मैरामतादात्म्यायजीववाचि-
 नमोनामेत्यग्रतनश्रुतेः नमःजीवः स्यादितिविधिः श्रीरामता-
 दात्म्याय पत्नंकुर्यात् श्रीरामतादात्म्यं यथानिष्पद्यते तथाभवे
 दित्यर्थः ईदृशं श्रीरामतादात्म्यं मनुसंदधन्क्रियाकर्मेज्येत्युक्तं
 रामकैकर्ष्यं लक्ष्मणां कर्मकुर्यात् मंत्रजपप्रकरणाच्च तथैवषड-
 क्षरंजपेदित्यर्थः तेनोक्तेन कर्मणा मंत्रजपप्रभावेन च श्रीराम
 तादात्म्यं यथाबहुधा प्राप्यच श्रीरामेण समनंदेदितिभावः
 श्रीरामतादात्म्यानुसंधानं पूर्वकं तत्कैकर्ष्यं करणंतूक्तंदाक्षिणा
 त्याचार्यैः उपायज्ञानं चतुर्विधम् संबंधज्ञानं संबंधयाथात्म्य-
 ज्ञानम् संबंधस्वरूपज्ञानं संबंधस्वरूप याथात्म्यज्ञानं तत्र-
 संबंधज्ञानं नामश्रियः पत्युर्निरुपाधिकशेषित्वं स्वस्यनिरुपा-
 धिक शेषत्वं च सम्यग्ज्ञात्वास्थितिः संबंधयाथात्म्यज्ञानं नाम

श्रियः पत्युर्निरुपाधिक शरीरित्वं स्वस्य निरुपाधिक शरीरत्वं
ज्ञात्वा स्थितिसंबंधस्वरूपं ज्ञानं नाम श्रियः पत्युर्निरुपाधिक धर्मि-
त्वं स्वस्य निरुपाधिक धर्मत्वं च ज्ञात्वा स्थितिः संबंधस्वरूप
याथात्म्यज्ञानं नाम धर्मि वर्मयो रैक्यं ज्ञात्वा स्थितिः ।

एक्यं नाम विशिष्टविशेषे सति स एव सन् स्वयं यथानुप्रकाशते
तथा स्थितिः उपाययाथात्म्यज्ञानं नाम तन्निष्ठा तन्निष्ठानाम
शेषत्वे कर्तृत्वनिवृत्तिः ज्ञातृत्वे कर्तृत्वनिवृत्तिः कर्तृत्वे कर्तृत्व-
निवृत्तिः भोक्तृत्वे कर्तृत्वनिवृत्तिश्च तत्र शेषत्वे कर्तृत्वं नाम राजा-
ज्ञया जगत्पीडां कुर्वतो मन्त्रिण इव भगवद्वासतया सदाचारश्चल्यन-
कृत्वा तिष्ठतीति यत्तत्र सदाचारो नाम शब्दादिविषयेभ्यो
भयं भगवत् भागवत्कैकर्येष्वपि सक्तिश्च एतन्न करोतीति
यत्तदेव सदाचारश्चल्यनमस्ति तन्निवृत्तिर्नाम प्रामादिकविष-
यस्पर्शः प्रामादिककैकर्यविश्लेषश्च नोदेतीति यत्तज्ज्ञातृत्वे क-
र्तृत्वं नाम वयं ज्ञातार इति कृत्वा खलु श्रियः पतिरस्मानं गीकृ-
तवानिति स्वज्ञातृत्वस्य तदंगीकारे हेतुत्वकल्पनम् तन्निवृ-
त्तिस्तु देहाभिमानिनां मध्ये त्यंतनिकृष्टो ऽहमसदात्मकल्प
इन्द्रियजितो हं एवंविधमामयः सुवर्णकृत्वा आचार्या आत्म
ज्ञानमुपदिश्य एवमंगीकृतवन्त इति कृतज्ञतया स्थितिः कर्तृ-
त्वे कर्तृत्वं नाम वयं निषिद्धानि परित्यज्य विहितान्येव कुर्वन्तः
स्थिता इत्यतो ऽस्मानं गीकृतवानिति स्वप्रयत्नस्य स्वांगीकारे हे-
तुत्वकल्पनम् तन्निवृत्तिस्तु अस्मद्वयापारः कोपि नास्ति दाह-

पुत्रिकानाटक इवनिषिद्धानित्याजयित्वा विहितानिकारय-
 तीतिस्थितिः भो कृत्वेकर्तृत्वंनामवयं तुसेवांकुर्वन्तः स्थिता-
 इतिस्थितिः तन्निविच्छिन्तु ॥ स्वहस्तेनस्वकेशसंस्कारेकृते-
 ऽन्योऽन्यमुपकारस्मृतिर्यथानभवति तथैवावयद्भूतेनात्मनाव-
 यविनः श्रियःपत्युः कैकर्येक्रियमाणोसत्यन्योऽन्यमुपकारस्मृति-
 र्यथा नस्यात्तथाभगवत्कैकर्यकुर्वन्तिष्ठतीति यतएवमात्मनः
 श्रीरामतादात्म्यानुसंगानपूर्वकंषडक्षर जपोप्युक्तः सुंदरीतंत्रोश्री-
 जानक्याजनकंग्रतिभृशुद्धिकृत्वा मात्राक्षरन्यासस्वमंत्राक्षर-
 न्यासानंतरंग्रहंरामो नचान्योस्मिब्रह्मैवाहंनशोकंभाक् सच्चिदा-
 नंदरूपोहंनित्यमुक्तस्वभाववान् इत्येवमात्मनः श्रीरामतादात्म्यं
 ध्यायन्मंत्रंजपेदिति तदेवश्रुतिः स्फुटंवदतिनमस्तवैक्यंप्रवदेदिति
 ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवान्यत्परंब्रह्मभूर्भुवःस्वस्तस्मैवै-
 नमोनमः इतिरामतापनीयोपसंहारमंत्राणामंतोसर्वेषां द्वयोर्नमसो
 श्रवणात् अत्रापिद्वयोर्नमसोरत्यंतसारूप्यात्तंत्रोपादानंस्यात्
 तत्रैकंनमः पदंजीववाचि द्वितीयमुपायवाचिउपायः शरणा-
 गतिः गच्छध्वमेनंशरणां शरण्यंपुरुषर्षभं इतिमार्कण्डेयोप-
 दिष्टशरणपदस्थाने द्रौपद्यासहिताः सर्वेनमश्चकुर्जनार्दनम्
 इतिनमः पदोपादानात् साधनांतर संत्यागोनमः शब्दोद्दिष्टं-
 त्रिनेनशरणापत्तिः परमैकांतिनांमता इतिपंचरात्र वचनाच्च
 तदुपायवाचिनमः पदमात्मपरमात्मनो रैक्यंप्रवदेत् ऐक्यंना-
 मविशिष्टं विशेषेसतिसएवसन् स्वयंयथानप्रकाशते तथा-

स्थितिः इति पूर्वोक्तमेव अथवात्र प्रवदतीतीदृशोपाठो नास्ति किं-
तु प्रवदेदित्येवम् प्रवदेदिति विधिः प्रयोगः विधिश्चोदनालक्षणो ध-
र्म इत्युक्तेः चोदनाविधिर्लक्षणं प्रमाणं यत्र स चोदनालक्षणः इति
तन्निरुक्तिः चोदनावेदाज्ञा जीवपरमात्मैक्यप्रवदनप्रेरण-
लक्षणात्तस्मान्नमस्तैक्यं प्रवदेदित्यस्येदृशोर्थः तु पुनः नमः जीवः
आत्मपरमात्मनोरैक्यं प्रवदेत् ऐक्यं नाम यथा जलसागरे पतित-
स्य जलेन वहिरंतव्याप्तस्य तूलकणस्य तूलरूपेण भानं न भवति
किंतु जलरूपेणैव तथैव श्रीरामेण परमात्मनावहिरंतव्याप्तस्य-
जीवस्य यथास्वेन रूपेण भानं न भवेत् किंतु श्रीरामरूपेणैव तथा-
तिष्ठेत् तथैव रामोऽहम् ब्रह्मैवाहमस्मि सर्वं ह्येतद्ब्रह्म अयमात्मा-
ब्रह्मतत्त्वमसि इत्येवं स्वयं वदेत् अन्यान्नपि प्रवदेत् पाठयेत् उपदि-
शेदित्यर्थः उपनिषदिरवाध्यायप्रवचने इति प्रवचनशब्दस्य पाठ-
नार्थकत्वावगमात् प्रवदन् प्रवचन पदयोरेकार्थकत्वाच्च तस्य रामो
ऽहिमितिकथनस्य तद्याथात्म्यबोधस्य च फलं वदिष्यत्युत्तरतापि-
नीयाश्रुतिः सदारामो हमित्येतत्त्वतः प्रवदंतियेन ते संसारिणो नू-
नं राम एव न संशयः इत्येषा ऐक्यप्रवदने हेतुः प्रागुक्तो नेति पूर्वोक्तेन
न जगत्प्रवेशित्वजगत्प्राणत्वजगदात्मत्वगुणेनेत्यर्थः तेन प्राणव-
त्सत्तत्स्फुटिप्रदानेन जीव न हेतुभूतेन जगदात्मना श्रीरामेणांतर्व-
हिव्याप्तस्य जीवस्य रामादपृथक् सिद्धचारामरूपत्वोपपत्तेः आत्मा
रामयोरैक्यं बहुश्रुत्युक्तम् ब्रह्मैवाहमस्मि अयमात्मा ब्रह्म सर्वं ह्येतद्ब्र-
ह्मतत्त्वमसि इत्येवमादिश्रुतिभिर्विधितं अहं रामो न चान्योस्मि ब्रह्मै-

वाहंनशोकभाक् सच्चिदानंदरूपोहं नित्यमुक्तस्वभाववान् इत्ये-
वंप्रवदेत् मनसा जानीयात्त्वचसावदेत् अन्यानप्युपदिशेदि-
त्यर्थः उपासकोब्रह्मवित्स्वोपास्यंस्वात्मतयैवोपासीन्नान्यथेति-
व्यासप्रणीत ब्रह्मसुत्रादप्यवगम्यतेआत्मेतितूपगच्छंतिग्राह्यं-
तिचेत्त्यस्मात्तएवंमंत्रशेषार्थमुक्त्वाथमंत्रशेषस्यपदार्थमाहजीव-
वाचिनामोनामआत्मारामेतिगीयतेतादात्मिकायाचतुर्थीतथाचा-
येतिकथ्यतेइत्येषानामेति प्रसिद्धंमंत्रगतंनमः पदंजीववाच्यरित-
रामेतिप्रातिपदकेन आत्मापरमात्मागीयते नमः पदस्य जीवा-
त्मवाचितया रामपदस्य परमात्मवाचकत्वोपपत्तेः तथाचनमः
रामपदयो रात्मपरमात्म परत्वेसतिया चतुर्थीआयेति कथ्यते
रामप्रातिपदिकात्परोच्चार्यते सातादात्मिका आत्मपरमात्मनो
स्तादात्म्यबोधिका तयोस्तादात्म्यसंबंधं बोधयतीत्यर्थः तयोः
स्वरूपमात्रेण नियंतृनियम्यत्वेन चभेदम् व्याप्यव्याप्यकत्वेन
तुव्याप्यस्यव्यापकापृथक्सिद्धेः व्याप्यस्वरूपस्थितिप्रवृत्तयोः
सर्वथाव्यापकाधीनतया व्याप्यव्यापकाभेदं च वदतिव्याप्यस्य
व्यापकरूपत्वं गीतावचनादवगम्यते सर्वसमाप्नोषिततांसिसर्वः
इत्यस्मात्त्यएतत्तारकंषडक्षरं नित्यंजपति तदर्थानुसंधानपूर्वकं
तस्यवर्त्तमानस्यैवदेहस्यांतं श्रीरामप्राप्तिर्भवती त्युत्तरतापिनी-
यायाः यएतत्तारकंब्राह्मणो नित्यं मधीतेसपाप्मानंतरति । समृ-
त्युंतरति । सभ्रूणहत्यांतरति । सवीरहत्यांतरति । ससर्वहत्यांत-
रति । ससंसारंतरति । ससर्वतरति । सोविमुक्ताश्रितोभवति । सम्-

हान्भवति सोमृतेर्व चगच्छतीत्यस्याः श्रुतेरर्थविचारादवगम्यते
 तथाहिषडक्षरतारकस्य नित्यजपपरो नतावन्नरकंगमिष्यति
 कुतः तस्यनरकप्राप्तिहेतुसर्वपापविनाशादित्याह सपाप्मानं-
 रतीत्यारभ्य ससर्वहत्यांतरतीत्यंतेन नचसोब्रह्मलोकपर्यंतेषु
 पुण्यलोकेषु मध्येकस्मिंश्चिल्लोके स्वर्गादौ गमिष्यतीत्याह
 संसारंतरतीति नचसविरजापरंपदयोरंतरालेगमिष्यतीत्याह-
 ससर्वंतरतीति किंतुपरिशेषात् स्वस्वरूपमनुभूयजगत्पूज्या
 भूत्वामृतपदवाच्यं श्रीरामपरधामगमिष्यतीत्याह सोविमुक्ता-
 त्मेत्यारभ्यामृतत्वं चगच्छतीत्यंतेन अत्रतरति गच्छतीति
 वर्त्तमानप्रयोगैर्वर्त्तमानस्यैवदेहस्यांते सर्वपापराहित्यपूर्वकं
 श्रीरामपद प्राप्तिर्ज्ञापिताभवति अन्यथातरिष्यति गमिष्यती-
 त्येवंवक्तव्यात् अत्रब्राह्मणशब्दो ब्रह्मबुभुत्स्वर्थकः नतुब्राह्म-
 णजातिपरः शुचिव्रततमाः शूद्राधार्मिका द्विजसेवकाः स्त्रियः
 पतिव्रताश्चान्ये प्रतिलोमानुलोमजाः लोकाश्चांडालपर्यंताः
 सर्वेप्यत्राधिकारिणः स्वजातिकर्मनिरताभक्ताः सर्वेश्वरस्पये
 इत्यगस्त्यसहितायां चांडालपर्यंतस्यषडक्षराधिकारितोक्तेः
 हारीतेष्युक्तं तथैव ब्राह्मण क्षत्रियावैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथे-
 तरे सर्वेप्याधिकारिणो ऽस्यह्यनन्यशरणा यदि इतिगर्भजन्म-
 जरामृत्यु तारकंसर्वदेहिनां स्वभक्तवत्सलं राममंत्रांसम्यागुपा-
 स्महे इतिसोऽयंषडक्षरस्य नित्यजापी आर्क्षिरादिमार्गस्थैस्तत्ता-
 ल्लोकस्वामिमि रग्न्यादिभिः पूजितो ऽर्क्षिरादिमार्गेण परधा-

मगमिष्यतीत्याह श्रीरामोपनिषच्छ्रुतिः यएनंमंत्रराजं श्रीराम-
चन्द्रस्य नित्यमधीते सोऽग्निनापूजितोभवति सब्राह्मणापूजि-
तोभवति सविष्णुनापूजितोभवति सहस्रेणापूजितोभवति सस-
र्वैर्देवैर्ज्ञातोभवतीत्याद्या ।

येसन्तिब्राह्मणःलोकेवैष्णवाश्रोत्रियाश्चये ।

ब्रह्मज्ञानायतेषां हि मंत्रार्थोऽयं प्रकाशितः ॥ १ ॥

श्रुत्युक्तो हि मंत्रार्थोऽयं नस्मात्तौ नापिकल्पितः ,

अतोत्रप्रीतिरधिका ब्राह्मणानां भविष्यति ॥ २ ॥

ननु जीवः श्रीरामव्याप्त्या तदपृथक्सिद्धतया तदधी-
नस्वस्वरूपस्थितिप्रवृत्तित्वेनात्मनः श्रीरामतादात्म्यमनुभूय
रामरूपत्वं रामोहमित्येव भावयेदिति यदि राममंत्रस्यार्थस्तदा
रामतन्मंत्रयोर्वाच्या वाचकत्वप्रसिद्धिर्व्याहन्येतेत्यतश्चाह

मंत्रोऽयं वाचको रामो वाच्यः स्याद्योगएतयोः

फलदश्चैव सर्वेषां साधकानां न संशयः ॥ २० ॥

अयं मंत्रो वाचको रामस्तु वाच्य इत्यन्वयः यथा घटमानये
त्युक्ते घटत्वेन रक्ताद्यन्यतरगुणो न च विशिष्टमेव घटमानयत्तिते-
न विशिष्टार्थकोऽपि घटशब्दो घटस्यैव वाचक उच्यते यथा विशेषण-
स्य विशेष्याविना भूतत्वात् गोत्वविशिष्टगोव्यक्तिबोधकगोशब्द-
स्य गोवाचकत्वं चोच्यते तथा जगच्छेषी राम इत्येतदर्थकोऽपि राम

मन्त्रोरामस्यैववाचक इत्युच्यते तथार्जीवपरमात्मनोःशेषशेषि
संबंधवाचकोपिराममन्त्रः श्रीरामस्यवाचकद्वयेत्यवधेयननुमन्त्रो
जप्तव्यः किंतुदर्थानुसंधानेनतदर्थोवानुचित्यः किंतज्जापेन-
त्यतग्राहस्याद्योगएतयो रिति एतयोर्मन्त्र जपतदर्थानु संधानयो
योगःसर्वेषांसाधकानां मोक्षफलदो शब्दादकामितभोगदश्चएव
शब्दात्फलदो भवत्येव यद्यप्येकैकमात्रानुसंधानं पापक्षयादि-
फलकं तथापितयोर्योग एवमोक्षफलदोनान्य इतिभावः उक्त-
मर्थदृढयति नसंशयइति अथवा एतयोर्वाच्यवाचकयो र्योग-
वाचकोच्चारणपूर्वकं वाच्यानुध्यानरूपः वाच्यानुध्यानसहितो
वाचकानुष्ठानरूपश्चसर्वेषांसाधकानांफलदोभवत्येव अनेन-
वाच्यामन्यमानानांस्वौघत्यक्लिप्तमार्गानामनाकलित श्रुतीति
हासादीनां तथावाचकामन्यमानानां स्वरूपमात्रवादिनां
चवाच्यवाचकौ तद्योगश्चकल्पितइतिचमन्यमानानां मन्त्रजप-
वैफल्यंस्वरूपध्यानवैफल्यं फलांतरप्राप्तावपिमोक्षफलविधुरत्वं
चसूचितंभवति विशेषशक्त्यादिमत्स्वरूपसंबंधं विनानाम्न
स्तत्तत्फलप्रदत्वानुपपत्तेः अन्यथातत्सामान्यान्नामांतरे पिता-
दृशफलप्रदत्वप्रसक्तिःस्यात् स्मर्यतेचस्वरूपविशेषसंबंधादेवना-
म्नःशक्तिविशेषत्वं यन्नाम संसर्गवशाद्विवर्णौ नष्टस्वरौ मुद्भिगतौ-
स्वराणांतद्रामपादौहृदयेनिधाय देहीकथंनोद्ध्वर्गतिं लभेतेति
यन्नामयत्सम्बन्धिनामेत्यर्थाः एकांगसंगिनीगंगा पुनातिह्यखि-
लंजगत् श्रृंगप्रत्यांगसंव्यापि नामकिं कर्तुमक्षममितिचलो-

केपि शक्तिमत्यपदार्थं विशेषनामोच्चारणादेव भूतप्रेतादयः
 पलायंतेनतुशक्तिहीनपदार्थं नामोच्चारणादिति अतोनाममंत्रा-
 नुष्ठानपरस्यतद्वाच्यस्वरूपानु संधानमवस्थानुष्ठेयं नामविशेष-
 ज्ञानंविनातुवाच्यविशेष विवेका नुत्पत्त्या स्वरूपविशेष ध्याना-
 संभावात् स्वरूप सामानस्यतु ध्यानागम्यत्वात् नामोच्चारणां-
 विना चोभयोः सान्मुख्यानुपपत्त्या फलविशेषाप्रदत्वाद्द्विफलं
 स्वरूपमात्रवादिमतं नामविशेषसंबन्धि स्वरूप विशेष ज्ञान-
 ध्यानादिभिर्देहां तेतत्प्राप्तिरिति वादिनीनांब्रह्मविद्रुहैवभवति
 योयद्रूपंस्मरति सतद्रूपोभवति यंयंवापिस्मरन्भावं त्यजत्यंते-
 कलेवरं तंतमेवेतिकौंतये सदातद्भावभावित इत्यादिश्रुतिस्मृ-
 तियुक्तीनां विरोधित्वाच्च औपाधिकनाम्न स्तूपाधिमात्रबोध-
 कतया तेननिरूपाधिकस्वरूपज्ञानानुदयात् शाखाचन्द्रयो
 स्तूभयोः प्रत्यक्षत्वेन तत्रशाखया चन्द्रस्यलक्ष्यत्वेपि अग्राह्या-
 व्यपदृश्या दृश्या तर्क्यस्या विद्याप्रत्यनीकस्य ब्रह्मणोनकथ-
 मपि लक्ष्यत्वमुपपद्यते येनतत्परोक्षज्ञानाद्युत्पत्तिपूर्वकं तत्प्राप्ति-
 रिति वचनमप्युपपद्येतेति मायावादिनां कल्पितयुक्तिसमूहस्य
 तर्कात्मकत्वात् ब्रह्मण्युपाधिसंबन्धस्य तुबहुधानिरस्तत्वात्
 निरूपाधिकस्य तस्यतुतर्कागम्यत्वात् वेदार्थस्यतु स्मृतीतिहा-
 सपुराणादि वाक्यप्रकाशयत्वा तस्मृत्यादिषु बहुशः जीवानामी

श्वरनियम्यत्वश्रावणेन तच्छेषत्वावगमात् तदीयैकत्ववचसां
तुतस्वरूपस्थितिप्रवृत्तेः सर्वथेश्वराधीनतया जीवानां तदपृथक्
सिद्ध्यर्थकत्वात् अन्यथामाया प्रेरकस्येश्वरस्य तत्प्रेर्यत्वप्रस-
क्त्या तस्यासेव्यत्वप्रसंगात् विवर्त्तवादस्य तु अखिलवेदोपदेश
स्मृतीतिहासादि प्रबन्धगुरुशिष्योपदेशपरंपरा वैफल्यदोषग्रस्त-
त्वात् तदीयवादान्तराणामपि दोषांतरग्रस्तत्वान्न कथमप्यद्वैतवा-
द उपपद्यते तस्मान्नानामन्यन्यतरावादिमतानुपपत्तेः श्रुतिस्मृ-
त्यादिषु तयोर्नित्यत्वश्रावणाच्च नामोच्चारणपूर्वकं नामिस्मरणां स्वरू-
पानुद्धानपूर्वकं च नामोच्चारणमिदं तु क्तमुपपन्नतरं तत्र तत्प्राप्य-
र्थस्वरूपानुद्धानस्यावश्यकत्वं प्रसिद्धेस्तस्याग्रे वक्ष्यमाणाच्च
तद्दृदिनिधायात्र केवलध्यानादिनापि स्वरूपसाक्षात्कारो भव-
तीति वादनिरासाय वाचको पासनेनैव वाच्यः साक्षात्कृतो भव-
तीति तदवश्यमुपासनीयमित्याह यथानामीति ।

यथानामीवाचकेन नाम्ना योभिमुखो भवेत्,
तथा बीजात्मको मंत्रो मंत्रिणोऽभिमुखो भवेत् ।

॥ २१ ॥

नामास्यास्तीति नामी संज्ञायाम् यः कोपि देवदत्तादिः स यथा-
वाचकेन नाम्ना कीर्त्यमानेन कीर्त्यमानोऽभिमुखो भवति
विमुखोऽपि सन्मुखो भवति तथा बीजात्मको मंत्रः बन्द्ही बीजरूपः
बीजं चात्मा स्वरूपं यस्येति वा बीजमात्मनि शरीरे यस्येति वा ए-

वंभृतः षडक्षरोमंत्रः कीर्त्यमानः मंत्रिणो मंत्रप्रतिपाद्यस्य
 तद्वाच्यस्य श्रीरामस्यमंत्रिणः इतिकर्मणिषष्ठी मंत्रिणमित्य-
 र्थःमंत्रिणां श्रीरामं अभिमुखयति सन्मुखयतीत्यभिमुखः
 तत्साक्षात्कारहेतुर्भवतीत्यर्थः अत्रपूर्वज्ञातस्वरूपस्तथाऽज्ञात-
 स्वरूपोत्रानामी यथास्वनामोच्चारणेन सन्मुखोभवति तथाज्ञात
 तत्स्वरूपोपीश्वरः स्वनामोच्चारणमात्रेण साक्षात्कृतो भवती-
 त्युपायदशायां स्वरूपस्मरणादपि नामोच्चारणरयाधिक्यं
 सूचितंभवति तथाचस्मृतं रामत्वत्तोधिकंनाम यदुक्तवै त्रपुमां-
 स्तरेत् विनापिसेतुनिर्माणं मपारंभवसागरमिति केवलनाम-
 वादीतुवस्तुतःस्वरूपेनमन्यते इतितन्निरास इतिविशेषोवो-
 द्यः ॥ २१ ॥ अथवक्ष्यमाणं पूजांगतयावीजादिन्यासमाह
 वीजशक्तीति

**वीजशक्तीन्यसेदक्षवा मयोस्तनयोरपि
 कीलोमध्योविनाभाव्यःस्ववांछाविनियोगवान२२**

वीजमाद्यक्षरं शक्तिरंत्याक्षरं दक्षवामयोः स्तनयो रनु-
 क्रमेशान्यसेदित्यन्वयः कीलोमध्यगतमक्षरत्रयं मध्येस्तनयोरं
 तराले न्यसनीयमितिशेषः कीदृशःकीलः विनाभाव्यः वीज-
 शक्तिभ्यां पृथक्तेनभावनीयः ज्ञातव्यः अन्यथाकीलापरिज्ञा-
 नात् सकीलोमंत्रः फलदोनस्यादित्यर्थः यद्वाअविनाभाव्य
 इत्यकारप्रश्लेषः अविना वीजशक्तिमध्य वर्तितया तत्संश्लि

परत्वात् षडक्षरस्यप्रणवकारणत्वं द्वारासर्वमंत्रकारणत्वं
 द्योतनाच्च कारणस्वरूपविज्ञानेन तत्कार्यस्वरूपविज्ञान-
 मिव षडक्षरार्थज्ञानानंतरं तथैवरीत्यामंत्रांतराणामपि स्वस्व-
 रूपादिवोधकवाक्यार्थस्य स्वतोज्ञानंभविष्यतीति कृत्वानोप-
 निषदंतरेषू क्तलंक्षणोमंत्रार्थः प्रकाशित इतीममर्थस्वमेव-
 प्रकाशयतिश्रुतिः सर्वेषामेवमंत्राणामिति तथाचमंत्रार्थं वर्ण-
 चद्वारापिश्रुत्याषडक्षरस्य सर्वमंत्रकारणत्वसूचनद्वारा तद्वाच्य-
 स्यमंत्रांतरवाच्यादिकारणत्वंसूचितं भवतीत्यवधेयं एषःक्रमः
 सर्वेषामेवमंत्राणांसाधारणःसमानइत्यर्थः कारणार्थपरिज्ञानां-
 तर्गतत्वात्कार्यार्थपरिज्ञानस्यषडक्षरार्थपरिज्ञानेनैवसर्वमंत्रार्थपरि-
 ज्ञानं भवतीत्यर्थः षडक्षरस्यसर्वमंत्रकारणत्वंतु जीवत्वेनेदमां-
 यस्येत्यत्र इत्योमितीतिचेत्यत्रचसर्वमंत्रकारणभूत प्रणवका-
 रणत्वंश्रवणात्तेभ्यः सहस्रगुणतदाधिक्यस्य स्मरणाच्चाव-
 गम्यते यद्वात्रबीजादिन्यासस्यैव वसर्वमंत्रसाधारणः समान-
 इत्यर्थः अस्मिन्यदो ऋतेज्ञानानान्नमुक्तिरिति श्रुत्यास्वरूपा-
 दिज्ञानरहितस्य मुक्तिनिषेधात् द्वोदधकषडक्षरद्वारैव सर्वेषां
 मुक्तिरिति मंत्रार्थपरश्रुतिभिः सूचितंभवतीति ज्ञानमार्गंच
 नामतः इतिश्रुत्या स्फुटंरामनामनाम्नो ज्ञानहेतुत्वोक्तेश्चेति
 योऽर्वाचीनो मंत्रांतरोपासकः नसर्वेपि भगवन्मंत्रामुक्तिप्रदाः
 किंवैक्यष्टाक्षर एवेत्युक्तवानतन्मतं सर्वाथानिरादरणीयं
 तन्मतेउपनिषत्सु तदुपास्यमंत्रार्थाश्रुत्यातदुपबृहणीभूतपुरा-

णादिषु तदर्थवर्णनानुपपत्त्या तन्मंत्रस्यापि स्वरूपादिज्ञाना
जनकत्वेन मोक्षादातृत्वानुपपत्तेः वयंतुप्रथमपक्षोक्तरीत्यासर्वे-
पिभगवन्मंत्राः षडक्षरवत्स्वस्वरूपादिज्ञानप्रकाशनद्वारामुक्ति-
प्रदाः वेदपुराणादिषु सर्वेषांमुक्तिहेतुत्वश्रवणादि त्यवोचामः
तेषिपूजांगयंत्रां निरूपयितुं पूजनीयस्य श्रीरामरूपदेवादि
कृततत्त्वतुतिचरित्रोणसार्द्धपंचत्रिंशद्भिराहश्चोति अत्रलीला
विभूतौरामःसीतयाप्रकृत्याभातीति द्वितीयतृतीययो रन्वयः
द्वयोर्नित्यसहचारित्वेदृष्टांतः चंद्रश्चंद्रिकया यथेति स्वभूज्यो
तिर्मयोऽनंतरूपी त्युक्तस्यवाचकस्य साधर्म्यदर्शयति अनंत
रूपइति अनंतपरिच्छेदरहितं वक्ष्यमाणां द्विभुजादिमद्रूपं यय
सतथोक्तः भावुकानां विभिन्न देशस्थानां उक्तविग्रहेणैव
युगपदाविर्भावात् अथवानंतरूपइत्यनेन ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यु-
क्तं तस्यसर्वावतारित्वं सूचितंभवति तस्याभिरूपत्वमाह तेजसे
ति तेजसातेजस्वरूपे शैकगुणेन बन्हिनासमः अग्नितुल्यः
अत्रअलंकारः जगत्प्रकाशकानामग्नि सूर्यादीना मपिप्रका-
शकस्य तस्यतेजसा कोट्यग्न्याधिक्योपपत्तेः सोग्नि विभूति
कइत्यर्थः अहंवैश्वानरोभूत्वतिरमृतेः अथास्य सोमरूपत्वमाह
सत्वष्णुगुइति चन्द्रविभूतिकइत्यर्थः पुष्णामिचौषधीः सर्वा
सोमोभूत्वारसात्मक इतिस्मृतेः अथवा अनंरूप इत्युक्तंतस्य
सर्वातर्यामित्वेन सर्वशरीरत्वात्शरीराणां च शरीरि विशेष-
शैकस्वभावतया तदपृथक्सिद्धेः सर्वात्मकत्वं स्पष्टयन्

विश्वपालनार्थं मग्निसोमनिष्ठ भोक्तृत्वभोग्यत्वरूप गुण
द्वयप्रधानोरामो विश्वरूपश्चेत्तदाकार्यस्य कारणगुणकत्वेन
जवदप्यग्निसोमात्मकमित्याह तेजसेतिवन्हिनासमः वन्हिवि-
भृतिकत्वेना नेकवन्हिसमतेज स्वित्वोपपत्तेः तेजः प्राधान्या-
द्वन्द्व्यात्मक इत्यर्थः ॥ २३ ॥ अथास्यसोमात्मकत्वमाह सत्व-
नुष्णमिति ।

सत्वनुष्णागु विश्वश्चेदग्निसोमात्मकंजगत् ।
उत्पन्नंसीतयाभातिचन्द्रश्चन्द्रिकयायथा ॥ २४ ॥

तुशब्दोऽवधारणे योवन्हिरूपः सएवानुष्णागुरूपः इत्य-
र्थः अनुष्णागुइत्यत्रविभक्तिलोपः छादसः अनुष्णाशीताः गावः
किरणाः यस्यसोऽनुष्णागुः अत्रापितस्यचन्द्रविभूतिकत्वेना-
नेक चन्द्रसमं शीतवत्वोपपत्तेः शैत्यप्राधान्याच्च तदात्मकत्व-
मुक्तं भवतिपरस्परं विरुद्धगुणवज्जगत्कारणत्वाच्च विलक्षण-
शक्तिमत ईश्वरस्य शीतोष्णविरुद्धगुण वदग्निचन्द्रात्मकत्वेपि
नक्षतिः विश्वश्चेदिति विश्वरूपोरामश्चेदग्निसोमात्म-
कस्तदा तदुत्पन्नं जगदग्निसोमात्मकंभवितुमर्हतीतिशेषः ।

प्रकृत्यासाहितः श्यामः पीतवासाजटाधरः ।
द्विभुजः कुण्डलीरत्नमालीधीरोधनुर्धरः ॥ २५ ॥

श्यामःईदानीलमणिप्रभः पीतवासा पीतांबरधारी
जटाधरइत्यत्र जटाशब्दः केशममूहोपलक्षकः केशवानित्य-
र्थः नतुसोत्रस्वार्थपरः कुंडलीरत्नमाली त्यादिविरोधात्कल्प-
तरूस्थस्तूयमानस्य तपस्त्रिवेषवर्णनायोग्याच्च द्विभुजइति
विश्वश्चेदित्युक्तस्य जगत्कारणस्य द्विभुजवत्वंवदति बाहू-
राजन्य कृतइतिश्रुत्यंतरेपि कारणविग्रहस्य द्विभुजवत्वश्रव-
णात्धीरः विकारहेतूपस्थिता वप्यक्षोभवानधनुर्द्धरः भुजयो-
रन्यत्रोपयोग्यस्य वक्ष्यमाणत्वेपि धनुर्द्धरइत्युक्ति स्तस्यायुध
विशेषेषुधनुषो ऽतिप्रियत्वेननित्यसहचारित्वज्ञापनपरा अथवा
आदायांकस्थितां कृत्वा स्वपुरंतैर्जगामसः ततःसिंहासनस्थः
सन्नद्विभुजो रघुनंदनःधनुर्द्धरः प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषितः
मुद्रांज्ञानमयीं यामेवामेतेजः प्रकाशनंधृत्वे त्यादिना अभिषे-
कानंतरं श्रीहनुमंतं प्रतितत्वोपदेशसमये भुजयोर्ज्ञानमप्यादि
मुद्राधारणे उपयोग्यवक्ष्यमाणद्वित्रधनुर्द्धशब्दःस्वार्थपरो रतु।

प्रसन्नवदनाजेताधृत्यष्टकविभूषितः ॥

प्रकृत्यापरमैश्वर्याजगद्योन्यांकितान्कभृत्॥२६॥

सर्वदाप्रसन्नवदनःसदैवप्रियदर्शन इतिस्मृतेः जेतासर्वजेता
धृष्टकेतिधृष्टिप्रमृतयो मंत्रिणोवक्ष्यमाणपरिवारभूता स्तेषामष्ट-
केन विभूषितः पूर्वप्रकृतिसाहित्यमात्रमुक्तं संप्रतिविशेषतस्त-
दाहप्रकृत्येतिजगद्योनिपदस्य प्रधानेप्रसक्तिं वारयति परमैश्व-

येति ब्रह्मादीनामपि नियन्त्राचिद्रूपया चित्तेतिवक्ष्यमाणान्
 अंकितःचिन्हितःअंकः वामांकरस्तंविभर्त्तीति अंकितांक-
 भृत् इतिश्रीरामेण सीतासंश्लेषत्वमुक्तंभवति इदमपिजटा-
 शब्दस्य स्वार्थपरत्वंनिषेधयतितपस्विनः स्त्रीसंश्लेषत्वायोग्यात्
 प्रकृतिपदेनसीतायाः प्रधानत्वं प्राप्तन्निषेधायतस्याश्चिद्रूपत्वं
 विदधत्तया श्रीरामालिङ्गितत्वमाह ।

हेमाभयादिभुजयासर्वालंकारयाचिता ॥

श्लिष्टकमलधारिण्यापुष्टःकोशलजात्मजः २७

कीदृशोरामः कोशलजायाः कौशिल्याया आत्मजः
 तथाहेमाभया द्विभुजया तथासर्वालंकाराणिभूषणानि
 यस्यास्तयातथाचिताचिद्रूपयेतिजानकी विग्रहस्यापि
 चिदात्मकत्वमुक्तं भवति अन्यथारवरूपेण जीवा-
 नामपि चिद्रूपत्वात् जगदीश्वरीजानकी विषयकचित्ते-
 त्युक्तैर्वैयर्थ्यापत्तेः सुंदरीतंत्रेपि प्रथमपटलस्यादौ श्रीजान-
 कयाश्चिदात्मकत्वमुक्तं एकांतैवहितांसीतां दिव्यरूपांमनोरमां
 विश्वाद्यां विश्वजननीं वर्णरूपांचिदात्मकां केवलानुभवा-
 नंदां तेजः पुंजतनूरुहां तडित्पुंजकलामासां कोटींदुवदन-
 छविमिति अनेनेदं चिदात्मकं द्विभुजमेव श्रीजानक्याः
 परात्परं रूपमित्यवगम्यते अगस्तसंहितोक्त जानकी स्तवराजे
 पि स्फुरतकृपयातस्यरूपं तस्याः परात्पर मित्यस्यानंतरं

वाहूमृणालमंदखंडन पंडितौतेभीताभयप्रदवदान्यतमौ-
जन्नानामि तितस्यैवपरात्पररूपस्यद्विभुजत्वोक्तेः कमलधारि-
ण्यासीतयाश्लिष्टः वामभागेश्चालिंगितः अनेनपुनरपितपरिव
वेषधारिणः स्त्रीलिंगतत्वायोग्यात् श्रीरामस्यधार्मिकाग्रगण्य-
त्वाच्च जटाशब्दस्यस्वार्थपरत्वं निषेधितंभवति पुष्टइतितदा-
लिंगनादेवानंदतुंदिल इत्यर्थः अत्रप्रकृतिजगद्योनिशब्दाभ्यां
श्रीसीतायाः जगतकारणत्वं परमैश्वर्येत्यनेन ब्रह्मादिनियंतृ-
त्वं द्विभुजयेतिजगत्कारणभूताया द्विभुजवत्वं च प्रकाशय
कारणवस्थायां साचतुर्भुजा कार्यावस्थायांद्विभुजेति मतंनिर-
स्तंभवति तथाअंकितांक्भृत श्लिष्टइत्याभ्यां श्रीसीतारामयोः
परस्परं प्रेमविह्वलत्वेन परमरसिकत्वं सूचितं चिताइत्यनेन
तुतद्विग्रहस्यापि चिद्रूपत्वमुक्तं अन्यथाजीवस्या पिस्वरूपत-
त्विद्रूपत्वात् विशेषणवैयर्थ्यस्यात् केचित्तुश्रीजानक्याः प्रधान
रूपत्वं मन्यंतेतदप्यनेननिरस्तंभवति प्रधानस्या चिद्रूपत्वात्
अत्रगोलोकसाकेत समावुभौमुने कदापिभेदो नहिराद्यवस्ये-
त्याद्युक्तेः नित्यविभूतिस्थस्य लीलाविभूतिस्थस्य च श्रीराम
स्यलीलावर्णने ऐश्वर्यमाधुर्यबोधकोभयविधवाक्य श्रवणाच्च
लीलाविभूतिस्थ श्रीरामविषयक रमापतित्व जगज्जन्मादि-
हेतुत्वोक्ता विवनिनित्यविभूतिस्थ श्रीरामविषयक कोशलजा-
त्मजत्वाद्युक्तावपिनक्षतिः लीलाविभूतिस्थस्य परविभूति-
नायकत्वं ज्ञापनाय कोशलजात्मजाद्युक्तेः सार्थक्यात् ॥ २७ ॥

दक्षिणे लक्ष्मणेन श्लिष्ट इत्याह ।

दक्षिणेलक्ष्मणेनाथ सधनुः पाणिना पुनः ।
हेमाभेनानुजेनैव तदा कोणात्रयं भवेत् ॥ २८ ॥

अथापरे दक्षिणे भागे सधनुः पाणिर्यस्य तेन स-
धनुः पाणिना सुवर्णाप्रभेणा नुजेन लक्ष्मणेन पुनः श्लिष्टः ।
संवद्ध इत्यर्थः तदेति श्रीसीताराम लक्ष्मणा स्त्रयो निर्दिष्टा
स्तदाश्रयत्वेन कोणात्रयं त्रिकोणं भवेत् त्रिकोणस्य थोन्याकार-
त्वात् श्रीरामशरीर भूतस्यास्य यंत्रभागस्य जगत्कारणात्तासू-
चिता भवति २८ ॥ लक्ष्मणस्यापि पूजांगभूतो मंत्रोऽस्तीत्याह ।

तथैव तस्वमंत्रश्च यश्चाणुश्च स्वर्द्धेतया ।

एवं त्रिकोणरूपं स्यात्तदेवाये समापयुः ॥ २९ ॥

यथा श्रीरामस्य मंत्रस्तथैव तस्य लक्ष्मणस्य मंत्रोऽस्तीत्य-
न्वयः लक्ष्मणमंत्रमुद्धरति यश्चाणुश्च स्वर्द्धेतयेति अणुशब्दो मं-
त्रवाची योऽणुर्यो मंत्रो लक्ष्मणसंवन्धी स स्वर्द्धेतया ज्ञातव्य इति-
शेषः स्वशब्देन बीजनाम्नी परामृश्येतेडे इति चतुर्थ्येकवचनं
अंतःशब्दोत्रभावप्रधानः अथवा स्वर्द्धेतयेति वक्तव्योऽक्षरा-
धिक्यभयादेकस्य तकारस्य लोपश्छांदसः स्वबीजनामचतुर्थ्य-
तत्वेन लक्ष्मणमंत्रो ज्ञातव्यः चकारो नमो तत्त्वसमुच्चयार्थः
अत्र श्रीसीतामंत्रानुक्तेः सीतारामौ तन्मयावनेति श्रीराममंत्र-

स्यैव तन्मेत्रत्वसूचनाच्च श्रीसीताया अपिजगत्कारणात्वोक्तेः
 परमकारणात्वोक्तेः परमकारणाद्वयानुपपत्तेश्च श्रीसीतारामयोः
 सर्वथाऽभेदत्वं सूचितंभवति तथैवोक्तं शिवसंहितायां
 एकं ब्रह्म द्विधा गत मिति अथवात्रप्रथमचकारो नमो तत्त्वसमु-
 च्चयार्थः द्वितीयश्चकारः श्रीसीतायै स्वाहेति जानकीमंत्रसमु-
 च्चयार्थः तथापि श्रीसीतारामौ तन्मयावत्रेत्यनेन श्रीराममंत्रस्य
 श्रीजानक्या अपि वाचकत्वनिर्देशेन केवलषडक्षरोपासनेन
 श्रीसीताप्युपासिता भूत्वा प्रीता भवतीत्यववधेयं अथवा रेफा-
 रूढामूर्त्यः स्युरित्यारभ्यतादात्मिकायाचतुर्थी तथाचायेतिक
 थ्यतइत्याभ्यां श्रुतिभ्यां रामस्य रां रामाय नम इति मंत्रो निर्दिष्ट
 स्तस्य लक्ष्मणस्य चकारात् श्रीसीतायामंत्रो ज्ञेयः योऽणुः श्री-
 वीजं देतया स्वनामसीतायै इत्यर्थः द्वितीयश्चकारः स्वाहेति-
 समुच्चयार्थः तेन श्रीसीतायै स्वाहा इति श्रीसीतामंत्रोपि ज्ञेयः ॥
 यथा गस्त्यसंहितायां श्रीवीजाद्योपि सीतायै स्वाहान्तोयं षडक्षरः ।
 एवं लक्ष्मणाय नमः इति लक्ष्मणमंत्रः क्वचित् नमोन्तोपि
 श्रीसीतामंत्रः दृश्यते एवं रामाद्यधिष्ठितं त्रिकोणमुपसंहरति
 एवमितितंदेवा इति एवं त्रिकोणाधिष्ठातारं श्रीजानकीलक्ष्मणो-
 पेते देवं श्रीरामयेरावणपीडिता देवा इन्द्रादय तेशरणां ययुः
 प्रापु रित्यर्थः २६ ॥ स्तुत्यापि प्रभुः प्रसीदतीति वाक्यमभिप्रेत्याह ।

स्तुतिचक्रुश्च जगतः पत्तिकल्पतरौ स्थितं ।

कामरूपाय रामाय नमो मायामयाय च ॥ ३०

कल्पतरौस्थितं तदधः रत्नसिंहासनस्थं जगतः पतिं
 स्तुतिचक्रुश्चतुष्टुवुश्चेत्यर्थः स्तुतिप्रका माह कामरूपायेति
 हेस्वामिन्कामरूपाय कामवत्सुन्दरवपुषे कामेनस्वेच्छया व नि
 चतुरष्टषोडशाष्टदशहस्तान्त भुजावन्तिरूपाणि यस्य सकाम
 रूप स्तस्मैकामरूपायेति वा मायामयाय ज्ञानमयाय माया-
 वयुनं ज्ञानमिति ज्ञानपर्यायोत्र मायाशब्दः नैघटुकैः पठ्यते
 यद्दामायायास्त्रिगुणात्मिकायाः आमयाय रोवद्विघातका
 य रामायसुन्दरवपुषे योगिनां रमणस्थानाय नमइत्यन्वयार्थः ।

नमोवेदादिरूपायओंकारायनमोनमः ।

रमाधरायरामायश्ररिरामायात्ममूर्त्तये॥३१

वेदानामादिर्वह्निवीजं तदेवरूपं यस्य अतएवओंका-
 राय तत्कार्यभूतप्रणवस्वरूपाय वह्निवीजवाच्यत्वेनैव तत्का-
 र्यं भूतप्रणवस्यापिवाच्यायेत्यर्थः यद्वावेदानामादाविदं दृश्य-
 मानरूपं यस्य अतएव ॐ कारायवैदादिभूतस्य ॐ कारस्य-
 वाच्याय अथवावेदानामृगादीना मादिरूपायकारणात्मने
 निश्वासन्यथेना विर्भावकायेत्यर्थः यस्यनिश्वासितदृग्वेदेत्या-
 दिश्रुतेः ते न नवेदानांपौरुषेयत्वप्रसक्तिः ॐकारायवेदादिभूत-
 प्रणवस्वरूपाय तद्वाच्यायवानमः रेमां स्वरमयितारं राममपि
 रमयतीतिरमासीता तामति प्रीत्यावामांके धरतीति तथोक्त
 तस्मैरमाधरायरामाय सर्वाभिरामाय रामोलोकाभिरामोयमिति

वाल्मीकिस्मरणात् नमोस्तुरामदेवाय जगदानंदरूपिणे इति-
सनत्कुमारस्मरणाच्च श्रियंरमयतीति श्रीरामस्तरमै आत्ममूर्त्तये
स्वात्मनि चतुर्भुजाद्यामूर्त्तयोयस्य स्वेच्छया स्वस्माच्चतुर्भुजादि
मूर्त्याविर्भावकायेत्यर्थः ततस्त्वमसि दुर्धर्ष स्तस्मान्नावात्सनातनात्
रक्षाविधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानि त्यादिवाल्मीकि-
स्मरणात् अथवात्ममूर्त्तयेव्यापकमूर्त्तये विश्वव्यापीराघवोयस्त-
दानीमंतर्दधे इति वक्ष्यमाणात् भावुकानां हृदिसविग्रहस्यैवावि-
र्भावाच्च अथवायः सच्चिदानंदात्मा स एवमूर्त्तियस्य सतथोक्तः
स्वरूपतः विग्रहतश्च सच्चिदानंदरूपाय इत्यर्थः चिन्मयेस्मिन्
चिन्मयस्याद्वितीयस्ये त्येवमादिश्रुतिभ्यः सत्यं चिदानंदमयं
स्वरूपमिति श्रीशार्ङ्गधारिणारामं चिन्मयानंदविग्रहं विरराम-
महातेजा सच्चिदानंदविग्रहः इत्येवमादिस्मृतिभ्यश्च ॥ ३१ ॥

जानकीदेहभूषायरक्षोघ्नायशुभांगिने ।

भद्रायरघुवीरायदशस्यांतकारूपिणे ॥ ३२ ॥

जानकीसीतादेहएवभूषा शरीरालंकारोयस्य सः यद्वा
जानकीदेहः सीताशरीरं तस्मिन्भूषाभूषणरूपः तस्मै रक्षोघ्ना-
य राक्षसंहन्त्रे शुभांगिने सुंदरांगाय अतएववाल्मीकिनोक्तं
रूपंसंहननं लक्ष्मीं सौकुमार्यं सुवेषतां ददृशुर्विस्मिताकाराः राम-
स्यवनवासिन इति तथैवपादेष्युक्तं पुरामहर्षयः सर्वेदंडकार-
ण्यवासिनः दृष्टारामं हरितं त्र भोक्तुमै च्छंसुविग्रहमिति भद्रा

यमंगलरूपाय रघूणामध्येवीराय दशास्यस्य रावणस्य विष्ण्वा-
द्यवध्यस्याप्यंतकरूपाय अत्रप्रतिपदं श्रीरामस्यरसिकत्वं
तद्विरोधिविघातकत्वं सूचितंभवती त्यवधेयं ॥ ३२ ॥

रामभद्रमहेष्वासरघुवीर नृपोत्तम ।

भोदशास्यांतकास्माकरक्षदेहिश्रियंचते ॥ ३३

त्वमीश्वर्यादाययाथसंप्रत्याश्वरिरमाराँ ।

कुर्वितिस्तुत्पदेवाद्यास्तेनसार्द्धंसुखंस्थिताः ॥ ३४

युग्मं भद्राणिकल्याणानियस्मात् महद्विच्यंद्वासां शा-
ङ्गधनुयंस्य सरघूणामध्येवीरः रघुवीर स्तत्संवोधने हे रघुवीर
नृपाउत्तमायेन दशास्यांतकेति पुनर्विशेषणम् दशास्यवधपु-
वारमाकमाशास्यइतिद्योतनायअस्माकमिति कर्मणिषष्ठीअस्मान्
रक्षराव गोपद्रवातत्राहीत्यर्थः तेइतितच्छब्दस्य स्त्रीलिङ्गस्य
द्वितीयाद्विवचनंइदमुत्तरश्लोकेनसंवध्यते॥ ३३॥त्वमितिहेराम-
त्वं ईश्वर्यानियं ज्यासीतया अथअपिचतेद्वेरक्षाश्रियौदाय-
तीदं वचनमन्यथा उपपद्यमानंरक्षाश्रीदाने रामादपिज्ञानक्या
अधिक्यं सूचयति सम्प्रतिवर्त्तमाने रावणोपद्रवकाले आशु-
शिघ्रंअरेः रावणस्य मारणां कुरु अथस्तुतिफलमाह इतिस्तु-
त्येति इति शब्देन सहस मासमभिप्रेत्यल्प इति स्तुतिं
कृत्वादेवाद्या आदि शब्देन सिद्धचारण किन्नरादय इति
स्तुतिं कृत्वा तेन सार्द्धं ध्यान विषयी कृतेन तेन स

ससुखंयथास्यात्तथास्थिताः ॥३४॥ अत्रदेवैऋषिभिश्चकृतयोः
तुत्योर्देशकालयोर्भेद इत्यवगम्यते देवकृतस्तुतेः कल्पतर्वा-
धःस्थ श्रीरामविषयत्वात् समाययुः स्तुतिचक्रुश्चेति तस्या
स्तुतेः भूतकालीनत्वनिर्देशेन वनवासात्पूर्वकालीनत्व सूच-
नात् वनवासिनस्तु कल्पतर्वाधः स्थत्व कुंडलित्वरत्नमालित्व
पीताम्बरधारित्वाद्ययोग्यात् धृष्ट्य कविभूषितत्वस्यानुपपद्य-
मानत्वाच्च ऋषिकृतस्तुतेः वनस्थ श्रीरामविषयत्वात् रामपत्नी
वनस्थामित्युक्तेः स्तुवंतीतितस्यावर्त्तमान कालीनत्वनिर्देशा-
च्चरामोलङ्घन एवच तदाविचेर तुरित्येवकारेण सहायांतर
व्यवच्छेदकेन तदाधृष्ट्यकविभूषित्व प्रतिषेधाच्च तथाचदेवा-
दिस्तुतेः पूर्वमुक्तोजटाशब्दोऽनस्वार्थ परः ॥ वस्तुतस्तु इति
रामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणो
रूपकल्पनेति सर्वावतारित्वेनोपक्रमात् तथैव नैनं विनादेवः
प्रसीदति सर्वावाच्यस्येति जगत्प्राणायामनो आत्मारामेतिगी-
यतेइत्याभ्यासात् पुनश्चश्रीरामचरित्रवर्णनसमये अत्ररामोऽनंत
रूपस्तेजसा वह्निनासमः सत्वनुष्णुगु विश्वश्चेदिति जग-
त्कारणत्वे नोपक्रमात् प्रकृत्यासहितः श्यामः धृष्ट्यष्टकवि-
भूषितः प्रकृत्यापरमैश्वर्या जगद्योन्यांकितांकभृदिति तथैवा-
भ्यासात्स्तुतिं चक्रुश्चकल्पतरौस्थितं जगतः पतिमिति तथैवो
पसंहाराच्च देवकृतऋषिकृतस्तुत्योः देशकालभेदसूचनाच्चे-
त्यवगम्यते जगत्कारणभूतं सर्वावतारिणं सर्वालंकारालंकृत

द्विभुजं जगद्योन्यासर्वालंकारालंकृतया चिद्रूपया द्विभुजया
 श्रीजानक्या सहनित्यविहारतत्परं विहारादुपरम्यकल्पतर्वाधः
 सिंहासनस्थं प्रसन्नवदनं ज्ञात्वास्वार्थपरावरावणोपद्रवा दत्यं-
 पीडिताश्च देवाशरणंगत्वारावणवधाय तुष्टुवुस्ततः 'श्रीरामः
 देवादिप्रार्थित रावणवधघटनार्थं श्रीदशरथलब्धवर कैकेयि-
 वरयाचनादि मिषेणवनं जगामेतिवनस्थं तं रावण पीडिता
 ऋषयो पितद्वधार्थं तथैवतुष्टुवुस्तदा तद्वधघटनाय तत्कर्मा
 नुसारेण श्रीरामेणप्रेरितो रावणः सीतांजहारेति वैदिकीप्रक्रि-
 यातद्विरुद्धार्था काचित्पौराणिकी प्रक्रियाचेत्तदासाऽप्रमाण-
 केतिवक्तव्या यद्यपितथापि वेदार्थज्ञ प्रणीतै-
 वंसाच्चेत्तदा वेदार्थानुकूल्येन नेतव्या तथा च देवाद्याः
 क्षीराब्धितटंगत्वा स्वाभीष्टसिद्ध्यर्थं नारायणांतुष्टु-
 वुः स रामरूपोवभूव श्रीदशरथयज्ञेविष्णुरागत्य तं वरं दत्वा
 तत्पुत्रोवभूव हरिस्तद्रूपोवभूवे त्याद्यर्थकः आर्षेयवाक्यप्रबंधः
 श्रीरामेप्रातीतिक मनुष्यत्व बुद्धिनिरासार्थः तदीयपराक्रमाद्या-
 धिक्यदर्शनजन्यदेवतांशत्व बुद्धिनिरासार्थश्च न तु विष्णु-
 नारायणादिकार्यत्व सूचनार्थः एकस्य चेतनस्यानेकचेतन-
 कार्यत्वानुपपत्तेः तेषामन्यतरस्यकार्यत्वोक्तौविनिगमनाविस्थाच्च
 विष्णुनारायणादि नाम्नां पर्यायवाचित्वस्वीकारे श्रीरामना-
 म्नोपि तत्पर्यायवाचित्वोपपत्तेः स्वस्वोपनिषत्सु विष्णवादीनां
 जगत्कारणत्व श्रवणेपि सर्वावतारित्वा श्रुतेश्चप्रत्युत उपा-

सकानां कायार्थं ब्रह्मरूपकल्पने त्यत्रतापिनीय चरममंत्रोपु च
श्रीरामस्यैव सर्वावतारित्व सर्वरूपत्व श्रवणात् किंवहूनां
विष्णवादिनामभ्यः श्रीरामनाम्नः सहस्र गुणाधिकयोक्तेस्त-
द्वाच्येभ्योपि तद्वाच्यस्य सहस्रगुणाधिक्योपपत्तेः श्रीरामस्यैव
सर्वकारणत्व सिद्धेश्चेत्य लमिति विस्तरेण प्रकृतमनुसरामः
एवंरावणवधार्थं देवादिभिः प्रार्थितः श्रीरामोविहारभूमिस्थोपि
विष्णवाद्यवध्यंतं ज्ञात्वाति कारुणिक तयादेवादीनामभीष्ट
सिद्धये रावणस्यनित्यसुखप्राप्तये च तद्वधघटनार्थं कैकेयी
दशरथवरयाञ्चादि मिषेण वनजगामेति वनस्थंतं देवादिव
दृषयोपि स्तुवन्तीत्याह स्तुवंत्येव मिति ।

स्तुवंत्यवं हि ऋषयस्तदारावणासुरः ।

रामपत्नीवनस्थांयः स्वनिवृत्यर्थमाददे ३५

एवंदेवादि वत्तरावणपीडिता कृषयोपि स्तुवंतीतिवर्त्तमान-
निर्देशस्तु कालभेदेनस्तुत्यो भेदज्ञापनार्थं अन्यथाऋषयोपि-
स्तुतिचक्रुः ऋषयोप्यस्तुवन्नेवमित्येवं चोक्तंस्यात् देवादिभिः
स्तुतौकृतायामपिगाढापराधं विनाशिवभक्तरावण वधस्यानौ-
चित्यात् गाढापराधकरणायतत्कर्मानुसारेणतदंतर्यामि प्रेरितौ-
रावणः सीतांजहारेतिवदन्नेव रावणपदनितरुक्तिमाह तदारावण
इतितदा ऋषिस्तुतिकाले योरावणोऽसुरएवासुरः राजसोराम-
पत्नीवनस्थां स्वनिवृत्यर्थं स्वसंसारनिवृत्यर्थंनिवृत्यर्थमिति-

पाठश्चेत्तदा स्वमरणोत्तरकलीनभगवत्प्राप्तिजन्यानंदार्थं आदौ
गृहीत्वान्न सरावण इति ख्यात इत्युत्तरश्लोकेनान्वयः अत्र रा-
मपत्नीमित्यर्थकात् राशब्दात् वनस्थां जहारेत्यर्थके वनशब्दे प्र-
युक्ते निरुक्तिरियं रावण इति निरुक्त्यन्तरमाह यद्वारावादिति ।

सरावणा इति ख्यातो यद्वारावाच्च रावणः ।
तद्व्याजेनेक्षितुं सीतां रामो लक्ष्मणा एव च ॥ ३६
विचेरतुस्तदा भूमौ देवीं संदृश्य चासुरः ।
हत्वा कबंधं शवरीं गत्वा तस्याज्ञया तया ॥ ३७
पूजिता वीरपुत्रेण भक्तेन च कपीश्वरं ।
आहूय शंसतां सर्वमाद्यन्तं रामलक्ष्मणौ ॥ ३८

त्रिभिः संबधः रावादोदना द्वारावणं इत्यर्थः अथ
चरित्रमाह साद्वैकादशभिः तद्व्याजेनेति रामलक्ष्मण एव
सीतां देवीं मीक्षितुं तदा सीताहरणोत्तरकाले भूमौ विचेरतुः
एवकारसहायांतरव्यवच्छेदार्थः चकारो मिथः समुच्चयार्थः
तद्व्याजेन हतसीतान्वेषणव्याजेन कबंधनामकमसुरं दृश्य हत्वा
च तस्य कबंधस्याज्ञया आभिमुख्ये न विज्ञप्त्या शवरीं गत्वा
तया शवर्या पूजितौ रामलक्ष्मणौ भक्तेन ईरयतीति ईरो वायुस्तस्य
वायोः पुत्रेण हनुमता द्वारभूतेन च कपीनामीश्वरं सुग्रीवमा-
हूय सर्वे वृत्तान्तं आद्यन्तावभिव्याप्य शंसतां उक्तवन्तौ छान्द-

सैत्वादुदंभावः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

**सतुरामेशंकितः सन्प्रत्ययार्थं च दु-
दुभेः । विग्रहं दर्शयामास योरामस्तमचि-
क्षिपत् ॥ ३९ ॥**

सतुकर्षीश्वरो रामविषयेशंकितः वालिवधलक्षणं मह-
त्कार्यकर्तुमयं क्षमो न वेति संशयितः सन्प्रत्ययार्थं च वालि-
बंधसामर्थ्यं श्रीरामे निर्णेतुं वालिव्यतिरेकेणावध्यस्य दुदुभे-
र्देत्यस्य विग्रहं शरीरं वालिनिष्पिष्टं अस्थिकूटावशेषं पर्वत-
प्रायंदर्शयामासेत्यर्थः योरामइतियः सुग्रीवजिज्ञासितः सरा-
मस्तंदुदुभिविग्रहं अचिक्षिपत् दशयोजनमितिशेषः अत्रचौ-
रादिकत्वात् स्वार्थेण च ॥ ३६ ॥ तथापि वालिसमवायान्तु
तदधिक इति सुग्रीवभ्रमं निरासार्थं कृतंतद्भुतं कर्म दर्शयति ।

**सप्ततालान् विभिद्याशु मोदते राघव-
स्तदा । तेन हृष्टः कर्पीद्रासौ सरामस्त-
स्यपत्तनं ॥ ४० ॥**

आशुशिघ्रं सप्ततालान् तालवृत्तान् विरुद्धदिक्स्थाने
केनेषुणा विभिद्य राघवो मोदते इत्यर्थः छंदसिकाला नियमात्
भूतेलद् तदा दुदुभिशरीरप्रक्षेपतालभेदोत्तरकाले तेनाद्भुत

कर्मणा हृष्टोसौकर्णोद्रः सुग्रीवो वालिनोनुजः सरामः तस्य
 वालिनः पत्तनेकिष्किंधोपलक्षितं जगाम अर्गजदित्युत्तरश्लो-
 केनान्वयः ॥ ४० ॥

**जगामार्गजदनुजोवालिनो वेगतोगृ-
 हात् । वालीतदानिर्जगाम तं वालिनम-
 थाहवानिहत्यराघवोराज्ये सुग्रीवंस्थाप-
 येत्ततः ॥ ४१ ॥**

जगामार्गजदनुजइत्यादिभिः त्रिभिःसंबन्धः तदासुग्रीव
 गर्जनकाले वालीवेगतो गृहान्निर्जगाम अथ राघवस्तंवालि-
 नमाहवे निहत्य सुग्रीवं राज्येस्थापयेत् अस्थापयदित्यर्थः
 छांदसत्वाल्लडर्थेलिङ् ॥ ४१ ॥

**हरीनाहूय सुग्रीवस्त्वाहचाशाविदो-
 ऽधुना । आदायमैथिलीमद्यददताश्वाशु-
 गच्छत ॥ ४२ ॥**

सुग्रीवस्तु हरीनवानरानाहूयाह चकिमाहेतिचेत्तत्राहहै
 आशाविदःदिशांज्ञातारोवानराः यूयंअधुना इदानीमेवक्षणे
 आशुवे गातिशज्ञापनाय वीप्सागच्छत अद्यदिनेमैथिली
 मादायआनीयराघवस्यददत ॥ ४२ ॥

ततस्ततार हनुमानविधंलंकां समा-
ययौ । सीतां दृष्ट्वा ऽसुरान् हत्वा पुरं दग्ध्वा
तथा स्वयं ॥ ४३ ॥

आगत्य रामेण सह न्यवेदयत्तत्त्वतः ॥ ४४ ॥

ततस्तदनन्तरं हनुमानविधं ततारलंकां च समाययौ
सीतां दृष्ट्वा ऽसुरान् राक्षसान् हत्वा पुरंलंकां दग्ध्वा तथा स्वयं
रामेण सहागत्य संबंधं प्राप्य तत्त्वतः याथातथ्येन सर्वं रामाय न्य-
वेदय दित्यन्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तदारामः क्रोधरूपी तानाहूयाथवान-
रान् । तैः सार्द्धं मादायास्त्रांश्च पुरींलंकां-
समाययौ ॥ ४५ ॥

तदा हनुमन्निवेदनोत्तरकाले क्रोधेन रावणदुर्विनय-
श्रवणजनितेना विष्कृतरूपं यस्य स रामः क्रोधरूपी अथ तान्
वानरानाहूय अस्त्रान् अस्त्राणि आदाय तैर्वानरैः सार्द्धं लंकां-
समाययौ ॥ ४५ ॥

तां दृष्ट्वा तत्तद्धीशेन सार्द्धं युद्धमका-
रयत् । घटश्रोत्रसहस्राक्षजिभ्वायुक्तं-
तमाहवे ॥ ४६ ॥

हत्वाविभीषणं तत्रस्थाप्याथ जनका-
त्मजाम् । आदायां कस्थितां कृत्वा स्व-
पुरंतैर्जगाम सः ॥४७॥

रामस्तांलंकां दृष्ट्वा तदधीशेन लंकाधीशेन रात्रौ न सार्द्धं
युद्धमकारयत् अकरोत्स्वार्थेणात्र घटश्रोत्रः कुम्भकर्णः सहस्रा-
क्षजित् इन्द्रजित् ताभ्यां युक्तं तं रावणं आहवे युद्धे हत्वा तत्र-
लंकायां तदाधिपत्येन विभीषणं स्थाप्य स्थापयित्वा अथ
जनकात्मजामादायां कस्थितां कृत्वा इत्यनवसरेऽपि श्रीजानक्याः
श्रीरामां कस्थितवोक्तया श्रीराघवस्य परमरसिकत्वं सूचितं भवति
तैः विभीषणसुग्रीवादिभिः सः रामः स्वपुरं जगाम ॥४६॥४७॥

ततः सिंहासनस्थः सन् द्विभुजोरघु-
नंदनः । धनुर्धरः प्रसन्नात्मा सर्वाभरण-
भूषितः ॥ ४८ ॥

ततो राज्याभिषेकानंतरं सिंहासनस्थः सन् द्विभुजोरघुनंदनः
धनुर्धरः भुजस्थितचापः द्वयोर्भुजयोर्मुद्राधारणस्यानंतरं वक्ष्य
माणत्वेऽपि धनुर्धर इत्युक्तिस्तदायुधविशेषेषु धनुषः तन्नित्य-
संयोगित्वं सूचयति प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषित आसीदिति
शेषः ॥४८॥

मुद्रांज्ञानमर्यायामेवामेतेजः प्रका-
शनं । धृत्वाव्याख्याननिरतश्चिन्मयः-
परमेश्वरः ॥ ४९ ॥

कीदृशोरामः वामेदक्षिणभुजे ज्ञानमुद्राधृत्वा कनि-
ष्ठाद्यंगुलित्रयंप्रसार्य हृदयाधिमुखतर्जन्यं गुष्ठाग्रसंयोगो
ज्ञानमुद्रा वामेतेजः प्रकाशनं धृत्वा वामजानुमंडलं वाम-
भुजयावलेनापीड्येत्यर्थः व्याख्याननिरतः इतितस्यशास्त्रोप-
देष्टृत्वं दर्शितं भवति हनुमतं च श्रोत्रारमिति ब्रक्ष्यमाणात्
एतेन हनुमतः श्रीरामशिष्यत्वं सूचितं शासनार्हस्यैव शिष्य-
त्वात् तस्य तु शासनार्हं त्वेनैवाग्रतो धृत्वा श्रोतृत्वकरणात्
अतएव तन्मालामंत्रतस्य सकलमंत्रागमाचार्येति सकलमंत्रा-
गमाचार्यत्वस्मरणेन संप्रदायप्रवर्त्तकत्वावगमात् ततस्तु
श्रीहनुमदनुयायिनां हनुमतइव श्रीरामानन्यभक्तानां श्रीराम-
संप्रदायित्वेन श्रीरामगोत्रत्वं बोधव्यं चिन्मयः इति तद्विग्रह-
स्यापि चिद्रूपत्वमुक्तं भवति अन्यथास्वरूपतो जीवस्यापि चिद्रू-
पत्वेन चिन्मयत्ववचनं निश्चयकं स्यात् परमेश्वरः ब्रह्मादीमपि
नियंतेत्यर्थः ४९ । तदेवमंत्रश्रीरामचस्त्रोपक्रमे अत्र रामो-
ऽन्तरूप स्तेजसां वह्निना समः ॥ सत्वनुष्णुगुविश्वश्चेदग्निसो-
मात्मकं जगत् । द्विभुजः कुंडलीरत्नमालीधनुर्धरः ॥ इत्यादि-
ना जगतकारणस्य द्विभुजत्वं धनुरायुधत्वं चोक्त्वा पुनस्तदुप-

संहारे द्विभुजोऽधुनंदनः धनुर्धरः प्रसन्नात्मा चिन्मयः परमेश्वरः
 इत्युक्त्या तस्य परमेश्वरस्य द्विभुजत्वं धनुर्धरत्वं च स्वभाविक-
 मिति स्फुटीकृतं न च दाशरथिमात्रस्य द्विभुजत्वमुक्तमिति वाच्यं
 जगत्कारणावस्थायां तस्य द्विभुजत्वानंगीकारे अनंतरूपः
 विश्वश्चेदग्निसोमात्मकं जगत् चिन्मयः परमेश्वर इत्यादि
 विशेषणवैयर्थ्यापत्तेः बाहूराजन्यकृत इतिकारणवाचकश्रुत्यं-
 तरश्रुतद्विभुजत्वविरोधाच्च ननु पूर्वतापिनीयांते गदाव्जशं-
 खादिधरं भवारिं तथा शंखचक्रे गदाव्जे धृत्वा तंदधे इति चतु-
 र्भुजस्यापिलिंगमुक्तं तेनेदं ज्ञायते लीलाविभूतौ द्विभुजो धनुर्ध-
 रोऽपि स न स्वर्गारोहणसमये चतुर्भुजः सन् शंखादिकं धृत्वा स्वधामा-
 गमदिति चेन्न अभ्यासलिंगसहकृत्या द्विभुजश्रुत्या अभ्याससहा-
 यस्य चतुर्भुजलिंगस्य बाधतुल्लिङ्गाच्छ्रुतिर्वलीयसीति मीमांसको-
 क्तेः तदा शंखचक्रादिधारणोक्तेः द्विभुजधनुर्धराच्छ्रीरामात् परमे-
 श्वरात् शंखचक्रादिधरः परमेश्वरः कश्चिदन्यो स एव वायं इत्यादि-
 शंका निवृत्त्यर्थं कत्वेनान्यथामिद्वेः तापिनीयोपवृंहणभूतेवात्मी-
 कीयेपि भ्रातृभिः सह देवाभैः प्रविशस्व स्वकान्तं विवेश-
 वैष्णवं जैजः सशरीरः सहानुजः इति तथा शरानानावि-
 धाश्चैव धनुरायत्तमुत्तमपंचायुधाश्च ते सर्वे ययुः पुरुषविग्रहाः इति-
 च द्विभुजविशिष्टस्य स्वर्गारोहणोक्तेः शंखादिपंचायुधानां मू-
 र्तिमतां च तेन सह गमनोक्तेः च तापिनीयदृष्टचतुर्भुजलिंगस्या-
 न्यथा सिद्धेः तत्रत्यस्य गदाव्जशंखादिधरं भवारिं यो ध्यायेदि-

त्यस्यवाक्यस्य गदाद्युपलक्षितं सयोध्याये दित्यर्थकत्वोपपत्तेः
तथाशंचचक्रेगदाब्जेधृत्वाइत्यस्य शंखादीन्स्वेनसहनीत्वात्ते-
षांस्वसमीपेऽतर्धानतयास्थितानां प्रकटीकृत्यान्तर्दधे इत्यर्थक
त्वोपपत्तेश्चेतिसंक्षेपः अथयंत्रमुद्धरति उदग्दक्षिणयोरिति ।

उदग्दक्षिणयोः स्वस्यशत्रुघ्नभरतौधृतः ।

पुनः कीदृशोरामः स्वस्यउदग्दक्षिणयोः भागयोःशत्रु-
घ्नभरतौधृतः धृतवानकत्तरिक्तः ।

**हनुमंतंच श्रोत्रारमग्रतः स्यात्रि-
कोणकं । भरताधस्तुसुग्रीवं शत्रुघ्नाधो-
विभीषणं ॥५०॥**

स्वस्याग्रतः हनुमंतंचधृतः धृतवान् अत्राग्रतइतिपदं
श्रीरामस्याग्रभागे हनुमत्स्थितिं सूचयन् तत्स्थितिं देशं पूर्व
देशंशूचयति तद्देशस्य श्रीरामस्याग्रतनदेशत्वात् पूजकस्यतु
श्रीरामसन्मुख स्थित्यौचित्यात् पूज्यपूजकयोर्मध्यं पूर्वस्यादिति
स्मृतेश्च पुनः पश्चिमे लक्ष्मणधृत्वेति हनुमतः सन्मुखस्थलक्ष्म-
णस्य श्रीरामपश्चिम देशस्थत्ववचनानुरोधाच्च कीदृशंहनुमंतं
श्रोतारं वक्ष्यमाणषट्कोणावयवभूतमुपपादितं त्रिकोणमुप-
संहरति स्यात्त्रिकोणकमिति षट्कोणावयवभूतं त्रिकोणांतरं
निरूपयति ।

भरताद्यस्तुसुग्रीवं शत्रुघ्नाघोविभीषणमितिधृतवान् । ५१ ।

पश्चिमेलक्ष्मणं धृत्वा धृतच्छत्रं च चामरं । तदधस्तौ तालवृंतकरौ व्यसं पुनर्भवेत् ॥ ५२ ॥

पश्चिमेवीजस्य स्वस्य पश्चिमभागे पश्चिमदिक्स्थे द्वितीयं त्रिकोणस्य कोण इत्यर्थः लक्ष्मणं धृत्वा धृतवान् कीदृशं तं धृतच्छत्रं स चामरं चामरच्छत्रधृतवंतमित्यर्थः सुग्रीवविभीषणौ तु व्यजनहस्तावित्याह तदस्ताविति तदधः तयोर्भरतशत्रुघ्नयोऽधस्तौ सुग्रीवविभीषणौ तालवृंतकरौ व्यजनहस्तौ धृतवानित्यर्थः द्वितीयं त्रिकोणमुपसंहरति व्यसं पुनर्भवेदिति व्यसं त्रिकोणां ।

एवं षट्कोणमादौ स्वदीर्घागौ रेषसंयुतः द्वितीयं वासुदेवाद्यैराग्नेयादिषु संयुतः ॥ ५३ ॥

एवं त्रिकोणां द्वयस्य मेलने षट्कोणां भवेदिति पूर्वैर्गौ वक्रियापदेनान्वयः अत्रोपेक्ष्य व्यवस्था प्रथमं षट्कोणं लिखित्वा तन्मध्यगे कोष्ठे श्रीरामरूपं बह्विवीजं लिखेत् तस्य वीजस्य दक्षिणभागे-

प्रथमत्रिकोणस्यदक्षिणकोणवहिर्भागे भरतमंत्रवीजंलिखेत्
 वीजस्योत्तरदिक्स्थेतस्यैवत्रिकोणस्योत्तरकोण वहिर्भागेशत्रु-
 ध्नवीजंलिखेत् वीजस्यपूर्वदिक्स्थेतस्यैवत्रिकोणस्यपूर्वको-
 णे वहिर्भागेहनुमद्वीजंलिखेत् पुनः वीजस्यदक्षिणादिक्स्थे-
 द्वितीयत्रिकोणस्य दक्षिणकोणे भरतकोणादधस्तात्लिखिते
 सुग्रीववीजंलिखेत् तस्यैवोत्तरदिक्स्थेतद्वितीयत्रिकोणस्यो-
 त्तरकोणेवहिर्भागेविभीषणवीजंलिखेत् वीजस्य पश्चिमदिक्स्थे
 तस्यैवत्रिकोणस्यपश्चिमकोणे वहिर्भागेलक्ष्मणवीजंलिखेत् एवं
 तत्तद्वीजसहितषट्कोणांकुर्यात् अथपूज्यस्यश्रीरामस्यपौर्वापर्येनां
 गाद्यावरणानिवक्ष्यन् प्रथमषट्कोणांतर्गतमंगावरणमाह आदौ-
 स्वदीर्घांगैरिति आदौप्रथमावरणेहनुमदादीनांचतुर्थावरणपूज्य-
 त्वविधानात् एवंकर्णिकास्थितोरामः षट्कोणेपुस्वशब्देनरां-
 वीजंतेनयोजिताः दीर्घा आ ई ऊ ऐ औ अः तेषट् रां रीं रुं
 रें रौं रः इत्येवंरूपाः भवन्ति तैर्युक्तानिअंगानिहृदयादीनि-
 षट् तैर्युक्तः पूज्यइतिवक्ष्यमाणापंचमेनान्वयः अंगानांपूजास्था-
 नक्रमः आग्नेयनैऋत्यवायव्येशानकोणेषु हृदयादिकवचांतंपु-
 रतो नयनं पश्चिमेअस्त्रायफडितिद्वितीयमावरणमाह द्वितीय-
 मिति अत्रयद्यपिवासुदेवाद्यावरणांद्वितीयमुक्तं तथापिषट्को-
 णानंतरं वर्तुलाकारां रेखांकृत्वा क्रियमाणाष्टदलमूले आग्ने-
 यीमारभ्य आत्मनेनमः अंतरात्मनेनमः परमात्मनेनमः ज्ञाना-
 त्मनेनमः प्राचीमारभ्यनिबृत्त्येनमः प्रतिष्ठायै विद्यायै शांत्यै

इति द्वितीयबोधं अगस्त्यसंहितायां तथोक्तत्वात् अत्रवासु-
देवादीनां यद्वितीयत्वमुक्तं तत्रावरणापेक्षया अन्यत्रात्मादीनां ।
द्वितीयावरणत्वोक्तेः किंतु द्वितीयथानापेक्षया षट्कोणापेक्षया
ष्टदलस्य द्वितीयत्वात् यद्वा ष्टदलमध्योक्तानामावरणानां द्वि-
तीयत्वापेक्षयेति बोद्धव्यं ततस्तस्यैवाष्टदलस्य पत्रेषु आग्नेयी-
मारभ्य वासुदेवाय नमः संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय
प्राचीमारभ्य श्रियै नमः सरस्वत्यै प्रीत्यै रत्यै तृतीयावरणे वासु-
देवाद्यैः संयुतो रामः आग्नेयादिषु पूज्य इत्यर्थः । ५३ । चतुर्था-
वरणमाह ।

तृतीयं वायुसूनुश्च सुग्रीवं भरतं तथा ।
विभीषणं लक्ष्मणं च अंगदं चारिमर्दनं ॥

५४ ॥

ततस्तस्यैवाष्टदलस्य पत्राणामंतर्भागेषु प्राचीमारभ्य
वायुसूनुं सुग्रीवं भरतं विभीषणं लक्ष्मणं अंगदं शत्रुघ्नं जामवंतं
मिति चतुर्थावरणं विन्यसेत् तैः संयुतः श्रीरामस्तत्र पूज्य इत्यर्थः
अत्रापि वायुसून्वादीनां यत्तृतीयत्वमुक्तं तदष्टदलोक्ततृतीयत्वा-
पेक्षयेति ज्ञेयं सुंदरीतंत्रे प्रथमाष्टदलमूलदेशे आत्मादीनां दल-
मध्यभागे वासुदेवादीनां दलांतभागे वायुसून्वादीनामावरणा-
नामुक्तत्वात् ।

पट्कोणेप्रथमावृत्तिः स्यादंगैरग्नितः क्रमात् द्वितीया-
त्मादिकैर्देवै रष्टाब्जेमूलकेतथा तृतीयावासुदेवाद्यै रष्टपत्रेतथै-
वच चतुर्थीवायुपुत्राद्यैः पत्राग्रेपूर्वतः क्रमादिति पंचमावरण
माह ।

जामवंतंचतैर्युक्तस्ततो धृष्टिर्जप-
तकः । विजयश्च सुराष्ट्रश्च राष्ट्रवर्द्धन
एवच ॥ ५५ ॥

अकोपोधर्मपालश्चसुमंत्रस्त्वेभिरा-
वृत्तः । ततःसहस्रदृक्वन्हि धर्मरक्षोवरु-
णानिलाः ॥ ५६ ॥

इंद्रीशधात्रनंताश्च दशभिस्त्वेभिरा-
वृत्तः । वहिस्तदायुधैः पूज्योनीलादिभिर
लंकृतः ॥ ५७ ॥

पंचमावरणमाह ततोधृष्टिरिति जामवंतश्चतुर्थावर-
णांतर्गत्वात् ततः प्रथमाष्टदलानंतरं वर्तुलाकारैरेखांकृत्वा
तद्वहिःपुनरष्टदलंकुर्यात्त स्यैवाष्टदलस्यपत्रेषु प्राचीमारभ्यधृ-
ष्ट्यादीन्विन्यस्य तैरावृत्तः श्रीरामःपंचमावरणोपूज्यः इत्यर्थः

षष्ठावरणमाह ततःसहस्रद्वगिति अक्षराधिक्यं द्वांदसं पूर्वादि
दिक्षु क्रमादिद्वादीन् विन्यस्य पूर्वशानयोर्मध्ये धातारं नैऋत्यप-
श्चिमयोर्मध्येऽनंतं शेषं च विन्यस्यैभिर्दशभिरावृत्तो रामः षष्ठाव-
रणोऽसंपूज्य इत्यर्थः सप्तमावरणमाह बहिरिति षष्ठावरणाद्वहि-
स्तदायुधैर्वज्रशक्तिदंडखड्गपाशध्वजगदा शूलपद्मचक्रैरिन्द्रा-
दिदशायुधैः संयुतो रामः सप्तमावरणोऽपूज्य इत्यर्थः ततः षोडश
दले नील नल सुखेन मैद द्विविद सरभचंदन गवाक्षकिरीटकुंडल
श्रीवत्सकौस्तुभ शंखचक्रगदापद्मैरलंकृतो रामोऽष्टमावरणोऽपूज्य
इत्यर्थः नवमावरणमाह ।

वशिष्ठवामदेवादिसुनिभिः समुपासितः ।

ततोद्वादशदले वशिष्ठाय वामदेवाय जावालने गौत
माय भरद्वाजाय विश्वामित्राय वाल्मीकिने नारदाय सनकाय
सनंदनाय सनातनाय सनत्कुमाराय एभिर्मुपासितो रामो नवमा-
वरणोऽपूज्य इत्यर्थः नचात्र षोडशदलस्यानंतरं द्वादशदलोक्ति-
र्नोपपद्यते क्रमविरोधादित्याशङ्कनीयं श्रीयंत्रादौ चतुर्दशदलाद्य
नंतरं षष्टदलादीनां दृष्टत्वादिति अत्रैव क्षमाण्यं त्रोद्धारानुरोधेना
त्रद्रुवाद्यावरणं दशमाभिप्रेतं तद्यथा द्वात्रिंशदले ध्रुवाय धराय
सोमाय अर्द्धभ्यः अनिलाय अनलाय प्रत्यूषाय प्रभासाय इत्य-
ष्टौ वसवः वीरभद्राय शंभवे गिरीशाय अजैकपदे अहिर्बु-
ध्न्याय पिनाकिने भुवनेशाय कपालिने दिक्पतये स्थाणवे-

भर्गाय इत्येकादशरुद्रावरुणाय सूर्याय वेदांगाय भानवे इन्द्राय-
 रवये गमस्तये यमाय हिरण्यरेतसे दिवाकराय मित्राय विष्णवे-
 नमः इति द्वादशादित्या द्वात्रिंशत्तमे पत्रे धात्रे नमः इत्येवमे-
 मिधुर्वादिभिर्युतो रामो दशमा वरणे पूज्यः सम्प्रदायस्तु अङ्गा-
 वरणां प्रथमं आत्माद्यावरणां द्वितीयं वासुदेवाद्यावरणां तृतीयं
 हनुमदाद्यावरणां चतुर्थं धृष्ट्याद्यावरणां पञ्चमं वशिष्ठाद्या-
 वरणां षष्ठं नीलाद्यावरणां सप्तमं ध्रुवाद्यावरणमष्टमं द्वात्रिंश-
 दलस्थं इन्द्राद्यावरणां तु प्रथमं भृगुहरं नवमं दशमं तु
 वज्राद्यावरणां द्वितीयं भृगुहरं इत्यमेवांक्तं मुन्दरीतन्त्रो तृती-
 यदले षट्कोणं प्रथमावृत्तिः स्यादङ्गैरग्नितः क्रमात् द्वितीया
 त्मादिकैर्देवैरष्टाब्जमूलकं तथा तृतीया वासुदेवाद्यैरष्टपत्रो
 तथैव च चतुर्थी वायुसून्वाद्यैः पत्राग्रैर्पूर्वतः क्रमात् धृष्ट्याद्यैः
 पञ्चमावृत्तिः द्वितीयाष्टदले तथा षष्ठीद्वादशपत्रेषु वशिष्ठाद्यै-
 र्महर्षिभिः सप्तमीषोडशाब्जे स्यान्नीलाद्यैः कपिपुङ्गवैः ध्रुवाद्यै-
 रष्टमीज्ञेया द्वात्रिंशदलमङ्गैर्इन्द्राद्यैर्भृगुहेनित्यं नवमावरणां
 भवेत्तदस्त्रैर्वज्रशक्त्याद्यैर्दशमावरणां शुभमिति द्वितीये भृगुहे
 जानीयात् श्रीमत्परपार्षदेभ्यो नमः इति तृतीये भृगुहे ततो वहिर्नामो-
 भ्यः पुष्पांजलिं दत्वा सपरिवाराय श्रीरामाय भगवते धूपाद्युपचा-
 रान्कल्पयेदित्यावरणपूजेति एतावांस्तु विशेषः अत्र वशिष्ठाद्या-
 वरणे यत्र गौतम भरद्वाज विश्वामित्र वाल्मीकिनः पूज्यत्वं नो-
 क्तं मुन्दरीतन्त्रे तत्र गौतमादिस्थानेषु कात्यायनमार्कण्डेयपर्वतकश्य

पः पूज्यत्वेनौक्ता इन्द्राद्यावरणोच सोमस्थाने कुबेर उक्तः अनन्त-
स्थाने विष्णुरिति अन्यतः सर्वमत्र तत्र च समानं तत्र प्रत्यावरणां
तैस्तैर्युतं श्रीरामसंपूज्यानंतरं अभीष्टसिद्धिमेदेहि शरणागत-
वत्सल भक्त्या समर्पयेतुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् अभीष्टसिद्धिमेदे-
हि शरणागत वत्सल भक्त्या समर्पयेतुभ्यं द्वितीयावरणार्चनम्
एवं तृतीयावरणपूजनं एवं चतुर्थावरणपूजनमित्येवं विधमंत्रमु-
च्चार्योच्चार्य प्रत्यावरणपूज्यानंतरं तत्फलं श्रीरामाय समर्प्या नं
तरं पुष्पांजलिं दद्यादित्याहु र्यत्र पूजाविधानज्ञाः अपरं चां गुष्ठ-
तर्जनीभ्यां पुष्पंगृहीत्वा तत्पुष्पमंगुलीभ्यां सहितं यंत्रराजस्य-
मध्ये निधाय चतुरो यंत्रप्राणप्रतिष्ठा मंत्रान्दशवारं त्रिवारवाप-
ठित्वा एकवारं तु नैव रामस्य प्राणा इत्यादि स्थलेषु सावरणस्य रा-
मस्य प्राणा इह प्राणाः तथा सावरणस्य रामस्य जीव इह स्थितः
तथा सावरणस्य रामस्येन्द्रियाणि तथा सावरणस्य रामस्य
वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रं घ्राणं प्राण इहागत्य सुखं चिरं तिष्ठंतु स्वाहा इत्ये-
वं पठित्वा सावरणस्य रामस्य तत्र प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा पश्चाद्यंत्ररा-
जं पूजयेदित्यपिते वदन्ति मंत्रास्तु ॐ आं ह्रीं क्रौं यं रं लं वं शं
षं सं हं हं सः रामस्य प्राण इह प्राण १ ॐ आं ह्रीं क्रौं यं रं लं
वं शं षं सं हं हं सः रामस्य जीव इह स्थितः ॐ आं ह्रीं क्रौं
यं रं लं वं शं षं सं हं हं सः रामस्य सर्वेन्द्रियाणि ॐ आं ह्रीं
क्रौं यं रं लं वं शं षं सं हं हं सः रामस्य वाङ्मनः चक्षुः श्रो-
त्रं घ्राणं प्राणा इहागत्य सुखं चिरं तिष्ठंतु स्वाहे त्येते चत्वारो विज्ञे-

याः पूजायंत्रमुपसंहरति एवमिति ।

**एवमुद्देशतः प्रोक्तं निर्देशस्तस्य-
चाधुना ॥ ५८ ॥**

एवंपूर्वोक्तप्रकारेण पूजायंत्रं संक्षेपतः प्रोक्तं अथधारण
यंत्रप्रकारं प्रतिजानीतेति निर्देशइतितस्यप्रसिद्धस्यधारणयं-
त्रस्य निर्देशोऽधुनोच्यते धारणयंत्रां नाम पूर्वोक्तरीत्या पूर्वोक्तै-
र्मंत्रैर्वक्ष्यमाणस्ययंत्रस्यप्राणप्रतिष्ठादिकंकृत्वा कंठादिषुधार्य
तेयस्मात्तस्मादुच्यते धारणयंत्रमिति ।

**त्रिरेखापुटमालिख्य मध्येतारद्वयं-
लिखेत् । तन्मध्येबीजमालिख्यतदधः
साध्यमालिखेत् ॥ ५९ ॥**

द्वितीयांतंचतस्योद्धर्षष्टयं तंसाधकं
तथा । कुरुद्वयंच तत्पाश्वर्लिखेद्बीजां-
तरेरेमां ॥ ६० ॥

**तत्सर्वंप्रणवाभ्यांच वेष्टयेच्छुक्लबुद्धि-
मान् ।**

त्रिरेखंतित्रिरेखापुटं पट्कोणां पूर्वोक्तरीत्याध्यालिख्य-
मध्येकर्णिकायां तारद्वयं लिखेत् तन्मध्ये प्रणवद्वयमध्ये वी-
जं वीजमालिख्य तदधः वीजाधोभागे साध्यं साधनीयमर्थं
द्वितीया विभक्त्यं तमालिखेत् तस्य वीजरयोर्ध्वोपरिभागे
षष्ठीविभक्त्यं तं साधकं च लिखेत् कुरुद्वयमितितत्पार्श्वे वीज-
स्य पार्श्वयोः कुरुद्वयं लिखेदित्यन्वयः वीजांतरे वीजरयोर्दरे रमां
श्रीवीजं लिखेत् तत्सर्वमितिसाध्यादिसहिते वीजं प्रणवाभ्यां
परपरसन्मुखाभ्यां वेष्टयेत् शुद्धबुद्धिमान् ।

**दीर्घभाजिपट्सु लिखेद्बीजं हृदा-
दिभिः ॥ ६१ ॥**

हृदयशिरः शिखाकवचनेत्रास्त्रैः सहितं बीजं लिखेत्
कीदृशं बीजं दीर्घभाजिआकारादिभिः षडभिर्दीर्घैर्युक्तमित्यर्थः
आग्नेयनैऋत्यत्रायव्येशानेषु हृदयादीनि पूर्वतो नेत्रं अस्त्रं च पृष्ठतः
॥ ६१ ॥

**कोणपार्श्वे रमामाये तदग्रे ऽनंगमा-
लिखेत् । क्रोधं कोणाग्रान्तरेषु लिखेन्मन्त्र्य
मितोगिरम् ॥ ६२ ॥**

कोणपार्श्वे इति षण्णां मपि कोणानां पार्श्वयोः वामे हीमि-

तिमायावीजं दक्षिणे श्रीरमावीजं विलिख्य तदग्रेकोणानाम-
 ग्रेष्ठीमित्यनंगवीजं लिखेत् क्रोधंकवचवीजं हुंकारं कोणाग्रांतरे-
 पु कोणेपुयान्यग्राणि तेषामंतरेपु अग्र्यंतरभागेषु लिख्येति छांद-
 संलिखित्वा अभितः कोणानां समंततः गिरं ऐमिति वाग्वीजं
 लिखेत् अत्र तांत्रिकाः रां वीजरयसमीपे दक्षिणे भागे इतद्वाम-
 भागे ई इति द्वे नेत्रे लेखनीये तथैव उऊ इति द्वौ कोणौ लेखनीयावि-
 तिवदन्ति तत्र तथैवानुक्तानां ऋ ऋ लृ लृ इत्यादीनां मर्दे-
 पांमात्रिकाक्षराणां नामिकाकपोलादिरूपत्वेन नामिकाकपो-
 लादिस्थानेषु लेख्यत्वात् वस्तुतस्तु अनयोपनिषदारां वीजस्य
 रामरूपत्वेन स्वतएव नेत्रकर्णानामिकाकपोलाद्य शेषावयवव-
 त्वं सत्वाष्ट्रकोणे इकारोकागद्यक्षराणां लेखनस्यानुक्तत्वात् ।

**वृत्तत्रयं साष्टपत्रं सरोजं विलिखेत् स्वरा-
 न् । केशरे चाष्टपत्रे च वर्गाष्टकं मथालि-
 खेत् ॥ ६३ ॥**

वृत्तत्रयमिति षट्कोणस्योपरिभागे वर्तुलरेखात्रयं
 अष्टपत्रेण सहितं साष्टपत्रं लिखित्वा खराणां मपिकोणानां परितो
 बहिर्भागे वर्तुलरेखात्रयं लिखित्वा तत्तस्य रेखात्रयस्योपरिभागे
 समंततः अष्टदलं लिखित्वेत्यर्थः तस्मिन् अष्टदले सरोजे केसर-
 थाने केसरवच्चैरंतर्ग्येण षोडशस्वरेषु मध्ये प्रतिदलं द्विर्द्विः स्वरो

विलिखेदित्यर्थः तेषुमालामनोर्वणान्विलिखेदुर्मिसंख्ययाअष्ट
पत्रे अष्टानांपत्राणांमध्येवर्गाष्टकं क चटतपयशल वर्गाणा-
मष्टकंयथालिखेत् अष्टपत्रस्यपूर्वादिदिक् क्रमतःप्रतिपत्रंलि-
खितयोः स्वरयोरुपरिभागेएकमेकंवर्गंलिखेदित्यर्थः ।

**तेषुमालामनोर्वणान् विलिखेदुर्मि-
संख्यया । अन्तेयपञ्चाक्षरानेवंपुनरष्ट
दललिखेत् ॥ ६४ ॥**

तेषुमालेतितेष्वेवाष्टतत्रेषुमालामंत्रस्य वक्ष्यमाणस-
प्तधत्वारिशदक्षरस्य वर्णान्प्रतिपत्रं ऊर्मिसंख्ययालिखेत्
प्रतिपत्रंलिखितानां वर्गाणामुपेर्युपरिभागे मालामंत्रस्यषट्
षट् वर्णान् अन्तिमेषंवर्णान्लिखेदित्यर्थः तदेवस्फुटयति-
अन्तेपञ्चाक्षरानिति अन्तेचरमपत्रेअवशिष्टान्मालामंत्रस्यपंचा-
क्षरान्विलिखेदितिपूर्वेणान्वयः पुनरितिपूर्वलिखिताष्टदलो
परिवृत्तंकृत्वा तदुपरि पुनरष्टदलंलिखेत् ।

**तेषु नारायणाष्टार्णं लिखेत्तत्केसरे-
रमाम् । तद्वहिर्द्वादशदलं विलिखेद्वा-
दशाक्षरम् ॥ ६५ ॥**

तेष्वष्टदलेषु नारायणमंत्राष्टवर्णान्यथासंख्यं लिखेत्
तत्केसरे तस्मिन्नेवाष्टपत्रे केसरस्थाने प्रतिपत्रं रमां श्रीवीजं
केसरवदेव लिखेदित्यनुवर्त्तनीयं तद्वहिर्द्द्वितीयाष्टदलाद्वहिर्वृ-
त्तंकृत्वा तदुपरिद्वादशदलं लिखेत् तथा पूर्वा दिशमारभ्य

पत्रेषु यथाक्रमं द्वादशाक्षरं लिखेत द्वादशाक्षर मुद्धरति ।

तथो नमोभगवतोवासुदेवाय इत्ययम् ।
आदिक्षान्तान्केसरेषु वृत्ताकारेण संलि-
खेत् ॥६६॥

तस्यैव द्वादशदलस्य केसरेषु अ आदिर्येषां क्ष अन्ते
येषां ते च ते च आदि क्षान्ता स्तानादि क्षान्तान् अकारमा-
रभ्य क्षकारपर्यन्तानेकपञ्चशब्दान् लिखेत तत्रापिचतुर्षु
दलेषु क्रमेण चतुश्चतुःसंख्यया षोडशस्वरान् लिखेत् तदन-
न्तरेषु पञ्चसुपत्रेषु क्रमेण पञ्च पञ्च संख्ययाकादिमात्रसा-
नान्वर्णान् लिखेत् दशमेपत्रो यरलव इति चतुर्वर्णान्
एकादशमे पत्रो शषसह इति चतुर्वर्णान् द्वादशमेपत्रो लं क्षं
इत्यवशिष्टं वर्णद्वयं वृत्ताकारेण संलिखेदित्यर्थः

तद्वहिः षोडशदलं लिखेत्तत्केसरे हि-
यम्बर्मास्त्रनति संयुक्तं दलेषुद्वादशा-
क्षरम् ॥६७॥

तद्वहिः द्वादशदलाद्वह्निर्द्वादशदलोपरिवृत्तं कृत्वा
तदुपरि षोडशदलं तत्केसरस्थाने हियं ह्रींवीजं लिखेत्तदलेषु-

षोडशाक्षरलोखनमाह वर्मास्त्रेति वर्मा हुंकारः अस्त्रंफटकारः
नतिर्नमशब्द एतौरन्त्य भागसंयुक्तं द्वादशाक्षरं दलेषुषोडश
पत्रं यथागंख्यमालिखेत् द्वादशपत्रेषु वासुदेवमंत्रस्य ओमार
रभ्य यकारपर्यन्तान्द्वादशाक्षरान् लिखेत् अवशिष्टेषु चतुर्षु
पत्रेषु यथा गंख्यं

हुंकारं फट्कारं नकारं मकारंच लिखेदित्यर्थः

तत्सन्धिष्वीरजादीनां मन्त्रान्मन्त्री
समालिखेत् । हं सृं भृं वृं लृं शृं जृं
चा लिखेत्सम्यक् ततोवहिः ॥६८॥

तत्सन्धिष्विति तेषां षोडश दलानां सन्धिविभागेषु षो-
डशदलस्योपरिवृत्तं षोडशदलस्योपरिभागे वृत्तस्याधोभागे
षोडशसुसन्धिविभागेषु ईरजादीनां हनुमदादीनां मन्त्रान्वी-
जरूपान्समा लिखेत् हनुमत्सुग्रीवभरतविभीषणलक्ष्मणशत्रु-
घ्नजाम्बवतां बीजानि चकारादङ्गदधृष्ट्यादीनां च बीजानि
लिखेत् आद्यं बीजं हनुमतः द्वितीयं सुग्रीवस्य तृतीयं भरतस्य
चतुर्थं विभीषणस्य पञ्चमं लक्ष्मणस्य षष्ठं लक्ष्मणबीजा-
नन्तरं अं इति अङ्गदस्य बीजं बोधव्यम् विभीषणं चाङ्गदं
चारिमर्दनमिति प्रागुक्तत्वात् शृं शत्रुघ्नबीजं जृं जाम्बवतां-
बीजं चकारात् धृष्ट्यादि मन्त्रिणां बीजानामपिग्रहणं तानि
लिखेत् तत्र धूमिति धृष्टिबीजं जमिति जयन्तीबीजं वि मिति

विजय वीजं सुमितिसुराष्ट्रवीजंरामितिराष्ट्रवर्द्धनवीजं अमिति
अकोपवीजम् धमिति धर्मपालवीजं सुमिति सुमंत्रवीजं ज्ञेयं
तत्तन्नामाद्यक्षराणां विन्दुशिरस्कानामेव वीजत्वं हं हनुमते
नमः भं भरतायनमः लं लक्ष्मणायनमः शं शत्रुघ्नायनम
इत्यादि मंत्रेषु तत्तद्वीजत्व दर्शनात् ततोवर्हिर्हनुमदादिषोड-
शवीजेभ्योवहिरित्यर्थः

**द्वात्रिंशारं महापद्मं नादविन्दुसमा-
युतम् । विलिखेन्मन्त्रराजार्णां स्तेषु
पत्रेषु यत्नतः ॥६९॥**

द्वात्रिंशारं द्वात्रिंशत्पत्रं महापद्मं नादविन्दुसमायुतं
सम्यक्स्पष्टतयाऽलिखेत् महापद्मत्वमस्य मंत्रराजलेखनयोग्य
त्वात् मंत्रराजश्चात्ररामभद्रमहेश्वाश रघुवीरित्यादि श्रीरामाऽ-
नुष्टुभं ज्ञेयं प्रतिपत्रमेकैकाक्षरतया द्वात्रिंशद्वलेषु द्वात्रिंशद-
क्षराणि पूर्वादिक्रमतः स्थाप्यानि दलस्य केसरभागे नाद-
विन्दुं च लिखेत् तत्राऽर्द्धचन्द्राकारोनादस्तस्योपरिविन्दुश्च
यत्तुनादः प्रणवस्य चतुर्थोऽवयव इत्युक्तं तन्नोपपद्यते नादः
षष्ठोक्षरोभवतीति प्रणवावयवबोधक श्रुतिविरोधात् अर्द्धमा-
त्राश्चतुर्थाक्षरोभवतीति अर्द्धमात्रयास्तच्चतुर्थावयवत्वश्रवणा-
च्च अर्द्धमात्रात्मकोरामो ब्रह्मानन्दैक विग्रह इत्यत्राप्यर्द्धमा-

त्रायास्तच्चतुर्थावयवत्वोपपत्तोः “अर्द्धमात्रात्मकः कृष्णोयत्र-
विश्वं प्रतिष्ठितमिति” गोपालतापनीयेऽप्यर्द्धमात्राया एव
प्रणवचतुर्थावयवत्वावगमाच्च—

सायावसानेऽस्यचतुर्थ्यर्द्धमात्रेति नृसिंहतापनीयेऽप्य-
र्द्धमात्रायास्तच्चतुर्थावयवत्व श्रवणाच्चेतिअतोविदुःप्रणव-
स्य पञ्चमावयवोनादः षष्ठस्ताभ्यां समायुक्त मितिज्ञेयं ना-
देत्यादिव्यत्ययेनशक्त्यनङ्गमायुतमिति क्वचित्पाठःतत्रशक्तिः
ह्रीं वीजं क्लीमिति अनङ्गवीजं श्रीमिति रमा वीजमेतैर्युत-
मित्यर्थाः ॥ ६६ ॥

**ध्यायेदष्टवसूनेकादश रुद्रांश्च तत्र वै ।
द्वादशेनांश्चधातारं वषट्कारंततोवहिः ॥७०॥**

तेषु वृत्ताकारेण लिखितेषुपत्रेषु मंत्रराजस्यश्रीरामा-
ऽनुष्टुभस्य द्वात्रिंशद्वर्णानविलिख्य तत्रचैवपत्रेषुध्रुवादीन्य-
त्नतोध्यायेदितिसंबंधः तेच “ ध्रुवोधरस्तथासोम आपोवायु-
स्तथाऽनलः । प्रत्यूषश्चप्रभासश्च वसवोऽष्टौप्रकीर्तिताः ”
वीरभद्रशंभुगिरीशजैऋपादाऽहिर्वृध्न्यपिनाक्यपराजितभुवना-
धीशकपालिकूपतिस्थाणवइत्येकादशरुद्राः तापश्रेणिविदा-
रणोदज्ञाः तथा “ वरुणाः सूर्यवेदाङ्गैर्भानुरिन्द्रोरविस्तथा ।
गमस्तिश्चयमः स्वर्णरेताचैवदिवाकरः । मित्रोविष्णुरिति

तत्रतुराशिवल्याद्यंतमेवदीक्षाकालेषु पूजायांतुफणिसंयुतमिति
संप्रदायःअत्रादौपूर्वोक्तमंत्रैःप्राणप्रतिष्ठांपूजांचकृत्वापश्चाद्यंत्रं
कंठादौधारयेदितिज्ञेयं फणिसंयुतमिति फणिभिःअष्टकुल-
नागैः संयुतंतेच नागाःशेषवासुकितक्षक शंखश्वेतमहापद्म
कंवलाश्वतरे लापत्रकर्कोटकाख्याः विष्णुपुराणस्यप्रथमेशेतेषां
प्रधानभूतास्तेशेषवासुकितक्षकाः शंखःश्वेतोमहापद्मकंवलाश्व
तरास्तथा एलापत्रस्तथानागःकर्कोटकधनंजयौ ॥ इतिप्रसिद्धः

७१ ॥

एवं मंडलमालिख्य तस्यदिक्षु विदि-
क्षुच । नारसिंहं वाराहं च लिखेन्मंत्रद्वयं
तथा ॥ ७२ ॥

एवमुक्तप्रकारकंमंडलमालिख्य तस्यमंडलस्यदिक्षुप्रा-
गादिचतुर्दिक्षुनारसिंहवीजं विदिक्षुआग्नेयादि चतुःकोणेषुवा-
राहवीजं एतन्मंत्रद्वयंलिखेत् ॥ ७२ ॥ तत्र नृसिंहवीजमुद्ध-
रति कूटरेफेति ।

कूटरेफानुग्रहेंदुनादशक्त्यादिभिर्यु-
तः । योनृसिंहः समाख्यातो ग्रहमारण
कर्मणि ॥ ७३ ॥

कूटः ककारः रेफोरवर्णः अनुग्रह औकारः औकारस्य
श्रीकंठादि न्यासस्थानुग्रह देवतावत्वात् इंदुर्विंदुः नादः प्रण-
वस्य षष्ठोऽवयवः शक्तिः सप्तमः आदि शब्देन शान्ताख्य-
स्तदवयवः यो नृसिंहइति यः एवंभूतः स एषनृसिंहः समा-
ख्यात इति नृसिंहबीजमुक्तं कीदृशो नृसिंहः ग्रहाणां उपल-
क्षण्या बृत्याग्रहभृतप्रेतादीनांमाराणकर्मणि प्रशस्तः ॥७३॥

अथ वाराहबीज मुद्गरति ।

अन्त्याधीशवियद्विन्दुनादैर्वीजं च
सौकरं । हुंकारं चात्र रामस्य माला
मंत्रोद्धुनेरितः ॥७४॥

अन्तेस्थितः अधीशेश्वर सम्बन्धी उकारो यस्मिन् ई
दृशोवियत् हकारस्तेन विन्दुना नादेन च सौकरं वाराहबीजं
समाख्यातं उच्चारणाभिज्ञानां स्फुटीभूतेपि बीजे अज्ञानामपि
तज्ज्ञानाय तत्स्वरूपं स्फुटयति हुंकारस्वरूपमेव सौकरं बीज-
मित्यर्थः मालामंत्रोद्धारं प्रतिजानीते अत्र रामस्येति अत्र
शास्त्रे अधुना रामस्य मालामन्त्रः ईरितः कथितः ॥७४॥

तारो नतिश्च निद्रायाः स्मृतिर्मदश्च
कामिका । रुद्रेण संयुता वन्हिर्मधामरवि-
भूषिता ॥ ७५ ॥

दीर्घाक्रूरयुतालहादिन्यथोदीर्घा स-
मानदा । क्षुधाक्रोधिन्यथामोघा विश्व-
मप्यथमेधया ॥ ७६ ॥

युक्तादीर्घाज्वालिनीच ससूक्षमामृत्यु
रूपिणी । सप्रतिष्ठालहादिनोत्वक्क्ष्वेत्नः
प्रीतिश्चसामरा ॥ ७७ ॥

ज्योतिस्तीक्ष्णाग्निसंयुक्ता श्वेतानु-
स्वारसंयुता । कामिकापंचमोलांतस्तां
तांतोधांतइत्यथ ॥ ७८ ॥

ससानंतोदीर्घयुतोवायुः सूक्ष्मायुतो-
विषः । कामिका कामिकारुद्रयुक्ताथो-
थस्थिरासए ॥ ७९ ॥

तापिनीदीर्घयुक्ता भूरनिलोनंतगो-
नलः । नारायणात्मकः कालः प्राणोऽभो
विद्ययायुतः ॥ ८० ॥

पीतारतिस्तथालांतो योन्यायुक्तस्त
तौनतिः । सप्तचत्वारिंशदणौगुणांतःस-
गणुस्त्वयं राज्याभिषिक्तस्यतस्यराम-
स्योक्तक्रमाद्धिखेत् ॥ ८१ ॥

तारोनतिश्चेत्यादि सगुण स्त्वयमित्यंतश्लोकसप्तकं तारः प्रणवो
नतिर्नमः शब्दः निद्रायाः निद्राख्यकलारूपात्भकारादनंतरंस्मृ-
तिकलासंबंधीगकारः मेदोधातुसंबंधीवकारःकामिकाकलासंबं-
धीतकारः सचरुद्रेणैकादश्वरेण संयुतासंयुक्ताकामिकाशब्दस्य
स्त्रीलिंगत्वात्संयुतेतिस्त्रीनिर्देशःबन्धिःरेफःमेधाख्यकलासंबंधी
घकारः सचामराख्यश्रीकंठादिईश्वरसंबंध्युकारेणसंयुतइत्यर्थः
दीर्घाख्यकलासंबंधीनकारःसचाक्रूरयुतःअक्रूरोऽनुस्वारः अक्रूर-
स्यानुस्वारमूर्तित्वात् ल्हादिन्याख्यकलासंबंधीदकारः दीर्घाख्य
कलासंबंधीनकारः सचमानदा कलातत्संबंध्याकारेणासहितः
क्षुधाकलासंबंधीयकारःक्रोधिन्त्याख्यकलासंबंधीरकारः अमोघा
ख्यकलासंबंधीक्षकारः विश्वंविश्वात्मा वासुदेवतत्संबंधीके-
शवादिन्यासरथओकारः मेधाख्यकलासंबंधीधकारेणयुक्तादी
र्घानकारः ज्वालिनीकलासंबंधीवकारः सचसूक्ष्माख्येश्वरदेव
ताइकारेणासहितः मृत्युरूपिणीनामकलातत्संबंधीशकारः स
प्रतिष्ठेति ल्हादिन्याख्यकलासंबंधीदकारः सप्रतिष्ठाख्यकलासं

वंध्याकारेणसहितः त्वग्धातुसंवंधीपकारः द्ध्वेलोविपस्तत्संवंधी
 मकारः प्रीतिकलासंवंधीधकारः सचामरेश्वर संवंध्युकारेण
 सहितः ज्योतिरग्निःरेफः तीक्ष्णाख्यकला संवंधीपकारः स
 चाग्निनारेफेणसंयुतः श्वेताख्यकलासंवंधीसकारः सचानुस्वार
 संयुक्तः कामिकाख्यकलासंवंधितकारस्यपंचमोनकारः लांतोव
 कारस्तांतांतःतस्यांतःथकारःतस्याप्यन्तोदकारःधांतोनकारःस-
 चसानंतःअनंतआकारस्तेन सहितोवायुर्यकारः दीर्घयुतःदीर्घः
 अकारस्तेनयुतः अत्रव्याकरणानुरोधेन याकारोच्चारः अक्षरगण
 नायांतु यकारः अकारश्चेतिद्वौसंधिमकृत्वैवगणनीयौ तेनव-
 द्यमाण सप्तचत्वारिंशद्वर्णत्वमविरुद्धं विषोमकारः सचसूक्ष्मा
 ख्येश्वरदेवता इकारस्तद्युतः कामिकातकारः पुनरपिकामिका
 तकारः सचरुद्रेणैकादशस्वरेणयुक्तः अथोथेत्यत्र प्रगृह्यसंज्ञा
 याअभावःछांदसः स्थिराख्यकलासंवंधीजकारः सइतिइतिद्वा-
 भ्यांभिलित्वासेइत्यर्थः तापिन्याख्यकलासंवंधीवकारः अष्टत्रिं
 शत्कलान्यासेखकारवकारयोस्तापिनी संबंधप्रसिद्धेः भूःलका
 रः दीर्घेणआकारेणयुक्तः अनिलोयकारः अनंतगोनलअनं-
 तआकारस्तद्वः तत्स्थोऽनलः रेफइत्यर्थः नारायणात्मकःकाल
 इति आकारसहितोमकारः प्राणोवायुःयकारः अंभःउदकंवका
 रः विद्ययाइकारेणयुक्तः पीताख्यकलासंवंधीषकारः रतिकलासं
 वंधीणकारः षष्ठिष्ठःलांतोवकारः योन्या एकारेणयुक्तः ततोऽ
 नंतरंनतिर्नमःशब्दः ॐ नमोभगवतेरघुनंदनाय रक्षोऽनविश

दायमधुरप्रमन्नवदनाग्रामित तेजसेवलायरामाय विष्णवेनमः
इति सप्तश्लोकार्थः सप्तचत्वारिंशदिति अथराज्याभिषिक्तस्य
तस्यरामस्यसगुणोमालामंत्रः सप्तचत्वारिंशदक्षर इत्यर्थः
कीदृशोयं गुणांतोगुणाः सत्वरजस्तमोरूपाग्रंतः स्वरूपेयस्या
सौगुणांतः त्रिगुणात्मकइत्यर्थः सात्विकादीनामुपासकानां
सात्विकादिफलदातृत्वात् तुशब्दोमंत्रांतरेभ्यउत्कर्षद्यो तनार्थः
अयंमंत्रोराज्याभिषिक्तस्यैवरामस्य नतुवनवासिन इति द्योत-
पितुमुक्तं ॥ ८१ ॥

इदं सर्वात्मकं यंत्रं प्रागुक्तमृषिसे-
वितं । सेवकानां मोक्षकरमायुरारोग्य
वर्द्धनं ॥ ८२ ॥

अपुत्राणां पुत्रदं च बहुना किमनैनवै ।
प्राप्नुवंति क्षणात्सम्यगत्र धर्मादिकानपि ॥ ८३ ॥

यंत्रलेखनप्रकारमुपसंहरति उक्तक्रमादिति इदं सर्वा-
त्मकमिति इदं उदग्दक्षिणयोः स्वस्य शत्रुघ्नभरतौर्ध्वत इत्यादि-
ना प्रागुक्तं यंत्रं सर्वात्मकं तत्र तत्रावरणो तेषां तेषां च सर्वेषां
पूजनात् इदं यंत्रं सर्वदेवमुन्याद्यात्मकमित्यर्थः ननु पुरुषः सपरः
पार्थभक्त्या लभ्यस्त्वनन्यये त्यनन्यभक्तानामोक्षस्मृतेः नैतद्यंत्र
सेवकस्य मोक्षो भविष्यति तस्य देवतांतरपूजनेनानन्यत्वभंगा-

दित्याशंक्याह सेवकानांमोक्षकरमिति स्वातंत्र्यबुद्ध्या देवतां-
 तरपूजनप्रतिषेधात् अंगबुद्ध्यात् तत्पूजाविधानात् प्रकृतेतु
 सोभयस्यास्यदेवस्य विग्रहोयंत्रकल्पनेति यंत्रस्य श्रीरामशरीर-
 त्वश्रुत्यातदा वरुणदेवतानां तदंगत्वोपपत्तेः पुनश्चतदावरुणदे-
 वतानां तत्परिकरत्वेन तत्सेवकबुद्ध्या तत्प्रीत्यर्थं च पूजनात्
 तत्फलस्यापितस्मै समर्पणाच्चनोक्त दोषापत्तिः तथाच महर्षि-
 वचनं स्त्रियोवृद्धास्तरुण्यश्चसायंप्रातः समाहिताः सर्वान्
 देवान् नमस्यन्ति रामस्यार्थेयशशिवन इति अस्यसेवने सदा
 चारंप्रमाणयति ऋषिसेवितमि तिऋषिभिर्वशिष्ठादिभिः सेवितं
 न केवलदेहांते मोक्षप्रदमिदं किंतु जीवतोपि तदाधिव्याधि
 विनाशकत्वेन सुखप्रदमित्याह आयुरारोग्यवर्द्धनं अपुत्राणां
 पुत्रदं चेति ननुभवत्येवं नतु त्रिवर्गदमिदंयंत्रमित्याशंक्याह
 बहुनेति बहुक्तेन किं अनेनयंत्रेण वैनिश्चितंक्षणात् सम्यक्-
 समीचीनानुष्ठानात् धर्मादिकांश्च अत्र अत्रैव जीवत्येवेत्यर्थः
 प्राप्नुवंति इदंचयंत्र मतिगोप्यमित्याह ।

**इदंरहस्यंपरममीश्वरेणापिदुर्गमं ।
 इदंयंत्रं समाख्यातं नदेयंप्राकृतेजने
 इति ॥ ८४ ॥**

इदंयंत्रंसम्यगाख्यातंगुप्तं च यतईश्वरेणापि दुर्गमंदुर्बोध्य
 मित्यर्थःइदंयंत्रं प्राकृतेजनेसमान्य नीचेनदेयंइतिशब्दश्चतुर्थो-

पनिपत्समाप्तर्थः ।

इति चतुर्थोपनिपत्समाप्ता ।

पूजांगंयंत्रचतुर्थोपनिषद्युक्तमंप्रतिप्रधानभूतांपूजानिरूपयितुं
पंचमोपनिषत्प्रवर्त्तते तत्रापिविघ्नादीन्देवतांतरान् श्रीरामपूजा-
गत्वेनतच्छेषत्वेन तत्पूजने दोषाभावात्वंच संभावयन्तत्रतत्र-
तदंगत्वेनतत्पूजनमपि विधास्यतीतिज्ञेयं ।

**भूतादिकंचसोधयेद् द्वारपूजांकृत्वा-
पद्माद्यासनस्थःप्रसन्नः । अर्धाविधावस्य-
पीठाधरोध्वं पाश्चार्चनं मध्यपद्मार्च-
नंच ॥ ८५ ॥**

भूतादिकंशोधयेदित्यादि पृथिव्यब्जेस्वासनाधः प्रक-
ल्प्येत्यन्तयुग्मं भूतंपृथिव्यादिपंचकं आदिशब्देनात्माप्रतिमा-
पूजाद्रव्यंक्षितिश्चेतिग्राह्यं तत्रभूतशुद्धिः यं रं यं वं लं
हमित्यैतैर्यथा क्रमंवाय्वाग्निजलपृथिव्याकाशवीजैः क्रमेणशो-
षणदाहननिःसारणप्लावन पिंडीकरणमूर्च्छादि पादपर्यंतां-
गप्रत्यंग । निष्पादनादिभिः मंत्रमहोदध्युक्तैर्ज्ञेयातत्रयमित्तिवायु-
वीजेन पूरकेषोडशवारजप्तेन शरीरपापपुरुषयोः शोषणांकृत्वा
रमित्यग्निवीजेनकुम्भकेचतुः षष्ठिवारजप्ते नोभयोः दाहनं-
कृत्वा पुनः यंवीजेनरेचकेनद्वात्रिंशद्वारजप्तेन केवल पाप-
पुरुषभस्मनासिकाद्वारावहिः निःसार्य वमितिजलवीजेन-

पूरके षोडशवार जप्तेनस्वशरीरभस्मप्रसिच्य लमितिष्ठथिवी
 वीजेनकुम्भकेचतुः षष्ठीवारजप्तेनतत्पिण्डीकृत्य हमित्याका-
 शवीजेनरेचकेद्वात्रिंशद्वास्जप्तेन तस्मिन्पिण्डेमूर्द्धादि सर्वानव-
 यवान्निष्पाद्य तस्यनिष्पन्नस्यशुद्धशरीरस्य प्राणप्रतिष्ठांमंत्रेण
 प्राणप्रतिष्ठांकृत्वा तंप्रतिष्ठितप्राणंस्वशरीरं करन्यासहृदयादि-
 न्यासराममंत्रवर्णादिन्यास राममंत्रान्तरन्यासैः श्रीरामशरीरं
 निष्पाद्य श्रीरामसदृशोभूत्वा पश्चाद्राममर्चयेदित्यत्र देवोभू-
 त्वादेवंयजेन्नादेवोदेवमर्चयेदित्ये वमादीनिवचनान्तराण्यपि
 प्रमाणानिसन्ति इत्थमेवोक्तं मंत्रमहोदधिकारेण देवार्चायोग्य-
 ताप्राप्त्यैभूतशुद्धिसमाचरेत् मूलाधारस्थितांदेवींकुंडलींपरदे-
 वतामित्यादिकमुक्तवाह एवंभूतानिसंचित्यप्रत्येकंप्रविलापयेत्
 भुवंजलेजलंवन्हौ वह्निंवायौनभस्यमुम् विलाप्यतमहंकारे
 महत्तत्त्वेप्यहंकृतिमहांतंप्रकृतौमायामात्मनिप्रविलापयेत् शुद्ध
 सच्चिन्मयोभूत्वाचितयेत्पापपूरुषं दक्षिणकुक्षिस्थितंकृष्णमगुष्ठ
 परिमाणकर्म विप्रहत्याशिरोयुक्तंकनकस्तेयवाहुकं मदिरापान
 हृदयंगुरुतल्पकरद्वयं पापिसंयोगपद्वन्द्वमुपपातकरोमकं खड्ग
 चर्मधरंदुष्टमधोवक्रंसुदुःसहम् वायुवीजंस्मरन्वायुंसम्पूर्यैन्वि-
 शोषयेत् स्वशरीरयुतंमन्त्रीवन्हिवीजेननिर्देहेत् कुम्भकेपरिजप्ते
 नततः पापनरोद्भवं वहिर्भस्मसमुत्सार्य वापुवीजेनरेचयेत्
 सुधावीजेनदेहोत्थंभस्मसंप्लावयेत्सुधीः भूवीजेनघनीकृत्यभस्म-
 तत्कनकाण्डवर्त विशुद्धमुकुराकारं चपन्वीजंविहायसः मूर्द्धा-

दिपादपर्य्यंतान्यङ्गानिरचयेत्सुधीः आकाशादीनिभूतानिपुनरु-
 त्पादयेच्चितः सोहंमंत्रेणचात्मानमानयेद्बृहदयाम्बुजे कुंडली
 जीवमादाय परसंगात्सुधामयम् संस्थाप्यहृदयाम्भोजे मूलाधार
 गतांस्मरेत्^१ भूतशुद्धिविधायैवप्राणस्थापनमाचरेत् प्राणप्रतिष्ठा
 मंत्रस्यमुनयोऽजेशपद्मजौः छंदःस्याद्वयजुःसामप्राणशक्तिस्तु
 देवता आंवीजं ह्रीं शक्तिचक्रौत्तथाकीलकंस्मरेत्^२ भूतशुद्धिं
 सुधीःकुर्यात् विनियोगःसुसंस्थितः ऋषीन्शिरसिवत्केतुछंदां
 सिंहदिदेवतां गुह्येवीजंपदोः शक्तिसर्वांगेकीलकंन्यसेत् कृत्वा
 ऋष्यादिकंन्यासंततःकुर्यात् षडंगैक मित्यादि शेषणदा-
 हनत्नान्वनैर्भूतशुद्धिः । आत्मशुद्धिर्वैराग्येनप्रतिमाशुद्धिः
 अनुलेपनक्षालनेन पूजाद्रव्याणांशुद्धिः केशकीटाद्यपाकर्णेन
 क्षितिशुद्धिः उपलेपनरंगमालादिनाज्ञेया पूजकोभूतादिकंशो
 धयेदित्यन्वयः कीदृशःपूजकः द्वारपूजां चतुर्ध्वपिद्वारेषुविहि-
 तांपूजांकृत्वा पद्मस्वस्तिकासनस्थः प्रसन्नः चित्तनैर्मल्यवान्
 अस्यप्रकृतस्यरामस्यपूजाविधौकर्त्तव्येसतिविघ्नदुर्गामित्यादीन-
 च्चयेदिति तृतीयश्लोकेनान्वयः किंकृत्वापी ठाधरोधर्मचन-
 कृत्वापाश्वर्चनंकृत्वा मध्यपद्मार्चनंचकृत्वा प्रयोगस्तुपीठस्या-
 धोभागायनमः पीठस्योर्ध्वभागायनमः पीठस्यपूर्वपाश्वर्यायनमः
 पीठस्यदक्षिणपाश्वर्यायनमः पीठस्यपश्चिमपाश्वर्यायनमः पीठ-
 स्योत्तरपाश्वर्यायनमः इतिपीठाधरादिपूजा अथपीठमध्यगत-
 कमलायनमः ।

कृत्वामृदुश्लक्ष्णसुतूलिकायारत्नासनै
देशिकंचार्चयित्वा । शक्तिंचाधाराख्य
कांकूर्मनागौष्ठिव्यञ्जेस्वासनाधः प्रक-
ल्प ॥ ८६ ॥

मृदुश्लक्ष्णेति पीठाद्वहिरेवास्यवामभागे मृदुकोमलाश्ल-
क्ष्णास्निग्धासुतूलिकाशोभनातूलपुटीतस्यांभावितेरत्नमिश्रित
सिंहासने भावितंदेशिकमाचार्यं चार्चयित्वा स्वासनाधः स्व-
शरीरित्वेनपूर्वोक्तरीत्यास्वाभिन्नतयाध्यातस्य रामस्यासनंपूजा
पीठंतस्याधोभागे आधाराख्यशक्त्यादि पंचकंप्रकल्प्य अत्रायं
प्रयोगः पूजापीठस्याधोभागे आधारशक्त्येनमः तदुपरिकूर्मा
यनमः तदुपरि शेषायनमः तदुपरि पृथिव्यैनमः तदुपरि कमला
यनमः ॥ ८६ ॥

विघ्नं दुर्गाक्षेत्रपालंच वाणीवीजादिकां
श्चाग्निदेशादिकांश्च । पीठस्यांघ्रिस्वेषु
धर्मादिकांश्च नञ्पूर्वांस्तांस्तस्यदिक्ष्व-
र्चयेच्च ॥ ८७ ॥

अग्निदेशादिकान् आग्नेयनैऋत्यवायव्यैशानदेशिकान्
वीजादिकान् गं दुं क्षं सं तद्वीजपूर्वकान्गणेशदुर्गाक्षेत्रपाल

सरस्वतीदेवानर्चयेत् अत्रायंप्रयोगः पीठस्याग्नेप्यादिशिगं-
गणपतयेनमः नैऋत्यां दु दुर्गायैनमः वायव्यां क्ष क्षेत्रपाला
यनमः इशान्यां सं सरस्वत्यैनमः पीठस्यांघ्रिष्विति एषु आग्ने
प्यादिदिग्स्थेषु आग्नेयादिकोणक्रमेणैवधर्मादिकान् धर्मज्ञान
वैराग्यैश्वर्याण्यर्चयेत्तान्धर्मादिकान् नष्पूर्वान् अधर्माज्ञा-
नावैराग्यानैश्वर्याणीत्यर्थः तस्यपीठस्थपूर्वादिदिद्वचर्चयेत् ८७

**मध्येक्रमादर्क विध्वग्नितेजांस्युपर्यु-
पर्युमैरर्चितानि । रजःसत्त्वतमः एता-
निवृत्तत्रयं वीजाद्व्यं क्रमाद्भावयेच्च ॥ ८८ ॥**

कमलमध्ये उपर्युपरिक्रमादर्कविध्वग्नि तेजांसि-
अउमैः अकार उकार मकारैः प्रणवांशभृतैः अर्चि-
तानि समन्वितानि अर्चयेदित्यनुकर्षः रजःसत्त्वतमः एता-
निसत्त्वादिक्रमेण सवीजान्येवसंरतं एतत्पूर्वकं यथास्यात्तथा-
बृत्तत्रयत्वेनभावयेत् चकारादर्चयेदपि अत्रायंप्रयोगः कमल
मध्ये अं अर्कायनमः तदुपरि उं उडुपतयेनमः तदुपरि मं
अग्नये सं सत्त्वायरंरजसे तं तमसेनमः ॥ ८८ ॥

**आज्ञाव्याशास्वप्यथात्मान मंतरा-
त्मानंच परमात्मानंमंतः । ज्ञानात्मानं**

चार्चयेतरयदिक्षुमाया विद्येयैकलापार-
तत्वे ॥ ८९ ॥

अंतःकर्णिकायांमध्येआशासुपूर्वादिदिक्षु आत्मादींश्च-
तुरः पूजयेत् व्यासास्वपिविदिद्वपि अग्नेयादिषुतानेवपूजयेत्
तच्चावरण पूजादिवह्निदिक्वात्मादीन्दिक्षुच निवृत्त्यादिकाः
संपूजयेदित्युत्तरेणान्वयः परमेवपारंपारंचत्तत्वं चेतिपारतत्त्व
मित्यत्रस्वार्थेऽप्रत्ययः ॥ ८६ ॥

संपूजयेद्विमलादींश्चशक्तीरभ्यर्चये-
द्देवमावाहयेच्च ।

विमलोत्कर्षणी ज्ञाना क्रिया योगा प्रव्ही सत्याई-
शानानुग्रहाख्याः नवशक्तीः पूर्वादिदिक्षु आवाहयेदर्चयेच्च
देवं श्रीराममावाहयेच्चकारादर्चयेच्च आवरणपूजामाह ।

अंगव्यूहानिलजाद्यैश्चपूज्य धृष्ट्या
दिकैर्लोकपालैस्तदस्त्रैः ॥ ९० ॥

अंगादीनिव्यूहशब्दे नात्मादयः सशक्तिका वासुदे-
वादयश्च अनिलजाद्यैरिति अनिलजोहनुमांस्तदादि भिरष्ट-
भिःसहपूज्यपूजयित्वा धृष्ट्यादिकैरष्टभिः मंत्रभिः लोकपालै
रिन्द्रादिभिः तदस्त्रैरिन्द्राद्यायुधैर्वज्रादिकैः सहितमाराधयेदि-

त्युत्तरश्लोकेनान्वयः ॥ ६७ ॥

वशिष्टाद्यैर्मुनिभिर्नीलमुख्यैराराध-
येद्वाघवंचंदनाद्यैः । मुख्योपहारैर्वि-
विधैश्च पूज्यतस्मै जपादींश्च सम्यक्
समर्प्य ॥ ९१ ॥

वशिष्टादिभिर्द्वादशभिर्मुनिभिः प्रागुक्तैः नीलमुख्यैः
षोडशैर्वानरैः पश्चिद्भूतं राघवंचंदनाद्यैः पूजयेत् आदिशब्देन
पुष्पधूपादयः मुख्यैः श्रेष्ठैः पवित्रैः उपहारैः नैवेद्यैः विविधैः
अनेकधास्वादुमद्भिः पूज्यपूजयित्वा तस्मैराघवायजपादी-
न्सम्यक्समर्प्य राघवमाराधयेदित्यन्वयः जपादीनित्यादिपद-
यंत्रपूजनप्रधानपूजादिसंग्रहार्थं सम्यक्समर्प्येति साधुवासाधु
वाकर्मयद्यदाचरितं मया तत्सर्वं भगवन् रामगृहाणास्मत्कृतं-
जपं गुह्याद्गुह्यस्य गोप्तात्वं गृहाणास्मत्कृतं जपं सिद्धिर्भवतु मे देव-
त्वत्प्रसादात्कृपानिधे इतः परंप्राणवुद्धिमनोदेहधर्माधिकारतः
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण
शिशनाय तस्मृतं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणमस्तु स्वाहेति ब्रह्म-
समर्पणमंत्रेण तथा मां मदीयं च सकलमस्मत्स्वामिने श्रीरामच-
न्द्राय समर्प्यामि ॐ तत्सत् आत्मानं श्रीरामचन्द्राय समर्प्य-
यामि स्वाहेत्येवमादिमंत्रैश्च मंत्रजपादीन् तथा त्मीयान्सर्वानैहि-

कान्पारलौकिकान् तथात्मानंचसम्यक्मनसावाचा समर्प्येदित्यर्थः ॥ ६१ ॥ अथपूजांगध्यानमाह ।

**एवंभूतंजगदाधार भूतंरामंवन्देस-
चिदानन्दरूपं । गदाब्जशंखारिधरंभ-
वारिसयोध्यायेन्मोक्षमाप्नोतिसर्वः॥९२**

इयंपूजा कायिकमानसिकभेदेनद्विधा तत्रैवंभूतं रामं-
वंदेइत्यंतेनकायिकींसमाप्यन् मानसीमाह सयोध्यायेदिति
एवंभूतं अनिलात्मजाद्यैः सहरामंपूजयित्वातथाभूतंयोध्यायेत्
अथवा बाह्यपूजायांसर्वजनाधिकारत्वानुक्तेस्तदनधि कारिणा-
मपि श्रीरामप्राप्तये सर्वजनसाधारणीं पूजांविबक्षन् राघवमा-
राधयेदित्यंतेनकायि कींसमाप्य वंदेइत्यंते न तथा पूजितं-
तंस्वयं नमस्यन्मानसींविधत्ते सयोध्यायेदिति एवंभूतः ततः
सिंहासनस्थः सन्नद्धिभुजोरघुनंदनः धनुर्धरः प्रसन्नात्मासर्वा-
भरणभूषित इत्युक्त लक्षणमुक्तप्रकारेणानिलजाद्यैः सहपू-
जितं रामंयोध्यायेत् तथा चमानसोपचारैस्तथातत्पूजनं विना-
तादृशध्याना नुपपत्तेस्तत्रमानसीपूजाप्यर्थादुक्ताभवतिशास्त्रां-
तरे तस्याअप्युक्तेः साप्यन्यत्रोक्तान्यथा नुपपद्यमाना अस्या-
मुपनिषद्युक्तां स्वमूलभूतां मानसींसूचयतीत्यवधेयं सयइति-
तत्रसर्वजनाधिकारं ज्ञापयतिसुरा सुरनरा नरेषुमध्येयः कश्चि

दित्यर्थः सुरासुरोवाप्यथ वानरोनरः सर्वात्मनायः सुकृतज्ञ-
मुत्तमं भजेतराममनुजाकृतिं हरिं य उत्तराननयत्कोशला-
न्दिममिति तथैवस्मरणात् तदानींतनानामनालोचित विशेष-
षणां सर्वेषामयोध्यावासित्व मात्रेण तच्छरणगतानां तद्वाम-
गमनत्वं श्रवणाच्च एतदेवरफुटयन् ननु तथा तच्छातृषु मध्येक-
श्चिद्विघ्नहतश्चेत्तदासनमोक्षतीत्यप्याशङ्क्याह मोक्षमाप्नो-
तिसर्व इति विघ्नहतोऽपि द्विचातान देवतांतरभक्तवत्संसरति
किंतु तद्वचनानैव विघ्नं तज्जातं पापं वा विनाश्य देहांतं तं प्राप्नो-
तीत्यर्थः बाध्यमानोऽपि मद्भक्तो विषयैरजितेन्द्रियः प्रायः प्राग-
ल्भ्याभक्त्या विषयैर्नाभिभूयते इत्येवमादि वचनेभ्यः ननु शां-
तत्वादिगुणसंपन्नं विनान्यस्य मोक्षाधिकारो नास्तीति चेन्न
योंयं स्मरेतिस तद्रूपो भवति यंयं वापि स्मरन् भावंत्य जत्यंते कलेवरं
तंतमेवेति कौंतेयेति केवलं तत्स्मरणपरस्यापि तत्प्राप्तिस्मर-
णात् नन्वमानित्वादं भित्वादि ज्ञानसाधनविहीनः कथं मो-
क्ष्यतीति चेत्तत्राह भवारिमिति भवहेतुकामक्रोधादिविनाश-
पूर्वकं मोक्षहेतुशांतं त्वदान्तत्वाद्यमानित्वा दंभित्वादिगुणो
त्पादनद्वारास्वभक्तमोक्षप्रदमित्यर्थः तेषां सततयुक्तानां भजतां-
प्रीतिपूर्वकं ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयांतिते तेषामेवानु-
कंपार्थमहमज्ञानजंतमः नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन-
भास्वतेति भगवद्वचनात् अथवा तथा ध्यानेन वैराग्यमिति-
श्रुते स्तद्वचनजन्याऽब्रह्मलोकवेत् तृप्त्वमस्य कामादिनाश-

विनास्वतः निष्पत्तेः रात्यंतिकवैराग्येनांतरी कतयैवमोक्षदिशो-
 धितद्धेतुगुणयोर्विनशोत्पत्तिनिष्पत्तेः ससाधनमोक्षैकसाधनेन
 ध्यानेनैवमोक्षमाप्नोतीत्यर्थः श्रूयते च कामनानाशानंतरंम-
 र्त्यस्यमोक्षाप्तिः यदासर्वेप्रमुच्यन्ते कमायेऽस्यहृदिस्थिताः
 अथमर्त्योमृतोभवत्यत्र ब्रह्मसमश्रुते इतिननुतथापि कथंदाश-
 र्थेर्भनुष्यस्यध्यानेन मोक्षमुपपद्यते इतिचेत्तत्राह जगदाधारं
 गदाब्जशंखादिधरमिति चाइदंतद्विषयिक प्रातीतिकमनुष्यत्वा
 दिबुद्धिनिरासार्थकं नायंमनुष्यः किंतुजगदाधारभूतो गदाब्जा
 दिधरोनारायणश्च अयमस्तीत्यर्थः अस्फुटयामासेममेवार्थं
 भगवान्वाल्मीकिः आत्मानंमानुषंमन्यै रामंदशरथात्मजमि-
 त्यात्मनिष्ठमानुषत्वं बुद्धिदृढीकुर्वन्तराघनमुद्दिश्य परमेश्वरत्वं
 विधायकैर्भवान्नारायणोदेवः सीतालक्ष्मी एकशृंगवराहत्वं
 कृष्णोवृहद्वलस्त्वं मित्यादिवचनैः एतदर्थप्रकाशनपराणि
 रामोनारायणः साक्षाजज्ञेविष्णुःसनातनइत्यादीनि पुराणादि
 वचनानि नन्वत्रभवान्नारायणोदेवइतिवाक्यं रघुनाथनिष्ठ
 नारायणावतारत्वप्रकाशकमितिचेन्न तथासतिनारायणसहप-
 ठितैकशृंगवराहादीनामपितुल्य युक्त्याराधवकारणत्वप्राप्तौयु-
 ग्यद्वहुचेतनानां मिलित्वैकरूपत्वेनस्थित्यनुपपत्तेः क्रमेणतुत-
 न्निष्ठतत्तदवतारत्वप्रकाशकानि तानिवाक्यानीत्यपिनोपपद्यते
 इदानींतेषुमध्येकस्यायमवतार इतिनिर्णेतुमशक्यतयामहर्षिव
 चनेषून्मत्तप्रणीतत्वप्रसक्तेः अपरंच तत्रविनिगमनाविरहादन्य

नस्यापि रघुनाथकारणत्वनिश्चयेन महर्षिवचनेपुपरपरविम-
 ञ्छार्थकत्वेनाप्रामाण्यत्वप्रसक्तेः रघुनाथनिष्ठनारायणकार्यत्व
 एकशृंगादिकारणत्व प्रकाशकानितानित्यपिनोपपद्यते विनिग-
 मनाविरहात् नारायणपक्षे रामोनारायणःसाक्षादित्यादिकंपु-
 राणादिवचनं विनिगमकमस्तीतिचेन्न जज्ञेविष्णुःसनातनः
 अवताराद्यशंख्याताहरेः योधत्तेमर्वभूतानामभवायोशतीःकलाः
 इतितत्तत्पक्षेपि विनिगमकसत्वात् पुनर्वहूनामवतारित्वानुपप-
 न्याविनिगमक वाक्या नामपिपरपर विरोधेना प्रमाण्यापत्तेः
 तेषामितरवाक्यमूलत्वेनानुमित श्रुतिवलात्तद्वाक्यस्य वली-
 यस्त्वस्वीकारे तुल्ययुक्त्यातत्तद्वाक्य मूलत्वेनानुमितानांता-
 सांश्रुतीनामपिवलेन सर्वेषामपि वाक्यानां तुल्यवलत्वोपपत्त्या
 तत्प्रतिपाद्यानांवहुत्वेनैकस्याप्यवतारित्वानिष्पत्ते स्तासांश्रुती-
 नामपिपरपरविसंवादित्वे नोनमत्तप्रणीतवेदस्या प्रमाणत्वापत्ते-
 श्चतस्मात्त्रह्यणोरूपकत्पनेत्यादिश्रुतेःभवान्नारायणोस्तिनाराय-
 णोभवानस्तीत्येकस्मिन्वाक्ये श्रीरामनारायणपदयोरुभयोःक्रि-
 यान्वयित्वेनतदितरनिष्ठप्रकृतित्वानिश्चयेपि एकशृंगवराहस्त्वं
 कृष्णस्त्वमित्यादि पुनारायणवाक्यसहपठितवाक्येषुत्वमेक
 शृंगोसि इत्येवंत्वंपदस्यैव क्रियान्वयित्वोपपत्तेःएकशृंगादिस्त्व-
 मसीत्येवमेक शृंगादीनां क्रियान्वयित्वानुपपत्तेश्च प्रकृतेर्विकृ-
 तेर्वापियत्रोक्तिः स्याद्वयोरपिवाचकः प्रकृतेः संज्ञांगुल्लाति-
 विकृतेर्नत्वित्युक्तरीत्यापि त्वंपदवाच्यस्यश्री रामस्यैव

प्रकृतित्वोपपत्त्यैक शृङ्गादिकारणत्व सिद्ध्या तत्सह
 पठितनारायणस्यापिकारणत्वनिष्पत्तेः इतिहासपुराणादि
 दृष्टविष्णु नारायणादि कारणत्व वाक्यानां बहुत्वेन परस्परं
 विसंवादित्वात् तद्द्वारानुमिति श्रुतीनामपिबहुत्वेनपरस्पर
 विसंवादित्वोपपत्तेः कल्पिताभ्यस्ताभ्यः क्लृप्तायां ब्रह्माणोरूप
 कल्पनेतिश्रुते वलीयस्त्वात् अस्याविरोधेनतेषांवाक्यानांतद-
 नुमित श्रुतीनांचाशिष्टप्रणीत वदप्रमाणत्वेवक्तव्येपिशिष्ट
 प्रणीतत्वेन सर्वथाऽप्रमाणीकर्तुमयोग्यात् तानिमुख्यार्थ परि-
 त्यागेन गौणार्थ परतयार्थोत्तर परत्वेननेतव्यामि आर्थोत्तरश्च
 मनुष्यत्वबुद्धि निरासः प्रकृतेऽवगम्यते आत्मानंमानुषंमन्ये
 तत्रमानुषबुद्धिरेवा भवदितीदृश वचनैर्मनुष्यबुद्धेः प्राप्तत्वात्
 तथाचभवान्नारायणो एकशृङ्गश्च नामानुषइत्युक्त्या बहूना-
 मेक कारणत्वानुपपत्तेः एकस्यतुयुगपत्सौभरीवदनेकशरीरधा-
 रित्वोपपत्तेः तापिनीय श्रुतिमंत्रेभ्यश्च श्रीरामस्यैव कारणत्व
 निष्पत्तेः जगदाधारभूतं सच्चिदानंदरूपं रामवंदे इत्युक्ते
 सति ननुजगदाधारत्वंचक्रधारिणः उपपद्यते यच्चकिंचिज्जग-
 त्यस्मिन्दृश्यते श्रूयतेपिवा अंतर्वहिश्चतत्सर्ववाप्यना
 रायणस्थितश्रुतेरित्याशंक्याह गदाब्जशंखादिधरमितिअयमे-
 वगदादिधारीनेतोन्योसोस्तीत्यर्थः ॐयोवैश्रीरामचन्द्रःसमग
 वानुयोब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोतियोविराडितिमंत्रात् श्रीराम-
 स्यैवगदादिधरत्वमुच्यते चेत्तदागदादिधरंगदाद्युपलक्षितमित्य-

र्थः नन्वत्रयथाश्रुतं किं नोच्यते इति चेन्न पूर्वत्र धीरो धनुर्धर इति धनुर्धरत्वश्रुतेः द्विभुजयोर्धनुर्वाणधारणात्त्वोपपत्तेश्च वेदोपवृहणाभूतेष्वितिहासपुराणादिषु हनुमदादिपरिवृतस्य रामस्य गदादि धरत्वानुक्तेश्चास्यवचनस्य धनुर्वाणयोस्त्रिगदादीनामपि श्रीरामायुधत्वज्ञापनमात्रपरत्वोपपत्तेः ननु शंखचक्रगदाव्जेधृत्वेत्युत्तरत्र स्वर्गारोहणसमये तस्यापि शंखचक्रादिधरत्वं श्रूयते तदनुरोधेनात्रापितथात्वमुच्यते इति चेन्न तत्रापि चतुर्भुजाविष्करणात्वाश्रुतेः द्विभुजयोरायुधचतुष्कधारणानुनरूपाच्चधृत्वेत्यस्य तदुपलक्षितः तत्सहित इत्यर्थकत्वोपपत्तेः ननु शंखादिधारणात्त्वोक्तेरन्यथानुपपद्यमानत्वात् शंखादिधारणात्त्वलिङ्गतया तस्य चतुर्भुजाविष्करणात्वं कल्पनीयमिति चेन्न क्लृप्तकल्पितयोः क्लृप्तस्य वलीयस्त्वात् लिङ्गात् श्रुतिर्वलीयसीति भीमांसकोक्तेः द्विभुजश्रुतिविरोधेन शंखादिलिङ्गस्य स्वार्थपरत्वबोधेन शंखादिधारणात्त्वोक्तेर्लक्षितार्थकत्वेनान्यार्थपरत्वोपपत्तेः तस्मादत्र शंखचक्रगदाव्जेधृत्वेति श्रुतेरुपवृहणभूतात् शरानानाविधाश्चैव धनुरायतमुत्तमं पञ्चायुधाश्च ते सर्वे ययुः पुरुषविग्रहा इत्यादि महर्षिवचनात् शंखचक्रादिसहितः तदावृतः सन् स्वधामजगामेति बोध्यं न चात्रावताराणामैहिकविग्रहत्वेन यावत्पृथिव्यां स्थितिस्तावद्विभुजः सन् स्वर्गारोहणसमये पारमेश्वरं चतुर्भुजरूपमाविष्कृत्य परंपदं जगामेति वाच्यं ऐहिकविग्रहत्वेन तारत्वरयहेतुत्वे स्वीकारे नारायणोपनिषन्महोपनिषत्प्रतिपाद्यस्य नारायणस्य पुराणोक्तपुरुषावतारस्य च समान

धर्मकत्वेन नारायणस्यापि क्षीराब्ध्यादाववतीर्णत्वात् तद्विग्रह
 स्याद्यैच्छिकत्वोपपत्त्याऽनित्यत्वप्रसक्तेः न च चतुर्भुजपक्षे हेतुरस्तु
 समास्तिवतिवाच्यं द्विचत्वारिषडष्टेऽत्र चतुर्भुजस्यायैच्छिकत्व
 श्रुतेः अन्यथा सर्वे नित्याशाश्वताश्चेति भगवद्विग्रहमात्रस्य
 नित्यत्वशाश्वतत्वादिनैच्छिकत्वस्मरणाच्च नापि पृथिवीतलाव
 तीर्णत्वमैच्छिकविग्रहत्वे हेतुर्वाच्यः तथा सति चतुर्भुजस्य पृथिवीत
 लावतीर्णत्वात् श्रीकृष्णस्यायैच्छिकत्वेनानित्यत्वप्रसक्तेः भगव
 द्विग्रहत्वे हेतुकृत्य श्रीकृष्णदृष्टान्तेन पृथिवीतलानवतीर्णस्यापि भ
 गवद्विग्रहमात्रस्यैच्छिकत्वेनानित्यत्वप्रसक्तेः न च चतुर्भुजस्याव
 तारत्वे यैच्छिकविग्रहत्वाभावाद नित्यत्वं समास्तिवतिवाच्यं द्विच-
 त्वारीत्यत्र तस्यापि कल्पितत्वं श्रुत्यैच्छिकत्वोपपत्तेः अन्यथा-
 वाराहवाक्यतः सर्वेषां भगवद्विग्रहाणामनैच्छिकत्वसिद्धेः न तु
 पारमेश्वरं रूपं तर्कगम्यं तर्काप्रतिष्ठानादिति सूत्रात् किं तु वेदैक-
 गम्यं तत्त्वोपनिषदंपुरुषं पृच्छाम इति श्रुतेः तथा च वेदपुराणादौ च तु
 भुजं पारमेश्वरं रूपं श्रूयते इति तदनुरोधेनैव विग्रहांतरस्यैच्छिकत्वं
 वदाम इति चेन्न द्विचत्वारिषडष्टासां दशद्वादशषोडश अष्टा-
 दशामीकथिता हरताः शंखादिभिर्युता सहस्रांता इति श्रुतौ-
 श्रुत्यंतरेषु च पुराणादिषु च द्विहरतादिसहस्रहरतपर्यंतैष्वन्यतर
 हरतवत्त्वस्य पारमेश्वर रूपत्वं तुल्यं श्रूयते तत्र विनिगमनविरहान्न
 कस्याप्यधिकत्वमुपपद्यते नापि न्यूनत्वं ननु तथापि पुराणेषु च तु

भुजस्यैववहुशः आधिक्यं श्रूयते इति चेन्न तत्रापि सहस्रशीर्षादि
 पुरुषस्यैववहुश आधिक्योक्तेः संख्यया पितदवयवाधिक्येन लो-
 कस्यापि तत्राधिकपारमेश्वरत्वप्रतीतेः किंचारैयवक्षीराविधि-
 शयानस्य नाभिहृदयाम्बुजाद्ब्रह्मोत्पत्तिपूर्वकं विश्वसृष्टिरभू-
 दित्याह श्रीभागवतपुराणे जगृहे पौरुषरूपमादौ लोकसृष्ट्या
 यस्यां भसि शयानस्य योगनिद्रामुपेयुषः नाभिहृदां बुजादासीद्ब्रह्मा
 लोकपितामहः यस्यावयवसंस्थानैः कल्पितोलोकविस्तरः
 पश्यंत्यदोरूप मदभ्रचक्षुषा सहस्रपादादिभुजानां ह्युतमि त्यादि
 ना तथा च जगत्कारणस्य क्षीराविधिशायिनः सहस्रभुजत्वोक्ते
 स्तत्रैश्वरत्वबुद्धिं विहाय केन विशेषेण चतुर्भुजविग्रहे एव तव-
 पारमेश्वरत्वबुद्धिर्जाताननुवेदार्थं रयातिगूढत्वात् तदथर्क्षि-
 प्रणीतवाक्यार्थविचारेण तन्निश्चेतुं शक्यमितीति हासपुरा-
 णादि पूर्वापरवाक्यान्निर्द्धार्य विचारेण चतुर्भुजस्यैव पार-
 मेश्वररूपत्वमवगम्यते इति चेन्न स्वपरंपरोपदिष्टार्थ भावना-
 भावितानां शास्त्रार्थविचारसमयेऽपि स्वोपास्यार्थ एवार्थोत्कृष्टत्वेन
 भासते तत्रैव तद्बुचिविशेषात् शास्त्रतत्वं तु कश्चिदधिकारी
 विशेषश्चेष्ट देवतानुग्रहीतोजानाति सतु सर्वे नित्याशाश्वताश्च
 देहास्तस्य परात्मनः इत्यादिकं निर्विरुद्धं वाराहवचनमवलंब्येयादृशा
 कृत्यादिमंतस्तास्तादृशानेव नित्यपरमेश्वररूपत्वं मन्यते
 अनुभूयते च भावुकैस्तथैव ते तच्च सर्वेषामुपासकानां तथैव-
 मंतव्यं अन्यथा भगवद्विग्रहेष्वन्यतरस्यैच्छिकत्वा नित्यत्वप्रस-

क्तिर्दुवारा किमुतवहूनामैच्छिकत्वा नित्यत्वस्वीकारेण एकत्र
सादुं वीरतिवक्तव्यं ननुवहूनांकारणत्वासंभवे नयदेकं सर्वका-
रणं तच्चतुर्भुजमेवेति चेन्न भगवता श्रीमुखेनैव चतुर्भुजस्य-
मुख्यरूपत्वं निषेधात्तथाहितेनैवरूपेण चतुर्भुजेन सहस्रवा-
होभव विश्वमूर्तो इतिवचनाद्गीतोपदेष्टा चतुर्भुजश्रीकृष्णः
ननुमांशकचसे दृष्टुमनेनैवस्य चक्षुषा दिव्यंददामितेचक्षुः
पश्यमेयोगमैश्वरमि त्युत्कार्जुनस्यदिव्यादृष्टिंदत्वा स्वमीश्वरं
रूपं चदर्शयित्वाह नाहंवेदैर्नतपसानदानेनचेज्यया शक्यएवं
विधोर्दृष्टुं दृष्टवानसिमांयथा भक्त्यात्वनन्ययाशक्योह मेवं-
विधोर्जुन ज्ञातुं दृष्टुंचतत्वेन प्रवेष्टुंचपरंतप इतिपुरुषः सपरमा-
र्थभक्त्या लभ्यस्त्वनन्येतिच तथाच श्रीमुखेनैव विश्वरूपस्य
चतुर्भुजादुत्कृष्टत्वं अनन्यभक्तिज्ञेयत्वं दृश्यत्वंमुक्तप्राप्तं
चोक्त्वातत्रतत्रमत्तः परतरंनान्यत् मयि सर्वमिदंप्रोतं मत्कर्म-
कृन्मत्परमो मद्याजीमां नमस्कुह मामेप्यसि सत्यंतेप्रतिजाने-
प्रियोसिमे सर्वधर्मा न्परित्यज्यमामेकंशरणांब्रजेत्यादि वचनैस्त-
स्यैवोत्कृष्टत्वं ज्ञापितमित्यवगम्यते एतदेवाभिप्रेत्यपौराणिकाः
व्यासादयो पिस्वयंत्वसाम्यातिशयस्त्र्यधीशइत्यादि वचनैस्त-
द्दृष्ट्यैव श्रीकृष्णस्योत्कृष्टत्वंबोधयंतीतिचावगम्यते नचात्रच-
तुर्भुजे एवविश्वरूपत्वंदर्शितं भगवतापुनश्चतुर्भुजरूपेणत-
त्स्थित्युक्तेर्विश्वरूपाधिकरणां चतुर्भुजंतत्कारणात्वेन वास्तवं-
रूपंभाव्यमिति।वच्यं दिव्यंददामिते चक्षुः पश्यमेयोगमैश्वरम

सथा नाहंवैदैनतपसाभक्त्यात्व नन्ययाशक्योहमेवं विधो-
द्रष्टुमि त्यादिवचनैर्विश्वरूपस्यदिव्यचक्षुदृश्यत्वं मुक्तप्राप्य-
त्वं च प्रकाशय चतुर्भुजस्यचरमदृश्यादिसूचनेनततो बहुन्यू-
नत्वसूचनात् नचायमर्थस्तर्केणापनेयः यतः सच्छास्त्रप्रमाण-
वतांयथाशास्त्रं वर्त्तितव्यं शास्त्रंतुबोधयतिसर्वेषां भगवद्विप्र-
हाणां दिव्यत्वंनित्यत्वं च तथा तवेष्टंशास्त्रंगीताख्यं विश्वरू-
पस्योत्कृष्टत्वं बोधयति निषेधयति च चतुर्भुजस्य तत् तत्किं-
नस्वीक्रियते शास्त्रैकप्रमाणवतापित्वयाकस्माद्वाग्रहविशेषा-
च्छ्रुतिवचनंस्वेष्टदेववचनं चानादृत्यवर्त्तिसे ऽर्थांतरेकोवास्वार्थ-
प्रतिपादने प्रमाणांतर निषेधत्वेनस्वतः प्रमाणभृताभ्यः
श्रुतिभ्यः स्वभाविकसर्वज्ञेभ्यः श्रीकृष्णवाराहादिभ्यश्चा
धिकतरः यद्वलेनतदुक्तवैपरीत्येतवाग्रहविशेषः शास्त्रप्रमाणं
तस्तु वेदविरुद्धभगवद्वचनमपिनमन्येते किमुततत्सृज्यकोटि-
गतान्यवचनं वेदेतुयथासहस्रशीर्षा पुरुषस्यमहत्वंश्रूयतेन
तथा चतुर्भुजस्य भगवतापितस्यैवोत्कृष्टत्वंप्रकाशितं विश्व-
रूपंपरंज्योतिः स्वरूपंरूपवर्जितं हृदामांसंस्मरन्ब्रह्मन्मत्पदं-
यातिनिश्चित मितिगोपालतापिनीयोपतिषद्यपि तस्यैवो-
त्कृष्टत्वंश्रूयते मान्यंचतद्भक्तानामवश्यंतद्वचनं अन्यथास्व-
स्वामिवचनविरोधःश्रुतिविरोधश्चभविष्यतीत्यतः स्वस्वाग्रहं
विहायश्रीकृष्णोपासकैश्चतुर्भुजोपासकैरन्यैश्चापिविश्वरूपमेव
तद्रूपमुपासनीयं इदानींतस्यानुपासने पितद्भक्तानांदेहाति

विश्वरूपप्राप्त्युपपत्तेः तच्चतद्वचनादेवज्ञायते भक्त्यात्वनन्या
 शक्यः पुरुषसपरपार्थभक्त्यालभ्यस्त्वनन्ययेत्यादेः ननुयं-
 वापिस्मरन्भावंत्यजंत्यंतेकलेवरतंतमेवेतिकौतैयसदातद्भवभावित
 इत्यादिवचनादेव वसुदेवनन्दनंस्मरताम स्माकंतस्यैवप्राप्ति
 भविष्यतीतिचेन्न तत्रेश्वरत्वबुद्धिशैथिल्येन विश्वरूपएवेश्वर
 त्वबुद्धिदाढनपूर्वकं तत्प्राप्त्युपपत्तेः कुतः इतिचेत् विष्णु-
 पुराणीयवाक्य मवलंब्य त्वादाचार्यैर्भगवद्ध्यानवतांतन्ना
 मोचारकानामपितत्रदृढेश्वरत्व बुद्धिविनामोक्षाभावत्वसूच-
 नात् ईश्वरत्वानीश्वरत्वज्ञानंतुशास्त्रैकजन्यमिति तदर्थशास्त्रा
 र्थावलोकनस्यावश्यकतयात्वयाविशेषतः स्वेष्टदेवप्रणीत
 गीताशास्त्रं गोपालतापिनीयोपनिषदं चेत्युभयंविचारनीय
 मिति तदर्थविचारसमये ननुमांशक्यसेद्रष्टुं नाहंवैदैर्न-
 तपसा भक्त्यात्वनन्ययाशक्यतथाविश्वरूपं परंज्योतिहृदामां-
 संस्मरन्ब्रह्मन्मपेदयातीत्यादि वाक्यार्थ विचारेणावश्यं
 विश्वरूपएवनिर्वाधितेश्वरत्वबुद्ध्युत्पत्ते रन्यत्रजातपूर्वापीश्वर-
 त्वबुद्धिः शैथल्यंयास्यतीति कृत्वायावन्नतत्रेश्वरत्वबुद्धि
 दाढपूर्वकं तद्भजनंतावन्नसंसृतिनिवृत्तिः किन्तुचतुर्भुजरूप
 श्रीकृष्णभजनप्रभावात्परमैश्वर्यप्राप्त्यसीतित्वदाचार्यैर्भगवता
 मृताख्यग्रंथे विष्णुपुराणीयवाक्यमवलंब्य श्रीरामनृसिंहमूर्ति
 ध्यायतोस्तन्नामोच्चारकयोरपि तत्रतदीश्वरत्वबुद्धिविना राव-
 णहिरण्य कश्यपादीनां मोक्षाभाव परमैश्वर्यप्राप्त्येः प्रतिपा-

दनात् श्रीरामनृसिंहमोक्षाप्रदत्वं प्रतिपादनद्वारा तत्रार्नाश्व-
 रत्वसूचनपरस्य तवस्वेष्ट देवपरत्व प्रतिपादनाय तवेष्टदेवेन
 भगवता श्रुतिभिश्चकारितां विश्वरूपे परमेश्वरत्वबुद्धिविहाय
 चरमदृष्टिदृश्येचतुर्भुजे तस्मिन् अर्वाचीनपुरुषप्रणीत वाक्य
 मवलंब्येश्वरत्वमुक्तप्राप्यत्व बुद्ध्युत्थननस्या युक्तत्वाच्चानु-
 त्पन्नायां तत्रपरमेश्वरत्व मुक्तप्राप्यत्वबुद्धौ नंदनंदन वसुदेव
 नंदनोपासने कृतेपितृवांतःकरण आविष्टविश्वरूप निष्ठेश्व
 रत्वमुक्तप्राप्यत्वस्यांतकाले अवश्यस्मृति संभवेन देहांतेतव
 तत्प्राप्ते दुर्वारात् जीवतोपितव सदाविश्वरूपस्यैवोपासन
 मुचितं यतश्चवभौभूः पक्षसस्याढ्याकलाभ्यांनितरांहरेः अंशां
 शेनावतीर्णास्यशितकृष्णकेशा वित्यादिवाक्य जन्यनंदनंदन
 वसुदेवनंदन विषयिकांशत्वबुद्धिनिराशाय मत्तःपरतरनान्यत्
 किंचिदस्तिधनंजय कृष्णस्तुभगवान्स्वयमित्येवमादिक
 विश्वरूपविषयिक वाक्याश्रयणमवश्यं कर्तव्यंत्वया आश्र
 यंति च तद्विषयकानि वाक्यानि स्वेष्टदेवपरत्व प्रतिपाद-
 नावसरे द्वयोर्विग्रहयोरेकत्वबुद्ध्यास्वाधिशान्तये त्वदर्थः नतु
 विविच्यैवमुभयोः स्वरूपभेदमवधारयंति येतुतथातज्जानंति
 तेपितदृष्ट्या द्वयोरेकत्वबुद्ध्यावास्वपरं परोपास्यतयातमेवो-
 पासंते नतुसाक्षाद्विश्वरूपं दिव्यचक्षुर्विषयं स्वेष्टदेवेनकृपया
 नन्यभक्तिलभ्यत्वेनज्ञापितं तथाप्युपायांतरेण भगवत्प्राप्त्यनु
 सर्वेषांभगवद्विग्रहाणां परमेश्वर नित्यरूपत्वं स्वीकरणीयं

क्तेरनन्यभक्त्याप्रपत्त्यावा चरमचक्षुर्दृश्यत्वे नच तत्प्राप्ति
 रित्यभियुक्तवचनाच्चजातायां तादृशभक्तौप्रपत्तौ वा नंदनंदन
 वसुदेवनंदन द्विभुज चतुर्भुजविग्रह भजतामवश्यं तस्यैव
 प्राप्तिर्भविष्यतीति यं श्रीमुखेनानन्यभक्तिप्राप्यतथोक्तवान्
 “भक्त्यात्वनन्ययाशक्योयोहमेवंविधोर्जुन । ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्वेन
 प्रवेष्टुंचपरंतप ॥ पुरुषःसपरःपार्थ भक्त्यालभ्यस्त्वनन्यये”त्यादि
 ना नचतत्र पाद्विकीतत्प्राप्तिरुक्तेतिवाच्यं ऋतेज्ञानान्नमुक्ति
 रिति श्रुत्या वस्तुयाथात्म्यज्ञानं विनामुक्तेर्निषेधात् अर्जुनप्रति
 दर्शितस्यैव विश्वरूपस्य दिव्यरूपत्वाच्च गीतायां विश्वरूपं
 विनाप्राप्यांतरस्यानुक्तेश्च गोपालतापनीयोपनिषद्यपि विश्व-
 रूपंपरंज्योतिः स्वरूपैरूपवर्जितं हृदामासंस्मरन्ब्रह्मन्मत्पदंया-
 तिनिश्चितमिति ब्रह्माणं स्वकीयकृष्णरूपसेवाविदधता
 श्रीनारायणेनापिकृष्णसेविनोपि हृदा विश्वरूपस्मरणपूर्वकं
 तत्प्राप्त्युक्तेः नचतत्रस्वविग्रहस्यैव विश्वरूपत्वेनस्मर-
 णंविधत्तमितिवाच्यं तथाप्यन्यत्रविश्वरूपत्वविधानात्तस्यैवा
 धिक्ग्रोपपत्तेः तस्मात्तदेवरूपमुपास्यं विद्वन्मुमुक्षूणांयुष्माकं
 यत्स्वानन्यभक्तिप्राप्यत्वेनोक्तवानखिलपरंपराप्रवर्त्तकत्वेनापि
 जगद्गुरुर्भगवान्वासुदेवो विस्मृततत्त्वस्मारकः तथाचसति
 पूर्वोपास्योपासनात्यागेन तवसंप्रदायविच्छित्तिरित्यवश्यं
 त्वायापि । सर्वेनित्याशाश्वताश्चेत्यादि वाराहवचनमवलंब्य
 तथाचसति श्रीरामनृसिंहयोः स्वभाविकेश्वररूपत्वाभावात्त-

दर्शनस्मरणादिना रावणादीनांमुक्तिर्नाभूत् श्रीकृष्णस्य
चतुर्भुजत्वेन स्वाभाविकेश्वररूपत्वात्तद्दर्शनस्मरणादिना
शिशुपालोमुक्तः इत्यभिप्रायवतात्वदाचार्येणयद्व्याख्यातं-
त्सर्वमसंगतंयातं सर्वेषांनृसिंहादीनांपरमेश्वर नित्यस्वरूपत्वे-
पियावन्नविप्रशापावसानं तावन्नतत्रहिरण्यकशिप्वादीनामी-
श्वरत्वं बुद्धिर्जाता नचतेमुक्तायत्तदवसानेतु तत्रशिशुपाल-
स्येश्वरत्वं बुद्ध्युत्पत्तिपूर्वकंतद्वधेनमोक्षइत्येवं विष्णुपुराणी-
यवाक्यव्याख्यानस्ययोग्यत्वात्तत्रयैः चतुर्भुजस्यैवपरमेश्वर-
स्वाभाविकविग्रहत्वंमन्यते तन्मते तद्विग्रहांतराणामनित्यत्व-
मर्थसिद्धं यैस्त्ववतारत्वसमयेदृष्टद्विभुजस्यापिस्वर्गारोहण
समयेचतुर्भुजत्वंस्वीक्रियते तन्मतेभगवत्यवताराणामनित्यत्वं
चतुर्भुजस्यैव वास्तविकत्वेनतद्विग्रहांतराणामर्थादैच्छिकत्व-
सिद्धेः तच्चभगवद्विग्रहमात्रनित्यत्वबोधकवाराहवचनविरुद्धं ।
“योयंस्मरतिसतद्रूपोभवति”यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजंत्यंतेक्ले-
वरमित्यादिवचनविरुद्धं च अन्यरूपस्मर्तुर्देहांतेभगवद्रूपांतर-
प्राप्तेरनुपत्तेः किंच विष्णुत्वमुपजग्मिवान् महींणवेशयानोप्सु-
मांत्वंपूर्वमजीजन इत्यादिना विष्णुनारायणादी नामप्यवता-
रत्वोक्तेरुक्तरीत्या तद्विग्रहस्याप्यनित्यत्वंतुल्यं प्रसक्तमिति
कृत्वासाकारत्वपक्षविघातेन निर्विशेषवादप्रसक्तिः यदितु न-

चसविष्णुर्नारायणोवास्माकमुपास्यः किंतुनारायणपरः साक्षा-
 द्वैकुण्ठनिलयोहरिः अर्चावतारतांप्राप्तो भक्तानां हितकाम्य-
 येत्यादिवाक्यविषय इत्युच्यते तदा नारायणोपनिषदि महोप-
 निषदिच नारायणाद्ब्रह्मरुद्राद्युत्पत्तेः श्रवणान्त त्समानार्थ-
 केषु ॥ “ यस्यांभसिशयान स्य योगनिद्रामुपेयुषः नाभिहृदा-
 म्बुजादासीद्वह्ने ” त्यादिपुराणवाक्येषु क्षीराब्धिशायिनो
 ब्रह्मादिकारणत्वोक्तेः शास्त्रांतरेपिकारणवाक्यगतस्यनाराय-
 णशब्दस्य सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन क्षीराब्धिशायिनिर्प्यव-
 सानात् “ जगृहेपौरुषंरूपंभगवान् ” इति तस्यापि च हरि-
 प्रथमावतारत्वोक्तेरुक्तरीत्यातद्विग्रहस्याप्यनित्यत्वंसमानंननुव
 यमवतारभूतं चतुर्भुजमुपास्महे किंत्ववतारिणमतोनतत्रा
 नित्यत्वप्रसक्तिरितिचेन्न द्विचत्वारि षडित्यत्र चतुर्भुजस्याप्य-
 वतारत्वश्रुतेः उपनिषदंतरेषुतस्यावतारित्वा श्रुतेश्च ननु
 “ नारायणः परः साक्षाद्वैकुण्ठ निलयोहरिः अर्चावतारतांप्रा-
 प्त ” इत्यस्यवाक्यस्य मूलत्वेनतादृशीश्रुतिः कल्प्यतेइतिचेन्न
 द्वयोरवतारित्वानिष्पत्तेः बलात्साकल्प्यते चेत्तदाकलुप्तक-
 ल्पितयोः कलुप्तस्यवलीयस्त्वात् “ उपासकानांकार्यार्थं ब्रह्म-
 णोरूपकल्पनेतिकलुप्त श्रुतिविरुद्धार्थं कत्वेनकल्पितायास्तस्याः
 स्वार्थपरत्ववाधेनतद्गतवैकुण्ठशब्दस्य क्षीराब्धिपरत्वेनरमावैकुं-
 ठपरत्वेनवानेतव्यत्वात्तद्गतपरशब्दस्यतु अर्चावताराऽपेक्षया-
 स्वार्थलाभात् क्षीराब्धिशाय्यवतारित्वस्यान्यथा सिद्धिवत्त्वै-

कुंठनिलयावतारित्वस्याप्यन्यथासिद्ध्यातद्वत्तस्याप्यवतारत्वो-
पपत्ते रक्तरीत्यातत्राप्यनित्यत्वप्रसक्तेरवश्यंत्वयापि श्रीवाराह
वाक्यानुरोधेन सर्वेषां भगवद्विग्रहाणां नित्यत्वं स्वीकरीयं
स्वीकृते च सर्वेषां नित्यत्वे पुनर्वहूनां मूलकारणत्वा नुपपत्तेरव-
श्यमेकेन मूलकारणेन भाव्यमिति पुनस्तज्जिज्ञासायां पूर्वापर
वाक्यानां परस्परमविरोधेन वेदार्थविचारणसमये भगवद्विग्रहां-
तराणां मूलकारणभेदेन जगत्कारणत्वश्रुतेरपि तेषां मन्यतरस्या
पि स्फुटमवतारित्वाश्रुतेः क्वचिच्छ्रुतस्यापि जगत्कारणत्वस्यो-
क्तरीत्यान्यथासिद्धेः श्रीरामचन्द्रस्य तु “ उपासकानां कार्यार्थं
ब्रह्मणोरूपकल्पने ” ति स्फुटमवतारित्वश्रुतेः तत्र चान्यथा
सिद्धिवचनानवकाशेन तद्वास्तवत्वोपपत्तेश्च इति हासपुरा-
णादिवाक्यानां श्रुत्यनुयायित्वेन तदनुरोधेनैव नेतव्यत्वात्
पुराणादिपठित विष्णुनारायणादिकारणत्वस्य श्रीरामकृष्णा-
दिविषयकप्रातीतिकमनुष्यत्वादि बुद्धिनिरासार्थपरत्वेनान्यथा-
सिद्धेः गीतायां स्वानन्यभक्तिलभ्यत्वेनोक्तस्य सहस्रवाह्यादि-
विशिष्टस्य तथा भागवते नानावतारकारणत्वेनोक्तस्य सहस्र-
वाह्यादिविशिष्टस्य तथा सहस्रशीर्षापुरुष इति श्रुतस्य च तथा
विश्वरूपं परं ज्योतिर्ब्रह्मरूपमिति श्रुतस्य च तथा शंखादि-
धारिणश्चतुर्भुजस्य च द्विचत्वारिषडष्टादश द्वादश षोडश
अष्टादंशामीकथिताः हस्ताः शंखादिभिर्युताः सहस्रांता इत्यत्र
श्रीरामावतारत्वश्रुतेः “ श्रीरामस्य कलांशाद्वै अवतारा भवन्ति हि

कोटि कोटिश्चकार्यार्थसिंधौवीचीववैमुने” इत्यादीनां उपासकानां
कार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि श्रुतिसमानार्थत्वेन समूल-
कत्वनिष्पत्तेः च तथा द्विभुजोरधुनंदनः द्विभुजः कुण्डलीरत्न
माली धीरोऽनुर्द्धर इत्यत्र तस्य द्विभुजत्वधनुर्धारित्व श्रुतेः
तथापदं परमं यांति ते चेत्यत्र मुक्ता मां प्राप्नुवंति ते इत्यत्र च
तस्यैव मुक्तप्राप्यत्व श्रुतेः च सिद्धं श्रीरामस्य नित्यद्विभुजत्वं
सर्वावतारित्वं मुक्तप्राप्यत्वं च अथवा किं बहुक्तिभिर्धृत्वा
व्याख्याननिरतश्चिन्मयः परमेश्वरः अर्द्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मा
नंदैकविग्रहः रामचन्द्रश्चिदात्मकः रमंते योगिनोऽनंते सत्या-
नंदे चिदात्मनि एवंभूतं जगदाधारभूतं रामं वंदे सच्चिदानंदं रूप
मित्येवमादि श्रुतिभिः श्रीशार्ङ्गधारिणारामं चिन्मयानंदविग्रहं
विरराममहातेजाः सच्चिदानंदविग्रह इत्येवमादि स्मृतिभिश्च
सच्चिदानंदरूपित्वेनोक्तस्य श्रीरामद्विभुजविग्रहस्य अबाधित-
स्वरूपत्वं सत्यत्वमिति लक्षणस्य सत्यत्वस्य सर्वदा ह्यबाधि-
त्वनिष्पत्तेः तथा स्वप्रकाशज्योतिर्मयत्वं चित्त्वमिति लक्षणस्य
चित्त्वस्याविकारित्वोपपत्त्या विनाशित्व निष्पत्तेः च द्विभु-
जत्व विनाशपूर्वकं चतुर्भुजत्वं नोपपद्यते अतो यः श्रीदशरथ-
गृहे द्विभुजश्चासीत्स स्वर्गारोहणं समये चतुर्भुजो बभूवेति
वादिनां द्विभुजचतुर्भुजयोरौपाधिकत्वं निरुपाधिकत्वाभिप्राय-
वतां वैष्णवमता नभिज्ञानां स्वपरंपरा ग्रहाभिनिवेशेनाविचारि-
रित श्रुतिस्मृति सिद्धांतानां मतमुक्तं तच्च श्रुतिस्मृति विरोधि-

त्वेन नादरणीयं सर्वासां श्रुतिरमृतीनां परस्पर विरोधपरिहारेण
तदेकवाक्यता निष्पादनद्वारा सर्वशास्त्रसामर्थ्यं निर्णयनिपु-
णैः पंडितशिरोमणिभिरितोष्य नादरणीयं तन्मतञ्चतुर्भुज-
स्यापि भगवद्वास्तव रूपत्वेनोपपद्यते ननु मांशक्यते द्रष्टुमने-
नैव स्वचक्षुषेति चतुर्भुजस्य विग्रहस्य प्राकृतचक्षुर्दृश्यत्वे
नावास्तववत्त्वं ज्ञापयित्वा तेनैव भगवता दिव्यदं दामिते चक्षु-
पश्यमेरूपमैश्वरमिति विश्वरूपस्य सहस्रभुजवतः वास्तव
परमैश्वर विग्रहत्वं ज्ञापितं भवति तस्य सहस्रभुजस्य तु ब्रह्मणो
रूपकल्पनेत्यारभ्य द्विचत्वारिसहस्रांताः हस्ता इत्यंताभिः श्रुति-
भिः द्विभुज रामाख्यस्य परब्रह्मणोऽवतारत्वं ज्ञापितं भवति
तस्मात्सर्वावतारिणो रामाख्यस्य ब्रह्मणो द्विभुज
विग्रहस्य नित्यत्वनिष्पत्तेर्नतद्वाधपूर्वकं चतुर्भुजत्व-
मुपपद्यते किं त्वौपाधिकं नीलपीतादि रूपेण भास्यमा-
नस्य वैदूर्यमणोरिव तस्य द्विभुजत्वेन वर्त्तमानस्यैव तत्तदुपासक
कार्यार्थं चतुर्भुजादिरूपेण भास्यमानत्वमेव उपासकानां
कार्यार्थं ब्रह्मणो रूपकल्पनेति श्रुतिर्मणिर्यथाविभागेनेति-
स्मृतिश्च तस्माद्द्विभुजत्वविग्रहरथैव वास्तवत्वनिष्पत्तेः
शंखादिधरशंखादिकं धृत्वा इत्यादीनां तद्धारणे तात्पर्या-
न्निष्पत्तेः शंखादीन् प्रकटीकृत्य तान् स्वसार्द्धं नीत्वा परपदं जगामे-
त्यर्थकत्वं मुपपद्यते पंचायुधाश्च ते सर्वे ययुः पुरुषविग्रहा इति-
तथैव स्मरणाच्चेत्येषादिक् ध्यान फलं सदृष्टान्तमाह ।

विश्वव्यापीराघवोयस्तदानीमन्तर्दधेशंख-
चक्रेगदाब्जे । धृत्वारमासहितः संवृतश्चसपत्त-
नःसानुजःसर्वलोकी ॥ ६३ ॥ तद्भक्ताये
लब्धकामाश्चमुक्तातथापदं परमं यांति ते च ।

अत्रविश्वव्यापी अंतर्दधेइत्याभ्यांसविग्रहस्यैव रा-
घवस्यसर्वव्यापकंसूचितं अशरीरिणः सर्वव्यापकस्यपरमपदं
गमनानुपपत्तेः पुनः सपत्तनः सर्वलोकीत्याभ्यां श्री
अयोध्यापत्तेः सर्वलोकेश्वरत्वं सर्वलोकेश्वरस्यापितस्यायोध्या
वासिमात्रप्राणिनांस्वधामप्रापकत्वेन स्वशरणागतानामेव परं-
पदप्राप्तियोग्यत्वंचसूचितंभवति विश्वव्यापी सर्वलोकाः
संत्यस्येति सर्वलोकीराघवे रघुवंशेऽपि विभूतोरामोयः सतदानीं-
स्वर्गारोहणसमये शंखादिकान्धृत्वा तदुपलक्षितस्तत्सहित
इतियावत् द्विभुजयोरायुधचतुष्कधारणानुपपत्तेः वाल्मीकि
नापिशंखादीनां तत्सार्द्धगमनत्वस्मरणाच्च शरानानाविधा-
श्चैवधनुरायत्तमुत्तमं पञ्चायुधाश्च ते सर्वेययुः पुरुषविग्रहा
इतिअत्रविश्वव्यापी अंतर्दधेइतिपरमपदगमनसमये विश्व-
व्यापित्वोक्त्येति सूचितंभवति श्रीरामः स्वर्गारोहणसमये
विश्वव्यापकत्वेनसूचितं सर्वशरीरित्वेनसर्वशब्दवाच्याहं सर्व-
नियंतृसर्वप्रकाशकंमहातेजसं स्मरेन्मध्येदाशरथिं सहस्रा-
दित्यतेजसं दृष्टुमिच्छसियद्रूपमदीयं भावनस्येदमित्याद्युक्तं ।

स्वभक्तस्मरणीयरूपप्रत्यक्षीकृत्य स्वधाम अगमत्इत्येवस्फुटय
ति सर्वलोकी सर्वलोकस्वामी प्रत्यक्षीकृतसर्वलोकस्वामि-
त्वद्योतकरूपइत्यर्थः एतदभिप्रायकानि आगच्छविष्णोभद्रेते
दृष्ट्याप्राप्तोसिमानद ! अथविष्णुर्महातेजाः पितामहमुवाचहे
त्यादिकानिमहर्षिवचनानिसन्ति तत्र विष्णुशब्दः विश्व-
व्यापकत्ववचनः वेवेष्टीतिविष्णुरिति निरुक्तेः महातेजः
शब्दस्तु तदाविष्कृततेजस्त्वस्यतत्रैव-“ ततः प्रतिष्ठितोविष्णुः
स्वर्गे लोके यथा पुरा येन व्याप्तमिदंसर्वत्रैलोक्यंसचराचर”
मितितद्व्यापकत्वनिर्वचनेन तस्यचतुर्भुजविष्णुतः पार्थक्य-
सूचनान्नचतत्रविष्णुनामश्रुतेः अत्रापिशंखचक्रेगदाब्जेधृत्वे-
तितल्लिङ्गश्रवणात् स्वर्गारोहणसमये वैष्णवंचतुर्भुजं रूपं-
प्रकटीकृत्यस्वधाग्निगतइतिवाच्यं अत्रचतुर्भुजत्वाश्रवणात्
तदानींचतुर्भुजाविष्करणत्वानुक्तेश्च प्रत्युतविवेशवैष्णवं-
तेजः सशरीरः सहानुज इतिसशरीरस्य व्यापकतेजोदधानत्व
सूचनात् अथवासभ्रातृकस्यशरीरस्यतस्यतेजः शब्दोपलक्षि-
ततेजोमयविष्णुधामप्रवेशत्वोक्तेश्च सहानुजइत्युक्ता-
नुजानांविष्णुरूपधारणत्वानुपपत्त्या तत्साहचरितस्यतस्यापि
विष्णुरूपधारित्वानुपपत्तेश्च अत्रोपनिषदि वाल्मीकीये च
लक्ष्मणादीनांशेषशंखचक्ररूपधारणत्वानुक्तेस्तत्सहचारिणोरा-
मस्यापि विष्णुरूपधारित्वानुपपत्तेः पुनश्चशरानाना
विधाश्चैवधनुरायत्तामुत्तमं पंचायुधाश्चतेसर्वेययुः पुरुषविग्रहाः

इतितत्रैवशंखादीनांतत्सार्द्धगमन त्वोक्त्यात्राप्युक्तस्य शंखादि-
 लिंगस्य तत्सार्द्धगमनोत्वोपपत्त्यार्थांतरपरत्वोपपत्तेः पुन-
 श्च “महार्णवे शयानोप्सु मांत्वंपूर्वमजीजन रक्षांविधास्यन्
 भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानि ति”राघवमुद्दिश्य विष्णवादि-
 कारणात्वं विधाय पुनस्तमुद्दिश्य विष्णवादि कार्यविधाय-
 कस्य महर्षेर्वचनेषून्मत्तप्रणीतत्ववदप्रमाणात्वप्रसक्तेश्च वेदे
 वाल्मीकीये चराघवस्य द्विभुजत्व श्रुतेस्तत्रतच्चतुर्भुजत्वाश्रुतेश्च
 अहंतवगृहेऽवतरिष्यामीति श्रीदशरथंप्रति विष्णुक्तेः मदव-
 तारीतवगृहेऽवतारिष्यत्येवंतदनुक्तेश्चब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि
 श्रुतिविसंवादित्वेनाप्रमाणीकर्तुमयोग्यतयार्थांतरपरत्वेननेतव्य-
 त्वात्तथा चाहमवतरिष्यामीति विष्णुवचनस्य आत्मा-
 नंमानुषमन्ये इतिवचनप्राप्ताया राघवेप्रातीतिक मनुष्यत्वादि
 बुद्धेर्निरासार्थकत्वेनान्यथा सिद्धेमदवतार्यवतरिष्यतीत्यनु-
 क्तेश्च भगवद्विषयिक कार्यकारणभेद निरासार्थकत्वोपपत्तेः
 जगत्पालकस्यैवविष्णोः स्वभागग्रहणायावश्यं तद्यज्ञागमन-
 त्वोपपत्तेश्च तदागमनानंतरं पुनस्तत्र तत्कारणस्या गमनात्
 आकाशवाणीश्रवणाद्वा भगवद्विषयिक कार्यकारणयोर्भेदत्व
 प्रसक्तेश्च “अथविष्णुर्महातेजा आगच्छ विष्णोर्भद्रंते इत्यादि
 कानिवचनानितु उक्तार्थ पराङ्गीतिमंतव्यं द्रष्टुमिच्छसि
 यद्रूपंमदीयंभावनास्पद मित्यादिकंवाक्यं तु नतदाकृत्यंतर-
 सूचकं किंतुदिव्यदृष्टिविषयतदपाररूपलावण्यादि-

विषयकं “तावत्कथं तरुणिमौलिमणे ! जनानां ज्ञानं दृढं भवति
 भामिनिरामरूपे” इति तत्रैव श्रीजानकीचरणरतेः श्रीराम-
 रूपज्ञानदाढर्यमात्र हेतुत्वोक्तेः तस्यास्तद्रूपांतरप्रापकत्वा
 नुक्तेश्च यदितु भावनास्पदं रामरूपमन्याकारं स्यात्तदा तत्र-
 जानकीचरणरतेस्तद्दर्शनहेतुत्वमुक्तं स्यात् पुनश्च स्फुर-
 त्कृपया तस्य रूपं तस्याः परात्परमिति जानकीपरात्पर रूप
 दर्शनानंतरं बाहू मृणालमंदखंडनपंडितौ ते इति तत्रोक्त-
 द्विभुजया जानक्या सहविहर्तूराघवस्यापि द्विभुजत्वोपपत्तेश्च-
 चेति संक्षेपः तदेवमुक्तरूपाविष्कारीराघवः रमासहितः रमयति-
 स्वरमयितारमपिराममिति रमाजानकी तत्सहितइत्यादीना-
 मप्युपलक्षकरमाशब्दस्तासामपि श्रीरामसार्द्धगमनत्वोक्तेः
 संवृतः परिवारसहितः सप्ततनः नगरनिवासिसर्वप्राणि-
 सहितः सानुजोभातृसहितः भ्रातृभिः सह देवाभैः
 प्रविशश्चेति स्मरणात् यथा तर्दधे स्वधामजगाम । तथापदंपरमं-
 यान्तीति द्रष्टांतवाक्ये अन्तर्धानपदस्थाने परपदप्रयोगात्
 किंचात्र संवृतः सप्ततनइत्यादिश्रुतिः स्वनगरनिवासित्वेन
 स्वशरणागतानां स्वधामप्रापकत्वेन राघवस्य स्वशरणागत-
 प्रापकत्वं प्राप्यत्वं च स्फुटं वदति यथानतथाकापिश्रुतिर्भग-
 वत्स्वरूपांतरस्य स्वशरणागतानां स्वधामप्रापकत्वं वदतीत्यतः
 स्वशरणागतोपायत्वं तदुपेयत्वं च राघवे प्रतिष्ठितं तद्भक्तेति-
 तथा तेन प्रकारेण ये किंचिदनालोचितविशेषास्तद्भक्ताः जप्त-

व्योमंत्रिणोत्याद्युत्तरीत्या तन्मंत्रजपतद्यंत्रपूजनतत्प्रधान-
 पूजनादिभिस्तदेकभजनतत्परास्तेपि लब्धकामान् आकांक्षां
 विनापि श्रीरामोपासनाप्रभावेण स्वतएव प्राप्तान् कामान् भुक्त्वा-
 अनेन श्रीरामभक्तानामिहापि भोग प्राप्तिरुक्ता भवति परमंपदं-
 यांति ते चेति चकारस्तद्भक्तसमुर्च्यार्थः श्रीरामस्य भक्तेभ्योपि
 स्वभक्तानुभक्तानुभक्तेषु प्रीत्याधिक्योक्तेः मम भक्तभक्तेषु-
 प्रीतिरभ्यधिकायतइति तथा त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारक
 भृत्यभृत्यभृत्यस्य भृत्यइति मांस्मरलोकनाथ अर्चयित्वा-
 तु गोविन्दं तदीयान्नर्चयंतिये न ते विष्णुप्रसादस्य भाजनं दां-
 भिकाजना इति किंच यथा यो ध्यानिवासिनः श्रीरामेण-
 सरयूमवगाहयित्वा स्वसार्द्धं परमंपदं नीताः तथेदानीं तना-
 अपितद्भक्ता विश्वव्यापित्वसूचितेन हार्दपुरुषरूपेण रामेण-
 सार्द्धं सुषुम्नयानाब्ध्या तत्परंपदं यांतीत्ये तदपि विश्वव्यापिपदेन-
 सूच्यते सरयवासुषुम्नारूपत्वं तु ब्रह्मसंहितायामुक्तं सरयूः सुषु-
 म्नैव वहतीति किंच तद्भक्ताये लब्धकामाश्च मुक्ता ह्यंते पदं पर-
 मं यांति ते चेत्येवमुक्तेऽपि तद्भक्तानां देहांते परपदप्राप्तिनिष्पत्तेस्तथे-
 ति दृष्टान्तपदेन तेषां तत्सार्द्धं सुषुम्नैव तत्परमपदप्राप्ति सूचिता
 भवतीत्यवधेयं चिन्मयइत्यारभ्य एतदंतमृक्पाठस्य फलं दर्शयन्कैमुतिकन्यायेन तत्सर्वांगभक्तानां प्राप्तकाममुक्तिपूर्वकं
 श्रीरामधामप्राप्तिं दृढयंति ।

ॐ श्रीजानकीवल्लभोजयति ॐ

श्रीसीतारामाभ्यांनमः

श्रीरामतापनीयोपनिषद्

उत्तरार्द्ध

“ तद्वक्त्याये लब्धकामांश्च भुक्त्वा तथापदंपर-
मंयांतिते चेति ” पूर्वतापिनीयान्ते श्रीराम भक्तानां पर-
मपदप्राप्तिरुक्ता सा तेषां किं वर्त्तमानस्य देहस्यान्ते
भविष्यति अथवादेहान्तरस्येति सन्देहे वर्त्तमानस्यैव देह-
स्यान्ते इतिज्ञापनाय “ अत्रहिजन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्र
स्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासावमृत्तीभूत्वामोक्षीभवति । यएत
त्तारकं ब्राह्मणो नित्यमधीते सपाप्मानं तरतिसोमृतत्वं च गच्छ-
ती ” त्वेवमादीनामुत्तरतापिनीयश्रुतीनां प्रवृत्तिरभूदिति ता
सामर्थ्यं विचारादेवावगम्यते तत्कथमिति चेत् काश्यादेहत्या-
गकाले यस्य षडक्षरत्तारकस्य सकृच्छ्रवणमात्रेण प्राणिनोऽ-
मृताभवन्ति सर्वदा तन्मन्त्रजपपरस्य देहावसाने मुक्तिर्भवती
ति किंवक्तव्यमित्येवं कैमुत्यन्यायेन च काश्यामुपदेष्टुः रुद्र
स्य प्रभावात्तदुक्तिमात्रेण सिद्धाअपि तन्मुक्तिः श्रौत्रप्रमाणा

दन्ते देहाक्रान्तैर्वेति वाच्यं “ श्रीरामस्यमनुं काश्यां जजाप
वृषभध्वज ” इत्यारभ्य “ मणिकश्यां वामत्क्षेत्रे गंगायां वा
तटे पुनः प्रियतेदेहितज्जतोर्मुक्तिं नातोवरांतर ” मित्यन्ता-
नां वाक्यानामर्थं विचारेण तत्रोपदेष्टरुद्रप्रभावस्याकैचित्
करत्वावगमात् अन्यथातन्मंत्रजपवरयांचयोवैयर्थ्यापत्तेः अतः
षडक्षरप्रभावेनैव तन्मुक्त्युपपत्तोः श्रीरामवरदानस्य तु “ क्षेत्रे
तवास्मिन्देवेश यत्र कुत्रापिचामृताः कृमिकीटादयो प्याशु-
मुक्ताः सन्तु न संशयः ” इत्यस्य काशीजीव विषयकत्वेपि
“ त्वत्तोवा ब्रह्मणोवापियेलभन्ते षडक्षरं जीवन्तोमन्त्रसिद्धाः
स्युरन्ते मांप्राप्नुवन्ति ते ” इत्यस्य तु ब्रह्मरुद्रसम्प्रदायद्वयान्य
तर सर्वदेशीय षडक्षरजपपरप्राणिविषयकत्वावगमात् तत्कुतः
उक्तसम्प्रदायद्वयान्यतर द्वारैवतेषां तन्मंत्रप्राप्त्युपपत्तेः “ जान
कीरुद्रागस्त्यपरं परया यं तारकमवनीतले प्रकाशयामासे ”
त्यभियुक्तैराचार्यैरपि जानकीरुद्रागस्त्य परम्परयैव षडक्षरस्या
वनीतलेप्राप्त्युक्तेः तदन्यसम्प्रदायिनां स्व सम्प्रदायरीत्या-
वर्त्तमानानां शास्त्रद्वारात्तन्मन्त्रज्ञाने जातेपि स्वसम्प्रदायप्राप्त
मन्त्रजपपरत्वदृष्टेः तेषां षडक्षरजपपरत्वादृष्टेश्चयेत्वन्यसंप्रदायि-
नः षडक्षरजपपरारतेषां ययाकयापिरीत्या ब्रह्मरुद्रसंप्रदायद्वारैव षड
क्षरप्राप्त्युपपत्तेः तदन्यद्वारात्तत्प्रवृत्त्य श्रुतेस्तदनुक्तेश्च अन्य-
था “ त्वत्तोवा ब्रह्मणोवापी ” त्यादिश्रुतेः जानकीरुद्रागस्त्य-
परंपरयेत्याद्यभियुक्तं वचनस्य च वैयर्थ्यापत्ते रित्यलमतिवि-

स्तरेण तद्वं यत् ५५५. तत्कं ब्रह्मणो नित्यमधीते सपाप्मानंतरति
 सोमृतत्वं च गच्छतीति” जीवन्तो मंत्रसिद्धास्युरन्ते मां प्राप्नुवन्तीति
 “ इत्तिलवधषडक्षरतारकानां वर्त्तमानदेहांते श्रीरामप्राप्तिश्रुतेः
 निसंदेहैव श्रीरामभक्तानां देहान्ते श्रीरामप्राप्तिः किंचात्र श्रीरा-
 ममंत्रादिमाहात्म्यवर्णनपरे शास्त्रे काशीमाहात्म्यवर्णनस्य
 न किंचित्प्रयोजनमस्ति तत्प्रकरणाभावात्किंतु तारकमंत्रमाहा-
 त्म्यप्रकाशनाय तदुपोद्घातत्वेन काशीपरं वाक्यं “यदनुकुरु-
 क्षेत्रं देवानां देवयजनमि” त्यादिप्रश्नात्मकं “अविमुक्तं वै कुरु-
 क्षेत्रमि” त्यादितत्प्रतिवचनात्मकं च प्रक्षिप्य तत्र च “अत्र च
 हिज्जतोः प्राणोष्कममाणोऽपुरुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासाव-
 मृतीभूत्वामोक्षीभवतीति” श्रुत्या काशीजीवादेहान्ते रुद्रोप-
 दिष्ट तारकेन मुक्ता भवन्तीत्यर्थं प्रकाशेन तत्रत्यजीवमोक्षकार-
 णंतारकमिति स्पष्टीकृत्यानंतरं “यत्तारकं रुद्र उपदिशति तत्किं
 स्वरूपं कस्माच्च तारयति तत्तारकं जीवान्मिति” किंतारकं किं तर-
 तीति” भरद्वाजेन पृष्ठोयाज्ञवल्क्य आह “तारकं दीर्घानलं विंदु-
 पूर्वकं पुर्नमायनमः ” इत्येवं तारकस्वरूपं स्फुटीकृत्य तदनंतरं
 इत्योमिश्रुत्या इत्युक्तप्रकारं कंतारकं षडक्षरं ॐ मिति ॐ
 कारात्मकं भवतीति तारकस्य प्रणवकारणात्वेन सर्ववेद सर्वमंत्र-
 कारणात्वं प्रकाश्यानंतरं “ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्या इत्युपा-
 सितव्यमि” त्यनया तारकाक्षराणां ब्रह्मरूपत्वेन सच्चिदानंदा-
 ख्यात्वेन चोपासनं विधाय तदनंतरं “अकारः प्रथमाक्षरो भवती”

त्यादिकं “ तारकत्वात्तारको भवतीति च तदेवतारकंब्रह्मत्व
विद्मीति ” चोक्तवानन्तरं “ तदेवोपास्यमितिज्ञेयमि ” त्वेषा
यद्गर्भजन्मादिभ्यस्तारकत्वात्तारकसंज्ञां प्राप्तंतदेवतारकमुपास्य
मितिज्ञेयमिति गर्भजन्मादितरणाकांक्षिभिः न तु तारकसंज्ञा
हीना अन्येमन्त्रा उपासितव्याज्ञेयाश्चेत्येवकारार्थः इती-
ममर्थेविधायानन्तरं तारकपदनिर्वचनपरा श्रुति रुक्तार्थस्फुट-
यामास “ गर्भजन्मजरामरण संसारमहद् भयात् संतारयती-
ति यस्माद्देवं तस्मादुच्यतेतारकमिति ” अत्रयद्गर्भ जन्मादि-
भ्योनत्तारयति तत्तारकसंज्ञानं प्राप्नोतीति मन्त्रान्तराणांवेद
पुराणादौ तारकसंज्ञात्वाश्रवणेन तेषां गर्भादितारकत्वानुपपत्ते
र्न गर्भजन्मादितरणाकांक्षिभिरन्येमन्त्राउपास्याज्ञेयाश्च किन्तु
षडक्षरं तारकमेवेत्यर्थादुक्तंभवति एवं तारकस्यैकस्योपास्यत्वं
ज्ञेयत्वंविधाय अथकिंतरतीत्यस्योत्तरंवदन्न तारकजपपरस्य सर्व
पापविनाशाय प्रायश्चित्तान्तरमपेक्षितं न वा संसारत्तारणार्थ
मुपायांतरं नवामन्त्रान्तरजपश्च यतएतत्सर्वं तारकजपेनैव भ-
विष्यतीत्याहश्रुतिः “यएतत्तारकंब्राह्मणो नित्यमधीते सपाप्मानं
तरति समृत्युंतरतिसंभ्रूणाहत्यांतरति सब्रह्महत्यांतरति सवीरह
त्यांतरति ससर्वहत्यांतरतिसंसारंतरतिमसर्वतरतिसोविमुक्ता
त्माश्रितोभवतिसमहान्भवतिसोमृतत्वंचगच्छती” त्वेषाश्रुतिः ता-
रकजपपरस्य सपाप्मानंतरतीत्यारभ्यसोमृतत्वं चगच्छतीत्यंतेन
तरति भवति गच्छतीति वर्त्तमानकालीन प्रत्ययैर्वर्त्तमानस्यैव

देहस्यान्ते संसारनिवृत्तिं वदति नचात्रसंसार निवृत्तिरुक्ता न
तुवर्त्तमानस्यैव देहस्यान्ते इत्याशङ्कनीयं विचारादुक्तार्थोपपत्तेः
तथाहिनायं तारकजपपरः देहान्ते नरकंगमिष्यति सपाप्मानं
तरतीति तस्य नरकहेतु सर्वापापविनाशश्रवणात् न वायंपुण्य
वशात् ब्रह्माण्डान्तर्वर्त्तिनि कस्मिंश्चिदिन्द्रादिलोके गमिष्यति
संसारं तरतीति तस्यसंसारसुखदुःख निवृत्तिश्रवणात् न चायं-
पुनर्ज्जनित्वादेहांतरंप्राप्स्यतिइत्युक्तं ससर्वतरतिसमृत्युंत
रतीति तस्यजन्ममरणादिनिवृत्तिश्रवणात् तदेवंतस्य नरकस्व-
र्गपुनर्ज्जन्मप्राप्त्यनुपपत्ते रर्थात्परिशेषाच्चवर्त्तमानस्यैवदेह-
स्यान्ते मुक्तिर्भविष्यतीत्युपपन्नमर्थमाह समृत्युंतरति सोऽमृतत्वं
च गच्छतीति एवं सोऽमृतोमूत्वा कुत्रगत्वाकिंप्राप्स्यतीतिचेत्
“तथापदंपरमंयांति तेच” जीवतो मंत्रसिद्धास्यु रन्तेमांप्राप्नु
वंतिते “इतिश्रुतिभ्यां श्रीरामधामगत्वा श्रीरामंसंप्राप्स्यती-
तिब्रूमः “यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजंत्यंतेकलेवरं तंतमेवेतिकौंतेय
सदातद्भावभावितः” इतिभगवद्वचनादपिसदामृतं तारक-
वाच्यं रामाख्यं परंब्रह्मैवप्राप्स्यति नातोऽन्यमिति यत्प्रतिज्ञातं
श्रीरामभक्तानांपरमपदप्राप्तिं वर्त्तमानस्यैव देहस्यान्तेभविष्य-
तीति तदुपपन्नतरं एवं श्रीरामपूर्वतापिनीये अधिकारिणां
चतुर्वगप्राप्त्युपायंनिरूप्य देहान्तेश्रीरामभक्तानांपरमपदप्राप्ति
निरूपिता इदानीमधिकारिणामनधिकारिणांचसर्वेषां श्रीराम-
प्राप्त्युपायं श्रीरामोत्तरतापिनीयोपनिषदानिरूप्यते राज्ञामेव

श्रीरामतापिनीयोपनिषदमविद्यापनोदनीं प्रकटयितुं कदा-
चित् मिथिलोपवने जनकोवैदेह्यासांचक्रे तत्रयोगीश्वरः
शिष्यसंधैर्मुनिगणैश्च परिवृत्ता आसीत् तत्रानेकैर्मुनिवै-
स्तत्सर्वज्ञत्वमसहमानैः याज्ञवल्क्यः पृच्छयते तत्रादौ बृहस्प-
तिप्रश्नः ।

बृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्क्यं यदनुकुरुक्षेत्रं ।

देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम् ॥ १ ॥

बृहस्पतिः देवगुरुवाच याज्ञवल्क्यं यज्ञवल्क्यस्यापत्यं य-
त्प्रसिद्धं अनुपश्वात् सर्वत्र विहरतां विहारार्थं परं सर्वं तीर्थं य उ-
त्कृष्टतमं भूमेरुत्तमांगमिति यावत् कुरुक्षेत्रं कुरुणाराज्ञापालितं
अनादिसिद्धं क्षेत्रं देवानां देवयजनं देवैरिन्द्रादिभिरपि देवः
परमेश्वरो रामः इज्यते यस्मिन् सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं सर्वेषां
ब्रह्मादिस्थावरांतानां ब्रह्मावासिहेतुभूतं तत्किमिति शेषः विशेष-
ण द्वयविशेषितं कुरुक्षेत्रं प्रसिद्धमेव कुरुक्षेत्रमन्यद्वेत्ति संदेहे उ-
त्तरमाह ।

अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं ।

सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम् ॥ २ ॥

तस्माच्च ब्रह्मचरं गच्छति तदेव मन्येत । इदं वै-

कुरुक्षेत्रदेवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्म-
सदनम् ॥ ३ ॥

अविमुक्तंकदाचिदपि विशेषश्वरेणाविमुक्तं काश्यभि-
धेनैनिश्चयेन कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं
अविमुक्तत्वात्तदुत्कृष्टतमं नास्ति यस्मात् अथवा विशेषणद्वय-
विशेषितंकुरुक्षेत्रं अविमुक्तसंज्ञकमेव भवति यस्मात्तस्मात्तत्र कू-
चनगच्छति पंचकोशेषु यत्र कुत्रचिद्विचरति तत्र तत्र तदेव मन्येत
देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमेव जानीयात् कथ-
मिति अमुना प्रकारेण प्रकारमाह इदं वै इदमेव पंचकोशांतर्भू-
प्रदेशमेव कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदन-
मिति अथावासो विमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठितो भवतीति प्रश्नस्यो-
त्तररूपायाः वर्णायां नाश्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इतीत्यस्याः श्रुतेः
नाशीवर्णायोर्मध्ये भूप्रदेशस्याविमुक्तसंज्ञकत्वावगमात् उक्त-
भूप्रदेशे यत्र कूचनगच्छति विचरति तंतं भूदेशं तदेव देवानां देव-
यजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमेव मन्येत जानीयात् “अवि-
मुक्ते तव क्षेत्रे यत्र कुत्रापि वामृताः कृमि कीटादयोऽप्यासुमुक्ताः संतु न
संशयः” इत्युत्तरत्र विमुक्तस्य ब्रह्मप्राप्तिस्थानत्वश्रवणात्
कथं इति केन प्रकारेण मन्येतेति पृष्ठ “इदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवय-
जनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमिति” इदमेव नाशीवर्णायोर्मध्य-
मेव कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं भवतीति-

जानीयादित्यथः ।

अत्राहिजन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्र-
स्तारकंब्रह्मव्याचष्टेये नासौअमृतीमूत्वामोक्षी
भवति । तस्मादविमुक्तमेवनिषेधेत अविमु-
क्तंनविमुञ्चेदिति एवमेवैतद्भगवन्नितियाज्ञव-
ल्क्य ॥ ४ ॥

इतिप्रथमकण्डिका ।

अत्रअविमुक्तेहि यस्मात्जन्तोः अविचारिताधिकारा-
नधिकारस्य प्राणिमात्रस्येत्यर्थः प्राणेषूत्क्रममाणेषु लोकान्तरं
गच्छत्सु रुद्रः दुःखहारित्वात् रोदनाद्वा तारकं ब्रह्मश्रीराम-
मन्त्रात्मकं “ षडक्षरोवह्निपूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते महापातकि-
नां पापदहनेदहनोपमः ” इति पञ्चरात्रवचनात् “ श्रीरामा-
यनमोह्ये तत्तारकब्रह्म संज्ञिकं नाम्नां विष्णोः सहस्राणां तुल्य-
एषमहामनुः । अनन्ताभगवान्मन्त्रानानेन तुसमाकृताः श्रियो
रमणसामर्थ्यात् सौंदर्यगुणसागरात् ” इत्यारभ्य “ अद्यापि
रुद्रः काश्यांतु सर्वेषांत्यक्तदेहिनां दिशत्येतन्महामन्त्रं तारकं
ब्रह्मनामकं तस्यश्रवणमात्रेणसर्व एवदिवंगता ” इत्येतदंता-
द्वारित वचनाच्च मूमूर्षोर्मणिकर्णिक्यामर्द्धोदकनिवासिनः
अहंदिशामिते मंत्रंतारकं ब्रह्मसंज्ञितमिति “ पाद्मीयशिववच-
नाच्चअत्रापिकिं तारकमितिपृष्टे तदुत्तरतयातारकं दीर्घानल

मित्यादिना षडक्षरस्वरूपोक्तेः ” मुमुर्षोर्दक्षिणैर्कर्णै यस्य
 कस्यापि वा स्वयं उपदेक्ष्यसि मन्मंत्रंसमुक्तो भविता शिवेत्यु-
 त्तरत्रश्रुतेश्चव्याचष्टे दक्षिणै कर्णै कथयति येन तारकब्रह्मो-
 पदेशेन असौ जीव अमृत्तीभूत्वा मोक्षीभवति मरणधर्मान्मो-
 क्षीभवति नतुप्राकृताकारविशिष्ट एवकासग्रहादिवविमुच्यपुनः
 संसरति अत्रामृतीभूत्वेतीदं काराग्रहादिमोक्षव्यावर्त्तिकं मोक्षी-
 भवतीतीदं तु “ आभूत सप्लवांतहि अमृतत्वं प्रचक्षते ”
 इत्युक्तस्यामृतत्वस्यव्यावर्त्तिकं तथाच दिव्याकारः सन्न श्रीराम
 धाम्निगत्वातत्सायुज्यं प्राप्नोति “ तस्यश्रवणमात्रेण सर्व एव
 दिवंगता ” इतिस्मरणात् “ त्वतोवाद्ब्रह्मणोवापि येलभन्ते
 षडक्षरं जीवन्तो मंत्रसिद्धास्युरन्तेमाप्राप्नुवन्ति ” इत्युत्तरत्र-
 श्रुतेश्चषडक्षरश्रवणान्मोक्षस्तस्यसौलभ्यं तत्रैवयरमात्तस्माद्वि-
 मुक्त मेवनिसेवेत अत्यादरेण सेवेत तत्रापिअविमुक्तं न वि-
 मुच्येतक्षेत्र संन्यासं कुर्यात् तत्सेविनोपिदेशान्तरगत्वा मृतस्य
 तारकोपदेशालाभेन मोक्षासंभवादित्यर्थः अंगीकाराद्वाहगुरुः
 “एवमेतत् याज्ञवल्क्येति” ननु तस्माद्विमुक्तनिसेवेत तस्य
 विधेः अत्रहि जन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्या-
 चष्टे इत्ययमर्थवादः स्यात् तस्याविमुक्तनिसेवनांगत्व प्रतीते
 रितिचेन्न तस्यप्रमाणान्तरं सम्वादित्वतद्विसम्वादित्व गुण-
 वादत्वाभावात् विधिनिषेधान्यतरं शेषत्वासम्भवाच्च तथा हि
 नतावदयमनुवादात्मकोऽर्थवादः “अग्निर्हिमस्य भेषजमिति”

वाक्यावत् अस्य वाक्यस्य प्रत्यक्षप्रमाणाविधारितस्य कस्य
चिदननुवादकत्वात् न चार्यं गुणवादात्मकोर्थवादः “आदि-
त्योवैपूय” इतिवाक्यस्य प्रत्यक्षेण सहविरोधवदस्य प्रमाणां-
तरेण विरोधाश्रवणात् न चाप्यत्र वायव्यं स्वेतमालभे
त्यस्यविधेः “वायुवैद्यैपिष्टादेवतेति” शेषत्वश्रवणात् विध्यं-
तरस्यशेषताघटते तत्कथमितिचेत् अत्रविधिरस्तुत्वोरेकपदार्थवि-
षयकत्वाश्रवणात्तथाहिविधितच्छेषत्वप्रदर्शनस्थले च यद्वस्तु
निंघते तदेव निषिध्यते यद्वस्तुस्तूयते तदेवविधीयते च यथा
“सोऽरोदीद्यद्गुद्रस्य रुद्रत्वांविशीर्यतेतच्चिरायंरजतमभूदिति”
रजतंविनिंघ तरमाद्वर्हिषिरजतं नदेयमितिवर्हिषितहानंनि-
षिध्यतेतथाच वायुवैद्यैपिष्टादेवतेतिवायुंस्तुत्य वायव्यंश्वेत-
मालभेतेति तदर्थमेवश्वेतपश्वालभनंविधीयते नचतथात्रश्रू-
यते किंतुतारकंस्तूयतेविधीयतेतुततोन्यदविमुक्तनिषेवनं त-
स्मान्नात्रोभयोर्विध्यर्थवादत्वप्रसंगः किंतु अत्रहिजंतोरिति-
श्रुत्यासप्तम्यातारकोपदेशभूमित्वेना विमुक्तस्यनिसेवनंविहितं
यदित्वत्राविमुक्तनिसेवनं विधानमेवमुख्यं स्यात्तदा तदनन्तरं
किमाकारकं तदविमुक्तं कथंच तन्निसेवेतेत्याकारकः प्रश्नः
स्यात् न तु किं तारकं किं तरतीति तारकमंत्रं विषयक प्रश्न
एवं तारकस्याविमुक्तनिसेवनादुत्कृष्टत्वं प्रकाशयति अविमुक्त
निसेवना द्वेहान्तेतारकोपदेशेन मोक्षाश्रवणांतु अविमुक्तनिसे-
वनस्य तारकोपदेश लब्ध मोक्षफलेन फलवत्त्वात् फलव-

त्सन्निधावफलंतदंगमितिन्यायतोपितारकोपदेशांगत्वमवगम्यते
यस्मात्तु “यएतत्तारकंब्रह्मणो नित्यमधीते स पाप्मानं तरेतिसोऽमृत्वं
च गच्छतीति” निर्विशेषेण तारकावलंबिना सर्वदेशसर्वकाल
सर्वावस्थासु मोक्षाश्रवणां तारकस्य स्वसाध्यसाधने सहायांतरा-
नपेक्षात्वं च “ मणिकर्या वामत्क्षेत्रे गंगायां वा तटे पुनः ।
स्त्रियते देहितज्जन्तो मुक्तिं नातो वरान्तरं ॥ मुमुर्षो दक्षिणे कर्णे
यस्य कस्यापि वा स्वयं । उपदेक्ष्यसि मन्मन्त्रं समुक्तो भविता
शिवेति ” वरदानात् पूर्वतारकोपदेश राहित्येनाविमुक्त नि-
वासिनामपि मोक्षाश्रवणां तदर्थरुद्रेण बहुकालमन्त्रजपप्रसन्न
श्रीरामचन्द्रलब्धवरदानपूर्वकं तारकोपदेशावलम्बनं चैतानि
अविमुक्तस्य स्वनिवासिनां तारकोपदेशं विना मोक्षाप्रदत्वं
तारकस्य देशांतरेपित्वालम्बिनामोक्षा प्रदाने सहायांतरनिरपे-
क्षात्वं सूचयन्ति तस्मादिदमवगम्यते यदनुकुरुक्षेत्रं देवानां
देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं तस्माद्यत्र कचन गच्छति
तदेव मन्येत कथं इदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवपूजनं सर्वेषां भूतानां
ब्रह्मसदनं तस्माद्यत्र कचन गच्छति तदेव मन्येत कथं इदं वै
कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमिति
तत्प्रश्नोत्तरं दत्त्वा भूयं तरादविमुक्तस्योत्कृष्टतमत्वे को हेतुरित्ये-
वमप्युपि गुरुणा ह भगवानिति कारुण्येन देशान्तरनिवासी-
नामप्यविमुक्त निसेवनलब्धफलसौलभ्याय “ अत्र हि जन्तोः
प्राणेषूक्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासौ मृतीभूत्वा

मोक्षीभवतीति ” तारकोपदेशभूमित्वेनाविमुक्तस्य निसेवनं
च विदधदन्तरं किं तारकमिति प्रश्नस्योत्तरं तारकदीर्घान-
लमित्यादिनादत्वा इत्योमितीति तारकस्यप्रणवकारणत्वोक्त्या
मन्त्रांतरेभ्योऽस्योत्कृष्टतमत्वंद्योतयन् ब्रह्मात्मका सच्चिदानंदा-
ख्याइत्युपासितव्यमिति तदेवोपास्य मितिज्ञेयमिति ” चतस्र्य
सर्वाप्राण्युपासित्वं ज्ञेयत्वं चविधायानंतरं“ यएतत्तारकंब्रह्मणो
नित्यमधीतेसपाप्मानं तरतिसोऽमृतं वंचगच्छतीति”तारकानु-
ष्ठानतत्पराणांसर्वादेशसर्वकालसर्वावस्थासुअविमुक्तमरणाल-
ब्धफलप्राप्तिः सुकरेतिप्रकाशयत्रकुत्रनिवासिभिःषडक्षरतारक
नित्याध्ययन तत्परेणभवितव्यमिति ज्ञापयामासेतिननुतारक
नित्याध्ययनपराणामन्यत्रमृतानामपि तुल्यफलंचेत्तर्हिअवि-
मुक्त निसेवनेकिमाधिक्यमितिचेत् अत्रतन्नित्याध्ययनरहि-
तानांप्रत्युदुराचारिणां च तथैवस्थावराणामपिमोक्षइतिब्रूमः
यद्वाइदमेतत्कुरुक्षेत्रं सर्वेषांभूतानां ब्रह्मसदनमित्युक्तेसति
कथंब्रह्मसदनमितिसंदिहानं बृहस्पतिंप्रति अविमुक्तस्य ब्रह्म-
सदनत्वेहेतुं प्रकटयन्नाहश्रीयाज्ञवल्क्य अत्रहीति तथाचय-
स्मादत्ररुद्रकृततारक ब्रह्मोपदेशेन प्राणिमात्रस्यब्रह्मप्राप्तिर्भवति
तस्मादिदमविमुक्तं ब्रह्मसदनमित्युच्यते तःएनंनिषेवेत् एनंन-
विमुच्येत्त इत्यर्थः ननुप्राणेषूक्रममाणे प्वित्यनयाश्रुत्या प्रा-
णवत्वाज्जंगमानामेव तारकब्रह्मोपदेशइतिचेन्न स्थावराणाम-
पिप्राणवत्त्वाविशेषात् नहिप्राणरहितः कोप्यजनिष्ट तथाच

स्मृतिः यत्किंचेदं प्राणिनां तज्जगत्संचयं त्रिच यच्चात्र तथा
वरं जातं तत्प्राणे न प्रतिष्ठितमिति जंगमेषु प्राणाभिव्यक्तिर्यथा
तथा स्थावरेषु नेति विशेषः भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठा इति मनुवचनं
मपि तत्र प्राणाभिव्यक्ताभिप्रायकं न तु स्थावरेषु प्राणराहित्यं
सूचकं यच्च किंच प्राणभृदिति श्रुत्या पदार्थमात्रस्य प्राणवत्त्वं नि-
र्द्देशात् ननु तथापि शास्त्राधिकारित्वा न्मनुष्याणां मेदमुक्तिरिति-
चेन्न क्षेत्रेऽस्मिन् तव देवेश यत्र कुत्रापि वा मृता कृमिकीटादयोऽप्या-
शुमुक्ताः संतु न चान्यथा मुमुर्षोर्दिक्षिणोऽर्गो यस्य कस्यापि वा स्वयं
उपदेक्ष्य सिमन्मंत्रं समुक्तो भविता शिवेति अविमुक्तनिवासिनां-
तदुपदेशाय कर्णवत्त्वात् त्रसापेक्षया तर्हि मास्तु स्थावराणां तद-
भावादिति चेन्न तस्मात्पश्यंति पादपाः तस्माज्जिघ्रंति पादपाः
इति तेषां मर्षीन्द्रियवत्त्वस्मरणात् नन्वस्तु तेषां मपि स तथापि काशी-
वासकृतकर्मणां सत्वे कथं तदुपदेशादपि मुक्तिरिति चेदविमुक्त-
स्योषरत्वेन तेषां कार्यकारित्वाभावादिति ऊषरं पुण्यं पापानां
धन्या वाराणसीपुरी इदं प्रिये क्षेत्रमतिप्रियं मे संसारं वीजोषरसू-
षराणामिति स्मरणात् ननु तथापि संचिद्रूपस्य कर्मणः सत्त्वं तद्वा-
धकमिति चेन्न तदुपदेशसमकाल एव तरयापि भस्मत्वावगमात्
तथाच सनतकुमारवचनं ब्रह्महत्यादिपापानि तत्समानि बहूनि च
स्वर्णस्तेयसुरापानं गुरुतल्पायुतानि गोवधाद्युपापानि
अनृततात्सम्भवानि च सर्वैः प्रमुच्यते पापैः कल्पायुत-
शतोद्भवैरिति मानं संवाचकं पापं कर्मणा समुपार्जितं

श्रीरामस्मरणेनैव तद्गणान्नश्यति वमिति अगस्त्योप्याह
 “ दैनंदिनं च दुरितं पक्षमासर्तुवर्षजं अत्र वर्षशब्दोऽनेकजन्मो-
 पलक्षकः ” सर्वहरतिनिःशेषं तूलाचलमिवानलः ब्रह्महत्या-
 सहस्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानि च स्वर्गास्तेयसुरापनगुरुतल्पा-
 युतानि च कोटिकोटिसहस्राणि ह्युपपातकजान्यपि सर्वाण्यपि
 प्रणश्यंति राममंत्रानुकीर्त्तनादिति “ अनेन कृतनिर्वेशोजन्म
 कोट्यंहसामपि यद्व्याजहारविवशो नामस्वरत्ययनं हरेरि ”
 त्यादीनि शतशो वाक्यानि सति रतदर्थपराणि तथापि विस्तरभया-
 न्न लिख्यंते ननु तथाप्यवशिष्टपुण्यनिचयं मुक्तिवाधते इति चेन्न
 नाशय कोटिगतपापस्य मुक्तिवाधकपुण्योपलक्षकत्वात् अवि-
 मुक्तमृतजीवमोक्षान्यथा नुपपत्तिप्रमाणवलादप्यवगम्यते ता-
 रकं ब्रह्मस्वोपदेश समकाले मोक्षावाधकपुण्यस्यापि नाशकं भवति
 न चात्र शंका वकाशः यतो देशान्तरेऽपि स्थितानां देहान्तकाले-
 अन्यकृततारकोपदेशः स्वकृतं तदुच्चारणां वा तत्क्षणात् अशे-
 षपुण्यपाप निचयं समूलं दग्ध्वा भगवत्पदं ददाति कथमन्यथा
 “ प्राणप्रयानसमये यस्तु नामसकृत्स्मरेत् स भित्वा मण्डलं भानोः
 परंपदमवाप्नुयात् । तथा “ ब्राह्मणश्च पचां भुजन् विशेषेण
 रजस्वलां यदश्नन् सुरयापकं मरणे हरिमुच्चरेत् अगम्या भक्ष्ययो-
 र्जातं विहाय त्वघसंचयं विष्णोः सायुज्यमाप्नोति विमुक्तो भव-
 वंधनादि त्येवमादीनि सद्वाक्यानि सार्थकानि भवेयुः नन्वेवं चे-
 तर्हि काशीमृतानां देशान्तरमृतानां तु स्वकृतमंत्रोच्चारणान्वव्य-

तिरेकाभ्यामुक्तिश्चेति पूर्वमेव सूचितमेतत् ननु “ वाराणस्यां
 कृतपापं वज्रलेपो भविष्यति ” तथात्र पुण्यं कृतं तथात्र पापमित्या-
 दिवाक्यनिरोधान्नोपरत्वं तस्येति चेन्न तादृशवाक्यानां काशी-
 कृतपापानां मन्यत्र प्राप्तमरणपरत्वात् अतएव अत्र मरणावश्य-
 कत्वविधानेनान्यत्र गमनं निषिध्यते “ असिना चरणौ हत्वा तत्रै-
 व निधनं जेदित्यादिना ननु सामान्यतः तत्र कृतपापान्सर्वानपि-
 जीवानिदं वाक्यं विषयी करोति अस्ति वाक्यं चिद्विशेष इति चेत्
 उच्यते भगवन्नामैकावलं विनः परहृत्य पाप्यं तरपरमिदं वाक्यं तेषां
 यत्रा तत्रा जातपापानां यत्र कुत्रा स्थितानां मपि तावन्मात्रेणैव सर्वपा-
 पनिर्मुक्तिः पूर्वकंसर्वोत्तमगतेः श्रवणात् तथाच श्रीवाराहवचनं
 मम नामानिलोकेस्मिन् श्रद्धया यस्तु कीर्त्तयेत् तस्यापराधकोटी-
 स्तु क्षमाभ्ये वनसंशयः न तादृशं महाभागपापं लोकेषु विश्रुतं
 यादृसंधरणीनाथममनाम्नानदह्यते इति शमाया लंजलं ब्रह्मे-
 तमसोभास्करोदयः शान्तिकलाबधौ घस्यनामसंकीर्त्तनं हरे इति
 नाम्नोस्य यावती शक्तिः पापनिर्दहने हरेः तावत्कर्तुं न शक्नोति-
 पातकं पातकी जनः इति न तावत्पापमस्तीह यावन्नाम्नान नश्यति
 अतिरेकेभयादाहुः प्रायश्चित्तान्तरं बुधाः इति विष्णु-
 धर्मोत्तरेपि अथ नन्यगतयोर्मत्या भोगिनोऽपि परंतप ज्ञानवैराग्य-
 रहिता ब्रह्मचर्याङ्गिर्जिताः सर्वधर्मोऽजिता विष्णोर्नाममात्रैक-
 जल्पकाः सुखेन यां गतिं यांति न तां सर्वेऽपि धार्मिका इति उत्तरत्र-
 श्रूयते च यत्तत्तारकं ब्राह्मणो नित्यमधीते स पापान्तरतीत्या-

रभ्यसोमृतत्वंचगच्छतीत्यंतं दुखबोधंहीदं नाम महत्वज्ञानंशि-
 वादिव्यतिरिक्तानां तत्कृपादृष्टिविहीनानां च उक्तंचपंचरात्रे
 महिमामंत्रराजस्यसाक्षाद्धि गिरजापत्तिः जानातिभगवान्शंभु-
 र्ज्वत्नपावकलोचन इतिश्रीभागवतेपि स्वयंभूनारदः शंभुः
 कुमारःकपिलोमनुःप्रह्लादोज्जनकोभीष्यो वलिवैयासकिर्वयम्
 द्वादशैतेविजानीयोधर्मभागवतंभटा इतिद्वादशव्यति-
 रिक्तानां तन्महत्वज्ञानराहित्यमुक्तं ननुअविमु स्योक्तपरत्वा-
 त्भगन्नाम्नोऽशेषाद्य दाहकत्वादुभयोरन्यतरावलंविनाय-
 थेष्टाचरणप्रसंगः स्यादितितेन्न अग्निहोत्रादिविधि-
 वत् ब्राह्मणहननादिं विधेरश्रवणात् प्रत्युत “अशनं वशनं
 वित्तं येषां काश्याममागर्तः कीकटेन समाकाशी सत्यं सत्यं स्वगा-
 धिप ” इत्यादिवाक्यैर्नाम्नोत्रलाघस्य हि पापबुद्धिर्न विद्यते तस्य-
 यमैर्हिंशुद्धिरिति “ तथा त्यक्त्वा कामं च क्रोधचलोभमात्सर्य-
 मेव च इत्थं नाम जपेन्नित्यं रामरूपो भवेन्नरः ” इत्येवमादिवा-
 क्यैश्च यथेष्टाचरणप्रतिषेधात् तस्याविधेयत्वेपि कामक्रोधादि-
 परवशतया विरुद्धाचारोऽकृतप्रायश्चित्तश्चेत्तदादंडधरेण भैर-
 वेन त्रिंशत्सहस्र संख्याकं कालं नाना योन्यमौपच्यते तर्हि शरीरि-
 णां नस्ति पुनः शरीरमि त्यादिसा पुज्यवचननिचयव्याकोप इति
 चेन्न प्राणोक्रमणक्षणेन भोग्यत्वात् यथा स्वप्न मनो रथादौ देशांत
 रेण रूपान्तरे च संवत्सरशतानुभवः यथा च मार्कण्डेयस्य सप्तकल्प
 अनुभवः नारदस्य स्त्रीत्वाद्यवाप्तिः लवणस्य वामातंगस्य स्त्रीपुत्रा-

मिपतनं तद्वदिहापिवोध्यं एवंयस्मात्तस्मादस्मिन्नेवशरीरे
प्राणोत्क्रमणकालेयथेष्टा चरणफलानुभवइति तारकब्रह्मोप-
देशान्मुक्तिरेकेन जन्मनेत्युक्तत्वात् ॥

इति प्रथमकण्डिका ।

प्रथमकण्डिकानिर्दिष्टस्यतारकब्रह्मणाः स्वरूपकथनार्थं
द्वितीया कण्डिकारभ्यते ॥ अथेत्यादिनाः—

अथहेनंभरद्वाजः प्रपच्छयाज्ञवल्क्यकिं-
तारकंकिंतरतीति ॥ १ ॥

अथप्रश्नानंतरहेत्तिगौरवार्थः एनंयाज्ञवल्क्यंपूर्वतारकं
ब्रह्मव्याचष्टेइत्येवोक्तंतत्स्वरूपंपृच्छति किंतारकमिति किंतरती-
तितरणं विषयप्रश्नः इतिशब्दः प्रश्नद्वयपरिसमाप्तौनहि-
साधनफलपरिज्ञानेनान्यत् ज्ञेयमवशिष्यतइतिभावः ।

सहोवाचयाज्ञवल्क्यस्तारकंदीर्घानलंविदु
पूर्वकंदीर्घानलं पुनर्मायनमश्चन्द्रायनमोभद्रा-
यनमः

प्रथमतः सर्वश्रेष्ठेनरुद्रेणोपदिष्टत्वात् तत्कथनमात्रेण
सर्वजंतुमोक्षप्रदत्वाच्च तारकब्रह्मणाः सर्वेभ्योमंत्रभ्यः प्रकाशि-
तोत्कृष्टत्वस्य सामान्यतउक्तस्यविशेषतः परिज्ञानायाज्ञव-
ल्क्यंप्रतिभरद्वाजप्रश्नः किंतारकमिति सकलजंतुमोक्षप्रदह-

द्रोपदिष्टं तारकं किं स्वरूपमित्यर्थः तद्विजिज्ञापयिषया स याज्ञवल्क्य उवाच “ तारकमिति पूर्वोक्तमनूद्य कथयतिके चित्तु तारकमिति पाठे ॐकार पूर्वकत्वमुक्तं भवतीति वदन्ति तन्न संगच्छते सप्ताक्षरस्य सतस्तस्य तारकनामकत्वानुपपत्तेः ” षडक्षरो वह्नि-पूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते सर्वेषां राममंत्राणां मंत्रराजो षडक्षर “ इत्येवमादिना षडक्षरस्यैव तारकत्वोक्तेः किंचोकारपूर्वकत्वादिभिरपि मंत्रत्रयमपि तारकब्रह्मविद्यास्यादित्याशङ्क्य न स्यात् षडक्षरमंत्रराजस्यैव सर्वात्मकत्वप्रदर्शनादित्यारभ्य सर्वमंत्रलोकार्थवाचकत्वेन सर्वात्मकत्वात् षडक्षरराममंत्र एवानेकप्रकाशकांशुमालीव तारकब्रह्मस्वरूपो नान्यदि त्यंते न तद्व्यतिरिक्तस्य तारकत्वप्रतिषेधात् षडक्षरकार्यस्य प्रणवस्य षडक्षरार्थाधिकार्थावाचकत्वेन प्रयोजनाभावतया तदादौ तत्पाठयोग्यत्वाच्च दीर्घानलमिति दीर्घाकारयुक्तमनलं अग्निबीजं तदेवं सर्वज्ञस्य याज्ञवल्क्यस्योत्तर वचनादवगम्यते षडक्षरस्य तारकमित्यनादि संज्ञेति यदि तु षडक्षरव्यतिरिक्तस्य तारकमितिसंज्ञा स्वाभाविकी स्यात् तदा सर्वजन्तु तारकत्वेन तमेव रुद्र उपदिशेत् याज्ञवल्क्योपि भरद्वाजप्रश्नोत्तरत्वेन तत्स्वरूपमेव ब्रूयात् तत्तारकमेतदाकारकमिति यदि तु कश्चिद्ब्रूयात् नात्र सामान्यविशेषरीत्या प्रश्नोत्तरप्रवृत्तिः किंतु रुद्रोपदिष्ट तारकब्रह्मणः स्वरूपप्रश्ने सति तदुपदिष्टस्य तारकब्रह्मणः षडक्षरस्य स्वरूपमुक्तवान् याज्ञवल्क्यः तारकं दीर्घा-

नलमिति तदापिअनालोचिततत्तद्विशेषशेष काशिवासिप्रा-
 णिविमोक्षस्यातिकरुणयाप्रवृत्तस्य सर्वज्ञस्य भगवतो रुद्रस्योप-
 देश एवात्रास्य मन्त्रस्य मन्त्रान्तरेभ्य उत्कृष्टत्वे हेतुरपकृष्टत्वे
 च मन्त्रान्तराणां यदि तु कश्चिदन्योर्मन्त्र इतोधिक एतत्समो
 वास्यात्तदैनं विहायतमेवोपदिशेत् पर्यायेणवोपदिशेत् सर्वज्ञः
 कारुणिकोभगवान् रुद्रः तदैषामेनयोर्मन्त्रयोर्वाक उत्कृष्टः
 प्रतिशंकापूर्वकं तच्छेषत्व हेतुविचारे परिश्रमोपि स्यात् न
 चात्र कथंचित्तादृशहेतुविचारावकाशः ‘रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्या-
 चष्टे येनासावमृतीभूत्वामोक्षीभवति तारकंदीर्घानलमि ” त्या
 भ्यां श्रुतिभ्यांकंठतः षडक्षरस्यानालोचिविशेषशेष प्राणिमोक्ष
 प्रदत्वेन सर्वोत्कृष्टत्वप्रतिपादनात् अनन्तरतनाभिरुक्तश्रुति
 भिरपि सर्ववेदादिभूतप्रणव कारणत्वनिर्देशपूर्वकमस्यैव सर्वो-
 पास्यत्वज्ञेयत्व विधानाच्च ननु नषडक्षरोत्कृष्टत्वप्रेरितस्य
 रुद्रस्य तदुपदेशेऽप्राग्रहः किंतु श्रीरामदत्तवरप्रेरितस्येतिचेन्न
 वरप्रदानस्यापि तत्र श्रीरामप्रसन्नतापूर्वकत्वश्रवणात् “ श्री-
 रामस्यमनुंकाश्यां जजापबृषभध्वजः मन्वंतरसहस्रैस्तु जपहो-
 मार्च्चा नादिभिः ततः प्रसन्नो भगवाञ्छ्रीरामः प्राहशंकरं
 वृणीष्वयदभीष्टंतद्वास्यामिपरमेश्वरेति ” किंच “ मुमुर्षोर्द-
 क्षिणोर्कर्णो यस्य कस्यापिवास्वयं उपदेक्ष्यसि मन्मन्त्रंसमुत्तो-
 भविताशिवेति ” स्वमन्त्रस्याविचारित विशेषसकलजीवमोक्ष-
 प्रदत्वसूचकं श्रीरामवचनमपितस्यसर्वोत्कृष्टत्वंद्योतयति ननु-

सर्वेषां भगवन्मंत्राणां सर्वजीवमोक्षप्रदत्वा विशेषेणितज्जापे
रुद्रस्याग्रह विशेषं दृष्ट्वातदुपदेशमाज्ञापितवान् श्रीरामचन्द्रो-
भगवान्तोनात्र कश्चित्तदुत्कृष्टहेतुरूपलभ्यते इतिचेन्न स्वक्षेत्र-
गतसर्वजीवाशुविमुक्तये भगवत्प्रसादाकांक्षिणः सर्वज्ञत्वेन
सकलमंत्रतात्पर्यविदोपिभगवतो रुद्रस्य भगवन्मंत्रान्तर
सत्वेपिषडक्षर जपादावा ग्रहविशेषः तथैव सर्वज्ञस्य सर्वश-
क्तिमतः सर्वोत्तर्यामिणो विश्वशब्दवाच्यस्य श्रीरामस्यमंत्रां
तरसत्वेपितदुपदेश एवाज्ञाविशेषश्चेतितदुत्कृष्टत्वे हेतुद्वयस्य-
सद्भावात् यदित्वयंमंत्रोमंत्रांतरेभ्य उत्कृष्टतमोनस्यात् तदो-
त्कृष्टतममंत्रांतरं विहाय तज्जापे सर्वज्ञस्य रुद्रस्यात्याग्रहो
नस्यात् नचातिदयालुत्वेन शिवाभीष्टवरदातुः श्रीरामस्याशे-
षजंतुत्रिमुक्तये षडक्षरोपदेशे अज्ञाविशेषोपि श्रुतिरपि “वासु-
देवमनुंकाश्यांजजायवृषभध्वजः ” श्रीकृष्णस्य मनुवानारा-
यणस्यमनुं “ वेदादिप्रणवं काश्यांजजापवृषभध्वजः ”
इत्येवंस्यात्तथा “ त्वतोवा ब्रह्मणोवापि येलभंतेहितं मनु-
मित्येवं ” तथा उपदेक्ष्यसिमन्मंत्रमिति “ मैवंब्रूयात्तादातदुप-
वृंहणभूतानिपुराणादि वाक्यान्यपि ” सहस्र नामतातुल्यमों
कारोहिवरानने तथाजपतः सर्ववेदाश्च सर्वमंत्राश्च पार्वति
तस्मात्कोटिगुणांपुराय मोकारेणैवलभ्यते “ नाम्नाह्येतेनल-
भ्यते ” नारायणेन लभ्यते “ विष्णुनाम्नापि लभ्यते ”
इत्येवंवैपरीत्येनपठ्येरन् लोकेमृतदाहाय तन्नेतृणां श्रीरामनाम

सत्यमस्तीत्येवंविधशब्दोमाभू किंत्वोकारः सत्यमस्तीत्येवं
विधएव नचैवंश्रूयते ऽतोवेदपुराणेतिहासस्मृतिलोकाचारप्रमा
णावतां षडक्षरस्यसर्वोत्कृष्टत्वमंगीकरणीयं ननुमंत्रांतरेभ्यः
स्यात्तदुत्कृष्टत्वं नतुबहूपनिषत्सूक्त्यात्प्रणावात् काशीमृतप्रा-
णिनः प्रतितदनुपदेशे तु नतदपकृष्टत्वंहेतुः किंतुवर्गात्रय
व्यतिरिक्तानांतत्रा न धिकारइतिचेन्न यत्रयत्रप्रणवमहत्वं
श्रूयते तत्रसर्वत्र “ जीवत्वेनेदमोयस्य ” इत्योमितित्यस्य चो
पसंहारेण बन्धिबीजस्य प्रणवकारणात् निष्पत्यातस्मात्तादा
धिक्योपपत्तेः प्रणवोत्कृष्टत्वस्यपापयोनिमोक्षा नधिकारिशू-
द्रादिप्रणिनः अकिंचित्करत्वेन वैयर्थ्यात् सर्वपरस्य-
रामनाम्न स्तुशूद्रादीनामपि सौलभ्येन मुक्तिदातृतयास-
र्वोपकारित्वात् परत्वसौलभ्यो भयगुणवत्त्वेन गुणतोपि-
प्रणवाधिक्योपपत्ते रिति पूर्वमेवोक्तं इममेवास्फुटयंति
“ ब्रह्मादीनांवाचकोय मितिसर्व वाच्यस्यवाचकः ”
रुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे तारकंदीर्घानलं इत्योमएतदेवोपाख्यं
चेत्याद्याश्रुतयः तद्रूपवृहणभूतानिजपतः सर्ववेदांश्चसर्वमंत्रा-
श्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणंपुण्यंरामनाम्नैवलभ्यते सर्वेषुमंत्र-
वर्गेषुश्रेष्ठवैष्णवनुच्यते गाणपत्येषुशैवेषुशाक्तसौरेष्वभीष्टदं
वैष्णवेष्वपिमंत्रेषुराममंत्राः फलाधिकाः गाणपत्यादिमंत्रेषु
कोटिकोटिगुणाधिकाः मंत्रस्तेष्वप्यनायासफलदोयंपडक्षरः
इत्यादीनिवाक्यानि ननुग्रंथाधिष्ठातृत्वेनश्रीरामतन्मंत्रस्यो

रुक्मृष्ट्वदर्शयंत्यः प्रदर्शितश्रुतयस्तत्प्राशस्त्यं बोधयंत्यतो-
 नतत्सर्वाधिक्येतासांतात्पर्यं तदुपवृंहणभूतान्यपितदुक्तार्थमेवा
 स्फुटयंतीतिचेन्न स्वार्थेस्वतः प्रमाणभूतानांप्रदर्शितिश्रुतीनां
 वस्तुयाथात्मस्वरूपप्रकाशनपराणां निर्गताज्ञानजनितवैषम्या-
 नां स्वकीयपरकीयत्वाभिमानाभावतया कुत्रचिदर्थेभिथ्या-
 गृहस्यवक्तुमशक्यत्वात् विधिनिषेधान्यतरशेषत्वाभावेन त-
 त्रार्थवादोक्तेरसंभवतया प्राशस्त्यलक्षणायाअयोग्यत्वाच्च तदु-
 क्तार्थस्यकेनचित्कथंचिदप्यन्यथाकर्तुमशक्यतया प्रदर्शित-
 श्रुतिप्रतिपाद्येतत्सर्वोत्कृष्टत्वे छिद्रावलोकनानवकाशात् वस्तु-
 तस्तु रुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे इतिवचनमेवमंत्रांतराणांतारक-
 ब्रह्मनामत्वंनिषेधति यदितुमंत्रांतरस्यापितारकब्रह्मेतिसंज्ञास्या-
 त्तदाश्रुतिस्तारकंब्रह्मेति साधारणत्वेन संदेहकरंवचननब्रूया-
 त्कितुंरुद्रः षडक्षरंराममंत्रंवातारकं ब्रह्मव्याचष्टेइत्येवंब्रूयात्
 पुनः किंतारकंदीर्घानलमित्युभयत्र किंतारकं दीर्घानलमित्ये
 वंपूर्वार्थपरामर्शकस्यतच्छब्दस्योपादानं स्यात्तेनतारकांतरेभ्यो-
 स्यविवेकोपिभवेत् यतश्चनतथोक्तमतोनतदन्यस्यतारकना-
 मत्वमित्यवधेयं विंदुपूर्वकमितिर्विंदुः पूर्वोजन्मभूर्यस्यविंदोः
 सकाशात् पूर्वजन्मयस्येतिर्विंदुपूर्वकं स्वार्थेकः सृष्ट्यादौ-
 शब्दार्थसृष्ट्यर्थं परमेश्वरेक्षणेन क्षुभितगुणावंश शकलकर-
 णवत्कृततयाऽविद्याकलाऽव्यक्तंचोच्यते तच्छब्दार्थगर्भवत्य-
 विद्याविंदुर्महत्तत्वंचेत्यभिधीयते महतोहंकारस्ततः पंचतन्मा-

त्राणिताभ्यो भूतानि तेभ्योऽखिलं जगदित्यथसृष्टिक्रमः
विंदोर्नादः स च परापश्यन्ति मध्यमावैरवर्याख्यामवस्थामनु
भूय स्वर वर्णापदवाक्यात्मकोभवतीति शब्दसृष्टिक्रमः अतः
शब्दसृष्टेर्विंदुपूर्वकत्वाद्वटकर्णिकानि दर्शनेन विन्दुशिरस्कं
तारकाख्यं बीजमुद्धरेत् “ स्वभूज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीस्वेनैव
भासते ” इति श्रुतेः ज्योतिर्मयत्वेन स्वप्रकाशचिदात्मको
रकारः आनन्दात्मकामृतरूपश्चन्द्रः चदि आह्लादने इति
धातोर्निष्पन्नत्वेन अह्लादरूपस्तदानंदात्मकस्तदाकारवान् विंदु
स्तद्योजनया प्रकाशानंदचिदात्मकं बीजमुद्धृतं भवतीत्यभि-
प्रायः “ मः शिवः श्रन्द्रमावेधेति ” कोशकारो यतश्च “ स्व
भूज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीस्वेनैव भासते स्व प्रकाशः परंज्योतिः
स्वानुभूत्यैकचिन्मयः तदेवरामचन्द्रस्य मनोरामद्याक्षरं स्मृत
मि ” त्येवमाद्याः श्रुतयोर्वह्निबीजाक्षराणां चित्रप्रकाशानन्दा-
त्मकत्वं वदन्त्यतोनिष्पद्यते बीजस्य प्रकाशचिदानन्दात्मकस्य
कथनं तत्र श्रुतौ प्रकाशचिन्मयपदे स्फुटतरे आनन्दस्तु स्वानु
भूतिपदेन लभ्यते स्वानुभूतेरानन्दरूपत्वोपपत्तेः विंदुपूर्वक-
मिति विंदुग्रहणां कलानादयोर्द्वयोरुपलक्षणं ततश्च बीजा-
त्मकेविन्दु नादकलाप्रदर्शिता अतोर्थसृष्टिर्वाच्याशब्दसृष्टि
स्तुवाचिका तदेव तारकस्थस्य विन्दोरर्थसृष्टिशब्द सृष्टि-
कारणत्वं दर्शितं भवति अर्थसृष्टिकारणस्य महत्तत्त्वस्य विं-
दोश्चैकरूपत्वादर्थ सृष्टेरपि विन्दुकार्यत्वमुपपद्यते दीर्घानलं

पुनः अनुक्तत्वात् विंदुरहितं तदेव पुनरुद्धरेत् भायनमइति
 योजनायां षडक्षरं तारकं स्वरूपमित्युक्तं भवति सवीजेन राम
 पदेन चन्द्रायनम् इति योजनीयं तथा भद्रायनमइति योज-
 नीयमित्येवं मंत्रत्रयं भवति ननु सवीजेन रामपदेन चन्द्रभद्र
 योजनयाष्टाक्षरमंत्रद्वयमुक्तं तयोश्चषडक्षरं सहपठितत्वात्
 मंत्रत्रयमपि तारकब्रह्म विद्यास्यात् न स्यात्” ब्रह्मादीनां वाच-
 कोऽयं मंत्रोन्वर्थादि संज्ञकः रेफारूढामूर्त्तयः स्युः शक्तयस्ति
 स्म एव च तथैव रामबीजस्थं जगद्देतच्चराचरं ब्रह्मात्मकासच्चि-
 दानन्दाख्या इत्युपासितव्यं इत्योमिति च सर्ववाच्यस्य वाचक
 इत्येमादिश्रुतिभिः सर्वेषां राममंत्राणां मंत्रराजः षडक्षरः इत्यगस्त्य
 संहितायां च षडक्षरं द्वाशरथे स्तारकं ब्रह्म गद्यते तथा षडक्षरो-
 वन्निह पूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते इत्यादि स्मृतिभिश्च षडक्षरमं-
 त्रराजस्यैव सर्वात्मकत्वावगमात् अतः सर्वेषां रामैकाक्षरादीनां
 रामानुष्टुप् मध्यानां रामसहस्राक्षरांतानां श्रीराममंत्राणां सर्वे-
 षां गाणपत्यशैवशाक्तसौराणां मंत्राणां सकलवेदानां कल्याणा-
 नां लोकानां चार्थवाचकत्वेन सर्वात्मकत्वात् षडक्षरराममंत्र-
 एवानेकप्रकाशकां शुमालीव तारकब्रह्मरूपं नान्यदित्यवगम्यते
 ननु तर्हि तेन सहपाठो मंत्रद्वयस्य किमर्थमिति चेत् तयोस्तदुप-
 लक्षितं राममंत्रांतराणां च भगवन्मंत्रान्तरेभ्य उत्कृष्टत्वप्रद-
 र्शनार्थ इति तदुपवृंहणवचनेभ्योऽवगम्यते वैष्णवेष्वापि मंत्रेषु
 राममंत्राः फलाधिकाः मंत्रस्तेष्वप्यनायासं फलदोऽयं षडक्षरः

इति “लौकिकावैदिकाशब्दा येकेचित्संतिपार्वतिनामानिराम-
चन्द्रस्य सहस्रं तेषुचाधिकं । तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनामसमं
मतं” तथा एकैकं रामचन्द्रस्य नामसर्वाधिकमतं सहस्रनाम
फलदं सर्वाभीष्टप्रदायकमि “त्येवमादिभ्यइतिव्रूमः नकेवलं
सर्वचराचरकारणत्वेन तादात्मकमेव तारकं किन्तुसकलका-
रणस्योकारस्यापि कारणत्वेन तदात्मकमित्याह ” इत्योमिति

इत्योमिति ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दारख्या
इत्युपासितव्यम् ॥ २ ॥

इत्युक्तप्रकारकं षडक्षरं तारकं ॐमिति ॐकारात्मकं भवति
नत्वेतस्मादन्य ॐकार ॐकारादेतदन्यदित्यर्थः “ जीवत्वेनेद-
मोयस्येति ” पूर्वापिनीयश्रुतेः “ रामनाम्नः समुत्पन्नः
प्रणवोमोक्षदायक ” इतिस्मरणाच्चतथा प्रणवं केचिदार्हुवै
बीजंश्रेष्ठं तथापरे तत्तुतेनामवर्णाभ्यां सिद्धिमाप्नोतिमेमतमि”
त्यादि श्रीरामनाम्नोवर्णाविश्लेषविपर्यादि क्रमेण तत्सिद्धेः
तस्मात्प्रणवोत्पत्तिरुक्ताभवति न तु प्रणवः कथांचिदपि वह्नि
बीजात्मकत्वमापद्यते तस्य वर्णाविश्लेष विपर्यायादि करणेन
मोमित्या कारकत्वापत्तेः नन्वेवं सति ॐ मित्येकाक्षरं
सर्वमित्येवमादिश्रुतिसंदर्भस्य बाधापत्तिरितिचेन्न सामान्य-
वाक्यस्यविशेषवाक्येनसंकोचात् विप्रतिषेधेच प्रबलतरवा-
क्यांतरमाश्रित्यनद्विरोधपरिहाराच्च तद्वास्तवार्थप्रतिपत्तेः त-

द्यथा”अग्निषोमीयंपशुमालभेतेति” नहिंस्यात्सर्वाभूतानीति”
 चानयोः द्वयोः परस्परंविरोधेसतिपश्चालंभन परेणविशेष्यवा-
 क्येनसर्वहिंसा निषेधपरंसामान्यवाक्यंयागीयहिंसाव्यतिरिक्त-
 हिंसाप्रतिषेधेसंकोच्य अग्निषोमीयपश्चालंभनव्यतिरिक्तहिंसा-
 निषेधपरमिदंसामान्यवाक्यमितिनिर्णीयते नचान्यथामंतव्यं
 विशेषवाक्यस्यसर्वथावाधात् यथाच “नमं त्रोस्त्यष्टाक्षरात्पर”
 इत्यादीनां “प्रणवः सर्ववेदानां” मित्यादीनांचपरस्परंविरोधे
 अष्टाक्षरादौप्रणवदर्शनात् “अष्टाक्षरश्चप्रणवे” इत्यभियुक्त-
 वचनाच्च तस्यतत्कारणत्वंनिश्चित्य स्वकारणभूतप्रणवव्यति-
 रिक्तमंत्रांतरपरत्वनिषेधपरमिदमष्टाक्षर प्रतिपादकंवाक्यमि-
 तिनिर्णीयते यथाच “ ॐ मित्येतदक्षरंसर्वमि” त्यादीनां-
 श्रुतीनां “अकारोवैसर्वावाक्शैषास्पर्शोष्मादि रूपेणवहुरुपा-
 भवती” त्यादिश्रुतेश्चपरस्परंविरोधेसति प्रणवस्यादावकार-
 दर्शना “दकारेप्रणवस्थिति” रित्यभियुक्तवचनाच्च तत्कारण-
 त्वंतस्यनिश्चित्य अकारंविहायपदार्थांतरमोकारप्रभवमित्यो-
 कारपरश्रुतीनामर्थोनिश्चीयते तथाचाभियुक्तश्लोकः” सर्व-
 थावेदगर्भस्थावेदाश्चाष्टाक्षरेरिथिताः अष्टाक्षरश्चप्रणवेअका-
 प्रणवस्थितिरितितथा “ यथैववटवीजस्थः प्राकृतश्चमहा-
 द्रुमः तथैवरामवीजस्थंजगदेतच्चराचर” मित्यादीनांचश्रुतीनां-
 परपरं विरोधपरिहास्य” जीवत्वेनेदमोयस्येतीमां इत्योमि-
 तीति” चेमांश्रुतिमाश्रित्यषडक्षरस्यप्रणवकारणत्वनिश्चयात्

षडक्षरतद्वाच्यव्यतिरिक्तनिखिलचराचरकारणत्व प्रतिपादन-
पराः प्रणवपरश्रुतयइतिनिर्णेतुंशक्यं अन्यथाद्वयोरादिकारणा-
त्वासंभवेनतद्वोधकश्रुतीनां परस्परविरोधेन मिथ्यालापत्वप्रस-
क्तिर्दुर्वारा नचतयोरन्यतरः श्रुतिसंदर्भः कल्पित इतिवक्तुंश-
क्यं तद्वृष्टान्ते वेदत्वाविशेषहेतुंकृत्यवेदमात्रस्यकल्पितत्व-
प्रसंगात् नन्वेवंसत्यपि षडक्षरौकारयोरन्यतरस्य कार्यत्वा-
निर्णयेनैकस्यादिकारणत्वानिश्चयादुक्तदोषस्यतादवस्थ्यमि-
तिचेन्न “सुषुप्तस्थानः प्राज्ञोमकारस्तृतीयामात्रामितरेपीतेवा-
मिनोतिहवाइदं सर्वमपीतिश्चभवतिसयएवं वेदेत्यत्र” मां-
डुक्योपनिषदि प्रणवावयवयोरकारोकारयोस्तदवयवभूते
मकारेप्यप्ययश्रवणात् प्रणवकारणवन्हिवीजावयवे मकारे-
सुतरांतल्लयत्वोपपत्तेः श्रुतसर्ववागात्मकत्वस्याकारस्यापिषड-
क्षरकार्यत्वनिष्पत्तेः ननुप्रणवस्यासकृदुच्चारणोक्तं मकारस्या
कारोकारलयोस्तत्यवधित्वदर्शनवत् रामनाम्नोऽसकृदुच्चा-
रणेपि मकाररयरकाराकारलयोस्त्यवधित्वदर्शनात् तुल्य-
युक्त्यातत्रापिमकारस्य रकाकारराकारणत्वोपपत्तेस्तद्वाच्यस्य
मूलकारणत्वंस्यादितिचेन्न प्रणवावयवमकारेकारणत्वोधक-
मांडुक्यवत् नामावयवमकारकारणत्वपरवाक्याश्रवणेन तर्क-
बलयुक्त्यातस्य तथात्वानिष्पत्तेः प्रणवसमानधर्मकत्वेनतस्य
तत्रापितादृशवाक्यंकल्पन्तामितिचेन्न रेफारूढामूर्त्तयइति-
कृत्स्नश्रुतिविरोधेन कल्पितस्याप्रामाण्यात् अथवा “क्षराणां-

मकारोस्मीत्यकारोवासुदेवः स्यादिति वासुदेववाचकत्वेनोक्त-
 स्य सर्ववागात्मकत्वेनश्रुतस्यचाकारस्यमितरेपीतेर्वैत्तितल्लय-
 स्थानत्वेनश्रुतस्य मकारस्यचेत्युभयोरकारमकारयोः प्रणवावय-
 वयोः“ अकारः प्रथमाक्षरोभवितउकारोद्वितीयाक्षरोभवितमका-
 रस्तृतीयाक्षरोभवती” त्यत्रराममंत्रस्थांकारमकाराभेदेन श्रुतयोः
 रेफारूढामूर्त्तयः स्युरित्यत्ररेफाश्रितत्वेन तदंगत्वेननिर्णयितुं“
 वैष्णवेष्पिभंत्रेषुराममंत्राःफलाधिका“इति“ जपतः सर्ववेदां-
 श्चसर्वमंत्रांश्चपार्विति तस्मात्कोटिगुणांपुण्यंरामनाम्नैवल-
 भ्यते इतितद्वन्मंत्राश्चवेदाश्चरकारेषुव्यवस्थिता इत्यादिवत्
 अकारस्योत्कृष्टमहत्वाश्रवणञ्च रकारस्यैवमूलकारणत्वनिष्पत्तेः
 नमकारवाचस्यमूलकारणत्वमुपपद्यते तथाचक्वचित्, अकारो-
 वैसर्वावागि” त्यादौस्वावयवभूताकाररूपेणसर्वात्मकत्वंप्राप्त-
 स्यषडक्षरस्यसर्वकारणत्वश्रुतिः क्वचित्तुस्वावयवभूताकारद्वारा-
 प्रणवत्वंप्राप्तस्य सर्वात्मकत्वं क्वचित्तुसाक्षात्प्रणवरूपत्वंप्राप्त-
 स्य तथाश्रुतिः क्वचित्सर्वस्यैवसाक्षात्सर्वात्मकत्वश्रुति रित्य-
 खिलचराचरस्य साक्षात्परंपरयाषडक्षरकार्यत्वे पर्यवसाना-
 त्तस्यादिकारणत्वं निर्वाधं तदेवमत्रयथाप्रथमं“ जीवत्वेनदेमों-
 यस्येति“ इत्योमितीत्याभ्यांप्रणवस्यषडक्षरकार्यत्वं प्रदर्श्य-
 पश्चात् ॐ मित्येतदक्षरंसर्वमि” त्याद्याभिः प्रणवस्य
 सर्वात्मकत्वंप्रदर्शितं तथैवोपनिषदन्तरेष्वपिदृष्टव्यंयत्रतुमां-
 डुक्याद्यासु नतस्यषडक्षरकार्यत्वंप्रदर्शितं सर्वात्मकत्वंतुप्रति-

पादितं तत्रापिसवांसासुपनिषदामेकवाक्यताउपपत्तये सर्व-
शास्वाप्रत्ययन्यायेनात्रदृष्टस्य प्रणवनिष्ठषडक्षरकार्यत्वबोध-
कस्य” जीवत्वेनेदमोयस्ये” त्यस्यइत्योमित्यस्य” श्रुतिवाक्य-
स्यउपसंहारःकर्तव्य उभयत्रार्थाभेदात् यथाकाशपूर्वकसृष्टि-
वचनतेजः पूर्वकसृष्टिवचनयोः परस्परंविरोधपरिहाराय तत्र-
च्छान्दोग्ये तत्तेजोऽसृजदित्यत्र” तस्माद्वाएतस्मादात्मनः
आकाशः संभूतः अकाशद्वायुर्वायोरग्निरि” त्यादिस्रैऽतिरे-
कवाक्यस्योपसंहारेण छांदोग्येपितदाकाशंवायुंश्चसृष्ट्वातेजोऽ-
सृजदित्येवांआकाशपूर्विकासृष्टिः स्वीक्रियते तद्वत्तथाच-
पारमार्षिसूत्रं” सर्ववेदांतप्रत्ययचोदनाद्यविशेषादिति” अ-
स्यार्थःसर्ववेदांतप्रत्ययानिविज्ञानानितानिस्मिन्तस्मिन्वेदांतैतानि-
तान्येवभवितुमर्हति कुतश्चोदनाद्यविशेषात् आदिग्रहणे-
नशास्वांतराधिकरणसिद्धांतसूत्रोदिता अभेदहेतवइहाक्षिप्य-
न्तेसंयोगरूपचोदनाख्याऽविशेषादित्यर्थः अन्यच्चतस्यैवसूत्रं
उपसंहारोऽर्थाभेदाद्विशेषवत्समानेचेति” इदंप्रयोजनसूत्रं
स्थितेचैवंसर्ववेदांतप्रत्ययत्वे विज्ञानानांअन्यत्रोदितानांवि-
ज्ञानगुणानांअन्यत्रापिसमानेविज्ञाने उपसंहारोभवति अर्था-
भेदात् यएवहितेषांगुणानामेकत्रार्थोविशिष्टविज्ञानोपकारः
सः एवान्यत्रापियदिहिविज्ञानभेदोभवे ततोविज्ञानांतरनि-
वृद्धत्वाद्गुणानांप्रकृतिविकृतिभावाभावाच्च नस्यादुपसंहारो
विज्ञानैकत्वेतुनैवमितिसूत्रार्थः” तदेवंतारकदीर्घानलमि”

त्यादिना षडक्षरस्वरूप इत्योमित्यनया चतस्य सर्ववैदादिभूतप्र-
 णवकारणत्वं च प्रदर्शयथ ब्रह्माभेदत्वप्रदर्शनेन तस्य सर्वोपास्पत्वं
 विधीयते ब्रह्मात्मेति ब्रह्मात्मक सच्चिदानंदाख्या इत्युपासितव्यं षड
 पिमंत्रवर्णाः “तेजोरूपमयोरैफ” इति महारामायणोक्तप्रकारेण
 श्रीरामाकारप्राप्तत्वात् ब्रह्मात्मकाय द्वा श्रीरामवाचकत्वेन तत्तदा-
 त्म्यगतत्वाद्ब्रह्मरूपाः सच्चिदानंदाख्या सच्चिदानंदरामबोधकत्वेन
 तत्तदात्म्यप्राप्तत्वात् तदाख्याः अथवा “ब्रह्मादीनां वाचको यमि”
 त्युक्तरीत्या ब्रह्माद्यशेषपदार्थ वाचकत्वेन ब्रह्मवत्सर्वत्र व्यापकतया त
 द्धर्मत्वं प्राप्तत्वाद्ब्रह्मात्मका यद्वा “रमंते योगिऽनंते सत्यानंदे
 चिदात्मनि इति रामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते” तथैव चिदा-
 चकोरकारस्यात् सद्वाच्यकार उच्यते मकारानंदवाची स्यात्
 सच्चिदानंदमव्ययमि “त्युक्तरीत्या विविक्ततया सच्चिदा-
 नंदवस्तु वाचकत्वेन तत्तदात्म्यप्राप्तत्वात् सच्चिदानंदाख्याः
 यद्वा” स्वप्रकाशः परं ज्योतिः स्वानुभूत्यैक चिन्मयः
 तदेव रामचन्द्रस्य मनोराद्यक्षरं स्मृतमिति “रामोपनिषच्छ्रुत्या”
 स्वभूज्योतिर्मयो नं तरूपीस्वेनैव भासते “इति पूर्वतापनीयश्रु-
 त्याचवन्निह्वीज षडक्षरा क्षराणां च स्व प्रकाश ज्योतिर्मयस्वरूप-
 त्वं यथा तथा परब्रह्मापि स्वप्रकाश ज्योतिर्मयस्वरूपं भवतीत्यु
 भयत्रार्थाभेदादुपपद्यते षडक्षराक्षराणां ब्रह्मात्मकत्वं मिततः
 कंठतोपिश्रुतिराह ब्रह्मात्मका इति तदेव ब्रह्मात्मकत्वं स्फुटयति
 सच्चिदानंदाख्या इति सच्चिदानंदा इति संज्ञायेषां ते सच्चि-

दानंदाख्याः यथा “ सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्म आनान्दो ब्रह्म ”
 प्रज्ञानं ब्रह्मेत्ये ” वमादिश्रुतिभिः सच्चिदानंदस्वरूपत्वेन ब्रह्मा-
 ख्यायते तथा सच्चिदानंदाख्या इति श्रुत्या सच्चिदानंदस्वरू-
 पत्वे न षडक्षराक्षराणां ब्रह्मात्मकत्वं ब्रह्मस्वरूप भूतत्वं च यद्वा-
 ब्रह्मणः सच्चिदानंदरूपत्वात् षडक्षराक्षराणां तु जडत्वान्नोपपद्यते
 ब्रह्मात्मकत्वं षडक्षराक्षराणामित्याशं कानिरासायाह ” सच्चिदा-
 नंदाख्या „ इतियतः सच्चिदानंदासंज्ञिकमंत्रवर्णापि अतो-
 ब्रह्मात्मका इत्यर्थः “ सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्म ” आनान्दो ब्रह्मेत्या-
 द्यासु ब्रह्मणः सच्चिदानंदस्वरूपत्वश्रुतेः मंत्राक्षराणां च सच्चि-
 दानंदाख्या इति श्रुत्यैव सच्चिदानंदसंज्ञकत्वेन सच्चिदानंदस्व-
 रूपत्वोक्ते रभयत्रार्थाभेदादुपपद्यते षडक्षराक्षराणां ब्रह्मात्मक-
 त्वेन ब्रह्मरूपत्वमित्यर्थः इत्युपासितव्यमिति शब्दः हेतौ इति
 अनालोचितविशेषाशेषजीवमोक्षप्रदत्वेन तारकत्वेन सर्ववेदा-
 दिभूतप्रणवकारणत्वेन च ब्रह्मात्मकत्वेन सच्चिदानंदाख्यत्वेन
 चाशेषपदार्थमूलतया सर्वार्थमूलतया सर्वार्थगर्भत्वात् षडक्षरं
 तारकमेवोपासितव्यं अकारत्रयसंपन्नत्वेन कृताधिकारिभिर्मु-
 मुक्षुभि रेतदर्थपुरः सरजपेनोपासितव्यमित्यर्थः तथैदस्मृतच
 “ ब्रह्मणक्षत्रिया वैश्या स्त्रियो शूद्रास्तथेतरे सर्वेऽप्यधिकारि-
 णोऽस्य ह्यनन्यशरणायदीति ” अत्र षडक्षरप्रकरणत्वात् तदे-
 वोपास्यमिति चाग्रतनया श्रुत्या स्फुटीकरणाच्च तस्यैवोपास्यत्वं-

विहितं नतुसन्निहितस्यप्रणवस्येतिविवेचनीयं ननु ॐ कारा-
 कारपिपत्सोः षडक्षरस्यकिमाक्षरोभवतीत्याशंक्य तस्यतदानी-
 तनं रूपंदर्शयति “ अकारप्रथमाक्षरोभवती ” त्यादिनाप्र-
 णवाकारपिपत्सोः षडक्षरस्य विश्लेष विपर्ययाद्यनंतरं प्रथमा-
 क्षरंअकारोभवतिलिंगविपर्यः छांदसः यद्वा ननुषडक्षरस्यप्रण-
 वाकार प्राप्तिरुक्तासानसंगच्छते प्रणवस्यत्रिवर्णात्मकत्वेन
 तत्त्वामान्याभावात् तद्धर्मानाप्तत्वाच्चेत्याशंक्यतस्यापिषडवर्णा-
 त्मकत्वंदर्शयति अकारइत्यादिना”

अकारःप्रथमाक्षरोभवतिउकारोद्वितीया-
 क्षरोभवतिमकारस्तृतीयाक्षरोभवति अर्द्धमा-
 त्रश्चतुर्थाक्षरोभवतिविन्दुःपंचमाक्षरोभवति-
 नादः षष्ठाक्षरोभवतितारकत्वात्रारकोभवति
 तदेवतारकंब्रह्मत्वंविद्धितदेवोपास्यमितिज्ञेयंग-
 र्भजन्मजरामरणासंसारमहद्भयात्संतारयतीति
 तस्मादुच्येततारकमिति ॥ ३॥

षडक्षरकार्यस्योकारस्पप्रथमाक्षरंअकारोभवति एवमग्रे-
 पियोजनीयं तथाकारोद्वितीयाक्षरोभवति मकारस्तृतीयाक्षरोभ-
 वति अर्द्धमात्रश्चतुर्थाक्षरोभवति अर्द्धमात्रइत्यवयवत्वेनपु-

लिङ्गत्वं विंदुःपञ्चमाक्षरोभवति नादः षष्ठाक्षरोभवति सर्वार्थ
वाचकत्वात् षण्णामपि प्रणववर्णानां षडक्षरावयवार्थवाचकत्वं
एवंवर्णसंख्यया तत्र षडक्षरसमतां प्रदर्शय ततोऽनन्तरं प्रणवस्य
तद्धर्मप्राप्तिं दर्शयति “ तारकत्वात्तारकोभवति ” तारकंदीर्घा-
नल मित्युक्तस्य तारकस्य वर्णांशः साम्ये तद्वितीयाकारत्वात्
प्रणवोपितारकोभवतीत्यर्थः ननु तारयतीति तारकस्तस्य भाव-
स्तत्त्वं तस्मात्तारकत्वात् तारात्मकत्वात् षडक्षरोपितारकोभव-
तीतीत्यमिदं वाक्यं षडक्षरं परं भावनीयमिति चेन्न “ तारकंदी-
र्घानलमि ” त्यत्र न पुंसकलिङ्गत्वे नोक्तस्य तारकपदस्यात्र तार-
कोभवतीति न पुंसकत्वाऽनुक्तेः पुनः ॐ कारो गुणवीजं प्रणव-
स्तारो वेदादिभ्यश्चादौ उमध्ये मन्त्रे अपरो नामास्य त्रिमात्रिकश्च
तथेत्यत्रोकारस्य तारनामत्वं श्रवणोपि तारकनामत्वा श्रवणा-
त्पुनः कस्मात्तारयतीत्यस्याकांक्षायाः गर्भजन्मजरामरण
संसारमहद्भयादिति व्यवहितवाक्येन पूरणत्वं तयो रंतरालेश्चु-
तस्य “ तदेव तारकं ब्रह्मत्वं विद्धी ” त्यस्य तदेवोपास्यमित्यस्य
च वाक्यस्य वैयर्थ्यापत्तेः परेण टीकाकारेण तारकत्वे निमित्ती-
कृते तारकत्वात् सर्वसंसारभयतारणादिति हेतुद्वये उपन्यस्ते तत्र
प्रथमे हेतौ प्रमाणभावाच्चरफुटीकरिष्याम्यग्रे ननु तत्किं तारकं
यत्कार्यत्वेन प्रणवस्यापि तारकत्वं मुक्तमित्यपेक्षायामाह
“ तदेव तारकं ब्रह्मत्वं विद्धीति ” रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे
तथा तारकंदीर्घानलमित्यादिना यस्य स्वरूपं प्रदर्शितं तदेव तार-

कंब्रह्मेतित्वांविद्धि जानीहि ननु “ ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानं”
 दाख्याइत्युपासितव्यमि ” त्यनयाश्रुत्याप्रकृतस्यषडक्षरस-
 न्निहितप्रणवस्यै वोपास्यत्वमुक्तमितिचेत्तत्राह “ तदेवोपास्य
 मिति ” तत्प्रकृतं षडक्षरंइत्योमितीत्य नयातुप्रणवस्य
 षडक्षरकार्यत्वप्रदर्शनंकृतं तदुपासनादाख्यार्थनतुप्रणवोपास-
 नाविधानार्थमित्यर्थः वेदतंत्रादौवहूनामंत्राणामुपासनोक्तातेषां
 किमेकंमुख्यत्वेनोपास्यमितीमांशंकांनिराकरोति स्वयमेवश्रुतिः
 तदेवोपास्यमितिज्ञेयमिति यद्यपिमंत्रांतराणामपि तत्रतत्रतथो-
 पासनाविहिता तथापि काशीनिवासिसर्वजीवमुक्तयेरुद्रेणभग-
 वतायदुपदिश्यते यस्य तु सर्ववेदादित्वेन सर्वोपास्यभूतस्य
 प्रणवस्यापिकारणत्वांनिर्दिष्टं मुमुक्षुभिरतदेवोपास्यमित्यर्थः
 भवत्वदमुपास्यं ज्ञेयंतुकिमप्यन्यत्स्यादित्याशंक्यस्वयमेवनि-
 राकरोति ज्ञेयमिति तदेवज्ञेयमुपास्यमितियोजना अन्यन्मंत्र-
 वाक्य निचयविचारणां विहायतदेवतारकमेवज्ञेयमुपास्यंचेति
 शिष्याशिद्दार्थमवधारणांतत्रैवांसतिसच्चिदानंदात्मकब्रह्मवाचक
 त्वेन तत्तादात्म्येनोपासनीयं ब्रह्मात्मकासच्चिदानंदाख्याइत्युपा-
 सितव्य मित्यत्रतस्यब्रह्मात्मकत्वश्रवणात् मंत्रेज्ञेयस्तुजीवपर
 योःशेषशेषीभावसंबंधःसतुरेफारूढामूर्त्तार्यः स्युरित्यस्यव्याख्या
 नेस्फुटीकृतोभवतिअत्रमंत्रांतराणांगर्भजन्मादिभ्योतारकत्वेन
 तारकसंज्ञामप्राप्तत्वात्तन्तेगर्भादिभ्यस्सद्यस्तारयंत्यतउपास्यत्वज्ञे-
 यत्वयोरस्मिन्नतारकेपरिसमाप्तिःदर्शितातदेवतारकस्यसर्वोपास्य

त्वंज्ञेयत्वंचविधायार्थतारकपदनिर्वचनं कुर्वन्तदेव तारकत्वं स्फुटय-
 ति” गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्संसारयतीति यस्मादेवंत-
 स्मादुच्यते तारकमिति” अत्र तारकनिर्वचनपरश्रुत्यायः कश्चि-
 न्मंत्रोगर्भजन्मादिभ्यस्तारयतितस्यैव तारकसंज्ञाभवतीत्यवग-
 मात् वेदपुराणादौ मंत्रांतरस्य तारकसंज्ञाऽश्रवणादतस्तस्य
 षडक्षरस्यास्यामेवोपनिषदि” तारकं दीर्घानलमि” त्यादौ ता-
 रकत्वश्रवणात्” षडक्षरो वन्हि पूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते श्री-
 रामेति परं जाप्यं तारकं ब्रह्मसंज्ञक” मित्यादिवहुस्मृतिभिरुक्त-
 त्वाच्चास्यैवोपास्यत्वं ज्ञेयत्वंचविधाय एवकारेण मंत्रांतराणां
 तदुभयं वर्जितं यत्तदनया गर्भजन्मेति श्रुत्या स्फुटीकृतं भवतीति
 अत्र केचित् इत्योमितीत्यस्य व्याख्याने प्रणवस्य षडक्षरकार्यत्वं
 निर्दिश्य अकारः प्रथमाक्षरो भवतीत्यस्य व्याख्याने अकार-
 प्रणवावयवः प्रथमाक्षरो मंत्रस्य भवतीत्येवमुक्त्वा प्रणवस्य षड-
 क्षरकारणत्वं सूचितं तं तन्मसंगच्छते कार्य्यावयवस्य कारणा-
 वयवत्वप्राप्त्ययोग्यत्वात् षडक्षरस्यादावकाराक्षरादर्शानाच्च अकारो
 कारमकारेभ्योन्यतरस्यापि रेफाकारप्राप्त्यनुपपत्तेश्च नचोभयो-
 र्महत्वं तोवर्णातिशयसाम्येनाप्यैकत्वमुपपद्यते अकारस्य षडक्षर-
 प्रथमाक्षरत्वादर्शनेन वर्णतः उभयोः साम्यानुपपत्तेः प्रणव-
 स्य सर्वकारणत्वश्रवणेऽपि” जपतः सर्ववेदांश्च सर्वमंत्रां” शचे-
 तीदृशमहत्वाश्रवणाच्च अतः परिशेषात्” अकारः प्रथमा-
 क्षरो भवती” त्यादीनां प्रणवषडक्षरैक्यबोधकश्रुतिवाक्याना-

मन्यथानुपपद्यमानत्वात् इत्योमितीतिप्रणवनिष्ठषडक्षरकार्य-
त्वबोधकश्रुतिवत्त्वाच्च षडक्षरस्यैवप्रणवाकारप्राप्तिरुपपद्यते
रामशब्दस्यैवर्णाविश्लेषविपर्ययकरणानंतरं रेफस्योकाररूपतो
पपत्योभयोर्वर्णातः समन्वयनिष्पत्तेः तत्रतत्रश्रुतसर्वोत्कृष्टत्व-
महत्वयोरनुपपत्त्याकार्यकारणाभावेनैवोभयोरैक्योपपत्तेश्च” ।
जीवत्वेनेदमोयस्येति” श्रुतेश्चषडक्षरस्यैवप्राणवकारणत्व-
निष्पत्तेः पुनश्चएवमुभयोरेकार्थवाचकत्वेनसंख्यासामान्ये च
तादात्म्यमनुभूय सर्वास्ववस्थास्वेतदेवोपासितव्यं यत्तुतारस्य-
सिद्धादिदोषानुक्तेः तत्रहेतुः तासावयवानांमंत्राक्षरैक्येनमंत्रा-
गतसिद्धादिदोषनिरासादित्युक्तवाप्राणवतादात्म्यगतत्वं हेतु-
कृत्यषडक्षरस्यसिद्धादिदोषरहित्यं बोधितवन्तस्तेटीकाकाराः
तदपिनसंगच्छतेर्कार्यसं वधेनकारणगुणाधिक्यप्राप्त्यनुपप-
त्तेः” अत्रहिजंतोः प्राणेषूकूममाणोपुरुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे“
इतिस्वयमेवश्रुत्याभटिति साक्षाफलाद्यर्थमधिकारितारतम्य
चिन्तानिरासेनषडक्षरगत सिद्धादिदोषराहित्यद्योतनाच्च
पुनश्चतारात्मकत्वात्सर्वसंसारभयतारणाद्वातारकमिति तारक
स्यद्विधानिर्वचनं प्रकल्प्य प्रथमनिर्वचनपरतारकत्वाच्चारको-
भवतीतीदंवाक्यं“ गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्संतार
तीति“ वाक्यंतुद्वितीयनिर्वचनपरमिति सूचितवन्तस्ते तद-
प्यसंगतं जीवत्वेमोयस्येतिइत्योमिति चेत्यत्रप्राणवकारणत्वेन
श्रुतस्यराममंत्रस्यतत्कार्यत्वेनतदात्मकत्वाऽनुपपत्तेः द्वितीय-

ससंसारंतरतिससर्वंतरतिसोविमुक्ताश्रितोभ-
वति समहान्भवतिसोऽमृतत्वंचगच्छतीति

इतिद्वितीयाकंडिका

योब्राह्मणः तस्माद्ब्राह्मणः पांडित्यं निर्विघ्नवाक्येन
तिष्ठासेदि” त्यादि श्रुत्युक्तोब्राह्मणः ब्रह्मबुभुक्षुः यः कोपीति
यावत् न चात्र ब्राह्मणशब्दो ब्राह्मणत्व जातिपरः” अत्र-
हिजंतोः प्राणेषूतकूममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे”
इतिश्रुत्याजंतुमात्रस्यात्राधिकारत्वद्योतनात्” ब्राह्मणाः क्षत्रि-
याः वैश्यास्त्रियः शूद्रास्तथेतरे सर्वेऽप्यधिकारिणोऽस्य ह्यनन्यश-
रणादिति” तथैवस्मरणाच्च” एतत्तारकं नित्यमधीते” अर्था-
नुसंधानेन केवलमपि वानित्यजपति सपाप्मानंतरित पाप्मनः
एव सप्तविशेषणान्याह” समृत्युंतरतीत्यारभ्य ससर्वंतरतीत्यं-
तेन” भ्रूणो वेदपारगः ब्राह्मणः वीरोभिः ज्येष्ठपुत्रो वा संसार-
पदेन वा ह्यविषया उच्यते सर्वपदेन त्वं तं विषया अथ वा संसारपदेन
विरजापर्यंतं सर्वपदेन विरजापरंपदयोरंतरालो देशः तत्र हेतुः
विमुक्तं प्रकृतिविमुक्तं आत्मस्वस्वरूपं आश्रितः प्राप्तो भवति
अतएव महान् पूज्यो भवति अविमुक्तमाश्रितो भवतीति पाठे ब-
द्धत्वविमुक्तत्वरहितं परमात्मानमाश्रितो भवति सोऽमृतत्वं च
गच्छतीत्याभ्यां भगवत्प्राप्तिर्दर्शिता भवति” जीवन्तो मंत्रसिद्धाः
स्यु रन्ते मां प्रप्नुवन्ति ते” इति वक्ष्यमाणश्रुतेश्च इति शब्दः
प्रश्नद्वयस्योत्तरद्वयसमाप्तौ

॥ इतिद्वितीयाकंडिका ॥

॥ अथतृतीयाकडिकारभ्यते ॥

अकाराक्षरेत्यादिनातदेवंपूर्वतनग्रन्थे नषडक्षरस्यश्री-
रामशेषत्वकोटिप्रविष्टानांब्रह्मादीनां वाचकत्वेनसर्वार्थवा-
चकतयासर्वात्मकत्वं ब्रह्मादिशेषिभूतरामपरत्वं चोक्ताततउत्तर
तनग्रन्थेनतस्यैवतारकसंज्ञिकत्वं स्फुटयन्सर्ववेदादिभूतप्रणव-
कारणात्वनिर्देशपूर्वकसर्वोपास्यत्वमशेष पापतारकत्वंमोक्षप्रद-
त्वंचोक्ता थेदानींतस्यैवषडक्षरस्यकैमुत्यन्यायेनसर्वार्थवाचक-
तयासर्वात्मकत्वदर्शयितुं तत्कार्य्यभूतस्यप्रणवस्याथाकाराक्षर
संभूतइत्यादिनाविश्वादिवाचकतया श्रीरामशेषकोटिप्रविष्ट-
स्य समष्टेरर्थात्त्व्यष्टेश्चवाचकत्वं तच्छेषिणोरामस्यचवाच-
कत्वंप्रदर्शय” ॐ मित्येतदक्षरंसर्वमि” त्यादिनासर्वात्मकत्वं-
दर्शयति अथेत्यादिना”

अथैतेश्लोकाभवन्ति

अथतारकरूपकथनानंतरं प्रणवाकारप्राप्तस्य तस्य-
तारकस्यार्थभूता एतेश्रुतिप्रसिद्धवाक्यप्रमाणाश्चत्वारश्लोका-
भवन्ति”

अकाराक्षरसंभूतः सौमित्रिर्विश्वभावनः ।

उकाराक्षरसंभूतः शत्रुघ्नस्तैजसात्मकः ॥ १ ॥

प्रज्ञात्मकस्तुभरतोमकाराक्षरसंभवः ।

अर्द्धमात्रात्मकोरामोब्रह्मानंदकाविगूहः ॥ २ ॥

अकारश्च स एवाक्षरं च तस्मात्संभूतः सम्यज्ज्ञातस्ते

नावभासितः अकारार्थं अकारवाच्य इति यावत् सौमित्रिः
 सुमित्रासुतः विश्वभावनः जाग्रदवस्थायां विश्वं भावयति
 नियमयतीति तथा धातूनामनेकार्थत्वात् जाग्रदवस्थासाक्ष्या-
 त्माविश्वइत्युच्यते तन्नियामक लक्ष्मणइत्यर्थः अत्र जाग्रद-
 वस्था साक्ष्यात्मा विश्व एव सौमित्रिः स्वप्नावस्थासाक्ष्यात्मा
 तैजसः शत्रुघ्नः सुषुप्त्यवस्था साक्ष्यात्मा प्राज्ञो भरतः इति यै-
 र्व्याख्यातं ते प्रष्टव्याः स्वशरीरमात्रनिष्ठ जाग्रदवस्था साक्ष्या-
 त्मा विश्वः सौमित्रिरित्युच्यते विश्वशरीरनिष्ठ जाग्रदवस्था
 साक्ष्यात्मा विश्वशब्दवाच्य एव सौमित्रिरितिवानप्रथमः
 स्वशरीरनिष्ठ जाग्रतस्वप्नसुषुप्तिसंज्ञकावस्थात्रयं प्रत्येकस्यैव
 साक्षित्वोपपत्त्या केवलजाग्रदवस्थां प्रति सौमित्रेः तथा स्वप्ना-
 वस्थां प्रति शत्रुघ्नस्य तथा सुषुप्तिं प्रति भरतस्य साक्षित्वोक्तेरनु-
 पपत्तेः द्वितीयः पक्षश्चेत्तदा सौमित्रेः समष्ट्यभिमानित्वांगी-
 कारस्यावश्यकत्वात्तस्य प्रतिशरीरं जाग्रदवस्था साक्ष्यात्मानं
 विश्वाख्यं प्रति नियामकत्वमुपपन्नन्तरं एवं शत्रुघ्नभरतपक्षेऽपि
 योजनीयं तथोकारमकारार्थौ शत्रुघ्नभरतौ स्वप्नसुषुप्ति साक्षि
 भूततैजसप्राज्ञनियामकावित्यर्थः अत्र सौमित्र्यादीनां जाग्रदा-
 दवस्थाभिमानि सर्वजीवनियामकत्वोपपत्त्यनुसारेण ब्रह्मा-
 नन्दैकविग्रहस्य श्रीरामस्य सर्वजीवतुरीयावस्थानियामकत्वमु-
 पपद्यते तत्र ब्रह्मानन्दैक विग्रहः ब्रह्मचासावानन्दश्च ब्रह्मानन्दः
 सचैकोविग्रहः शरीरं यस्य स तथा अत्र ब्रह्मानन्दाभ्यां तद्वि

ग्रहस्य प्राकृतत्वनिरासेनव्यापकत्वं सुखरूपत्वंचोक्तं आनन्दो ब्रह्मेत्युक्तं आनन्दरूपं ब्रह्मैवविग्रहो यस्य स तथोक्तः श्रीरामस्य ब्रह्मतत्त्वमय एव विग्रहोस्तीति कृत्वा तत्र शरीरशरीरिभेदो नास्तीति सूचितं भवति पूर्णानन्दैकविग्रहमित्युत्तरत्रापिश्रुतेः परात्परतरं तत्त्वं सत्यानन्दं चिदात्मकं सर्वाधिपत्यं समगभीरं सत्यं चिदानन्दमयस्वरूपमिति च तथा” श्रीशार्ङ्गधारिणं रामं चिन्मयानन्दविग्रहं विरराममहातेजाः सच्चिदानन्दविग्रह” इति च श्रीरामस्य स्वरूपविग्रहयोरुभयोः सच्चिदानन्दरूपत्वस्मरणाच्च ॥ २ ॥ अथ श्रीरामालिङ्गितायाः सीतायाः श्रीरामप्रतिपादकार्द्धमात्रसन्निहितविंदुप्रतिपाद्यत्वमाह श्रीरामसान्निध्यवशादिति

श्रीरामसान्निध्यवशाज्जगदानन्ददायिनी ।
उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी सर्वदेहिनाम् ॥ ३ ॥
सा सीता भगवती ज्ञेया मूलप्रकृतिसंज्ञिता ।
प्रणवत्त्वात्प्रकृतिरिति वदान्ति ब्रह्मवादिनः ॥ ४ ॥

रामपदस्य पूर्वकत्वं भक्त्यतिशयविधानार्थं तत्प्राप्तेरेव परमपुरुषार्थत्वात् स्वभावतो जगदानन्ददायिनी तत्तत्कर्मानुसारेण तु सर्वदेहिनां विश्वाद्यवस्थावतां सौमित्र्यादिनियन्तानामुत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी यामूलप्रकृतिसंज्ञिता सा सीता भगवती ज्ञानशक्त्यादिषड्गुणवती ज्ञेया अत्र मूलप्रकृतिशब्दो न-

जडप्रकृतिपरः” हेमामयाद्विभुजयासर्वालंकारयाचिता” इति पूर्वतापिनीयेतस्याचिद्रूपत्वश्रवणात्, यस्याकदाक्षणेवैजाता-मूलप्रकृतिसंज्ञितेति” मूलप्रकृतिरविकृति” रित्युक्तायाः मूलप्रकृतेः सीताकटाक्षोद्भवत्वस्मरणाच्च प्रकृतिपदनिर्वचन-माह” प्रणवत्वात्प्रकृतिरिति” गुस्तुतावित्यस्यधातोः प्रणू-पतेप्रस्तूयतेस्वकटाक्षोद्भवायाः जडप्रकृतेर्महदाद्या कारेणनि-र्माणेयासाप्रणवा तस्याभावस्तत्त्वंतस्मात्प्रणवत्वात् प्रकर्षेण-क्रियतेऽनयेतिप्रकृतिः ब्रह्म प्रणवमूलवेदस्तद्वेदनशीलावेद-विचारपरा वदंतिकथयंति अत्रहिविश्वतैजसादिनियामकानां सौमित्र्यादीनां श्रीरामकैकर्यपरत्वप्रसिद्धया भगवच्छेषत्व-सिद्धेः सुतरां तन्नियम्यानांविश्वतैजसादीनां जाग्रदाद्यवस्था-भिमानीनांतच्छेषत्वोपपत्तिः अपरंच” उत्पत्तिस्थितिरांहारका-रिणीसर्वदेहीना” मित्युक्तेः सर्वजगदुत्पादिकारिण्याजान-क्याः श्रीरामस्ययथाकश्चित्क्षेत्रिणिक्षेत्रेऽप्यवपतिसिंचतिक्लृ-ततीत्याद्युक्तयुक्त्या सर्वजगत्स्वामित्वसिद्धेः सर्वेषांदेहिनां श्रीरामस्य च शेषशेषीभावनिर्वृत्तेः सर्वचराचरात्मकंजगत श्रीसीताविशिष्टस्यरामस्यैवशेषभूतं नस्वस्यान्यस्यवेत्तिकृत्वा-जीवानां जीवांतरनिष्ठस्वरक्षणोपायत्वप्राप्यत्वयोरनुपपत्तेः सर्वस्वामित्वंसीतारामनिष्ठमेव स्वरक्षणोपायत्वंचेति प्रणवार्थ-बोधकश्लोकानांफलितोर्थः तथाचषडक्षरतारकवत्तत्कार्य-भूतः प्रणवोपि सर्वजगतः श्रीरामशेषत्वबोधयतीत्युभयोरैकार्थ

वाचकत्वेनैकवाक्यतोपपन्नतराएवमन्यत्रश्रुतस्यापिप्रणवस्योक्त-
युक्तयायमेवतात्पर्यार्थोनिर्णेतव्यः कुतः तत्रतत्रग्रंथेप्रणवस्य-
व्याख्याभेदसत्वेपि प्रणवंब्रह्मरूपंस्वीकृत्यतस्मात्कयापिरीत्या-
जगदुत्पत्त्यादिकमेववर्णयतीत्यत स्तत्रसर्वत्रापिज्ञेयदोत्रीन्या-
येन जगदुत्पत्त्यादिकर्तुः परमात्मनः शेषित्वं उत्पत्त्यादिमत-
श्चजगतः शेषत्वमित्येवं तत्रसर्वत्रशेषशेषीभावरूपार्थस्यनि-
ष्पत्तेः “किंचअकारेणोच्यतेविष्णुः श्रीरुकारेणाद्युच्यतेमका-
रेणोच्यतेजीवः” इत्यादिवाक्यस्य “अकाराक्षरसंभूतः इत्या-
दिवेदवाक्यस्यचकथमेकवाक्यतेतिप्रश्नस्य प्रदर्शितवाक्ययो-
रक्षरार्थमेदेजीवपरमात्मनोः शेषशेषीभावद्योतनरूपतात्पर्या-
र्थाभेदादुभयोनैक्यवाक्यताहानिरित्युत्तरं किंचात्रश्रीजानकी-
वाचकस्यानुक्तेःपि” श्रीरामसान्निध्यवसादिति” तत्सान्निध्यव-
चनमेवार्द्धमात्रसन्निहितस्यविंदोस्तद्वाचकत्वमुपपादयति श्री-
रामजानक्योः सान्निध्यवदूर्ध्वमात्राविंदोरपिसान्निध्यदर्शनात्
विंदुजानक्योः प्रत्येकजगत्कारणत्वश्रवणाच्च तत्रप्रणवस्य-
जगत्कारणत्वनिष्पादनं जगदाकारपरिणताहंकाराद्युत्पादक-
महत्त्वपर्यायप्रणवोपरिस्थविंदुद्वारैवोपपद्यतेश्रीरामवाचकार्द्ध-
मात्राद्वाराप्रणवस्यजगत्कारणत्वोपपत्तावपि श्रीरामसन्निहिता-
याजानक्याएवजगत्कारणत्वश्रवणेन श्रीरामवाचकार्द्धमात्रा-
सन्निहितजानकीवाचकविंदुद्वारैवप्रणवस्यसुतरांजगत्कारण-
त्वोपपत्तेः उक्तंहिशास्त्रकारैर्महत्त्वपर्यायस्यविंदोर्जगत्कार-

णत्वं जानक्यास्तुजगत्कारणत्वं मत्रैव श्रूयते” उत्पत्तिरिथिति-
 संहारकारिणीति” तस्मादुभयोर्जगत्कारणत्वेनाभेदत्वोपपत्ते-
 र्वाच्यवाचकयोस्तादात्म्यसंबंधस्वीकाराच्च श्रीरामवाचकार्द्ध-
 मात्रा संश्लिष्टस्य विदोः श्रीरामसंश्लिष्टजानकीवाचकत्वमुपप-
 न्नतरमतिकृत्वा” अर्द्धमात्रात्मकोराम” इत्यत्रार्द्धमात्रायाः
 श्रीरामरूपत्वश्रुतेः” तिलकरामरूपेण विंदुरूपेण भूमिजां धृत्वा
 श्रीरामभक्तानामग्रगण्यगुणग्रणीरित्यत्र अर्द्धमात्राकृतेति ल-
 कस्य श्रीरामरूपत्वस्मृतेः तिलकमध्यधृतस्य विदोः श्रीजानकी-
 रूपत्वस्मृतेश्चोक्तयुक्त्या स्मृतेः श्रुतिमूलकत्वनिष्पत्तेश्च सविदू-
 र्द्धपुंड्रधारिणोऽपि श्रीरामभक्ताग्रगण्यत्वमुपपन्नतरं एवं प्रणव-
 भावार्थप्रदर्शनाय तस्य सर्ववाचकत्वं प्रकटयति” मित्येतद-
 क्षरं सर्वमित्यादिना यावत्कण्डिकासमासितः ॐ मित्येतदक्षर-
 मिति

ॐ मित्येतदक्षरं तस्योपव्याख्यानं भूतं भव्यं
 भविष्यदिति सर्वमोङ्कार एव यच्चान्यत्र त्रिकाला-
 तीतं तदप्योङ्कार एव सर्वं ह्येतद्ब्रह्म अयमात्मा ब्रह्म

सर्ववाच्यमर्थजातं तद्वाचकं च ॐ मित्येतदक्षरं ॐ
 काररूपमेव सर्ववागात्मके ॐ कारे भावाभावात्मकसर्वार्थवा-
 चकत्वं नासमंजसमिति भावः” वाग्वा ॐ कार इति तद्यथा
 शंकुना सर्वाणि र्पणानि संतृणानि एव मोङ्कारेण सर्वा वाक् संतृणो-

तिच ॐकारोवैसर्वावागि त्यादिश्रुतिभिर्लोकारस्यसर्ववागा-
 त्मकत्वमभिधीयते ॐकारेणावभास्यमानत्वात् सर्वमोकारमे-
 वेत्यर्थः” तस्योपव्याख्यानमिति” तस्मादनंतरवाक्यस्थूलसर्व-
 शब्दस्यसंपूर्णावाक्यस्यवा उपसमीपेव्याख्यानं विष्पष्टप्रकट-
 कथनंजानीयादितिशेषः कथमित्यतश्चाह” भूतंभव्यंभविष्य-
 दिति सर्वमोकारएवेति कालत्रयपरिच्छिन्नसमष्टिव्यष्ट्यात्मकं
 सर्वमोकारएवेति तर्हिकालत्रयातिक्रान्तस्योकारात्मकत्वंनस्या-
 दित्याशंक्याह“ यच्चान्यत्त्रिकालातीतंतदप्योकारएवेति”
 यच्चान्यत्त्रिकालातीतंकार्यैकसमधिगम्यं कालत्रयाकलितम-
 व्याकृतादि तदप्योकारएवएवंकार्यकारणरूपस्यसर्वस्यजगतो-
 वाच्यस्यवाचकत्वमोकारेप्रदर्शितंतदेवंपूर्वतापिनीये यत्सर्ववा-
 च्यस्यवाचकत्वमोकारइत्यत्र विश्वरूपस्यतेरामविश्वेशब्दा-
 हिवाचकाः तथापिरामनामेदं सर्वेषांबीजमव्ययमिति“ दुपवृ-
 हणवाक्यानुरोधात्लोकेमृतानं तच्छरीरवाचकनामोच्चारण-
 पूर्वकंपिंडादिप्रदानेनकर्मकाण्डेपितथैवावगमाच्च यथाऽचिद्धा-
 चकानांतच्छरीरिणिचितिपर्यवसानेन सर्वेषांशब्दानांचिद-
 चिदविशिष्टपरमात्मवाचकत्वसिद्धेः श्रीरामस्यसर्वशब्दवाच्य-
 त्वमुक्तं“ सर्ववाच्यस्येति“ श्रुत्याविश्वरूपस्यतेरामसर्वेशब्दा-
 हिवाचका” इतिस्मृतौनुतद्विश्वरूपत्वमवलंब्यसर्वेषांशब्दानां
 वाचकत्वमुक्तंतत्रचतयोः श्रुतिमृत्योरकेत्रश्रुत” सर्ववाच्यस्य-
 वाचक” इत्यत्रसर्वशब्दानांतद्वाचकत्वमन्यत्र” विश्वरूपस्य-

तेराभेत्यत्र” तस्यसर्वशब्दवाच्यत्वमर्थाल्लब्धमित्युक्तं तथात-
 त्रैवश्रीरामनाम्नः सर्ववाच्यवाचकत्वश्रुत्या” सर्वेषांवीजमक्षय-
 मिति” सर्वशब्दबीजत्वस्मृत्याच स्वकार्यत्वप्राप्तसर्वशब्द-
 द्वाराचिदचिन्मात्रवाचकत्वलाभात् तथाकारणावस्थायांका-
 र्यावस्थायांचचिदचिद्विशिष्टस्यपरमात्माविनाभावतया त-
 त्रापिपरमात्मनिचैतन्याधिक्यकृतं तत्प्रधानतावगतेश्च तत्तां-
 दात्स्यगतस्यरामनाम्नः गोशब्दस्यगोत्वादिविशिष्टबोधकत्ववत्
 गोत्वादेरपिबोधकवद्वापरमात्मविशेषणत्वेनावगतानां चिद-
 चिद्भेदानामपिवाचकत्वस्यानुभवसिद्धेः सर्ववाचकत्वंमुक्तं”
 ब्रह्मादीनांवाचकोयमिति” तदेवस्फुटयन्उत्तरतापिनीये”
 इत्योमितीत्यनयाप्रणवस्यषडक्षरप्रणवयोरक्षरतः साम्यंप्रद-
 र्श्यानंतरं” तदेवोपास्यमितिज्ञेयमिति” त्यन्नयातारकस्यसर्वो-
 पास्यत्वंविधायतदनंतरं” अकाराक्षरसंभूत इत्यारभ्याद्धिमात्रा-
 त्मकोरामो”इत्यन्तेनप्रणवस्यश्रीरामवाचकत्वंनिर्दिश्यपश्चात्
 ॐ मित्येतदक्षरं सर्वमित्यादिना तस्यनिखिलचराचर
 वाचकत्वप्रदर्शनेन सर्वोपास्यबोधकत्वात् सर्वोपास्यत्वं
 सूचितं तस्मात् श्रीरामनिष्ठसर्ववाच्यत्ववाक्यं
 सर्व शब्दवाच्यानां चिदचिद्भेदानां तच्छरीरत्वेन तद्रूपथक्
 सिद्धिद्योतयन् उभयोः शरीरशरीरिणोः प्रत्यगात्मपरमात्मनो
 रेकशब्दबोध्यत्वेनापार्थिक्यंवदति तथैवतन्नामनिष्ठब्रह्मादि-
 सर्ववाचकत्वमपि सर्वेषां श्रीरामशरीरत्वेन तद्रूपथक्भावत्वं

च वदतीतीमवेवार्थस्फुटीकर्तुं सर्वस्यवाच्यवाचक जातस्य
 ब्रह्मव्याप्यत्वेन तदपृथक्सत्ताकत्वात् तद्रूपत्वमाहस्वयमेव-
 श्रुति “ सर्वमेतद्ब्रह्मेत्तिब्रह्मैवैतत्सर्वमिति ” व्यत्ययः एतद्भूत
 भविष्यादिपदनिर्दिष्टंसर्वं वाच्यवाचकजातं ब्रह्मब्रह्मात्मकं
 ब्रह्मव्याप्यत्वेनतदविनाभूतत्वात् तद्विशेषणैकस्वभावतयात
 दपृथक्सिद्धेः तदपृथक्सत्ताकमित्यर्थः इति प्रथमपक्षार्थः
 स्वशरीरेत्वेनस्वव्याप्यत्वेनस्वाविनाभूतत्वात् स्वविशेषणैक-
 स्वभावतया स्वापृथक्सिद्धेश्चिदचिद्भ्यां सूक्ष्मावस्थास्थिता-
 भ्यां विशिष्टंब्रह्मएतत्समीपवर्तित्वेनोपलक्षितं स्थूलंसर्वस्थूल
 चिदचिद्विशिष्टंब्रह्मेत्यर्थः अत्रसर्वमेतत्ब्रह्मैतिपक्षेसर्वेषांब्रह्मश-
 रीरत्वे नतद्विनाभूतत्वात् सर्वेषांशब्दानां सर्वशरीरिणि
 तत्रैवपर्यवसानात् ब्रह्मणः सर्वशब्दवाच्यत्वमुपपद्यते ।
 “ ब्रह्मैवैतत्सर्वमिति ” पक्षे तु ब्रह्मणः सर्ववाच्यरूपत्वेन
 तन्मुख्यवाचकस्यरामनाम्नोपि सर्वशब्दरूपत्वोपपत्ते रक्तयु-
 क्तयाशरीरिवाचकस्यापिशरीरवाचकत्वोपपत्तेश्च तस्यतत्तद्वद्
 द्वारासाक्षाच्चसर्ववाचकत्वमुपपद्यते इत्यवधेयं नन्दोमित्येतद-
 क्षरंसर्वमित्यादि नाप्रणवस्यसर्ववाचकत्वंनोक्तं किंतु सर्वकार-
 णत्वेन सर्वात्मकत्वं ॐ मित्येतदक्षरं सर्वमितिसमानाधिक-
 रायादितिचेन्न शब्दात्मकस्य प्रणवस्यशब्दांतरकारणत्वेसत्वेपि
 अर्थसृष्टिकारणत्वा भावात्तस्यब्रह्मस्वरूपत्वस्वीकारेणतत्सि-
 द्धिश्चेत्तादा अर्द्धमात्रात्मकोराम इत्यत्रापि समानाधिकर-

ग्यात् कार्यकारणत्वापत्तिः तांतु तन्मंत्रनिष्ठप्रणवकारणत्व
 बोधकस्य इत्योमितिवाक्यस्यविरोधात् षडक्षरकार्यस्यप्रणव-
 स्य षडक्षरवाच्य रामकारणत्वंनोपपद्यते इत्येवंनिरस्य
 “सीतारामौतन्मयावि ” त्यत्रवन्हिवीजस्य स्ववाच्येन तादा-
 त्म्यनिर्देशवत् “ अर्द्धमात्रात्मकोराम ” इत्यत्रापिसमानाधि-
 करण्येनतत्कार्यस्यप्रणवस्यापि स्ववाच्येनश्रीरामेण तादा-
 त्म्यनिर्दिश्य ॐ मित्येतदक्षरमित्यादिवाक्यांतरेषु तस्यसर्व-
 कारणत्वमुक्तं अन्यत्ररामनाम्नः सर्वकारणत्वोक्तिवदित्युच्यते
 चेत्तादातिष्ठ त्वयमपिपक्षअस्यापिममाभीष्टसाकत्वात्कथमि-
 ति चैदुच्यते सर्वस्यवाच्यजातस्यतद्वाचकसंदर्भस्यप्रणवकार्य
 त्वादुक्तयुक्त्यासूक्ष्मंचिदचिद्विशिष्टंस्थूलचिदचिद्विशिष्टमभव
 दित्यनयासर्वतदपृथक्सिद्धेःप्र णवस्यतुश्रीरामवाचकत्वेनतत्ता
 दात्म्यसिद्धेःअथवा “अकारः प्रथमाक्षरोभवती”त्यादिनातस्य
 षडक्षरतादात्म्योक्तेः षडक्षरस्यतुस्ववाच्येनतादात्म्यसिद्धेः सर्व-
 ह्येतद्ब्रह्मेति सामानाधिकरण्य विशिष्टार्थ परत्वोपपत्तेः किंत-
 स्मिन्पक्षे श्रीरामनाम्नोपि सर्ववाचकत्वंमास्तु पूर्वतस्यापि सर्वका-
 रणत्वनिर्देशात् “ तथैत्ररामबीजस्थमिति ब्रह्मादीनांवाचक-
 त्वंरेफारूढामूर्त्यः स्युरिति ” श्रुत्यनुसारेणैवसिद्धतु एवंसत्य
 पिनपूर्वोक्तपक्षस्यहानिः कथमितिचेदुच्यते श्रीरामस्य सर्वश-
 व्दवाच्यत्वश्रुतिः चिदचिज्जातस्य श्रीरामशरीरत्वेनतदपृथक्
 सिद्धिप्रद्योत्य तदपृथक्सत्ता कत्वंबोधयति यतः तस्मात्सिद्धं

“ सर्ववाच्यस्यवाचक ” इत्यत्र ॐ “ मित्येतदक्षरं सर्वमि ”
 त्यत्रचयत्सर्वशब्देनोक्तं वाच्यवाचकजातं तत्सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेति
 ब्रह्मशरीरत्वेन गोत्वादिवत्तद्विशेषणैकस्वभावतया तदपृथक्-
 सिद्धे स्तदभिन्नसत्ताकमित्यर्थः तत्फलं तु श्रीरामशरीरत्वेन
 सर्वप्राणिनां स्वरूपस्थितिप्रवृत्तेः सर्वदा तदायत्ततया स्वशरीर
 योगक्षेमकारी प्रत्यगात्मैव तच्छरीरभूतस्य मम योगक्षेमो मच्छेषी
 श्रीरामोऽवश्यमेव करिष्यतीति दृढविश्वासकारि निर्भरत्वेन
 निर्भयः स न सदा स्वरूपपरस्वरूपयाथात्म्यानुसंधानपूर्वको तार-
 काख्यश्रीराममंत्रजपपरो भूत्वा वक्ष्यमाणैः सत्तत्त्वारिशन्मंत्रै-
 र्नित्यश्रीरामस्तु वीतेति सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेत्यारभ्य तापिनीसमाप्तिपर्यं ते
 न श्रुतिसंदर्भेण बोधितमिति ज्ञेयं ये तु वदन्ति ब्रह्मैवाज्ञानमाश्रि-
 त्य चराचराकारेण भासते तेषां परमार्थस्वरूपं रज्जुरियं न सर्प-
 इति वत सर्वं ह्येतद्ब्रह्मैवास्ति न तदन्यत्किंचिदित्येवं बोधयंती श्रु-
 तिः स्वाज्ञाननिवृत्तिद्वारा परमानंदावाप्तिं ज्ञाययतीति । ते प्रष्ट-
 व्याः सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेत्यत्र जगतो ब्रह्मरूपत्वमुच्यते ब्रह्मणो जग-
 द्रूपत्वं वा न प्रथमः वृक्षसमूहस्य वनस्य वृक्षव्यतिरेकेणाभाववत्
 जगद्व्यतिरेकेण ब्रह्मणोऽभावप्रसंगात् उपदेशवैयर्थ्याच्च द्वि-
 तीये तु आदित्योपूय इति वत्सर्वत्र ब्रह्म इति सम्पाद्यते फलविशेषा-
 वाप्तये चेत्तदा सम्पाद्यतां न तावताऽद्वैतसिद्धिः अत्र ब्रह्मस्वरूपेण
 ब्रह्मत्वसंपादनमात्रेण तदैक्यप्रतिपत्त्यनुवादापातात् न नुनानया-
 नवान्याभिरीदृशीभिः श्रुतिभिस्तत्र ब्रह्मत्वं संपाद्यते किंतु अज्ञा-

नंनिमितीकृत्यब्राह्मणः सर्वाकारणत्वंप्राप्तस्यसर्वाकारत्वमि-
 ववाप्तस्यसुखदुःखजन्ममरणादि भाजस्तद्भजमानस्येववातन्नि-
 वृत्तये तत्परमार्थस्वरूपं बोध्यते एतत्सर्वचराचराकारेणादृश्यमानं
 नतत्तद्रूपमेव न च सुखदुःखाद्यात्मकं किंतु ब्रह्मस्वरूपत्वेन वस्तु-
 तोदुःखाद्यतीतमेवेतीति चेत्तर्हि यद्ब्रह्मचराचरात्मकत्वप्राप्तं त-
 दवभासते वातत “ एक मेवाद्वितीयं ब्रह्म ” सत्यं ज्ञानमनंतं-
 ब्रह्म “ आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ” न तत्समश्चाभ्यधि-
 कश्च दृश्यते “ प्रधानक्षेत्रसत्पतिर्गुणेश ” इत्येवमादिश्रुति-
 बोध्यमेवनान्यदिति चेत् तर्हि प्रथमसजातीविजातीयस्वगत
 भेदशून्येऽद्वैते निर्गुणे निर्विकारे स्वस्वरूपमात्रस्थे तस्मिन् सति
 कुतोऽज्ञानागमनं तदर्शनं च किमप्राप्तं वातस्य यन्निमिती
 कृत्ययदपेक्षया जगत्कारणत्वं प्राप्तं तत् अनादिभूतं तदज्ञानं
 तदाश्रित्य लीलया तदाकारत्वं प्राप्तमिति चेत् तर्ह्यनादितोऽद्वैत-
 भंगः अज्ञानस्य द्वितीयत्वात् ब्रह्मणा स्वेच्छयोत्पादितं तदिति-
 चेत् तर्हि प्रथमं कस्मादुत्पादितं मायात इति चेत् तयाप्यद्वैता-
 पत्तिः तस्मादनादित्वेन द्वितीयत्वात् स्वस्मात्स्वयमप्युत्पादित-
 मिति चेत् तर्हिसगुणत्वसविकारित्वापत्तिः निर्विकारित्वबोधक
 श्रुतिनिचयव्यापकोपश्च ब्रह्मरूपमेव तदज्ञानमिति चेत् तदा तस्य
 ब्रह्मवत् प्रकाशिरूपत्वात् स्वरूपावरकत्वमसिद्धं अज्ञानसंज्ञा
 वैयर्थ्यं च नास्ति ज्ञानमिति तस्मात्क्लिष्टकल्पनागौरवं वातस्य-
 ब्रह्माधिककार्य्यकारित्वाभावाद्वैयर्थ्याच्च तादृशस्य तस्योत्पादके

ब्रह्मसकाशादधिकं तन्न्यूनं वा नप्रथमः तस्यैवसर्वसेव्यत्व
 प्रसंगात् नापिद्वितीयः न्यूनस्यतस्यतदधिकपदार्था श्रयंविना-
 स्वाधिकपदार्थावरकत्वासंभवात् सतिच ब्रह्माधिकेपदार्थे तस्यै
 वसेव्यत्वप्रसंगाच्च पुनश्चिदावरकत्वाघटनाच्च प्रत्युतोभयोः
 संमेलनेप्रकाशाधिक्यानुभवात् अचिद्रूपं चेत्तदज्ञानंतर्ह्यभाव
 रूपं भावरूपंवा न प्रथमः अभावस्यावरकत्वादर्शनेन सुतरा
 भावावरकत्वासंभवात् तमसिदृष्ट मितिचेन्न तस्यचलनक्रियाद्या
 श्रयत्वेनद्रव्यत्वस्वीकारात् अभावात्मकत्वांगीकारेपि न तस्य-
 प्रकाशावरकत्वंघटते सूर्योदयमात्रेण तद्विनाशदृष्टेः अस्ता-
 चलादिकगते सूर्ये तमः प्रसरणादृष्टेश्च भावरूपतदज्ञान
 मितिचेत्तर्हि जडस्यन्यूनस्यतस्य स्वाधिकप्रकाशात्मक ब्रह्मा-
 वरकत्वासंभवः दीपावरकेघटादौसूर्यप्रकाशावरकेलोकालोक
 पर्वतादौ तदृष्टंश्रुतंचेति चेत्सत्यं तथापि उभयोस्तयोःप्राकृतेन
 जडत्वसाभ्यात्तत्रतत्सं भवेपि प्रकृतेउभयोश्चिदचि-
 त्वेन न विजातीयत्वान्नतत्संभव इति दृष्टान्तासंगतिः
 नन्वज्ञानस्यनभावरूपत्वं नाभावरूपत्वं नाऽनादित्वंनसादि-
 त्वं चब्रूमः किंचानिर्वचनीयंतदितिचेन्न” अजामेकांलोहित-
 शुक्लकृष्णवर्णावर्णीप्रजांजनयतींसरूपां” गौरनाद्यतवतीसा-
 जनयत्रीभूतभावनी” प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्धवनादीउभावपि”
 विद्याविद्येममतनूविद्धयुद्धचशरीरिणाम् वंधमोक्षकरीआद्यै”
 इत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यस्तदनादित्वस्यनिर्वचनत्वेनत्वदुक्तोज्ञान

मूलत्वेनाप्रामाण्यात् श्रुतिप्रमाणाकस्यतदनादित्वस्यस्वीकारे
 त्वद्वैतभंगः किंवहुना ब्रह्मज्ञानयोश्चिज्जडस्वरूपत्वेनतमः
 प्रकाशवद्विरुद्धस्वभावत्वेन कयापिरीत्या ज्ञानकृतब्रह्मसंस्पर्शः
 घटते येनतस्यकदापिकयापिरीत्यासंसारित्वंसंभवेत् नन्वीश्व-
 रत्वेनकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुंसमर्थं तद्ब्रह्माघटितघटनापटीय
 स्याश्वसत्तयाऽघटितमपिघटपितुं समर्थमितिवेत्तर्हि कस्मैप्रयो-
 जनायस्वतंत्रंब्रह्म स्वयमेवाज्ञानसंस्पर्शपूर्वकंस्वरूपतिरोधानेन
 संसारित्वंप्राप्य नानादुःखभागभूत्वा स्वस्मिन्नज्ञत्वसंपाद्य पुन-
 स्तद्विमोक्षाय नानाक्लेशसाधितान् वेदतंत्रादिविहितोपाया-
 ननुतिष्ठेत् तदनुष्ठानेपिकदाचित्कयापिरीत्याकेनापिरूपेण-
 मुच्येत रूपांतरैस्तुबहुयतमानमपिस्ववांछितंभोगंमोक्षंवाऽप्रा-
 प्या वांछितसंसारं नानादुःखाकरमाप्नुयादिति नकथंचि-
 त्किमपितत्राज्ञाननैमित्तिकसंसाराकारत्वप्राप्तिहेतु मुपलभामहे
 येनमनःसंतुष्येन ननुनतत्राज्ञानकृततत्संस्पर्शः किंतुलीला-
 प्रयोजनंसत् ब्रह्मस्वयमेवाज्ञाननिमितीकृत्यमोक्तभोग्यभोग-
 स्थानभेदेननानाकारंप्राप्य लूतादिवद्विहत्यचपुनः एकरूपेणा-
 वतिष्ठते इतिचेत्तर्हि तत्रोन्मतत्वप्रसंगः नहिकश्चिदनुन्मतः
 स्वेनसहस्वयमेकाकीविहरति ब्रह्मणास्त्वनेकाकारप्राप्तावपि-
 सर्वज्ञत्वादेकत्वज्ञानमव्याहतमेव सर्वजीवांतय्यामिणःइव
 लीलादशायांविस्मृतं तदितिचेत्तर्हि अज्ञानपरवशत्वप्रसंगः
 सतुपूर्वबहुधानिरस्तइत्यतो नतस्यावकाशः किंचतथात्वेमोक्षार्थं

प्रयत्नोनिरर्थकः यथास्वयंस्वेच्छयानेकाकारंप्राप्यधिहरति-
 तथास्वयमेवस्वेच्छयाज्ञाननिरासपूर्वकं नानाकारत्वंपरिहृत्य-
 स्वस्वरूपमात्रेणवस्थास्यतीति चेन्नदृष्टान्तवैरूप्यात्तच्चथा
 तत्रलूताशरीरविशिष्टा स्वदेहान्निःसृतैस्तनुभिः स्वभिन्नेस्थाने
 मन्त्रिकादिवंधनार्थंजालंवितत्य तत्रविहृत्यचपुनः संहरते-
 कदाचित्तद्वहुशस्तुतंतत्रैवपरिहृत्यस्वयमन्यत्रगच्छतिप्रकृतेतुव-
 ह्मव्यतिरिक्तस्याभावात्तदृष्टांतासंगतिः ननुमास्त्वनयारीत्या त-
 स्यचराचरात्मकत्वप्राप्तिः किंतु स्वेच्छयोत्पादितायाश्चविद्याया
 अनादिभूतायाच्चातस्यावहुभेदंकृत्वाप्रतिभेदंप्रतिविंवितस्वाभा-
 सरूपेणजीवत्वंप्राप्तमितिचेन्न तदनीतदुत्पत्तेः प्राकृतकर्मा-
 भावेन भोगभोक्तृत्ववक्तव्याभावात् लीलार्थमित्यवश्यंवा-
 च्येपुनस्तत्रोन्मत्तत्वादिदोषस्तादवस्थः अविद्यायाअनादि-
 त्वेऽद्वैतभंगः तस्माद्ब्रह्मोत्पादितत्वेतुतत्रविकारित्वापत्तिःजीवा-
 नामनादित्वस्वीकारेऽद्वैतभंगः भावस्याविनाशित्वात् ब्रह्मणो-
 जीवरूपत्वप्राप्तिपक्षे विकारित्वापत्तिःतत्सुखित्वदुःखित्वभेदनै-
 मित्तिकवैषम्यनैर्घृण्यापिअनादिभूतस्यब्रह्मणोऽनादिभूतायाम-
 विद्यायामादितः प्रतिविंवइतिपक्षोपिद्वैतापत्तिदोषग्रस्तः जीवा-
 अनादयः ब्रह्मजीवत्वंप्राप्तमित्युक्तयोन्मत्तवप्रसंगः द्वयोर्वा-
 चनयोः परस्परंविरोधात् इत्येवमद्वैतपक्षस्यबहुदोषग्रस्तत्वात्
 तत्रप्राथमिकसृष्टिरचनानोपपद्यते यामाश्रित्यावांतरसृष्टिस्थि-
 तिसंहाराणरचनोपपद्येतनचजीवानांपूर्वानुसारेणेश्वरःसृष्टिवा

दिकंकरोतीति त्वयावक्तव्यं जीवानांस्वरूपसिद्धिं विनात-
 त्कृतकर्मोक्तेर्दुर्वचस्त्वात् नचजीवानां तत्कर्मणां चानादि-
 त्वात्सृष्ट्यादीनामप्यनादित्वांसिद्धेत्त्वत्पक्षे” एकमेवाद्वितीयं
 ब्रह्मस एकाकीनरमते स एज्जतवहुस्यांजायेत्येव” मादिभिः प्र-
 थममेकस्यैव सतो ब्रह्मणः ईक्षानं तं रं बहुभवनवचनेन जीवानां-
 सादित्वसिद्धेरुक्तदोषानां तादवस्थात् हठात्तेषामनादित्वस्वी-
 कारेतूक्तरीत्याऽद्वैतभंग इत्युभयतः पाशारज्जुः ननु न च तेषा-
 मनादित्वं ब्रूमः किं त्वनादिकाले तत् ब्रह्म बहु रूपत्वं प्राप्तमिति
 ब्रूमस्तेन नाद्वैतभंगः नापि पूर्वपूर्वकर्मणुसारेणोत्तरोत्तर-
 सृष्ट्यादिरचनानुपपत्तिरिति चेत् तर्हि यदैव तद्ब्रह्म बहु रूप-
 त्वं प्राप्तं तदैव किमाश्रित्य कथंचाश्रित्य किमर्थंच कथंच वहु रूप-
 त्वं प्राप्तं तदितितस्मात्कालात्पूर्ववर्तनानाकर्मणामसंभवात्
 किमवलंब्य सृष्टेर्वैचित्र्यं तेन कृतमिति च पृच्छमाः अज्ञानमाश्रि-
 त्येत्यादिकं तु न वाच्यं इत्यादिवादानां निरस्तपूर्वत्वात् न चैकं ब्रह्म-
 तत्तत्कर्मरचनापूर्वकं तत्तदाकारत्वं प्राप्तं तान्येव कर्मण्याश्रि-
 त्यच विचित्रसृष्ट्यादिकं करोतीत्यपि वाच्यं जीवोत्तमाधमभाव-
 प्राप्तिनिमित्तभूतोत्तमनिकृष्टतत्कर्मकारित्वेन ब्रह्मणि वैषम्य-
 नैर्वृण्यप्रसंगात्तस्मादद्वैतवादः बहुदोषग्रस्तः सर्वाशास्त्रविरुद्धश्च
 नचाभेदवादीश्रुत्यर्थं घटनेलक्षणागौरवात् मुख्यार्थवाधाच्च
 त्वन्मतमप्यसमीचीनमिति वाच्यं भेदवाद्यनेकश्रुतीनां भेदार्थ-
 परत्वकल्पनागौरवापेक्षया लपश्रुत्यर्थलक्षणाया लाघवात्

वाक्यतात्पर्यानुपपत्तौ मुख्यार्थवाधेन लक्षणायाः शास्त्र-
 प्रसिद्धत्वाच्चेति वस्तुस्तुश्रुतिसिद्धेविशिष्टाद्वैतेनकल्पनोक्त्य-
 वकाशः तथाहि यः पृथिव्यातिष्ठन्न्यस्यपृथिवीशरीरंयोमृत्युमंतः
 संचरन्न्यस्यमृत्युःशरीरंयःआत्मनितिष्ठन्न्यस्यात्माशरीरं योक्षरेसं-
 चरन्न्यस्याक्षरंशरीरमित्याद्याअंतर्यामिपरश्रुतयः सर्वावस्था
 वस्थितयोश्चिदचित्तोर्भगवच्छरीरत्वं तस्यद्वरीरित्वं च बोधयंति
 “ आकाशवत् सर्वगतश्चनित्य अजामेकामजोह्येकोऽजोन्या ”
 इत्येवमाद्यास्तुचिच्चिदीश्वराणां नित्यत्वेनतन्निष्ठ व्याप्यत्व
 व्यापकत्वयो नित्यत्वमुपपादयंत्य चिदचित्तोः ब्रह्मव्याप्यत्वेन
 तदविनाभूतत्वात्गोविना भूतगोत्ववद्ब्रह्मत्वोपपत्तौ गौरभिन्न-
 सत्ताकगोत्वादिवत्तादभिन्नसत्ताकत्वंनिष्पादयंतीति सर्वस्य-
 चिदचिदात्मैकस्यवस्तुतः तन्नित्यप्रकारत्वोपपत्त्या श्रीरामस्य-
 नित्यसर्वप्रकारित्व सिद्धेर्निर्वाधं तस्यसर्वरूपित्वंसिध्यति
 तदेवबोधयंति “ सर्वह्येतद्ब्रह्मेतिसदारामोहंमि ” त्येवमाद्या-
 श्रुतयः ताइमास्तु सर्वपदनिर्दिष्टस्य चिदचित्तोश्चोक्तरीत्या
 श्रीरामधर्मत्वेन तत्प्रकारत्वादभेदप्रतिपादयंति नतुभवदभिमत
 ताद्वैतं भेदबोधकसर्वादिपदग्रहणस्य वैयर्थ्यात् श्रुतीनांसर्वज्ञ-
 तयाऽद्वैतात्मसाक्षात्काराणां भेदनिर्देशपूर्वकमभेदप्रतिपाद-
 नस्य तत्तदधिकारानुरूपतत्तदुपायबोधनस्य च वैयर्थ्यापत्त्या
 उन्मतत्वप्रसक्तेः नन्वेवंचेत्तादाचिज्जीवगत गुणदोषाणांश्रीरा-
 मेब्रह्मणिप्रसक्तस्य सर्वरूपित्वोक्तेरितिचेन्न । यथासर्वगतंसौ-

क्षम्यादाकाशनोपलिप्यते सर्वत्रावस्थितोदेहे तथात्मानोपलि-
 प्यते ” आकाशवत्सर्वगतश्चनित्य”इत्यादिश्रुतिस्मृतिभिस्त-
 स्यतद्गुणदोषासंस्पृशत्वबोधनात् तदेवंश्रीरामस्यसर्वव्यापित्वेन
 सर्वरूपित्वसिद्धेः सर्वावस्थावस्थितयोरचिज्जीवयोस्तदविना-
 भूतत्वेन तद्धर्मांतरवत्तदपृथक्सिद्धेस्तत्तत्प्रकारत्वेन परमार्थतः
 सर्वप्रकारीश्रीरामएव कारणकार्य्यचसएव सर्वदासर्वशब्दवाच्य
 इत्येवंयुक्तितोपि “सर्ववाच्यस्यवाचकः” विश्वरूपस्यतेराम इति
 श्रुतिस्मृतिभ्यांकंठतः यथोक्तं तथाचिद्वाचकानांसर्वेषां
 शब्दानां चिदचिद्विशिष्टस्य श्रीरामस्यवाचकत्वंसिद्धं
 तस्मात्कारणस्यश्रीरामवाचिनाशब्देन कार्य्यवाचिनाशब्दस्य-
 समानाधिकरण्यं मुख्यवृत्त्योपपन्नतरं सर्वशब्दब्रह्मशब्दयोरहं-
 शब्दरामशब्दयोश्चैकार्थनिष्ठत्वप्रदर्शनात् किंचोत्तरीत्याकार-
 णात्कार्य्यस्यानन्यत्वसिद्धेः कारणविज्ञानेनसर्वविज्ञानं चात्म
 निखिल्वरेदृष्टेश्रुतेमतेविज्ञाते इति सर्वविदितंभवतीति श्रुत्यु-
 क्तमुपपन्नतरं तथा तदैक्षतबहुस्यामित्येव मादिश्रुत्यनुरोधात्
 ब्रह्मोपादानंजगदितिवादेपि उक्तरीत्याविशिष्टस्योपादानत्व-
 सिद्धेः जगदुपादानत्वेपि चिदचितोःब्रह्मणश्चभोक्तृत्वभोग्य-
 त्वनियंतृत्वभेदेन शुक्लकृष्णरक्ततंतुसंघातनिर्मितिविचित्रपटस्य
 तत्तत्प्रदेशे तंतुस्वरूपस्वभावाशंकरवत्स्वरूपस्वभावाशंकरत्वं-
 ज्ञापयन्ति भोक्ताभोग्यंप्रेरितारंचमत्वा पृथगात्मानंप्रेरितारंचम-
 त्वाजुष्टस्ततस्तेनामृतत्वमेति अत्रामृतत्वप्राप्तिवचनंतद्भेदस्य

पारमार्थिकत्वं सूचयति आत्मपरमात्मपृथग्ज्ञानेनैवामृतत्व-
 प्राप्तिश्रवणात् द्वासुपर्णासयुजासखायौ समाने वृक्षे परिष्वजाते
 तयोरेव्यः पिप्पलं स्वाद्वात्यनश्नन्नन्योभिचाकसीति अस्मान्मा-
 यीसृजते विश्वमेतत् तस्मिंश्चान्यो मायया संनिह्यः मायां तु प्र-
 कृतिविद्यान्मायिनं तु महेश्वरमिति सकारणं करणाधिपाधिपोन-
 चास्य कश्चित् जानितानचाधिपः प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः पतिं
 विश्वस्यात्मे श्वरं शास्वतं शिवमच्युतं ज्ञाज्ञौ द्वावज्जावीशानी-
 शानौ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतना नामेको बहूनां यो विदधा-
 तिकामान्” अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बह्वीप्रज्ञां जनयतीं स
 रूपां अजो ह्येको जुषमाणो नुशेते जहात्येनां मुक्तभोगामजोन्यः गौर
 नाद्यंतवती सा जनयत्री भूतभावनी समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नोऽनी-
 शया शोचति मुह्यमानो जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमेति
 वीतशोकः इत्येवमाद्याश्रुतयः भूमिरापो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरेच व
 अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा अपरे यमितस्त्वन्यां प्रकृतिं-
 विद्धि मे परां जीवभूतां महावाहो यदेदं धार्यते जगत् प्रकृतिं पुरुषं-
 चैव विद्धय नादी उभावपि मम यो निर्गहद्वह्नतस्मिन् गर्भे दधाम्यहं
 संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत सर्वयोनिषु कौंतेय मूर्त्तयः
 संभवन्तियाः तासां ब्रह्म महद्यो निरहं वीजप्रदः पिता द्वाविमौ-
 पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षरमेव च क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर-
 उच्यते उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः यो लोकत्रयमा-
 विश्वविभर्त्य य ईश्वरः यस्मात्क्षरमतीतो ह मक्षरादपि चोत्तमः

अतोस्मिलोकेवेदेचप्रथितः पुरुषोत्तमः” इत्येवमाद्यास्मृति-
 श्चतदेवंत्रयाणांविशिष्टत्वेस्वरूपस्वभावभेदात् अचिज्जीव-
 गुणदोषाः परमात्मनिनस्पृशंतीत्येतदप्यांसांतात्पर्यबोध्यं नि-
 र्गुणवादस्यतुपरमात्मनिहेयगुणसंवंधाभावेदृष्टिरस्ति नतुदि-
 व्यगुणनिषेधेपिपृषयात्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोवि-
 जिघित्सोपिपास” इतिहेयगुणान्प्रतिषिध्य” सत्यकामः सत्य-
 संकल्प” इतितथैवश्रुत्यातत्रदिव्यगुणविधानात्” सत्यंज्ञान-
 मनंतं ब्रह्म” इत्येवमादिकाः श्रुतयोः ब्रह्मणोज्ञानस्वरूपत्वमा-
 वेदयंति तच्चतत्रज्ञानप्राधान्यादुपपद्यते यथाधीतशर्वशास्त्रोपि
 तत्रान्यतरशास्त्रप्रधान्यानन्याय स्वरूपोयंव्याकरणास्वरूपायमि-
 त्युच्यतेतथाशक्तिवलैश्वर्यादिगुणविशिष्टमपि ब्रह्मज्ञानप्र-
 धान्याज्ज्ञानरूपमित्युच्यते स्वप्रकाशतयाज्ञानस्वरूपत्वंवोष-
 द्यते नचयथाश्रुतमेवारित्वतिवाच्यंयः सर्वज्ञः सर्ववित्परास्य
 शक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वभाविकीज्ञानबलकियाच विज्ञातारमरे-
 केनविजानीयात् नहिविज्ञातुर्विज्ञातेर्विपरिलोपोविद्यते” इत्ये-
 वमादिज्ञातृत्वबोधकश्रुतिसमूहविरोधात्” मृत्योः समृत्युमाप्नो-
 तियइहनानेवपश्यति नेहनानारितकिंचनयत्रहिद्वैतमिवभवति
 तदितरइतरंपश्यतियत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूततत्रकेनकंपश्येदि”
 त्येवमादिभिन्नानाशब्दोदितमब्रह्मात्मकं वस्तुप्रतिषिध्ययत्रत्व-
 स्यसर्वमात्मैवाभूदित्यस्यअनुरोधात् इहनानाब्रह्मवर्जितंवस्तु-
 नास्तीत्यर्थः हिरूकनानाचवर्जनेइत्यव्ययार्थत्वात् अथवापूर्व-

चिदचितोः श्रीरामशरीरेनेत्यादिनाश्रीरामस्य सर्वरूपित्वमुक्त
ततस्तुसर्वेषां श्रीरामरूपत्वमर्थसिद्धं तथाचैकरूपत्वा-
नेकप्रकारत्ययो विरोधात्सर्ववस्तुश्रीरामरूपत्वेनैकप्रकारं
तदेवा-नाना शब्देनोच्यते तत्प्रतियोगिद्यरामरूपं
वस्तुनानाशब्दवाच्यं तदेवात्रनिषिध्यते” यद्दहनानेवपश्य
ती “ त्यादिनानपुनः ” सोऽकामयतवहुस्यांप्रजाये येति
तदैक्षतवहुस्यां तन्नामरूपाभ्यांव्याक्रियत ” इतिस्वसंकल्पकृ-
तस्थनामरूपभेदेनानाप्रकारस्यापि प्रतिषेधः उपपद्यते तस्यै-
वब्रह्मशरीर तयाब्रह्मरूपत्वेनैकप्रकारत्वनिष्पत्तेः “ यत्रत्वस्य
सर्वमात्मैवाभू ” दितिनिषेधवाक्यारंभे सर्वत्रब्रह्मरूपत्वदृष्टि-
विधानाच्च एवंचिदचिदीशराणां स्वरूपभेदं स्वभावभेदं च
वदंतीनां कार्यकारणयोरनन्यत्वंवदंतीनांच सर्वासांश्रुतीनां
मेकवाक्यत्वंप्रदर्शितं अपरंच “ अजामेकामजोह्येको अजो-
न्योज्ञाज्ञौद्वावजौ प्रकृतिंपूर्वेषंचैवविच्छिन्नादीउभावपी ” त्यादि
श्रुतिस्मृतिभिश्चिदचिदीश्वराणामनादित्वं “नकर्मणामनादित्वा
दिति”सूत्रात् जीवकर्मणां चानादित्वमवगम्यते तेषांकर्मवै-
चित्र्यात्तदनुसारेण विचित्रसृष्ट्यादिकंकरोति भोगंमोहां च
ददातीश्वरस्तस्मान्नतत्रवैषम्यनैर्गृह्योक्त्यवकाशः तथाच पार-
मार्षसूत्र “ वैषम्यनैर्गृह्येनसापेक्षत्वादिति ” जीवकर्मसा-
पेक्षत्वादित्वर्थः नचतादृशकर्मोत्पादकत्वेनेश्वरे वैषम्यादि
शंकावकाशः कर्मणामनादित्ववादिसूत्रसद्भावात् न चास्मिन्प-

क्षेकिमवलंब्येश्वरः प्रथमांसृष्टिकृतवानित्यादिशंकावकाशः
 चिदचिदीश्वराणां जीवकर्मणां चानादित्वेन सृष्ट्यादीनामप्यना-
 दित्वोपपत्तेः अतः सृष्ट्यादिवैचित्र्यहेतुभूततत्तत्कर्मवैचित्र्येको
 हेतुरित्याशंकनीयं तथा सति कर्मणां सादित्वप्रसंगेन तदनादि-
 त्ववादिसूत्रादिव्याकोपात् कर्मणामनादित्वोक्त्यैव तन्निरासाच्च
 येन च जीवकर्मवैचित्र्यस्य हेतुस्फुरेत् स जीवनांतत्कर्मणां चा-
 दिपश्चाद्भावो न कुत्रापि श्रूयते न वा कल्पमितुं शक्यः वीजवृक्षवदु-
 भयोरदिपश्चाद्भावस्यानिरूप्यत्वात् अनेन दृष्टान्तेनापितयोर-
 नादित्वावगतेश्च तथाप्युक्तदृष्टान्तेनैवांभयोर्वैचित्र्ये उभयोः
 परस्परहेतुत्वपक्षे प्रदर्शिता दोषा आसज्जेरन् जीवानामज्ञानसंबंध
 स्वीकारेऽपि न तत्स्वरूपेण तत्संबंधः किंतु दीपावरकस्य घटादेर्दी-
 पप्रकाशमात्रेण संबन्धवत् तद्गुणभूतेन ज्ञानेनैव तत्संबन्धः जीव-
 बंधमोक्षयोस्तत्ज्ञानसंकोचविकाशद्वारकत्वोक्तेः तथा च भगवद्ब्र-
 ह्मणं “ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मन स्तेषामादित्यवउ-
 ज्ञानं प्रकाशयति भारत ” इति अत्र आदित्यदृष्टान्तेन गुणगुणि-
 नोभेदस्य मोक्षावस्थायां ज्ञानगुणविकाशतायाश्च सिद्धे ब्रह्मा-
 वस्थायां तत्संकोचस्यार्थसिद्धिः तदेव मनाद्यज्ञानेनैव जीवबंधः
 भगवद्भजनजन्यज्ञानेनाज्ञाननिवृत्तिः ततः स्वस्वरूपा वासिस्त-
 तो भगवत्पराभक्तिस्ततस्तत्त्वज्ञानपूर्वकं तत्प्राप्तिरिति भगवद्ब्रह्म-
 नादवगम्यते “ तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकं ददामि बुद्धि-
 योगं तं येन मामुपयांति ते ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः

तेषामादित्यवज्ज्ञानप्रकाशयतिभारत” “ऋतेज्ञानान्नमुक्तिः”
 “मुक्तिर्हित्वान्यथारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिः स्वकर्मणातमभ्य-
 चर्यसिद्धिर्विंदतिमानवः सिद्धिप्राप्तोयथाब्रह्मतथाप्नोतिनिबोधमे
 समासेनैवकौंतेयनिष्ठाज्ञानस्ययापरा बुद्ध्याविशुद्ध्यायुक्तो-
 धृत्यात्मानंनियम्यच शब्दादीनविषयांस्त्यक्त्वागद्वैषौव्युदस्यच
 विवक्तशेवीलब्धाशीयतवाक्कायमानसः ध्यानयोगरतो नित्यं
 वैराग्यंसमुपाश्रितः तथावद्भांजलिपुटं दीनं याचतं शरणागतं
 नहन्यादानृशंस्यार्थमपिशत्रुं परंतप कथंचिदुपकारेण कृतेनैकं न-
 तुष्यति नस्मरत्युपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया रामोद्विर्नाभि-
 भाषते” इत्यादिमहर्षिवचनादवगम्यते तदेवमत्रसृष्ट्यादिव्य-
 वस्थावैषम्यादिनिवृत्तिर्वधमोक्षव्यवस्थाचोपपादिता तदेवयत्पूर्वं
 तदेवोपास्यमितिज्ञेयमि” त्यनयातारकस्यसर्वोपास्यत्वंज्ञेयत्वंच-
 विहितंतच्चस्वस्वरूपपरस्वरूपानुसंधानपूर्वकमित्येतदर्थबोधना-
 य “सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेत्यस्याः” श्रुतेः प्रवृत्तिः अनयातुमर्षस्यब्रह्म-
 शरीरत्वेनोक्तरीत्या तद्विन्नसत्ताकत्वाभावात् स्वशरीरयोग-
 क्षोमकारीप्रत्यगात्मैव सर्वशरीरिब्रह्मसर्वस्ययोगक्षोममवश्यमेव-
 करिष्यतीति दृढविश्वासनिर्भरतया निर्भयः सन्न स्वात्मपरमा-
 त्मस्वरूपयाथात्म्यानुसंधानपूर्वकं श्रीराममंत्रोपासनपरोभवे-
 दिति बोधितं ननु भवतुसर्वस्यब्रह्मशरीरत्वेनतथात्वं तेनभम-
 किमित्याशंकांनिवर्तयति “अयमात्माब्रह्मेतिसर्वं ह्येतद्ब्रह्मे”
 त्येवोक्तस्यहीत्यस्यार्थोऽत्रदृष्टव्यः हियस्मात्सर्वं ब्रह्मतस्मात्सर्वत-

गतत्वादयमहमस्तीत्यनुभवगोचरआत्मापिब्रह्म ब्रह्मशरीरत्वं-
नोक्तरीत्यातदभिन्नसत्ताक इत्यर्थः तस्मादयमप्युक्तरीत्यातार-
कोपासनपरोभवेदितिभावः इममेवार्थः फुटीकरिष्यन्ति “अयमा
त्माचतुष्पादित्याद्याः श्रुतयः तत्रप्रथमंप्रकृतिसंश्लिष्टमात्म-
स्वरूपंप्रकृतिविविक्तमात्मस्वरूपंचसंशोध्य तस्यसर्वास्ववस्था-
सुब्रह्मशरीरत्वेन गोत्वादिवत्तद्विशेषेणैकस्वभावतयातदभिन्न-
सत्ताकत्वंभावयन्तो “जीवंतोपिमुक्ता” इत्येतद्वोधयन्ति “अय-
मात्मा” चतुष्पादित्यारभ्यनतेसंसारिणोऽननमित्यन्ताः श्रुतयः”
सोयमात्माचतुष्पादितिसोऽनंतरोक्तअयमात्माचतुष्पात्तचतुश्च-
रणः कथमस्यच चतुष्पादत्वमित्यत “आहजागरितस्थान”
इत्यारभ्यचतुर्थ्यमन्यंतइत्यन्तेन

जागरितस्थानोवाहिः प्रज्ञः सप्तांगएकोन-
मुखः स्थूलभुगवैश्वानरः प्रथमः पादः ॥ ६ ॥

जागरितस्थानः जागरितस्थानमस्येतिजागरितस्थानः
वाहिप्रज्ञः स्वात्मव्यतिरिक्तेविषयेप्रज्ञापस्यसवहिः प्रज्ञः सप्तांगः
सप्तमस्तकादीन्यंगान्यस्येतिसप्तांगः शिरश्चक्षुर्मूर्ध्वप्राणोमध्यं
वसितस्ततोप्यधइत्यंगसप्तकं” वैश्वानरोपारितश्रुतौस्मृता-
वितितानिकानिचेदुच्यते “द्योर्मूर्द्धाचक्षुरादित्यग्निर्मूर्ध्वप्राणो
वायुः देहमध्यमाकाशवसितः समुद्रपृथिवीपादाविति” सप्त-
मुलोकेषुशिरश्चादीन्यंगान्यस्येतिवायद्वावाहिर्विषयप्रज्ञाद्वारभू-

तानिद्वेचक्षुषीद्वेश्रोत्रेरसनंस्पर्शघ्राणांचेतिसप्तांगानियस्य अत्रे-
डापिंगलयोयुगपदवहनाद्घ्राणमित्येकवचनंएकोनविंशतिमुखः
पंचज्ञानेन्द्रियाणिपंचकर्मेन्द्रियाणिपंचप्राणाःचत्वार्यतःकरणान्ये-
वंएकोनविंशतिः साधिदेवतानि मुखानिउपलब्धिस्थानान्यस्ये-
कोनविंशतिमुखः तथास्थूलभुक्स्थूलानविषयानप्रधान्येन-
स्वात्मसात्करोतीतिस्थूलभृक् वैश्वानरः विश्वेषांनराणांनय-
नाद्वैश्वानरः प्रथमः पादः ॥ ६ ॥

**स्वप्नस्थानोन्तः प्रज्ञः सप्तांग एकोन
विंशतिमुखः । प्रविविक्तभुक् तैजसोद्विती
यःपादः ॥ ७ ॥**

द्वितीयमाह स्वप्नस्थानइतिस्वप्नस्थानमस्यतैजसस्येति
स्वप्नस्थानः अन्तः प्रज्ञःअंतरेवप्रज्ञायस्यासान्तः वप्रज्ञःजाग्रत
प्रज्ञैवस्वप्नावस्थायां बहिर्विषयेक्षाव भासमानामनसिस्यंदमा-
नासतीतथाभूतं संस्कारमनस्याधत्तेतन्मनस्तथासंस्कृतंवात्स-
धनानपेक्षयाविद्याकर्ममाभ्यांप्रेर्यमाणांजाग्रवद्भवतीत्यर्थःइन्द्रिया-
पेक्षयातिसूक्ष्मत्वान्मनसः तद्वासनानुरूपांतर्लब्धप्रज्ञोऽन्तःप्रज्ञः
सप्तांगएकोनविंशतिमुखः इत्यांगमुखयोस्तन्यायेनवासनानुरू-
पत्वमेवात्रबोधव्यंस्वप्नेवोभयोस्तयोःप्रतीयमानत्वात्प्रविविक्त-
भुक्प्रकर्षेणविविक्तानः केवलंवासनामयान्भोगान्भुजंतीति

प्रविविक्तभुक्तैजसः जाग्रत्सुषुप्तीश्वतेजसागच्छतीति तैजसः
द्वितीयपादः त्रिषुपिस्थानेषु तत्त्वाप्रतिबोधलक्षणस्य स्वापस्य-
तदल्पत्वात् सुषुप्तं विभज्यते तृतीयपादकथनार्थं “यत्र सुप्तो न कं-
चन कामं कामाय ते न कंचन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तमिति

यत्र सुप्तो न कं चन कामं कामयते ।

न कंच न स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तं ॥

सुषुप्तस्थान एकीभूतः प्रज्ञानघन एव-
आनन्दमयो ह्यानन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञस्तृ-
तीयः पादः ॥ ८ ॥

यत्र यस्यामवस्थायां सुषुप्तो निद्रितः पुमान् कंचन कमपि-
कामं विषयं न कामयते आसक्तबुद्धानां मिलषति न कंचन-
स्वप्नं पश्यति कमपि वासनामयं भोगं नानुसंधत्ते तत्सुषुप्तं
सा सुषुप्तावस्था तृतीयपाद माह सुषुप्तस्थान इत्यादिना “सुषुप्त-
स्थान ” उक्तसुषुप्तस्थानमस्येति सतथोक्तग्रसत्कार्यवादस्या-
युक्तत्वाद् द्विद्यमानमप्यत्र सप्तांगत्वमेकोनविंशतिमुखत्वं च
सन्मात्राक्षपृथग्विभाव्यत इत्याह एकीभूत इति जाग्रतस्वप्ना-
वस्थयोरात्मनः बाह्यान्तरिन्द्रियवृत्तिद्वारा तत्तद्विषयाकारेणाव-
भासमानत्वे न केवलप्रज्ञानत्वेनावभासमानत्वं सुषुप्तौ तत्त-
द्विषयाकारेणात्मवृत्तीनां स्वकारणे बृक्षे विहंगम इव लयात् आत्मनः

केवलंप्रज्ञानधनत्वेन भासमानत्वमित्याह प्रज्ञानधनएवेति तदानींदुःखवीजस्य विद्यमानत्वेपि दुःखाद्यनुभवद्वारभूताना मिन्द्रियाणांलयादेवदुःखाद्यप्रत्यक्षत्वादानंदप्रायएवेत्याह आनंदमयइति विश्वतैजसयोरिवास्यापिभोगमाह स्वानंदभुगिति अतिशयेनानंदंभुनक्तीति सतथोक्तः चेतोमुखः स्वप्नादिप्रतिबोधेचेतः प्रतिद्वारीभूतत्वाच्चेतोमुखः बोधलक्षणां च चेतोमुखं द्वारमस्यस्वप्नाद्यागमनं प्रतीतिचेतोमुखः प्राज्ञेति प्रज्ञप्तिमात्रमस्यासाधारण रूपमितिप्राज्ञः जाग्रत्स्वप्नावस्थयोर्विशिष्टज्ञानवत्वात् नप्राज्ञेतिविशिष्यते तृतीयपादः सुषुप्तावस्थयांजगन्नियंतृत्वादिव्यवहारादर्शनात् प्रत्यगात्मनः प्रकरणाच्च जीवस्यब्रह्मैक्यानुपपत्तेश्च एषप्राज्ञआत्माजाग्रदाद्यवस्थायां स्वदेहेंद्रियमनसांनियंतृत्वेन तान्प्रतीश्वरत्वेनोच्यते इत्याह ।

एषसर्वेश्वरएषसर्वज्ञ एषोन्तर्याम्येषयो-
तिःसर्वस्यप्रभवाप्ययौहिभूतानां नवहिपूज्ञं-
नान्तः । पूज्ञंनोभयतः पूज्ञंनपूज्ञं नापूज्ञंनपूज्ञान-
घनं अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचि-
न्त्यमव्यपदेश्य मेकात्मपूत्ययसारंपूपंचोपशमं-
शिवमद्वैतंचतुर्थमन्यन्ते ॥ ६ ॥

एषसर्वज्ञइति सर्वेश्वरत्वेसर्वज्ञत्वे च हेतुएषोऽतर्थामीति

स्वदेहेन्द्रियाणांमतः प्रवेशेनतन्निग्रामक इत्यर्थः तस्यामवस्था-
यांपदार्थांतर नियंतृत्वानुपपत्तेः न केवलमयंतेषांनियंता किंतु
स्वकर्मद्वारातेषामुत्पादकोपीत्याह एषयोनिः सर्वस्येति
विश्वेश्वरस्यापितदुत्पादकत्वानुपपत्तेः अस्यकर्मद्वारैवेश्वरस्य
सृष्ट्यादिकरणाच्च न केवलंतेषांयोनिरेव किंतु ब्रह्मादिस्थाव-
रांतानांसर्वेषांभूतानां क्रमेणोत्तममध्यमनिकृष्टतमकर्मद्वारोत्पा-
दकः तत्तद्भोगावसने च विनाशक इत्याह “ प्रभवाप्ययौहि-
भूतानामिति ” हियस्मादयमेवभूतानांप्रथमोहेतुस्तस्मात्सर्व-
स्येश्वर त्वादिरपीत्यर्थः अत्र प्रवभपदंसर्वयोनिपदविवरणां
अथवायोनिपदं कारणत्वमात्रसूचकं प्रभवपदंसर्वप्रभवत्वात्स-
र्वयोनिरित्येवं तत्साधकत्वेनहेतुरित्यपौनरुक्तं पुनश्च एकस्या-
पिजीवस्यतादृशकर्मानुसारेण ब्रह्मादिरूपेणोत्पत्तिसंभवात्
भूतानामित्युक्तं अस्यकर्मविनाजगदुत्पत्तिप्रलयहेतुत्वाभावाद-
स्यभूतप्रभवाप्ययहेतुत्वमप्यविरुद्धं एवमवस्थात्रयवतंप्रकृतिसं-
श्लिष्टमात्मस्वरूपं प्रदर्शयाम तद्विविक्तमात्मस्वरूपंप्रदर्शयति
नवहिः प्रज्ञमिति प्रत्यगात्मस्वरूपेइन्द्रियवहिविषयव्यापारस्या-
भावाद्विश्वसाक्षिणि जाग्रदवस्थाप्रतिषिध्यते तर्हिमनोव्या-
पारस्यदुर्वास्त्वादंतः प्रज्ञत्वंप्रसक्तं तन्माभूदित्याह नांतः
प्रज्ञमिति अनेनतैजससक्षिणः स्वप्नावस्थाप्रतिषिध्यतेउभय-
त्रव्यापार प्रतिषेधेनतदंतरालव्यापारे प्राप्तेतन्निषेधयति
नोभयतः प्रज्ञमितिजाग्रत्स्वप्नांतरालेमनोव्यावृत्तिं प्रज्ञानार्थं

नकुर्यादित्यर्थः अंतरालप्रतिषेधेनोभयत्रयुगपत्प्रज्ञानार्थ-
व्यापारेप्राप्तेतन्निषेधेति नप्रज्ञमिति एवंसर्वतोमनोव्यापारप्रति-
षेधाद्व्यापृतंमनोऽविद्यात्मकंसमवतिष्ठते तत्स्थितिप्रतिषेधेति
नाप्रज्ञमितितत्रस्थितिप्रतिषेधादतोऽसाक्षिकेसुषुप्तेप्राप्तेन्निषेध-
ति नप्रज्ञानधनमिति एभिः षड्भिः पदैः प्रतिषेधभूतै रात्मन-
स्तत्तदवस्थावत्त्वं प्रतिषिध्याथतादृशस्यात्मनः सर्वपदार्थविल-
क्षणत्वेनदुर्गित्यत्वमाह नवभिः पदैः अदृष्टमिति दृष्ट्यवि-
षयत्वयत्नादर्शनायोग्यमित्यर्थः यस्येन्द्रियस्ययोविषयस्तेनैव-
सविज्ञायतेइतितिनियमात्अतएवअव्यवहार्यंअन्यस्तेनैवविज्ञा-
यतेसचनान्येनैति एवंअग्राह्यं अतएवअलक्षणं लक्षणांलिङ्ग-
नविद्यतेयरयतदलक्षणां अतएवाचिंत्यां अनुमानेनतर्केणवा-
नचिंत्यांअतएवअव्यपदेश्यं अतएवएकात्म्यप्रत्ययसारं एक-
स्मिन्सर्वेषामात्मनांप्रत्ययः एकात्मप्रत्ययः सर्वेषामात्मनांसा-
दृश्येनएकस्मिन्नात्मनिप्रत्ययेसतिस्वतएवसर्वेषामात्मनांप्रत्ययो-
भवतीतिभावः तादृशः प्रत्ययः सारं यस्यतथोक्तंयद्वासर्वेषांप्र-
त्यगात्मनांपरमात्मशरीरत्वेनतद्विशेषणैकस्वभावतया तदपृथक्-
सत्ताकत्वसिद्धेर्विशेषणं भूतानामात्मनांविशेषभूते नपरेणैकयात्
तेनरूपेणयत्सर्वेषामात्मनामैक्यंतस्ययःप्रत्ययःसएवसारंयस्यत-
त्तथोक्तंप्राकृतस्य वस्तुतोऽदृष्टस्यापितत्सदृशवस्त्वंतरस्यसत्त्वात्
दृष्टांते नवोद्योव्यपदेशश्चकर्तुमशक्यः सर्वविलक्षणस्यात्म-
वस्तुनः पदार्थांतर सादृश्याभावेन नकेनापि दृष्टांतेननद्वोधुं

व्ययदेष्टुं च शक्यं किन्तु स्वविषयिक विशुद्धबुद्ध्यैकगम्यं तत् “मनासा तु विशुद्धेनाभिक्लृप्तः दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः” रित्यादिश्रुत्यन्तरात् अतएव प्रपञ्चोपशमं जागदाद्यवस्थाविलक्षणो आत्मवस्तुनिवाह्यान्तरेंद्रिय तद्व्यापार सम्बन्धाभावेन तस्य प्रपञ्चोपशमत्वं यस्य दर्शनमात्रेण प्रपञ्चउपशाम्पति तत्र किंवक्तव्यं प्रपञ्चोपशममिति अतएव शांतं तस्य स्वतः मंगलरूपत्वमन्येषां मंगलकरत्वं चाह शिवं शंकरं आत्मत्वावच्छिन्नत्वेनात्मनामैक्यात् प्रकृतेर्जडत्वेन तत्सादृश्याभावात्तस्याद्वितीयत्वमित्याह अद्वैतं चतुर्थं तुरीयं पादं मन्यन्ते । स आत्मा गुरु शास्त्रद्वारा विज्ञेय इत्याह स आत्मा विज्ञेय इति ।

**स आत्मा विज्ञेयः सदोज्ज्वलोऽविद्यात-
त्कार्यहीनः स्वात्मबन्धहरः सर्वदा ह्यैत-
रहितः ॥ आनन्दरूपः सर्वाधिष्ठानसन्मात्रो नि-
रस्ताविद्या तमो मोहोऽहमेवेति संभाव्यः ॥१०॥**

किमात्मको विज्ञेयः स इति चेत् आह “सदोज्ज्वलः” जाग्रदाद्यवस्थासु विकारित्वेन प्रतीयमानोऽपि वस्तुतः निर्मल एव कुतः इति चेत् आह “अविद्यातत्कार्यहीनः” अविद्यातत्कार्य-
त्वाभावेन विकारित्वासंभवात् तदानीर्नर्मलः बन्धमोक्षयोर्गुणसं-

कोचविकाशरूपत्वेनात्मस्वरूपेनवांधोनचमोक्षइत्याह “आ-
 त्मवांधरः” स्वरूपप्रतिवांधरहित इत्यर्थश्चाहं ब्राह्मणः सतुक्षत्रि-
 यइत्यादिप्रातीतिकभेददशायामपिनतत्तदाकारत्वं गतइत्याह
 “सर्वदाद्वैतरहितः” कुतइतिचेत्तत्राह “आनंदरूपः” अत्रा-
 च्युतानंदत्वेननतद्रूपत्वमात्मस्वरूपेघटते इत्यर्थःबद्धावस्थायां
 ज्ञानानंददेःसंकोचमात्रोक्तेःसर्वदाद्वैतरहितत्वेहेतुः आनंद-
 रूपइति तत्रहेतुः “सर्वाधिष्ठान्सन्मात्रः” सर्वाध्याधिष्ठानंचा-
 सौसन्मात्रश्चअधिष्ठानमाधारः “इंद्रियाणिमनोबुद्धिरस्या-
 धिष्ठानमुच्यते” इतिभगवद्वचनात् तथाचदेहेन्द्रियाद्याधार-
 दशायामपिसन्मात्रेणतद्विलक्षणइत्यर्थः ननुवृत्त्याद्याधारस्य-
 घटादेस्तद्धर्मसंश्लेषवत् सर्वाधारस्याप्यात्मनस्तत्तद्धर्मसंस्पर्शा-
 पत्तिरितिचेत्तत्राह “निरस्ताविद्यातमोमोहः” तदुक्तंभगवता
 “यथासर्वगतसौक्ष्म्यदाकाशानोपलिप्यते सर्वत्रावस्थितोदेहे-
 तथात्मानोपलिप्यते” इतिस्वरूपतोरविद्यात्तत्कार्यराहित्यं-
 पूर्वमुक्तं सर्वाधिष्ठानत्वेनतत्तद्धर्मसंस्पर्शानेनप्रतिषिध्यते-
 इत्यपौनरुक्त्यं अत्रपूर्वपूर्वयोत्तरोत्तरंयथेष्टहेतुहेतुमद्भावः स-
 दोज्जलत्वादिसप्तविशेषणविशिष्टंआत्मानंविज्ञाय किंकर्तव्य-
 मितिचेत्तत्राह “अहमेवेतिसंभवाव्य” इतिसदोज्ज्वलत्वादि-
 गुणविशिष्टंआत्माअहमेवेति संभाव्यतमात्मानंब्रह्मणौकीकु-
 र्यादितिपरेणान्वयः इदानींस्वरूपतोवन्हिभिन्नस्याप्पयः पिंड-
 स्यवन्ध्याविशिष्टस्य वन्हिरूपत्वेनभानवत् प्रतिविवितस्याद-

शस्य विवाकारेणाभानवद्वास्वरूपतोभिन्नस्यापिप्रत्यगात्मनः
सदोज्ज्वलत्वादिगुणविशिष्टत्वेनातिनिर्मलस्यसर्वव्यापकेन श्री-
रामेणकात्स्न्येव्याप्यातद्रूपत्वेनैवभानं यतोऽतस्तथैवभावये-
दित्याह “अहमौतत्सदिति अथवाआत्मनः परमात्मव्याप्य-
त्वेनतदविनाभूतत्वसिद्धेः सर्वदातदात्मकतांभावयेदित्याह

**अहमौतत्सत्यत्परंब्रह्मरामचन्द्रश्चिदा-
त्मकःसोहमौतद्रामभद्रःपरंज्योतीरसोहमित्या-
त्मानमादायमनसाब्रह्मणौकीकुर्यादिति॥११॥**

ओमित्युच्चरन् अथवा ओमित्यव्ययं प्रथमां-
तं तद्वाच्यंब्रह्मअहंउक्तः सदोज्ज्वलत्वादि स्वरूपः प्रत्यगा-
त्मातत्तव्यापकं सत्सन्मात्रंयत्प्रसिद्धं “ सर्वद्येतद्ब्रह्मसर्वस्व-
त्विदं ब्रह्मब्रह्मैवेदमग्रेआसीत् ” “ सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मे ”
त्यादि श्रुतिषुयत्प्रसिद्धमित्यर्थः परंब्रह्मसर्वव्यापकंबृहद्गुणयो-
गिवातत्किमित्यपेक्षायामाह “ रामचन्द्रश्चिदात्मकः सः
अहं”तद्व्याप्यत्वेन तदात्मकत्वेनतदपृथक्सिद्धेस्तद्विन्नसत्ता-
कोहंइत्यर्थः तदेत्यव्ययेनदृढयति पुनः ओमित्युच्चरन् तच्छब्द-
परामृष्टमर्थपूर्वोक्तमनुवदति “ तद्रामभद्रः परंज्योतिरसः ”
इतितदादिविशेषणत्रयदिशिष्टोरामभद्रः परंज्योतिरसः परंज्यो-
तिःसारः अहंआत्मा उक्तरीत्यातदभिन्नसत्ताकिंइत्यर्थः सर्वथै-
क्यस्यानुपपत्तेः उपसंहरति “ इत्यात्मानमादायमनसाब्रह्म-

शौकीकूर्यादिति” इत्युक्तप्रकारेणात्मनः श्रीरामाभिन्नसत्ताक-
 त्वेततदैक्यमादायस्वीकृत्यज्ञात्वैतिभावः “ मनसतुविशुद्धे
 नाभिकलुप्तः मनसैवानुदृष्टव्य ” मितिचश्रुतेः विशुद्धेनमन
 सासाधने नतद्व्यापारेणाध्यानेन ब्रह्मणाश्रीरामचन्द्रेण सहए-
 कीकूर्यात् अनेकौएकीकूर्यादित्यर्थः नियतृत्वनियम्यत्वा-
 दिस्वभावेनभेदेसत्यपि जीवरस्यपरमात्मध्याप्यत्वेन तदविना-
 भूतत्वसिद्धेस्तदभिन्नसत्ताकत्वंभावयेत् विशिष्टविशेषेसतिस-
 एवसन्न्यथास्वयं न प्रकाशेत्तथात्मस्थितिकूर्यादित्यर्थः विशि-
 ष्टविशेषत्वंनाम यथाजलान्तर्गतस्यजलेनान्तर्बहिर्व्याप्तस्यतू-
 लकणास्यजलरूपेणैवभानंभवति नतुतूलरूपेण तथैवापरि-
 छिन्नचित्स्वरूपेण रामाख्येनपरेणब्रह्मणा वहिरन्तर्व्याप्तस्य
 चिदगुणजीवस्वरूपस्य स्वस्वरूपत्वेनाभानत्वपूर्वकं रामाख्यब्रह्म-
 रूपत्वेनैवभानत्वं एतदेवासकृतावर्त्तनीयमुपासकैनेत्याह
 “ सदारामोहमित्येतत्तत्त्वतः प्रवदंतिये न तेसंसारिणोनूनं
 रामएव न संशय”इति अथवांसर्वेश्वरत्वादीनां परमात्मधर्मत्वेन
 सर्वशास्त्रप्रसिद्धत्वात् परमात्मशरीरत्वेनतत् विशेषणैकस्वभा-
 वतया तदपृथक्सिद्धेः एषप्राज्ञः स्वप्रकाशपरमात्मस्वरूपेण
 सर्वेश्वरत्व सर्वज्ञानत्वादिगुणैकइत्याह एषसर्वेश्वर इत्यारभ्य
 “ निरस्ताविद्यातमोमोह इत्यंते न अत्रअद्वैतवादिनोपिजी-
 वपरमार्थ स्वरूपपरमात्मानं मत्वातद्धर्माः सर्वेश्वर-
 त्वादयः तदाभासे जीवे आरोपयन्ति तस्मान्नते

षांवादिनामत्रविवादावकाशोस्ति सर्वेषामते परमात्म-
 धर्माणां युक्तिविशेषैर्जीवपरत्व प्रतिपादनात् नचास्मिन्
 पक्षो कर्मनैमित्तिकं सर्वेश्वरत्वादिकं कल्पनीयं तस्य परमात्म-
 स्वभाविकधर्मत्वात् “स्वभावकीज्ञान बलक्रिया चे” त्यादि-
 श्रुयंतरात् तत्राद्वैतमिति द्वितीयस्य परमेश्वरस्याभावेन स्वस-
 माभ्यधिकरहितत्वादुपपद्यते शिष्टस्य प्रार्थितदेवसर्वेश्वरत्वसर्व-
 ज्ञत्वादिविशिष्टस्य परमात्मनो जीवविशेष्यरूपत्वात् जीवस्य-
 तु तत्प्रकारत्वेन तदभिन्न सत्ताकत्वादुभयोरीदृश मैक्यमत्वाह
 अहमेवेति संभाव्येति उक्तप्रकारेणाहमेव सः सोहंचेति संभाव्या
 त्मानं ब्रह्मणैकीकूर्यादित्यन्वयः एतदेव स्फुटयति अहमोत्तस-
 दित्यादिना तत्रचिदात्मक इति सविग्रहस्यापि श्रीरामस्य चि-
 द्रूपत्वं ज्ञापयति अन्यच्च विशिष्टत्वेऽपि श्रीरामस्य चैतन्यप्राधा-
 न्येन विशेष्यत्वं चोत्तयति परं ज्योतीरस इति तु ज्योतिषामपि प्रका-
 शत्वं स्वतेजसा सूर्यादिवत्सर्वव्यापकतया सर्वस्य सद्ब्रह्म-
 त्वेन तदविनाभूतत्वात् तदपृथक् सत्ताकत्वं च बोधयतीति
 तदैक्योक्तौ हेतुद्वयबोध्यं शेषसमानार्थ एतदेवासकृदावर्त्तनीयं
 मुपासकेनेत्याह ।

सदारामोहमित्येतत्त्वतः प्रवदन्ति ये ।

न ते सं सारिणो नूनं राम एव न संशयः ॥ १२ ॥

इति रामोहं उक्त्वा तदा तदपृथक् सिद्धेस्तद्विधीनस्वरूप

स्थितिप्रवृत्तित्वात् सर्वप्रकारेण मच्छेपी श्रीरामः समयोगक्षेमक-
 रिष्यतीति निर्भरत्वेन निर्भयो ह मित्येतत्त्वतः प्रवदंति इति
 अजामेकमित्यादिश्रुतेः “स्वमृज्योतिमयो नंतरूपीति सर्ववाच्य
 स्यवाचकः विश्वव्यापीराघव” इत्यादिश्रुतेश्च चिदचितोरी-
 श्वरस्य च नित्यत्वेन तच्छ्राप्यत्वव्यापकत्वयोरपि नित्यत्वोपपत्तेस्त-
 योस्तद्विना भूतत्वेन धर्मांतरवत्तद्धर्मत्वसिद्धेस्तत्प्रकारो
 जीवः श्रीरामः सर्वप्रकारीति निश्चयात् गोत्वविशिष्टस्यैकगोशब्द-
 बोध्यत्ववत् प्रकारप्रकारिणोरेकशब्दत्वोपपत्ते रक्तो घटः घटो-
 रक्त इति वत् अहं रामः रामो ह मिति परस्परं व्यत्ययेन समानाधिक-
 रागव्यपदेशस्यावाधितत्वं बोधितं तस्मात्त्वतः ये प्रवदंति
 अनेकप्रकारशास्त्रार्थ दर्शनेऽपि स्वसिद्धांतान्न प्रच्यवंते इति प्रश-
 व्दार्थः “न ते संसारिणः” स्वात्मनिष्ठपरमात्मप्रकारत्वनिश्चये सु-
 तरां देहादावहंताममताद्यभावाज्जीवं तोषिते मुक्तसमाना इत्यर्थः
 देहांते तु ते राम एव “अशनापिपासे शोकमोहं जरा मृत्युमत्येती”
 ति श्रुतेः जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तो मृतमश्नुते” इति स्मृतेश्च
 अशनापिपासाद्यतीतत्वेन तत्साधर्म्यं प्राप्य साक्षात्तद्वैक्यानुपपत्तेः
 तत्सायुज्यं प्राप्ता एव सायुज्यं नाम सर्वदा तद्विना भूतत्वेनानुसं-
 धानात् स्वस्य देहांते तत्साधर्म्यं प्राप्तिपूर्वकं तत्समानभोगवत्वं
 सहयुनक्तीति सयुक्तसयुजोभावः सायुज्यमिति निरुक्तेः “यं-
 चापि स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते क्लेवरं तंतमेवेति कौंतेय सदा तद्भाव-
 भावित” इति स्मृतेश्च “तदा विद्वान् पुण्यपापे विधूय निरंजनः

परमंसांस्मपुपैतीतिसोश्नुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणविपश्चिता”
भोगमात्रसाम्यांलिङ्गाच्चेति” श्रुतिसूत्रेभ्यश्च अत्रनतेसंसारि-
णः रामएवेत्युभयोरन्यतरपदस्यतन्मुक्तिबोधकत्वेप्युभयपदो-
पादान्मुक्ताभिप्रायेणैवसंगच्छते अथवाप्रथमपदस्यमुक्तिवि-
शेषाबोधकत्वेनतद्विशेषज्ञापनाय रामएवेत्युक्तं तद्विर्वाधत्व-
द्योतनाय नूनमेवेत्यवधारणद्वयोक्तिः यद्वानसंसारिणः राम-
एवेत्याभ्यांजीवतामपितेषां रामरूपत्वोक्त्या सर्वजनाश्रययो-
ग्यत्वंपूज्यत्वंप्रद्योत्यकैमुत्यन्यायेनदेहावसानेतेषां तत्सायुज्य-
मभिहितंअत्रसदारामोहमित्येतत्सर्वस्मिन्नजगतिरामरूपत्वदर्श-
नस्योपलक्षणांसर्वह्येतद्ब्रह्मेत्युपकृमात् सदारामोहमित्युपसंहा-
राच्च यत्परंब्रह्मरामचन्द्र” इतिब्रह्मरामपदयोरेकार्थविधायक-
त्वश्रुतेः यथाघटश्चकलशएकार्थस्याभिधायकः तथाब्रह्म च
रामश्चनूनमेकार्थवाचक” इतिस्मरणाच्च रामब्रह्मपदयोरेका-
र्थबोधकत्वनिश्चयात्तेन “भूमौजलेनभसिदेवनरासुरेषुभूतेषु
देविसकलेषुचराचरेषु पश्चंतिशुद्धमनसाखलुरामरूपंरामस्य-
तेभुवितलेसमुपासकाश्चे” त्यादिस्मरणमुपपन्नतरंपुनश्च
“देवोभूत्वादेवंयजेते” त्यनयोपासकस्योपाश्रयसादृश्यविधा-
नात् श्रीरामोपासकानांतत्सादृश्यप्राप्तयेत्तदायुधादिधारणस्या-
वश्यकत्वोपपत्तेः “ वामेकरेधनुः कुर्यादक्षिणेवाणमेवचेति
नांकितोधनुर्वाणाभ्यां नमंत्रोत्तिषडक्षरः ननामरामसंवांधीन-
रामोपासकोभवेदित्यादीनिविधिनिषेधवचनान्यप्युपपन्नतराणि

कारिणोरेकशब्दबोध्यत्वेनाहंरामःरामोहमितिसामानाधिकरस्य
व्यपदेशोपपत्तेः सदाश्रीरामशरीरत्वेन तद्विनाभूतत्वा तदपृथ-
क्सत्ताकोहमिति दृढविश्वासवन्तो जीवन्तोऽपि भुक्ता इति स्वयमे-
वोक्तवती “ सदारामोहमित्येषा श्रुतिः उपसंहरति

**इत्युपनिषद्य एवं वेदसविमुक्तो भवतिस-
विमुक्तो भवतीति याज्ञवल्क्य इति ।**

इति तृतीयाकण्डिका ।

इति उपनिषत्तरहरयं ज्ञानं ब्रह्मविद्येत्यर्थः यः श्रीरामो-
पासक एव मुक्तप्रकारेण वेदजानाति मुख्यो भवति त्रैलोक्य
पूज्यो भवति समुक्तो भवतीति वापाठः इति याज्ञवल्क्य एवं भर-
द्वाजं समुपदिष्टवान् याज्ञवल्क्यः ।

इति तृतीयाकण्डिका ।

एवं प्रथमकण्डिकायां बृहस्यतिप्रश्नोत्तरे य एत्तदिति तार-
कं ब्रह्मानिर्दिष्टं द्वितीयायां भरद्वाजप्रश्नोत्तरेण तारकस्य स्वरूप-
प्रदर्शनपूर्वकं तस्य सर्वोपास्यत्वं विहितं “ एतदेवोपास्यमिति
ज्ञेयमिति ” चानया तृतीयायां आत्मस्वरूपानुसंधानपूर्वकं तार-
कोपासनार्थं आत्म परमात्मानोः प्रकारकारित्वेन स्वरूपा व
स्थितिर्निर्दिशिता तस्यात्मनः साक्षात्कारोपायबोधनाय चतु-
र्थारभ्यते तत्र भरद्वाजाय सर्वशास्त्रार्थभूतायां ब्रह्मविद्यायां

समर्पिताया मत्तुत्सुक्येनाविरात्म साक्षात्कारोपायंपृच्छति ।

अथहैनमत्रिप्रपृच्छयाज्ञवल्क्यं यएषोन-
तोऽव्यक्तआत्मातंकथमह विजानीयामिति ।

इतिशब्दः प्रश्नार्थः अत्रपूर्वस्यांकंडिकायांसआत्मा-
विज्ञेयइत्युक्तंसदोज्ज्वलः अविद्यातत्कार्यहीनइत्यादि लक्ष-
णैरात्मरूपेर्विज्ञापिते पुनः तंकथमहंविजानीयामितिप्रश्नः
तत्साक्षात्कारोपायज्ञानायैवेत्यवगम्यते उत्तरमाहसहोवाचेति

सहोवाचयाज्ञवल्क्यः सोऽविमुक्तेउपास्यः यए-
षोनन्तोऽव्यक्तआत्मासोविमुक्तेप्रतिष्ठितः ॥ १ ॥

सोऽविमुक्तउपास्यइतिसदोज्ज्वलइत्यादिवाक्यैर्विज्ञापि-
तेपिउपासनाविनाश्रंतः करणाविशुद्धिपूर्वकंतत्साक्षात्कारा-
भावात्तदर्थमुपासनाविधत्ते “सोविमुक्तउपास्यइति” आत्मा-
अविमुक्तंसंधितूरीयमितियावत्तस्मिन्नुपास्यउपासनीयः प्रदे-
शांतरेसत्यप्यविमुक्तएवोपास्यइतिकोयंनियमइतिचेतत्राह “
यएषोऽनंतोव्यक्तआत्मासोविमुक्तेप्रतिष्ठितइति” यइत्यादि-
रुक्तस्यैवानुवादः अविमुक्तेसंधौप्रतिष्ठितः प्रतिष्ठावस्थान-
मितिभावः अनेनोपासनासौलभ्यदर्शितेपि तत्रमनोनिरोधस्या
तिदुःकरत्वेनद्रष्टुः साध्यमित्यपिबोध्यं सोविमुक्तशब्दवाच्यः
किंस्थानकइतिपृच्छति

सोविमुक्तः कस्मिन्प्रतिष्ठितइति ॥
वरणायांनाश्यांचमध्येप्रतिष्ठितइति ॥२॥

उपास्यत्वेनोपदिष्टस्यात्मनः यत्रोपासनाविधीयतेसो-
विमुक्तः कस्मिन्स्थानेप्रतिष्ठितइतिप्रश्नस्योत्तरमाहयाज्ञव-
ल्क्यः वरणायांनाश्यांचमध्येप्रतिष्ठितइतिपुनश्चुत्वापुनरपि-
पृच्छात्रिः

कावैवरणाकाचनाशीति । सर्वानिन्द्रिय
कृतान्दोषान्वारयतीतितेनवरणाभव-
तीति ॥ सर्वानिन्द्रियकृतान्पापान्नाश-
यतीतितेननाशीभवतीति ॥३॥

पुनश्चसंदिहानः पृच्छहेभगवन्यात्त्वयोन्नावरणासा-
कानाशीचकेतिश्रुत्वाहयाज्ञवल्क्यः सर्वान्चक्षुरादीन्द्रियकृता-
न्स्वस्य विषयेच्छाप्तावरायरूपान् दोषान्वारयतीतिहेतोर्वरणा-
भवतितथाविषयेच्छाप्तावश्येनाविहितरूपरसादिस्वस्वविषय-
गृहणद्विरिन्द्रियैः सम्पादितान्अविहिताचरणरूपान्पापान्
नाशयतीतितस्मादुच्यतेनाशीति ३ तत्रापिपृच्छति

कतमंचास्यस्थानमिति

अस्यावरणेतिनाशीतिनिर्दिष्टस्यकतमं स्थानंभवतीतिप्रश्ने-
उत्तरमाह

भ्रुवोर्वाणस्यचयःसंधिः सएषद्यौर्लो
कस्यपरस्यचसंधिर्भवतीति एतद्वैसं
धिसंध्यांब्रह्मविदउपासतेइति ॥ सोविमु-
क्तेउपाभ्यइति सोविमुक्तंज्ञानमाचष्टे
योवैएतदेवंवेदेति ॥४॥

भ्रुवोर्वाणस्यचयः संधिः सएषद्यौर्लोकस्यपरस्यचयः
संधिः समस्टौकाशयभिधेऽविमुक्ते उत्तंहिकाश्याविष्णुनाशा-
रूपत्वंश्रीशिवेनरुद्रयामिलीये श्रीअयोध्यामाहात्म्ये “ विष्णोः
पादमवंतिकां नाशाग्रवारानशी ” सत्वयापृष्टोअविमुक्तएष-
संधिर्भवतीत्यन्वयः अविमुक्तशब्द संधिशब्दौपर्यायवाचि
नोएतदेवोपासनास्थानमितिस्सदाचारेणदृढयति “ एतद्वैसं-
धिसंध्यांब्रह्मविदः उपासतेइतीति ” एतदितिनपुंसकत्वमार्थं
एनांप्रसिद्धांसंधिसंध्यांब्रह्मविदः उपासतेउपासनांकुर्वीति उपसं-
हरति “ सोऽविमुक्तेउपास्यइतीति ” तंकथमहंविजानीयामिति
“ यस्त्वयापृष्टः आत्मसाक्षात्कारोपायः सआत्माचअविमुक्ते
भ्रुवोर्वाणस्यसंधौउपास्य अविमुक्ताधारकात्मोपासनलक्षणइ-
त्यर्थः एवमुक्तोपासनयात्मानंसाक्षात्कृत्य तस्य श्रीरामविना-
भूतत्वेनातप्रकारं श्रीराममेवसर्वप्रकारितयसर्वरूपयः पश्यति
सएवश्रीरामोपासकस्त्रैलोक्यगुरुर्भवतीति उपासनाफलमाह

“ सोविमुक्तं ज्ञानमाचष्टे यो वै एतदेवं वेद उपासकः वै निश्चयेन
 एतत् उपासते एवमुक्तप्रकारेण वेदजानाति सोऽविमुक्तं तुरी-
 याख्यसंधिज्ञानं च सर्वत्र रामरूपत्वदर्शनलक्षणमाचष्टे कथ-
 यते शिक्षार्हस्य शिष्यस्यातिरहस्यत्वात् तत्क्षणमेव बोधमुत्पादय-
 तीत्यर्थः तदुक्तं गीतासु “ उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शि-
 न इति भगवता पिज्ञानोपदेशे तत्त्वदर्शिन एवाधिकारत्वोक्तेः
 अत्र सर्वत्रेति शब्दाः प्रश्नसमाप्तौ उत्तरसमाप्तौ च ज्ञातव्याः
 अस्योपायस्यैन्द्रियसंयमाधीनत्वात् इन्द्रियसंयमांतः कारणशु-
 द्धयोश्चान्योपापेक्षत्वेन तस्य दुःसाध्यत्वं सर्वजीवासाधारण-
 त्वं च मत्वा पूर्वबृहस्पतिना गुरुणाऽपृष्टमप्यति करुणया सर्वजीव-
 निश्प्रेयसे “ रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृतो भूत्व मोक्षी-
 भवति ” तं प्रत्युपदिष्टोपायमेव पुनरत्रिणाऽपृष्टमपि स्वयमेव-
 परमकारुणिको भगवान्याच्यवल्लभः सर्वत्र सुलभत्वेन सर्वजी-
 वसाधारणत्वेन सहायान्तरनिपेक्षत्वे न स्वानुष्ठाननिर्येक्षत्वेन प्रार-
 ब्धव्यतिरिक्तसर्वपापदाहकत्वेन सर्वफलप्रदातृत्वेन च तस्य-
 सर्वोत्कृष्टत्वं स्वसम्मतत्वं च ज्ञापयन्तं प्रत्युपदिदेश इत्याह श्रुतिः

अथ तं प्रत्युवाच स्वयमेव याशवल्लव इति

अथ तदनन्तरं अत्रिप्रतिउवाच स्वयमेव याज्ञवल्क्यः कि-
 मुवाच तदाह

श्रीरामस्यमनु'काश्यांजजापवृषभध्वजः
मन्वन्तरसहस्रैस्तु जपहोमार्चनादिभिः५॥
ततः प्रसन्नोभगवान्श्रीरामःप्राहशंकरं।
वृणीष्वयदभोषृ' तद्वास्यामिपरमेश्व-
रेति॥६॥

अनयोरर्थः कियत्कालं कथंचजजापेत्यपेक्षायामाह म-
न्वन्तरेतिअत्रमन्वन्तरसहस्रैस्तुजपहोमार्चनादिभिः प्रसन्नइत्य-
न्वयभेदात् जपशब्दस्यनिरुक्तिः आदिपदं वक्ष्यमानस्तुति मंत्र-
संग्रहार्थं जपहोमादीनां श्रीरामप्रसन्नताहेतुत्वावगमात् मंत्रा-
णामपितत्प्रसन्नताहेतुत्वेन पृच्छमाणत्वात् “अथकैर्मन्त्रैस्तुतः
श्रीरामः प्रीतोभवतीति ” अत्रतुकाशीमृतजीवमोक्षाय श्रीरामं
प्रसादयितुं प्रवृत्तस्यसर्वज्ञस्य शिवस्य सत्त्वपिभगवन्मंत्रांतरेषु
अस्मिन्नेवाग्रहातिसयोऽस्यमंत्रस्य सर्वोत्कृष्टत्वंद्योतयतीति
पुनः शिवस्यप्रतिदिनंकाशीमृतानेक जीवमोक्षकामनामहत्वं
मन्वन्तरसहस्रपर्यंतं भगवत्प्रसादविलंबकारणेचेति पुनः
तावत्कालपर्यंतंतन्मंत्रजपोपितत्प्रसन्नतार्थः न तुमंत्रसिद्धयर्थः
“त्वतोवाब्राह्मणोवापियेलभन्तेषडक्षरमि”त्यत्राश्रुतमंत्रानुष्ठा-
नस्यापिविब्रह्मणोपदेशेन मोक्षश्रवणादितिवोच्चव्यमस्तिश्रीरामः
जगदानंदप्रदः “नमोस्तुरामदेवायजगदानंदरूपिणे” इत्युक्तेः
शंकरंसर्वजीवगंगलकरत्वेपि विशेषतः स्वन्नेत्रमृतजीवमोक्षो-

प्रायेतत्परं दास्यामिपरमेश्वरेति श्रुत्यापरमेश्वरस्याप्यभीष्टदा-
वृत्तेनश्रीरामस्य “ तदेवतानांपरमं च दैवतंतमीश्वराणांपरमं
महेश्वरमि”त्यादि श्रुतिविषयत्वंस्फुटीकृतं ।

सहोवाचमणिकरार्णवामत्क्षेत्रेगंगायां-
वातटेपुनः भ्रियतेदेहीतज्यतोर्मुक्तिंनातोवरां-
तरमिति ॥ ७ ॥

अत्रमणिकर्णिंगंगातटयोःक्षेत्रांतर्गतत्वात्मक्षेत्रेइत्युक्त्यै-
वसर्वलाभात् तस्मात्तयोः पृथुगुक्त्यावाशब्दद्वयोपादानाच्चेद-
मवगम्यतेवदान्यात् कृपणइवमुक्ति मतिदुर्लभंमत्वाउक्तस्थले
प्यन्यत्रवायत्रतवेच्छाभवेत्तत्रमृतस्यजंतोर्मुक्तिंदेहीति प्रार्थित-
वानितिसचासौजंतुश्च तज्जंतुः तस्यतज्जंतोः उक्तेष्टअन्यतर-
स्थानेपिमृतस्यमुक्तिदानेसंदिहानआह नातोवरांतरमितिएत-
स्यातिदुर्लभत्वादेनंविहाय वरांतरंवृणीष्वेत्युक्तवरांतरंनदेही
अस्यैवमदभीष्टत्वादितिभावः श्रीरामस्तु स्वशेषक्षेत्रमृतजंतुमु-
क्तिकामोयं संकोचान्नतथा प्रार्थितवानितितदाभिप्रायंज्ञात्वा
तिवदान्यत्वात् सत्यप्रतिज्ञत्वाच्च स्वप्रतिज्ञातंतदभीष्टमेवदत्त-
वानित्याहश्रुतिः अथेत्यादिना ।

अथसहोवाचश्रीरामः क्षेत्रेस्मिन्तव-
देवेशयत्रकुत्रापिवामृताः । कृमिकीटादयोप्या-

ऽशुमुक्तासंतुनचान्यथा ॥ ८ ॥

यत्रकुत्रापीति शुद्धाशुद्धस्थानयोरपीत्यर्थः यदि तु मत्क्षेत्रेम-
 णिकर्ण्यंगंगातटे चेतिस्थानद्वयमृतस्यजंतोर्मुक्तिं देहीत्येवम-
 न्वयंतदामणिकर्ण्यंगंगातटेचेतिस्थानद्वयमरणेन किमाधिक्यं
 अत्रकुत्रापिसमानविशेषस्थलेपिमृतामुक्ताःसंत्वित्येवंयोज्ययदित
 त्क्षेत्रान्मणिकर्ण्यंगंगायांचतत्तीरस्य चपृथङ्मत्वास्थानचतुष्ट-
 येपिमृतस्यमुक्तिर्याचितेत्युच्यतेतदातवक्षेत्रेमृतायत्रकुत्रापिवामृ-
 तामुक्ताःसंत्वित्येवंयोज्यं अस्मिन्पक्षेक्षेत्रापदस्यस्पष्टत्वात् यत्र-
 कुत्रापीतिपदेमणिकर्ण्यंगंगातत्तटानांसूचकेइतिबोध्यं अत्रो-
 क्तपक्षेपुयत्रस्वरसोभवेत्सएवांगीकार्यः वस्तुतस्तुशिवोक्तस्य-
 स्वक्षेत्रेमृतमुक्तिप्रार्थनावक्यस्यक्षेत्रैकदेशेमृतजंतुमुक्तिप्रार्थना-
 बोधकत्वे क्षेत्रसर्वदेशमृतजंतुमुक्तिप्रार्थनावोधकत्वे वानकाचि-
 द्धानिर्नलभाधिक्यंवा श्रीरामदत्तवरबोधकत्वेक्षेत्रसर्वदेश-
 मृतजंतुमुक्तिप्रार्थनावोधकत्वे वानकाचिद्धानिर्नलभाधिक्यंवा
 श्रीरामदत्तवरबोधकवाक्यस्य स्फुटमशेषक्षेत्रमृतजंतुमुक्तिबो-
 धकत्वेनशिवाभीष्टसिद्धेः कृमिकीटादयोपीतिआदिशब्दः
 कीटादपिनिकृष्टजंतुमात्रसंग्रहार्थः अपिशब्दस्तुकैमुत्यन्यायेन-
 किमेतत्तरोत्तरोत्कृष्टजंतुसूचकः आश्वितिपदंतुं मुक्तेर्देहत्याग-
 समकालोपदिष्टमंत्राव्यवधानकालंसूचयन् महत्पापानामपि-
 क्षणमात्रभोगेन क्षयंघोतयति नचान्यथाबहुपापानुरूपः

बहुकालतत्फलभोगानंतरं नमुक्ताः संत्वित्यर्थः यद्वा-
नचान्यथामद्वचनमिति “रामोद्विर्नाभिभाषते” इतिस्मरणात्
यद्वा नचान्यथासंत्वित्वन्वयः नचस्वकृतपापपुण्यानुसारेण
पुनर्नीचोत्तमयोनिषूतपदं तामित्यर्थः अत्रमुक्ताःसंत्वित्यतः
सामान्यतउक्तं तस्यविशेषोक्त्यर्थमग्रतनशास्त्रप्रवृत्तिर्वोद्ध्या
श्रीरामेणवृणीष्व यदभीष्टमित्येतावन्मात्रनोक्तंकिंतु तद्वास्या-
मीतिप्रतिज्ञातं तथाशंकरेणापिमत्क्षेत्रे मृतस्यजंतोर्मुक्तिःस्यादि-
त्येवनोक्तं किंतुतस्यमुक्तिदेहीत्येवप्रार्थितं तदेवश्रीरामःस्वस्य-
तादृशजंतुमुक्तिदातृत्वमंगीकृत्य तद्वधटनायस्वस्य तदातत्-
क्षेत्रेस्थितमाह अविमुक्तइति ।

अविमुक्तेतवक्षेत्रेसर्वेषांमुक्तिसिद्धये ।

अहं सन्निहितस्तत्रपापाणप्रतिमादिषु ॥९॥

सर्वेषांअविचारिताधिकारा नधिकाराणामपीत्यर्थः अहं
सन्निहितस्तत्रेत्येतावन्मात्रोक्तौ कुत्रसन्निहित इत्येपेक्षा—
यामाह पापाणप्रतिमादिष्विति आशुमुक्तासंत्विति यदुक्तं
तत्रदेशांतरकृतपापस्याविमुक्तदर्शनमात्रेणविनाशेपि अत्रकृ-
तपापानांवज्रलेपतयाबहुकाल भोगेनापि विनाशासंभवात्-
कथमाशुमुक्तिवचनोपपत्तिरितिसंदिहानंप्रतितथास्वक्षेत्रनिवा-
सिनांदुःखविमोक्षाय मयैतत्परिश्रमेण श्रीरामंप्रसाद्यतस्मा-
त्तादृशेत्रेलब्धेपि क्षेत्रकृतपापनैमित्तिकप्राप्तातिदुःसहना नाया

तनानांदुःखं तदवस्थमेवेतिशोचतं प्रतिचाहक्षेत्रेस्मिन्निति ।

**क्षेत्रेस्मिन्योर्चयेद्भक्त्या मंत्रेणानेनमांशिव
ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमोक्षयिष्यामिमाशुचः॥०**

यः कश्चिदविमुक्तकृतपापः मदीयमंत्रेणप्रतिमादिपु-
मामर्चयेत केवलेनमंत्रजपेनैववार्चयेत्स्त्वैरैर्चैन्नरः सदेति-
मंत्रपाठात्मकार्त्तनस्यापिस्मरणात् तंब्रह्महत्यादिभ्यः सर्वेभ्यः
पापेभ्यःमोक्षयिष्यामित्वंमाशुचः क्षेत्रकृतपापानां मर्दच-
नान्निवृत्तेर्निमित्ताभावाच्चदेहांतेउक्तदुःखप्राप्तिः बाधकाभावा-
च्चाशुमुक्तिरिति निमित्ताभावाद्धृथाशोकमाकर्षीरित्यर्थः का-
शीकृतपापप्रायश्चित्ताभिप्रायकमिदंवाक्यं माशुचइत्युक्तेर-
न्यथातूपपद्यमानत्वात् “यएतत्तारकंब्राह्मणो नित्यमधीतेसपा-
प्मानंतरति ” जन्मांतरदेशांतरकृतब्रह्महत्यादिपापनिवृत्त्युपा-
यबोधकश्रुत्यंतरस्यसत्वाच्च इदानींशिवस्यस्वक्षेत्रनिवासिनां
स्वीयत्वेन तन्मुक्तयेइत्थमाग्रहंदृष्ट्वा स्वस्याशेषजीवस्वामि-
त्वात् सर्वदेशसर्गकालमृतानामपिस्वप्राप्तये ब्रह्मादिशिवादिशं
प्रदायद्वयंप्रवर्त्तयामासेत्याह त्वतोवेत्ति

**त्वतोवावृह्मणोवापियेलभंतो षडक्षरं
जीवन्तोमंत्रसिद्धास्युरन्तेमांप्राप्नुवन्ति॥१**

स्पष्टोर्थः नचेदानींतनानांसाक्षाद्ब्रह्मरूपाभ्यांषडक्षरला-

भात्मावात्कथंतन्प्राप्तिरितिवाच्यं अद्यापितेषांपरंपरासंबंधेन-
तदुपदेशसत्वात्तद्दानीं “आशुमुक्ताः संत्विति” सामान्यतः
उक्तस्योपायविशेषमुपदिशतिमुमुक्षोरिति

मुमुक्षुर्षोदक्षिणेकणैयभ्यकस्यापिवास्वयं उपदेक्षसितन्मंत्रसमुक्तोभविताशिव १२

अत्रसत्स्वप्न्यन्येषुमोक्षसाधनेषु ज्ञानभक्त्यादिषुषडक्षर-
स्यातिसुकरत्वात्साधनान्तरनिर्पेक्षात्वात्तुच्चारणमात्रसापेक्षत्वात्
स्वसाध्याव्यभिचारित्वाच्च सर्वजीवाधिकारत्वाच्च अनुष्ठानान-
पेक्षत्वाच्च तदुपदेशेनैवसर्वजीवमुक्तिर्नान्यथेतिमत्वायस्य-
करयापिउपदेक्ष्यसिमन्मंत्रसमुक्तोभविताशिवेत्याज्ञापितं समु-
क्तोभवितामांप्राप्स्यतीत्यर्थः त्वत्तोयेषडक्षरंलभंतेमांप्राप्नुवंती-
त्यनंतरोक्तेः अत्राविमुक्तनिवासिनामकृतपापानांमुक्तोपायेन-
विनाशितपापानांचप्रणोत्कर्मणकालीनरुद्रोपदिष्टषडक्षरश्रवण-
समकालेमुक्तिः अकृतप्रायश्चित्तानांतुपुराणादौत्रिंशत्सह-
स्रसंख्याकंकालंकालभैरवकृतनानायातनाविशुद्धचयनंतरंरुद्रोप-
देशान्मुक्तिः श्रूयते ताः यातनाअपिस्वप्नादिदुःखभोगदृष्टान्तेन
प्राणोत्कर्मणकालेजीवतो रुद्धकंठस्यैवोपपद्यतेनतुदेहत्यागानं-
तरं “अत्रहिजंतोःप्राणेषूत्कर्ममाणेषुरुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्ट”
इतिप्राणोत्कर्मणरुद्रोपदेशयोः समानकालत्वज्ञापनात् सपा-
पनिः पापभेदेनोपदेशविशेषस्याश्रवणाच्च किंचतादृश्यः पुरा-

णाद्युक्तयोपिशास्त्रमर्थ्यादार्थं वाअप्रविमुक्तकृतपापानांदेशांतर-
वासिनां नानानरकभोगनिवृत्यर्थं वाअप्रविमुक्तकृतयथेष्टपापा-
नानिंदयादेशांतरवासिनां नानानरकभोगनिवृत्यर्थंवा अभि-
प्रायांतरेणवोपपद्यंते अन्यथाअतिदयालो. शिवस्यस्वक्षेत्रनि-
वासिनां सार्वदिकदुःखनिवृत्यर्थमेतावतापरिश्रमेण श्रीरामंप्र-
साद्यतस्मात्तन्मुक्त्याचनंकथमुपपद्येत रुद्रोपितत्सार्वदिक-
दुःखनिवृत्तिरूपस्य स्वसाध्यस्यैकदेशविघातंकथंकारयेत नहि-
कश्चिदनुन्मतः सतिसामर्थ्येस्वकिंकरेणस्वसाध्यविघातयतिप-
श्यतिवाऽन्यथाकृतंतद्विघातंस्वशरणागतदुःखात्मकं कारुणी-
कंकार्यं नापिप्रसादितस्वस्वामिशिवादन्योपि* कश्चित्ता-
दधिको जगदीश्वरोस्ति यद्भयात्तादृश्यं स्तद्यातनाः
कारयेत्तपश्येच्च नापिषडक्षरोपदेशान्तरकिंचित्पापमवशि-
ष्यतेयन्निवृत्यर्थं तथापियातना वचनमुपपद्येत नचनषडक्षर-
स्याशेषपापविनाशकत्वमपिनोपपन्नंकुतो न्यदुपपद्येतेतिवाच्यं देह-
त्यागसमकालषडक्षरोपदेशसमकालतन्मुक्तिं श्रवणस्यान्यथा
नुपपत्त्याजीवंतंप्रत्यपितदुपदेशस्य भोगैकविनाश्यं प्रारब्धकर्म
व्यतिरिक्तशेषपूर्वकत्वावगमात् “ दैनंदिनं च दुःकृत्यंपक्ष-
मासर्तुवर्षजं सर्वहरति निःशेषंतूलाचलमिवानलः । ब्रह्महत्या
सहस्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानिच स्वर्गास्तेयसुरापानगुरुतल्पा-
युतानिच । कोटिकोटिसहस्राणि ह्युपपातकजान्यपि सर्वाण्यपि
प्रणश्यंति राममंत्रानुकीर्तनात् । मानसं वाचकं पापं कर्मणा-

समुपार्जितं श्रीरामस्मरणादेवतक्षणानश्यतिश्रुत्वा । प्राणप्रयान-
समयेयस्तुनामसकृत्स्मरेत् सभित्वामंडलंभानोपरंपदमवाप्नु-
यादि ” त्यादिपुराणादिवचनानामुक्तार्थं प्रकाशकत्वाच्च
किंवहुना देहांतेषडक्षरोपदेशोप्यन्यथानुपपद्यमानो याचनाता-
दर्श्यवैयर्थ्यं सूचयतितदाप्रारब्धकर्म्मविमुक्तस्ययाचनाविनष्ट-
पापांतरस्य स्वतोमोक्षोपपत्तेः षडक्षरोपदेशेनाप्यशेषपापविनाश-
नात् तस्य स्वतोमोक्षोपत्तेश्चोभयोः समानकालीनत्वविरोधात्
श्रुतौस्फुटं षडक्षरोपदेशश्रवणात् यातनाशब्दस्याश्रवणाच्च
अविमुक्तकृतपापविशुद्ध्यर्थं यातनाषडक्षरोपदेशस्तुसंचितपा-
पविनाशार्थं इत्यपिनोपपद्यते “योविमुक्तं पश्यति सजन्मांत-
रितान्दोषान् विनाशयती ” त्यत्राविमुक्तदर्शनमात्रेणसंचित-
पापविनाशश्रवणात्प्रशंसामात्रंतदितिचेतूत्तर्ह्यशेषाघविनाशक-
स्यतस्यामुक्ताघविनाशनेकोऽतिप्रयासः षडक्षरस्तदवव्यतिरिक्ता
घनाशकइतिनियमोपिनोपपद्यते “ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मोक्षयि-
ष्यामिमाशुचः ” इत्यत्रतस्यतदघविनाशकत्वश्रुतेः यातनावै-
यर्थ्यतादवस्थंतदनंगीकारेत् पुराणोक्तार्भियातनाभिरविमुक्ता
कृताघविनाशतयातनांतैः संचितपापविनाशस्यसंभवात् देहां-
तकालेषडक्षरोपदेशोनिरर्थकः ननुयातनाभिःपापस्थूलांशस्य-
विनाशोननुतत्सूक्ष्मांशस्यतदुक्तं “ भागवतेन- निकृतै
रुदितैर्ब्रह्मवादिभि ” स्तथानशुद्ध्यत्ययवान् ब्रतादिभि
र्यथाहरेर्नामपदैरुदाहृतै यथोत्तमश्लोकगुणानुवर्णनमित्युक्तेः ”

व्रतादिभिः पापसूक्ष्मांशविनाशानुपपत्तेः स्वर्गिनांनरकिनां च
 पूर्वजन्मकृतकर्मामनुशेषोत्तर जन्मश्रवणस्यान्यथा नुपपद्यमा-
 नस्य दुःखभोगादपियातनयामृद्धमांश नाशाभावस्य सूचकत्वा-
 च्छतस्यसूक्ष्मांशस्यविनाशाय षडक्षरोपदेशइतिचेत् एतदपिनो-
 पपद्यते स्थूलांशविनाशकसूक्ष्मांशविनाशको पापद्वयस्वीकार-
 गौरवापेक्षया उभयविनाशकैकोपायस्वीकाररयलाघवात् सत्ये-
 कस्मिन्पायोभयांशविनाशकेउपायेसुकरे तदद्धांशविनाशाय
 दुःखदोषायांतरस्वीकर्तुरतत्त्वापत्तेश्च नापियातनासहकृतः षड-
 क्षरोपिसूक्ष्मांशनाशको न तुएकाकीतस्मान्न वैयर्थ्यात्तत्तनाना-
 मितिवाच्यं “ येनामृतीभूत्वामोक्षीभवती ” त्यत्रतरयाशेषा-
 धविनाशकत्वावगमात् तत्रामृतीभूत्वा अमरणधर्मांसइत्यमर-
 णधर्मात्ताया अशेषपुण्यपापरहितस्यैवोपपद्यमानत्वात् “यएत-
 त्तारकंब्राह्मणोनित्यमधीतेसपाप्मानंतरतिसमृत्यंतरती ” त्य-
 चापितथैवश्रवणाच्च“जन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्संतारयती
 तियस्मादेवंतस्मादुच्यतेतारकमिति ” तारकवचनश्रुतेश्च
 षडक्षरोवन्हिपूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते महापातकिनांपापदहने
 दहनोपम ” इति ब्रह्मसंहितोक्तेश्च षडक्षरस्याशेषाधविनाश
 कत्वापपत्तेः तस्मान्नाविमुक्तकृतपापविनाशाययातनावचन-
 मुपपद्यते कथंचित्तस्यतथोपपद्यमानत्वेपियातनानां मुक्तिपर्य्य
 तार्थसाधनासामर्थ्यात्पापसूक्ष्मांश नाशकत्वानुपपत्तेश्च तदर्थं
 षडक्षरोपदेशस्वीकारस्यावश्यकत्वात् वरंसाधनद्वयांगीकारात्

सर्वार्थसाधने एकस्य स्वीकरणां किंचकस्य चिद्भयादपिरुद्रस्य तदं-
 डकराणां आवश्यकं स्वेच्छया तु स्वशरणागतदुःखदर्शनं नो चित
 मिति वैषम्यं निवृत्त्यर्थं तदिति चेन्न न दे शान्तरीयपापी जीव
 दंडकरणवत् स्वक्षेत्रनिवासिपापी दंडकरणे न वैषम्यापत्तिः
 परमेश्वरस्य कल्पतरोरिव स्वशरणागत मात्राभीष्टकरणेऽपि
 न वैषम्यापत्तिः अतएव श्रूयते श्रीरामचन्द्रस्य यातनां
 विनैवायोध्यावासिनां सर्वेषां स्थावर जंगमानां स्वपरधामप्रापक
 त्वं “विश्वव्यापीराघवो यस्तदानीमंतर्द्वये शंखचक्रे गदाव्जे धृ-
 त्वारमा सहितः संबृत्तश्च स पत्तनः सानुजः सर्वलोकी तद्भक्ता
 यैलब्धकामांश्च भुक्त्वा तथापदं परमं याति ते चेति अत्र दृष्टान्ता-
 र्थकं तथापदं अंतर्द्वये इत्यस्य परमं पदं जगामेत्यर्थकत्वं सूच-
 यतितारकोपदेशानंतरं तु न यातनावचनावकाशः अन्यथा उपदे-
 शस्य वैयर्थ्यापपत्तेः तदुपदेशसमकाला शेषपापविनाशबोधक-
 वाक्यसमूहविरोधाच्च नाप्यस्यामुपनिषदि कुत्रचिद्वातनानां ना-
 मापिश्रूयते प्रत्युत “आशुमुक्ताः संतु उपदेक्ष्य सिमन्मंत्रांसमुक्तो-
 भविता शिवेति” तदुपदेशानंतरं मुक्तिः श्रूयते तस्मात् पुराणादि
 श्रुतया तनावचनं पूर्वोक्ताभिप्रायकं न त्वविमुक्तकृतपापविनाश
 कत्वाभिप्रायकं तारकोपदेशे नैवाशेषाद्यविनाशपूर्वकं मुक्ति-
 सिद्धेः अथवा “वेदार्थादधिकं मन्ये पुराणार्थं च पार्श्वेति वेदे यन्नि
 हितं देवि पुराणे तत्प्रतिष्ठितं । पुराणमन्यथा कृत्वा तिर्यज्जोनिम-
 वाप्नुयात् शुशान्तोऽपि सुदांतोऽपि न गतिं प्राप्नुयात् क्वचिदि”त्य-

मिपुराणवचनात् वेदार्थोपिवृंहणरूपतया पुराणवाक्यान्यव-
 श्यमान्यानि तेनभवंतुयातनावाक्या निश्चयमुक्तकृतपापप्रा-
 णिविषयाणि ननुवेदेतद्विषयकयातनाश्रवणात् वेदविरुद्धेना
 प्रमाण्यात्पुराणवाक्यान्यनंगीकर्तव्यानि वेदार्थप्रकाशकाना-
 मेववाक्यांतराणांप्रमाणत्व स्वीकारादितिचेन्न प्रत्यक्षाश्रुत्यर्था
 प्रकाशकत्वानियानिवेदार्थ विरुद्धानिवाक्यानि तेषामपितदनु
 मितश्रुत्यमूलकत्वेनप्रमाणत्वानंगीकारात् प्रकृतेतुनवेदविरुद्धा
 निप्रत्युततत्रापिगतिसूचकत्वेन तदनुकूलानि वेदेपियद्यपि
 तद्विषयाःयातनाः स्फुटनश्रूयंतेतथापि तत्रतात्पर्यादुपलभ्यंते
 तथाहि “क्षेत्रेस्मिन् योर्चयेभक्त्यामंत्रेणानेन मांशिव ब्रह्म-
 हत्यादिपापेभ्योमोक्षायिष्यामिमाशुचः” इत्यत्रमाशुचइतिपद
 मन्यथानुपपद्यमानमवि मुक्तकृतपापप्राणिविषययातनाःसूच-
 यति तत्रतद्व्यतिरिक्तशिवशोकहेतोरनुपलंभात् तद्विमोक्षा
 यशुवब्रह्महत्यादिपापनिवर्त्तकोपायविधाना चतथाच वेदगूढार्थ-
 प्रकाशकत्वेननतेषांपुराणवचसां स्वार्थेप्रमारायात् भवंतुतदु-
 क्तानानायातनास्तद्विषयाःकृतघ्नाः शेषस्वसार्वादिकदुःखनिवृ-
 त्यर्थकृतैतत्परिश्रमंशिवं तदर्थेचपाषाणप्रतिमादिषुसन्निहितं
 तत्स्वामिनंश्रीरामचन्द्रं तद्भक्तान्बानभजंते प्रत्युतअवजानं
 तिदुर्वचोभिर्दुराचरणैश्च परंतुसश्रुतोपिनानायातनाभोगः
 मुमुर्षोर्वक्तुमशक्यः सचप्राणोत्क्रमणकालोजीवतएवोपपद्यते
 जंतोः प्राणेषूत्क्रमणेषु रुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे” इतिश्रुत्यनु-

रोधात् नतदेहत्यागानांतरंसउपपद्यते उक्ताश्रुतिविरोधात्
 अशेष पापविनाशकस्यतारकरयोप देशसमकाल एव
 यातनाहेतोः पापस्यापिविनाशोपपत्तेः “तस्यश्रवणमात्रेण
 सर्वएवतिवंगता” इतितच्छ्रवणकालेभगवत्पदप्राप्तिस्मर-
 णाच्चतत्रत्रिंशत्सहस्र संख्याककालीननानायात् नाभोगवचनं
 तुस्वप्नमनोरथर्माकंड्येप्रलयप्रदर्शनादि दृष्टान्तेनाल्पकालेबहु-
 कालभोगप्रतीत्यभिप्रायकमितिमंतव्यं नतुतथाश्रुतं उक्तश्रु-
 तिस्मृत्यादिविरोधात् कालान्तरयातनावचनानिजन्मान्तरप्राप्ति-
 विषयकवचनानितु श्रुतिस्मृत्यनुकूल्यायभयप्रदर्शनपरत्वेन
 नेतव्यानि प्राणोष्कृममाणोद्यित्यत्रवाभूतार्थवर्त्तमाननिर्देश-
 स्वीकारेणदेहत्यागोत्तरकालेरुद्रोपदेशोऽङ्गीकर्त्तव्यः तथाचनिः
 पापानां देहत्यागसमकालेतदुपदेशेनमुक्तिः इतरेषांतुयातना-
 भोगानंतरं तदुपदेशेनेतिदेहत्यागोत्तरकालत्वावच्छिन्नस्योभयत्रा
 सत्त्वादेवांशुत्यर्थः पुराणवचनानुसारेणकल्पनीयः “अ-
 द्यापिरुद्रकाश्यांतुसर्वेर्षाऽयक्तदेहिनां दिशत्येतन्महामंत्रंतारक
 ब्रह्मनामकं तस्यश्रवणमात्रेणसर्वएवतिवंगता इत्यत्रदेहत्यागो-
 त्तरकालेमंत्रोपदेशस्मरणाच्च परंत्वयंपक्षः “प्राणोष्कृममाणेषु
 तारकंव्याचष्ट” इत्युभयत्रवर्त्तमानकालनिर्देशेनप्राणोष्कृमण-
 तारकोपदेशयोः समकालत्वसूचकायाःश्रुतेः प्रतिकूलःइत्यव-
 गम्यते प्रथमपक्षेत्यक्तदेहानांस्मृतिवचनंतु अत्रप्राणोत्क्रमण
 कालंविहाय तत्रप्राणोत्क्रमणकाले तदुपदेशाशंभवाच्च पुन-

रत्रप्राप्तजन्मनः प्राणोत्क्रमणकालेतदुपदेशइति बहुकल्पनापेक्षां
उक्तश्रुत्यंतरविरुद्धंचतस्मादविमुक्तमृतानां देशांतरजन्मश्रवण-
मविमुक्तमहत्वबाधकं श्रुतिविरुद्धं वामत्वात्तदेहस्य यातना देहत्व-
कल्पनादपि वरं श्रुत्यनुरोधेन तादृशवाक्याभयप्रदर्शनपरत्वकल्पनं
तदेहस्य यातनारूपत्वकल्पनेऽपि देहत्यागमन्त्रोपदेशयोर्बाहुकाल-
व्यवधानेन तयोः समकालत्वसूचकश्रुतिविरुद्धस्य तादवस्थ्यात्
एवंमुमुर्षोः प्राणोत्क्रमणसमकालतारकोपदेशान्मुक्तिरित्येतद-
श्रपरश्रुत्यनुरोधेनाप्यूहमित्यलमिति विस्तरेण अत्र षडक्षरोपदेश-
श्रवणांतत्पाठश्चाशेषाघविनाशकश्चेत्तदा तदुपदेशादि सम-
कालएव देहपातोऽज्ञानोत्पत्तिपूर्वकं स्वरूपस्य साक्षात्करणश्च कुतो-
न स्यात् कथं वा देहत्यागसमकालेतदुपदेशात्तत्स्मरणाद्वा अत्र-
हि जंतोः प्राणेषूत्क्रमणेष्विति श्रौतं प्राणप्रयानसमयेऽस्तु नाम स-
कृत्स्नरेत्समिद्वामंडलं भानोः परंपदमवाप्नुयादिति स्मार्त्तंच मुक्ति-
श्रवणमुपपद्यते इति प्रश्नस्याद्यापिकेनाप्यदत्तोत्तरस्य उपायां-
तराविनाशस्य भोगैकनाशस्य प्रारब्धकर्मणोऽवशेषान्न तदुप-
देशसमकाले देहपातः प्रारब्धकर्मभोगावसानकारितदेहत्याग-
समकाले एव मोक्षहेतुरुद्रकृततारकोपदेशनियमोऽन्यथानुपप-
द्यमानः कालांतरेऽप्युपदेशसमकालसंचिताघनाशप्रारब्धा-
घविनाशोऽसूचयति उत्तरपुण्यपापयोरवशिष्टप्रारब्धकर्म-
जन्यत्वमवगम्यते तस्मात्तदुपदेशोत्तरक्षणेऽज्ञानावरकसूक्ष्मा-
घोत्पत्युपपत्तेर्न तदा स्वरूपसाक्षात्कारलक्षणामुक्तिरूपपद्यते त-

त्कालीनां तराघजनकतत्प्रारब्धकर्मभोगावसानकारिततद्देह-
 त्यागसमकाले तारकोपदेशश्रवणातत्पाठतत्स्मरणाद्यन्यतर-
 मात्रेणसवासनस्यपूर्वाघस्यविनाशात् हेत्वभावेनचोत्तराधानु-
 पपत्तेरावरकाभावात्स्वरूपसाक्षात्कारस्तदनंतरं श्रीरामप्राप्ति-
 रित्युत्तरमस्माभिर्दत्तं श्रुतिस्मृत्यनुसारात् किंचाविमुक्तमृत-
 जीवमुक्तिबोधकं श्रुतिवाक्यंदेशान्तरेपितारकोच्चारणपूर्वकं
 मृतानामुक्तेरूपलक्षणां “रामेतिद्व्यक्षरोमंत्रोमरणो यस्तुसं-
 स्मरेत् नरोनलिप्यतेपापैः पद्मपत्रमिवांभसे ” त्यादि-
 प्रमाणसद्भावात्अंतकालेस्मरणंतुपूर्ववृत्त्यधीनमित्युक्तंगीतासु
 “सदातद्भावभावित” इतितस्मादेशान्तरस्थैरपि मुमुक्षुभिर्नि-
 त्यन्तारकजपपरेणभावितव्यं तथाचनित्यमधीतस्य तारकस्यांत
 कालेपिस्मृत्युपपत्तेः सदाततस्मर्त्तुरशेषपाप विनाशपूर्वकंनि-
 र्विवादोमोक्षः तथैवश्रूयतेच “यएतत्तारकंब्राह्मणोनित्यमधीते
 समाप्यानंतरतिसमृत्युंतरति भ्रूणहत्यांतरति सर्वहत्यांतरति
 सवीरहत्यांतरति ससंसारंतरति ससर्वंतरति सोऽविमुक्ताश्रितो
 भवति समहान्भवति सोमृतत्वंचगच्छतीति” यद्येवंतर्हि काशी
 मृतानामेभ्यः कोविशेषइतिचेत् सदातारकजपरहितस्यतत्राप्य
 नधिकारिणः कृम्यादेरपिकाशीमरणान्मुक्तिः नेदृशस्यदेशान्तर
 मृतस्येतिब्रूमः काशीकृतपापानांतारकानुष्ठानरहितानां यातना
 श्रवणाद्देशान्तरस्थानां तारकावलंविनांकृतपापानामपि तारक-
 जपेनैवतद्विनाशश्रुतेः यातनाऽश्रवणाच्च उभयेषामपिविशेषो-

दृष्टव्यः तथाच निःपापानामुभयत्र फलसाम्येऽपि कृतपापानां
 फलवैषम्यं काशीवासादपि तारकाश्रयस्याधिक्यं द्योतयति
 न च तदाश्रयानंतरमपि फलवैषम्यमिति वाच्यं अविमुक्तकृत-
 पापानां यातनाभोगानन्तरं तारकोपदेशेनैव मोक्ष श्रवणात्
 तस्माद्यत्र कुत्रापि वशतो नित्यं तारकजपपरस्योपायान्तरशून्यस्य
 यस्य कस्य यथा तथा वर्त्तमानस्यापि प्रारब्धकर्मावसाने ऽशेषाद्य
 विनाशपूर्वकं निर्विवादो मोक्षः इति तारकस्य साधनान्तर सहा-
 यांतरं निरपेक्षत्वात् सुकरोपायत्वाच्च स्वतः सिद्धत्वेनानुष्ठाना-
 नपेक्षत्वाच्च स्वसाध्याव्यभिचारित्वादशेषफलप्रदत्वाच्चोपायां
 तरेभ्य उत्कृष्टत्वमशेषपापविनाशपूर्वकमोक्षप्रदत्वं चेति निर्वाधं
 निष्पद्यते “ ब्रह्मादीनां वाचकोऽयं सर्ववाच्यस्य वाचकः ”
 यत्र हि जन्तोः प्राणेषूकममाणेषु रुद्ररतारकं ब्रह्म व्याचष्टे इत्योमि-
 ति एतदेवोपास्यमिति ज्ञेयमिति च य एतत्तारकं ब्रह्मणो नित्य
 मधीत ” इत्यादि श्रुतिभ्यः “विष्णोर्नाम्नां सहस्राणां तुल्य एष
 महामनुः अनन्ता भगवन्मन्त्रानानेन तु समाः कृताः” इत्या-
 दिहारीतस्मृतेः “बहुधारामसन्त्रोऽयं संस्कारान्नैव वाञ्छति रसना
 स्पृक् फलत्येवैव हिरसंस्कृतो यथा सर्वेषु मन्त्रवर्गेषु श्रेष्ठवैष्णव
 मुच्यते गारापत्येषु शैवेषु शाक्तशौरैश्च भीष्टं । वैष्णवेष्वपि मन्त्रेषु
 राममन्त्राः फलाः धिकाः विनैव दीक्षां राजेन्द्रपुरश्चर्या विनैव हि
 विनैव न्यासविधिना जपमात्रेण सिद्धिदाः मंत्रस्तेष्वप्यनायासफल
 द्योऽयं षडक्षरः । षडक्षरोऽयं मन्त्रस्तु सर्वाघौघविनाशकः द्वौ दिनं

च दुष्कृत्यपक्षमासर्तुवर्षजं । सर्वं हरति निःशेषं तूलाचलमिवानलः ब्रह्महत्यासहस्राणि ह्युपपातकजान्यपि । सर्वाण्यपि प्रणश्यन्ति राममन्त्रानुकीर्तनादि ” त्यगस्त्यसंहिता वचनात् “ षडक्षरो वह्निं पूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते महापातकिनां पापदहनेदहनोपम ” इति ब्रह्मसंहितोक्तेः श्रीरामेति परं जाप्यं तारकं ब्रह्मसंज्ञिकं ब्रह्महत्यादि पापघ्नमिति वेदविदो विदुरिति सनत्कुमारसंहितोक्तेः षडवर्णो भुक्तिमुक्तिद ” इति ब्रह्मयामलोक्तेः “ ये ये प्रयोगास्तन्त्रेषु तैस्तैर्यत्साध्यते फलं तत्सर्वं सिध्यति क्षिप्रं रामनाम्नैव कीर्तनादिति ” रुद्रयामलोक्तेः विश्वरूपस्य ते राम विश्वेश व्दाहिवाचकाः तथा पिरामनामेदं विश्वेषां वीजमक्षयमिति सहस्रानामतातुल्यं रामनमवरानने ” इति च “ शृणु नामानि वक्ष्यामि रामस्याद्भुतकर्मणः लौकिका वैदिकाः शब्दा ये केचित्सन्ति पार्वति नामानि रामचन्द्रस्य सहस्रेतेषु चाधिकं तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमं मतं विष्णोरेकैकनाम्नैव सर्ववेदाधिकं मतं तादृङ्नामसहस्रैश्च रामनामसमं मतं जपतः सर्ववेदांश्च सर्वमन्त्रांश्च पार्वति तस्मात्कोटिगुणं पुण्यं रामनाम्नैव लभ्यते इत्यादि पद्मपुराणोक्तेश्चेत्याद्याभ्यश्चतस्तत्स्मृतिभ्यः नाम्नोप्यशेषाभीष्टप्रदत्वसर्वपापविनाशकत्वं मोक्षप्रत्वं च ज्ञेयं “ श्रीरामरामेति जनायेज्यंति च सर्वदा तेषां भुक्तिश्च मुक्तिश्च भविष्यति न संशयः द्विजो वाराक्षसो वापि पापी वा धर्मकोपि वा रामरामेति यो वक्तुः समुक्तो नात्र संशयः अत्र-

नाम्नः सर्वदाजपविद्यानं पूर्वोक्ताभिः प्रायकं मुक्तिस्तु तत्सकृत्स्म-
 रणादेवेत्याह “प्राणायानसमये यस्तु नामसकृत्स्मरेत् सभि-
 त्त्वामंडलं भानोः परं यदमवाप्नुयात्” इति यातु धृतमृगशरीरस्य-
 भरतस्यान्तकाले भगवन्नामस्मरणेऽपि देहांतरप्राप्तिः श्रूयते-
 पुराणादौ साप्यनभ्युपगतप्रारब्धकर्मावशेषादुपपद्यते अतो न-
 नाममहत्वापघातिका स्वीकृतं हि पूर्वाचार्यैरभ्युपगतानभ्युप-
 गतभेदेन प्रारब्धस्य द्वैविध्यं तदपि भोगैकविनाशमनन्यशरणा-
 गतव्यतिरिक्तस्येति ततो भोगावसानेन तस्यापिमोक्षः अत्र-
 अन्ते मां प्राप्नुवंति ते इति श्रुतिः तत्प्राप्तेरन्यथानुपपत्तेर्मां प्राप्नु-
 वंतीत्यस्य मतस्वरूपं निर्विशेषं प्राप्नुवंतीत्यर्थकल्पनेन तेन सहते-
 षामुल्लेखमैक्यमुपपद्यते घटाद्युपाधिध्वंसे प्रतिद्विवस्य विवप्राप्तिव-
 दितियेव दंतिते प्रष्टव्याः एकस्याद्वितीयस्य निरंजनस्य सविशेष-
 निर्विशेषभेदेन द्वैविध्यं कथमुपपद्यते इति सर्वांगंधः सर्वरसः सत्य-
 कामः सत्यसंकल्पः सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात्
 ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् वाहूराजन्यः कृतः निःकलं निःक्रियं शां-
 तं निरवद्यं निरंजनं यदरूपमनामयं अचक्षुरश्रोत्रमंगंधमस्य शंभि”
 त्याद्यानां द्विविधश्रुतीनामन्यथानुपपद्यमानत्वात् तत्प्रतिपाद्य-
 स्य ब्रह्मणः सविशेषनिर्विशेषभेदेन द्वैविध्यं कल्प्यते इति चेत्तर्हि
 निरंजने निखद्येऽविद्याप्रत्यनीके सदैकरसे तस्मिन्मायासंगंधः
 कथमुपपद्यते येन तत्र सोपाधिकत्वं कल्प्यते किमाकाशवदऽव-
 छेदकघटादिवत् मायानवल्लिङ्गं स्वविजातीयादिशून्यं ब्रह्ममध्य-

तएकदेशतोवा ऽवच्छिद्यकेनापियुक्तिविशेषेण तं साकारं करोति
मनुष्यादिकमिव वहस्तपादादि रूपेण स्वयमेव संश्लिष्यकेनापि
युक्त्यन्तरेण वा तं साकारं करोति निर्गुणस्य तस्य ज्ञानमावृत्य गुणां
तरसंश्लेषेण तं सगुणं करोति वेति तव हार्दोभिप्रायः अस्तिक-
श्चिद्विशेषांतरोवा प्रथमपक्षे तस्याः ब्रह्मणोपि निर्यंतृत्वात्सै.
वोपास्यतां ज्ञायतां च किंब्रह्मोपासनया तज्ज्ञानेन वा तस्य परा-
धीनत्वात् यदितु निरंजनत्वादि श्रुतिविरोधान्न मायायास्तत्स्व
रूपेण संबंधः किंतु सूर्यावरके मेघे सूर्यसंश्लेषदर्शनमात्रवत्
दूरतः स्थितस्यापि ब्रह्मणो मायासंश्लिष्यब्रह्मानं तस्य सोपाधिव
त्वमित्युच्यते तर्हि सूर्यस्य तत्संश्लेषदर्शनकालेपि मेघसंस्पर्शा-
भाववत् ब्रह्मस्वरूपेण मायासंबंधाभावोपपत्तेः सूर्यस्यैकर-
सत्त्ववत् ब्रह्मणोपि सदैकरसत्वापपत्तेर्न तस्य सोपाधिकत्व निरुपा-
धिकत्वभेदेन द्विविधा कल्पनमुपपद्यते “निष्कलं निः क्रीयां शांतं
निरवद्यं निरंजनं आत्मेश्वरं प्रति विश्वस्य न तस्य कश्चिज्जनिता
न चाधिपः प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः” इत्यादि श्रुतिविरोधाच्च
तस्मान्निरंजनत्वनिर्वाद्यत्वादिविषयकश्रुत्यनुरोधाद्ब्रह्मणः सदै-
करसत्वोपपत्तेः “तत्र च एष आत्मा पहतविजरो विमृत्युर्विशोको-
विजिघित्सोऽपि पासो सत्यकामः सत्यसंकल्प इत्यैकैव श्रुत्या-
पाप्मत्वादीन् हेयगुणान् प्रतिषिध्य सत्यकामत्वादि दिव्यगुण-
विधानवत् “अचक्षुरश्रोत्रमगंधमस्य र्शमस्थूलमनगु” इत्या-
द्याभिरपि हेयान् चक्षुराघवयववान् गंधार्दीश्च प्रतिषिध्य” सर्व-

गन्धः सर्वरसः नदृष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यते सवेत्तिविश्वंनहि-
तस्यवेत्ता परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वभाविकी ज्ञानवल-
क्रियाच द्विभुजःकुण्डलीरत्नमालीधीरोधनुर्द्धरः अर्द्धमात्रात्म-
कोरामोब्रह्मानन्दैकविग्रहः परंज्योतिः स्वरूपिणमि” त्येवमा-
द्याभिर्दिव्यरूपत्वदिव्यगुणत्वादिविधानतोपपत्तेः सएवनिर्गु-
णसगुणश्च श्रुतिप्रतिपाद्यत्वेनाशेषवेदवेद्यः शिवविरंच्यादि-
पूज्यपादः परात्परतरः सएवपरंब्रह्मादिशब्दवाच्यः स्वतंत्रमोक्ष-
प्रदइति तस्यैवप्राप्तिवेदाः वदन्ति “एषसंप्रसादः अस्मात्शरी-
रात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यते” येना-
सावमृतीभूत्वामोक्षीभवति सोऽविमुक्तात्माश्रितोभवतिसोमृत-
त्वंचगच्छति “समुक्तोभविताशिवश्चंतेमांप्रप्नुवंति इत्येव-
माद्याः तस्मादेतावतापरिश्रमेणजगदीश्वरेण शिवेनापितार-
कानुष्ठानादिभिर्यप्रसाद्य यस्मादविमुक्तमृताशेषजंतुमुक्तिर्या-
चिताश्चप्रसन्नः सन्तद्याचितंदत्त्वासर्वदेशनिवासिजीवविमो-
क्षायसंप्रदायद्वयं प्रवर्त्तयामास यश्चसंप्रदायपरंपरयाप्राप्त-
षडक्षराणांस्वभक्तानां तद्देहांतेस्वप्राप्तिप्रतिजानीतेस्म “मु-
क्तामांप्राप्नुवंतिते इतितस्यसविशेषस्यश्रीरामस्यप्राप्तिवचन-
मन्यथानुपपद्यमानं तत्सारूप्यादिविशिष्टतत्सायुज्यमुपपादयति
श्रीरामचन्द्रदिव्यमंगल विग्रहैतच्छरीरत्वेनतदविनाभूतमात्मा-
नंच सदाध्यायतोदेहान्ते तत्सारूप्यादिविशिष्टतत्सायुज्यम-
स्यैवोपपद्यते नहितद्रूपध्यायतोरूपांतरत्वं नचतत्सालोक्यवि-

नातत्सामीप्यं न च तत्सामीप्यं विना तदा तत्सहवासः न च तत्सह-
 वासं विना तत्सार्ष्ट्यं न च सार्ष्ट्यं विना तत्समानभोगवत्वं चोप-
 पद्यते इत्येयं तत्सायुज्यं प्राप्तस्य तन्नांतरीकतयैव तत्सालोक्या
 द्युपपत्तेः तापनीयश्रुत्युक्तमार्गानुगामिनावश्यं श्रीरामसायुज्यप्रा-
 प्तिकामानांतद्भक्तानां पंचधापि मुक्तिः सुलभेति “सदारामोहमि-
 त्येतदित्यादि ” तापनीयश्रुतिवलादवगम्यते इत्यवधेयं सुम-
 तिभिः सायुज्यं नाम देहहृत्वायेव तदविना भावेन सर्वदा तत्साह-
 चर्येण तत्समानभोगत्वमित्युपपादितं पूर्वमेव ।

श्रीरामचन्द्रेणोक्तं यो विमुक्तं पश्यति । स जन्मा-
 न्तरितान् दोषान् वारयति तान् पापान् नाशयतीति ॥

॥ इति चतुर्थ कंडिका ॥

कंडिकान्ते वरणायां नाश्यामध्ये प्रतिष्ठितमित्युक्तं
 पुनरुपक्षिपति तन्निर्वचनरूपेण श्रीरामचन्द्रेण स्वकृपया यदुक्त-
 मविमुक्तं यः पश्यति ज्ञानेन च क्षुषा विजानाति साक्षात्करोति स
 जन्मान्तरशतोपार्जितान् इन्द्रियकृतान् दोषान् वारयति तत्त-
 द्विषयेभ्य इन्द्रियानवरुणद्धि तथा तदुपार्जितदोषसंपादिता न
 विहिताचरणरूपान् प्रवलतरान् पापान् नाशयति इति शब्दः
 कंडिका समाप्त्यर्थः ।

॥ इति चतुर्थ कण्डिका ॥

अथयत्पूर्वश्रीरामचन्द्रस्य सर्वावतारित्वं यच्च सर्वशब्द-
वाच्यत्वं निर्दिष्टं । उपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेति
“ सर्ववाच्यस्य वाचक ” इति तदेवं स्फुटयितुं पंचमकंडिकारंभः
तत्रादौ “ मन्वंतरसहस्रैस्तु जपहोमार्चनादिभिरि ” त्युक्ता-
दिपदसंग्रहीततस्तुतिमंत्रविषयकप्रश्नः अथेति ॥

अथ हैनं भरद्वाजो याज्ञवल्क्यमुवाचाथ-
कैर्मंत्रैस्तुतः श्रीरामः प्रीतो भवति स्वात्मानं दर्शय-
तितन्नो ब्रूहि भगवन्निति ॥ १ ॥

यैर्मंत्रैः स्तुतः श्रीरामः प्रीतो भवति स्वात्मानं च दर्शयति ते-
के मंत्रास्तान्नो ब्रूहीति वक्तव्ये तन्नो ब्रूहीति छांद संशिष्टं स्यष्टं अथ श्री-
रामोपदिष्टो गंतापि नीयार्थो ब्रह्मा यथा सर्वरूपिणं सर्वशब्दवाच्यं
श्रीरामं निश्चित्य तथैव तं मनसा स्मरन् नमस्कारपूर्वकं तुष्टावेत्यु-
क्तवान् याज्ञवल्क्य इति श्रुतिः

सहो वाचयाज्ञवल्क्यः श्रीरामेणैवाशिक्षितो ।
ब्रह्मा पुनरेतया गाथया नमस्करोति ॥ २ ॥

पुनरित्युपदेशारंभे कृतं नमस्कारं सूचयति शिष्टं स्यष्टं
अथ तत्पृष्ठान्मंत्रान्विवक्षन् याज्ञवल्क्य आदौ स्तुतिप्रकारमाह-
विश्वाधारमिति

विश्वाधारंमहाविष्णुंनारायणमनामयंपूर्णानं
दैकविग्रहंपरंज्योतिःस्वरूपिणमनसासंस्मरन्ब्र-
ह्मातुष्टावपरमैश्वरं ॥३॥

अत्रश्रीरामस्यमहाविष्णवादि कार्यत्वमभिप्रेतं तत्कार-
णत्वंवा नप्रथमः ब्रह्माविष्णुनारायणवासुदेवमत्स्यकूर्मादी-
नामनेकेषांचेतनानां युगपच्चिद्वूपैककार्योत्पादनासंभवात् ते-
षांयुगपत्पिंडीभूयैकरूपेणावस्थानानुपपत्तेरित्यर्थः नापिकूर्मेण-
प्रत्येकस्यमहाविष्णवादेतत्कारणत्वमुपपद्यते विनिगमनाविर-
हेणसहपठितेषुबहुष्वेकस्यापितत्कारणत्वानुपपत्तेः विष्णुहर्ष्या-
दीनांपुराणादिश्रुतमूलकारणत्वस्यतद्वचनविरोधेनश्रुतिविरोधे-
नचतापनीयोपक्रमेनिरस्तत्वात्अतोद्वितीयःपक्षः “तत्रमणिर्य-
थाविभागेननीलपीतादिभिर्युतः रूपभेदमवाप्नोतिध्यानभेदा-
त्तथाच्युत इतिस्मृतःयुगपदनेकरूपधारीभवितुमर्हतिविलक्षणा-
शक्तिमत्त्वात् सौभर्यादिवदित्यनुमानसहकृतायाः ब्रह्मणो-
रूपकल्पनेत्यादिश्रुतेश्चैकस्यानेकरूपधारित्वोपपत्ते रनेकेषां-
चेतनानामेकरूपधारित्वस्मृतेरनुपपत्तेरश्रुतेश्चोपपद्यते एकस्य-
श्रीरामस्यप्रयोजनवशाद्बहुरूपधारित्वं तेनैवद्विभुजचर्तुभुजा-
दिसहस्रांतभुजवत्तत्तद्विग्रहवत्वेन श्रीरामस्यसर्ववाच्यस्येति
श्रौतंविश्वेशब्दाहिवाचकाइतिस्मार्तंचविष्णुनारायणादिशब्दा
वाच्यत्वमप्युपपद्यते विष्णुमहाविष्णुवासुदेवनारायणहरिमहै-

श्वरादिशब्दानां व्यापकत्वभक्तदुःखहारित्वसर्वनियंतृत्वा-
दिगुणविशिष्टवाचकानां तत्तद्गुणद्वारापित्वाचकत्वमुपपद्यते-
श्रीरामव्याप्यभूतदेवासुरमनुष्यादिवाचकानां तु तत्तद्वाच्यद्वा-
रासर्वशरीरिणास्तस्यवाचकत्वमुपपद्यते शरीरवाचकस्य तन्निष्ठा-
मकजीववाचकत्ववदित्येतदभिप्रेत्यैकस्यैव श्रीरामस्य सर्वरूपि-
त्वं दर्शयन्ति श्रुतयः विश्वाधारमित्यारभ्या तापिनीयसमाप्तेः वि-
श्वाधारमिति विश्वाधारत्वहेतुशक्तिमंतमित्यर्थः महाविष्णुं-
महदिति विशेषणं आकाशार्धादिव्याप्तिनिवृत्यर्थं तथाच व्याप-
कत्वेन प्रसिद्धानामाकाशादीनामपि व्यापकमित्यर्थः अयं परमे-
श्वरस्य महान् गुणः सर्वव्यापकस्यैकस्य सर्ववियंतृत्वेन सर्व-
कारणत्वोपपत्तेः अतएव तापनीयोपक्रमे चिन्मयेरिमन्महावि-
ष्णुविति” सर्वव्यापकत्वद्योतिना महाविष्णुपदेन चिन्मयवस्तु-
विशेषितं चतुर्भुजपरस्तुविष्णुशब्दो न यौगिकः किंतु तत्र श्रुतयो-
गिको भयरूपस्तस्य श्रीरामस्यैवापररूपत्वं वाल्मीकीये रम्यते तत-
स्त्वमसि दुर्धर्पात्तस्मात्भावात्सनातनात् रक्षां विधारयन्भूतानां
विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति अथवा आकाशादीनां व्यापकत्वेन
प्रसिद्धानामपि जडत्वात् जन्यत्वाच्च चेतानानां स्वकारणस्य चा-
धारत्वानुपपत्तेः विश्वमध्यपातित्वाच्च विश्वाधारपदेनैव तद्व्या-
वृत्तेर्महदिति विशेषणं न आकाशादिव्यावृत्यर्थं किंतु ता-
पिनीयोपक्रमदृष्टविष्णुपदविशेषणमहच्छब्दवदत्रापि महदिति-
विशेषणं श्रीरामस्य विष्णवादिव्यापकत्वोपलक्षिततत्कारण-

त्वेन महाकारणत्वान्मूलकारणत्वद्योतनार्थं एवंतस्यमूलका-
रणत्वंनिर्दिश्याथमहदादितत्वांतःप्रविष्टस्यक्षीरान्धशायिनश्च
जगत्कारणत्वप्रसिद्धेनरूपेण तस्यजगद्वान्तरंकारणत्वंनि-
र्दिशति नारायणमिति महदाद्यंतर्यामित्वेनाप्सुशयनाच्च त्व-
मेवनारायणशब्दावाच्यइत्यर्थः नराज्जतातितत्वानिनाराणी
तिविदुर्वुधाः तानितस्यायनंयस्मात्तेननारायणःस्मृतः इतिस्मृ-
तेः आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः अयनंतस्यतापूर्वं
तेननारायणस्मृतः” इतिस्मृतेवाल्मीकीयेतु मर्हाणवेशयानो-
प्सुमांत्वपूर्वमजीजन” इतिश्रीरामप्रतिब्रह्मणोक्तंतस्मात्प्रदर्शि-
तवाक्यानामेकवाक्यत्वात् श्रीरामस्यतद्रूपधारित्वात् नारा-
यणशब्दवाच्यत्वमवगम्यते अत्रेदंबोध्यं “नराज्जातानितत्वा-
नि” आपोवैनरसूनव” इत्याभ्यांनरशब्दवाच्यएवस्वस्माज्जा-
तेषुमहदादिषुतत्त्वेषुअप्सुआयतनकारणान्नारायणेतिसंज्ञाम-
वाप्त इति बोध्यते महर्षि वचनात्तु श्रीराम एव महदाद्यंतर्यामि
त्वेनाप्सुशयनाच्च नारायणेति सज्ञांप्राप्य इत्येवगम्यते
तयोर्द्वयोः परमकारणत्वासांभवात् प्रदर्शित वाक्यानांत्वे कार्यं
बोधकत्वेनैकवाक्यत्वात् सर्वसाखाप्रत्ययन्यायेनकारण वाक्य
नामेकस्मिन्नपर्यवसानस्ययुक्तत्वाच्च सामान्यशब्दानां विशेष
शब्दवाच्ये पर्यवसानस्ययुक्तत्वाच्च सामान्यशब्दत्वेनावगतो
नरशब्दोविशेषशब्दवाच्ये श्रीरामचन्द्रेपर्यवस्य तस्यैवनारा-
यणकारणत्वं बोधयतीत्यवगम्यते यद्वितुनारायणस्यनरशब्द

वाच्योत्तरावस्थात्वेन उभयो रेकशब्दवाच्यत्वेन सामान्यभूतं नरश-
 ब्दविशेषभूतनारायणशब्दवाच्ये पर्यवसानीकृत्य नरशब्दवाच्य
 निष्ठत्वं कारणनारायणोच्चारोप्यतस्य सर्वकारणत्वमुपपाद्यत इत्यु-
 च्यते तदानारायणविग्रहतः पृथक् तयानरविग्रहस्यापि नारायण-
 विग्रहैकविग्रहत्वेन क्षीराब्धिशायित्वमात्रतयावस्थानात् तस्य-
 तुमर्हाणवेषयानोऽपि स्वतिश्रीरामकार्यत्वोपपत्तेः नारायणाऽभेद
 कारित्वतत्कारणे नरशब्दवाच्येति श्रीरामकार्यत्वापत्तिर्द्वारा
 यदितुतयोरुभयो रेकशब्दवाच्यत्वे नैकस्यै वोभयावस्थावत्वेन
 च नारायणशब्दं नरशब्दवाच्ये पर्यवसानीकृतं नारायण-
 शब्दवाच्यस्य नरशब्दवाच्यैकविग्रहद्वारानारायणस्य सर्व-
 कारणत्वं प्रतिपाद्यत इत्युच्यते तदापि तन्नोपपद्यते विशेषशब्द-
 त्वेन निश्चितस्य नारायणशब्दस्य सामान्यशब्दत्वेनावगतस्य
 नरशब्दस्य वाच्ये पर्यवसानत्वानुपपत्तेः श्रीरामचन्द्रविग्रहायुध-
 पार्षदधामादिविशेषश्रवणावत् नरशब्दवाच्यस्य विग्रहाद्यश्रव-
 णात् द्विभुजलक्ष्मणाग्रजजानकीपतिपरस्य रामशब्दस्य
 विशेषशब्दत्वात् नरशब्दस्य तु वाच्य विशेषनिश्चयेन सामान्य-
 शब्दत्वात् “ छागो वामं त्रवर्णादिति ” वत्सतिविशेषोपस्था-
 पके सामान्यशब्दस्य विशेषे पर्यवसानस्य युक्तत्वाच्च तद्यथा
 पशुनायजेतेत्यत्र पशुत्वं नयातिः किंतु लोमवल्लांगूलादि
 मत्वं पशुत्वं तस्य गर्दभादिसाधारण्यात्तस्याप्यालभने प्राप्ते
 “ छागो वामं त्रवर्णादिति ” विशेषोपस्थाके न छागशब्देन-

यथातत्रत्यः पशुः छागएवेतिनिश्चीयते तथा प्रकृतेपिराम-
 शब्दस्यविग्रहविशेषबोधकत्वात् “ महाराविशयानोप्सुमांत्वं-
 पूर्वमजीजन ” इति श्रीरामविग्रहविशेषप्रतिब्रह्मवचनेन
 तस्यैवनारायणकारणत्वावगमाच्चसामान्यतो नारायणकारणत्वेन
 निर्दिष्टेनरशब्दवाच्ये श्रीरामचन्द्रएवनिश्चयात् कारणवाक्य-
 गत नरशब्दपर्याय रामशब्दवाच्यस्य चोत्तरावस्थायां नारा-
 यणसंज्ञकत्वोपपत्तेः सिद्धंतस्यनारायणसंज्ञकत्वमिति एवंना-
 रायणत्वेनमहदाद्यंतः प्रविष्टत्वात् जगद्रूपत्वाच्च जगत्संपर्क-
 कृतविकारापत्तिं श्रीरामेवारयति अनामयमिति आमयोरोग-
 स्तेनतत्कारणमविद्यालक्ष्यते तत्संवन्धरहितमित्यर्थः पूर्णानंदै-
 कविग्रहमितिपूर्णा मितिविशेषणेनकांदाचित्कदुःखित्वंकेना-
 प्यंशेन दुःखप्रवेशत्वं चेतिनिरस्तं पूर्णयदानंदं तदेवैकवि-
 ग्रहोस्यसतथोक्तस्तंपूर्णानंदैकविग्रहं अत्रआनंदप्राधान्यात्त-
 द्विग्रहस्यानंदरूपत्वमुक्तंभवति पूर्णानंदैकविज्ञानमितिपाठे-
 पिसएवार्थः एंवतद्विग्रहस्यानंदमयत्वंप्रदर्शयति तत्स्वरूपप्रका-
 शत्वमाह परंज्योतिः रूपिणमिति अत्रपरंज्योतिः शब्दचिन्मया-
 शब्दावेकार्थौ “ चिन्मयेऽस्मिन्महाविष्णावि ” त्युपक्रमात्
 परंज्योतिषामुत्कृष्टंयज्ज्योतिस्तदेवस्वरूपमस्यास्तीति सतथो-
 क्तस्तंपरंज्योतिः स्वरूपिणमिति श्रीरामचन्द्रस्य “ एषः संप्र-
 सादोस्माच्छरीरात्समुत्थाय परंज्योतिः रूपसंपद्यस्वेन रूपेणा-
 भिनिष्पद्यते ” इतिश्रुत्युक्तंमुक्तजीव प्राप्यत्वं दर्शितं भवति

मनसासंस्मरन्निति श्रीरामेण्यथाशिक्षितोब्रह्मा तथासर्वरूपिणां
 रामं तत्तदाकृतिभेदेन दृश्यमानमेकमेवसर्वाशब्दवाच्यं संस्म-
 रन् सम्यक् स्मरन् श्रीरामस्य सर्वेषां भगवद्विग्रहाणां च किं
 चिद्भेदमपश्यन्नित्यर्थः श्रीरामस्यैवतत्तदाकृतिभेदेनवर्त्तमानस्य
 विष्णुनारायण वासुदेवादि शब्दवाच्यत्वात् परमेश्वरमिति
 ब्रह्मादीनामपि नियन्तारं यद्वा ईश्वरत्वावच्छिन्न नियन्तृत्वात्परमे-
 श्वरत्वं राघवस्योक्तं तत्रब्रह्मादिनियन्तृत्वं तत्त्वामित्वात् स्वा-
 वतारेभ्यः परत्वं स्वेच्छयैव तद्रूपाविकरणाच्छ्रीरामस्योपपद्यते
 अत्रविश्वाधारादिपदा निवक्ष्यमान मन्त्रोक्तब्रह्मपरब्रह्मवासुदेव
 पुरुषोत्तमादिपदोपलक्षणानि तत्रपरंब्रह्मादिपदानां श्रीरामरूप-
 त्वविधानात् श्लोकान्वयस्तु विश्वाधारं महाविश्वादिरूपिणं
 रामं मनसासंस्मरन् तुष्टावेतीदृशः वक्ष्यमाणमन्त्रैः श्रीरामस्या-
 त्रापि विशेष्यत्वेनान्वययोग्यात् विश्वाधारं महाविष्णुमित्या-
 दिवाक्यस्यस्तुतिमन्त्रैः सहैकवाक्यतायोग्याच्च यथास्मृतस्यैव
 स्तूपमानत्वेनस्तुतिमन्त्रोक्तानां स्मरणावाक्यांतर्गतत्वोपपत्तेश्च
 सामान्यशब्दानां विश्वाधारादीनां मध्येऽन्यतरस्य विशेष्यपदो-
 क्तौविनिगमनाविरहाच्च विश्वाधारादीनां सर्वेषां स्मरन्पदा-
 न्वितत्वेन विशेषण पदत्वोपपत्तेश्च परमेश्वर पदस्य
 तु स्मरणात्मक विशेषणक्रियान्वयादृष्टे, तुष्टावेतिविशेषक्रिया-
 न्वयित्वदर्शनाच्च विशेष पदत्वेवक्तव्येपि तस्यसामान्यशब्द-
 त्वेन विशेष्यत्वानुपपत्ते श्चान्यत्रदृष्टविशेष्यत्वस्य श्रीरामपद

स्यात्रापिविशेष्यत्वार्थमध्याहारतोपपत्तेः अथश्रीरामस्यानिश्चितवाच्य विशेषाणां ब्रह्मपरं ब्रह्मपरंपुरुष परमात्मादि सामान्यशब्दानां साक्षाद्वाच्यत्वेन प्रसिद्धविग्रहवाचकानां विष्णुनारायणमत्स्यकूर्मवाराहादि शब्दानां तुसाक्षात्तदाकृतिद्वारावाच्यत्वेन तच्छेषभूतयोश्चिदचितोस्तुतद्व्याप्यत्वेन तदविनाभूतत्वात् तदभिन्नसत्ताकत्वसिद्धेस्तत्तत्प्रकारत्वेन सर्वप्रकारिणः श्रीरामस्यंतत्तच्छब्दवाच्यत्वेन च सर्वशब्दवाच्यत्वंस्फोटयंतं स्तोतिब्रह्मा ॐ यो वै श्रीरामचन्द्रइत्यादिभिः

ओं यो वै श्रीरामचन्द्रः स भगवानद्वै-
तपरमात्मानन्दात्मायत्परंब्रह्म भूर्भवःस्वस्तस्मै
वै नमोनमः ॥ १ ॥

यो वै प्रसिद्धः सर्वशास्त्रेषु श्रीरामचन्द्रः सभगवान् ज्ञानशक्तिवलैश्वर्य्यतेजोवीर्याद्यशेष भगशब्दबोध्यगुणवान् “सर्वगुणोपेतः कौशिल्यानन्दवर्द्धनः” इति स्मृतेः अद्वैतं स्वसामान्यधिकरहितं अत एव परमं सर्वोत्कृष्टं केवलांबुदुःखाप्रतियोगियदानन्दं तदेवात्मा शरीरं यस्य स तथोक्तः “आस्मादेहेधृतौ जीवे स्वभावे परमात्मनीति” स्मरणात् पूर्णानन्दैकविग्रहमिति तं तरंश्रुतेश्चयः “सच्चिदनंदाद्वैतैकरसात्मेति” स्वरूपपरमंत्रस्पसत्वाच्च यत्परंब्रह्मेतियः परब्रह्मशब्दवाच्यइत्यर्थः अत्रयत्परंब्रह्मयेमत्स्यकूर्मवाराणां विद्याया-

सरस्वतीतियच्छब्दस्यनपुंसकत्ववहुवचनां तत्त्वस्त्रीत्वनिर्देशो-
विधेय परब्रह्मादिलिङ्गापेक्षयादृष्टव्यः छांदांग्य “अन्नमशितं
त्रिधाविधीयते”तस्यःस्थविष्टोधातुस्तत्पुरीषभवति“एवंपीतानाम
पांयः स्थविष्टोधातुस्तन्मूत्रं एवमशितस्यतेजसोयःस्थविष्टोधा-
तुस्तदस्थि भवति योमध्यमःसामज्जायोगिष्टःसावागित्यत्र
यः स्थविष्टोधातुरित्यस्य वागादिकारणभूतानांतेजोऽवन्नानामे-
कदेशपरस्ययच्छब्दस्यपुल्लिङ्गत्वेपि तत्परस्यैवतच्छब्दस्पवा-
गादि लिङ्गापेक्षितस्त्रीत्वनपुंसकात्वदर्शनात्भूर्भुवःस्वरिति
लोकनिर्देशेनश्रीरामचन्द्रस्यसर्वानुस्यूतत्वेन सर्वकारणत्वोप-
पत्तेः भूतदेवतात्रयरसभूतवेदत्रयरसरूपभूर्भुवःस्वरूपत्वंदर्शितं-
भवति तदेवस्फुटयिष्यतिद्वितीयादिमंत्रैः अथवालोकादिरस-
रूपभूर्भुवः स्वरूपत्वेनश्रीरामचन्द्रस्यसर्वलोकस्वामित्वां सर्व-
देवोपास्यत्वं सर्ववेदप्रतिपाद्यत्वंचदर्शितंभवति व्याहृतित्रयस्य
लोकादिरसत्वं तुछांदोग्येचर्तुर्थप्रपाटकेश्रूयते प्रजापतिर्लोकान-
भ्यतपत्तेषांतप्यमानानांरसान्प्राबृहदग्नि पृथिव्यावायुमंतरिक्षा-
दादित्यादिवः सएतास्तिस्त्रोदेवताअभ्यतपतासांतप्यमानानां
रसान्प्राबृहद्भूरितृभ्योभुवइति यजुर्भ्यस्वरितिसामभ्य”इतित-
स्मैवैइति “अर्द्धमात्रात्मकोरामोब्रह्मानंदैकविग्रहः पूर्णानंदैक
विग्रहंपरंज्योतिः स्वरुपिणांअहमोतत्सत्यत्परंब्रह्मरामचन्द्र”
इत्याद्यासुश्रुतिषु परमानंदविग्रहवत्त्वेनपरंज्योतिः स्वरूपत्वेन
परब्रह्मशब्दाभिधेयत्वेन चप्रसिद्धायइत्यर्थः अत्रप्रथमवैशब्दः

लोकशास्त्रप्रसिद्धावतारत्वद्योतिकः द्वितीयः स्तुब्रह्मणोरूपकल्पने
 त्यादिश्रुतिप्रसिद्धस्य तत्सर्वकारणत्वस्य द्योतकः लोके क्वचित्सशा-
 स्त्रे चावतारत्वेन प्रसिद्धस्य श्रीरामस्य तावन्मात्रदृष्टेर्निरासपूर्वकं
 प्रदर्शितश्रुतिबोधितसर्वकारणत्वदाढ्याय स भगवानद्वैतपरमा-
 नंदात्मा अखण्डैकरसात्मा सच्चिदानंदात्मेत्येतैः शब्दैस्तस्य
 सर्वगुणोपेतत्वेन दिव्यमंगलविग्रहत्वेनाद्वैतैकरसस्वरूपत्वेन च
 सर्वोत्कृष्टत्वं प्रकाशयत् परब्रह्मयेमत्स्याद्यवताराः यः परमपुरुषः
 यः परमात्मा यो नारायणः यः वासुदेवः यो महाविष्णुरित्यादिभि-
 स्तस्य सर्वावतारित्वेन सर्वरूपत्वात् सर्वशब्दवाच्यत्वं फुटीकृतं
 भवतीति तत्तदाकृतिद्वारा श्रीरामचन्द्रस्य परब्रह्मपरमात्मपरम-
 पुरुषभगवन्महाविष्णवादिशब्दवाच्यत्वं तु साक्षादेव मत्स्याद्या-
 कृतिविशेषश्रवणात् परब्रह्मपरमात्माद्याकृतिविशेषश्रवणात्-
 सामान्यशब्दानां सति विशेषोपस्थापके स्वसामान्यधिके विशेष-
 शब्दे सन्निहिते विशेषे पर्यावसानत्वात् पशुनायजेत्” छागोवा-
 मंत्रवर्णा” इत्यादौ “तस्मात्तमेतस्य कूर्माद्यावतारा” इत्या-
 दिमंत्राणां यः श्रीरामचन्द्रः स भगवान् स एव मत्स्यादि इतीदृशो-
 र्थो बोधव्यः यः परमपुरुषः परमात्मा इत्यादिमंत्राणां तु “यः श्रीरा-
 मचन्द्रः स भगवान्” स एव परमपुरुषशब्दवाच्यः स एव परमात्मा-
 दिशब्दवाच्य इतीदृशो र्थो ज्ञातव्य इति विवेकः मंत्रेण मोनम इति-
 द्विवचनेन नमसो अखण्डत्वसखण्डत्वभेदेन द्विविधत्वसूचकं तस्मा-
 त्षडक्षरमंत्रार्थव्याख्यानेये र्थाः प्रदर्शितास्ते तत्रापि प्रतिमंत्रे द्रष्टे-

व्याः सर्वत्ररामपदस्यचतुर्थ्याश्चनमोद्वयस्यचदर्शनेनसर्वेषां
मंत्राणांषडक्षरार्थबोधकत्वावगमात् एषामर्थोतरपरत्वस्वीकारे
तद्विरोधेनाप्रमाण्यत्वापत्तेश्च शिष्टंस्पष्टं १० यथाप्रथम-
मंत्रोक्तावाद्यंतौ तथासर्वमंत्रोपुज्ञातव्यौ “यश्चाखंडैकरसात्मा.
भृर्भुवः ॥२॥ अनेनतस्यखंडत्वोक्त्या तत्स्वरूपावतारविषयि-
कांशत्वोक्तिर्निराकृता

ओं यो वै० यच्च यो ब्रह्मानन्दामृतंभू० ३
ओं यो वै० यत्तारकं ब्रह्मभू० ॥ ४ ॥

आभ्यांतस्यतत्स्वरूपावताराणां चसदासुखरूपत्वमस्पृष्ट
संसारधर्म्मत्वं स्वभक्तसंसृति तारकत्वं तारक तद्वाच्य राम-
योर भेदत्वं चोक्तं भवति ४ ॥

ओं यो वै० यो ब्रह्माविष्णुरीश्वरोयः सर्व
देवात्माभू० ॥ ५ ॥

ओं यो वै० ये सर्वे वेदासांगाः सशाखाः
सपुराणाःभू० ॥ ६ ॥

ओं यो वै० योजीवात्माभू० ॥ ७ ॥

ओं यो वै० यः सर्व भूतांतरात्माभू० ॥ ८ ॥

अन्तरात्मेत्यंतर्ग्याभ्युच्यते ॥ ८ ॥

ओं यो वै० यो देवासुरमनुष्यादिभावाःभू० ९

अत्रदेवासुरमनुष्यादीनां चेतनानांप्रकृतेश्च श्रीराम-
व्याप्यत्वेन तदविनाभूततया तदभिन्नसत्ताकत्वसिद्धेः तत्समा-
नाधिकरण्येन निर्देशः सोपिचराचर विषयकरामरूपत्वदृष्टि-
कारितप्राणिमात्रानुकूल्यादि प्रयोजनकः अथवा सदारामोहं
मित्यत्र स्वात्मनः श्रीरामाभिन्नसत्ताकत्वेन तत्ररामरूपत्वदृष्टि-
विधानवत् अत्र सर्वस्य चराचरस्य तद्विन्नसत्ताकत्वेन सर्वत्र
रामरूपत्वदर्शनां विहितं तथा च ये सर्वे चराचरात्मकं जगत्वात्मानं
च रामरूपेण पश्यन्ति त एव सम्यक् तदुपासका इति तथैवाह
महारामायणे “ भूमौ जलेन भसि देवनरासुरेषु भूतेषु देविसकलेषु
चराचरेषु पश्यन्ति शुद्धमनसा खलु रामरूपं रामस्य ते भुवितले-
समुपासकाश्चे ” त्यादि ये एवं विधास्ते जीवंतोऽपि मुक्ता इति
स्वयमेव श्रुतिराह “ न ते संसारिणो नूनं राम एव न संशय ” इति ६

ओं यो वै ० येमत्स्यकूर्मश्च वताराः भू ० १०

अत्रावतारत्वोक्तिः लीलाविभूतौ तत्प्राकृत्यमात्राभिप्रायका न
तु नवीनाकृतिधारणत्वं विषया “ सर्वे नित्याशास्वताश्च देहा
स्तस्य परात्मनः ” इति सर्वेषां भगवद्विग्रहाणां नित्यस्वस्मरणात्

ओं यो वै ० यश्च प्राणो भूः ॥ ११ ॥

ओं यो वै ० यो तः करणचतुष्टय आत्मा भूः १२

ओं यो वै ० यश्च यमो भूः ॥ १३ ॥

ओं यो वै ० यश्चांतको भूः ॥ १४ ॥

ओं यो वै० येचाष्टौलोकपालाः ॥ ३१ ॥

ओं यो वै० येचाष्टौवसवः ॥ ३२ ॥

ओं यो वै० येचैकादशारुद्राः ॥ ३३ ॥

ओं यो वै० येचद्वादशादित्याः । ३४ ।

ओं यो वै० यच्चभूतंभव्यंभविष्यत् । ३५ ।

ओंयोवै० योब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोति-

योविराट्भू० ॥ ३६ ॥

अनेनमंत्रेणतस्यनारायणत्वंबोध्यते “ यच्चकिंचिजग-
त्यस्मिन्दृश्यतेश्रूयतेपिवा अंतर्वहिश्चतत्सर्वव्याप्यानारायणः
स्थितः ” इतितत्समानार्थकश्रुत्यंतरेनारायणस्य जगद्वहिरंत-
र्व्यापित्वश्रुतेः श्रुत्यंतरेविराट्पदस्थाने नारायणपदप्रयोगाच्चो-
भयोः शब्दयोरेकार्थवाचकत्वमवगम्यते ॥ ३६ ॥

ओंयोवै० योहिरण्यगर्भः ॥ ३७ ॥

ओं यो वै० याप्रकृति ३८

ओं यो वै० यश्चोकारः ३९

ओं यो वै० याश्चतस्रोद्धर्माः ४०

ओं यो वै० यःपरमपुरुषः ४१

ओं यो वै० यश्चमहेश्वरः ४२

ओं यो वै० यश्चमहादेवः ४३

ओं यो वै ० ॐ नमो भगवते वासुदेवाय यो महा-
विष्णुः ॥ ४४ ॥

अत्रैकस्मिन्मंत्रे उभयोः पाठात् वासुदेवमहाविष्णुशब्द-
योरेकार्थवाचकत्वमवगम्यते ॥ ४४ ॥

ओं यो वै ० यः परमात्मा ॥ ४५ ॥

ओं यो वै ० यो विज्ञानात्मा ॥ ४६ ॥

अत्र ये सर्वे देवाः ये मत्स्यकूर्म्माद्यवताराः यानि पञ्च-
महाभूतानि याः सप्तव्याहृत्यः यच्च त्रैलोक्यमित्यादिषु विधे-
यबहुत्वाभिप्रायेण बहुवचनात् यच्छब्दप्रयोगः तथा विधेय
लिङ्गाभिप्रायेण तस्य क्लीबत्वं स्त्रीलिङ्गत्वं चोक्तं भवति श्री
रामानुवादेन तस्य तस्य च विधानात् न च प्रसिद्धमुद्दिष्ट्या-
प्रसिद्धस्य विधानात् विधेयानां ततः पृथक्त्वमुपपद्यते इति
वाच्यं सर्वदा सद्भिन्नानामेव लोकदृष्ट्या तद्भिन्नत्वेनेव प्रतीय
मानानां तद्पृथक्बोधनेन तद्रूपत्वद्योतनात् तदर्थस्तु यो वै श्री
रामचन्द्रः ये च मत्स्यादयः ते सर्वे यः वै प्रसिद्धरामः स एव
न ततो भिन्नास्ते इत्येवमन्वयो दृष्टव्यः अथवा यः वै प्रसिद्धः श्री
रामचन्द्रः स भगवान् ये मत्स्याद्यवतारास्तेऽपि स एव एकः सर्व
रूपी तत्तदाकारेण भास्यते अभिधीयते च मत्स्यकूर्म्मादिनामभिः
न वस्तु तस्तद्भिन्ना मत्स्यादयः नापि तत्तनामधेयैस्तद्व्यतिरिक्तो
ऽभिधीयते इत्यर्थः एवं यो वै श्रीरामचन्द्रः स एव यानि पञ्च

महाभूतानि तानि तदविनाभूतानीत्यर्थः एवं यो वै श्रीराम
चन्द्रः सभगवान्सा एवयाः सप्तव्याहतयोनतद्विनाभूताइत्यर्थः
एवं यो वै प्रसिद्धः श्रीरामचन्द्रः सभगवान् यच्च त्रैलोक्यं
तदपि स एव तदात्मकमेवतदविनाभूतंतदित्यर्थः एवमन्यत्रापि
योज्यं परंतुमत्स्यादि तत्स्वरूपावताराणां तात्त्विकोऽभेदः चिद-
चिदोस्तुतदविनाभावतया तदभिन्नत्व सिद्धेस्तदभेदोक्तिरिति
विशेषः न चात्रजीवप्रकृत्योस्तेनतात्त्विकोऽभेदः सामानाधि-
कस्यादित्याशंकनीयं निर्विकारेचितीश्वरे विकारित्व जडत्व
जीवत्व परतंत्रत्वादि दोषापत्तेः प्रतिविंविविर्वर्तादिवादानांपूर्वा-
मेवनिरस्तत्वाच्च अथैकेनमन्त्रेणतत्स्वरूपयाथात्म्यं बोधयन्नु-
पसंहरति ।

**ओं यो वै श्रीरामचन्द्रः सभगवानयः सच्चिदानं
दाद्वैतैकरसात्माभूर्भुवः स्वस्तस्मै वैनमोनमः ४७॥**

ओं ॐकारवाच्यः यो वै प्रसिद्धः “सीतारामौ तन्मया
वत्रपूज्यौ । अत्ररामोनन्तरूपस्तेजसावह्निनासमः ” इत्यादिवा
क्येषु स भगवानिति भगवद्वोदिताशेष ज्ञानादिगुणवान्
सदिति सर्वदा अवाधितस्वरूपत्वं चित्त्वं स्वप्रकाशपरंज्योतिः
स्वरूपत्वं आनन्दत्वेसुखस्वरूपत्वं अद्वैतंस्वसमाभ्यधिकरहितं
तेनानुपमेयत्वं “ नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते ” न तस्यप्रति
मास्तित्यस्यनाममहद्यशः ” इत्यादिश्रुत्यांतरेभ्यः नेदेय “शरेषु

पतेः सुरयांच यात्तलीत्वात्तनोर्ह्यधिकसाम्यविमुक्तधाम्नः "इति स्मरणाच्च प्रतिमाशब्दः उपमार्थकः गंधर्वा राजप्रतिमइतिवत् आत्तगृहीतालीलातनुर्येनसः एकरसत्वमिति न्यूनाधिकराहि-
येन निर्विकारत्वं सच्चिदादि पदानामेकब्रह्मावः तथाच सच्चिदानन्दाद्वैतैकरसंयद्वस्तुतदेवात्मा स्वरूपं यस्य स तथा शिष्टमुक्तार्थकं ४७ अथमंत्रस्तुतिफलप्रदर्शयन्मुपसंहरति ।

इत्येतैर्ब्रह्मासप्तचत्वारिंशन्मंत्रैर्नित्यं देवं स्तौति । तस्यस्तुतो देवः प्रीतो भवति स्वात्मानं दर्शयति तस्माद्दूषणैर्मंत्रैर्नित्यं देवं स्तौति स देवं पश्यति सोऽमृतत्वं च गच्छति सोऽमृतत्वं च गच्छतीति ॥

इत्यथर्वणारहस्येश्वरीरामोत्तरतापिनीयोपनिष-
त्समाप्ता ।

धीसीतारामार्पणमस्तु ॥

सहनाववतु सहनौ भुनक्तु सहवीर्यं करवा
वहै तो जस्विनामधीतमस्तु माविद्विषा
वहै -

ॐ शान्तिः ॐ शान्तिः ॐ शान्तिः ।

ब्रह्मधितुब्रह्मवित्सुतस्यनित्यंस्तुतिपरस्यदेवः सर्वावता-
 रित्वात देवतांतरार्तयामित्वाच्च देवानामपिदेवः सदेवंपश्यती-
 तिदेवंश्रीरामंआत्मनिवहिरपिपतत्कृपया साक्षात्पश्यतीर्थः
 अत्रस्वात्मानंदर्शयतिसदेवंपश्यतीति उहसंहारमंत्रेण सप्तच-
 त्वारिंशत्मंत्रस्तुतिविषयस्य श्रीरामचन्द्रस्य दृष्टिगोचरत्वसूच-
 नेन तापिनीयश्रुतिप्रतिपाद्यस्यश्रीरामाख्यदेवस्य “ द्विभुजः
 कुंडलीरत्नमालीधीरोधनुर्द्धर ” इत्यादिनायत्पूर्वदर्शितविग्रह-
 त्वंतस्यतात्त्विकत्वं ज्ञापितंभवति अन्यथा सदेवंजानीतीत्येवं
 वक्तव्यत्वात् सअमृतत्वं च गच्छतीतिमोक्षमाप्नोति ग्रंथस-
 माप्तिं दर्शयति इतीति ।

हरिः ॐ तत्सत् ।

इति श्रीहनुमद्रुचरणसरोजभृङ्गेन श्रीपरिदासेनकृतं श्रीरामो-
 चरतापिनीयभाष्यं समाप्तम् शुभमस्तु ॥

